

53 E 11

Indian Institute, Oxford.

Father. Kesro

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-ARABE.

IMPRIMERIE DE FIRMIN DIDOT,

19/1/estelle 1143

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-ARABE,

PAR

ELLIOUS BOCTHOR, ÉGYPTIEN,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES ;

Revu et augmenté

PAR A. CAUSSIN DE PERCEVAL,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES.



PARIS,

CHEZ FIRMIN DIDOT PÈRE ET FILS, LIBRAIRES,

RUE JACOB, Nº 24.

1828.

PRÉFACE.

L'auteur primitif de ce Dictionnaire, M. Ellious Bocthor, égyptien copte, après avoir servi d'interprète à l'armée française en Égypte, vint en France avec ceux de ses compatriotes que leur dévouement pour notre cause avait forcés d'abandonner leur pays. Sur les rapports qui furent faits au duc de Feltre, ministre de la guerre, des connaissances de M. Ellious dans la langue arabe et de son goût pour l'étude, ce ministre lui permit, en juin 1812, de venir se fixer à Paris pour s'occuper de traductions d'arabe en français.

M. Ellious fut d'abord employé, au Dépôt général de la guerre, à traduire des pièces arabes qui faisaient partie de la correspondance de l'armée d'Orient. Ses services ne furent pas non plus inutiles aux personnes qui dressèrent la grande carte d'Égypte. Bientôt il fut attaché au Dépôt en qualité d'interprète. Il travailla alors avec ardeur à la confection d'un Dictionnaire français-arabe dont l'utilité était vivement sentie, et dont la classe d'histoire et de littérature ancienne de l'Institut avait signalé le besoin dans un rapport adressé à l'empereur, le 20 février 1806.

Réformé en 1814, replacé en 1815, réformé de nouveau en 1817 et replacé en 1818, avec son ancien traitement de 2000 francs, à titre d'encouragement pour l'achèvement de son Dictionnaire, M. Ellious fut enfin nommé professeur d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales vivantes, près la Bibliothèque du roi, en janvier 1821. Il mourut au mois de septembre de la même année, à peine âgé de trente-sept ans, laissant le manuscrit de son Dictionnaire achevé et mis au net.

M. le marquis Amédée de Clermont-Tonnerre, animé d'un noble zèle pour les progrès des études orientales, et désirant que ce travail important ne fût point perdu pour la France, a fait l'acquisition du manuscrit et entrepris de le faire imprimer.

Successeur de M. Ellious Bocthor dans la chaire d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales, j'ai été chargé de revoir l'ouvrage et d'en effacer de légères incorrections, que l'auteur eût sans doute fait disparaître, s'il eût pu, en surveillant lui-même l'impression, mettre la dernière main à son travail. Pour que ce Dictionnaire fût aussi complet et d'une utilité aussi grande que possible, M. de Clermont-Tonnerre a souhaité qu'il reçût quelques augmentations jugées nécessaires. Suivant son désir, j'ai fondu dans l'ouvrage de nombreux matériaux que j'avais recueillis pendant mon séjour en Syrie, pour composer un dictionnaire semblable; j'y ai fait entrer aussi tout ce qu'il m'a paru utile d'extraire des Dictionnaires espagnolarabe et italien-arabe, du P. Cañes et F. Domenico Germano di Silesia.

Cet ouvrage étant particulièrement destiné aux personnes qui ont besoin d'apprendre à parler et à écrire la langue arabe, c'est-à-dire aux voyageurs et surtout aux interprètes, M. Ellious et moi (je m'exprime ainsi collectivement, parce que mon travail entre dans la confection de ce Dictionnaire environ pour moitié) nous avons évité d'y insérer les mots qui sont exclusivement de l'idiome savant et poétique; nous nous sommes attachés à ne le composer que des mots usuels, tant de la langue écrite que de la langue parlée. Ainsi, les expressions familières de la conversation, même les termes bas et populaires, aussi-bien que les expressions recherchées du discours écrit et soigné des Arabes modernes, ont dû trouver place dans ce Dictionnaire. Les mots français qui n'ont point de correspondans en arabe ont été traduits par des périphrases, afin d'étendre l'usage de cet ouvrage aux Arabes qui veulent apprendre notre langue.

J'avais eu d'abord l'intention de faire suivre ce Dictionnaire d'un Index

où les mots arabes, rangés suivant l'ordre alphabétique de leurs racines, devaient être accompagnés de numéros renvoyant aux pages dans lesquelles le sens et l'emploi de ces mots seraient indiqués. Mais j'ai réfléchi depuis, qu'un grand nombre de mots arabes n'ayant point en français de correspondans, et se trouvant ainsi exclus d'un Dictionnaire françaisarabe, cet Index serait nécessairement fort incomplet. D'après cette considération, je me suis déterminé à entreprendre un Dictionnaire arabe-français dont l'usage sera beaucoup plus commode que celui d'un index, et qui contiendra toutes les expressions arabes usuelles, ou du moins toutes celles que j'aurai pu recueillir. Je sais qu'un orientaliste distingué, M. Freytag, s'occupe d'une nouvelle édition du Golius, qu'il doit enrichir de nombreuses augmentations. J'espère que son entreprise et la mienne ne se nuiront pas l'une à l'autre, car je les crois de natures différentes. Mon dessein est d'extraire seulement de Golius les mots généralement usités parmi les Arabes modernes, soit dans le style soigné, soit dans la conversation, et d'ajouter à ce fonds les mots vulgaires qui ne se trouvent point dans les Dictionnaires arabes publiés jusqu'à ce jour.

CAUSSIN DE PERCEVAL fils.

NOTA. J'ai adopté la manière courise employée par Golius pour indiquer le futur ou aoriste des verbes arabes. Les lettres A, I ou O, qui accompagnent le prétérit, représentent les voyelles fathha, kesra ou dhamma que doit prendre la seconde radicale à l'aoriste.

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-ARABE.

ABA

A, première lettre de l'alphabet, أول حرف مسن ألف با

A, s. m., il ne sait ni A ni B, il ne sait rien, لا يعرف الله ولايا

A, particule qui marque le datif, ل. A moi, لرمان الكتاب A qui est ce livre? ليرن هذا الكتاب.

A, préposition qui exprime des rapports de temps, de lieu, etc.; s'il y a mouvement, وألَّى, ou, par abréviation, dans le langage vulgaire, أَنْ ; s'il n'y a point de mouvement في Je vais à Tripoly, المرابلس والساكن في باريز ، الماليلس الكن ألس الكن

A, signifiant après, avec, pour, etc., s'exprime par على , ل, ب, بب بب بب بب بب بب بعد قدم , على , ل, ب, بب بب بب بب بب بب بعد قدم , الله المحمد الم

ABAISSEMENT, s. m.; au propre, الموط - توطية - وطاء معنوط - توطية - كُل - حطّ مة Abaissement, au figuré, humiliation, حدَّل - حطّ ما انتخفاض - ان

ABAISSER, v.a., diminuer, de hauteur, وطمى.

Abaisser, faire aller en bas, وطّب نزل وطّبي.

Abaisser, humilier, خفص الحال الحال الحال المادة. Abaisser l'orgueil de quelqu'un, كسو نفسه I.

ABA

تَذُلَّل _ اتَّضَع قدام ,S'Abaisser devant , s'humilier وَتُضَع وَيُن يَدِيد أَوَّلُهُ

S'abaisser, aller en has, descendre, عبط 0. عبط 1.

هجران _ مُجرد ترك , ABANDON , s. m. , حران _ مُجرد ترك .

. خلاعة , Abandon , négligence aimable , خلاعة .

Enfant متروكاً _ هاملاً _ سابيباً , . Enfant المتروكاً _ هاملاً _ سابيباً , . Enfant laissé à l'abandon ولد مدشر بعلم الناس , Le bien laissé à l'abandon fait naître l'idée de le voler , المحرام . دشر ـ تعافل عن , prov. || Laisser à l'abandon , الحرام

Qui est dans l'abandon, ou sans appui, في الماحد ما له ظهر مقطوع

ABANDONNÉ, adj., inhabité, منهج وركالي من منهج على السكان السكان

مدشر متروك , Abundonné , délaissé , مدشر

Abandonné, livré à ses passions, שואָי ב פותל.
Abandonnement, s. m., délaissement entier, حركة

Abandonnement, dérèglement excessif, prostitution, تتوك الحيا ـ سرف ـ انهاك في المحارم.

ABANDONNER, v. a., quitter, قات O. _ 0. _ O. _ 0. _ O. Abandonner sa famille et sa patrie, هجر الأحل والأوطان, Abandonner le service, Abandonner quelqu'un à son malheureux sort, تجرّد من الخدمـــة O.

S'Abandonner, v. rélle, se livrer à, ف انهيك في اللذّات, S'a-bandonner aux plaisirs, انهيك في اللذّات

bandonner à la Providence, اسلم اموة _ توكّل على الله لله المواموة _ توكّل على الله

ABASOURDIR, v. a., étourdir, consterner, دونج الدهن ما الدهني الدهن الد

مدهوش ,ABASQUEDI, adj.,

ABATAGE, s. m., coupe des arbres, عبر الشجر, Abatage, les frais de la coupe, اجرة قطع الشجر, افسد الشجر, ABÂTARDIB, v. a., faire dégénérer, عبر عن اصله اصله.

ABAT-JOUB, s. m., sorte de fenêtre, كَابِعُ عُمْالِيكُ , plur., شبابيك.

ABATTEMENT, s. m., affaiblissement, diminution des forces physiques, حمار القوى صعنى

Abattement de courage, عهود _ انكسار العزم في المار القلب الكسار القلب المار المار

ABATTEUR, s. m., bucheron, کسار ; plur., کساریی Abatteur, au figuré, celui qui se vante de faire de grandes choses, فشارین ; plur., فشارین.

ABATTRE, v. a., détruire, jeter par terre, هدم I. _ آدمی I.

. دمر القوى _ ضعنى Abattre, affaiblir,

S'Abattre, perdre courage, عمد 0. انكسر قلبه

هداً A. Le vent s'abat, عداً A. Le vent s'abat, عداً الربيع

S'Abattre, tomber, وقع , Aor. يقع . Le choval s'abattit, وقع الحصار.

S'Abattre, en parlant d'un oiseau , عط 0. _ أنحط 0.

ABATTU, adj., مهدوم مهدود. Un visago abattu,

ABAT-VENT, s. m., petit toit on saillie, دروند. ABBATIAL, adj., qui appartient à l'abbé, بتاع رييس حقوق رييس الدير, Droits abbatiaux الدير.

ABBAYE, s. m., monastère, בני, א ; plur., צי, א.

مربيس الرهبان , Abbesse, s. m., chef d'une abbaye رييسة, plur, روسا الدير, Abbesse, s. f. رييسة الراهبات الدير

A. B. C., s. m., petit livret de l'alphabet, الن با. A. b. c., commencement d'une affaire, d'une science,

ABGEDER, v. n., se tourner enabees, الدمل الدمل الدمل.

ABCES, s. m., tumeur pleine d'humeur, دملقه دُمَل plur. دمامیل et دمامیل.

ABDICATION, s. f., renoncement volontaire à une dignité souveraine, تنازل عن تنازل عن Votre abdication est une chose étonnante, تنازلك عن الملك عجيب.

Asprouza, v. a , abandonner une dignité souveraine, النازل عن .

مأنة - صفاق , ABDOMEN, s. m. , bas-ventre

ABÉCÉDAIRE, s. m., livre où l'on apprend à lire, عناب الغياد.

ABECQUEB, donner la becquée à un jeune oiseau, وَقَ الطَّيْرِ O.

ABEILLE, s. f., mouche à miel, نحلات; plur., نحلات. Nom générique, نحل.

ABERRATION, s. f, erreur, be- will.

Аветів, v. a., rendre bête, d. A. - d.

S'Abetir, v. rea. , devenir bete, نبله _ انبلم.

An Hoc et ab Hac., adv., sans ordre, sans raison,

ABHORRER, v. a., avoir en horreur, v. A. ABIME, Voy. ABYME.

AB ואדבאדאד, adv., (mourir) sans tester, مات من مات من عدر وصية.

An Igato, adv., (testament) fait en colère, وصية

بدنی ـ حقير , Azızcı, adj., vil, bas, méprisable, عقير , وند ادنيا, plur., دُليل ـ منهان ـ اوغاد , plur., وغد ـ ادنيا

ABJECTION, s. f., humiliation, bassesse, בילפצי בבורצי.

ABJURATION, s. f.; renoncement à une fausse religion, באפנ - جمود.

ABJUNEN, v. a., renoncer à une sausse religion, une erreur, une opinion, عجد الفلات التي هي O. Abjurer les erreurs contraires à la sui, من الغلطات التي هي صدّ الغلطات التي هي صدّ الغلطات التي هي صدّ الغلطات التي هي صدّ العمان الغلطات التي هي صدّ العمان العمان

جرد المفعول معه او منه, m., مجرد المفعول معه او منه,

ABLE, s. f., sorte de petit poisson, منوع سهك صغير.

ABLEDET, s. m., sorte de filet pour pêcher des ables,

منوع شبكة لصيد السيك الصغير

ΑΒΙ ΕΤΙΟΝ, s. f., action de se laver avant la prière, نُوضًا, Faire l'ablution, وضوءً

Ablution avec du sable, ثبتم. Faire l'ablution avec du sable, ثبتم.

مَرك , ABNEGATION, s. f., renoncement à soi-même وترك الأنسان نفسه.

ABOI, ABOIEMENT, s. m., criduchien, عوى في عرى المبارع

فى شدّة فى عز الصيقة, Mux Abois, s. m. plur., عز الصيقة الصيقة. المدينة فى عز الصيقة, La ville est aux abois, mourant, رجل على اخر الصيقة بالمالية المالية ال

ABOLIB, v. a., annuller, بطّل ابطل

ABOLISSEMENT, s. m., action d'abolir, مُطِلِد بِطُلار.

ABOLITION, s. f., anéantissement, July 1.

ABOMITABLE, adj., Doge _ asome - Sys- Sys.

بوجسة ـ كربها فكروك المكروك ABOMINABLEMENT, adv., مكروة

ABOMINATION, s. f., action abominable, معصية; plur., شي كرة _ فعل مكروة ـ معاصى

ABONDAMMENT, adv., en abondance, گثیر بکشرة , ABONDANCE, s. f., grande quantité, ثبرکة کشرة , Il y a chez vous abondance de tout, عند کم البرکة عند کم الخیرکشیر ,

Abondance des productions de la terre, — ile.

Abondance, vie aisée, نعيم _ سعة.

Parler d'abondance, sans préparation, انكلم حالاً. ABONDANT, adj., qui est en quantité, בفايض كشير.

غليل _ خصيب _ خصيب في عليل _ غليل _ غليل . غليل _ غليب في العليا المثناء في العليا ال

ABONDER, v. n., être ou avoir en abondance, عناك كثيراً . A. خصب

Abonder en son sens, être trop attaché à son opinion, نیسک براید.

ABONNE, s. m., Commande, s. m.,

Asonnement, s. m., marché à prix fixe, pour un temps, أيجار.

S'ABONNER A, v. pr., prendre un abonnement à,

ABOAD, s. m., accès, وصيول دنو . D'un abord difficile, عب الوصول اليه.

D'abord, tout d'abord, de prime abord, اولاً عليه اول الامر - تبطيد

مهل الدنو منه, Anond Lacie, adj., d'un abord facile منه الدونو منه.

ABORDAGE, s. m., choc de deux vaisseaux,

Tenans et . تواحى و حدود بيث, sans d'une maison اقتراب و التصاق مركبيس - مركبين في بعضهم

ANOBDER, v. D., prendre terre, الأموومتعلقاته ما السرومتعلقاته ما رسى على البرّ بصل . Aor , وصل الم البر

dborder un vaisseau, y monter par force, dle الى الركب قوة و اقتدار

_ اقترب, نقرب منه ,Aborder, joindre, approcher .0 .ا دنا من - وصل الي

Aborder, une question, la traiter, la discuter, ٨٠ بحث السلة

Abobtoènes, s. m. plur., premiers habitans d'un اولاد البلاد - اهل البلاد , pays , ا

ABORNEMENT, s. m., action d'aborner, 2022.

ABORNER, v. a., donner des bornes, limiter, كدّ

ABORTIF, adj., avorté, _ ba- bean. Enfant . جئين مولود قبل زمانه - سقط abortif,

Abortif, qui n'a pas acquis la perfection, القير.

ABOUCHER, v. a., rapprocher des personnes pour

conférer, جهع بينهم - قابل ب - واجه ب A.

S'Aboucher, v. p., avoir une entrevue avec quel-،اجتهع به ــ انواجه مع ــ انقابل مع ، qu'un

ABOUGHI, adj., trapu, סלידל

. ناقص الخلقة , Abougri , mal conformé ,

Авоитів, v. a. toucher d'un hout à, اتصل ب.

Aboutir, tendre à, قصد الي O. A quoi aboutissent ايش المقصود بهذا الكلام? ces discours

Aboutir, conduire à, ودى الج Où aboutit ce che-.الى اين يودى هذا الدرب? min?

Aboutir, avoir pour résultat, ال الح , Aor. يوول هذا الاسريكول آلي Cela n'aboutira qu'à le perdre, هذا الاسريكور ما يئت من حذا الامرالاخراب بيته حراب بيته dboutir, crever (apostème), دُمُن منه منه ملك الم انفتم-قبيع

ABOUTISSANT, adj., qui aboutit à, حردى السيع

ميفية الامر وجيع احواله, aboutissans d'une ssiaire

As ovo, adv., dès l'origine, dès le commencement,

ABOYER, v. n., japper, عرى ... Aboyer à la lune, crier inutilement contre quelqu'un,

ABOYEUR; s. m., chien qui aboie, homme médisant, satyrique, جلب.

خليل - ابرهيم - ابرهيم الخليل , D. pr., خليل الله

ABRAQUER, v. a., tirer un cordage de main en main, .0 جر اللبان

Abrece, s. m., réduction d'un ouvrage plus étendu, poticio.

En Abrégé, adv., الختصار - بنوع الاختصار -اختمارًا

Abrécea, v. a., rendre plus court un espace de temps, un discours, قصر المدة, الكلام, Pour abréger, entin, John .

Abréger, réduire en petit un grand ouvrage,

البهابم ABREUVER, v. a., faire boire des bêtes, البهابم البهابيم .آ سقى

S'Abreuver, de chagrins, d'amertume, أعجرع الرار Απευνοια, s. m., lieu où l'on abreuve, Δος , plur. ; منهال موارد , plur. ; مورد مصان , plur. مسقاة _ مناحل

Abnéviateun, s. m., qui abrège l'ouvrage d'autrui,

ADRÉVIATION, e. f., retranchement de lettres d'un . اقتصار في حروف الاسها والالقاب, nom, d'un titre Ainsi l'on écrit en français S. M., au lieu de Sa Majesté; en arabe, , pour Jon, demande; , pour Aboutissans, s. m. plur., les tenans et les aboutis- جواب, réponse; محواب, pour عنده , pour النح الحرة

Anar, s. m., lieu où l'on se met à couvert, hors de danger, اعلام علياً عليه المادة ا

A l'Abri, adv., à couvert, أ- في الأمن - في السدرا في الحصا

مشیش, nom d'unité, nom d'unité, nom générique. Abricot dont l'amande est douce, مشید شرایی. Abricot dont l'amande est amère, مشید کلابی

بالاطلاق مطلقاً . Un abricotier, الشيش مطلقاً . Un abricotier . في الاطلاق مطلقاً . Absolument . en

ABROGATION, s. f., suppression d'une loi, فرك ,_

Arrocen, v.a., mettre hors d'usage, abolir, قرك 0..

ADROTONE, s. f., plante, قيصوم ذكروانشي قيصوم. Poy. Aurone, Santoline.

Ex Abrupto, adv., tout d'un coup, brusquement, l'éé de.

Ex Abrupto, sans phrases préparatoires, الله ديناجة عقدمة.

ABBUTIR, v. a., rendre brute, منه مراد مثل مثل مثل الوحش A. S' Abrutir, devenir brute, مثل الدبّ الوحش مثل الدبّ الوحش

Addutissement, s. m., état d'un homme abruti, تُوحَسُ

ABSENCE, S. f., init-ulis.

Absence d'esprit, distraction forte, لغياب العقل. Assent, adj., بيان ; plur. باينو دنيبين.

Absent (qui a l'esprit), distrait, النابب العقال الخرى. Les absens ont tort, خاب خاب الخرى. لا أخرى الخابب خاب الخابب جتد معد النابب جتد معد النابب بعد معد النابب بعد معد النابب المعتد النابب بعد معد النابب المعتد النابب بعد معد النابب بعد النابب بعد معد النابب بعد معد النابب بعد معد النابب بعد النابب

ABSENTER (s'), v. prou., غاب. S'absenter de son pays, שُعُرِب عَاب, سافر عن بلادة.

ADSINTUE, s. f., plante amère, خشرق افسنتين . Absinthe pontique ; شيع , ماميتا ـ ذقن الشيخ , plur. , شياح ,

Ansuru, adj., indépendant, alle.

Absolu, impérieux, متسلط على

ABSOLUMENT, adv., sans bornes, sans restriction, بالاطلاق مطلقاً

Absolument, entièrement, tout-à-fait, المرّة علياً.

Absolument, dans une phrase négative, قطعاً عنك قط الملاً قط الملاًا قط الملاً قط

ABSOLUTION, s. f., déclaration de l'innocence d'un accusé, أبراً, أثبرية المتهوم البريرالماتهوم.

Absolution des péchés prononcée par un prêtre, حرّ , تحليل من الخطايا- معفرة الذنوب-غفران معمرة المعامد معمرة المعامدة المعا

Absonbant, adj., qui absorbe, qui pompe, شارب, شارب, أرض بلّاعة, Terres absorbantes

Авзоавев, v. a., pomper, —, А.

Absorber, engloutir, pl. A. - 1.

Absorber, faire disparattre, عطس I. Absorber le son, عظم على الصوت عظم الصوت.

S'Absorber, s'enfoncer, se perdre, قريب هي المارق المنافق عاربي المنافق في تا مل الموركالله الموركاللها الموركالها ال

Absorber, s. f., action d'absorber, בּלְיִדִּישׁלָּץ.

ABSOUDAR, v. a., déclarer innocent un accusé, بررى التهوم

Absoudre, remettre les péchés, مرى مسس انتحل من Etre absous de ses péchés, انتحل من الخطايا

ABSOUTE, s. f., absolution publique donnée au peuple, a.

Arstènz, adj., homme qui ne boit pas de vin, انسان لا بشرب خهرًا.

- احتی من - امتنع عن - انتهی عن - انتهی عن - انتها عن استفاع عن - ۱ دفع عن - انتها عن انتها عن انتها عن

Anstregent, adj., remède émollient qui dissout les duretés, عثت المادة

Anstengen, v. a., nétoyer une plaie, وقشر الجرح - انظّف

فى الهال دوا ـ دوا قاشر, propre à nétoyer منظف.

Anstension, s. f., l'action d'absterger, نظافة انجرح.

ABSTIMENCE, s. f., action de s'abstenir, التحار وانتاع مادانه النقطاع المناع المتناع المتناع

Abstinence, privation de chair, قطاعة. Il n'est pas jeune aujourd'hui, il n'est que jour d'abstinence البيوم Qui fait abstinence, ما هو نهار صوم ولكن نهار قطاعة ، Voy. Maigar.

- محتبى فى الاكل - محتبى,Austinent,adj.,sobre. قنوع

Abstractif, adj., qui exprime les abstractions, تجربدى.

Авьтичстиом, s. f., examen d'une chose séparée de ses accessoires, عجريد.

Abstractivement, adv., par abstraction, المجرّد مجرّدًا.

Anstraire, v. a., considérer séparément les choses réellement unies, كَرِّد.

Авэтальт, adj., séparé par abstraction, э

Abstrait, opposé à concret, معنوى. Terme abstrait, اسم معنى.

Abstrait, enfonce dans ses méditations, فيارق . او متنفرق في بحر لا فكار

Abstrait, difficile à pénétrer, بعيد-عسرالفهسم plur, بعيد-عسرالفهسم. مهرات Abstrait, difficile à pénétrer, معرالفها معرالعقل

ABSTRUS, adj., difficile à entendre, عوبص.

ABSUBDE, adj., contre le sens commun, المحتال مستحيل.

ABSUBDEMENT, abv., d'une manière absurde, من غير عقل ـ بالحال الحال.

ABSURDITÉ, s. f., chose absurde, عالقدامتها العقل عاد العقل عاد العقل ا

عادة ردية, Anus, s. m., mauvais usage, désordre, عادة ردية, Abus, usage excessif (des richesses), عارف , أسراف

ظلم ـ تعدى Abus, de l'autorité,

Abus, erreur, علف C'est un abus de croire, وغلطان. من يظن

Abus de consiance, tromperie, عشن.

Abusen, v. a., tromper, غرب O. يخرك O. Que votre amour-propre ne vous abuse pas, ينفسك العجب المفسك.

اساء العهل ب, Abuser, faire un mauvais usage المحقل المحق Abuser de استعهل خلاف القانون , خلاف الحق son autorité, على الرعية , المحدّ في حكو منه الحدّ في حكو منه

Abuser, seduire, غوى_اغوى_1.

dbuser, du temps, ضيع الزمن.

S'Abuser, se tromper, أنغر.

ملالي, Anusir, adj., contraire aux. règles, à l'usage. حلائق الشريعة عند القوانين

Anusive Anusive, d'une manière abusive, بعلال, المنافقة على المنافقة المنا

م عيق _ بير - هوَة , Abyne, s. m., gouffre sans fin, عيق _ بير - هوَة .

Abyme, Enfer, آءاوية.

Abyme, vaste capacité, جَمِّ ; plur., جِمِعُ وَالْمَانِ ; plur., إِنْهِرُوْ وَالْمَانِ عَلَى إِنْ الْمَانِ وَا

Авунка, v. a, précipiter dans l'abyme, فرق في -

ACABIT, s.m., qualité bonne ou mauvaise, اصل

ACADEMICIEN, s. m., membre d'uno académie, وإحد من اعضا جهعية علما

Асло́вых, s. f., compagnic de savans, البوان عليا عليا.

Académie, adj., qui tient de l'académie, عليى عليه المدرسي

ACAGNARDER, v. a., accoutumer à la paresse, عود عود الكسل

" فعود على S'Acagnarder, s'accoutumer à la paresse, الكسا

Acasou, s. m., arbre d'Amérique, Jul.

مُوكة اليهود طابة الشوك , ACANTHE, s. f., plante مشوكة اليهود طابة الشوك .

Acaniatrae, adj., d'une humeur aigre et fâcheuse, شرس د نكد شعتى

ACABNE, s. m., poisson de mer, فريدنة.

Acarne, sorte de chardon,

Acatalersie, s. f., privation de la faculté de comprendre, عدم الفهر.

ACATALEFTIQUE, adj., qui doute de tout, من اهل الشكوك

مُهلک متعب ثقیل, fatiguant مُهلک متعب ثقیل Accablement, s. m., état de faiblesse معدف معدف. - ضعرف القوی النام المار القوی النام عجز

Accablement, surcharge, ثقل. Il est dans un accablement d'affaires, qui ne lui permet pas de من ثقل, ألله عليه ما بهكنه الاشغال التي عليه ما بهكنه

ACCABLER, v. a., fatiguer, - il-

ما النقلام فقل بالمقل عليه Accabler, surcharger, عارق فى الاشغال, Accable d'affaires حقيد ما الا يطيق معارق فى الاشغال, Accable d'affaires حقيد ما الا يطيق Accabler, combler, فقر بالاحسان

ACCAPABEMENT, s, m., sorte de monopole sur les marchandises, تخرين تنحويط على البضايع.

Accapanent, v., a., faire un accaparement, Led عرط على البضايع.

ACCAPAREUR, s. m., celui qui accapare,

Accedent, v. n., consentir, برطى A.

ACCELEBATION, S. f., June .

Accelieren, v. a., hater le mouvement, Jese.

Accent, s. m., prononciation propre à un peuple, à une province, لُدُّ عُمِّدًا عُلِيَّةً ; plur., كُنَّ عُمِّدًا

Accent, signe qui se met sur les voyelles pour indiquer les diverses manières de les prononcer, علا مة التحريك لبيان انواع التلقظ بها محروف التحريك لبيان انواع التلقظ بها محدود التحريك لبيان انواع التلقظ بها محدود العلامات وضع العلامات

Accentuan, v. a., mettre des accens, مصع العلامات.

ACCEPTABLE, adj., qui peut, qui doit être accepté, مناسب مقبول.

Acceptant, adj., qui accepte, פולים ביים און. Acceptation, action d'accepter, s. f., שיו ביים און.

AGGEPTER, v. a., agréer ce qui est offert, مُبِلًِ A. رضى ب

Accepteum, s. m., celui qui accepte une lettre de change, قابل بوليمة.

Acceptilation, s. f., quittance feinte, غلاق, وصول مصطنع

Acception, s. f., préférence, distinction des per-

sonnes, محاباة, Faire acception de personnes, حابى,

Acception, sens d'un mot, معانى, plur. معانى, Accès, s. m., abord, دھول الى۔قرب, المالہ وصول الى۔ قرب, al n'a pas accès auprès de

Accès, retour, attaque d'un mal périodique, de la fièvre, الحور, نوبة السخونة ميان C'est aujourd'hui jour d'accès, اليوم دور السخونة

Accessible, adj., abordable, dont on peut approcher, مير الوصول اليه ـ سهل كلا قتراب.

Accession, s. f., consentement, b).

Accessorae, adj., qui accompagne, qui est une dépendance, une suite, چئبى ـ تابع.

Les accessoires, subs., التوابع.

ACCESSOIREMENT, adv., Levi - Line.

Accidence, s. f., qualité, état de l'accident, عرضية.

-عوارض, plur.; عارض, Accident favorable; مُدفة, Accident favorable

Accident, malheur, حادث; plur., عادث.

Accident, terme de philosophie, opposé à substance, عرض عوارض ; plur., عرض عوارض بال ; plur., اعراض Accident, sé-اعراض المحتوية Accident inséparable, عرض مهتاز, Accident inséparable.

Par accident, sans dessein, علط من غير قصد . قنله سهو , غلط , Il l'a tué par accident . سهو

Accident, adj., qui arrive par accident,عوضى

ACCIDENTELLEMENT, adv., par hasard, egg.

ACCLAMATEUR, s. m., qui fait des acclamations,

ACCLAMATION, s. f., cri de joie, d'admiration, مآل, Faire des acclamations. مآلل, ACCLIMATER, v. a., accoutumer à un nouveau climat, عود على الهوا,

S'Acclimater, אינ של ולאפן באט ולאפן. Acclimate, adj., הינ של של האונה אינים של האונה ולאפן.

Accointance, s. f., liaison, اختلاط معاشرة. Je n'ai point d'accointance avec eux, ما لى اختلاط معهم, Accointea (s'), v. pron., عاشر.

معانقة ـ تعنيق معانقة من معانقة المناكبة المناكبة

Accolen, v. a., embrasser, عانيق.

Accoler, lier ensemble, ويط مع 0. ـ ويط مع ٨.
Accommodalz, adj., qui peut s'accommoder,

Ассомморлов, s. m., appresde mets, de viandes, طبيغ-طبي

ACCOMMODANT, adj., complaisant, مہاود۔مسابیر بیرضمی بکل شی

Accommoné, adj., ajusté, en ordre, accommone adj., ajusté, en ordre, accord d'un dissérent, réconciliation, accord d'un dissérent, réconciliation, accord d'un dissérent, réconciliation, accord d'un dissérent, réconciliation, accord d'un dissérent par la conciliation.

Accommodement, moyen pour terminer une nffaire, سهولة عطريقة للديج.

Accommode, v. a., être convenable, حلم A. Cela m'accommode, هذا بصلح لی الاحالی الاحا

Accommoder, apprêter pour manger, طبئح O.

Accommoder, traiter bien un acheteur, lui saire bon marché, راجي داود.

. اصرف البادّة ـ ساوئ,Accommoder, réconcilier - صرف بينهم ـ اصلحهم

وفق ل-طابق على Accommoder, conformer

 ACCOMPAGNEMENT, S. m., aflica _ - 1

Accompagnen, v. a., alter de compagnie avec quelqu'un, رافق - صاحب Accompagner, reconduire quelqu'un par honneur, صحب شابع - صحب. ا Que Dieu vous accompagne, الله معسك - الله يحفظك, réponse ; الله يحون معك

Accompagner une chose d'une autre, ajouter, اضافي شنى الى شي ــ ١٠ زاد فيد ب

. وافَـق _ رافق _ . A تبع , A. مافق _ . وافَـق _ . انا اعتمى وانت اتبعنى , Je chanterai,accompagne-moi , انا اعتمى وانت اتبعنى , Accompin, v. a., achever , مَمّر _ حَمّل _ تَهم _ Accomplir , effectuer , حمّق _ . كمّل _ تَهم _ حمّقى .

S' Accomplir, s'effectuer, من الله A. Si nos désirs s'accomplissent, ان تنم ما في النحاطر.

Accompat, adj., רוק-צולע בינוח.

ACCOMPLISSEMENT, s. m., exécution entière, اليام ـ تكييل ـ تك

Accoad, s. m., convention pour terminer un différent, عهد مروط ; plur., شرط النفاق Tels sont nos accords, عهود عيك صار الشرط . على ذلك تم الاتفاق بيئنا

Accord, consentement, wy.

Accord, union d'esprits, وفق موافقة موافقة وفق

مرافقة _ مناسبة, Accord, juste rapport

Accord, harmonic de sons, النفاق الاصوات. Instrument qui est d'accord, المتعدّلة, مصلّحة.

D'Accord, d'une manière concertée avec quelqu'un, والاتفاق مع باتفاق. Nous sommes d'accord, متفقين

D'Accord, interj., j'y consens, Lucy Light.

Accondance, adj., qu'on peut accorder, يُعطى

ACCORDANTEES, s. f., abo.

م وقیدی می Accord, بنده هر بین می میرانسوا می میرانسوا بینهم بینها الحوا بینها الحوا بینها میرانسوا میرانسوا میرانسوا بینها میرانسوا میرا

Accorder, donner, - 120 A. - 120, all - 120,

Accorder une sille en mariage à quelqu'un,

مقدلالة - شدّلاوتار, Accorder un instrument - صلّح - صلّح

S'Accorder, être conforme, بنصب بعضه.

Accondorn, s. m., outil de luthier pour accorder les instrumens, Il Y Lie.

Accort, d'humeur complaisante, recommodante, مساير خفيف الدم.

مساہرۃ , Accortise, s. f., humeur accommodante, خمّۃ ده۔

Accostable, adj., facile à aborder, agl.

Accostea, v. a., aborder, approcher pour parler, مدرب منه, اليه

قربوا من ,S'Accoster, s'approcher l'un de l'autre قربوا من ,تقاربوا - بعضهم

اسند على ,الى , ACCOTER, v. a.,

S'Accoter sur, استندعلى اتكبى على . S'Accoter contre, استند الى

Accouchéz, s. f., semme qui vient d'accoucher, قُلُسًا والكُ

منوليد ـ ولادة, Accoucument, s. m., enfantement. . نىفاس

Accoucher, v. n., aider à accoucher, عولد مارولدت, accoucher, v. n., mettre au monde, عدد وضعت ; acr., نضع , acr., وضعت ماروضعت تلد

Accoucheuse, adj., qui accouche une femme, دایة; plur., قوایل و plur., قوایل

Accountre, s. m., appui pour s'accouder, June. Accourtement, s. m., assemblage par couple, ازدوا ب- اجتهاع

Accouplement, coit des animaux, y

Accourtes, v. a., joindre par couple, A جع يين ـ جوز

Accoupler, appareiller, id,.

Accoupler, apparier pour la génération, عشر. S'Accoupler pour la génération, نُعشر.

Accouncia, v. a., rendre plus court,

-انقصر ـ. O قصر , S'Accourcir, devenir plus court أقتصر

Accourcissement, s. m., diminution de longueur, اقتصار ـ قصر

Accounts, v. n., aller promptement vers .بادر الي ـ . ٨ حضر بسرعة

تزويق _ زى ـ انزيسى ـ لس ,ACCOUTBEMENT, s. m., . رُوْق - رُبِّن - لِيس - السر Accoutnea, v. a., المراق - رُبِّن - السر السر المراق - رُبِّن - رُبِّن المراق -

مور , Accoutumen, v.a., faire prendre une habitude .علي

ے 'نعود علی S' Accoutumer, prendre l'habitude, یا ادمن على - اعتاد ب, على

Accourumé, adj., ordinaire, معتاد ـ اعتيادي. متعود على Accoutumé à, qui a l'habitude de, متعود على

معتاد پ, علی ۔ مُدمن علی

Accréditer quelqu'un auprès! d'un gouvernement, ما اعتنى فيد _ ما احتفل فيد _ ما اكثرث فيد | A. جعل كلامه مسهوع ومقبول Mau-عند ارباب الدولة

فرى ,Accrediter, rendre vraisemblable, قرى.

S'Accrediter, s'acquerir du crédit, .طلع له اسم ,صیت

Accarinite, adj., qui a du crédit, معتبر مصيت. . خرق _ نيريق _ مزق _ شرطة , chant

Accroc ou Accroche, s. f., dissieulté, obstacle, عايق _ تعطيلة

ACCROCHEMENT, s. m., &ch.

Асскосния, v. a., attacher, suspendre à un cro-.علق في رعلي .. O شبك في chet,

Accrocher, retarder, arrêter, Jhs - 155.

_انشبك في_A. علق في S'Accrocher, s'attacher à , علق في المعلق الم انعریش ب تعلق ب

Accnoire (FAIRE), v., a., faire croire ce qui n'est وهم , اوهم ب pas,

En faire accroire, tromper, دخل عليه 0.

S'en faire accroire, présumer trop de soi, .0 شائي حاله ـ اڌعي في نفسه

Accrossment, s. m., augmentation, - - - - - -اردباد - ازدباد

Accnoisae, v. a., augmenter, بكثر كبر الحاقي و كشر كبر المانية و ا دفا بزين غم على غم Cela accroit son chagrin, هذا بزين

S'Accrofre, devenir plus grand, ازاد O. -A کشر - Aکبر - ازداد - I. نہی

Accaoursa (s'), v. pers., se baisser le derrière près des talons, ورك _ قرفش _ قرفص O. En parlant des chameaux , فنع O.

ACCROUPISSEMENT, S. m., ______ قرفصة.

Accueil, s. m., réception faite à une personne qui ملاقاة , Bon accueil علاقاة _ استقبال , arrive ملاقاة _ استقبال . Bon accueil ملاقاة . نرحيب. ال Ne point faire accueil à quelqu'un, vais accueil, accueil froid, عجه کحه

Accueillia, v. a., recevoir quelqu'un qui vient à nous, التقيال Accueillir une proposition, _استرحب ب A. | Bien accueillir, رضي بـ مقبل Accueillir avec اكرم قدومه احتفل في - ترخبب Accaoc, s. m., déchirure d'une étosse en accro- les égards convenables, قام بوا جبه O. | Accueillir mal, بارد لد اعطاء وجد کحد ,froidement

.موضع سد

Acculen, v. a., pousser dans un coin, dans un en-A. حزر ما زنق Aroit où l'on ne peut reculer, خزر A. مرز ما

S'Acculer, se retirer dans un coin, justil.

ACCUMULATEUR, s. m., E.

Accumulation, s. f., amas de choses ajoutées les unes aux autres, مَمْ ع - تنكويم - لمة

ACCUMULER, v. a., amasser et mettre ensemble, . كوم - ٥٠ لم - ٨٠ جع

. اجتمع - النم - نكوم ,S'Accumuler

Accusable, adj., qu'on peut accuser,

Accusateur, s. m., qui accuse quelqu'un en jus-مشتكى شاكبى - تناهم , tice

_ المفعول بد , Accusatif, s. m., terme de grammaire البيم منصوب, Un nom à l'accusatif!

Accusation, s.f., action en justice contre quelqu'un مشكارة _ شكابة _ تهم , plur., تهمة و شكارة _ شكارة .

Acquest, s. m., et adj., traduit en justice par suite souvent innocent, رئب متهوم وهو برى, prov.

Accusen, v. a., charger d'une accusation, بانهم به الهام اشتكى عليدب . I قرف عليدب

Accuser, reprocher une faute, كر O. عبر . Accuser quelqu'un d'avarice, المنالي عيره بالبخسل 0. البخل

Accuser la réception d'une lettre, l'annoncer, عرف , علم احدًا بوصول الكنوب

S'Accuser, so confesser, - 1 - 1 | .أعترف ب

Acensea, v. a., donner à cens, اقطع الم

ACEPBALE, S. E., william - william.

· ACEABE, adj., apre, فتم عضا

ACEABITÉ s. f., qualité de qui est acerbe, متاع _ إنام

O. مطم البولاد مع ـ طعم بالبولاد مع ـ العلم البولاد مع ـ المعمد faire mieux couper, علم البولاد مع ـ العلم البولاد مع ـ ا

مستون _ ماضي Aceae, adj., aigu, tranchant, حاضي

ACESCENCE, s. f., disposition à l'acidité, الى الحيوضة

ACESCENT, adj., qui tend à l'acidité, الله الم مايل الم الحيوضة

Aceteux, adj., qui tient du goût du vinaigre, مايل اليطعبة الخل

ACHALANDER, v. a., donner des chalands, ;; ACHABNEMENT, s. m., action de s'attacher à mordre, سعر الكلاب

Acharnement, animosité, کاف.

. حرص - قوم على Achannen, v. a., exciter, animer, عرص -ے تشدّد علی ، S'Acharner, s'attacher avec excès à أشتد بينهم , lls s'acharnèrent au combat أشتد على حرب شديد, Comhat acharné, الحرب.

ACHAT, s. m., emplette, acquisition, 3, d'une accusation, مشترا مشتكر عليه منهوم. Un accusé est مشتكر عليه متهوم. L'achat de l'esclave est moins onéreux que l'entretien, شرابة العبد ولا تسربيته,

- حاشا - کرفس ماوی - ابیون ACBE, s. f., herbe,

ACHEMINEMENT, s. m., moyen pour arriver à la fin qu'on se propose, نيشية ـ طريقة.

Acheminer, v. a., mettre en état de réussir, توجه _ . I. عار , S'Acheminer, se mettre en chemin

ACHEBON, s. m., un des seuves des enfers

ACHETER, v. a., acquérir, ביוש ב ו בולים.

ـ مشتری ـ شرا , plur ; شاری ـ مشتری ـ مشتری

Achevament, s. m., fin, exécution entière, е e Actaza, v. a. mettre de l'acier avec le fer pour le صالة _ كيالة _ كيالة _ اتيام _ تتميم _ تتام _ تتكييل _ كيالة _ خلاص

مكيل ـ كامل ـ شافي Acnevé, adj., fini, parfait, فأشافي المال ـ كامل ـ المال ـ رام - تام - تام - تام - تام - تام مجنون طاول - هو مجنون خالص

- خلص , ACHEVER , v. a. , finir une chose commencée , . فرغ من - تيم -كيل - علن

ACHILLÉE, s. f., plante, espèce de jacobée, . نوع من اليعقوبية _ حشيشة الم بة

ACHOPPEMENT, s. m., pierre d'achoppement, occaaion de faillir, جرعترة.

محوامض , plur ; حامض , Acinz

Acide , adj. , pola.

جوضية _ جوضة , Acide, عوضية _ Acide, جوضية _ . Acide, adj., tenant de l'acide, عرز مرز .

ACIDULEA, v. a., rendre aigre,

ACIER, s. m., fer raffiné, سلاد _ صلب.

Acteniz, s. f., manufacture d'acier, كالبولاد .

ACOLYTE, s. m., clerc promu à un orde mineur, - خادم القداس - شهامسة ,pl., شهاس الشعدان شهاس في الدرجة الرابعة

Aconit, s. m., plante vénéneuse, napellus, خانق الذيب _ خانق النير ,pardalianches

عود على _ عشق Acoquinea, v.a., attirer, attacher, .1 جذب الي ـ

تراخص , S'Acoquiner, s'abandonner à l'oisiveté, تراخص . تعود على الكسل

وية _ قارون Acoae, s. f., plante,

Acoustique, s. f., théorie de l'ouie, علم السيع .

Acoustique, adj., qui concerne l'ouie,

مشترى ـ شارى مشترى ـ مشترى ـ مشترى م

Acqueam, v. a., acheter, 5,741.

Acquerir, gagner, obtenir, La Las A. - Las -- امتلک - ۸۰ حظی ب - ۸۰ نال - اکتسب . قال العز, Acquérir de la gloire المعارف , علم

Acquis, adj., gagné, اكتسايي . Esprit acquis, عقل مكتسب

Acquer, s. m., gain, ____.

Acquiescement, s. m., adhésion, Jarol.

Acquiescen, v. D., deferer à, امتشل المتشال.

Acquisition, s. f., action d'acquerir, בן בולצי –

موصول - غلاق , Acquir, s. m., quittance, décharge Payer une somme à l'acquit d'une personne, ¿ , Pour l'acquit de la conscience المبلغ عن دُمَّة فلان الاحل تخلص الذمة

Acquit-à-caution, billet donné par le commis d'un bureau, pour faire passer librement un objet à sa des-. تذکرة _ معانى , tination

Acquittement, в. т., action d'acquitter, تغليق ـ ابغا _ وفا

Acquittea, v. a., rendre quitte, و في دير, Aor., .I قصبي دين ـ أوفى دين ـ يفي

Acquitter, renvoyer quitte et absous, برز - ابراً

ـ S'Acquitter de ses devoirs, وأجبائه L. ale la le A.

ACRE (SAINT-JEAN D'), KE. Natif d'Acre, 5, KE. Acae, adj., piquant, حيز - حامز - حريف.

Асаете́, s. f., qualité de ce qui est âere, а

ACRIMONIE. Voy. ACRETÉ.

Acatmonizux, adj., qui a de l'acrimonie, , - -رجريف

ACRISIE, s. f., crudité des humeurs, alas.

ACROMION, s. m., le haut de l'épaule, ----i الكتف

ACROSTICHE, s. m., mot dont chaque lettre com-اسم كل حرف منه اول حرف من ,mence un vers اكتسب , Acquérir des connaissances . تهلك .بيت شعر ا

> ACTE, s. m., action d'un agent, Je; plur., Jel-ـ قصص الرسل, Actes des Apòtres . أفعال, plur ; فعل

الرسل الرسل Acte de foi, d'espérance; de charité, نعل الايهان والرجا و الحبّة

Acte, décision juridique, 3; plur., 3.

Acte, partie d'une pièce dramatique, جزو, plur.,

Acteur, s. m., qui joue un rôle, عليب. هادى ـ لعيب. Acteur, qui a part à une action, اشريك في العبل Acteur, adj., qui agit, qui a la vertu d'agir, فقال.

Actif, vif, Ja.

Actif, qui agit avec sorce et promptitude, قوى عربيم العبل.

Actif, laborioux, diligent, عجتب درسط معتبد المعتبد معتبد م

. فعل متجاوز ـ فعل متعدّى . delif, verbe

Actif (l'), la voix active, ميغة المعلوم _ والمعلوم _ الفاعل .

ACTION, s. f., operation d'un agent, fait, فعلى; plur., عهلة _ افعال; plur., عهلة _ فعلات ; plur., عهلة _ اعبال . Les bonnes actions, اعبال العبال الصالحة . الاعبال الحال العبال العبال

Action, demande en justice, ادّعا , طلبة في الشرع , lean, demande en justice, وقعة عركة , plur. , وقابع , plur. , وقابع

Actionnaire, s. m., qui a une action de commerce, شریک; plur.,گرید.

ACTIONNER, v. a., intenter une action en justice contre, عليه في الحكية _ O. طلب للشرع .

Actives, v. a., donner du zèle à quelqu'un,

استهتم ـ اعطى مية ـ O. حف استهتم ـ اعطى مية ـ O. حف المحتم ـ ملتصق ـ الهب النار ـ اعطى قوة للنار ، Activer le feu

الهب النسار - اعطى قوة للنار ,Activer lo feu . اصلى النار النار النار النار النار النار النار .

ACTIVITÉ, s. f., vertu d'agir, قُولًا فَاصْلِية.

قولاً _ سرعة , force, promptitude, قولاً _ سرعة.

Activité, diligence, virroist lans a court le ,

Activité de service, Las

ADAGE, s. m., prov., Ja; plur., Jal.

ADAM, s. m., nom propre du premier المرادم. Le vieil Adam, l'homme en état de péché, المان العتيق المحديد المسان الجديد, l'homme en état de grâce, المنسان الجديد,

Аплетка, v. a., appliquer, ajuster une chose à une autre, حلَّة على ولَّف على على الله

ADDUTION, s. f., ce qu'on ajoute, المافسة الي المادة في المادة في المادة في

Addition, première règle de l'arithmétique, حِعِية _ تَـة

ADDITIONNEL, adj., qui est ou doit être ajouté,

ADDITIONNER, v. a., ajouter une somme à une autre pour en connaître le total, جمع A. – تر O. – O. – صر الى O. – O. صر الى

ADEMPTION, s. f., révocation d'un legs, d'une donation, للطيل وقف, عطا.

ADEPTE, s. m., initié aux mystères d'une secte, d'une science, داخل في السرّـ تابع.

ADHRBENCE, s. f., union d'une chose à une autre, عاتما ـ التماق ـ

Adhérence, attachement à un parti, باعتصاب عداعتصام مع اعتصام مع

Addienent, adj., fortement attaché à, بمتحم _ ملتحن

Adherent, qui tient au parti de quelqu'un, تابع معتصم متحد مع معتصب متحد معتصب. متعصب

ADBERER, v. n., tenir fortementà, معم التحد التعمب - التعنق ب

Adherer, consentir à une chose, عني ب A. Adherer à une opinion, à un parti, تبع رأى ٨. - اعتصب به _ اعتصر معه _ احد

ADHESION, a. f., union, jonction, ... Adhesion, consentement, 63.

ADIANTE, s. f., plante capillaire pectorale, - كرير . كزيوة البير

Anteu, dans la bouche d'une personne qui prend تهوا فی ۔ خاطرک ۔ خاطرک ۔ خاطرکم congé d'une autre, خاطركم-اودعناكم-تهوا على خير- حراسة الله صبحناكم ,(Le soir) مسيناكم ,(Le soir) علينا Adieu, dans la bouche de la personne dont on

prend congé, réponse aux phrases précédentes, في امان الله - بالامان - مع السلامة - محول السلامة La personne qui a reçu une visite ajoute ordinairement à ses adieux le mot : مُرَفَتَنَا on أنستنا , yous nous avez fait plaisir, yous nous avez fait honneur; الله يانت مشرّق ou الله يانسك : auquel on répond

Adieu, c'en est fait de, الديا الديا الديا السلام, Adieu la tasse, راح الفنجان, ال L'ânesse est morter إ.ماتت الحيارة راحت آلزيارة , adieu le pélerinage Adieu la bouteille, elle est cassée, انكسرت القنيئة وعلى الدنيا السلام

ADIEU, s. m., وداع Dire adieu, faire ses adieux, .0 ثرك الدنيا, Dire adien au monde ودع احدا ADITION, s. f., acceptation d'un héritage, قسول الرث

ADJACENT, adj. , situé auprès, aux environs , قريب واقع كابن بالقرب من - من

Anjectie, mot qui indique le mode, la qualité. .صفات, plur. ; صفة ـ نعوت , plur. ; نعت

Аплестічникт, adv., en manière d'adjectif, نهتا. (permettre et défendre).

ADJOINDRE, v. a., joindre à, avec, ב أشرك مع

, plur. بشریک , Anjoixe, a. in., associé à un autre

Adjoint, aide, suppléant, بنائة; plur., انبائه

ADJONCTION, s. f., jonction d'une personne à une autre, حابشا.

ADJUDANT, s. m., officier qui aide un officier supé-.معاون _ مساعد _ ثابب بعض روسا العسكر ,rieur ADJUDICATAIRK, s. m., à qui l'on a adjugé,

ADJUDICATIF, adj., qui adjuge,

Aducan, v. a., déclarer en justice qu'une chose appartient de droit à l'un des plaideurs, Joseph O. القاضي حكم لـ د ,Le cadi lui adjugea la jument بالفرس.

ADJUBATION, s. f., formule d'exorcisme,

ADJURER, v. a., commander au nom de Dieu de اقسم عليه باسم الله faire,

ADMETTRE, v. a., recevoir, J. A.

. فال ب Admettre, reconnaître pour vrai, قال ب

ADMINISTRATEUR, s. m., qui gouverne les affaires, , plur., مدبرين, Administrateur d'une mosquée, d'un khan, متولى الجامع أو النحان, Administrateur des biens d'un particulier, وكيل; plur., كلا.

ADMINISTRATIF, adj., qui concerne l'administration, تدييري.

ADMINISTRATION, s. f., direction des affaires, تدبير, Administration des affaires publiques, تدبير délier et) حل و ربط On dit encore إمور الجمهور امر و l'entrée et la sortie); et السم فاعل السم فعول, lier) دخل و خرج (l'entrée et la sortie) Administration, les administrateurs, leur assemblée, المدبرين ـ ديوان المدبرين.

Administration des sacremens, مني الاسوار,

Administration, office d'administrateur de biens, d'affaires particulières, كالح. Confier à quelqu'un l'administration de ses biens, على الله المحالة المحالة

ADMINISTREE, v. a., gouverner, régir, J.

Administrer les sacremens, منح سر ـ قرب A. Administrer des preuves, les fournir, قدّم اثبات. ADMIRABLE, adj., عجيب.

ADMIAABLEMENT, adv., Luge _ was suit.

بنولا الدُخيرة Admirateur, s. m., qui admire, qui a coutume

معجب ل, من _ مادج ل, d'admirer

ADMIRATIF, adj., qui marque l'admiration, يالعياب.

الدهال. مجب _ تعجّب م Noitration, s. f., بعجب _ تعجب أ.

, ورای حجیباً ۔ تعجب من , ADMIBER, v. B., ن وجیباً ۔ تعجب من , aor.,

Admirer, trouver étrange, extraodinaire, من من من الشهى من استغرب الشهى من المتعرب الشه

ADMISSIBLE, adj., recevable, valable, مقبول . . مقبال

ADMISSION, s. f., Dee.

Admonéten, v. a, faire une réprimande en justice, à huis clos, حَدْر - عَدْر - وَبَعْ

Армоніттох, s. f., action d'admonéter, تعذير _ تحذير

Adolescent, s. m., jeune garçon, بثاث; et vulg., بثث: plur., بثاث.

نوع من الشقيق Anonis, s. f., fleur, نوع من

ADONIS, s. m., très-beau garçon, غلسدور; plur. ارشاء علادرة plur. ارشاء عنادرة

- تسولسعب - انكت على ، (s') à محلف المسكت المسكت على - واظسب على - انشبك ب المكتب على - انشبك ب المكتب على - انشبك ب المكتب على - انشبك المكتب على - انولع بالدرس S'adonner à la chasse الدرس المكتب المكتب

مصرّ على متولع بشرب النبيذ , Adonné au via مصرّ على متولع بشرب النبيذ .

ADOPTER, v. a., prendre pour Gla, انْ عُردانبنْي

Adopter, choisir de préférence, اختار. Anortir, adj., qui estadopté, ابن الذخيرة متبنى. Anortion, s. f., action d'adopter, التحاذ-تبنية

Adoption, choix, اختيا,

وا جب ـ معبود, ADORABLE, adj. , digne d'être adoré . السجود لم

ADORATEUR, S., qui adore, ale; plur. ale.

ADONER, v. a., rendre un culte à Dieu, اعبد الله O. Adorer, se prosterner devant, عبد لـ O.

Anossen, v. n., mettre le dos contre, اسند ظهرو

استند الى اسند ظهرة الى S'Adosser ا

Anouci, s. m., poliment d'une glace, des métanx par le frottement, صقل.

Anoucia, v. a., rendre doux au goût, حالى الحلى المصرود فاعم دنقم المصرود فاعم دنقم المصرود في المسرود المسرو

Adoucie, tempérer l'acreté, ومرحك I.

اليّن صونه ، Adoucir sa voix اليّن صونه ، Adoucir sa voix اليّن اخلاقہ ، ractère de quelqu'un

Adoucir, soulager, فغف.

S'Adoucir, خف الله المرحد الكور. الكسر حدث المراكبة المركبة ا

ADOUCISSEMENT, s. m., action d'adoucir, الليين.

Adoucissement, sonlagement, فنحفث.

ADOUCISSEUR, S. m., qui polit les glaces, السلوب عشطارة _ بصناعة المقال المرئ

AD PATRES, (ALLER, ÉTRE), vers ses pères, mourir, I مضم الى حيث اباؤة

ADRAGANT, s. m., sorte de gomme de couleur blanche et mate, très-utile pour adoucir l'acreté des اصهغ كثيرة كثيرا, humeurs

An nem, adv., répondre ad rem, convenablement, جارب جرابًا لابقًا

ADRESSE, suscription d'une lettre, عثوان علوان Linvoyer une lettre à son adresse, A. || Une lettre à l'a-مكنوب باسم فلان ,dresse d'un tel

بيان , تعريف Adresse, indication du domicile, عرفتي , Donnez-moi votre adresse . البيت , الطور عرّفني فين انت ساكن ـ بيتك , مطرحك عرض حال , Adresse, lettre à un superieur

Adresse, mémoire,

مناحة حرافة حسن معرفة , ADRESSE , dextérité شطارة - قامة - خفة - حذاقة - صناعة adresse, عياقة Chef-d'œuvre d'adresse, عياقة عباقة.

اسلوب شيطنق محارفت حيلة , Adresse , ruse ADRESSER, v. a., envoyer directement à une per-A. بعث _ ارسل الى A.

Adresser la parole à, باقيد عليه _ خاطب بالكلام.

Sadresser à quelqu'un, avoir recours à lui, . Il faut s'adres وقع عليه .. O قصد اليد .. O قصك ser à... (la chose est de sa compétence) عظيم جدًا Très-grand, أعجب الرجع

البندقية.

Adrost, adj. qui a de l'adresse, de la dextérité, .شيطان - شطار .plur ; شاطر - قيم - نبيه

ADBOITEMENT, adv., avec adresse, في مقيامة - بقيامة -

- منافق منافق منافق منافق - ADULATEUR, s. m., qui flatte bassement ملاق _مالق _مواجه

ADULATION, s. f., flatterie basse et lâche, apple تىلىق.

Adules. Voy. FLATTER.

ADULTE, adj., qui a l'age de raison, بالغ

ADULTÉRATION, s. f., action de gâter, d'altérer ce qui est pur, افساد

ADULTERE, s. m., commerce illégitime entre personnes mariées et non mariées, U;

Adultère, adj., celui qui a en ce commerce illégi-. زوانی plur. ش زناة plur. ش زوانی time, زانی

ADULTÉBER, v. a., commettre un adultère, ا زنی

ADULTERIN, adj., né d'un adultère, Lijuil -ابن حرام

ADUSTE, adj., brûlé, en parlant de sang, d'humeur, de bile, محروق

Adustion, s. f., état de ce qui est brûle, احتراق

ADVENIR, J June A.

ADVENTICE, adj., عرضى

ADVERBE, terme de grammaire : mot qui se joint avec les verbes et les adjectifs pour exprimer les manières et les circonstances. (Dict. Acad.) من الفظائد من اصطلاحات النحوبين معناها كلمة تنصم الي الفعل اوالي اسم الصفة لبيان النوع وساير الاحوال بغنى عجيباً أي بنوع Ex. : Il chante admirablement, ويعنى

Adverbe, حرف ; plur. حروف (particule). Ex. : ADBIATIQUE (MEB), adj., golfe de Venise, جون Oui, adverbe d'affirmation, انعم حرف ایجاب. الا حرف نبي المام Non, adverbe de négation,

Adverbe, طرف, plur. طروف (nom circonstanciel). Ex. : Aujourd'hui, demain, adverbes de temps, رمان عدا , اليوم , طروف زمان Dedans , dehors , ad-برًا ,جوًا ظروف مكان ,vorbes de lieu , برأ

Adverbe, أسم مبنى (nom indéclinable). Ex. : النس , إذا , كينف Hier, alors, comment?

ADVERBIAL, adj., de . Expression adverbiale, طرق کلیة منصوبة على إنها ظرف ,comme à droite Locution adverbiale, comme mal à pro-جلة في موضع النصب على الظرفية نحو بغير ,pos وقت

. بمقام الظرف _ طرفاً - طرفياً , Anvebbialement .طلاقة الوجه - بساطة الوجه - بشاشة كون الكلهة طرفاً - طرفية ,ADVEBBIALITE او حرفا او اسهامینیا

Adversaire, s., غربم; plur., غرما; plur., اضداد , plur ; ضد ـ اخصام

ADVERSATIF, adj., particule adversative, qui marque l'opposition, la différence, حرف المبايئة . Ex.: | apologue معنى مثل . Mais, L.J.

Anverse, adj., contraire, فالخ. La fortune adverse, الدهر المخالف ,Partie adverse ; plur., chast.

Anvensité, s. f., mauvaise fortune, CLi; plur., On ne connaît les amis que dans عيقة ـ شداند ا.ما تعرف صاحبك الآفي زمان الشك الماثاء l'adversité, الله الاشتخال _ فاضي إلى الشكة و في faires في الشكة و في Dans l'adversité et la prospérité في الشكة و الرخا إيب, Des adversités, de grands malheurs الرخا شداید ـ مصابب

. مطرح هوی , فرچ , Lieu aéré ، هوی ـ . O نشر

tient, هوأيع.

AMAIFORME, adj., comme l'air, lette -في صفة الهوا

معرفة الهوا

AÉROMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer la densité de l'air, الهوا.

Аввометвин, ». f., art de mesurer l'air, лаво او معرفة وزن الهوا

AÉRONAUTE, s. m., qui voyage dans les aérostats,

AÉROSTAT, s. m., machine ou hallon plein de fluide plus léger que l'air, et qui s'y élève,

جر العقاب عجر الولادة, Aérits ou pierre d'aigle

AFFABILITÉ, s. f., qualité d'un homme affable,

Affabilité, manières douces, سيولة الاخلاق.

AFFABLE, adj., qui reçoit, écoute avec donceur et خَير - وجه - حليم الطبع - بشوش ,bonté

APPABULATION, s. f., sens moral d'une fable, d'un

AFFADIR, v. n., rendre fade un mets, un discours, مسني A. | Affadir le cœur, مسني

AFFADISSEMENT, s. m., effet désagréable de la fa-

Arraine, tout ce qui est le sujet d'une occupation, شغل ـ شغل , plur., اشغال المغلل علم المغللة ا ل عليد , عيل Qui n'a point d'af-

Affaire, ce qui concerne les intérêts publics ou - اعراض ,plur ; عُرض - امور ,plur ; امر امور, Akara, v. a., donner de l'air, mettre en hon air, مصالحة; plur., مصالحة Les affaires publiques :plur مُعِمة - مُهم Affaire importante, الدولة AEBTEN, adj., qui tient de l'air, qui lui appar- שעבורים, ישול Faire les affaires de quelqu'un, . لا قضّى امورة , اعراضة

_امر - شغلة _ دعوة , Affaire, terme général: chose . ا دُوَّا و قصية C'est une affaire mal-aisée, Аёвосварние, s. f., description, théorie de l'air, هي دعوة مُشكلة Je ne suis pour rien dans cette مالي يد في ها الادة affaire.

Affaire, ce que l'on a à traiter avec quelqu'un, لى شغل معك , J'ai affaire à vous , عرض منعل . جواعة et جياع , Avoir affaire avec... Avoir un com plur. , الى كلام معك الد عشرة منع merce de galanterie, لد

Affaire, besoin, a. Avoir affaire de, احتاج الى ـ لدحاجة في

Affaire, embarras, Jes. Donner des affaires à ber dans une affaire fâcheuse, dans un grand embar-انبلش في بلشة عظيمة, ras,

Affaire, querelle, L. Se faire une affaire avec إنشتك معم quelqu'un,

Affaire, proces, is plur., cales.

يظهر التواضع ; la modestie ; وقيعة - وقعة - حرب - حرابة , la modestie plur., وقايع. Il y eut entre eux une chaude affaire, وقع بينهم حرب شديد - صار بينهم وقعة شديك .تحاربوا حربا شديدًا۔

Afraine, adj., qui a beaucoup d'affaires, في الم (Affliger), عمّ الم الم عارق في الاشغال ـ معجون ـ كثير

Affaissement, s. m., état de ce qui est affaissé, - انقهر من القهر من

Affaissement, faiblesse, wie.

APPAISSER, v. a., faire abaisser, b.s.

S'Affaisser, v. p., s'abaisser sons, b O. -.0 خفس

S'uffaisser, s'affaihlir, منعف م قل قوت A.

AFFAITAGE, s. m., éducation d'un niseau de proie, . تربية جوارج الطير

Affaltement, s. m., manière d'affaiter, ais تربية الطيور الجوارج

AFFAITER, v. a., dresser, élever un viseau de proie, رتبي وعلّم الطيور الجوارح

AFFALER, v. a., abaisser, Ji.

S'affaler, v. p., s'approcher trop de la côte et manquer A. قرب من البروتوقف لقلة الربع من البروتوقف AFFAMER, V. R., causer la faim, 5 -.

Affamer, ater les vivres,

AFFAMÉ, adj., pressé de la faim, جوعان, جوعان;

Affame, très-avide, حبيان على; plur., جباية ملهوني الي

Afrencen, v. a., donner une partie de fief,

AFFECTATION, s. f., manière singulière, affectée dans le parler, les actions, قصنع حساهاة

AFFECTER, v. a., marquer de la prédilection pour une chose, une personne, ختارالختارا

Affecter, faire un usage fréquent, et prétentieux تباهي ب de

Affecter, faire ostentation de, اظهر! Il affecte de

Affecter, prétendre à, ¿51.

Affecter, destinerà, J Jel _ J

Affecter, toucher, faire one impression, عند عالم

Affecter (S'), v. p., prendre du chagrin, نغم من

AFFECTÉ, adj., destiné à, J صحف.

Affecte, qui n'est point naturel, مصنع _ متباهى.

Affecte, afflige, offense, 1

Affecté, attaqué d'un mal, 1) ~.

Afrection, s. f., amour, attachement pour une مل محتة مودّة chose, une personne,

Affection, état de maladie, تاء _ ال. Affection mélancolique, اسوداء.

Affectionnea, v. a., simer, avoir de l'affection 1 مال الى ... ا هوى .. 0 حب .. 0 و pour, 3

Affectionner (s'), v. p., s'attacher à, انشک ا انعلق بحمه

AFFECTIONNE, adj., ____.

AFFECTUEUSEMENT, adv., d'une manière affectucuse, ابداد. "

AFFECTUEUX, adj., 53 _ 5313,

Affermer, prendre à ferme, التزم استاجر Affermer, prendre à ferme,

Droits affermés, taxe imposée sur les corpora-

AFFERMIR, v. a., rendre ferme, ثبت مكس مركب المستراد المسترد المسترد المسترد المسترد المستراد المستراد المسترا

بروبصوا فيد المعادن او بكرروا السكر Affermir, fortifier, قوى; Affermir le courage de بروبصوا فيد المعادن او بكرروا السكر Affermir, fortifier

S' Affermir, v. p., devenir ferme, تبت استيكن ـ تبت. S' affermir, se fortifier, النقوى.

ئنبیت, Affranissement, s. m., action d'affermir . نقربة _ اثبات _ نهکین _

AFFÉTÉ, adj., qui a de l'afféterie, de l'affectation, trop recherché, مُصَنَّع.

AFFECHE, s. f., manière affétée, مناع ـ صناعة على الحابط كتابة معلقة على الحابط الحاب

APPICHER, v. a., attacher une ou plusieurs affiches, على الحيطان.

Afficher, montrer publiquement, avec affectation, بنفاخر ب نفاخر بنفاخر بنفاخر

S'Afficher, v. p., se donner pour (savant), الانفى العلم ـ عهل نفسد عالم .

Arrine, adj., à qui on se fie, امين; plur., امنا; plur., امناء ثقة

AFFILER, v. a, aiguiser, donner le fil au tranchant d'un outil, O.

Affile, حاد ماصى مسنون. Qui a la langue bien affilée, طُلِق الساند طُلِق

APPILIATION, s. f., espèce d'adoption entre des communautés, اتحاد بين جعيات.

Affilien, v. a., adopter, associer une communauté à une autre, اشرك جعية مع أخرى.

S'affilier, v. p., مع الشترك مع المترك

AFFINAGE, s. m., action d'affiner, de purifier les metaux, روباص المعادن ـ تصفية المعادن

. تكرير السكر, Affinage du sucre

APPINER, v. a., rendre plus pur un métal, دقی کرر السکر, Affiner le lin, le chanvre کرر السکر, Affiner le sucre القنب و الکتان

AFFINERA; S. m., Dejon.

مع ____ل APPINERIE, s. f., lieu où l'on affine, مع ____ل مع ____ل مع المعادن أو يكرروا السكر

AFFINOIA, v. in., instrument pour affiner le lin , ما الكتان الكتان

AFFINITE, s.f., alliance, degré de proximité, alliance, degré de p

Affinité, liaison entre des personnes, قيما علام على المخالطة. Je n'ai point d'affinite avec eux, مالى معاشرة معهم ـ ما بشاكلهم

AFFIQUETS, s. m. plar., parures, petits ajustements de femmes, حلى وحلل النسا ـ زينة الحريم.

APFINMATIF, adj., terme de logique, تصدیقی - تحقیقی Une proposition affirmative, ایجابی - تحقیق حرنی تصدیق Particule affirmative, قصیت موجبت ایجاب

Arriamation, s. f., terme de logique, opposé à négation, تصدیق تحقیق ایجاب ضد نهی

Affirmation, assurance de la vérité d'une chose, عالم ياكيد.

AFFIGMATIVEMENT, adv., d'une mamère affirmative, ایجابًا بالتاکید بالتصدیق.

Appronuen, v. a., assurer, somenir qu'une chose est vraie, ジーンジュ.

AFFEXE, adj. terme de grammaire, se dit des pronoms joints à la fin des mots, ضيير متصل.

Arreictive, adj., قصاصى, Peine afflictive, corporelle, عقوبة مؤلية للجسد عذاب الام, splar., مقوبة مؤلية للجسد عذاب الام, Arreiction, s. f., déplaisir, abattement d'esprit,

عم - كابة - حزن

AFFLIGEANT, adj., qui afflige, مُعُلِّم معتم مُعَلِّم معتم AFFLIGEB, v. a., causer de l'affliction. اكسو خاطرة

خوف عظيم , Vous m'avez affligé par vos pa- | Arrazs, s. f. plur., grande peur الم _ احزل _ اغم _ roles, كلامك المتنى

S'affliger, v. p., s'attrister, مر مر الم . اغتم ــ

مكسور النحاطر محزون - حزين ، AFFLIGE

AFFLUENCE, s. f., concours d'eaux, d'humeurs, انصباب

. كشرة , Affluence, abondance de choses

Affluence, abondance de personnes, ازدحام

APPLUENT, adj., qui verse dans, & النصب في

Avenues dans, v. n., se rendre au même canal, . انصب في ـ . 0 صب في

Affluer, abonder, survenir en grand nombre, ۸. کثر

APPAINLIE, v. a., débiliter, diminuer la force, .ضعّف _ اضعف

S'affaiblir, v. p., diminuer de force, صعف A. اخذ الثَّارُوخلع عند العار الم ALEMENT, s. m., diminution de forces, الصعيف _ صُغف _ نقص قولا

Affolia, v. a., rendre fou, S'affoler, v. p., s'eugouer de, حلى عمل O.

AFFOURCHER, v. a, terme de mer, poser les ancres en croix, سكب اهلاب مركب.

Аррианский, v. a., mettre en liberté, 5 2 1.-اطلق.

اعفى من Affranchir, decharger, exempter, من Affranchir, délivrer, on La - on ser معانى , Affkangui, adj. , exempté,

Affranchi, tiré de l'esclavage, معتلوقي; plur., معانيق

S'affranchir, v. r., sacouer le joug, s'exempter, تخطص - اعفى نفسه من

عتاني ،on effet،

Les affres de la mort, فياض الموت Les affres de la mort, ألموت الغ

Affaitement, s. m., prix convenu du louage d'un . ناولون _ كرا مركب , navire

Affreten, v. a., preudre à louage un vaisseau, استگری ۔ ۱۱ کری مرکب

Affricteur, s. m., qui prend à louage un vaisseau, .مستکری _ کاری مرکب

AFFREUSEMENT, adv., d'une manière affreuse, بنوع مهول ـ مهولا

AFFREUX, adj., qui donne de l'effroi, horrible, .مرعب _ مهول

AFFBIANDER, v. a., rendre friand, attirer par quelque chose d'agréable, محت مد المتعاد المتعاد

APPRONT, s. m., outrage, déshonneur, - - -بالم وفنايع , plur., فنايعة - هنيكة public, منك I. _ بنك A. | Venger un affront,

Arrhontea, v.a., attaquer avec hardiesse, формания О. _ حــل على الاعدا بقلـب لا ينحشي الفوت و لا افتحم . Affronter le péril . يفرغ من الموت .0 خاص الاخطار -الاخطار

O. خار، ـ O. غشر , Affronter, tromper

معش _ خيانة , Approntenie, s. f., tromperie

غشاش - خابر، S. m., عشاش - شاشد.

APPUBLEMENT, s. m., habillement, ce qui couvre la tête, le corps, le visage, ينطا له المبار عليه المادة.

AFFUBLEB, v. a., vêtir, couvrir, envelopper la tête, البسه ثوباً عطاه ب. . 0 لفت على راسه ,le corps S'affubler de, v. p., _ itil _ mel A. -

العطع إب

AFFUT, s. m., terme de vénerie, lieu où l'on se cache, مرصد لـ . Etre à l'assut, épier مرصد. Affic Schissement, s. m., action d'affranchie, | Étre à l'affut des nouvelles, lical.

. خشبة المدفع _ جرار المدفع , mouvoir le canon

AFFUTEB, v. a., mettre un canon sur son affut, en mire, نصب المدفغ - ركب المدفع 0.

Affüter, nigniser, O.

الشينحوضة _ الكبر | _ لاجل ان _ ل - لكي le but que l'on se propose, جتى, et par abréviation U. Ex. : Afin de nous dire votre avis, الكي تنقول لنا رايك Afin que nous متے اقول ,Afin que je vous dise انعیل , اقول الك الماريلات الماحتي لار... Afin que ne الك إلى يقول تا ما يقول ، qu'il ne dise pas

AFRICAIN, adj., qui est d'Afrique, أفريقي __ مغاربتہ ,plac ; مغربتے

الغرب _ افريقية . Arnique, s. f.,

مغنے _ مناغش _ نعش , AGAÇANT, adj.,

AGACEMENT, s. m., impression désagréable d'un أنضر يس الاستان , fruit acide, etc., sur les dents

AGACER, v. a., vauser un agacement, d'unio. Ètre agacé, ضرس A. || Jai les dents agacées, . صوست أعوست اسناني

Agacer, exciter par des regards, des gestes, des بتعنب على - ناغش ,paroles

.حرك ـ

AGACERIE, s. m., gestes, discours d'une semme agenouiller un chameau, Jay 1 pour agacer et séduire, عنبي _ مثاعشة.

عود مندى - قطر - يُلنَّجوج - عود البحور

اغاريقون , AGARIC, s. m., plante parasite vénéneuse خاريقون -

معجرة الأشق , AGASIELIS, s. m., arbrisseau, الأشق ...

AGATE, s. f., pierre précieuse demi-transparente, جريهاني - عقيق بهاني

AGE, s. m., سن ـ عبر. Il est mort à l'âge de cinquante ans, أثراكم , AGGLOMÉRER (s'), v. pr., se réunir en masse , الأراكم ,

ایش قد عمرک این کم سنة? Affit, terme militaire, machine pour soutenir et Quel age avoz-vous? انا والاك فرد عبر Nous sommes du même âge, الله الاك فرد عبر ¡ قرن _ اتراب , plur. , ترب , plur. و قرن _ اتراب ا سي الطفولية _ الصغر , Bas age اقرار الطفولية _ المحالية الطفولية _ الصغولية _ الصغولي الله السري Age mur, حد البلوغ Age mur, المالوغ Arin DE et Arin QUE, conjonctions qui marquent | Qui est dans l'âge mur, كامل السري, Grand âge,

> Age, temps, époque à laquelle on vit, ادهو ۔ عصو ۔ زمان

> Age, siècle, لجيال; plur., احيال. Le moyen âge, epoque historique, التوسطة.

Age d'or, temps heureux, أيام عز.

Agé, adj., qui a tel age, عبرة ابن. Agé de عمرلا ثلثين سنة on أبن ثلثين سنة trente ans,

. شيئ - كبير في العمر - طاعن في السن , Age, vieux Plus agé que lui, اكبر مند في العير Moins igé que Ini, اصغر مند في العهر.

AGENCE, s. f., charge, fonction d'agent, AK, Аскисемент, s. m., manière d'arranger, قلفية. AGENCER, v. a, ajuster, [36].

AGERDA, s. m., notes de choses à faire, s, LEJ.

AGENOUILLER (s'), v. réf., ملح على على الم م المراعلي ركبتيد وقع على ركبتيد ما كم ركوعًا حارش Agacer, provoquer, attaquer, animer, ركوعًا حارش En parlant des chameaux, عرك 0. ي Faire

AGENT, s. m., tout ce qui agit, Jole; plur., Jul. Agent, celui qui fait les affaires d'un corps, d'un prince, وكيل plur., كلا.

. فاعل , Agent, l'opposé de patient

Agent de change, s. m., entremetteur entre les banquiers et les négocians pour le commerce de l'ar-سيسار للدراهم اي رجل متواسط بسيس , gent الصيارفة و التجار لاجل بيع وشرا الدراهم

AGGLOMERATION, S. f., Siglian,

AGGLUTINANT OU AGGLUTINATIF, adj., - La AGGLUTINATION, s. f., Libs.

AGGLUTINER, v. a., réunir les chairs, les peaux, les consolider, قطب الجرح,

معظم _ مكبر , AGGBAVANT, adj.,

- ثقل - كبر, AGGRAVER, v. a., rendre plus grief .زيد - .I زاد في - عظم

اعتر انكشارية

المركب عبال يتبركل , ينهز , يتهز هز أشيلال - شيلول - نشط , افووت و Acile, adj., léger et dispos , فشا رشق ـ سريع ـ خفيف ـ

برشاقة _ بسرعة _ بنشاطة , AGILEMENT , adv. ,

AGILITÉ, s. f., légèreté, grande facilité à se mou-. رشاقة _ سُرعة _ خفة _ شيَّللة _ نشاطة , voir

AGIOTAGE, s. m., trafic sur les effets publics à la نوع من القيارفي معاملة. الدراهم bausse, à la baisse, الدراهم مرابحة -

AGIOTER, v. n., faire l'agiotage, رابح

AGIOTEUR, s. m., qui fait l'agiotage, ...

AGIR, v. a., faire quelque chose, La La A. -الشتغل في مرب معلى الشتغل على المعلقة A. _ ب أغمل المتعلقة المتعل دايم بشتغل - لا يقعد ابدًا بلاعيل

Agir sur, faire impression, في عند ,أثر عند أثر

Agir en ... Se comporter en, المك سلوكا 0. _ I. [] Il agit en homme de bien, بسلك سلوك انسان خير

. مسلك معد , En agir amicalement avec quelqu'un بطريق الحسب بسلوك الحب

S'Agir de, Il s'agit maintenant de savoir si..., جلود الحرفان و صوفهم ,De quoi s'agit-il? des agneaux بقى بدّنا نعــــرف أن Ceci n'est | الكلام على ايش _ السوال عن ايش point une hagatelle, il s'agit de quarante bourses, ما هو شي وجيز الكلام على اربعين كيس:

فايق لاينام مشعال

AGITATEUR, s. m., qui agite le peuple, qui cherche à le soulever, ضرّاب فشن

AGITATION, s. f., ébranlement prolongé, 3-, -. اضطراب _ احتزاز _ هزة

- قلق - اضطراب Agitation, trouble de l'ame, اضطراب حيجان _ قلقلة

AGITER, v. a., ébranler, secouer, ... 0. - 0. -ـ ارت با فارت المارية با فارت مرك ـ حرك ـ حرك ـ حرك ـ حرك ـ حرك ـ حرك ـ عن المارية با £tre agité المارية الم - تزعفرع - تبركل - تحرك - تهزهز - انهز - اعالا انكشارية , Agha de janissaires انعاوات اخطرب le vaisseau est agité (par les vagues),

> Agiter (en parlant des vents qui agitent la mer), ا عاج البحر ، La mer devint agitée ، هبيج - حرك - figiter les esprits, les soulever, الناساس

> ، قلقل ـ قلة ، Agiter, priver de repos, inquiéter, . قلقل ـ ا J'ai été agité cette nuit, الليال عنا الليال عنا الليال تقلقلت الليلة

> Agiter l'eau de manière à la troubler, 41 .0 خص الماء فكدرة ـ

Agiter, discuter, A.

S'Agiter, v. pr., se tourmeuter, s'inquiéter, & l. -اضطوب ـ تقلقل

قريب من ناحية الرجال ,AGNAT, s. m., الرجال ACNATION, B. f., llest llest on include. AGNEAU, s. m., petit d'une brebis, خُرون ; plur., ـ رميس ـ خواريف , plur., خاروف ـ خرفان قرزي.

AGNELINS, s. m., plur., peaux avec la laine, laine

AGNUS-CASTUS, s. m., arbuste, wiel _ market .حب الفقد ـ كف مريم ـ

سكرات الموت - نزاع الموت - منازعة ,٨٥٥٨١٤,٥٠٠ - دو في حال المنازعـــة, Acissant, adj., qui se donne du mouvement, ا عدال المنازعـــة المنازعـــة عهال ينازع

کرب عظیم , Agonie, vive angoisse AGONISANT, adj., qui est à l'agonie, e il. Aconisen, v. n., être à l'agonie, كازع.

AGRAFE, 5. f., crochet qui entre dans un anneau. .شیشتر بکلة مشایک ,plar ; مشیک

ACBAFER, v. a., ثبك 0.

AGBANDIR, v. a., accroître, ade - كبر - عظم .i زاد على , في

Agrandir (s'), v. pr., étendre ses domaines, sa for-.A كبر ـ ازداد ـ تزايد ـ اتسع ـ .0 عظـــم , tune اعظم امردني الملك, Il s'est agrandi dans le royaume, عظم امردني ACBANDISSEMENT, s. m., augmentation d'éten-- زي___ادة _ ازدياد _ الساع _ عظم , due, etc. توسيع.

ACRÉABLE, adj., qui plait, ومسل ; plur., ومسار رجل لطبف , بشوش , Personne agréable ، مقبول ـ الا النور فزلا , شرح مطرح فزلا , شرح المالة المالة

AGREABLEMENT, adv., Lima _ Juli.

AGRÉER, v. a., recevoir, accueillir favorablemeut, A. Votre présent a été agréé, هديتك صارت بحسن القبول

Agréer, trouver bon, استحسن A. Agreer, v. n., plaire à, être au gré de, ما بيقطع عقلي A. Cela ne m'agrée pas, قطع العقل ما بسعیسے ۔

Agreer, terme de mer, fournir un vaisseau d'agrès, جهز المركب بالالات

اجتياع ـ انجياع ـ انصهام ـ صية ـ

Acarci, s. m., amas de choses, جوع - جوع.

Agrégé en droit, en médecine, suppléant du pro-ماحق بسلك العلها ـ نابب لمعلم درس fesseur, O. طم الى Agaecza, v. a., associer à un corps, عم الى العق ب-

AGREMENT, s. m., approbation, consentement, . A رضي ب , Donner son agrement ، رضا

ملاحة _ ظرافة , Agrément , grâces Agrement , plaisir , avantage , خير قلب الله الله Agremens, ornemens, zu;

Acais, s. m., plur., terme de mer, voiles, cordages. , plur. واذاة مركب _ الة مركب , poulies, etc., اذاة مركب اداوات.

Agnesseua, s. m., qui attaque injustement le premier, معتدى ـ عادى ـ coup pour coup et دد بالک والبادی اظلم, l'agresseur a plos de tort (proverbe). | Étre l'agresseur, بادى إحدا بالشر,

AGRESSION, s. f., action de l'agresseur, _ Sin' _ مباداة بالشر

Acaeste, adj., champêtre, sauvage, حفالة .بري

Agnicone, adj.; adonné à l'agriculture, - 3 -قـــوم , Peuplade agricole ، معتنى بالفلاحة

AGRICULTEUR, s. m., cultivateur, 7 3.

AGRICULTURE, s. f., art de cultiver la ferre. . حراثة الارض - فلاحة - علم الفلاحة

تنحرمش في الشط في ، AGBIFFEB (5') A, v. pr., في الشط في الشط في الشط في الشط في المام الم فراسيون القلب, AGRIPAUME, s. m., plante, القلب.

AGRIPPER, v. a., saisir vivement, Am O. -0. كيش ـ ،0 خطف

مانيسك , انكيش الي Agripper (s') à , v. pr., يانكيش الكي تعريش في وب

Асволоми, adj., versé dans la science de l'agronomie, عارف بعلم الفلاحة النظري ـ معلم في الفلاحة الحاق ACREGATION, s. f., association, assemblage, AGRONOMIE, s. f., théorie de l'agriculture, ale الفلاحة النظري

> Aguennia, v. act., accoutumer à la guerre, علم باحوال الحرب و القتال ـ عود على الحرب. Aguerrir (1'), v. r., devenir courageux, s'accoutu-انعلم _ تعود على _ تعفرت _ تشجع , mer à

> Aguers, s. m., plur., lieu choisi pour guetter. Active aux aguets. Voyez Guerreni مرصد - كيين

Au! interjection, -1 - 51.

Aux! interjection, - | - 8 - 1 - 10".

AHEURTER, v. a., contrarier quelqu'un, Cile.

S'Aheurterà quelque chose, v. p., & sie 1 .- siè.

Auunia, v. a., rendre stupéfait, اخذ عقله الدهش الدهش الدهش.

. ضايع العقل ـ مدهوش , Anuai, adj.,

AIDE, s. f., secours, assistance, عون معونة AIDE, s. f., secours, assistance, عون معاوندة مساعدة مساعدة مساعدة مساعدة مساعدة مساعدة الله وتوفيقه الله وتوفيقه ما الله وتوفيقه والمستعان بعون الله وتوفيقه والمستعان بعون المعونة استعان ب

AIDE, s. m., celui qui aide un autre, le seconde, عدات معين مساعد ; ناصر اعوان , plur., غرب انصار , plur., انصار ,

عاون ـ ساعد , secourir, assister ماون ـ ساعد ـ عاون ـ اسعف . Aider quelqu'un de son pouvoir, شد طهره . 0,

Aider (s') de, v. r., se servir de 🖵 على.

Ames, s. f. pl., impositions, subsides sur les boissons, رُسوم; plur., رُسوم.

Aieux, les ancêtres en général, ceux qui ont vécu dans les siècles passés, سلف, plur., اوابل الساف

AIGLE, s. m., oiseau, سنز plur., بنسورة , بنسورة , plur.

النسر الطابر, L'aigle, constellation.

Aigle (Pierre d'), جر الولادة .

Aigle, s. f., étendard, enseigne, الية نسرية.

_ فرح النسر , Aictor, s. m., petit aigle

AIGBE, Rdj., acide, حاسي.

Aigre, rude, en parlant de l'humeur, du ton, ماهن المنظم . On dit d'une personne qui a l'humeur aigre, ابليس أن تبلد ينحسر, Si le diable en faisait une salade, il برايات النحل perdrait son vinaigre).

.كلام حاد , حد , (style , discours) كلام حاد , عد الله عاد , عد الله على ا

Azgne-noux, adj., composé d'aigre et de doux, القَالِي _ مُلِيس _ مَوْ ـ مَوْدِ

AIGBELET, adj., صامص شوبة ـ عيص.

م بعضون ما Alghement, adv., بعضون ما المحددة ما المحددة الماددة الماد

AIGHEMOINE, s. f., plante détersive, apéritive, عافث _ عافث _ عافث Voyes Euratoire.

مربشت حلال Aignette d'argent qui se porte à la guerre sur le turban, comme récompense de la valeur, خانک مانک الاستان الاستان

Aigrette, léger bouquet de pierres précieuses, ملال, ريشتر جواهر

Atonewa, s. f., qualité de ce qui est aigre , جرضية . - جاضة

Aigreur, amertume, disposition à se fâcher, عدة عشونة عشونة عند كلامه Aigreur dans le propos, احتد كلامه Parler avec aigreur, عدة الكلام.

AIGBIR, v. a., rendre aigre, عص .

Aigrir, irriter contre, bil.

Aigrir (s'), v. p., segater en devenant aigre, حص 0. S'aigrir, tourner au vinaigre, تُحَلَّل

S'Aigrir, s'irriter, احتد اغتاظ.

Argu, adj., terminé en pointe, en tranchant, حاد ماصي ـ مدبب

موت عالى - حس جهور , clair عالى - حس عالى الله عالى الل

Aigue (maladie), violente, آسراف مرض مرض جادة

Alguxue, s. f., cau douce pour les vaisseaux, ماعذب للراكب

Aiguade, lieu où l'on prend l'eau, موارد; plur.,

Aiguižaz, s. f., vase à anse et bec où l'on met de l'eau, أبارق te اباريق; plur., أبارق.

AIGUILLADE, s. f., gaule pour piquer les bœufs, مالو المعربة serpentin, عنوم الحية . AIGUILLADE, s. f., gaule pour piquer les bœufs,

منعاس - عماية طويلة ينحزوا بها البقر

AIGUILLE, s. f., outil pour condre, أبرة; plur. ابر. Grande aiguille, مسلّة

De sil en aiguille, adv., d'un bout à l'autre, par suite, الخيط المخياط,

Sur la pointe d'une aiguille, sur rien, ex. prov., على حبة على ادنى قصية.

Alguille, s. f., longueur de fil, de soie, pour l'aiguille, خلة خط غاد.

Ascullette, 5. f., tresse, cordon garni de métal en pointe par le bout pour attacher, أماصورة. On dit bassement: Lâcher l'aiguillette, se décharger le ventre, الماب ماب الماب منعه بالسحر عن الجاع 0. حكّ الرجل اي منعه بالسحر عن الجاع 0.

بمنتحاس ,AIGUILLON, s. m., bâton ferré, fer pointu, ومنتحل , plur., فاخوز مناخز , plur. منتحز مناخور مناخور . فراخيز .

عقص ـ شوكة ـ زبان , Aiguillon, dard d'insectes . زبان مهازـ مهازـ Aiguillon, fig., tout ce qui excite à . اغتار الشهوة ـ الشهوة ـ الشهوة . فيران الشهوة ـ الشهوة . نفاح .

AIGUILLONNER, v. a., piquer avec l'aiguillon, فكر A. O. نكر A. O. نكر مانكر م

Aiguillonner, fig., exciter, animer, في المناه O. – ثعث Aiguillonner le دوك – النهض – استريم . Aiguillonner le co urage, في المناه .

Alguisement, s. m., action d'aiguiser,

Alguiser, v. a., rendre pointu, tranchaut, aigu, جر مُسُنِ O. ـ بنب مسن. Pierre à aiguiser, حدد دبب Aiguiser, rendre plus subtil, اشتحد ـ رقع Aiguiser l'esprit, مثتر الذهن A.

Azguiseva, s. m., qui aiguise, المنان.

Aie, s. m.; plur., Aux; sorte d'oignon, ثنوم الحية. Ail serpentin, ننوم الحية.

AILE, s. f., membre des oiseaux et des insectes, plur., جناح Battre des ailer (oiseau), مُؤْرُف الطير مفْق المُفتى باجنحته (Etendre les ailes, مُوْرُفُ لِيكُمُ المُفتى ما اجنحته (O.

Aile, côté d'une armée, بنج; plur., بالبناب ; plur., جانب ; plur., جانب ; plur., جانب ; plur., جائبنائد ; plur., المُبَيِّنَاء ... L'aile droite, المُبَيِّنَاء ...

Aile, protection, عُلُ اللهِ ; plur., عَلَلُ اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُو

أدر اجنحة , AILE, adj., qui a des ailes, عند اجنحة.

. طرف الجناح. AILLADE, S. f., sauce à l'ail, موقد بتوم مرقد الوم

AILLEURS, adv., en un autre endroit, (sans mouvement). في غير مطرح - في موضع اخر, (Avec mouvement) الى غير مطرح - الى موضع اخر من موضع اخر- من غير مطرح, d'un autre lieu,

D'ailleurs, en outre, وماعدا ذلك وغير ذلك. AIMABLE, adj., digne d'être aimé, محبوب.

Aimable, qui plait dans la société, فليس - خفيف الدم اليس - خفيف السندات - خفيف الدم.

Almant, adj., porté à nimer, ما بل الى الحسب ما بل الى الحسب.

AIMANT, s. m., pierre, minéral ferrugineux qui attire le fer, چر مغناطیس ۔ جر مغنطیس.

AIMANTER, v. a., frotter quelque chose avec l'aimant, محك دلك بالمخطيس .

Азмев, v. a., avoir de l'affection, de l'amour pour un être, حب O. حب O.

Aimer, être amoureux de عشق A. Il l'aime éperdument, بيوت عليها

قدم شا على شي اوئر, Aimer mieux, préséerer فدم شا على شي اوئر

Aimer (s'), v. r., se chérir soi-même , عبّ نفسه , S'aimer réciproquement , حبّوا بعثمهم - تحاليوا . 0.

AINE, s. f., partie du corps entre le haut de la cuisso et le bas-ventre, خالب عن الورك; plur., ارنبة عوالب

AINE, adj., né la premier, avant un autre, الأول العهر للكبر في العهر لاكبر في العهر للكبر في العهر الاصغير و الاوسط و الاصغير اللكبر و الاوسط و الاصغير الكبر الكل في العهر PREMIER-Né.

كون احد ,AINESSE, a. f., priorité d'âge entre frères, على العامل الاخوظ الاكبر في العهر على العموظ الاكبر في العمولا الاكبر في العمولا الاكبر في العمولا الاكبر في العمولا العمولا العمولا الاكبر في العمولا العمولا

Ainst, adv., de la sorte, de cette façon, کذلک _ کذا _ کذا

dinsi, par consequent, فاذن _ اذن

الأجل ذلك , dinsi, c'est pourquoi الأجل ذلك.

dinsi que, de même que, عنا عنا الله ع

Ala, s. m., l'un des quatre élémens qui entoure le globe, إهوا ; plur. الحوية, La haute région de l'air, الجو O. شم الهوا النفسي Prendre l'air, être aéré, النبوى , Parole en l'air, sans effet, الهوا الهوا . كلام بوش ـ كلام في الهوا .

Air, suite de tons qui composent un chant, اهوية, plur., أهوية

منحاس الجسرة. Front d'airain, extrême impudence, التحاس السبيداريج العابة Cœur d'airain, extrême durcté, عبد المجر الصلب الشدّ قساوة من المجر الصلب عبد القلب.

A16, a. m., planche de bois, بلوح خشب; plur. ونوق عدد الواح الواح عدد الواح ا

ATBANCE, s. f., facilité, بسر احة ـ شهولة ـ بسر أحة ـ شهولة ـ بسر الطافة ـ سعة. Aisance dans les manières, مثلّبنة ـ لطافة ـ حياوة لـ خير .

Grande aisance, biens, نعيم ـ انعم عيش .

م بیست کادب ، latrine's ، مستراح - مستراح ، مستراح ،

Atse, s. f., contentement, joie, فرح - فرح . Aise, commodité, أحمّ . Qui est à son aise, commodément, مستربع

A L'Aise, adverbe, sans peine, commodément, من غير تعب ـ براحة ـ على راحة A l'aise, à loisir, مَهَالِي مُهَالِ

Aisz, adj., qui a de la joie, qui est content, مبسوط مبسط. Étre bien aise, انبسط فرحان. مبسوط منيس مسلط. Aisz, adj., facile, سپاهل منيسر.

Asselle, s. f., creux sous le bras où il se joint à l'épaule, ابطات, plur., باطات, plur., باطات اباط

AJOURNEMENT, s. m., assignation, أمو حضور

Ajournement, remise d'une affaire à un autre jour, كُذُونِ الشي , ابقا الدعوة الى غير يوم

AJOURNER, v. a., assigner quelqu'un à certain jour, طلبه للشرع في يوم معين

Ajourner, renvoyer à jour fixe ou indéterminé, مدنى البقى الى غير يوم I.

AJOURNÉ, adj., assigné, الشرع في الشرع مطلوب في الشرع التحق بد التحق بد التحق بد التحق ا

مدنى Ajouter foi, croire, صدنى.

 Ajuster, accommoder, rendre propre à, وضب عدّل عدّل عدّل عدّل

Ajuster, parer, embellir, زين.

Ajuster, diriger contre, viser juste,

S'ajuster, v. ref., se parer, ننظم _ انزين.

S'njuster, cadrer, فأفقى.

AJUSTOIR, S. m., balance où l'on pèse les monnaies d'œuf, الله مثل بياض البيض الأولود, avant de les frapper, ميزان الدراهم ALGANK, S. m., juge en Espag

ALANDIC, s. m., vaisseau pour distiller, البيق المجارة. Passer par l'alambic, discuter avec soin, examiner, التدقيق على ما المحدث بعابة التدقيق على محرر على محرر على محرر على المحرر المحر

S'alambiquer, v. r., s'épuiser l'esprit par une recherche obstinée de subtilités, عاول عادي العربية بطلب المعاني العربية

ALAMBIQUÉ, adj., trop subtil, trop raffiné, محاول محاول معاونة الغايث.

ALABHE, s. f., cri pour faire courir aux armes ... فزعة ـ ارجانى ـ تخريف ـ عياط تنبيه للقتال

Alarme, émotion causée parmi des soldats par l'approche de l'ennemi, انزعاج - ضجية - انزعاج - جفة - انزعاج - بجفة - بجفة - برجفة - بربحفة - بربحفة

رعبة ـ دهولا , Alarme , épousante subite

Alarme; fig. : Inquiétude, souci, وَعُومٍ ; plur., وَعُومٍ ; plur., وَعُومٍ .. هَالَقُ .. هيوم ; plur., ه

ALABKER, v. a., donuer l'alarme, فرع - فرع Alarmer, causer de l'inquiétude, قَلْقُلُ - قَلْقُلُ دَا النَّجِيرِ.

Cette nouvelle l'a alarmé, النَّجِيرِ .

S'alarmer, v. r., s'épouvanter, prendre l'alarme, فرع ما أرتعب A.

S'alarmer, s'inquiéter, قلق A. ـ تقلقل ـ 0. هدس ـ تقلقل ـ A. ALARMISTE, s. m., qui répand de mauvaises nouvelles, صاحب اراجيف .

ALRATHE, s. m., espèce de marbre très-blane, transparent, veiné, مرمر أبيض.

Alnugo, s. m., taie, tache blanche sur l'æil, ارغائن ـ بياضة على العين.

دفتر, Album, s. m., cahier de papier blanc, دفتر.

ALDUMINE, s. f., substance semblable au blanc l'œuf, شعر مثل بياض البيض.

ALGANK, s. m., juge en Espagne, على في بلاد

ALCALI, s.m., sel tiré de la sonde, القلى قلى مليح القلى المالة .

Alcali volatil. Voyez Armoniac liquide.

Alcalin, adj., qui a des propriétés de l'alcali, لم بعض خصايص القلي.

Alcarisen, v. a., tirer l'acide d'un sel neutre, ne laisser que l'alcali, استحرج القلى

Alceie, s. f., espèce de mauve sanvage, نوع خباز بوی.
Alchimie, s. f., art chimérique de la transmutation des métaux, علم الكييا.

ALCHIMILIE, s. f., herbe. Voyez PIED DE LION. Alchimique, adj., de l'alchimie, يرياوى.

مانسع , Alchimie, s. m., qui exerce l'alchimie, صانسع

ALCOHOL, s. m., poudre très-sine, كحل.

Alcohol, esprit de vin pur, ورح العرق - روح العرق.

ALCOHOLISER, v. a., réduire en poudre impaipable,

ALCORAN, s. m., livre contenant les lois de Mohanimed, القرأن.

ALCOVE, s. f., enfoncement dans une chambre pour placer un lit, متحدع للنوم مضجع; plur., متحادع ...

ALCYON, s. m., oiseau de mer, تلقيم.

ALDEBARAN, a. m., étoile fixe de la première grandeur, près des hyades, الدبران.

بطوان مبهوج ، Alkank, adj., gai, vif, dispos, agile مبسوط مرحان مشط .

ALÈGREMENT, adv., avec agilité, = إنشاطة _ بابتها ج

ALEGRESSE, s. f., joie, جهجة. grandeurs

ALENE, s. f., outil de cordonnier, poinçon, خواز;

plur., مخارز; plur., مخاريز

مرشاد بستائی ۔ کُرْف , (Cresson) مرشاد بستائی ۔ کُرُف ، رشاد بستائی ۔ رشاد بستائی ۔

A L'ENTOUR DE, adv., aux envirous, مسؤل دار ما دار

- حُوَالی ,ALEXTOUAS, s. m., plur., les environs . اطراف و اکناف ـ جوار ـ اطراف

Alentours, ceux qui vivent habituellement avec quelqu'un, عاشي ; plur., حواشي الذين حواليه عدال . ALEP, ville de Syrie, حلب الشهنآء حلب .

ALERIN, adj., natif d'Alep, حلبي. L'Alepin est petitmaître, حلبي چلبي , exp. prov.

ALERTE, adj., vigilant, sur ses gardes, صاحبي - صاحبي . فاينو ـ نشط

وجفة, ALEATE, s. f., alarme subite,

. جدول لقياس الزوابا . قوموا , Alerte, interj. ou adv., debout, sur vos garde

ALEVIN, s. m., fretin pour peupler_les étangs, معلى صغير.

ALEXANDRE, n. pr., اسكندر ذو القرنين الاسكندر. الكندرون ALEXANDRETTE, ville de Syrie, اسكندرون

ALEXANDRIE, ville d'Égypte, اسكندرية. Qui est d'Alexandrie, اسكندراني.

ALEXIS, nom prop., 14.

ALEZAN, adj., de couleur fauve, الشَّقر أ, أَشَقَر أ, أَشَقر أ, أَشَقر أوا., أَشَقر أوا. أَشَقر أَفْتِي Alezan doré, الشَّقر أفسى Alezan brulé, الشَّقر أفسى Alezan brulé, الشَّقر أفسى Alezan doré, الشَّقر أفال المناسبة المناسب

ALFORSIN, s.m., instrument de chirurgie pour tirer les balles, من الات الجراحة لاخراج الرصاص الات الجراحة لاخراج الرصاص . حتاد -

ALGARADE, s. f., مفاهم. Faire une algarade, مسفّه معه ALGEBRE, s. f., science du calcul des propriétés des

grandeurs représentées par des lettres, علم الجسبر

ALGÉBAIQUE, adj., de l'algèbre, چېرى.

ALGÉBRISTE, s. m., qui sait l'algèbre, qui s'en sert, عارف بعلم الجبر والمقابلة ـ جبرتى

ALGER, ville, بالجزاير

ALGERIEN, adj., d'Alger, جزايري - جزايري.

ALGUE, s. f., plante marine de beaucoup d'espèces, قش البحر مند انواع كثيرة.

ALIBI, s. m., présence dans un lieu autre que celui indiqué, وجود, حضور في غير موضع اكرر. ثبت اندكان موجودًا في موضع اخر

ALIBIFORAIN, s. in., propos qui n'a pas de rapport à la chose dont il est question, جعب ما مارج عها نحن فيد.

ALIBORON, s. m., ignorant,

ALIDADE, s. f., règle mobile pour mesurer les angles, جدول لقياس الزوايا

Alidade, aiguille de cadran, عقرب دليل:

ALIDES, s. m., plur. , descendans d'Ali, العلوبون جاعة على

ALIÉNABLE, adj., qui peut être aliéné, e

ALIENATION, s. f., vente, transport de la propriété d'un fonds, عبابعة.

Aliénation de l'esprit, folie, جنت - جنسون - جنت العقل العقل العقل .

شقان _ عداوة Alienation des esprits, haine,

ALIÉNER, v. a., vendre, transporter la propriété, الله الى ـ ا باع O,

مى الشقاق , العداوة بينهم ، المعاق العداوة بينهم ، المعاق المعاق المعال قلب عن المعام عن المعام

ALIGNEMENT, s. m., action d'aligner, de mettre eu

ligne droite, مساوالا _ تسوية _ صف . Sa maison est dans l'alignement de la mosquée, المرا بيته في سوالاً على المانية المانية المانية والمانية المانية الم البجامع.

ALIGNES, v. a., ranger sur une même ligne droite, .ساوی بین ۔ سوی ۔ ۵۰ صف

S'aligner, v. r., se mettre en ligne droite, - icil-اصتا_

. اقوات , plur. ; قوت , ALIMENT , s. m. , nourriture Alimens, plur., tout ce qu'il faut pour la nourriture, . سعاش _ اعدية , pl. ; عدا _ اكل , l'entretien du corps || Aliment de l'esprit, قوت العقل. || Prendre des اقتات ـ تقوت ,alimeus

ALIMENTAIRE, adj., destiné pour les alimens رتب لـــ , Fixer une pension alimentaire . قوتني معلوم لاجل العاش

ALIMENTER, v. a., nourrir, fournir les alimens الطعم ١٠٠٠ عذى ٥٠٠٠ قات

Allnéa, s. m., commencement de ligne; commencement d'un article marqué par un espace vide, ابتدا سطر ـ

ALIQUANTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre qui n'est pas exactement contenu dans un autre, عدد متاین

ALIQUOTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre contenu juste dans un tout plusieurs fois, عدد متداخل

الزم الفراش ALITER, v. a., réduire à garder le lit, الزم الفراش. Aliter (s'), v. r., garder le lit, ما لزم الفراش A ALITE, adj., bledle.

رمزى ـ مكنى , ALIZARI, s. m., racine sèche de garance, قُدُوًّ ALIZARI, s. m., racine sèche de garance, شرش الفوة البابس

. بالرمز ـ بالكناية , rique او يام معلومة لا , ALIZES , adj. (Vents) , réguliers التغير صوديا

ALIZIER, s. m., arbre; en espagnol Almez,

ككني ALKEKENDIE, ou Coqueret, s. m., herbe, كاكني ALKERNÉS, s. m., confection de kermès, d'aloès, de معجون القرمز, perle, de pomme, d'or, de santal, d'azur, معجون القرمز

ALLAITEMENT; s. m., action d'allaiter, сы).

ALLAITER, v. a., nourrir de son lait, وضع أرضع

نشط _ مجرى ALLANT, s. m., qui aime à aller; ALLECHER, v. n., attirer par la séduction, ¿ O. .طهم ـ .0 جذب ـ

ALLÉE, s. f., passage entre deux murs parallèles, دهاليز ,piur., دهليز

Allèe, espace entre deux rangs d'arbres pour se مسارة ـ دروب , plur ; درب ـ شجر بة ,promener

. فعاب و آباب - رواح و سجى Allée et venue,

ALLEGATION, s. f., citation d'une autorité, d'un ایراد شاحد, fait,

Allegation, proposition mise en avant, عم,

ALLEGE, s.m., petit bateau qui suit un plus grand pour شختورة صغيرة تتبع واحدة اكبر منها , l'alléger ابتداكلام جديد وعلامته موضع فاصىعن الكتابة . ابتدا سطو ـ ابتدا سطو

> Allegen, v. a., décharger d'une partie du fardeau, خفف عند

> Allèger, adoucir le mal, diminuer la douleur, .خفف ۔ هذي الوجع

> ALLEGIA, v. a., diminuer en tous sens, ، قو ،

> Allégonie, s. f., discours, image qui exprime ou représente une chose et en fait entendre une autre, انورية - رُموز , plur ; رُمْز - اشارة - كنايت

> ALLEGOBIQUEMENT, adv., d'une manière aliégo-

ALLÉGORISER, v. a., expliquer selon le sens allégo-L - دومة - ثهرة الميس ALIZE, s. f., fruit de l'alizier, الكيس rique, donuer un sens allégorique, فشرشيا بهعني الرمز والكناية

ALLEGORISTE, s. m., qui explique les allégories, مفسر الكنايات

Alleguen, v. a., citer une autorité, un fait, un . ا روی ۵۰۰ ذکر ،passage

Alleguer, mettre en avant, قدر, Alleguer des rai-. قدّم جــــــ Alléguer pour motif que,

ALLERUIA, s. m., mot hébreu dont l'Église se sert .الليلوباة يعنى سبحان الله pour exprimer sa joie, الليلوباة ALLEMAGNE, s. f., lugi _ lugi .

ALLEMAND, adj., né en Allemagne, Columi; plur., ، فيساوية

الى اين O. Où allez-vous? واح Alter à pied , وأج ما شيا Aller à pied , وإيع بالسلامة راح راكسا , cheval

. مضى الى - انطلق الى - راح الى - 0. قصد الى شرب دوا مشي بطنه اربع خس موات مهم en pays, حالت جس موات المطلق الماد اربع المسلم الماد ال .0 دار ۵ طاف من باب الى باب من بلادالي بلاد Allons - nous - en, قم تانروح , S'en aller chacun راح كل واحد الى بيتم - مسترب ohez soi , menace), انقلم من هون S'en aller en famée, ٨ ذهب في الباطل

Aller, en parlant de l'état de la santé : Comment ـ هو مليع با الا الا كيف حالك (allez-rous عالك الا allez-rous) ا ،حالمردي ـ ما هو طيب ،۱۱ ۱۵ mal ا ،هوطيب Comment vont vos affaires? كلف شغلك. | Aller mal, se déteriorer. النحويط - تحريط الله Aller en décadence, مال الى النحراب I. | Ainsi va le monde, وذا حال الدنيا ـ ميك الدنيا

Aller à, convenir, être juste à, de là L-الجي الجاء على المارة الجاء على I., ou إجاء على va pas (il n'est point juste à votre taille), ما بتجيع عليك مل البدلة

A. Cela vous va hien ليق A. Cela vous va hien (vous sied), عدا يلبق لك . [Cela vous va mal, .هذا ما يلبق لك

Aller, être sur le point de, ol. Il va mourir, ارابح بهوت, I Tu vas partir, ô ma chère âme, et tu . را بیح تروح یا روح و خلیتنی مجروح اblessé ما معدود ا شوية الاخرى , Je vais vous parler tout-à-l'heure ا محل الذي , Au moment où il alisit partir , بكليك كان بك يروح

Aller, en parlant d'une machine, مشم الشنعل. اشتعل. ا Ma montre va bien, مليسم مليسكو الما الم La pipe ne va pas bien (le أرساعتي تشتغل طيب tuyau en est bouché), القصية ما بتشتعل

- .0 نشق - .0 طوش Aller par hant, vomir; طوش Aller par bos, ou seulement || . فرّ غ , أستفرغ معدته un remède qui l'a fait aller quatre ou cinq fais,

> Aller (pour marquer l'étendue), aller jusqu'à, Son terrain va jusqu'à la ri- الصل الي عد ٨ بلع vière, ارضم متصلة الى النهر. | Il alla jusqu'à frapper بسلم شرّة هذا الحدّ انه صرب المر sa mère, سلم عرب

Aller en pente, Jl. Aller en zond, , 12 O.

Aller à (se monter à), بلغ A. La dépense va à .الكلفة تبلغ الف عرش, mille piastres

Aller, menerà, راح الى 0. Cc مدًا الدرب باخذ الى البليد, chemin va à la villo, مدًا

Aller, aboutir, J; sor., Jeg. Cette affaire va ـ هذا الامر يؤول الى اتلاق مالك ,a vous ruiner هذا الامر يوڌيک الي خراب بيتک

Aller, saire des progrès, تَقَدَّم. Cet écolier ne مدا الصبي ما يتقدّم في العلم , va pas

طاوع نفسم, se laisser aller à ses passions, طاوع . ٨ تبع هوي النفس ـ

Aller aux voix, a | Y => A.

Il faut aller à lui (s'adresser à lui pour cela),
الموجع اليد في هذا المادة

ال y va de ta vie, تلا هلكت.

منوهاد ـ من هو هذا الا Qui và là

Allons! allons! عالله بالله بالله

ALLIATRE, v. f., herbe, تميشة التومية

مصاهبرة ALLIANCE, s. f., union par mariage, المسابقة مصاهبة عناسية العلية العلية العلية العلية عناموته عناموت

Alliance, confédération des états, قاماد عاماً النفاق .

Alliance, melange, blis | _ bls.

خاتم الخطوبة , Alliance, bague de mariage

Ancienne alliance, de Dieu avec Abraham et les Juifs, العهد القديم. Nouvelle alliance, de Jésus-Christ avec les Chrétiens, العهد الجديد.

ALLIE, s. m., joint par affinité, مقرب بالاهلية . ـ

Allié, confédéré, عالمه معاقف معاقف ب plur., حليف متعوب متعوب متعوب متعوب متعوب متعوب متعوب متعوب المتعوب الم

قرمًا ,S'Allier, v. r., s'unir à une famille, أَصَاهِر قومًا ,S'Allier, s'unir في التحد مع - اقترن - التحد مع اجنهعب-

ALLITÉRATION, s. f., consonnance des mots, تسجيع ALLOCATION, s. f., action de passer un article en compte, تنقسد, نفدة في الحساب.

ALLOCUTION, s. f., barangue des généraux aux soldats, خطبة روسا العساكر على عساكرهم

Allonger, Foyes Alonger.

ALLOUARLE, adj., qui se peut allouer, _____.

ALO

ALLOUER, v. a., accorder, shel _ J.

Allouer, approuver, passer une dépense en compte, قيد في الحساب.

ALLUMER, v. a., مشعل الشهدال الشهدال النار المشعل النار المقد ولع النار السهدال الشهدال النار المقد النار المقد النام النار المقد النام المقد المقد المقد المقد المقدد المقدد المقدد المقدد المقدد المقدد النام المقدد ا

sions, مقيع الماج الهوبت النفس. S'Allumer, v. pr., اشتعل الشهب اضطرم اشتعل. La guerre s'allesma, ثار الحوب O. || Sa bile s'alluma (il se fàcha), مقلع خُلفه،

ALLUMETTE, s. f., petit morcean de bois souffré
par le bout, عود كبريث.

ALLUNEUR, s. m., qui allume les hougies, les lampes, شقال الشهوع ـ صوّى.

ALLURE, s. f., démarche, façon d'aller, مشيد مشيوة . Les différentes allures du cheval, الواع سير النجيل.

Cheval d'allure, bidet qui va l'amble, رحوان به المحالة على المحالة و المحالة المحالة

ALLUVION, a. f., accroissement du sol par le dépôt latéral des eanx, جرف ; plur., ورؤ ما الرمل او الطين في حافة الانهار

ALMAGESTE, s. m., recuril très-ancien d'observa-

انقوبم - رُزنامة , АLMARACE, S. т., زنامة

ALOżs, s. m., arbre des Indes, à bois odoriférant et lourd, عود قيارى ـ شجرة العود القاقلي ـ عود قيارى ـ شجرة العود القاقلي . عود النّد

مبر, drogue médicinale, صبر.

ALOI, s. m., titre des métaux, عيار المعادن .
Homme de bas aloi, ارجل وطتي الاصل .

ALONGE, s. f., morceau, pièce, bout pour allonger, وصلة

ALONGEMENT, s. m., augmentation de longueur, اطالة ـ تطويل

ALLONGER, v. a., rendre plus long; faire durer plus long-tems, اطال علول المحتفظة ا

S'Allonger, v. pr., devenir long, JL O.

S'Allonger, n'étendro, étendre ses bras, ses pieds, مدّ بدبه ورجليد - تهطّع - تهطّع - تهطّع - المدّ بدبه ورجليد - امتد longen - vous suivant la grandeur de votre tapis, على قدر بساطك مدّ رجليك , prov. (n'entreprenez rien au-dessus de vos moyens).

Aloricte, s. f., pélade, maladie qui fait tomber le poil, علما الشعلب الد.

يوميذ حينيذ - اذذاك ، ALORS, adv., encetems-là ، كاذذاك - حذيك الساعة - حذاك الوقت - عند ذلك - وقتها - يومها - ديكها الساعة

من ـ فاذن ـ اذن اذن ما Alors, en ce cas là, اف

Alors comme alors; expression proverbiale, c'està-dire: Dans cette conjoncture, on avisera à ce qu'il faudra faire, خداك الوقت نبقى ندبر حالنا الله يدترنا ـ الله كريم.

ALOUETTE, s. f., دالوع المليح - دالوع ALOUETTE, s. f., rendre lourd, ثقل , ALOUENIE, v. a., rendre lourd,

ALOYAU, s. m., pièce le long du dos du hœuf, قطعة لحم من ظهرالبقر, من صلب البقر.

ALPHANET, S. M., ensemble des lettres d'une langue . حروف الهجام حروف المعجم مصروف المعجم مصروف الالف با

بدو, Alphabet, fig., élémens, commencement, بدو,

ALPHABÉTIQUE, adj., de l'alphabet, selon son ordre Ranger par ordre alphabétique, على حروف المعجم رئنب شياً على نزئيب حروف المعجم

ALPHABÉTIQUEMENT, adv., d'une manière alphabétique, على ترتيب, على كيفية حروف العجم.

ALTÉRABLE, adj., qui peut être altéré, مثنغير عليه التعتبر قابل التعتبر.

ALTEBANT, adj., qui cause la soif, معطش المعطش

Altérant, terme de médecine, remède qui change les humeurs, روا مفدر.

ALTÉRATION, s. f., changement en mal, نغيير الحبة ـ نُقُص في الحبة . نغيير الحبة ـ نُقُص في الحبة .

Alteration, falsification de métal, عش المعاملة على المعاملة على المعاملة المعاملة

طها عطش Alteration, grande soif, طها عطش Attencation, s. f., dispute, منازعة المنازعة المناز

ALTEBE, adj., qui a soif, ுட்டிக்.

اللف الخصية , Alterer l'état en mal افسسد ـ عسيّر المحسبة , Alterer l'amitié . افسسد ـ عسيّر المحبّة I. || Altérer le sens . عرّف الكلام ـ I. || عكس المعنى . الكلام ـ I. عكس المعنى .

Alterer, causer une grande soif, عطش.

الدراهـ من الدراهـ ال

انفسد ـ ـ 0 فسد ـ 3'Alterer, v. r., se corrompre, فسد ـ 0 فسد ـ 0 فسد ـ 3'Alterer, v. r., se corrompre . المعتبر عقله ـ المحتل على المحتل على المحتل المحتل

ALTERNATIF, adj., se dit de deux choses agissantes l'une après l'autre, دورى متعاقب مالدور مالدور على الدور على الدو

ALTERNATION, s. f., action d'alterner, عاقبة ـ نعاقب

ALTERNATIVE, s. f., option entre deux choses, اختيار خيرة , تخيير بين شين شين

qu'un l'alternative, فين هذاك وين هذا وين هذا وين هذا وين هذا المختار بين هذا وين هذاك المختار بين هذاك ويبن هذاك .

ALTERNATIVEMENT, adv., tour-à-tour et l'un après l'autre, متعاقباً بالمعاقبة بالدور.

ALTERNER, v. a., faire à deux et tour-à-tour, العاقب. A. عيل بالدور ـ تقلب

ALTESSE, S. f., titre d'honneur des princes, المحضرة السامية ـ الجناب العالى . Son altesse le vizir, عالى مقامكم Votre altesse, سعادة الوزير, سعادتكم . سعادتكم

ALTHÉA, s. m. Foy. GUIMAUVE.

ALTIER, adj., qui a de la fierté, ماتى ـ ماتى ـ ماتى ـ ماتى ـ من الشت ـ شبقى. ALUMINEUX, adj., qui est d'alun, شبق ـ شبت ـ شبت ـ جر الشـــت ـ جر الشـــت . Alun blanc, شبق طابع . Alun de plume, شبت طابع . شبت ابيص .

ALUNER, v. a., tremper dans l'alun, بنيالشت. - بناالشت o.

ALVÉOLE, s. f., cavité où est la dent, cellule de l'abeille, ييوت ; plur., يبوت.

AMABILITÉ, s. f., caractère d'une personne aimable, شابئة _ لطافة _ خفّة الدات.

. قو - صوفائد - صوفان , AMADON , s. m. , صوفائد -

AMADOUER, v. a., caresser pour attirer à soi, حابل عاطره ـ لاطف بد. 0 اخذ بخاطره ـ لاطف

AMAIGRIE, v. n., rendre maigre, عمل الله عند عند المحاد المحدد ا

Amaigrir, v. n., devenir maigre, المحل المحلك معلق المحلك معلق المحلك معلق المحلك الم

AMAIGBISSEMENT, 8. m., Las - Laso.

AMALGAME, s. m., union des métaux à l'aide du mercure, اختلاط , اتحاد المعادن بواسطة الزبين المحاد المعادن بواسطة الزبين . خلط , Amalgame, fig., union, métange

AMALGAMER, v. n., mêler du mercure avec des métaux fondus pour les unir, خلط العادر. O.

Amalgamer, mélanger, خط يس و يس -.0 خطر, S'Amalgamer, v. r., اتحد- اختلط

AMANDE, s. f., fruit de l'amandier, الوزا, nom d'unité. - عقالية, nom générique. Amande verte, عقالية Gâteau d'amandes, إعظاوة, إلى Des yeux en amande.

AMANDIER, s. m., je 18 _ 18 _ 1.

AMANT, s. m., qui aime avec passion une personne d'un nutre sexe, عاشق بالات. Amant éloigné de sa maîtresse, عاشق مفارق Les deux amans, عشوقة عشوقة الحبوب و المحبوب و المحبوب عشقة حسة عشقة حسة عشوقة.

AMABANTE, s. f., plante d'automne d'un rouge pour-قطيفت ـ منحهليت ـ سالف العروس ـ لعل ,pre, لعل ـ طنتور الجندي ـ

AMARRE, s. f., cordage pour attacher, all - allo.

AMARBEA, v. a., attacher, by, O.

Amas, s. m., assemblage de choses, عبشة _ كي _ Amas له كومة حطب , Un amas de bois كومة _ كوم de gens بال جع ناس , Amas considérable de peuple , جمة عزير و جع كثير

Amasser du monde, جع – كرّم A. - كرّم A. - كرّم Amasser du monde, جع الناس A.

التم ـ "نراكم S'Amusser, v. r., s'accumuler, دالتم ـ "نراكم المجتبع النحلق Le peuple s'amassa, اجتبع النحلق

AMATEUR, s. m., qui a beaucoup de goût pour une chose, خاوى; plur., عالب مالب عوالاً; plur., طلاب, plur., واغسنى,; plur., واغسنى

Amaunose, s. f., cécité, goutte servine, عُنْدَ

Anazone, s. f., semme guerrière, مراة مسترجلة المراة

Ambassaur, s. f., charge, fonction d'ambassadeur, مغارة _ رسالة _ وظيفة الرسول.

AMBASSADEUR, s. m., envoyé d'une puissance suprès d'une autre, المن ملك الى الحر, plur., وسول من ملك المعين ورسول من ملك المعين ورسول من ملك المعين ورسول المعين

AMBIANT, adj., qui environne, box.

AMBIDEXTAE, adj., qui se sert également de ses . ازدل _ ذو اليدين _ اضبط, deux mains

Амыси, adj., à double sens, douteux, _____-.مشكك ـ مُعيّى ـ ملتبس المعنى

Ambiouré, s. f., défaut d'un discours équivoque, à plusieurs sens, التباس المعشى للعشى العقيدة.

AMBIGUMENT, adv., بالتباس المعنى.

Анвітівизвивит, adv., avec ambition, с.ь.

AMBITIEUX, adj., qui a de l'ambition, el b.

Ambition, 3. f., désir immodéré d'honneur, de طلب العلا - حب الرفعة - طهع - بغية ,pouvoir Noble ambition, علل العلاد هية عالية.

٨٠ طيع يي

AMBLE, s. m., sorte d'allure du cheval, =) -مشية الرحوان - چُنْقُن

AMBLER, v. n., aller l'amble, امشى مثل الرحوان I. .0 راح چبقن -

AMBLEUR, s. m., cheval qui va l'amble, -ر حوان

Ambre مثير - ند بي Ambre مشر - ند بي Ambre gris, عثيرخام Ambrejaune, كارباء كهرباء كهرمان ا Bout d'ambre (pour une pipe), بؤ كير يا

AMBREADE, a. f., ambre jaune faux, pour Ambaea, v. act., parfumer avec de l'ambre, إنحر بالعنبر

AMBRETTE, s. f., fleur, piel is, ly i, ;.

Ambroiste, s. f., mets des dieux, mets exquis, .طعام معنص امبروسيا

Ambulance, s. f., hopitaux ambulans, لمرضأ العسكر

Амвилыт, adj., non fixé, نقالي. Homme ambulant, qui va et vient sans cesse, Uli.

AME, s. f., principe de la vie, نفوس ; pl., نفوس et هذب سيرتند ـ اصليح حاله subst. sém. Ame végétative, qui sait crostreles أنفس

plantes, النفس النامية, Ame sensitive des animaux, النفس الحيوانية Ame de l'homme, âme . raisonnable, علية الناطقة العقلية النفس النفس النفس النفس النفس الناطقة المالية المال Qui a l'âme noble, شريف النفس. || Les facultés de النفس, قوى النفس, l'ame,

عنى ذبت , Sur mon ame , ذبت , Ame , conscience على ذمتي.

Ame, soufile, vie, روح; plur., ارواح, subst. fém. Il a rendu l'ame, وها. الكانت رومه Corps sans ame, وح الا روح الا المحسد بلا روح المد بلا روح . يا روحي ,(dresse

Les ames des trépassés, أنفس الموتا .

Ame, individu, نَفْس, plur., أَنْفُس, Une ville بلدة فيها اربعة الاف نفس ,de quatre mille ames ابتعى - O طلب - I. بعني البعة الاف

AMELIORATION, s. f., - loll - july - ist.

AMÉLIORER, v. a., rendre une chose meilleure, اعدل - صلّح - اصلح

AMENDABLE, adj., qui a mérité d'être mis à l'a-مستحق القصاص, mende

.قابل التصليح , Amendable, qui peut s'amender, قابل التصليح AMENDE, s. f., peine pécuniaire, ol--جرية. Mettre à l'amende, faire payer l'a--.0 اخدد منه جريهة ,قصباص -.0 جرم ,mende O. 🛚 Amende pour un meurtre; prix حط عليه جزيبة. que l'on paie pour échapper à la loi du talion, الدم المجام Amende pour une gageure, موشة. Foyez GAGEUBE.

Amende honorable, aveu public d'un crime avec استنعفار عام ,demande de pardon

Amendement, s. m., changement en mieux,

AMENDER, v. a., rendre meilleur,

- نظم سير الم S'amender, v. r., so corriger, المام سير

I جاب - اتى بدالى - احضرة الى

AMÉNITÉ, s. f., douceur de caractère, בלעל طبع الطافة - ظرافة - لين الاخلاق -

AMENUISER, V. R. Voyez AMINCIE.

AMER, s. m., fiel des poissons, 3,1,0.

. كلام مر

Amer, triste, douloureux, معب - مولم - معمد. سکے بکاء شدیدا ,amèrement

للاد لامير مك , Amerique, s. f., le Nouveau-Monde ,یکے دنیا pour) ینکی دنیا - الدنیا الجدیدة turk).

من بلاد الأميريك.

AMERTUME, s. f., saveur amère, 8, 1, ... , 1, ... حزن - غم , Amertume, peine d'esprit

Аметнуять, s. f., pierre précieuse, 👛 . کرکہوں ۔ کرکہاوں

AMEUBLEMENT, s. m., quantité et assortiment de .طقم بیت ـ فرش meubles pour un appartement,

Аментемент, s. m., soulèvement, я. б.

AMEUTER, v. a., mettre les chiens en état de chasser ensemble, على الصيد .عود الكلاب مع بعضهم على الصيد

Ameuter, soulever, attrouper le peuple, جم الناس, A. . حرش الخلق - قوم الشعب ـ

S'Ameuter, v. pr., se réunir séditieusement, اجتهم - تعصب

AMPIGOURI, s. m., discours dont les mots présentent des idées sans ordre, et qui n'ont pas de sens détermine, مبهم , كلام

Am, s. m., avec qui on est lié d'une affection mutuelle, بيبع; plur., باجما, بيباء, باعث على محبير ; plur., خليل - محب - احباء ; plur.,

AMENER, v. n., faire venir au lieu où l'on est, اخلال المارية والمحاب ; plur., بالمحاب ; عدية والمحاب ; plur., أصدقاً. On connaît ses amis dans l'adversité, , prov. | Ami sincère, الصديق في زمان الضيق

. لطيف _ ائيس _ حسن , AMIABLE, adj., gracieux A l'amiable, adv., sans procès, avec douceur, على طريق الحسة والسهولة _ بطريق الحبة |, positif et figuré. Paroles amères مرَّم, ومريق الحسة والسهولة _ بطريق الحبة المحالة على الحسنة والسهولة _ بطريق الحسنة الحسنة المحالة المحال AMIABLEMENT, adv., Tom- - Julie.

AMIANTE, s. m., Thiell, A.

Амісль, adj., qui part de l'amitié, _____.

AMICALEMENT, adv., مسيل الوداد - بحبة

AMIDON, s. m., pâte de fleur de blé sèche dont on fait l'empois, انشا.

Amincia, v. a., rendre plus mince, פֿפֿט - לְנָפֿט -AMIRAL, s. m., grand-officier des armées navales قبطان باشا ـ امير البحر, commandant d'une flotte AMIBAUTÉ, s. f., dignité d'amiral, אבת ולישת בו امارة البحر

AMITIÉ, s. f., affection mutuelle des amis, - صحبت _ ود _ وداد _ مصافاة _ موالاة _ مودة. L'amitié est indulgeute, خُتِ مداقة _ حُتِ الحب يستر بذيله القصور. الخب يستر بذيله القصور اظهر له الحبة , qu'un

ام الخلال ـ نائخة ـ نانخة ـ نانخوا AMMI, s. m., plante, 8 AMMONIAC, adj., sel ammoniac, composé de l'acide marin et de l'alcali volatil, نوشادر ملح النشادر. .روح النشادر, Ammoniae liquide

AMMONIAQUE (GOSME), قَاوِشْق - أَشْق - وُشْق . Amnistie, s. f., pardon général, مان - رای و امسان. Accorder une amnistie, اعطى الراي والامان للجهيع

AMOINDRIA, v. a., ELL.

S'Amoindrir, v. pr., devenir moindre, J. I. AMOINDRISSEMENT, s. m., diminution, justice. طرى ـ رخى ـ لين ANOLLIA, v. a., rendre mou, اطرى ـ رخى ارتنجی ۱.۱ لان S'Amollie, v. pr., devenir mou, الان ۱. مار رخو

S'Amollir, fig., عزمه عرق مروّند_ارتخی عزمه AMOLLISSEMENT, s. m., action d'amollir, ترخیت ـ تلیین

Амоне, s. m., plante, l.

AMONCELER, v. a., mettre en monceaux, cid.

Amonce, s. f., appat pour attraper les poissons, طعم السيك

Amorce, poudre dans le bassinet du fusil, دخيرة - يادي.

Amorce, ce qui attire, تطبيعة.

Amorcea, v. a., garnir d'amorce un hameçon, قعم الصنارة.

دخر, Amorcer une arme

Амодтів, v. a., rendre moins violent, عُدا. Amortir un coup, خُفُق الْصَرِبَة.

Amortir une dette, طقى الدين I.

S'Amortir, v. pr., عنه 0. - فغ 1. - فغا.

AMORTISSEMENT, s. m., rachat, extinction d'une rente, d'un droit, lidel [del].

Amoua, s. m., penchant, affection, جَمَّةُ وَ مَعَشَّقُ مِهِ مَعَشَّقُ مِهِ مَعَشَّقُ مِهِ مَعَشَّقُ مِهِ الْمُعَنِّقُ مِهِ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللللللللللللللللللللللللل

Amour de soi, désir de sa conservation, الذات ـ مب الذات.

AMOURACHER (s') de, v. pr., بنياش المناه ال

AMOUREUX de, adj., passionné pour, عاشق plur., عشق Devenir amoureux, عشاق A. || Il est très-amoureux d'elle, اهو قتيل هواها.

AMOVIBILITÉ, s. f., Use l'Est

Амочиван, adj., révocable, qui peut être destitué, العزل.

Амривае, adj. et s., qui vit sur terre et dans l'eau, برئ بحرى.

AMPHIBOLOGIE, s. f., ambiguité d'une phrase, - ابهام ليس , التباس في الكلام.

Аменівоговідик, adj., à double sens, ambigu,

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adv., Luit.

AMPRICOURI. Voyez AMPIGOURI.

Амритиватак, s. m., lieu garni de gradins, عقعد بدرج.

Amele, adj., long, large, étendu, وأبع Amele, adj., long, large, étendu, متسع ـ وأسع.

. بالكثرة ـ من وسع ـ منسعاً , الكثرة ـ من وسع ـ منسعاً .

AMPLEUA, s. f., ema - mem.

Ampliatir, adj, qui étend, augmente, augmente,

AMPLIATION, a. f., double d'un acté, etc., مورة جهة أو غير ذلك

AMPLIFICATEUR, s. m., qui amplifie, exagère (iron.), فعظم _ معظم _ معظم .

." حقدل ـ توسيع

Amplifien, v. a., augmenter, étendre par le dis-.i زاد في _ حقل - كبر- عظم - وسّع ,coura

AMPOULLE, s. f., enflure sur la peau, -bei -فقفاقة

Ampoulle, fiole, petite houteille, 8,00. AMPOULÉ, adj., entlé (style), مختم كالم

AMPUTATION, 5. f., Ed.

AMPUTER, v. a., couper un membre, למש שמים! A. AMULETTE, s. co., figure, caractères que l'on porte sur soi comme prétenda préservatif, - 3-عودة ـ تمايم ,plur , تيجة ـ حروزة ,plur ; حرز جابل, Amulette suspendue au cou avec un cordon AMUSANT, adj., qui divertit, مُبهيدِ مُسلَى.

AMUSEHENT, s. m., ce qui amuse. سلاوة _ تنزيه انسلی - تسلایت - تسلیت

Amusement, tromperie, 200.

Amusen, v.a., faire perdre le temps, عن الشع كم شغل عن الشع الهي , عوق عن الشغل ـ

Amuser, faire passer le temps agréablement, Amuser, tromper, ____ Y.

S'Amuser, v. pr., perdrele temps, بوائع S'amuserà, التهي في التهجي في Je me suis arousé à regarder au lieu de التهيت في الفرجة عن الشغل ,travailler

S'Amuser, se divertir, passer le tems agréable-. Jesm'a . تشترة ـ الشرم يا البسط - تسلّى في ment . muse à lire, انسلى في القراية, Vous êtes-yous أنسطنوا ?(dans votre partie de plassir) Réponse (à quelqu'un qui n'y était point): نا مشتویک , اشتسناك ٥١٠.

AMUSETTE, S. f., a.s.

AMYGDALE, s. f., glande près la racine de la langue, .اللوزتين ,Les amygdales لوزة ـ لوز الحلق

و بيان ساير احوالها إنسنتر - اعوام ، plur ; عام ،An, s. m., douze mois

AMPLIFICATION, s. f., extension du discours, plur., Die on Voyez Annee. Le jour de l'an, le premier de l'an, الس السنة , Tous les ans, ـ مرلا في سنتيس , Tous les deux ans . كل سنة اعلو-اغراق - مبالغة , Amplification , exagération عمرلا في سنتيسن له هل قدر في السنة ,Il a tant par an كل سنتين إلى سنة كاملة y a un au entier que je ne l'ai vu, علمة كاملة إلى الله ما شفت، Ily a deux ans, عام الأول , Ily a deux ans, عام عام الأول

> ANAGARDE, s. to., fruit de l'anacardier, grand arbre des Indes, שלנן.

> ANACHORETE, s. m., qui vit seul dans un désert, . حبسا , .plur ; حبيس _ متوحّد _ زاهد

> Anacheonisme, s. m., erreur de date, contre la خلط في الثواريخ, chronologie

ANAGRAMME, s. m., transposition des lettres d'un mot de manière à former un autre sens, نعيير مواضع Si cette مروف الكلمة حتى بطلع عير معنى transposition consiste à retourner le mot, elle se nomme en arabe : el. Ainsi le mot _____, Alep, ville, étant retourné, donne le mot , datte.

خرنوب الخنازير, Anagyais, a. m., ou Bois-puant عود منتن - حب الكلي - اناغوروس -

ANALEPTIQUE, adj., (remède), qui fortifie, دوا مقوي

ANALOGIE, s. f., conformité, تناسب.

ANALOGIQUE, adj., qui a de l'analogie, مُشَايِد _ رمتناسب به مناسب

ANALOGIQUEMENT, adv., Lulia - Lilia -. دالمناست

Analogue, adj., qui a de l'analogie avec, - L'a منشاسب ـ

ANALYSE, s. f., réduction, résolution d'une chose ما dans ses principes, المحلال ما المحلال ما المحلال ما المحلال ما المحلال ما المحلال ما المحلول المح ارجاع الشي الي اصولم

Analyse grammaticale des mots, تالكال العراب

Faire l'analyse d'un discours, le réduire dans ses par-التخرج زيدة الكلام واصل معانيه, ties principales

Analyse, terme de logique, méthode qui remonte des effets aux causes, des conséquences aux prin-الرجوع الى الاسباب بالنظر في الافعال و الى cipes, الاصول بالنظرفي النتابيج

Analysea, v. a., réduire une chose à ses principes, استخرج اصول الشي . .0 حُل - فصل

Analytique, adj., La - Lieni.

ANALYTIQUEMENT, adv., par analyse, Lineai.

Ananas, s. m., plante des Indes, son fruit, and

دوا مُقطب ,trise et fait revivre la chair

Anarchie; s. f., état sans chef, sans gouvernement, عدم الحكم.

Ananchique, adj., qui est dans l'anarchie عديم الحكم

Ananchiste, s. m., partisant de l'anarchie, - مُبعَت الحكم - من حزب المبعضين الحكسم مشتهى عدم الحكم

Anathematisen, v. a., frapper d'anathème, בת בים I. l'ancre, ב ב O. ב לא בין את בל A. Anathéme, s. m., excommunication de l'Église قطع - حروم

Anathime, adj., excommunie, שבתפת - הששפעי, Anatomie, s. f., art de disséquer les corps,

ANATOMIQUE, adj., de l'anatomie, نشر ابحتى.

ANATOMIQUEMENT, adv., . حسب قوانين علم النشريع

Anatomiste, s. m., habile dans l'anatomie, عالم في التشريح

Ancernas,'s. m. plur., ceux de qui l'on descend, ایاء _ اجداد _ جدود ـ سلف

Anonois, s. m., petit poisson de mer sans écailles,] اجنل من جار إ سيكك بحرى مغيراء ملوحة استامورة

م عليق , Ancien, adj., qui est depuis long-temps, . فدما ce قدم , plur. , قديم

Ancien, qui occopait précédemment une place, الوزير السابق L'ancien vizir, سابق.

Les anciens, ceux qui vivaient avant nous, Les كالوايل - القَدُما - الاقدمين - المتقدّمين anciens et les modernes, المتقدّمين و المتاخرين.

Anciennement, adv., dans les temps anciens, في قديم الزمان و سالف العصر و الاوان - قديهـًا فيما مضى و تنقدّم من الزمان ـ

Ancienneré, s. f., qualité de ce qui est ancien,

ANGOLIE, s. f., plante, List.

ANCRAGE, s. m., lieu où l'on peut jetter l'ancre, حث المرسى ,Droit d'ancrage , مراسى ,plur ; مُرسى حق الموساية _

Ancak, s. m., grosse pièce de fer pour arrêter les vaisseaux, حلف; plur., حلوب et مرساة _ احلاب ou . . مراسى , plur. , مراسى , Jetter l'ancre , مؤساية القي , . ا رمي المرساية ـ ارخي الهلب I. , وعلم المحلب

Ancaen (s') v. pr., s'établir, s'affermir dans un em-اليكن _ استيكن _ استقر في ploi,

بلاد الاندلس , Andalousie, s. f., province d'Espagne الاندلس ـ

Announce, s. f., boyau de porc farci, , i.i.

Annak, nom propre, أندراوس).

Andrinople, s. f., ville de Turquie, i, 1.

ANDROMEDE, s. f., constellation, " ... [8] ...

Androsack, s. m., ou Androsette, s. f., plante, قبيع.

ANE, s. m., باج ; plur., بحبر (dans la Haute-Syrie), , plur., جحاش , Plus patient qu'un âne, المبر من جسار Plus ignorant qu'un âne,

ANESSE, S. J., 8, 12 - Ther.

Anglio Anglio محتى عن لوح الوجود ـ افنى ـ دمر ـ اباد الكيزية المحتى عن لوح الوجود ـ افنى ـ دمر ـ اباد العدم العدم

. اضحار م بلي م . . . في من من المحق المحق المحق المحق المحق المحق المحق المحق

ANÉANTISSEMENT, s. m., الله المرسوب محقى _ المرسوب ال

جنون في التقلد بالانكليز, les Anglais; نكتة نوادر, plur., الدوة, Angoisse, s. f., grunde affliction, نكايت et نكايت

ANEE, s. f., charge d'un âne, اجل چار.

Anemone, s. f., sorte de renoncule, النعيان النعيان المعانى المقابق Anemone sauvage, المقابق النعيان برى

Anebie, a. f., مَرْية _ حُرُنة .

ANET, s. m., plante, -

Andvaishe, s. m., tumeur causée par l'ouverture ou la dilatation d'un artère, أنورسيا. Anévrisme des vaisseaux de l'œil, سُسُل.

ANFANCTUZUX, adj., معربي.

ANPRACTUOLITE, s. m., عوجة ..

ANGE, s. m., ملایکت, plur., ملایک اaire, جرالزاویة.

Comme un ange, adv., très-bien, کاللاک ANGULAIBEMEN

Angkinque, adj., qui tient de l'ange, ملابكي مالكي.

Angélique, s. f., plante, مشيشة الملاك

Angeliquement, adv., 5115.

ANGINE, 5. f., maladie de la gorge, خُنَاتُى مَ خُنَاتُمْ وَ الْمُعَالَةُ مُنَاتُمْ وَ مُنَاتُمُ وَ الْمُعَالَةُ مُنَاتُمُ وَالْمُوْنُ وَ مُنَاتُمُ وَالْمُعَالَةُ مُنَاتُمُ وَالْمُعَالَةُ مُنَاتُمُ وَالْمُعَالَةُ مُنَاتُمُ وَالْمُعَالَّةُ مِنْ الْمُعَالِينُ وَمُنَاتُمُ وَمُنْ وَمُنْتُمُ وَمُونُونُ وَمُونُونُ ونُونُ وَمُنْتُمُ ونُونُ وَمُنْتُمُ ونُونُ وَمُنْتُمُ ونُ مُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُونُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَالِمُ وَمُنْتُمُ وَاتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ وَمُنْتُمُ ومُنْتُمُ ومُنْتُونُ ومُنْتُمُ ومُنْتُمُ ومُنْتُمُ ومُنْتُمُ ومُنْتُمُ ومُنْتُمُ م

Angle, s. m., قرنة; plur., ورائى, plur., ورائى; plur., دراوية . Angle droit, ازاريت قايية Angle aigu, دراوية منفرجة . Angle obtus, دراوية منفرجة عادة

ANGLETEBRE, s. f., région d'Europe, بلاد الانكليز _ _ انكليترة _

ANGLICAN, adj., de la religion protestante d'Angleterre, من مذهب النكليز. Anglicisme, s. m., locution anglaise, غيرية

Anglais, adj., d'Angleterre, أنكليزي. Les Anglais,

Anglomane, adj., imitateur zélé, admirateur outré des Anglais, بعضون بالانكليز.

Anglomanie, s. f., affectation à imiter, à admirer les Anglais, بجنون في التقلد بالانكليز,

Angoisse, s. f., grande affliction, حُــرُب; plur., مَّمَ شَدِيد, poire d'angoisse, espèce de baillon pour empècher de crier, عقلة حديد; plur., عقل عقلة حديد.

انكوريد on انقرد Angona, ville, انكوريد

ANGUILLE, s. f., poisson, حیات کید۔ En Syrie on dit encore, نونو۔ سیک انگلیز۔ عنگلیس.

Anguille sous roche, expression proverbiale et samilière, chose dangereuse et cachée dans une affaire, تحت الساهى دواهى

ANGULAIRE, adj., à angles, ذو زوايا. Pierre angu-

Angulairement, adv., avec des angles, بزوابا.

Anguleux, adj., dont la surface a plusieurs angles. له زوایا ـ ذو زوایا

ANICROCHE, s. f., obstacle, شبكة ב عايق ב شبكة ANIER, s. m., qui conduit les ânes, pluc., בילות et "בות".

Anie, s. m., plante dont on tire l'indigo, בُה لَيْكُ النَيل Animadvension, s. f., improbation, ذُمّ مَا مَدُمَّةً.

ANIMAL, s. m., حيوان ; plur., عيوان Animal sauvage, ميوان ناطئ , plur. إ. محيوان عام ; plur. وحوش , plur. وحوش , وحوش

Animal, au figuré, homme stupide, grossier. بَقُرد ثُور - دُبّ - بهيم

Antmat, adj., qui appartient à l'animal, حيوانى Antmatoure, s. m., كُورَّس ; plur., حوبنات

Animation, s. f., union de l'âme au corps, اتحاد الروم بالجسد

Animen, v. a., donner la vie, _____. ملقة شعر _ انتجى _ قتى قلب احد ,Animer, encourager

. حرض

Animer, donner de la vivacité, de l'éclat, S'Animer, v. pro., s'exciter, s'encourager à, .قوى قلبہ ۔ تـقوى على

S'Animer, preudre de l'éclat, ja I.

S'Animer, s'échauffer, A. Le cheval s'est animé, الحصار, جي

S'Animer en parlant, parler avec seu et avec ا کند کلامد جي في الکلام, colère

ANIMÉ, adj., échauffé,

Animé (discours), où se mèle de la colère, كلام حاد

Line, vivant, حتى; plur., اخو روح - احيا. ANIMOSITÉ, s. f., مُغضة _ عقد _

.(Barbarie) حية حلاوة ـ يانسون

- يضع , aor., وضع فيه بانسون , aor., عصم .0 خلط بد يانسون

Anise, adj.,

Anisette, s. f., liqueur faite avec de l'anis, ابو بانسونة ـ عربي , عرقي يانسون

. بشكل الحلقة إ ـ سنوى , Annal, adj., qui ne doit durer qu'un an

. تواريخ السنين - تواريخ , plur., تاريخ . Annaliste, s. m., qui écrit des annales, -, oe, Anneau, مَلْق , plur., حُلْق , Anneau, ارمُحَيِّس _ دُيُل , plur., وَدَيِّلة , plur.

Animalité, s. f., ce qui constitue l'animal, عوانية. de la cheville du pied, الخاخ ; plur. ما خاخا عاد المناسبة چرل et جول Anneau qu'on se passe dans le nez, خزام.

Anneau , boncle de cheveux , من ; plur. , من عند المناسبة ; plur. , مناسبة عند المناسبة عند الم

; عام ـ سُنُوات et سئين , plur. , سنة , Ansize, s. f. , Animer, exciter, irriter, حول - اعوام , pl., احوال , pl., احوال , Por. An. Cette année, سنة تاريخه La présente année حلى السنة . السنة الكامسة الماضية عام الاول L'année passée الكامسة عام الكامسة née prochaine, تياجاً تند المقالة . السنة المقالة ـ سنة المقالة ـ من السنة للسنة - من حول لحول السنة السنة السنة من سنة طلية ـ سنة قريب تريسة طلاية ـ Année astronomique, ou solaire, and in. Les helles années, celles de la jeunesse, lumi souhaite une boune année (compliment d'usage au premier jour de l'an), مناركة ; réponse, - عليك ابرك السنين ou الله يبارك فيك - . و انت سالم , réponse ; كل سنة و انت سالم - .وانتم طيبين , réponse ;كل عام وانتم طيبين on انعيشوا الى امثال امثالت on تنفعاد الى امثالم ـ وانــت بخير , réponse : سنيــ عديدة الله اليسون , réponse بخير , réponse عديدة الله السون .وانت بحير,réponse;افنتاحكل سنة وانت بحير On dit encore à Alep, مقبالكل سنة ; réponse,

> برم الشعر ,Annetea, v. a., boucler les cheveux بشكل الحلقة

> أنبريم الشعر, Anneluge, s. f., frisure on anneaux, نبريم

مال مصائي . Annexe, s. f., bien uni à un autre

اسند الى اصاف الى Annexea, v. a., joindre, اسند الى اصاف Annexion, s. f., terme de grammaire, أضافت.

Annihiler, v. a. Foyes Angantin.

Anniversaire, adj. (fête), qui revient le même , Anneau d'argent que les femmes se mettent au-dessus jour chaque année, عيد سنوى. Jours anniversaires

إايام متوا فقة ,qui se correspondent d'année en année C'est demain l'anniver من سنة الى سنسسة نمار عدا هو اليوم الموافق , saire de sa naissance من السنة ليوم مولوده

Annonce, s. f., avis au public, publication, منادية . اعلام ــ

Annoncea, v. a., faire savoir une nouvelle à quel-اعلم , علم ب ـ خبرب ـ اخبر ب , اعلم .

Annoncer, prédire, نبى عن L

انادي عليهم ب

Annonciation, s. f., fête, المارة.

ANNUEL, adj., d'un an, ou qui revient tous les عدلي مسئوي ans,

Annuellement, adv., par chaque année, أسنة بسنة في السنة _ بالسنة _

Annuité, s. f., remboursement annuel d'une partie du capital, ajoutée aux intérêts, منسوى من اصل المال مع الفايدة.

ANNULAIRE, adj. (doigt), quatrième doigt qui porte l'anneau, البنصر.

. بشكل الحلقة , Annulaire, en forme d'anneau. . ناسنے ۔ مُبطل , Annular, adj. , qui annulle Annulation, s. f., action d'annuler,

نسنح - بُطلان - تبطيل

. شرّق , Ancalia, s. f., rendre noble

ANOBLISSEMENT, S. m., Le mi.

Anonin, adj. (remède), qui opère sans causer de . دوا لين .. دوا بعهل في الجسد بغير، وجم ,douleur (arabe) qui s'éloigne des règles générales, mais qui est

soumis à certaines règles particulières,

Anomal, qui n'est assujéti à aucune règle fixe, بغير قياس ـ غير قياسي

اختباط عدم نظام , Anomalie, s. f., irrégularité عدم الوافقة للقوانين او للقياس

Anon, s. m., petit âne, جمش ; plur., ماج ود ; كو , (dans la Haute-Syrie) - جحشة , fém. ; جحوش plur., , 1,5.

ANONNER, v. n., parler, lire en hésitant,

Annoncer une chose agréable, بشر ب Anonyme, adj., sans nom d'auteur, من غيراسم Annoncer, publier, بناس على اعلم ب المؤلف او الكاتب المناس على اعلم ب المؤلف او الكاتب المناس على اعلم ب المؤلف او الكاتب المناس على اعلم ب المؤلف المناس المناس على المناس ال

Anonyme, auteur qui ne s'est pas nommé, كاتم اسهد مجهول الاسم

مسدّ النفس , Anonexie, s. f., dégoût des alimens .سدم - عدم القابلية للاكل

; اذر _ اودان , plur. ودن , Anse, s. f., d'un vase

Anse, petit golfe, جونة _ كرفز صغير

Antagoniste, s. m., poo; plur., plool.

Antarctique, adj., méridional, جنوبي.

Antécénent, adj., qui précède en temps, בשוים مقدّم.

Antécedent, subs., fait antérieur, سابقة; plur.,

L'antécédent, terme de grammaire (dans un rapport d'annexion), المصاني.

L'antécedent, dans un argument, متقدّم.

ANTECHAIST, s. m., faux Christ, السيح الدجال الحدال - الدَّحَال

Anténituvien, adj., qui a précédé le déluge, قبل الطوفان

ANTENNE, s. f., longue vergue mobile qui sontient Аконал, adj., irrégulier, en parlant d'un verbe les voiles, et, plur., eles, plur., — (turc)-ر (Id.). فرمان

قرون حشرات , Antennes, cornes des insectes

ما بسبق ما قبل الاخر ,ما بسبق ما قبل الاخر ,Anterenuttième, adj. , ما بسبق ما قبل الاخر .

ANTÉRIEUREMENT, adv., précédement, القدماء اولاً.

Antéstorité, s. f., priorité de temps, تقدم

ANTHROPOPHAGE, s. m., mangeur de chair humaine, باكل لحم انسان ـ معتاد باكل لحم الانسان.

ANTHROPOPHAGIE, s. f., action, babitude de manger les hommes, שנישוני וצל שב ביין אלישוני וצל שב ונשוני וצל שבת וצל שבת וצל שבת ונשוני וצל שבת וצל

ANTICHAMBRE, s. f., pièce avant la chambre, ارضة يفوتوا منها قبل الوصول الى اوضة اخرى المقت على الباب ; aor., يقف على الباب استنظر الاذر للدخول المتنظر الذر

ANTICHAETIEN, adj., opposé au christianisme, عبد الديانة المسيحيّة.

ANTICHAISTIANISRE, S. m., ديانة مخالفة للدين

Par anticipation, adv., par avance, القدام.

Anticipen, v. a., prévenir, devancer, O.

Anticiper sur les droits de, al le casi.

Anticiper sur ses revenus, les dépenser par avance,

ANTICONSTITUTIONNEL, adj., contraîre à la constitution, ضد قوانين المهلكة عند الشريعة.

بوجيد مضادد , ANTICONSTITUTIONNELLEMENT , عضادد , الشريعة و لقوانين المهلكة

ANTIDATE, s. f., date fausse et d'un jour antérieur à celui auquel elle est apposée, تاریخ مقدم تاریخ مقدم

قدّم الثاريني, Antivatea, v. a., mettre une antidate, قدّم الثاريني الدم.

ANTIBOTE, s. m., remède qui préserve du poison, ضد السَّم.

ANTIENNE, S. f., début de chant, liright larie.

Antienne, au fig., mauvaise nouvelle, eye ser.

ANTIFÉBRILE, adj., remède contre l'hydropisie,

Les l'Umanies.

ARTIHYSTÉRIQUE, adj., contre les vapeurs, اول السودوبة

ANTIROPE, s. f., quadrupède, gazelle, בי, plur., plur., בי, plur., בו לוח, plur., בו לוח,

ANTIMEDENTIQUE, adj., contre la mauvaise odeur, ضد الرابحة النشئة.

۔ کھل جـــر, Antinoink, s. m., demi-métal ۔ انتیموں ۔ جمر الرائنجت ۔ کھل اصفہانی ۔ انتیموں ۔ جارالرائنجت

Antihonanchique, adj., contre la monarchie,

من الكحل المجر, Antimoniae, de l'antimoine . انتبمونى -

ANTINATIONAL, adj., opposé aux mœurs de la nation, ضد عوابد و اخلاق الشعب. Antinational, contraire à la nation, ضد الشعب مضادد للشعب.

Antinéphaétique, adj., contre la colique néphrétique, دوا للقولني.

ANTINOMIE, s. f., contradiction entre deux lois, مخالفة بين قانونين

Antiocue, ville de Syrie, انطاكية. Qui est d'Antioche, انطاكي انطاكي.

ANTIPAPE. s. m., faux pape, שוֹשׁ בְּבוֹע .

Antipatele, s. f., aversion naturelle, non raisonnée, خلقة خلقية.

Antipathique, adj., opposé, contraire, عضادك _ عضادك .

ANTIPESTILENTIEL, adj., bon contre la peste, [مانع للطاعون - صد الطاعون

ANTIPHRASE, s. f., emploid'un mot, d'une locution en sens inverse, كلام بالعكس ـ كلام بالعكس

Антіритизіque, adj., contre la phthisie, э . السل

ANTIPHYSIQUE, adj., contre la nature, A الطبيعة

ANTIPODES, s. m., lieux, habitans de la terre dia-مضادة لعضها

ضد العفونة , Antifuteme , adj. , contre la putridité , ضد مانع للعفونة ـ

Antiquaille, s. f., chose antique, usée, de peu de عتاقة, valcur,

ANTIQUAIRE, s. m., qui connaît bien les antiall, بالاثار القديبة

אתוסנב, adj., vieux, fort ancien, عثيق ; pl. عثاق .قدماً ct قدم ,.pl. ;قديم ـ

Antiquite, s. f., anciennaté, حَدْنِيةَ ـ قَدْم ,

الخال الخالة, les siècles reculés, تالجال الخالة المتقدمين ,L'antiquité, les anciens . الاجيال الماضية

بنا , اثر قديم , Antiquité , monument antique

ANTIVÉNERIEN, adj., contre le mal vénérien, دوا للمبارك.

دوا للدود , Antivermineux, adj., contre les vers Antivérolique, adj., contre la petite-vérole, دوا للجدري

Antonomase, s. f., emploi de l'épithète pour le nom propre, غلبة . Ex. : خليل الرحن, l'ami du Seigneur, pour Abraham.

ANTOINE, nom propre, lide !!

ANTORE ou ANTITORE, s. f., plante antivénéneuse, ـ ترباق البيش ـ قيهق ـ شتلت الســــ انتلة سدا و سطا

ANTRE, s. m., caverne, عار ; plur., عارة _ اعوار; plur., مغاير

Anusten (s'), v. réf., se laisser surprendre en che-ـ تعوی حتی هجم علیه اللیل ,min par la nuit 0. هجم عليد الليل

ANUS, s. m., bout du rectum, - مجعر ـ مقعدة غير مثقوبة , Anus imperforé ، مُقــــعدة مقعدة عمر منقوية

_ قلق _ ضجر, Anxiete, s. f., tourment d'esprit, حضجر M. Je suis من الارض ، A. الخجر ،Étre dans l'anxiété ، مُم اقاليم وسكان من الارض ،A. الاوض ،métralement opposés dans l'anxiété, صحبوت.

> Aoniste, s. m., temps indéfini qui peut en arabe exprimer le présent ou le sutur, و فعل مضارع.

> Adate, s. f., grosse artère du cœur, .اوربطي

Aout, s. m., huitième mois de l'année grégorienne,

APPAISER, v.a., calmer, __ lecs_ _ lecs_. Appaiser Dieu, اهدى عضب الله Appaiser une per-ـ تلانى قليم ـ . 0 اخد بحاطــرع sonne irritée, اطتب خاطره

. م کر ا م کر ا م مدار S' Appaiser, v. réf. مدار م مدار کر ا م کر ا کر ا کر ا ركن البحر, La mer s'est appaisée

APAMEE, ville de Syrie, فأمنة

APANAGE, s. m., terres données par un souverain, . اقطاعات , plur. ; اقطاع

خواص , plur. خاصة , plur. خواص , خواص .

APANAGRA, v. a., donner en apanage, اقطع ل. APANAGISTE, s. m., prince qui a un apanage, .صاحب اقطاع

. كلام يقوله احد في نفسه , APARTE, s. m.,

APATHIE, s. f., état de l'ame insensible à tout, צעני. الدا , بلد بلد , APATHIQUE, adj., insensible à tout, علد بار ; pl., اللد قلة اليضم , APEPSIE, s. f., impossibilité de digérer

APEBCEVABLE, adj., qui peut être aperçu,

APERCEVOIR, v. a., LA . - (1); aor., 20 -الرك له ـ . 0 شائى O. Il aperçut de loin des arbres, الاحت لد اشجار من بعيد

S'Apercevair de, v. pr., Le stral - - pen A. .0 حش بالامر ـ

APERCU, s. m., première vue, Aperçu, exposé sommaire, 41.

Apentur, adj., qui désolutrue, Les cinq racines apéritives, منافعة المنافعة المناف

APETISSER, v. a., rendre plus petit,

APRÉLIE, s. m., la plus grande distance d'une planète au soleil, الشهس بعد سيّارة عن الشهس

Apuénèse, s. f., retranchement fait au commen-مانف شي من اول الكلمة, cement d'un mot

Apporisme, s. m., sentence, maxime énoncée en peu de mots, Si; plur., . l, l. Les aphorismes d'Hippocrate, bla 1,1.

Ариводыладия, adj., qui excite à l'amour, ஆண الشهوة.

رُبُد البورق ,APHBONITHE, S. m., وَبُدُ البورق .

APHTES, s. m., petits ulceres dans la bouche, La قلاع ـ

اقوال , pl. , نوع تفاح صغيرابيض و احر , (pl. , pl.) APITOYEN, v. a., affecter de pitié, de S'apitoyer, v. pr., Los O. - O. - O. -تحركت شفقته على ـ .0 رق قلبه ل

APLANIA, v. a., rendre uni, حيد ميد ميد سيل ميد _مندر الارض Applanir la terre avec un cylindre, مبتلى بالسكتة, plexie, سيّل الامر, Applanir les obstacles المقل بالمندرونة S'Aplanir, v. rell., Juil.

APLANISSEMENT, S. III., Juni - Juni.

APLATIB, v. a., rendre plat, bby

S'Aplatir, v. rell., devenir plat, but

APLATISSEMENT, S. In., Lud.

Аркоми, s. m., ligne perpendiculaire à l'horizon, تنارك الدين _ مُرند ـ كفار et قايم _عديل, Qui est d'aplomb, bien droit

APOCALYPSE, s. f., livre du Nouveau-Testament, ا بو كالبسيس , contenant les révélations de Saint-Jean كتاب ابو عليسيس .. جلية يوحنا الانجيلي ..

APOCOPE, s. f., retranchement à la fin du mot, . حذف شي من اخر الكلبة

APOCRYPHE, adj., suspect, livre, auteur, histoire, منك

Apocie, s. m., la plus grande distance d'un astre à اقصى بعد الشهس او السيارات عن الارض, la terre ارتفاع - ارج -

اعلى الشرق , Apogée de la sortune, de la gloire اوچ - ارتفاع

APOLOGÉTIQUE, adj., qui contient une apologie, مدبعي _محام

Apologie, s. f., justification, éloge, Elada -مدح احدا ,Faire l'apologie de quelqu'un, اعدا حي

Aronogiste, s. m., qui fait l'apologie, qui justifie,

APOLOGUE, s. m., fable morale et instructive, مثل; plur., امثال

APOPHTEGME, s. m., dit notable, الحكما;

APOPHYSE, s. f., saillie sur un os, ...; plur., Apophyse inférieure, supérieure, زايدة تعتانية ار فوقانية

Avoreectique, adj., de l'apoplexie,

Apoplectique, homme qui a des attaques d'apo-

APOPLEXIE, s. f., maladie, محدة - نقطة - محدة ا, تداد عن الدين ـ جد ـ كفر ... APOSTASIE, S. f., فداد .ترك الدين ـ

Apostasten, v. n., renoncer à sa religion, عفر O. ـ .ارند عن الدين ـ .0 ترك الدين

كَفْرِة , plur. , كَافْر , plur. , كَفْر ة , plur. , كَفْرة ,

APOSTÈME, s. m., enflure extérieure avec putréfaction, دنبلة ـ دماميل plur., دنامل; plur., دنامل.

عامل رجل صالح . APOSTER, v. a., mettre quelqu'un dans un poste fait l'homme de hien, عامل رجل صالح .

APOZÈME, s. m., potion d'une décoction

Apostille, s. f., addition marginale, عاشية.

Apostille, recommandation an bas on en marge d'un mémoire, علامة ـ وصية في حق كاتب العرض.

APOSTILLEA, v. s., mettre une apostille à un mémoire, حكتب على العرض توصية بحق صاحبه على العرض على العرض.

APOSTOLAT, s. m., mînistère d'un apôtre, وسولية

Arostolique, adj., qui vient de l'apôtre ou du pape,

Арозтоліquement, adj., à la manière des apôtres,

Aгозтворик, s. f., discours adressé à quelqu'un ou à quelque chose, بالخ.

عزارة Apostrophe, trait mortifiant, عزارة.

علامة حذى , Apostrophe, petit signe d'élision بعض الاحرق.

Арозтворния, v. в., adresser la parole à quelqu'un, خاطب.

Apostropher, faire des reproches, je.

APOSTUME. Foyes Apostème.

APOSTUMEA, v. n., se former en apostème, دَمَل ـ تنقير

Аротнеове, s. f., déification, honneurs excessifs,

APOTHÉOSER, v. a., mettre au rang des dieux, كال.
APOTHICAIRE, s. m., celui qui prépare et vend les remèdes, ميادلة, pl., عيدلاني ـ بياع كلادوبة; pl., ميادلة.

APOTEICAIRERIE, s. f., magasin de drogues, נצט על פ גד

في صورة الحسة اصناعة الصيادلة, Apothicairerie, art de l'apothicaire

APÒTRE, s. m., disciple du Christ, حواريون; plur., رسُل Les saints apôtres, رسول - حواريون Bon apôtre, expr. fam., qui contrefait l'homme de hien, حامل رجل صالح

APOZÈNE, s. m., potion d'une décaction d'herbes médicinales, المبين النبات.

APPABAT, s. m., pompe, aidi - dig.

APPAREIL, s. m., préparatif de ce- qui a de la pompe, جَهَارُ - تَحِهَارُ .

زبئة - وكبة - الاي Apparcil, pompe, زبئة - وكبة - الاي

Appareil, instrumens, 35c.

Appareil que l'on met sur une blessure, emplatre, bandage, عصابة ـ باط عند.

Appaneilliage, s. m., terme de mer, action d'appareiller, عل القلوع.

Appareillée, s. f., voile mise au vent, قلع محلول.

Appareiller, v. a., joindre à une chose une autre chose pareille, وفق مثله - وقق الشي و مثله - وقق 0.

Appareiller, v. n., terme de mer, mettre à la voile, حلّ القلوع 0.

S'Appareiller, v. réû., se joindre avec son pareil, مثله القترن بثله المترن بثله المترن بثله المترن بثله المترن بثله المترن الم

APPAREMMENT, adv., selon les apparences, الطاهر ان الطاهر ان الباين ان

امراة ذات بها و ,Une femme remplie d'appas احذا شي بعيد عن العقل ,a nulle apparence à cela عند عن العقل .كمال وقد واعتدال - هذا ما لم وجم ـ ما يحتمل ان يكون هذا ـ العفل يتصبّ العفل إلى العفل ا rence à cela, العقب للعقب المعهد - العقب المعهد - المعهد بددا شي يتصور في العقل

APPARENTER (s'), v. ref., s'allier à, polo.

Аррапівмент, s. m., action d'apparier, — теры انزويج

Аграпіва, v. a., unir par paire, accoupler, ші وزوج -

APPARATION, S. I., deb.

46

Appanoin, v. n., être évident; il n'est usité qu'à رفع دعوة الى حاكم اكبر المجاتات المتعادية Pinfinitif et à la troisième personne; terme de pra ique : Il appert, قد تحقق.

APPARAÎTRE, V. a., se montrer, day A. Apparaltre avec éclat, comme Dieu qui se montre aux - عد الصلدات I. hommes, J. Lar.

APPARTEMENT, s. m., ensemble de pièces de suite, בפנ ב בפנ ג زبیت ـ محلات, plur و محل جلة اوض متواصلة ter à un joli appartement, اطلعه الى طبقة منظومة.

APPARTENANCE, s. f., ce qui appartient à, ou dépend men, Non. d'une chose, d'une terre, تنابعة _ متعلقة, plur., . توابع

APPARTENIA, v. n., être de droit à quelqu'un, ل من المحقق لم كون المحقق المحقق المحقق المحقق المحقق المحقق المحقق المحققة المحتود ا appartient une moitié, فيخصّ لي منه النصف "A qui appartient cette jument? يتبعثي منه النصف . تَبْعى, Elle m'appartient أَنَبْع من هذه الفرس

الى ناس كبار

المحتق لد ان , appartientà , il convient à.... , de , المحتق لد ان من شأنه ان - يصلّم لد ان -

Areas, s. m. plur., charmes, حاذب ; plur.,

. سلطان الحسن Les appas de la beauté, جواذب المتال وجه Apparence, vraisemblance, عبد المتال عبد المسلطان الحسن

APPAT, s. m., aliment mis dans un piège, à un

Appat, ce qui attire, "- " - L'appat du gain l'a séduit, سِمَا الكسب عَرَة عُرَة مُنْ

APPAUVRIR, v. n., jeil.

S'Appauvrir, v. ref., it.

APPAUVRESSEMENT, S. m., افتها.

APPEAU, s. m., sifflet pour imiter le cri des oiseaux, .صفارة

APPEL, s. m., recours à un juge supérieur,

Appel, defi, القتال - طلب للبيدان, والعالم الم Faire l'appel des soldats, ادعا كل واحد باسية . I.

AFFELANT, adj., qui appelle d'un jugement.

. Voyez Nox . ايش هو اسم هذا ـ كيف يستوا هذا

S'Appeller , اسهد _ قيل له _ سُپّى _ دُعِي . Un مجل يقولوا لد الحسن , homme qui s'appelait Hassan العس , يقال له الحسن , يستوه الحسن .

Appeller quelqu'un, lui crier de venir, las! Wi A.

Appeller au secours, استغاث.

Appeller, envoyer chercher, a die A. _ .0 طلب ـ . 1 . 0 دعا ـ بعث خلفه

Appeller, attirer, en parlant de l'inclination, du devoir, لحكا O. I.

O. Appeler en justice, طلبه للشرع O. Appeler en témoignage, طلب للشهادة o.

Appeller, recourir à un tribunal supérieur,

ي تلقي أحداً بالتصفيدين , A. H a appellé au visir plaudir à quelqu'un وفع دعوته الى حاكم أكبر de la sentence du cadi, حقق لم ما رضى بحكم القاضي فرفع دعوته الى الوزير

En appeller à quelqu'un (style familier), le prendre pour juge, أقامد قاضياً.

APPRILE, part., oca - ami.

APPELLATIF adj. (nom), qui convient à toute l'espèce, سنجاً السم الجبنة, arbre, شجر

APPRILATION, s. f., appel d'un jugement. Foyez

. حجابة ـ تسية الحرون , Appellation des lettres Appendice, s. m., supplément à la fin d'un ouvrage, ذيل.

علق في رعلي , endre à , علق في علق علق الم

APPENTIS, s. m., petit bâtiment appuyé contre un بيت صغير مُسند الى بنا اكثر منه, plus haut,

APPESANTIR, v. a., Jan.

s'Appesantir, v. ref., devenir plus pesant, ثقل المبلغ مخصص لمصروف السفر 0. ثقل . مار ثقبل ـ تثقل ـ

S'appesantir, devenir moins vis, نعس ـ ثقل ٨. . قل نشاطه ـ

S'appesantir, s'arrêter long-temps sur un sujet, 0 طال في الكلام _ اطال الكلام في

APPESANTISSEMENT, S. III., 123.

APPETRICE, s. f., Foga - Lital.

Appèren, v. a., désirer vivement par instinct,

APPÉTISSANT, adj., qui excite l'appétit, ________ المحاك الاشتدا

نفس _ قابلية للاكل ,Appetit, s.m., desirdemanger أ مالي قابلية للاكل Je n'ai pas d'appétit, اشتها ـ . [Cola ouvre l'appetit, مذا بفتع القابلية - هذا بفتع النفس

Appetits sensuels, النفس المباوات النفس

Tout le monde applaudit à son action, كل الناس فعله

S' Applaudir, v. r., de quelque chose, s'en féliciter, .0 شكر الله على - انسر ل

S'applaudir, se glorifier, مكر نفست ٥٠. .طنب في حاله - . A مدم نفسه

APPLAUDISSEMENT, s. m., battement de mains, appro-. تلقم بالقبول والتحسين _ تحسين _ تصفيق , bation Son éloquence obtint l'applaudissement universel. فوقع التلقى بالقبول من الخاص و العام لحسن بلاعتم

APPLAUDISSEUR, s. m., qui applaudit heaucoup, sans jugement, مطنب - شکار - مدّاح.

APPLICABLE, adj., destine à, pocoso - pocoso-. Cette somme est applicable aux frais de route,

مانة , qui peut être applique, عالية . . Cette loi n'est pas applicable à ce cas-ci ـ من المادة ما حسى مقام هذا القانسون ما هو موضع هدا القانون

APPLICATION, s. f., action d'appliquer une chose مطابقة _ رضع ,sur une autre

_ عناية _ انتباء , Application , attention suivie .جد ـ القيد ـ القيّد ـ اجتهاد ـ جهد

Appliquen, v. a., mettre une chose sur une autre, بيوضع ,:vulg ; يضع , aor , يوضع ـ طابق _ طبق Appliquer un emplarre sur, حط , وضم لزقة على ملك

Appliquer, destiner à, J حتى ل- خصص ل مك العقل Appliquer l'esprit, l'attacher à, العقل العقل 0.

Appliquer une loi, ووجب قانون 0. Appliquer une peine, ب عليت عليت 0. -

APPLAUDIA, v. a., battre des mains, صفق . Ap- اقام عليه الحكم ب On peut nous appliquer ce que

pliqua ces vers, قال فيد قول الشاعر,

S'Appliquer à, v. réf., apporter une extrême at-- احبتهد في ـ اعتني ب بالمتهد في ـ احتنه المتهد في ـ S'appliquer à la انتبه على _ . 0 جدّ في _ تنقيّد A. لزم القرالا و الدرس , lecture, à l'étude

S'Appliquer, prendre pour soi, مُنْ لُنْفُسِمُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِيَّا اللهِ ال التحذ لنفسه

Appoint, s. m., complément d'une somme en une غلاقة _ كسور , autre monnaie plus petite

APPOINTEMENS, s. m. pl., salaire d'un emploi, a, .علایف , plur. , علوفت ـ جاکی et جوامک , plur. , APPOINTER, v. a., donner des appointemens

., تنب له علوفة - اعطى جامكية

APPORT, s. m., lieu du concours de marchands de وتلهيذ في صناعة - صبيان , plur. وصبى يتعلم كار مجع الذين يجيبوا الزاد من بـــــرا , denrees اسواق , plur. , سوق ـ

APPORTER, v. a., -!- 1. Apporter des raisons, قدّم جمج

Apposen, v. a., mettre une signature, un cachet برضع على , aur. , وضع علامته , ختيه على , dessus Apposition, s. f., action d'apposer, وضع النحتم

Apposition, union de deux substantifs sujets d'une phrase, نبعية اسم لاسم Ex.: Louis XVIII, roi de لويز الثامن عشر سلطان 'فرنسا' , France

APPRÉCIATEUR, s. m., qui apprécie,

Appaéciation, s. f., estimation de la valeur d'une انٹین ۔ تقویم ,chose

Appareciza, v. a., évaluer, le açal ba 0. - alla el. .تين

Vous avez donné la perle à qui sait l'apprécier, انانس _ تألف _ .. كانس _ تألف _ ... كانس _ ... تانس _ ... تانس _ ... كانس _ ... كا متعوِّد مع الناس ,Appaivoisé, adj., doux, familier | اهديت الدرَّة لمن يعرف قبيمتها eux comme une perle incomparable que l'on ne sait | - انيسر.

هو بينهم مثل الدرة اليتيمة التي إpas apprécier, نحن كها يقول المثل dit le proverbe, مثل الدرة اليتيمة التي لا يعرفوا لها قدر ولاقيمة

Арравиеньюм, s. f., crainte, a..............................

Apprehension, simple idée qu'on prend d'une chose, sans porter de jugement, وهم.

APPRENDRE, v. a., acquérir une connaissance, Apprendre une science de quelqu'un, sous un o. اخذ العلم من maitre,

Apprendre, ouir dire, الغد ان م. م سبع ان ٨. العنج أن J'ai appris que,

Apprendre, enseigner, علم. Il lui a appris à lire, عليه القرابة.

Apprendre, informer de; - اعلم - اعلم -

APPRENTI, s. m., qui apprend un métier, plur., illand.

Apprenti, novice peu habile, عشيم.

APPRENTISSAGE, s. m., état, occupation de celui qui apprend un métier, ثعلم _ صبينة. Faire l'apprentissage, " Faire un dur apprentissage, بكل عنّا و مشقة إلى انعلم بكل عنّا و مشقة s'essayer sur, جرّب نفسه في.

Arraer, s. m., préparatif, juges?.

. تربية _ بهار , Appret , assaisonnement

Appairen, v. a., préparer,

Appreter, assaisonner, , les bo O.

Appréter, donner l'apprét, limer, polir, Le.

S'Appréter a, v. réf., se préparer, . On dit aussi dans le Kasraonan,

ولّف ما أنس ,APPRIVOISER, v. a.,

Apprécier, connaître le prix, عرف قيمة I. S'Apprivoiser, v. ref., se rendre plus familier,

APPROBATEUR, s. m., qui approuve,

APPROBATION, s. f., consentement, . . j.

Approbation, jugement, témoignage favorable, استصواب استحسان - تحسين.

Арржоватів, adj., qui marque l'approbation,

Арриосилит, adj., qui a de la ressemblance, du rapport, رمقارب ل

APPROCHE, s. f., mouvement par lequel on avance vera, مون ـ اقتراب ـ قُرب . Aux approches de la mort, il se souvint, من الموناة ثذكر . S'Ap

APPROCHER, v. a., avancer vers, mettre proche, قدّم الى ـ قرّب الى.

Approcher, v. n., s'Approcher, v. v., مقرب الني, من, ما قترب من من من النيا من من من المون المو

مسندات الله معين المالكة الما

Appropondia, v. a., rendre plus profond, creuser,

Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dite Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dite Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à cond, مراكز, plur., بمراكز, plur., بمراكز Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à cond, مراكز Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dite Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dite Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dite Approfondir une chose, une affaire, l'examiner à Approfondir une chose, une affaire de l'examiner à l'examiner

Approprien, v. a., conformer à, rendre propre à, طبق, طابق على _ وقنق ل _ حكم ل

S'Approprier, v. réf., usurper la propriété de, تنكز على عكارأت. اختلس اختلس اختلس اختلس اختلس اختلس اختلس اختلس اختلس المتلك

Amaouvza, v. a., agréer une chose, y donner son consentement, ب وضع الم

Approuver, trouver convenable, juger convenable,

Approuver, autoriser par un témoignage authentique, مُهد بحسن , بعتقة A.

Approvisionnen, v. a., ونئة الى ... Approvisionnen, v. a., مؤلى ــ .

S'Approvisionner, v. rés.,

النقريبي . APPROXIMATIF, adj. ,

Approximation, s. f., calcul approché d'une quantité recherchée, تنقربب مقاربة. Par approximation, بالتقريب.

APPUI, s. m., support, عسند; plur., عاندات.

Appui, aide, protection, معين ـ طهر Qui est sans appui, ما له ظهر Qui est عين ـ ما له طهر Qui est عين ـ ما له طهر Qui est عين ـ مقطوع الظهر Qui n'a plus d'appui, ما له معين ـ مقطوع الظهر مقطوع يا Qui a de l'appui ou des appuis, طهر مشدود الظهر ـ له ظهر de ce que vous dites, تنابيداً , تصديقاً لقولك

Appui, ou point d'appui, centre de mouvement; مراكز, plur., مراكز

APPUYER, v. a., soutenir avec un appui, بسند ب مند. Appuyer contre, اسند الى ٥.

Appuyer, aider, protéger, عال الماد الماد

على اتنكى على المناد على التكي على التكير على عكارات

S'Appuyer sur, au fig., faire fonds sur, على على السكل على المسكت المسك

APRE, adj., rude au goût, نقض Apre au toucher,

Apre, rude, violent, شدید. Froid apre, عرب شدید. Apre, ardent à, محربص علی.

Apre (d'humeur), شرس ـ شرص. Humeur âpre, طبع شرس ـ طبع شرس

- بخشونة ـ بخشائة ـ بحرص .APREMENT , adv. , نشراسة .

Araës, préposition de temps, d'ordre, de lieu, عب عدد بعدد بعدد بعد الله Un an après il mourut, فلهاكان بعد سنة توفى الى رجة الله

D'Après, imité de, —

Ètre après, occupé à ou de, أشتغل في.

. و بعك ـ و بعد ذلك Après quoi, ensuite, ثمة

Après tout, cependant, tout bien considéré, عد دار دار بعد كل ده ـ بعد هذا كله.

Après coup, trop tard, بعدين.

Ci-oprès, dans la suite de l'écrit, الاتنى بعسلة كالتنافي والمنافقة المنافقة المناف

Après-demain, adv., le deuxième jour après le jour présent, غيد عدا ـ بعد بكرة.

Après-dinée, s. f., espace de temps depuis le diner jusqu'au soir, ابعد الغدا.

Après-midi, s. f., espace de temps depuis midi jusqu'au soir, بعد الظهر Après-midi, point intermédiaire entre midi et le coucher du soleil, العصر بات العصريات العصريات.

Après-soupée, s. f., le temps entre le souper et le coucher, العشاد . Dans l'après-soupée, عبن عشية .

Après que, conj., بعد ما عد الله عد الله عد ما بعد الله عد ال

APRETE, s. f., qualité de tout ce qui est apre,
مراسة ـ حرص ـ شدّة ـ خشونية ـ غضاضة Voyez
APRE. Apreté de caractère, شراسة اخلاق.

APTE, adj., propre à quelque chose, امستعدّ ل الـ APTE, adj.

APTITUDE, s. f., disposition naturelle à, استعداد طبيعي لـ ميل طبيعي الى

Аринемент, s. m., reddition finale d'un compte, بقطع الحساب.

Apunen, v. a. (un compte), بالحساب A. Aquatique, adj., ماوى ـ ماوى ـ مادى

.قناء , plur ; قناية et قناية ; plur ، قناء

AQUEUX, adj., de la nature de l'eau, مايي.

Aquilin, adj. (nez), courbé en bec d'aigle,

Aquilons, s. m., vent du nord, رباح عاصفة. Aquilons, vents froids et violens, عاصفة. Ananas (les), peuple, العرب. Ce mot désigne proprement les Arabes Bédouins, c'est-à-dire ceux qui, partagés en tribus, mènent une vie errante et indépendante. Les Arabes domiciliés dans les villes et soumis à la domination ottomane sont appelés, اولاد العرب.

Arabe, homme qui appartient à la nation arabe, ابن عرب ـ من العرب ـ اعرابي. Êtes-vous Arabe ou Français? دانت ابن عرب و الافرنساوي

Arube (arabique), عربستى La langue arabe, ou seulement: l'arabe, العربية العربية العربية العربية العربية العربية . Savez-vous l'arabe? أنعرف عربي - تعرف العربي

Arabe, homme dur, avare. Comme l'on ne dit point de mal de soi-même, les Arabes substituent à cette expression celle de بهرودی; plur., پهرود, juif.

ARADESQUE, adj., dans le genre des Arabes, على ثكل العرب.

Ananesques, s. m. pl., ornemens, زواق العرب Abanie, s. f., بيرة العرب ـ بلاد العرب, (La presqu'ile des Arabes).

Ananique, adj., عربسسى. Gomme arabique, دوبي c'est-à-dire, Gomme de

Sennar, ville de Nubic, d'où l'on tire principalement cette gomme.

ABABISER, v. a., donner à un mot un air, une terminaison arabe, عرب.

ABABISME, s. m., locution arabe, تنوة عربية.

اللغاية عناكب , plur., عناكبوت , ABAIGNEE, s. f., عناكبوت , plur., عناكبيت , plur., عناكبيت , ABC, عناكبيت . عشاش , plur., عش العنكبوت ـ حلوس ـ نساج .

Araignée de mer, poisson, عنكبوت.

ARATOIRE, adj., أغلامة الفلاحة الم

ABBALETE, s. f., arme de trait, قوسى : plur., قرسى : plur., قرسى . ABBITAAGR, s. m., jugement d'un différent par arbitre, حكم عرفى .

Anbitaaine, adj., dépendant de la volonté, du choix d'une personne, اختيارى. Pouvoir arbitraire, despotique, أخياء قوية _ قوة Acte arbitraire, injuste, العدى _ ظلم

ABBITALIBEMENT, adv., d'une manière arbitraire et despotique, خلاف الوجم الشرعي ـ باليد القوبة .طلبًا ـ طلبًا ـ

Aввіталь, adj., d'arbitre, асі.

ABBITBALZMENT, adv., par arbitres, عرفياً.

Anbitre, s. m., libre arbitre, faculté libre de choisir et de se déterminer, ازادة مطلقة ـ اختيار كلّي

Arbitre, juge choisi par les parties, وكيل عرفى; plur., قصاة , plur., قصاة . Prendre quelqu'un pour arbitre d'un différent, إقاموة قاضياً بينهم.

Arbitre, au lig., arbitre de, maître absolu de, حاكم مطلق ـ بيحكم كيا بشا في

Arritaer, v. a., juger en qualité d'arbitre, عرفياً في ٥.

ABBORER, v. a., نصب البيرني O. Arborer un drapeau, العهد البيرني .

علم الاثار القديمة - حنا اجر Andresse, s. f., fruit de l'arbousier, علم الاثار القديمة الحرب - مشهش برى مشهش برى

ABBOUSIER, S. m., - Edde - com ..

مهرة معرة ou بحجر: plur., واشجار ou اشجار . Nom collectif, مجروا معروا اسجار المجار المعروا ا

Annaisseau, s. m., pelit arbre, تُعَيِرُوْ صَغِيرُوْ اللهِ اللهِ عَلَيْهِ اللهِ الل

Abbuste, s. m., petit arbrisseau, אּבְּקֶנּ صغبرة صغبرة.

.اقواس et قسم , plur. , قوس Aac, s. m. , قواس

. باب نصر ـ باب انتصار , Arc de triomphe

ـ قوس النــــدائي , Arc à battre le coton ـ مندئي القطن . Yoyez Ançon.

ABCADE, s. f., ouverture en arc, رواقت.

Arcade, longue voute en arc, قبوة.

ARCANSON, s. m. Voyez Colophane.

ABGANUM-DUPLICATUM, s. m., sulfate de potasse,

Anc-Boutant, s. m., pilier en demi-arc qui soutient une voûte, בלחפנ قلطولا ; plur., בפלחגע.

Anceau, s. m., arc d'une voute, قوس القنطرة - منابة

قوس قَدَح et قوس قَزَح. ARCHAL (fil d'), s. m., fil de métal, ـ سلستك المعادن فحاس او غيرة من المعادن

ARCHANGE, s. m., ange d'un ordre supérieur, روسا ملابكة, plur., روسا ملابكة

منایا , plur. نصنی ; plur. و منایا ; plur. و طاقات , plur. و طاقات , Pont d'une seule arche , قوس . قنطرة فرد قوس .

Arche d'alliance, cossre mystérieux, تابسوت

ABCHÉOLOGIE, s. f., connaissance des antiquités, علم الاثار القديمة,

Archer, soldat de police, قواسة; plar., قواسة et قواسين.

Archet de أقواس , plur., قوس Archet de violon, قوس كنجة.

ARCHÉTYPE, s. m., original, modèle d'un ouvrage, اصل - قالب

ARCHEVÉCHÉ, s. m., juridiction, territoire de l'ar-. كرسى المطرانية - ابرشية , cheveque

Archeveche, palais de l'archeveque, دار الا بوشية. Ancuevêque, s. m., prélat métropolitain au-dessus ـ روسا اساقيفية ,plur. ; ويس اساقيفية ,de l'évêque مطارنة , plur ; مطران

ARCHIDIACONAT, s. m., dignité de l'archidiacre, . رياسة شيامسة

Anchimiacan, s. m., officier ecclésiastique au dessus des curés , شیامسة ,

Ancusouc, s. m., titre de dignité des princes de la naison d'Autriche, النهسا أمرا عند النهسا

ARCHIÉPISCOPAL, adj., والمطران بالمطران بالمطران .مطوا نبي

ARCHIÉPISCOPAT, s. m., dignité de l'archevêque, .مطرانية _ رياسة اساقفة

. شيئ المجانين , Abcutrou , adj. , extremement fou , مثبئ المجانين ABCHIFBIPON, adj., fripon insigne, كبير المعاكيس.

ARCHIMANDRITE, s. m., supérieur, abbé supérieur d'un monastère, ریس دیر.

ARCHIPEL, s. m., endroit de la mer où il y a beau-. القطب الشهالي , Archipel arctique موضع من البحر كثير الجزاير , Coup d'iles gree, بحر جزابر الروم . I Les îles de l'Archipel grec, جزاير الروم

Ancurrantan, s. m., premier curé, qui a la préémi-قيامصة , plur ; قيص ,ence sur les autres

ARCHITECTE, s. m., qui possède et exerce l'art de مغیار _ بنا _ مهندس ,batir

Architecture, s. f., art de bâtir les édifices, בות Le soleil est très-ardent, בות בונים. Le soleil est très-ardent, علم البناء _ العهارة

ARCHIVES, s. f. pl., anciens titres, papiers impor-قراطيس ـ دفاتر, اعمد

Archives, lieu où l'on garde ces papiers, ces titres, . خزند الدفائر - خزائة القراطيس

ARCHIVISTE, s. m., conservateur des archives, . حافظ خزانة القراطيس - امين على خزاين الدفائر

Archontat, s. m., dignité d'archonte, أرخنية

Авснопте, в. т., magistrat d'Athènes, ارخر،; اراخت , plur.

Ançon, s. m., pièce de bois qui sert à faire le corps de la selle, خشبة السرج. Partie élevée de l'arçon de devant, pommeau, قربوس; plur., قوابيس Partie غبوس السرج, dossier عبوس السرج, .قربوس ورائبي ـ

Arçon, archet à battre la laine, le coton, , plur ;منسدق ـ اقواس ; plur ;قوس النبدافة . Corde de l'arçon قوس الندان _ منادق قلسة القوس. Petit battant de bois qui frappe sur la corde, مندفة القوس Table de l'arçon : planche placée entre l'arc et la corde, dans cet instrument, tel du'on l'emploie en Orient, طبلية القوس.

ARCONNER, v. a., battre la laine, les bourres avec - ندول الصوف و الكتكت - .0 ندول الصوف و الكتكت الموفي و الكتكت Ja. Voyes Coron.

ARÇONNEUR, s. m., qui prépare la laine avec l'arçon, .نداق الصوق

ARCTIQUE, adj., septentrional, Le pôle

ABCTUBUS, s. m., étoile fixe du Bouvier, السياك الرامح

. برغبة كلية _ باشنياق كلح _

AADENT, adj., en seu, allumé, علتهب عشاعل. مار - حار - محرق Ardent, très-chaud, qui brûle, خرق - حار -

Ardent à, qui se porte avec véhémence à,

Ardent en barre, c'est une chose qui vaut autant que de . حريص على au gain, حريص على الكسب. Ardent à la dispute, كشير الرئبة , Ardent à l'étude الماجرة في التعلم

Ardent, qui a beaucoup d'activité, de vivacité, مثل الناو- حامي

Abneun, s. f., chaleur, בתל ול ב בל L'ardeur du . حرارة , حر الشيس , soleil

Ardeur, véhémence avec laquelle on se porte à - كشرة الرعبة - حرارة - حرص على quelque chose . ود الاشتياق الي

Ardeur, activité, 1, 1, = = == - Limi.

ABDILLON, s. m., pointe, شوكة.

Annoise, s. f., sorte de pierre de couleur bleuâtre, .نوع جمر لونه ضارب الى الزرقة

Annu, adj., difficile, épineux, عسر _ صعب . مشكل.

فَوْفل , AREC , s. m. , fruit des Indes , فَوْفل ,

. رمال , plur., ومل _ رملة , plur., مال , plur., مال

Arene, place où l'on combat, ميدار. Descendre dans l'arène, نزل الى الميدان I.

AREOMÈTRE, s. m., instrument pour connaître le ميزان الموايع ,degré de pesanteur des fluides

Anère, s. f., les parties dures et piquantes des pois-مَسِكة م شك سلسلة السيك sons .

ABGEMON, s. m., ulcère du globe de l'œil, (ב) أرغامر). ARGEMONE, s. f., pavot épineux, - ارتاموني شقايق النعيان برى

ARGENT, s. m., métal blanc, Lie. Argent filé, D'argent, qui est en قصب فضة من فضة _ فظمى ,argent

ـ معاملة ـ فلوس ـ دراهم Argent, monnaie, , حناني ct قشور: on dit aussi :مصربات - عُمِلة ماعندي فلسوس ,t. pop. Je n'ai point d'argent Cela ne peut se faire qu'avec ا ما معي مضريات de l'argent, ما بيصبر الا بالفلوس (C'est de l'argent

l'argent comptant, عدل مصريات في العبّ Argent ! سصر یات نایی، mort, qui ne porte point de profit, خیر یات نایید.

Argent, richesse, bien, Jb. Qui a de l'argent, مقرش _ عنك مصريات _ صاحب مال ,riche

ARGENTER, v. a., couvrir de feuilles d'argent, .١ طلى ٨٠, لطن بالفقة - فقص

Angentenie, s. f., vaisselle, ustensiles d'argent, اواني فقد ـ فقيات

ARCENTEUR, s. m., celui qui applique l'argent sur les autres matières, مفتئت .

ABGENTIN, adj., qui tient de l'argent par la cou-مثل رنة الفصّة - مثل لون الفصة , leur, par le son

ARGILE, s. f., glaise, terre grasse, molle, ductile et fine, ترأب الفنحار - ستبيل - طَفُل . Argile لبن مربع ـ لبن العذرا ,blanche

Angileux, adj., qui tient de l'argile, del. Sorte de terre argileuse dont on se sert au bain, comme de savon,

Aagor, s. m., langage particulier des filous, des gueux, کلام سیم.

Anguen, v. a., accuser (de faux), بزور I.

Angument, s. m., raisonnement par lequel on tire . براهین , plur. زبرهان _ قیاس , plur ; plur .

م دلايل , plur., دليل Argument, indice, preuve, دليل . برهان

Argument, sujet abrégé d'un livre, متنهون,

Angumentateun, s. m., qui aime, qui cherche à argumenter (se dit par ironie), ابوالبراهين.

Angumentation, s. f., action, manière d'argumen-انارون _ بوهند ter,

Angumenter, v. a., faire un argument, prouver par argument, على - بردن عن البردان على المردان

Angus, s. m., espion assidu et vigilant, جاسوس رقيب ـ

Angurie, s. f., voine subtilité d'esprit, צלים باطل

Angvaire, s. f., marcassite d'argent, .موداسنج - مُوداسنك

ARIANISME, s. m., secte, hérésie d'Arius, . هرطقة اريوس - جاعة اريوس

ارض بابسة , Terre aride . بابس , Anide , adj. , sec عقل غير مثير , Espritaride ا ارض قاحلة

ABIDITÉ, s. f., sécheresse, المنوسة - تحولة.

. بيوسة عدم الحاسية , Aridité, insensibilité

ARIENS, 8. m. pl., sectaires d'Arius, اربوس.

Anisтавque, s. m., critique sévère, mais équi- المندق على على المنافق المنافق المنافقة المن table, فصلا.

ARISTOCRATE, s. m., partisan de l'aristocratie, متعصب بالشرفا الحكام

Anistochatie, s. f., souveraineté de plusieurs تحكم جعية اشراف على nobles ou privilégiés, باقے الشعب

ARISTOCRATIQUE, adj.. qui tient de l'aristocratie, . ينعص حكم الاشراف ,qui lui appartient

Anistoloche, s. f., plante, عارة - قيدر عسكر Aristoloche terre, عسكر عارة - قيدر عارة - قيدر عارة - قديدر عارة المنافعة زراوند مدحري , طويل , ronde , longue ,

ارسطاطاليس ـ ارسطو , ARISTOTE , n. pr. , ارسطاطاليس ـ

Anistotélicien, adj., partisan de la philosophie d'Aristote, إرسطاطالبسي.

ARISTOTÉLISME, s. m., philosophie d'Aristote, فلسفة ارسطاطاليس.

Авітиметісікм, s. m., qui sait l'arithmétique, عارف بعلم الحساب - معلم حساب

ABITHMÉTIQUE, s. f., art de calculer, بالمحال على المحال ا . قوائين علم الحساب, Els règles de l'arithmétique. ABITHMÉTIQUEMENT, adv., selon l'arithmétique, بهوجب علم الحساب

Antequin, s. m., farceur, bouffon dont l'habit est خلاصة et خلابيص , bigarre, خلاصة et

Anlequinade, s. f., bouffonnerie d'arlequin, خلصة.

Annatzun, s. m., celui qui arme un vaisseau en .صاحب مرکب قرصان ,course

الة حربية - اساحة , plur., تسلام , ARME, s. f., عن الحرب , Les armes, l'armure complète, عن الحرب

كار الحرب, profession de la guerre, كار الحرب كار العسكرية _

Armes, escrime, والضرب Apprendre à faire des armes, à tirer des armes, اتعلم الطعن والضرب

اطلق البندق على Passer par les armes, susiller, على البندق

. بالله بالله خذوا سلاحكم !Aux armes

(عسكو _ جيوش , plur., جيش , عسكو _ جيوش , اعساکر ,plur.

Annement, s. m., action d'armer un vaisseau, انعيار مركب

عن حرب, L' Armement d'un soldat, son équipage

Armement, appareil de guerre, par mer ou par

ABMENIEN, adj., né en Arménie, إرمني; plur., . طين ارمني Terre arménienne, hol d'Arménie, ارمن || Pierre arménienne, pierre précieuse dans les mines de cuivre, جرارمني.

ARMER, v. a., fournir, revêtir d'armes, لبسه على حربد قلك بسيف

Armer, lever des troupes, عسكر _ جند 0. _

مر مركسب Armer un vaisseau, l'équiper, مركسب جهز مركب للحرب

Armer un fusil, قبة الندقية

Armer contre, exciter à faire la guerre à,

S'. trmer, v. r., se munic d'armes, Limi. S'armer d'une épée, فقلد بسيف S'armer d'une lance, mer de patience, صبر 0. _ ... لازم الصبر -..

A main armée, adv., de vive force, avec des armes, . بالسيف ـ قهوا

ABMET, s. m., casque, څود په plur., کود.

ABMILLAIRE, adj. (sphère), vide composée de cer-كرة الفلك باطنها فاضى و هي مركبة من cles, علة دواير في شكل المحلق

Anmistice, s. m., suspension d'armes entre les .متاركة - منع السلاح بين المتحاربين , combattans

; خرستان - خزاین , plur. , خزانت , Anmorne , عزانت , بخرستانات ,plur.

Anmoinirs, s. f. pl., - will se.

ARMORIER, v. a., mettre, peindre des armoiries | של של בל . . صور , نقش على الشي علايم نسب صاحبه , sur , متور , نقش على الشي

Annoise, s. f., herbe de la Saint-Jean, plante, . برنجاسف - شويلا - دمسيسة - حيق الراعي

Anmune, s. f., armes défensives qui touchent au corps, comme cuirasse, casque, المامية على المامية الم اللجسد مثل زُردية وخودة

Anmunten, s. m., qui fait et vend des armes, صنّاع اساحمه ـ عندقلي ـ عندقجي

Авомать, s. m., drogue odoriférante, pl., - خلوق - افاويه et , افواه , plur. , فوه - اطياب

AROMATIQUE, adj., de la nature des aromates, qui en a l'odeur, عطرى - طيع. Odeur aromatique, الحد طيبة

Anomatisation, s. f., mélange des aromates avec des drogues, سنطيق ـ تطييب.

Anouatisen, v. a., mèler des aromates avec quelque chose, خلق _ طيب.

Авонк, s. m., principeodorant d'une plante, أيحة, .عطر _

ABPENT, s. m., certaine étendue de terre, تدبير - طربقة ل - تساوى , et affaire فدن , plur. فدان - مقدار معلوم من الارض

كذُنت _ فدادين , plur., وفدان _ افدنت | S'ar قدادين , plur., اعتقل برمير . Voyez

ABPENTAGE, s. m., mesurage par arpent, _ _ _ _ _ مساحة

ARPENTER, v. a., mesurer un terrain, قاس I. مسيح A. Instrument pour arpenter, مسيح

ARPKNTEUR, s. m., qui mesure la terre, قباس مساحين et مساحة , plur.

Anquenuse, s. f., arme à feu et à rouet, فيلك ; _ نوع مكحلة

Anquenusian, s. m., celui qui est arme d'une arquebuse, خامل زنبلک

Arquebusier, ouvrier qui fait des arquebuses,

ABQUER, v. a., courber en arc, وقوم - عوم -

م نتوج - نقر - القسوس Arquer, v. n., se courber انعوج

Алялснея, v. п., tirer par force, قلع A. Arracher une dent, قلع سن A,

Arracher, obteniravec peine, اخذشيا بكل صعوبة 0. اخرچ , طالع كلهة .Arracher une parole à quelqu'un , Arracher de l'argent à quelqu'un , O. | Arracher la فطف فلوس من احد vie à quelqu'un, کند روحه O. || Arracher quelqu'un à اخرجه من - خلصه من الماد من الماد ا

S'Arracher à, v. r., se tirer avec effort de, . تنحلص من مد ٨٠ خلص من

Аналенеин, s. m., qui arrache (les dents), EU-3

ارکش من Annacon, s. m., province d'Espagne, مارکش من اقطاع الاندلس

ABBANGEMENT, s. m., ordre, état de ce qui est ar-ترتیب - نظام ,range,

Arrangement, conciliation, مساوية ـ صُلح. Arrangemens, plur., mesures pour finir une

ARRANGER, v. a., mettre en ordre convenable, رتب , دبر اموره , Arranger ses affaires , رتب لظم Arranger une affaire, l'accommoder à l'amiable, . صرف المادة ـ . ٥ صرف بينهم - ساوى الامربينهم Arranger en ordre les feuilles éparses d'un livre, طبق ارراق الكتاب

S'Arranger, v. r., accommoder ses propres affaires, اصطفل _ دتر امره _ تدتر. Cela ne me regarde pas, errango-toi tout seul, اعطفل اعتماد عندا ما بيخصني ا منک لبالسک. ا S'arranger avec quelqu'un, pour) اصطفل معم _ ذتر امرہ معم _ تساوی معم اقينا عنك ساعة _ تعدنا عنك شرية اصطفل منك اليه Arrange-toi avec lui, افتصل . اصطفلوا مع بعضكم ـ

ARRANGE, adj. (bien), منظم _ منظم.

ABBENTER, v. a., donner ou prendre à rente, .۱ کری و استکری ـ ۱۱ اجر و استاجر

Annénages, s. m. plur., revenus arriérés d'une متاخر ,rente, d'un loyer

مسک ۔ تنوقیف ۔ حوشتہ saisie, prise de corps ميسوك , || Qui est en état d'arrestation , قبض .مقبوط , ـ

Anner, s. m., jugement d'une cour souvernine, اشتكل عليه معنى الكلام الم . اوامر . plur ; امر ـ احكام . plur ; حكم ـ حكومة

- جعل احدا تحت الترسيم , Mettre aux arrets ٥٠ حاش

Mettre la lance en arret, قوم سئان الرمح.

ARRÉTÉ, s. m., résolution de plusieurs personnes, .احكام , plur ; حكم جعية - ما اتفق عليه الاراء

Arrête de compte, réglement définitif, الحساب.

ABBÉTE-BOEUF, S. M. FOYEZ BUGBANE.

Arrêtea, v. a., empêcher d'avancer, de se mou-روقف _ اوقف _ .0 حاش - تقف ,voir

Arrêter, saisir au corps, ou par voie de justice, . مسک . . 0 قبض علی

ما عتيد على ان Arreter, résoudre que, استقر رايد على-النفقوا على

ماش للحدمة , Arrêter, retenir à son service Arrêter le sang, l'empêcher de couler, قطع الدم ٨. Arrêter un compte, le régler, _____ A. _ .خلص الحساب

S'Arrêter, v. ref., cesser d'aller, ¿ sor., _ وقف عندك . Arrete-toi, ou arrête وقف عندك .قف _ وقف

O. قعد _ اقام _ تعرَّق , S'Arrêter, tarder, rester Nous nous sommes arrêtés chez lui quelque temps,

S'arrêter, se contenir, وامتنع عن _ امتنع انقطع عن - نيسك عن

S'Arreter à, se déterminer, se fixer à, عتبد على اعتبد استقر رابه على - اختار-

S' Arrêter à , avoir égard à , الله o . _ _ 0. - Ne vous arrêtez pas à l'apparence, arrêtez pas à ce qu'il dit, کلامه شي کلامه لا تعتبر كلامه إ

Être arrêté par une dissiculté, & L. 1

ABBHEMENT, s. m., action d'arrher, in s.

Annen, v. a., s'assurer d'une emplette par des عربس . Arrher des marchandises عربس احدًا على بضايع

Anaues, s. f. pl., gages d'un marché, ou رعبون.

Annténé, s. m., paiement retardé, , ____ _ _ _ _ متقاعد

Anniène, s. m., poupe, مُوْخَر

En arrière, adv., ele - le el - els ell. . قصر _ تاخر , Etre en arrière, en relard, قصر _ تاخر

ABRIÉBE-BOUTIQUE, s. f., ورائع ورائع . حوش ورأني .Anniene-Coun, s. f.,

.مشبهة _ برنس الجنين _ خلاص , foctus

s'il ايش جرى عليك ـ ايش صار لك ?rivé ـ اواخر, plur., اخرة العسكـــر chant la dernière, اخرة العسكـــر \$\ ساقة العسكو

différent de celui qu'elle a d'abord, طعم ثاني.

.صف وراني .. ARRIERE-LIGNE, s. f.,

Anniènes-Neveux, s. m. pl., au fig., la postérité la plus reculée, اخر جيل.

ABBIERE PENSER, s. f., vue secrète, " محكولا مصهرة نىد مكتومد

ARRIERE-POINT, s. m., rang de points sur une . نمانة , couture

Anniéaza, v. a., différer un paiement, اتحر الدفع. S'arrierer, v. res., ne pas payer à l'époque, تاخر عن الدفع

Sarrièrer, demeurer en arrière, بتحلف - قصر

ABBIÈRE-SAISON, s. f., l'automne, la fin de l'au-اخر اوان الخريف ,tomne

ARRIMER, v. a., arranger la cargaison d'un navire, نظم وسقة المركب

ABBIVAGE, s. m., arrivée des marchandises, abord des vaisseaux, بوصول المراكب , وصول بضابع - وصول

ADRIVÉR, s. f., 200 - EL on . Arrivée d'un evénement, وقوع - حدوث Compliment à quelqu'un sur l'arrivée d'un ami, افتر الله عينك ; réponse, réponse, هناك الله بها اعطاك - الله بسلك الله بهنسك

ABRIVER, v. a., parvenir, وصل الى ; aor., parlant d'une rivière), اسقى ارضا م م مسدم الى - انتهى الى - يوصل ، plus rulg رش ماء على الارض -.0 رش الارض ,tre la poussière , يفد , على - يود , aor ; ورد على ,الى Arriver, en parlant d'un événement, عدث ل المحدث ل المعالمة المعا - ترسخانسة ، ABSENAL, s. m., magasin d'armes خرى ل, على خزانة السلام المحدث لي عسارس arrivé un accident, خزانة السلام

ARRIÈRE - PAIX, s. m., tunique qui enveloppe le حكوني عارض O. || Il m'est arrivé un grand malheur, المايتني مصية عظية المايتني مصية عظية. إلى المايتني المايتنية Anniene-Garde, s. f., portion d'une armée mar- arrivé, ما جرى لم عليد ما جرى الم Que yous est-il ar-ان كان حصل لك من ذلك مصرة , الكان مصرة , t'en arrivemal ARRIERE-GOUT, s. m., dernier gout d'une liqueur, | Voyez ce qui m'arrive, الله على واسع المجاعلي الم العجيب ان العجيب ان العجيب ان Voy. HASABD.

> Annocue, s. f., plante rafraichissante, cinolliente, قطف _ سرمة

> ABBOGAMMENT, adv., avec arrogance, בי עפג בו ב

ABBOGANCE, s. f., orgueil, présomption, __, _

ABROGANT, adj., hautain, fier, ב מדكبر _ מדער _ تجبر - تكبر - ترهدل , Etre arrogant متجبر

ABBOGER (s'), v. réf., s'attribuer mal à propos,

صير الشي مدوراً . ABBONDIB, v. a., rendre rond رور ـ

S'Arrondir, v. rés., augmenter son bien, توسّع. Abrondir, s. m., action d'arrondir, ג'נפ בין Arrondissement, portion d'un pays, &; plur., .د يوة _ خطوط

Annosage et Annosement, s. m., action d'arroser, سقى ـ رش

ARROSER, v. a., humecter, mouiller, سقى I. Arroser un arbre, une fleur, إ. وهرة , أهرة Arroser المستحير المستجرة والمراة , المانة ال de larmes, يل بالدموع O. || Arroser un pays (en

Arroser, humecter simplement la terre pour abat-

ABSENIC, S. m., demi-métal, poison, زرنیخ. Arsenic blanc, ou mort aux rats, تراب الهالسك - تراب الهالسك. Arsenic jaune. ارهم اليض - طعم الفار - سمّ - سمّ الفار - سمّ -

ABSENICAL, adj., qui tient de l'arsenic, زرنیخی.
Aar, s. m., méthode pour faire un ouvrage selon
certaines règles, فق ; plur., فنون ; pl. pl., pl., وناعة

Art, adresse, صنعة ـ صناعة Ouvrage de l'art, opposé à l'ouvrage de la nature,
صنعة صد خلقة.

ARTÉRE, s. f., vaisseau qui porte le sang du cœur vers les extrémités, مريان et شريان; plur., منوارب; plur., منوارب; plur., منوارب

ARTÉBIEL, adj., qui appartient à l'artère, شربانی به ARTICHAUT, s. m., plaute potagère, ارضی شوکی ـ En Egypte, خرشوف En Barbarie, قاریت .

دا المفاصل , ARTHAITE, s. f., goutte aux jointures, نقرس ـ

ARTICLE, s. m., jointure des os, مفصل; plur., مفاصل

Article, petite partie d'un discours, فصول; plur., تراجم Article biographique, ترجمة; plur., مراط المربط بيارط بي

A l'article de la mort, عند المهات ـ عند الموت. Article de foi, قانون الابهان; plur., قوانين

Article, partie d'oraison qui précède les noms, comme le, la, les, الله Arabes appellent leur article, عرف التعريف, حرف التعريف, حرف التعريف. كالف و اللام من

Article de marchandise, منف بصاعة; plur.,

Anticuzaire, adj., qui a rapport aux jointures,

ARTICULATION, s. f., jointure des os, مفاصل; plur., مفاصل مغاصل. Articulation des doigts, مغاصل; plur., عَقَدُ

Articulation, prononciation nette, bib.

Articulation, déduction des faits, الشيار الأشيار Articules, v. a., déduire par articles, مقصل الفظر. Articuler, prononcernettement, فقط الفظر الفظر الفظر المائد طلق المائد المائد المائد شقل المائد المائد

Articuler un fait, l'affirmer, le circonstancier,

Antirice, s. m., art, industrie, مثاعة عنادة.

Artifice, ruse, fraude, مكر; plur., حيل plur., حيلة عنادة.

Artifice, finesse, manière adroite de faire, فن ماعة

Artifice (Feu d'), s. m., composition de matières inflammables, حريقة ـ حراقة شلك.

- طبنع - عملى - اصطناعي ,Antificire, adj., - صنعة والاخلفة !Est-cr artificiel ou naturel .مصنع

ARTIFICIELLEMENT, adv., avec art, Lehbol.

Antipicieusement, adv., avec ruse, artifice, בולאכ עול און.

Antificien, s. m., صناع صواريخ.

ARTIFICIBUX, adj., plein d'artifices, de finesses, مكّار صاحب حيلة عادم

Antillenie, s. f., canons et tout ce qui y a rapport, مدافع.

. طبحية, plur. طبحية.

الصارى الذي Artinox, s. m., mát de la poupe, في موخر المركب

ARTISAN, s. m., ouvrier dans un art mécanique, حرفة ومنايعية, plur., عنايعي مانع ـ اهل حرفة. artisans, أحل الحُرُف ـ اصحاب المنايغ.

Artisan, l'auteur, la cause, اصل مسبب. Artisan de troubles, ضراب فتن

ARTISTE, s. m., qui travaille dans un art où le géuie et la main doivent concourir, علم الماد العقل و اليد العقل و العقل و العقل و العقل و اليد العقل و العق

ARTISTEMENT, adv., avec art, zaice - zelice.

ABUM, s. m., plante. Voyez PIED-DE-VEAU.

Arum, Autre espèce, bu - " - delo.

ARUSPICZ, s. m., prêtre qui consultait les mouvemens des victimes et leurs entrailles, عَرَاقِ.

As, s. m., point seul marqué aur une carte, سار الديناري. As de carreau, دنك

ASARUM OU ASARRT, s. m. Voyez CABABET.

ASCALON, ville, Julie,

ASCABIDES, s. m. pl., petits vers, فرق قرعي .

ASCENDANT, s. m., pouvoir, empire, all.

Asvendant, signe qui monte sur l'horizon, طالع; plur., طالعہ. Il a un heureux ascendant, طالعہ.

Ascendans (Les), les personnes dont on est descendu, الابا والاجداد.

Ascension, s. f., action de monter, عصعود ـ ارتسقاع

L'Ascension, fête des chrètiens, عيد الرنفاع عيد الصعود

.ارتىفاعى ـ صعودى . Ascensionnel, adj.,

Ascète, s. m., voué aux exercices de piété, الهدر. Ascètique, adj., qui a rapport à la vie spirituelle,

زودي.

Ascite, s. f., hydropisie du bas-ventre, استسقا رقمی

مستسقى الزبق ,Ascirique, adj., maladed'une ascite

.مستسقى البطن ـ

ASCLEPIAS OU DOMPTH-VERIN, s. m., plante,
نوع صدّ السيوم

Asiatique, adj., qui est de l'Asie, شرقي.

Asie, s. f., une des quatre parties du monde, بلاد الشرق ـ الشرق ـ السرق ـ اسيا

Asile, s. m., lieu établi pour servir de refuge,

ماوی , refuge, retraite dans l'infortune, مالذ ماسحا.

ASPALATHE, s. m., bois odoriférant, حقندول دار شیشعان

Asperger en soussant de l'eau que l'on tient dans sa houche, ينتج على O.

Aspiaite, s. f., rudesse, dureté, مساخة ـ خشونة

Aspension, s. f., action d'asperger, بغة - رش

Aspensora, s. m., مرشة.

Aspenule, s. m., plante, الوعر الوعر.

قـفر اليهود ,Asphalte, s. m., bitume de Judéo جير ـ جُر ـ قفر اليهودية ـ

ـ بَرُواق ـ سيراس Asphonale, s. f., plante, سيراس .خنشي

Asphodèle, adj. (Lis), وحداح.

Азрнухік, s. f., privation subite de tous les signes extérieurs de la vie, عَشُولًا _ عُشَولًا _ .

Asenxxie, adj., frappé d'asphyxie,

زافعی , Aspec, s. m., petit serpent très-venimeux ; plur. , حیّة سودا ـ ملک الحیات ـ افای , Langue d'aspic, homme dangereux par ses propos, فانك . Au figuré, yeux assassins, تالة عيون قتالة السان افعي

منوع خزامة, plante, espèce de lavande, أنوع خزامة. ASPIRANT, adj., qui aspire à une charge, كالب; مريد _ طلاب ,plur.,

ASPIRATION, s. f., action d'aspirer, ly l - - -اخذ النفس - شم الهوا

Aspiration, terme de grammaire, manière de prononcer en aspirant, الفظ من الحلق.

Aspiraux, s. m. plur., trous de fourneaux couverts منافس ,d'une grille

ASPIBER, v. a., attirer l'air avec la bouche, .0 اخذ النفس .. 0 جذب ,0. شمّ الهوا

Aspirer à, prétendre à, désirer ardemment, -.0 طلب ـ نافس في ـ اشتهى ـ اشتاق الى , على

10. لفظ من الحلق , Aspirer, terme de grammaire Aspaz, s. m., monnaie turque équivalant à أن de d'un livre, المتبان اورائق الكتاب . A. para, غ de منهائية de piastre, عثمانية عثمانية: عثامنت , plur

محلتیت , Assa, s. m., suc médicinal

Assa-fartida, espèce de gomme-résine, puante, sudorifique, bonne pour les ners, مرزع ملشم ب المشمر ب الملت منتن منتن A. ou seulement, حلتيث et حنتث.

Assa-dulcis, - b - Loyes BERJOIN.

ASSAILLANT, S. m., agresseur, بادى بالشر

Assaillant, qui assiège une place, محاصر.

Assaillia, v. a., attaquer vivement, على مالي على Assevir, établir, وضع , aor., يضع

. بهار - انتسيل - حياق - انبول . معاد معاد معاد معاد التسييل - انتسيل التسييل - انتسيل التسييل - انتسيل التسييل التسيل الت

Assaisonnen, v. a., accommoder, accompagner airs, iconique). d'ingrédiens pour rendre agréable au goût, .تبلُّ بالملِّهِ و الفلفل و انواع البهار-

Assassin, s. m., qui tue par trahison, Julia

.عيون فتاكة

فتک _ قتل , Assassinat, s. m., متک _ قتل.

Assassing, adj., اقتبل مقبتول.

Assassinea, v. a., tuer de guet-apens, par trahi-.0 فتك _ .0 قتل ,501

موت.

Assaur, s. m., attaque pour emporter de vive-force une place, حجم . Donner l'assaut, حجم 0. | Faire assaut d'esprit, اتباهي بعقله

Assemblage, s. m., e.z.

Assemblie, s. f., nombre de personnes réunies, , Former مجع - محصر - مجلس - جاعة - جعية convoquer une assemblée, مقد مجلس L'assem-النفش المجلس, blée se sépara

Assembler les seuilles

S'Assembler, v. r., se réunir en un même lieu, اجتهع في

Assenza, v. a., (porter) un coup violent, _ بطش فيه ب ـ 0. 1. صربه صرب شديست

Assentiment, s. m., consentement,

Assroia, v. a., mettre sur, dans un siège, قعد ـ اقعد على ـ اجلس على

0. قعد على ـ . I. جلس على ,. S'Asseoir, v. pr., على المجلس على .. المجلس على .. S'Asseoir, v. pr., وقعد على المجلس على المجلس على المجلس على المجلس على المجلس على المجلس Asservas, v. a., rendre szin, نفضًل أقعد _ اتجل س , Asseyez-vous طبّب الهوا ـ نظف , rendre szin Assaisonnement, s. m., mélange d'ingrédiens pour S'asseoir les jambes croisées, comme les tailleurs, O. || S'asseoir en affectant de grands

_ اقعد _ اجلس على , Assevir (Faire) quelqu'un

Assenmenté, e, adj., qui a prêté serment, فالف.

Assenmenten, v. a., exiger le serment de quel-. طف - كلفه الى اليمين , qu'un

Assention, s. f., proposition qu'on soutient vraie, .زعم - دعوى

Assenvia, v. a., assujétir, réduire sous sa puis-مستعرد . A جعل تحت حكه - اختمع له ... Asservir, dompter, rendre esclave,

S'Asservir, v. ref., W. Foy. S'Assuritia.

.عبودية ـ

Assesseun, s. m., adjoint à un juge, -القاضي.

قدر الكفاية Assez, adv., autant qu'il en faut, قدر الكفاية. سِتَية _ زبادي , plur. ; وبدية | يقدى _ يكفى _ يكفى _ حاجة , plur. وبادى , مستية _ ـ يكفيني ـ حاجتي , J'en al assez . بُس ـ عندك يقدّبني . ال C'est assez d'allèes et de venues, tenez-حاجة تروح و تجي اقعد مستربي vous tranquille, - بشک تاروچ و تنجي. ال C'est assez de rigueurs ريسك من الجفا جودي, couronne mon amour الوصل. Assez et plus qu'il n'est nécessaire, قدر ما يكفي و يزيد C'est assez parler de cela, - خلينا من حذا الكلام - دعنا من هذا الكلام Ils ont assex de vivres pour السك من هذا الكلام عندهم من المونة ما يكفيهم سنة, ma an,

Assinu, E, adj., qui est exact à, qui a une application continuelle à, مواظب _ ملازم _ مداوم . Etre assidu à ses affaires, ماظب اشغاله Etre assidu à l'étude, الدرس الدرس الدرس Ètre assidu auprès do . واظب , لازم خدمة الامير , priace .

Assiduité, s. f., exactitude, application conti-مداومة - ملازمة - مواظية ,nuelle

ASSEDUMENT, adv., alyster - Ulfeldin .

Assiegeant, E, adj., qui assiège, pola.

Assizgen, v. a., faire le siège d'une place, Etre assiégé, pola.

مف هجارة الصين على الماط ب Assièger, environner

Assièger, importuner par sa présence continuelle .ضيَّة على

. متحاصر , Assieck, s. m., qui soutient un siege Assirte, s. f., situation, manière d'être, als. ال بكنه, Il ne peut se tenir dans la même assiette, ما يكنه يتم على حالة واحاث

.قاعل _ قرار , Assiette, situation ferme et stable, اقاعل _ قرار . Assiette, disposition de l'esprit, du corps, Ila. Assenvissement, s. m., servitude, שינל בו ווויפעל Il n'est pas aujourd'hui dans son assiette ordinaire, ll n'a jamais . اليوم ما هو في حالته الاعتيادية l'esprit dans une égale assiette, בו ל נו פוב של عقله ما له قرار عقله يتقلب من حال الى حال . Assiette, vaisselle plate, (; plur., plur.)

> ملو الصحري Assiette, s. f., plein une assiette, ملو الصحري. Assignable, adj., qui peut être déterminé, בֿוֹטָל البيان والتحديد

> Assignat, s. m., billet d'état hypothéqué sur un . ورق من الحكم عوض المعاملة , bien

> Assignation, s. f., destination de fonds pour tel paiement , حوالة . Donner une assignation à quel-اعطاة ورقد حوالة , احاله , حوله على ,qu'un sur - احضار قدام القاضي Assignation, citation, طلب ,امرحضورالي عند الحاكم

Assignen, v. a., placer un paiement sur un fonds, احال على - حول على

Assigner, indiquer, désigner, - - - - - -0 دعا الى الشرع , Assigner , appeler devant le juge طلب الى المحكمة ـ .0 طلب قدام القاصى ـ استدعى الحضور قدام الفاضي -

Assimiten, v. a., rendre semblable, présenter عادل بین و بین مشتد ب عادل بین و بین مادل

S'Assimiler, v. ref., se comparer à quelqu'un, تشبه ب شبه نفسه ب

Assisz, s. f., terme de maçon, rang de pierres,

Assises, seances de juges, and

. موته تحت الضرب L'assistance, la محضولا Assistance, s. f., présence - اهل الجلس - الحاضرين compagnie assemblée, الجياعة

رُح عبيت قلبي | . تابيد من السها, Assistance du cicl . عون ـ اسعافي ا Demander assistance à, باستعان

Assistant, adj., qui est présent en tel lieu, حاضر; جُلاس , plur. ; جالس - حاضرين et حَمَّار , plur. جالسين ٥١.

Assistant, qui assiste, qui aide, alle ... Assistra, v. a., être présent à, حضر A. Assister à القدّاس, la messe

Assister, aider, ale - ale . Assister les احسن الى الفقرا - تصدّق على الفقرا ,pauvres Dieu vous assiste (à un pauvre auquel on ne donne rien), الله يعطيك . [Dien yous assiste (à une personne qui éternue), صحة و عافية عافية و rép., الله يعافيك on صحتين ou على قلبك.

Assister (Se faire) de, se faire accompagner de, . اخذ معد وصحمتد .

شركة.

Associé, E, adj., qui est en société avec quelqu'un, شرکا; plur., اشرکا Prendre un associé c'est se donner des soucis, الشركة دركة (prov.).

Associen, v. a., donner pour compagnon à اشرك , ضم اليه

Associer à, prendre pour compagnon dans, اشرك احدا في

S'Associer quelqu'un, le prendre pour associé, شاركه _ انشارك معه _ اشترك معه _ انشارك | S'associer avec, fréquenter, hanter quelqu'un, اشترك معد ـ عاشره

Assommen, v. a., tuer arec quelque chose de pe- النوم النوم.

sant, à coups de hâton, العصا 0. -

Assommer, battre avec excès, عنرب, 0. Assommer, au fig., importuner à l'excès, . Va-t-en, lu m'assommes عتي القلب _ مترت _ معاونة _ مساعدة , Va-t-en, lu m'assommes

> Assommant, к, adj., qui tue, qui ennuie, ... شي پيوت

> Assomption, s. f., apothéose de la Vierge; fête des عيد ارتفاع العذرا إلى السها- عيد العذرا, chrétiens عيد انتقال العذراء

> Assurtiment, s. m., convenance, union des choses جع اشیا متنا سبة ـ مرافقة ـ ملابهة ,qui out du rapport

> Assortiment, assemblage complet de choses qui conviennent ensemble, علق علق علق .

> ملة اشيا , disortiment, marchandises de fonds, اشيا جلة بضايع

> Assontia, v. a., réunir des choses qui se con-. وفق - جع اشيا موافقة لبعضها - وضب viennent

> dissortir, fournir des choses convenables, طقم. Assortir no magasin, بشكّل دكان بالبضايع

> Assortir, v. n., et s'Assortir, v. ref., se convenir, ـ ناسب ,وافق بعصد بعض ـ انطلى على بعصه .1 خال على

> Assortissant, E, adj., qui assortit bien, qui con-. موافق _ مناسب _ منطلي _ خايل , vient à,

عفل ـ نيم , Assoupin , v. a., endormir à demi, عفل ـ نيم Assoupir, disposer au sommeil , بعسر.

Assoupir, suspendre, adoncir la douleur, - -، هدی ۔ سکس ۔ وقد

Assoupir une affaire, en empêcher l'énlat, نيم , رقد المادة

S'Assoupir, v. rés., s'endormir d'un léger sommeil, مسلت عشد - 0. عقل meil,

Assoupissant, E, adj., qui assoupit,

Assourissement, s. m., sommeil leger, 8,22 -. ثبات, Assoupissement long et profond, شبأة. Assoupissement, grande négligence, انتخافل عن المحافل Assouring, v. a., rendre souple, أطوش , Assoundan , v. a., readre sourd A. طوش A. S'Assourdir, v. pr. , devenir sourd

Assouvir, v.a., rassasier pleinement, عبث علم الشبع علم المعادية. Assouvir, satisfaire une passion, علم علم المعادية ال شفى عليلم من أحد ,Assouvir sa haine

S'Assouvir, v. p., min A.

S'Assouvir, au figuré, ملذ يقشا علد اشتقى غلد الشقع المادة المتنافع المتنا Assouvissement, s. m., J st lamb -اشباع الجوع

Assujéria, v. a., soumettre à sa domination, سخر - ادخل الى طاعتد - ٨ غلب - اطاع - ٨٠ قهر من شي Assujétir à , astreindre à quelque chose , منافعة على المامة الما الزمد شے ou ب ou کلفد شے ou ب ou الی

Assujetir, arrêter, fixer, but 0 . _ Jun I. S'Assujétir à, s'astreindre à, u amé i el _ احتيل - الزم نفسد ب

Assujetissant, adj., qui astreint, qui rend extrêmement sujet, صعب - بُزدت ق. Cest un métier هذا كار صعب عليك ,trop assujétissant pour toi, عليك يحملك ما لا تطيق

faire une chose, تنكيف _ انتخليف يا تضييق _ قيم ر

Assubance, s. f., certitude, تأكيد J'ai اهذا عندي محقق و ماكد , l'assurance entière de cela Assurance, sécurité, état où l'on est hors de péril. منيّة - امن - اطيبنان - امانة - امان . موضع امان ,surance

Assurance, garantie des pertes éventuelles, Ujo . مهان , تصين النصارة -

Assurance, fermete, عولا القلب, معرفة المعالم Avec assurance, يقلب قسوى Donner de l'assurance, .ثبت, قوى القلب

Assurance, hardiesse prise en mauvaise part,

ماكد _ اكيد _ ثانت , Assuné, E, adj., certain, تاكد _ .ما فيه شك _ محقق

رجه قوى , Air assuré , قوى Air assuré , وجه قوى . نظر البد نظر من , Il le regarda d'un œit assuré فظر البد نظر من لا ينحاني

ASSUREMENT, adv., les - L' L' L' L. L. Assunen, v. a., affirmer, وكد الشي Je vons en assure, وحياتك _ صدّقتي

Etre assuré, certain de quelque chose, . . . Assurez-vous que, soyez persuadé que, بكون عندك ماكدو محقق أن

S' Assurer d'un fait, مقتق الشي.

مكن - ثبّت , Assurer, rendre ferme, sur,

Assurer, garantirdes pertes, في الخصار Assurer د توكل على على S'Assurer en, établir sa confiance en, .استوتق ب

S'Assurer de quelqu'un, se rendre sur de sa protection, de sa coopération, L._ ... I.____ I. ملكه.

S'Assurer de quelqu'un, l'arrêter, L. -.0 قبص على

Assureur, s. m., qui assure des marchandises, . ضامن الحسارة _ مسكورية , plur. , مسكور plur. , عسكورية .

ASTERIE, s. f. Payez Ginasol.

Astenisque, s. m. (*), signe en forme d'étoile, علامة مثل النجية لاشارة ما

ASTHMATIQUE, adj., qui a nn asthme, ב بد الربو مبتلى بصيق النفس - صيق النفس

Asтиме, s. m., respiration très-pénible, courte ربو - صبقة نفس - صبق نفس - قصبة ,halcine

ASTIGOTER, v. a., terme populaire, tourmenter.

ASTRE, s. m., corps celeste, جنب ; plur., وتجوم المجم سعيد , plur., كواكب . Astre hénin ; كوكب Astre malin, أنجم نحس Consulter les astres pour quelqu'un, أنجم لاحد 1. كشف النجم كلاحد О. ASTREINDREA, v. a., الزم - كلّف, Poy. Assulétia. ASTRICTION, s. f., effet d'un astringent, أنقباض النقياض.

Astringent, E, adj. (remède), בפן פֿוּשִיט. Astrioïte, s. f., sorte de pierre, جبر الكوكب. Astriolane, s. m., instrument pour prendre la hauteur des astres, اسطرلاب et اصطرلاب.

Astrologie, s. f., art chimérique de lire l'avenir أنو عوا - جُوّا المائل المنابع المائل الم

ASTRONOME, s. m., الفلك الهية , الفلك ASTRONOME, s. f., science du cours et de la position des astres , علم الهية ـ علم الهية ـ علم الهية .

Astronomique, adj., de l'astronomie, elle.

Astronomiquement, adv., selon les principes de l'astronomie, أحسب قوانين علم الهية ـ فلكيًا

مكر خديعة بالمعناء Astuce, عديعة عرب مكر عديعة المعناء بالمعناء بالمعناء المعناء المع

بالحيلة _ بالخادعة ASTUCIEUSEMENT, adv., مالحيلة _ بالخادعة ... مقادع ASTUCIEUX, se, adj., qui a de l'astuce, حدّاع ... مقار ...

ATELIER, s. m., lieu uù travaillent les ouvriers sous un même maître, عُرْحًالًا مِنْ اللهِ عَنْ اللهُ عَنْ اللّهُ عَنْ اللهُ عَنْ اللّهُ عَا لَا اللّهُ عَنْ اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَا اللّهُ عَنْ اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَّا اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَّا عَلَا اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَّ عَلَا اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَا اللّهُ عَلَّ عَلَا اللّهُ عَلَا عَلَّا عَلَا اللّهُ ع

ATERMOIEMENT, s. m., accommodement avec les créanciers, علم المداينية لمهاد.

ATERMOYER, v. a., prolonger les termes des palemens, اعظى مهلة ـ 0. اخذ مهلة للدفع.

S'Atermoyer, v. pr., s'arranger avec ses créan- الشرو القساوة. ciers pour prolonger les termes des paiemens, Atnophie, s. Attables (s'. Attables (s'.

انكار وجود الله , ATHER, adj., انكار وجود الله , ATHEISNE, s. m., انكار وجود الله ,

ATHÈNES, ville de la Grèce, الينة الينا. ATHLÈTE, s. m., qui combat dans des jeux , مصارع

- بهالوین , plur. , بهالوین , plur. , بهالوان

Athlète, homme robuste, بطل مادوى - بطل مادوى -

ATLANTIQUE, adj. (Océan), الطلات.

ATLAS, s. m., recueil de cartes géographiques, مجهوع رسوم البلدان.

ATLAS (mont), جبل الدرن.

Атмозрикан, s. f., masse d'air qui entoure la terre, نو دوا د جُوّ

ATMOSPHERIQUE, adj., ويخص الجور

ATONIE, s. f., faiblesse, ارتحا المعقف.

مُلَى و مُلْل ،ATOUBS, s. m. pl., parure de femmes في و مُلْل ، Pemme qui est dans ses plus beaux ، زينته الحريم - امرالا مُشَنَّتُ فُتَه ، صايرة خصلة و عنقود ،atours امشاطة - بلانة ، صايرة خالية ،

ATRABILATOR, adj., qu'une bile poire et aduste rend triste et chagrin, ذكد - شرس - سوداوى.

ATRE, s. m., foyer, place où l'on fait le seu,

ATRIPLEX. Foyez ARROCHE.

. ستوقد

ATROCK, adj., énorme, excessif, عظيم م كبير عداب شديد فاحش, Supplice atroce, عظيم م كبير برجل سوء للعائد, Homme atroce,

Атвосемент, adv., d'une manière atroce, فاحشاً. Атвостте, s. f., énormité, عظم.

Atrocité, action atroce, کبیرون ; plur. کبایر.

اعظم ما بكون من *Atrocité*, caractère atroce. الشرّو القساوة

Atnophie, s. f., extrême maigreur, בנול.

ATTABLER (s'), v. pr., السفرة 0.

ATTACHANT, E, adj., qui fixe l'attention, برغب

Аттасне, s. f., lien, ce qui sert à attacher, ы,;

65

اطلق الرصاص و اصاب العلام , plur., غيود A l'attache, et atteignit le bnt , فيد _ رباطات , plur. .مو دوط ـ مقتد

علاقة _ الفة . علاقة _ attache , au fig. .

علاقة _ محتة _ مودة _ حت _ اتحاد

Attachement, grande application, - Julie -انقيد في _ رغبة في

ATTACHER, v. a., joindre, lier, by, O. _ 34 O. ربط الى ,شد على ,الى شجرة ,Attacher à un arbre || Attacher à , suspendre à , عَلَقَ عَلَى || Attacher contre, appliquer contre, الزنى الى ،= الزن قبد , Attacher par les pieds

Attacher, appliquer, lier par quelque chose qui plait, سبع العقل _ رغب I.

تعلق في ب ب S' Attacher à quelque chose, y adhérer التزني ـ

- اعتنا ب S'Attacher, fig., s'appliquer à, ب . S'attacher d'affection à quel-ملزوم الاعتراف ب vaincu, reconnu coupable, وقعت في فلبد محبة فلان انعلق بحبة فلان, vaincu, reconnu - الهسك براى - العلق براى مادد cher à une opinion, حالية عدا يأى انحد fort attaché à cette opi-هو شد يد العناية - هو متيسك بهذا الراي, mion,

ATTAQUABLE, adj., qui peut être attaqué, policie. بيكن الهجوم عليد

ATTAQUE, s. f., assaut, مجلة - ملك.

ا جل على

الحدا بالشر Attaquer, être agresseur, الدي احدا بالشر

S' Attaquer à , v. pr., se prendre à quelqu'un, اخييرة. - عارضه - .0 حك الشرمع - قارش احسدا العرض ل

Etre attaqué d'une maladie, ابتلى بالمسرض

اصابح في فحل ,Il l'atteignit à la cuisse

وصلت يك الى Atteindre, saisir, toucher de loin, يا الى ATTACHEMENT, s. m., sentiment de vive affection, - الحاليت يسال O. Je n'y puis atteindre, ..ما يتطول بدي البحرية ما يتصل بدي البحر

> - unterindre, parvenir à, e out les sor., jour. بلغ من العهر ,A. Il a atteint cinquante ans بلغ . خيسس سنة

> Atteindre, attraper, joindre en chemin, المحقق بد A. العقد - ادرك -

> . بلغ طبقته _ ادرك _ . A. اجق A. و طبقته _ Atteindre ما بلحق لد عبار , Il est bien loin de l'atteindre

> Atteint (Être), frappé de, u la distribution de la د انصاب بداء , في داء , elical d'une maladie انصاب بداء , في داء , ا عتراه دا. _ ابتلي بداء Litre atteint de la peste, انصاب في الطاعون

Atteint, frappé, affligé, المتلَّ المالية الما

Atteint de, accusé de, بتهوم ب Atteint et con-

שת עג ב | סיר עה ב | מרוא ATTEINTE, s. f., coup qui atteint,

Atteinte (Porter), préjudice à, تُلُم _ نقص I. ثلم الحبة, Porter atteinte à l'amitié,

ATTELAGE, s. m., chevaux, bêtes de somme attelées, مقارنة خيل - جلة دوات مكذنته معا - علقة

ATTELEN, v. n., attacher des chevaux, des bêtes de - علق النحيل في العربائية, somme à une voiture .كذن النحيل الدواب في العربائة

ATTELLE, s. f., bande pour maintenir une fracture,

ATTENANT, E, adj., contigu, tout proche, متصل ب_قريب من

En البينيا - لحينيا - لوقتها , (en) attendant qu'il vienne, جيا لينيا. || En attendant ATTEINDAE, v. a., frapper de loin, إلى اصاب العسل من ذلك mieux, حصل الحسل العسل من ذلك En attendant l'heure du diner, العسادا العداد العداد

En Attendant, cependant, dans cet intérim, في اثنا ذلك.

ATTENDRE, v. a., être dans l'attente, استنظر استانی استنظر استانی استنظر استانی استنظر استانی استنظر استانی استنظر استانی استنگ استنظر اناطرک هون الاستحالی الاستحالی استناک زمان الاستحالی استناک زمان الاستحالی استناک زمان الاستحالی استناک زمان الدا کنا مترقبین الی اخبارکم الدوقات ورد علینا عزیز کتابک الاوقات ورد علینا عزیز کتابک الاوقات ورد علینا عزیز کتابک الاوقات ورد علینا عزیز کتابک میمالی الدوقات ورد علینا عزیز کتابک الافارکم می النجدم مرهون علی الاعلام رهین الاعلام می النجدم مرهون علی الاعلام رهین الاعلام می النجدم مرهون علی الاعلام رهین الاعلام موقوق علی الاعلام علی الاعلام

Attendre quelqu'un dans une embuscade, مطله , o. بطله

Attendre, se promettre, espérer, مشع العشم و عشم المحدد المال عشية والملد المال الم

S'Attendre à quelqu'un, compter sur quelqu'un, لا تعتبد على العتبد على الا تعتبد على العتبد على نفسك .

ATTENDRIR, v. a., rendre tendre, bon à manger, وطَب

Attendrir, au sig., rendre sensible à la pitié, à l'amitié, قَوْل - وقَقْل.

S'Attendrir, v. pr., devenir tendre, وقع المار رُخص S'Attendrir, s'émouvoir, وقع ل - وقع المار على - 0. حق على الدن الدن على - 0. حق على

ATTENDRISSANT, E, adj., qui rend sensible à la compassion, يرفق القلب مُحسَّن

ATTENDRISSEMENT, s. mi, sentiment de tendresse, مُنفقة ـ تُحَمَّدُ .

منظرًا ل, ATTENDU QUE, conj., vu que, puisque بناء على ان _ كون

ATTENTAT, s. m., entreprise contre les lois, contre un souversin, عدوان - تهجم على.

ATTENTATOIRE, adj., Sign - Contratoire.

ATTENTE, s. f., انتظار استنظار المتنظار الانتظار و Cruelle, الانتظار يرمى في الاصفرار, prov.

. المعة , temps employé à attendre, أطعة .

Attente, espérance, opinion conçue d'un être, ما ما منتب الامل . Tromper l'attente, ما خاب املنا ، الله Remplir l'attente, ما خاب املنا ، وافق الامل

ATTENTER, v. a., entreprendre contre les lois, la vie, على - تهجم على Attenter aux jours de quelqu'un, حسد القصد بقتل احساد على قتل احد على قتل احد المجم على قتل احد

ATTENTIF, adj., qui a de l'attention, على على على الله ع

بديران بال بتقيد, Attentif, fait avec attention, بديران بال بتقيد Examen attentif de conscience, بناجتهاد و تدقيق

67

, aor. vulg. وعي على -. (ادار pour ادار باله على . كركبة _ عفش , Ne pas faire verses اعتسلي بد , فيد _ انقيد في _ يوعى ما احتفل فيم , attention à quelqu'un, le dédaigner ما حسب له حساب ما اعتشى به , فيسمه Les actions d'un fou ne méritent point attention, المجنون ما عليه حرب ما عليه تقييد

Attention, soin obligeant, فعروف. Il a eu pour moi toute sorte d'attentions, عهل معم كل معروق. ال Homme rempli d'attentions, صاحب معروف.

. Considérer atten. باجتهاد و تدقيق ـ بديران بال أمعن النظر فيد ,tivement quelque chose, y réfléchir

ATTÉNUANT, E, ct ATTÉNUATIF, IVE, adj., qui rend moins grave, ald.

ATTENUATION, s. f. (diminution) des forces, . هزال ـ انضعیف ـ

Atténuation (diminution) des charges contre l'ac-تلطيف المادّة , cusé

ATTÉNUER, v. a., diminuer les forces, l'embonpoint, فعف _ اضعف.

Atténuer les humeurs, جاء احرى 0. Atténuer, rendre moins grave, عَمَا لَا اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ الل

ATTENER, v. a., jeter par terre, اقلب على الارض I. Atterer, ruiner, accabler, affliger, - ja I.-O. -. ادمش – اهلک

Atterer, v. n., prendre terre, الى البر ٨. ATTÉRISSEMENT, s. m., dépôt de terre fait par les eaux sur leurs bords , قيون , plur. , قيون .

ATTESTATION, s. f., témoignage par écrit, قيادة. ATTESTER, v. a., certifier, على معلى A.

Attester, prendre à témoin, استشهد.

ATTILDIA, v. a., rendre tiède, برد ـ فشر.

.0 برد ـ .0 فشر , S'Auiédir, v. pr. فشر .

ATTIEDISSEMENT, S. m., jui - Ly.

Attiren, v. a., parer, وثير - ليس - زير ...

S'Attifer, v. r., se parer, يششتف ـ نليس .

ATTIBAIL, s. m., grande quantité de choses di-

Attirail de, réunion des objets nécessaires à, Els علق الطبيع . Attirail de cuisine الات.

ATTIBER, v.a., lirer à soi, علا عدد I. - بح O. امالدالد استياله , Attirer quelqu'un dans son parti, عالدالد Attirer sur soi les miséricordes divines, المراحم الربية

S'Attirer, v. pr., l'amitié de quelqu'un, als abetil

S'Attirer, se causer, Lie O. S'attirer des malheurs, سالفسد مصابب المسالم

ATTISER v. a. (le feu), pos. et fig., lill - el .اثار النار ـ .A شعل النار

ATTISEVA, s. m., qui attise le feu, W 25.

ATTITUDE, s. f., situation, position du corps, 525 . حالة _ هية _

ATTOUCHEMENT, s. m., all _ pul.

ATTBACTIF, VE, adj., qui attire, جاذبے ۔ جاذبے قوة حاذية , Force attractive

ATTRACTION, s. f., عذب عادية

ATTANT, s. m., ce qui attire par l'agréable, . جواذب , plur. جاذب

Attraits, appas, - ibb - - Jla -ذلك ,Ce visage plein d'attraits جاذب القلوب المحيا المحبوب الذي اودع الله فيه جاذب القلؤب الذابذ الدنا, Les attraits du monde, الذابذ الدنا

ATTRAPE, s. f., tromperie, غَشَ _ فَيْقِ

ATTRAPER, v. a., prendre à un piège, alle -

اوقع في الفتح. م جون م 0. عـــــش , Attraper, tromper .اوقع في الفنح , في الشرك

مطف - .0 نشش O. عطف O.

Attraper, atteindre en courant, قفش O. - يحق A. اعترالا مرض ـ . Attraper un mal, وجع Attraper un mal المنتنى المدنث البردية, J'ai attrapé les fièvres, مسكتني

العصل لى , صارلى رشح , عارلى وشع .

S'Attraper, v. pr., être trompé, it.

Атталронав, s. f., piège عرفة - فقر - .

ATTRAYANT, E, adj., qui attire par ses charmes, يسلب العقل _ مشحطط _ جاذب القلوب.

ATTRIBUER, v. a., imputer, rapporter une chose à, لم الحي الحي O. N'attribuez pas cela à l'ignorance, لا تنسب ذلك الى الجهل المحالم ا

Attribuer, attacher quelque prérogative à بنصب لشفسه . S'Attribuer, v. pr., s'approprier منسب لشفسه . ادّى ب

ATTAIBUT, s. m., propriété particulière d'une chose, مُتَّاتِهُ ـ خَاصَّةً ; plur., خواصّ ; plur., موات Les attributs de Dieu, comme Tout-Puissant, Clément, etc., اسيا الله الحسنة.

Attribut, ce que l'on affirme ou nie d'un sujet, مُسنُد محكوم به مجول صفة مخبر. Le sujet et l'attribut, المبتدا والخبر المسند و المسند اليه المبد

Аттвівитіон, s. f., prérogative, مزبة.

ما فی الید ـ ما فی الحکم , Attributions, pouvoirs ما فی الحکم . Ceci n'est pas dans vos attributions, ما بخصت .

ATTRISTANT, E, adj., qui attriste, סבים.

I. كسر الخاطر .. 0 عم , 1.

S'Attrister, v. pr., s'affliger, انگسر خاطرة انتخم A.

ATTRITION, s. f., regret du péché par la crainte des peines, تحسوة على الخطابا لاجل خوف العقوبة.

ATTROUPEMENT, s. m., réunion, أجراع - لم الجتماع - لم

ATTBOUPER, v. a., لم جع O. _ جع A. S'Aurouper, v. réf., الترا _ احتجاراً.

AUBADZ, s. f., concert, نوبة. Donner une aubade à quelqu'un, عبلوا لدنوبة.

AUBAIN, s. m., étranger non naturalisé, وَوَى عَرْبِب

AUBAINE, s. f., succession aux biens d'un aubain, وراثة الغربب _ مخطفات الغربب.

Aubaine, bien inattendu, الله _ سعادة.

. طلعة النهار - الفجر, Aubr., s. f., pointe du jour, طلعة النهار -

Aube, vêtement en toile pour les prêtres, تونية; plur., كيتونة _ كتونة _ 'نوب

Aungerne, s. f., arbrisseau épineux, à petites fleurs odorantes, baies rouges, العضاء.

دا رللیسافرین ـ خانات ,pl. زخان ,Aubzagz, s. f. خانات منزل ـ

AUBERGINE, s. f., melongène, بادفنجان.

AUBERGISTE, S. M., جا نعبى المان الم

Ausien, s. m., arbre. Voyes Osien.

Aubiea, s. m., bois tendre, entre l'écorce et le vrai bois dans tous les arbres, مابين مابين خشب طرى يكون مابين. قشر الشجر و النحشب الصلب

Aubiroin, s. m., bluet, fleur, שני לשלום.

Austry, s.m., t. deman., allure qui tient de l'amble et du galop, فوع سيرالخيل بين مشيد الرحوان والركص, أرج - . دُرَج.

Austr, s. m., blane d'œuf, שיולי וליבישי.

Aucun, E, adj., pas un, عا أحد و لا واحد , plus vulg., أما في موضع , Dans aucun lieu, ما في موضع , كلا مصروق أصلا , Sans aucune dépense

قط ـ قطعًا ـ اصلًا , Augunement, adv.

AUDACE, s. f., hardiesse excessive, F, L.........

معاهة ـ وقاحة, Audace en mauvaise part, معاهة ـ وقاحة. Astu bien l'audace de faire cela? ييكن تتهجم تعيل هذا

AUDACIEUSENENT, adv., ابوقاحة _ بجسارة

AUDACIEUX, se, adj., 1944 - Julyan.

AUDIENCE, s. f., attention donnée à celui qui parle, الشهاع ـ سهع ـ التفات الى Donnez-moi un moment d'audience, بالك , بالك اختك الخاصال.

Audience, temps donné par un homme puissant A. كشور ازداد . . . ازداد مقابلة , en qualité ou en quantité, المواجهة ملاقاة مقابلة , a recevoir desinférieurs استاذن احدًا في اللاقاة , Demander une audience à المتاذن احدًا في اللاقاة , - فال مبارك - بشارة - بشارة خير- اوعر ,augure مد اذر لد بالدخول اليد , بالملاقاة , في المقابلة Avoir audience de quelqu'un, أطير نحس . Mauvais augure المالي المسدا . الكامة خير المالي المسادة المالي المسادة المالي المسادة المالية المالي ـ قال ما هو مليح ـ ما هو اوعر ,de mauvais augure الى مقابلته ـ اجتهع به ـ لاقى احـــدا ما هي بشارة خير Peut-on aujourd'hui avoir audience du ministre? ما هي بشارة اليوم تنتيسر مقابلة الوزير ربيكن الملاقاة مع الوزير بصير اليوم الاجتهاع بالوزير-

L'Audience , l'assemblée , les assistans , الحاضرين احل المجلس - الحضار-

AUDITEUR, s. m., pull - pull - pull.

AUDITIF, VE, adj., qui appartient à l'ouie, ____. القولا السامعة, Faculté auditive,

AUDITION, s. f., eliml.

السامعير, , Auditeurs, السامعير, , Auditeurs, السامعير, Augz, s. f. (de bois où de pierre), pour donner à معلف مداود , plur ; مدود , manger aux animaux plur. , معالق. Auge, pierre creusée, auge de puits, جرون , plur., اجران , جرون Auge de maçon , vaisseau de bois pour délayer le plâtre, قصعة; plur., قصع.

AUGET, s. m., petits vases attachés aux roues bydrauliques (en bois), قادوس ; plur., قواديس ._(Eo . بروش , plur ; برش ,

.قادوس الطاحونة , Auget, bout de la trémie

Augment, s. m., addition, \$205.

Augmens, lettres accessoires, Ji

AUGMENTATIF, ve, adj., t. de gram., particule, terminaison qui augmente le sens, عروف المبالغة القوة النامية , Faculté augmentative

AUGMENTATION, s. f., accroissement,) -انهو زيادة في

AUGMENTER, V. a., accroitre, برود به کتر

Augmenter, v. n., ou s'Augmenter, v. p., croître

Auguan, s. m., présage; signe par lequel on juge

Augure, celui qui lisait l'avenir dans le vol des oiseaux, etc., عراف .

Augusta (bien), v. a., tirer un bon augure, ب تفال ب . Augurer mal, tirer un mauvais au-انشام ب ـ نظيرب من gure, نشام

- معظم - محشرم , Avouste, adj., grand, vénérable, معظم -اجلاً , plur ; جليل - جليل القدر - اجل

- النهار ده , Aujouan'mur, adv., ce jour, à présent اليوم.

AUMONE, s. f., ב منة لله - كالأ - صدق الله عند Demander l'aumône à, sal o la A. العسن الى الفقرا, Faire l'aumône aux panvres العسن الى الصديق على الفقرا.

- نصدق على احد بشيبي . Aumonen, v. a., اعطاه شياً على سبيل الصدقة

Aumoneate, s. f., charge d'aumonier, L. _ وكالتر الصدقات

Aumonien, s. m., prêtre attaché à un corps, à un grand, pour distribuer leurs aumônes, leur dire les بقسيس وكيل الصدقات _ امام ,prières

AUNAGE, s. m., mesurage à l'aune, ij bie i قياس بالذراع

Aune, s. m., arbre, حورة رومية.

Aune, s. f., mesure de longueur, اذراع ـ هندازة; plur., & il. Notre aune de trois pieds huit pouces est égale à une aune trois quarts (ذراع وثلا ثمر أرباع) de Syrie. (Le dera arabe est composé de vingt-quatre pouces arabes. Voyez Poucz).

Mesurer à son aune, juger les autres d'après soi, [£ قاس الناس على نفسد_خير الناس مثله

- راسان - راسر Aune , s. f., plante médicinale, راسان -. جاسيم - جناح

I. قاس بالذراع , با لهندازة , AUNER, v. a., قاس بالذراع , با

AUPARAVANT, adv., avant toutes choses, قبل كل شي . Long-temps auparavant, قبل بزمان

AUFRES, prep., tout contre, the _ wiley _ عند _ بالقرب من _ قربب ل _ الى جانب Auprès de quelqu'un, à son service, عند. | Auprès de, en comparaison de, بالنظر الى - نظ الله عند الل بالنسبة الى

Aureore, s. f., cercle lumineux autour de la tête اكليل انوار على راس القدّبسين ,des saints

AURICULAIRE, adj., qui regarde l'oreille, الذنع. Le doigt auriculaire, الخنصر أ.

قيصوم ذكر, ثوع من الشيبة ,AUBONE, B. f., قيصوم

AURORE, s. f., lumière avant le lever du soleil, عيال يطلع الفجر ,L'aurore commence à paraltre . فجر عيال بشق الفجور

chant, etc., فال - طابر. Va sous d'heureux auspices, امص على الطاير الميون. Sous vos auspices, sous على نصيك على اسك , votre bonne fortune . سعادتک. Sous vos auspices, avec votre faveur, . بقلُّ مزنين _ الطاني طاقين ,Deux fois autant الله على بديك _ تحت نظرك الشريف المشريف بهينك العالية.

ايضا ـ كذلك بالماد Aussi, conj., de même, encore ... Et vous aussi vous partez, وانت الاخر رابي

فليدا , dussi, c'est pourquoi, فليدا.

هذا بخيل aussi savant que vous, مثلث في العليسم l'un est généreux, autant l'autre est avare, عذا بخيل .دوعالم قدك

الحال العال. Il so leva aussitot et ساعة ال Aussitot que, قام من ساعته و راح, PAussitot que المحجود ما - اول ما - حينيا - عندما - حاليا-

Austère, adj., rigoureux, pénible,

Austère, rigide, sévère, - ou - Visage austère, وجم جَهِم - وجم عابس Homme austère, dur, رجل قاسي Homme de mœurs austères, dur رجل زاهد ـ رجل صارم على حالم ,a lui-mème Mener une vie austère, mortifier ses sens, - تـــزهد ـ امات نفسم بالصوم وبـقلة النوم . م زهد لذات الدنيا

Austèrement, adv., avec austérité, " . با لزهادة _ بالزهد

Austenite, s. f., rigidité, "July - Jusque. Des أمانته النفس بالصوم ,austérités, des mortifications Austérité de mœurs, détachement des و غير ذلك - تجبتم , Austérité de visage , وهادلا - زهد كلوم الوجه

Austral, adj., meridional, جنوبے ۔ قبلی.

AUTANT, adv., autant que, ___ als als __ S'il مثل - بقد ما - قد ما - على قدر ما - بهقدار ما ان كان عيل دنا Ausprae, s. m., augure par le vol des oiseaux, leur a fait cela, j'en puis faire autant, ان كان عيل قدّ مالي طاقة, Autant que je puis, عيل مثلم على قدرالامكان ـ على قدر طافتني ـ قدّما بقدر _ | عندى قدّ ما عندك , J'ai autant d'argent que vous . عندى مثلها عندك من الفلوس , من المصريات الطاق ثلاثة ـ بقال ثلاث مرات, Trois fois autant ا ثلاثت اشاله _ Si je vous ai pris quelque chose, je ان اخذت منسك ,vous rendrai dix fois autant المي بعوض عليك الطائل عشرة ,عشرة امثاله. Il a quatre pieds de large et autant de long, 🕹 🌙 Autant | العرض اربع خطوات و في الطول مثلها | Il est | .بقد ـ (قدر pour) قدّ ـ مثل Aussi, autant, العرض اربع بقد ما هذاك سنحى على مقدارما هذاك سنحى . بقدر ما الواحد سعى فبقدر ذلك الاخر بحيل - إ - حالًا - في الحال Aussiror, adv., à l'instant, العال

.مع أن

AUTEL, s. m., table pour les sacrifices, اعطى احدا رضاه , اقراره الشرعي ب Lieu qui correspond à l'autel, dans d'agir, مدابع une mosquée, lieu où se place l'imam, plur., بياريم.

Auteur, s. m., la première cause de quelque chose, chose, اصانع - سبب - اصل - باعث. Les autours de nos jours, الوالدين.

Auteur d'une découverte, inventeur,

الف _ مصنف, duteur, écrivain qui fait un livre, في الله ابو الفرج , l'auteur du livre des chansons , ابو الفرج .صاحب كتاب الأعاني

AUTHENTICITÉ, s. f., La.

AUTRENTIQUE, adj., qui a l'autorité et les formes exigées par la loi, qui fait preuve, qui est légalisé, مشتهل على شرايط الصحة واللزوم - صحيح - شرعى duthentique, notable, معتبر ـ لازم الاعتبار.

AUTHENTIQUEMENT, adv., בישה - شرعياً. AUTHENTIQUEN, v. a., un acte, y apposer une at-. حوالبه _ حوله , اب على الكناب الم دار داير ما دار _ وقع على الكناب , testation, un sceau بصع ,aor ;وضع خطم او ختیم علی الکتا ب AUTOGRAPHE, adj., écrit de la maio de l'auteur, Autographe impérial, écrit de la main du sultan, فط شريف.

AUTOMATE, s. m., machine qui imite le mouvement الترفى صورة _ اوطوماط ون ,des corps animés انسان اوغيره من الحيوانات تتحرك من ذا نها . بقر _ ثور _ دت را ما Automate, personne stopide,

Аυтомиль, e, adj., de l'automne, خریفی.

AUTOMNE, s. m. et f., saison, فريف خ.

voir de ses propres yeux, المشاهل عيانا.

rise, permission, رضا ـ اذن ربك لنفسك, Demander à quelqu'un même, وضا ـ اذن ما لا تربك لنفسك.

0. طلب من أحد رضاة الشرعي ب, D'autant que, l'autorisation de, الآن D'autant que, parce que, الأن المدرضاة الشرعي ب استاذن احداً في ـ

> Autoriser, v. a., donner à quelqu'un le pouvoir . Autoriser à, قدر احدا على _ فوض الامر الى احد _ permettre de, i, - s ... Alčı Kanı من المد ب من المد ب A. [Autoriser, revêtir de l'autorité, قلد احدا بالاسرو النهى المرو النهى المرو النهى son exemple, le mettre en vigueur, قادة O.

S'Autoriser, acquérir de l'autorité, .تیکن ۔ استیکن

S'Autoriser de quelque chose pour saire de même, استند الى فعل عيره ليعهل مثله

AUTORITÉ, s. f., puissance, سلطان - امر- امر و نهج

Autorité, crédit, considération,

Autorité, opinion citée pour s'en appuyer, Jimis plur., استشاد مادات et استادات. Sur l'autorité de tel auteur, استشادا الى فلان.

مالقوة Autorité (d'), adv., sans droit, القوة

Auτουa, prép., aux environs, auprès, احجل -منوع من البازات, Auroua, s. m., oiseau de proie Autoua, s. f., espèce d'écoree qui ressemble à la cannelle, الطر

أَخْرِينِ , plur., إخْرِي , fém., رِيْنَ ; plur., الْخُرِينِ et رالواحد والاخر, L'un et l'autre, غير - الحارى et Nous autres, غير شي ـ شي أخر, Nous autres vous autres, انتم الاخاري - نحن الاخاري . " Une غير مولاً - مولاً اخرى Autre que, غير مولاً _ خلاف _ Une autre chose que celle-ci, . Un autre que moi, شي غيرة ـ شي خلاف هذا Autopsie, s. f., terme de médecine, l'action de Core - Suc suf . || N'aimez point d'autres que moi, الأنعشق بدالي Ne faites pas à d'autres AUTORISATION, s. f., action par laquelle on auto- ce que vous ne voulez pas qu'on vous sasse à vous-

ا لغيري , A d'antres, expression d'incrédulité - واحد بواحد L'un après l'autre, عدا لغيري | . دذاك اليوم ,L'autre jour الواحد بعد الاخر Autre, marquant l'égalité, اخر C'est un الذي الحر C'est un autre Alexandre, فو اسكندر ثاني Les uns les autres, marquant réciprocité, بعضهم بعض . ﴿ Ni l'un ni l'autre, لاحذا ولاحذاك. Poyez Un.

AUTREFOIS, adv., anciennement, au temps passé, في قديم الزمان و سالف العصر والاوان

AUTBEMENT, adj., d'une autre manière, بنوع أخر Comment pourrait-il en être . فير شكل _ بطرز اخر autrement, lorsque nous sommes gouvernés par un كيف ولاوالحاكم علينا دو,prince aussi juste que السلطان العادل فلان

Autrement, sinon, sans quoi, Il, Il

Authe Pant, adv., ailleurs, عير موضع)_(avec الى غير موضع (mouvement

وعاب , Le cri de l'autruche ، نعام , collectiv.

Autaui, a. m., الغير. Ne convoite pas le bien لانشتهي مقتني نيرك d'autrui,

.سقيفتر رفرافي

AUXILIAIRE, adj., qui aide (en parlant d'un corps d'armée étranger), مناصر _ مساعد .

Auxiliaires, verbes qui servent à former les temps des autres verbes, افعال مساعدة لصرف غيرها.

S'AVACRER, v. n., devenir mou (en parlant d'une فار لين ـ . الان مار لين ـ . I. الان الدن فافات

a المرز , S'Avachir, devenir lache, sans vigueur عشر . I. Cette femme a'est avachie, elle est devenue trop grasse, قامرات حل الامراة

AVAL, s. m., souscription d'un billet fait par un عدانة في ظهر, promesse de le payer, عدانة بسك

AVALANCHE et AVALANGE, s. f., masse de neige qui roule des montagnes, جبل عدى ثلج من جبل. AVALASSE, s. f., torrent, chute impétueuse d'eau de

. سيول , pluie ; سيل .. زخة مطر , pluie

O. Avaler avec ولط . . . بلع _ ابتلع . O. Avaler avec facilité, الم بلع بسهولة ــ O. ساع A. || Avaler de travers en buvaut, نشردئی ما دادی در co mangeant انشردی دادی الم

Avaler, boire une chose désagréable, ويجرع . ا تحجرع المرارة Avaler le calice, avaler des couleuvres, أ_ في ما مضى و تنقدم من الزمان ـ سابقـــ AVALE, adj., e.l.

> مدندل ـ هُدل معافر Avalé, qui pend un peu en bas, مدندل ـ ,مدلي

AVALEUR, s. m., el.

AVALOIBE, s. f., grand gosier, and

AVANCE, s. f., espace de chemin que l'on a devant quelqu'un, تسقّر.

dvance, ce qui se trouve déjà fait, préparé, طولة. دفع مقدم ـ سُلف , Avance, payement anticipé Autauche, s. f., le plus grand des oiseaux, نعامة; Je vous ai fait une avance de mille piastres, عطيتك -الف غرش سلف الله عرش سلف الف غرش سلف ment, انا متقدّم في الدفع Recevoir, on deman-أستسلف فلوس der une avance d'argent, أستسلف فلوس

> Avances, premières démarches pour un accommodement, ثنقديم صلح - فتع باب, Faire des avances à quelqu'un pour se réconcilier avec lui, lacl يادي احدا تحالما سلك . || Faire des avances à quelqu'un معد باب الحبة ,A. - A فاتنع معد باب المحبة آر باداه باظهار الحبة . الاداه باظهار الحبة (en parlant d'une femme), للرجال.

> D'Avance, adv., par anticipation (en parlant d'un payement), سلف _ لقدام, D'avance ou par avance, dès le moment présent, من الان ـ لقدام ، ال Je m'en réjouis d'avance avec vous, ومن الان افرح لفرحك.

AVANCEMENT, s. m., progrès, établissement de for-. نهو عجام ـ ترقى ـ تقدّم ـ ترقية ـ تقديم ,tune AVANCER, v. a., porter en avant, prévenir le temps Avancer, payer d'avance, أعطى سلف _ اعطى سلف .

Avancer de l'argent pour, payer pour quelqu'un, عن المد دفع عن ما يوفى et يُفِي عن المد المعارف A. Avancer, mettre en avant, proposer comme vrai,

من الأعلى ب المرد المرد

Avancer quelqu'un, lui procurer de l'avancement, aider à sa fortune, اثبى - رقي

طعترم ـ قدّم م الله عندام ـ نقدّم . Avancer, v. n., aller en avant, مقدّم ـ الله قدام O. Avancez, vous qui êtes devant, ساعتی الله Ma montre avance, ساعتی مقدمت

Avancer, croitre, faire des progrès, نقدم في العبر. Avancer en âge, نقدم في العبر Avancer dans l'étude, المنقدم في العلم المناوس والمناوس المناوس الم

S'Avancer, v. réf., se mettre en avant, cie.

S'Avancer, marcher à la fortune, نبى ـُـ ترقى I._

AVANIE, s. f., tort fait do gaieté de cœur, عوانية -

Avanie, vexation exercée par les Turcs sur les chrétiens, بلصة ـ بلص Faire une avanie à quelqu'un, بلص 0.

AVANT, prép., قبل منه عبد قبله المعالم . Avant lui, منه عبد قبله . Fairequelque chose avant quelqu'un , مسبق احداً في . O. د المعالم المعالم

قبل ما _ قبل ان Avant que, conj., اقبل

الجواد داخلاً , Avant, profondément .

En Avant, الى قدام ـ لقدام ـ قدام. Qui est en avant, قدامي Mettre en avant, قدامي.

L'Avant, la proue d'un navire, وأس المركب - وأس المركب

AVANTAGE, s. m., ce qui est utile, جغر فايدة والمدارع وا

Avantage, supériorité en général sur quelqu'un, مُعَدِّل ـ "نَقَدَّم Accorder à quelqu'un des avantages, فَصَل احداً على غيرة ـ قدّم احداً على .

Avantage, victoire, غلبة. Avoir l'avantage sur, علب احداً ـ انتصر على احد I.

AVANTAGER, v. a., donner des avantages à quelqu'un par-dessus les autres, غيرة مسن غيرة فضّله ,قدّم على غيرة.

AVANTAGEUSEMENT, adv., d'une manière avantageuse, أيخير - بوجه مفيد ـ Parler avantageusement de quelqu'un, أكر عن أحد الخير O. ا J'ai entendu parler de lui très-avantageusement,

Avantageux, qui sied, يلبُق لل Taille avantageuse, élevée, noble, قامة عالية قامة مرتفعة.

مدعي لنفسم , Avantageux; présomptueux مدعي لنفسم . شايف حالم مرتفع

AVANT-BRAS, s. m., partie du bras, du coude au

.اذرع , plur ; ذراع ,maux اذرع

Avant-Counzun, s. m., qui précède quelqu'un, qui aononce l'arrivée, منحبر بشير مبشر .سوابق , plur. , سابقت , Au figuré

AVANT-DERNIER, adj., ما قبل الاخر.

AVANT-GARDE, s. f., july; plor., طلايع.

.طالع ـ طيلع ـ اخرج , Avoir en était serrée ، طالع ـ طيلع ـ اخرج , Avant-Gout , s. m. , دوق ce monde un avant-goût des béatitudes éternelles, .0 ذاق في الدنيا طرفا اونوعاً من السعادة الابدية AVANT-HIER, adv., اول امبارج - اول امسار - اول امس دلك A l'avenant, à proportion, حسب ذلك - اولة امبارحة ,Avant-hier soir اول نهار البارج اول ليلة البارحة

AVANT-MAIN, s. m., partie antérieure (d'un cheval), قدامة.

AVANT-PROPOS, s. m., préface, introduction, . فواتير , plur. ; فاتحت _ مقدمة _ ديباجة

- ایش ما صاریصیر, plur., بخیل ; plur., اا en aviendra ce qu'il pourra, بخیل ; plur., ایش ما صار اشتیا - اشتیا دوع بصیر ایش ما صار - فاین - لیام ; plur., اشتیا - اشتیا L'avare n'acquiert point d'honneur, ما قدامه الا يكسب الحمد فتى شحيح مشقّة و عناء | 0. بحل بشي على احد , Que chose envers quelqu'un وفر الاوقات, Etre avare du temps, le ménager! || Être avare de sa peine, se ménager trop soi-même, وفر داند من

. بعمل - لامة

Avanie, s. f., dommage arrivé à un navire ou aux .عوار حصل لمركب او لوسقة , marchandises

Avarié, E, adj., endommagé en voyage, معتور aventure, حكيد عارض. . بضاعة معورة , Marchandises avariées

.سلام عليك يا مريم ـ سلام الملاك للعذرا

Avec, prép., ensemble, conjointement, منحاطرة Aventure, entreprise hasardeuse, _ معي , Avec moi .واتبا _ وتبا _ ب _ مسمع _

poignet, زند اسفل _ زنود إ. Dans les ani اكتب بالقلم , plur. و نود إبالقلم , plur. و زنود المفل ـ و المعانية , on dit aussi vulgairement; قتله بالخاجر Les Algériens sont en guerre avec les Maltais, الجزاير حرب مع المالطية Vas avec lui, ارح وبالا - رح انت واياه Je vais avec vous, انا رايج وياك

AVEINDAE, v. a., tirer une chose du lieu où elle

AVELINE, s. f., grosse noisette, يندق

. حاو المنظو - طريف, Avenant , adj. , qui a bon air , عام المنظو - طريف

Avénement, s. m., venue du Messie,

منوليسة , Avenement à une dignité supreme,

. جرى ـ . ا صار ـ . ۸ عرض ـ . ۸ حدث ـ اتفق ان

AVENIR, s. m., le temps à venir, الزمان الاتى

A l'avenir, adv., désormais, عن الان و صاعد , من هلق و رايع - بعد الان - في ما بعد

AVENT, s. m., temps avant Noël et pour se prépa-: Les Coptes disent ميام الميلاد , rer à cette fête ميام الميلاد . Les Coptes disent صيام كبيك

> AVENTURE, s. f., accident inopiné, عارض ; plur., plur. حوادث , Il lui est arrivé une

Aventure, récit de ce qui est arrivé, حرى _ قتل عليد ما جرى له, Ave-Mania, s. m., salutation de l'Ange à la Vierge, تحت عليد ما جرى الم قص عليم قصتم ـ

Dire la bonne aventure, prédire ce qui arrivera à

quelqu'un, فند الفال A. Diseur de bonne aventure, فتاح الفال

Mal d'aventure, mal au hont des doigts, 5100 الحد اقرارة ورضاه Prendre l'aven de, الكلام اصبعتي مصدوعة Prendre l'aven de, الاصابع انصدعت اصبعتي ـ

- بالصدفة , D'Aventure ou par aventure, adv., عالصدفة

AVENTUREN, v. a., basarder, bid boo 0. -. جازف ب

- خاطر بنفسم S'uventurer, v. réll., se hasarder, حفاطر بنفسم 0. خاص الاخطار

Aventuatea, har, s., qui court les aventures, bomme sans nom, sans fortune, طُفُسُونِي; plur., طفاشنة.

AVENTURINE, s. f., pierre précieuse semée de | - Fly au de la les paillettes d'or, جرة البرق.

AVENUE, s. f., passage, Sais; plur., Silis.

Avenue, allée plantée d'arbres devant une maison, درب بين صفين اشجار يودي الى باب دار

Avenan, v. a., vérifier et prouver la vérité de, اكد حقق - ثبت - اثبت الشي

Avense, s. f., pluie abondante et subite, علم علم خ مطر نازل على تغلم مثل السيل - وبل -

Avanston, s. f., haine, dégoût, a __ s, i _ ; i _ Prendre en . بغضة _ كواحية النفس _ نفار الطبع aversion, avoir en aversion, کره ۸. _ ... کره O. قلبي نافرنمند , O. [] Je l'ai en aversion بعض ـ

كنا متلهفين على اخباركم - علم - اعلم ب ما المعتمر على اخباركم المعتمر Avertir عربي عربي ب حديد - اخدر ب عربي quelqu'un de, lui dire de se tenir sur ses gardes, انتهم على ـ حذرة من ـ انذرة ب

Aventissement, s. m., avis pour se mettre sur ses . تئبيد, Avertissement pour payer l'impôt. اندار Avzu, s. m., reconnaissance d'avoir dit ou fait, De l'aveu de tous, il a eu l'avantage, اعترفوا لدكلهم بالغلبة

Aveu, consentement, وضا _ قبول, Il a l'aveu de ses parens, الم الرضا والقبول من والديم Estace de votre aveu qu'il parle ninsi? انت الض لد بهذا

Homme sans aveu, vagabond, esta - sabil; AVEUCLE, adj., privé de la vue, ; fém., . A Pa عيان , plur. عيان , et عيان , plur ; عيا reugle ou en aveugle, aveuglément, مثل الاعبى. Devenir aveugle, 50 A.

AVEUGLEMENT, S. m., cécité, - Le _ pall Le. Avenglement, au sig., obscurcissement de la raison, القلب. Le véritable aveuglement est celui de la raison, ما عيا القلب ,

AVEUGLEMENT, adv., fig., sans examen, at l

. عتى القلب والبصر , Aveugler , obscurcirla raison , عتى القلب والبصر . كان العشق بعتي مند البصر العشق بعتي مند S'Aveugler, v. réf., ne pas faire usage de sa raison, A. S'Aveugler, se tromper عبى _ صير نفسد اعبى soi-même, croire ce qui n'est pas, النفسد الحال _ الحال علل نفسم بالحال. الا Ne yous aveuglez pas jus-بالتزين لنفسك المحال و نظرت اند qu'à eroire que المان المحال و نظرت المان المحال و نظرت المان ا AVEUGLETTE (à l'), adv., ياليعالي على العياني .

شرهار على Avinz, adj., qui a uu désir immodéré, على شرهار .شديد الطهع - حريص على - طهاع في - شود على -Nous étions avides de nouvelles de votre part,

Avinement, adv., avec avidité, בشراحة.

- حرص ـ شراهة , Avinire, s. f., désir immodéré, شراهة اكل بشراهة. باشتها كلي Manger avec avidité, طهع اكل بالعجلة.

AVILIR, v. a., rendre vil, méprisable, اذل _ اذل ا ادان - وطي قدره

Avilir, déprécier, الشي الشي A. S'Avilir, v. pr., faire quelque chose de vil, قردل. المرت نفسد المر S'avilir, devenir à bas prix, رخص 0.

مهير، _ مرذل , AVILISSANT, E, adj., مهير،

AVILISSEMENT, s. m., état d'un être avili, تُردُيل – امانت _ ذل

fém. plur., ومقسدان _ مسداری , plur., ا مقاديف.

Avinonea, v. a., pousser avec l'aviron, يعرم بالمدرى, رای ـ طنون , plur. , ظن Avis, s. m., opinion ظن , plur. , plur., ارا. A mon avis, على ظني Quel est votre avis? (que jugez-vous convenable de faire)? أيش هو المستحسن عندك المستحسن عندك A. إ عندي هو ان Recueillir les avis, اعندي هو ان Les avis surent dissérens, الختلفت الله المعانة المعا se réunirent pour, على اتفق رايهم على ا

Avis, conseil, شور, Avis bienveillant, تصيحة; plur., شار عليم Donner un avis à, شارعليم 0. Donner de bons avis, بشار عليد شور مناسب A CONTRACT

Avis, avertissement de faire ou prendre garde, اننسب - انذار - نصیحة

dvis, nouvelle, علم ; plur., علم ; plur., - اعلم ,علم ب , Donner avis de , informer de , اخبار Si nous pouvons vous اعربي ب خبر ب عون être utiles en quelque chose, marquez-le nous; l'avis que vous nous en donnerez sera pour nous une agréa-مهها لزم لجنا بكم من النحدم عرفونا ,ble nouvelle بد الأشارة بشارة

عاقل Avisk, z, adj., sage, prudent, عاقل.

Avisen, v. a., donner avis. Voyes Aventin.

ـ دترحاله ـ افتكرفي ما يصلع , faire à faire . تحاقر ـ 0. حسان , S' dvilir, devenir vil

_ افتكر في ـ تنبه على . و S'Aviser de, penser à, يا ما الخنكرت فيد, O. || Je ne m'en suis pas avisé محسب ما حسبت هذا الحساب.

S'Aviser de, imaginer, عاء في العام J. -المرعلم بالمرعلم بالمرعلم بالمرعلم بالمرعلم بالم ایش الحاک الی ان من این جام فی بالک ان إمدری Avison, s. m., sorte de rame de batelier, AVITAILLEMENT, s. m., approvisionnement de vi-انقديم المونة - مُيْر - تزود, vres

AVITAILLER, v. a., faire l'avitaillement, 3, - , oe, AVIVER, v. a., rendre plus frais, plus net, عجد -انظف.

فوي Aviver, fortilier, قوي

Avives, s. f. pl., maladie des glandes gutturales des chevaux, النحنازير التي تطلع للخيل.

Avocat, s. m., désenseur en justice, الذي يتكلم عن صاحب دعوى امام القاصى

مرطال مشوفار , Avoine, s. f., sorte de grain, مرطال مشوفار شوفان بری Follo avoine, هُرُطهان

فيد - بد - معد - لد - عنا - حصل على الشي J'ai du bien, انا صاحب مال _ لي مال . [Astu de - معک مصریات ـ لک فلـــوس !'argent سكينتي معك As-tu mon couteau? عندك دراهم الا ما يهلكه (Tout ce qu'il a (tout ce qu'il possède) كل ما يهلكه _ لى وجع الــــراس , J'ai mal à la tête الراس وجع الراس المايرلي وجع الراس الراس المرض الذي اناحاصل عليه المرض الذي حاصل لي ما أجد من الغيم الغيم العمر (يجد , aor. , ما عندى من العمر (يجد , aor. ; وجد) vous? ایش صابر فیک _ ایش بک Jen'ai rien, ما بي شي . || Qu'avez-vous que vous ne dites rien? , J'ai faim, ما بالك ساكت _ ابش بك ساكت Aviser à, faire réflexion à, فتكسر في الأجوعان, عطشان, الأعامة إلى الفتكسر في Quel age avez-vous? ser au moyen de, ل عم سنة عمدوك الله الم المربقة ل J'ai un mot à vous dire, الى معك كلية. [J'ai un conseil à vous donuer, ما تكهل ما بلغ الكهال Quand il n'aurait eu d'autre الك عندى نصيحة qualité que d'aimer la justice et les savans, cela aurait ولولم يكن فيد الا محبة العدل ,suffi à sa gloire J'ai cu de lui dix و العليا لكفاه ذلك شرفاً بنلت وصيّے لي مند عشو عروش , piastres

Avoir, verbe auxiliaire, UK O. J'avais écrit, اكون كنبت كنبت كنبت كنبت كنبت

الله عليه الم J'ai à vous remercier, J'ai à sortir, وأجب على ان استكثر بحيركم لازم اروح الى موضع ـ بدّى اطلع لبرًا

II y a, يسوجد ـ فيه ـ غي Y a-t-il de l'eau ici? فيد. مية هوري. [Y a-t-il quelqu'un là-dedans? ما فيه حدا غير فلار, Iln'y a qu'un tel إ. فيد حدا جوا Il y a en ce moment un bâtiment qui va partir, Il y a des ال اللان موجود مركب عن قريب يسافر _ فيه ناس يخمنوا gens qui croient, , Il y a un an que je ne l'ai vu ومن الناس من بظن الماس من بظن cinq ans que ton frère est parti, من الدوك له خيس الم ال سئيري سافو Il y a maintenant stagnation de commerce, اللان صاير وقف حال على المتجر ,merce avait, کان موجود - کان فید - کان Il y avait كان ما كان يا مستمعين الكلام ,autrefois un pécheur قولوا نستغفرالله من الزيادة والنقصان حتى كان في قديم الزمان رجل صياد النح

Avoia, s. m., ce que l'on possède de bien, - جيع ما يملك , Tout son avoir , مال ـ مقتنى ـ كل ما احتوت عليديك - جيم ما حوت يك ٥٠ كان قريباً من ,ل- جاور , ٨٠٥١١١٣٣٨ , Avoisinen, v. a., و كان قريباً من الم

AVORTEMENT, s. m., accouchement avant terme, .ظرّم اسقاط الجنين

Avonten, v. n., accoucher avant terme, d. -

Avorter, ne pas mûrir, en parlant des fruits,

Avorter, ne pas réussir, الحاب I. Notre projet est راحت المادّة عناب املنا عنا ثنا التقصود , avorté

Avorton, s.m., né avant terme, Le.

. ثير غير كامل _ ثير ناقص , Avorton , fruit , plante , ثير غير كامل _ ثير ناقص Avour, s. m., procureur, L.S.

اقرّب - اقرّعلي نفسر ب

AxE, s. m., ligne droite qui passe par le centre d'un - خط مستنقیم یفوت علی مرکز الکرة (corps rond Axe d'une المدار الدنيا , L'axe du monde مدار poulie, محور البكرة . Axe d'un rouet, avec poignée, لولب الدولات.

AXILLAIRE, adj., de l'aisselle, et.

Axione, s. m., proposition générale, incontestable dans une science, قاعدة; plur., قواعد

AYANT-CAUSE, s. m., héritier, أوارث

Azėdanac, s. m., arbre, كازادر صدر

AZEROLE, s. f., petite cerise rouge et acide, وزعرور

Azi, s. m., présure de petit-lait et de vinaigre, انوع منفحة والمي دو وخل

AZIMUT, s. m., cercle qui coupe l'horizon et le point vertical, السبوت; plur., والسبوت.

Azun, s. m., mineral, Jije Liger

Azur, couleur, bleu de ciel, ازرق ازرق المعادي المعادي المعادي المعادي المعادي المعادي المعادية المعاد الأزوردي

Azune, E, adj., couleur d'azur, E, قبته السها La voute azurée, le ciel, لازردي

Azyme, adj., sans levain (pain), خبز فطير

AZYMITE, s. m., qui se sert de pain azyme, .من اصحاب الفط

BAC

B, s. m., seconde lettre de l'alphabet, في المالف باء الثاني من الالف باء

Babel, s. m., ancienne ville, بابل Tour de Babel, بابل عبرود.

Babel (Tour de), grande confusion de langues et d'opinions, إبلة اللسن والارا

- علبة BABIL, s. m., caquet, superfluité de parole, علبة . كثرة اللقش - كثرة الكلام - زيادة في الكلام.

- قسوال , BABILLAND, E, adj., qui a du bahil, كثير علية - فشار - لقاش - علماه.

- كثر علبت . . O هذر مردود . BABILLEN, V. D., caqueter مدر . . مثر علبت . . كثر الكلام . . O لقش كثير ـ فشر

BABINE, s. f., lèvres des animaux, امشفر المشفر plur., مشافر

BABIOLE, s. f., jouet d'enfant, au _ alle.

Babiole, chose puérile, وجير وجير عبر المحادث المحادث

BABOUCHE, s. m., pantousle en usage au Levant, بابوج

BABOUIN, INZ, s., enfant badin, étourdi, ولد بليط ولد اطير

Babouin, gros singe, نوع سعدان كبير.

BABYLONE, s. f., ancienne et célèbre ville d'Asie, العنيقة عديد العنيقة عديد العنيقة العداد العد

BAC, s. m., grand bateau plat servant à passer des voitures d'un bord à l'autre d'un fleuve, مسطوحة لحمل العربانات من شط نهر كبيرة مسطوحة لحمل العربانات من شط نهر الى قاطعه

BAD

BACCHANAL, s. m., grand tapage, قرقعة عوشة. Faire un grand bacchanal, خرب الدنيا

بخص الحبر, BACHIQUE, adj., qui a rapport au vin, يخص الخبر, Chanson hachique, عنية في مدخ الخير.

Васнот, s. m., petit bateau, زوارق; plur., زوارق مغیر۔

BACILE, s. m., fenouil marin, جوريين

BAGLER, v. a., fam., fermer une porte par derrière avec une barre, الربس الباب ou دربس على على الماد على الماد الماد على الماد على الماد الماد على الماد عل

- خلص الشَّى بالعجلة, Bdcler, expédier à la hâte, بالعجلة عجلة على الشَّى خلوص الشي

Badaud, s. m., homme qui est d'une curiosité frivole, عبالي; plur., عبالي et هبالي.

BADAUDER, v. n., niaiser, s'amuser à tout, يُعاللُ

BADAUDERIE, s. f., action de badaud, I LS.

BADIGEON, s. m., couleur blanche ou jaune dont on peint les murs, ما لون ابيض او اصفر بدهنوا بم

.0 دهن الحابط بلون ابيض ,.Baniceonea, v. a. او اصفر

- يحب الزاح واللعب, folatre, واللعب المزاح واللوب . مهرج مسحن - كثير اللعب و المزاج

Badin, léger en parlant des choses, فرلى.

.مزاح - لعب - تهريج , BABINAGE, 8. m. , جنال - لعب - تهريج

BADINE, s. f., petito baguette, شپروخ ; plur.,

. هرچ ـ . A حزل ـ . A لعب , BADINER, v. D.,

Badiner, v. a., plaisanter quelqu'un légèrement, مازح أحداً مرح مع

BADINERIE, s. f., Jis _ some

BAFETAS, s. m., toile de coton blanc des Indes, مقتد

BAFOURR, v. a., traiter injurieusement et avec mépris, بُهدل _ رِذْل _ شئير.

BAFRER, v.n., manger goulument, نسف في الأكل O.
BAFREUR, SE, S., grand mangeur, نستاؤ.

BAGACE, s. f., canne à sucre passée au moulin, collect., collect.

BAGAGE, s. m., équipage, effets, شبا _ البشات _ البشات _ البقال _ احبال _ البقال . || Plier bagage, au propre, احترال _ البش 0. _ البقال _ البق

BAGABRE, s. f., tumulte, bruit, عَاعَدُ لَمُ عَامِدُ .

BAGASSE, s. f., femme prostituée, مَدِمُ عَلَمُ لَمُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ مَا اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ مَا اللَّهُ عَلَيْهُ مَا اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَا

BAGATELLE, s. f., chose de peu d'importance, مسخولات تئائیش ; plur., تئتیش مضحکة ; plur., شی وجیز , جزری مساخر . Ceci n'est pas une bagatelle, مضحکة .

مدينة السلام - بغداد, Bagdan, s. f., ville, عديدة

BAGNE, s. m., prison des forçats, des esclaves,

BAGUE, s. f., anneau avec pierre enchâssée, خاتم; plur., خواتم.

BAGUENAUDER, v. n., s'amuser à des bagatelles, تبايل

BAGUENAUDIER, s. m., arbre, منا _ قلمنت.

BAGUETTE, s. f., bàlon menu, قضيان; plur., قصيان.

مدكات , plur., مدكن , plur., تاكم

Влит, s. m., sorte de coffre, نوع صندونق سبت.

Bu, x, adj., rouge-brun, اجر ; fém., إجر ; plur., اجر ادهم. Bai-brun, اجر

BAIE, s. f., petit fruit mou, à noyaux ou pepins, collect., _____.

. جوئة _ موردة , Baie, espèce de golfe, rade

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, حب المناسبة.

Baigner, couler auprès de, عند , عول مول المجرى حول الم

Baigner, arroser, moniller de, بل ب 0. ∥ Baigner de larmes, بلّ بالدموع

Se Baigner, v. pr., prendre le bain (d'étuve), استحم

Baigner, v. n., tremper, انتقع ا

Baigneun, s. m., qui tient des bains (des étuves), چامیة ; plur., چامید

BAIGNOIB, s. m., lieu où l'on va se baigner, موضع للتغسّل ـ مغطس.

BAIGNOIAE, s. f., vaisseau dans lequel on se baigne, احواض, plur., حوض

BAIL, s. m., contrat de louage d'un immeuble, راجار; plur., تجارات.

BAILLEMENT, s. m., action de bâiller, نشاوب.

BAILLER, v. n., ouvrir involontairement la bouche, تشاوب.

. اعطبي احداً شياً ,BATELER , v. a. , donner

BATLLET, s. m., cheval à poil roux, tirant sur le blanc, لوند اشقر مايل الى البياض.

BAILLEUL, s. m., qui remet les côtes, les os cassés,

BAILLON, s. m., ce que l'on met dans la bouche, dans la gueule, pour empêcher de crier, de mordre, تَقُلُ ; plur., لَقُعُلُ.

BAILLONNER, v. a., di di alla di oc.

L مالبت الشهس الى الغروب, Compliment à quelqu'un baisse, مالبت الشهس الى الغروب I. qui sort du bain : (grand bien vous fasse!), Réponse, عليك , Garçon de bain, دلاك ... | Maitre du bain, حامى الحيام - حامى

Bain-marie, eau chaude dans laquelle on met un vase pour faire cuire les viandes ou les autres choses . فصلة النبيذ المخلوطة بقليل من العكر ما حار بضعوا فيد فراغاً فينصب ما في qui y sont, الفراغ من لحم أوغيرذلك

BATONNETTE, s. f., pointe au bout du fusil, . زغاية ـ حرب , plur ; حربة في راس التفنكة

BAÏRAM, s. m., fête turque, בيל ב יבעל, Baîram à la fin du jeune de Ramadan, عيد الفطر. || Grand Baïram, ou Courban-Baïram, qui se célèbre soixante-- العيد - عيد الكبير , dix jours après le premier عيد القربان - عيد الاضحا

BAISEMAIN, S. m., hommage, SILILL Level .سلام _ تنقبيل , قبلة الايادي

Baisen, v. a., appliquer ses lèvres ou sa bouche sur, قبل ٥٠٠ باس ٥٠٠ لثم

Baiser, terme bas et populaire, jouir d'une femme, .سخم ـ . ٨ رقع ـ . I ناک

Se Baiser, v. récip., se donner un baiser, lough BAISER, s. m., action de celui qui baise, al -قبلة يودس ـ قبلة خابن , Baiser de Judas . بوسة ـ قبلة

BAISOTTER, v. a. fam., baiser souvent,

BAISSE, s. s., déchet des effets publics ou de com-. نزول , انحطاط اوراق الحكم والتجار ,merce

BAISSER, v. a., rendre plus bas, eds. Baisser les yeux, عيد عدد الطرئ - الرضى عيد المرق - الرضى عيد المرق المرق المرق عيد المرق عيد المرق عيد المرق عيد المرق عيد المرق المراق ا [Baisser pavillon, céder, ما قدام الصبح قدام الصبح اقر لاحد بالغلبة

Baisser, v. n., devenir las bas, صارواطي I. - القتال ولم بين الغالب من المغلوب المارواطي

. نزل السعر ,Le prix a baissé ! لنوطى الله عسل I. - أنوطى الماء للتنعسل Bain, s. m., cau pour se baigner . نزل السعر Bain, étuve, حامات; plur., حامات. Prendre un الله Les eaux ont baissé, المياة Le soleil

Baisser, aller en diminuant, نقص O.

بغير مبالاة _ بغير اكتراث, Tète baissée

Se Baisser, v. ref. , se courber, giail - all اطاطا _

Barssiene, s. f., reste de vin mélé de lie,

BAL, s. m., وقص

مستحرة - رقاص, BALADIN, s. m., danseur, farceur, قاص. BALAFRE, s. f., blessure au visage, sa cicatrice, .سلنج في الوجه ـ اثار ,plur. ;اثر ضربة في الوجد BALAFRER, v. a., faire des balafres, صلنح الرجم 0. ٨ جرم في الوجد ـ

.مكانس , plur. , مكانس , plur. , مكانس , BALAIS, adj. (rubis), Led.

BALANCE, s. f., instrument pour perer, audit, . فَبَانَدَ , Grande balance ميزانات et موازين

. برج الميزان , Balance, constellation

Balance, état final de compte, — La Jase. Emporter la balance, مرجع على غيره A. | Mettre en balance, examiner en comparant, راجع - وازن. ا الشكك ـ تحير في أمرة Etre en balance, irrésolu, أنشكك ـ تحير في أمرة || Qui est en balance, حيراني.

BALANCEMENT, s. m., mouvement alternatif d'un corps qui balance, ارتجاح - احتزاز. Balancement des vagues, اضطراب المواج Balancement du corps, ميل ـ تيايل.

BALANCER, v. a., tenir en équilibre, .) ...

Balancer, faire mouvoir en balançant, Do O. Ba-

بزن ,aor., وزن - وازن - قابل - راجيح طال بينهم La victoire fut long-temps balancee, طال

Balancer, compenser une chose par une autre, وازي ب

Balancer, v. n., pencher tantôt d'un côté, tantôt d'un autre, المال ـ تايل I.

تشكّك ـ I. _ خـار, Balancer, être incertain, اتقلب من راى الى راى - تحير في ما يصنع

Se Balancer, v. réf., se pencher d'un côté et d'un .I ماس _ اهتر في المشي _ تهايل _ .I مال ,autre balancer avec une escarpolette, ترجب الخطر من الانهار او البحر - البحراء

رقاص الساعة ,BALANGIEN, s. m., pièce d'une pendule, قاص الساعة . ثقالة الساعة ـ

Balancier, bâton de danseur de corde pour garder .ميزان الرقاص ,l'équilibre

Balancier, machine pour battre monnaie, التر لصرب السكتر

BALANÇOIRE, s. f., pièce de bois ou corde pour se . جوجنحانة _ مراجي , plur. , مرجيحة

BALAUSTE, s. f., fleur du grenadier sauvage, , Lila جنار ـ

كئس , BALAYER, v. a., ôter les ordures avec le balai, _ مَثْمَ . Balayer une maison avec soin, nettoyer particulièrement les plafonds, corniches, et autres endroits élevés, تسف البيت.

BARAYEUR, SE, S., Dil - Dil BALAYUBES, a. f. pl., عالة _ كنالة.

BALBUSARD, s. m., aigle de mer, نسر البحر.

BALBUTIEMENT, s. m., action de balbutier, ~ -. تلجلج - لجلجة - تهتهة

. تلجلي - نهته - دردش - نعتم - تهتم ، hesitant

BALBEK, ville de Syrie, علك . Balcon, s. m., saillie d'une senêtre avec balustrade, بالوط جون .

الخرجة شباك ـ درابزين خارج طاقة ـ شهنشين BALEINE, s. f., le plus gros des poissons de mer, الحث الأمر A.

.سک بونس - حوت بونس - حیثان , plur ; حوت

Baleine, fanons de baleine, corne pliante, الحبة الحوت

BALKINON , s. m. , petit d'une haleine , عوت صغير ابن الحوت -

BALEINAS, s. m., membredela baleine, "); BALISE, s. f., pieu, fascine, etc., servant à indi-علامة بضعوها في مواضع ,Se balancer en marchant avec fierté . البحتر Se balancer en marchant avec fierté علامة بضعوها في

BALISIER, s. m., canne d'Inde, فيزران.

BALISTE, s. f., machine de guerre, .مجانق et مناجق

Baliveau, s. m., arbre réservé dans la coupe des bois, pour le laisser croître, إنحار على حالها bois, pour le laisser croître لها يقطعوا غيرها

BALIVERNE, s. f., discours frivole, a_____ \ \ \ \ \ \ ____ . كلام باطل - بجقة - علكة

BALIVEBNEB, V. n., فك - كلك.

BALLE, s. f., à jouer, alb; plur., - de - 3,5; plur., Je.

Balle de plomb, jolog; collect., colog.

Balle, paquet de marchandises lié et enveloppé, ; فردة بضاعة ـ طرود ,.piar ;طرد بضاعة ـ شدّة plur., Calis. Voyes BALLOT.

BALLET, s. m., danse figurée, رموزى

Ballon, s. m., vessie pleine d'air et couverte de طابة هوا و هي مثانة منفوخة عليها جلد ,cuir

Ballon aérostatique, أقسم هوا.

BALLOT, s. m., gros paquet de marchandises em-بوالط يالوط مشوالات , plur وشوال BALBUTIER, v. n., prononcer imparfaitement, en ballées, ألوط مشوالات .طرود , plur., وطرد _ شلق _ فرادي , plur., عردة _ Un hallot de coton, شوال قطري Un hallot de drap,

Ballotten, v. a., une affaire, la discuter,

Ballotter, se jouer de quelqu'un, le reuvoyer de اللاعب مع _ مارخ , Pun à l'autre

BALLOTTEMENT, s. m., action de ballotter, ac, ... Balouan, E, 5., personne grossière, stupide, - ثقيل - اخشان, plur., نخشني .دب ـ ثور ـ جار ـ قليل العقل

BALOURDISE, s. f., caractère du balourd; chose . كومة رمل في البحر الجرنة - قلَّة عقل - خشونية , dite ou faite sans esprit

BALSAMINE, s. f., plante, july - they . Balsamque, adj., qui tient du haume,

Balsamum, s. m., arbre qui produit le baume, بُلسان - شجر البلسم

BALUSTRADE, S. f., c, j.).

Balustrade, galerie autour d'un minaret, شرفة. hernies, صانع الحفاظات. ; عامود درابزین BALUSTRE, s. m., petit pilier, plur., عواميد.

Balzan, adj., cheval qui a des marques blanches aux pieds, مجمل صحان

BALZANE, s. f., marque blanche aux pieds des chevaux, قبل و collect., المجيل Qui n'a point de balzane (pied) , مطلوق , [Cheval qui a trois pieds avec balzanes et un pied droit sans balzane, بحقل الثلاثة مطلوق البهين

Вамым, s. m., petit enfant, deb; plur., debl_ .ولد على البز- اولاد صغار ,plur ; ولد صغير

BAMBOU, s. m., sorte de roseau, انوع خيزراني. . بامتر ـ

عصابة ملوكية , BAN, s. m., proclamation de promesse de mariage, مناداة زواج

Ban, exil, تفي _ حفر.

BANAL, E, adj., commun, qui sert à tout le monde, .فرن للعام , Four banal للعام - عامى - معتاد

Banul, trivial, حامتي - عامتي . Expression ba-كلية عادية , من لغة العامة , ملية

BANANE, s. f., fruit, E, ocilect., oci, BANANIER, s. m., arbre, jell image.

Banc, s. m., long siége, مرتبة - Banc de . تنحوت , plur., تنحت _ د کک , plur., تنحوت Banc en pierre ou en brique, addition; plur., colde.

Banc, roche sous l'eau, أصفرة; plur., صفور. - جروف , plur. جرف رمل , plur. جروف

BANCAL, BANCEOCHE, s. m., à jambes tortues, .معوب الساقين

BANDAGE, s. m., bandes de linge, de euir, etc., pour fixer, فافغ; plur., تفاظات.

BANDACISTE, s. m., qui fait des bandages pour les

BANDE, s. f., lien plat et large de fer, ale; plur., جلب. Bande, long morceau d'étoffe, باط, plur., عُصْب , plur. ; plur. وباطات

- جياعة _ مناصر , plur. , بعنام _ جياعة _ ال جياعة حرامية, Une bande de voleurs, جُوقة جوقة جوقة, Par handes,

Bande, parti, ligue, مُعنة; plur., بعد عقد. Faire bande à part, se séparer de la société, النفرد بنفسه _ اعتزل عن غيره الم اعتزل عن غيره الم .ما هو من عصبتهم ,من جاعتهم ,bande

Bande de chameaux, de muleis. Voyez FILE.

BANDRAU, s. m., bande qui ceint le front, ales; plur., بفروف Bandeau qui couvre les yeux, وفروف ; plur., فاريسف. ا Bandeau royal, diadême,

BANDER, v. n., lier, serrer avec une bande, -Ban, mandement quelconque à cri public, وبط عينه , O. Bander les yeux, وبط عينه , O. Bander les yeux غیے ۔ رفوف عینہ ۔

Bander, tendre un are, وتر القوس , ٥٠ شد وتر القوس Bander, v. n., être tendu, Ju O. _ vis.

BANDEROLLE, s. f., sorte d'étendard, plus.,

BANDIT, s. m., vagabond malfaisant, حرامي; pl., ازبنطوط و زمنطوط و زالة, plur. زالل حرامية

BANDOULIÈAR, s. f., hande de cuir, عبر جلد

حالة التفنكة اوالكنيراوغير ذلك

BANGUE, s. m., chanvre des Indes, فنب هندي مناوع بنبج -

- نوع بنج BANLIEUE, s. f., étendue de pays autour d'une
ville, et qui en dépend, ضاحية مدينة pl., ضاحة الطرائي ـ حوالي ـ ديرة ـ

BANNE, s. f., grosse toile qui couvre un bateau, etc., مناه مناه المام المام

BANNETTE, s. f., panier de petites branches, āedē; plur., bē.

BANNI, E., adj., qui est en exil, مطرود; plur., مشقى ـ مسركل ـ مطاريد

BANNIÈAE, s. f., enseigne, علم; plur., علم اعلام; plur., علم Se ranger sous la bannière de quelqu'un, se mettre de son parti, عصب ب عصب ب داعتصب ب اعتصب ب اعتصب ب

BANNIA, v. a., chasser d'un pays, طرد A. ـ نفى ـ .A. ـ سركل ـ

يستحق النغى BANNISSABLE, adj., يستحق

. نفی ـ طرد , BANNISSEMENT , s. m. , عگرد .

Banque, s. f., commerce d'argent, صيرفية .

Banque, caisse publique, صندوق الصيارف.

BANQUEBOUTE, s. f., faillite, أنكسار – كسوة.
Banqueroute frauduleuse, انكسار كاذب إلا Faire banqueroute, انكسر عن أيانية الف عرش, انكسر عن ثيانية الف عرش, Faire banqueroute, expr. fam., manquer à sa promesse, منقّص في كلامه .

BANQUEBOUTIEB, S. m., D.

Bunquet, s. m., repas, وليمة; plur., ولايسم - ولايسم

- لوحسة BANQUETTE, s. f., banc rembourré, - لوحسة تخت عليه جللة اوجوخة محشية شعراً اوغيره

BANQUIER. s. m., qui sait commerce d'argent, صيارف ميارف

BAPTÉME, s. m., sacrement par lequel on est fait chrétien, قعاد عاد عاد معبودية معبودية. Compliment que l'on adresse après un baptême au père et à la mère de l'enfant, au parrain et à la marraine, مبارك علها مبارك فيك . الله بيارك فيك .

Baptiser le vin, النبيذ بالما, A.

BAPTISHAL, E, adj., qui appartient au haptême, دا عمادی. Fonts haptismaux, عمادی.

ـ يوضا المعبدان , BAPTISTE (SAINT-JEAN), D. p., ـ يوضا المعبدان المعبداني , المعبوداني

BAQUET, s. m., covier de bois, بشت خست . علب: ; plur., علبة.

Baragouin ou Baragouinaon, s. m., languge embrouillé, inintelligible, برطبة .

BARAGOUINER, v. a., parler mal, confusément,

BABAQUE, s. f., hutte, بيت صغير; plur., با نصاص ; plur., كوخ - اخصاص ; plur., كوخ - اخصاص . اكواج . Voyez Cabane.

BARATTE, s. f., sorte de haril qui va en diminuant par en haut pour battre le beurre, بربيل طوبل العلق من اسفله بنحضوا فيه المحليب اعلاة اضيق من اسفله بنحضوا فيه المحليب Arabes se servent, pour cet usage, d'une outre, قربة لحض اللبن.

BARATTER, v. z., remuer le lait pour former le beurre, عص اللبن , الحليب 0.

iron de navire, عش من قبطان مرکب

BARBACANE, s. f., ouverture dans des murailles, , plur. ; مزغــل للرمي _ فتحة ، طاقة في الأسوار . دزاغل

Вавьяе, adj., cruel, inhumain, قاسى; plur., ما لم حنية _ قليل الرحة _ قلبم قاسي _ قسالا

ـ موحش, au fig., sauvage, grossier, موحش .وحشية , plur ; وحشم

Barbare, impropre, en parlant d'un mot dur à .غير معتاد _ غربب ,l'oreille et inusité

Barbare (dans un sens analogue à celui que les Romains donnaient à ce mot), qui n'est point Arabe, qui ne connaît point la langue arabe, باعجم; plur., عجمى - اعاجم

BARBAREMENT, adv., 3 junes

Banbanesque, adj., qui est de la Barbarie, .مغاربة ,plur. ;مغربي

BABBABIE, s. f., cruauté, المارة - عدم حنية - قساوة . . قساوة وحشية _ قلة رحة

Burbarie, état sauvage, تُوحش Siècles de barba-ايام الجاهلية.

BARBABIE, s. f., contrée d'Afrique, על ו וגדון על . بلاد الغرب ـ

Banbaniska, v. n., pécher contre la langue, .بربر - ٨٠ خلط في كلام - ٨٠ لحن في الكلام

BARBARISME, s. m., faute contre la langue, محت الماء عبد 0. الحون, plur., لحن في الكلام.

BARDE, s. f., الحية ; plur., الحية ; plur., et مرد , Qui n'a point de barbe أمرد , Qui n'a point de barbe . ذقوري ا . كوسا _ كوسير , Qui a très-peu de barbe ا . مردان Les meilleures barbes sont celles qui peuvent tenir dans la main, dont la mesure est une poignée, سنحيط وسنة. , Faire sa barbe المخير الذقون قبتنــة تنكون A. I. | Compliment à quelqu'un qui مروط خبص ، Voyez Gairronnea.

BABATTEBIK, s. f., tromperie de la part d'un pa- vient de faire sa barbe, ألله ينعم عليك: ; rép. : عبي عليك إلله ينعم . شوك السنبل Barbe d'un épi,

> A la barbe de quelqu'un, en sa présence et par قدام عينيه - غصبا عن ذقله ,bravade,

Barbe, nom de sainte, قديسة بر بارة _ بربارة.

Sainte-Barbe, endroit du vaisseau où l'on met la .معزن البارود - موضع البارود في الركب ,poudre

- دبي - قعبارون , Barbe-de-Bouc , plante , salsifis , لحية التيس

Barbe-de-Chèvre, plante, 3 Barbe-de-Jupiter, plante, في الرائي .

Barbe-de-Renard on Tragacanthe, plante qui donne la gomme adragant, قتاد.

BARBEAU, s. m., fleur. Foyez BLUET.

BARBEAU ou BARBOT, s. m., poisson, July . بوړي -

.كار الحلاقة, BARBERIE, s. f., art de raser, كار

فوع كلب لد , BARBET , s. m., chien à long poil , ما نوع كلب

. حفّاف _ حلّاق _ مزيّن BARBIER, S. M., مناف

BARBITIER, v. a., الذقر I. A.

BARBILLON, s. m., petit poisson à moustaches, قراميط , plur ; قرموط

شيوخ , plur. شيخ - اختيار , plur. شيخ . Ваннотен, v. п., marcher dans la boue,

في الطين

Barboter, agiter l'eau avec les mains, - , -

BARBOTINE, s. f., semence, poudre contre les vers, . خریسانہ ۔ بزر خریسانہ

BARROUILLAGE, s. m., about - thetel. Foyez GRIFFONNAGE.

BARBOUILLER, v. a., salir, عقل بالوسخة 0. ..

Barbouiller, faire grossierement, box _ box _

- لخبط في الكلام - تحبص Barbouiller en parlant,

BARBOUILLEUR, SE, S., mauvais peintre, bl.

ابو ذقر، , Un bomme qui a la barbe bien fournie إبوالذقون -

BARRUE, s. f., poisson plat du geore du turbet,

BARDACHE, s. m., jeune homme qui se livre aux بُشْت ما النشر pédérastes , شناء

BARDANE, s. f., glouteron, plante, -راعي الحمام , Petite Bardane عتى خذني معك vrait autrefois les slanes et le poitrail des chevaux, .صفايح حديد على صدورالنحيل و اجنابها

Barde de lard, tranche de lard mince dont on en-. شقة رفيعة من شحم خنزير, veloppe une volaille BARDEAU, s. m., petit ais, من يا ; plur.,

Bardeau, mulet du cheval et de l'anesse, البغل الذي ابود حصان وامم حارة

BARDELLE, s. f., sorte de selle de toile et de bourre, .جلال

BARDER, v. a., un cheval, le couvrir de bardes. البس العصان صفايع حديد على صدره واجنابه Barder une volaille, la couvrir de bardes de lard; لف على الطيرشقة رفيعد من شحم خنزير

Bandor, s. m., petit mulet qui chemine à la tête بغل صغير بيشي في راس القطار ,des autres

BARGUIGNER, v. n., hésiter, - 33.

Banil, s. m., petit tonneau, برميك ; plur.,

ابلق ,et de noir

Biaronea, v. a., peindre de diverses couleurs, مقش بالران مصالفة

BAROMÈTRE, s. m., instrument qui marque la pe-ميزان الهوا والطقس, santeur de l'air et le temps,

BAROQUE, adj., informe, irrégulier, baile

Banque, s. f., petit hateau, باق; plur., باق plur., فوارب شخانير , plar. ; شختورة - زوارق , plar. ; زورق -

Banne, s. f., pièce de fer ou de bois, ani; plur. , خراس Barre pour fermer one parte, درباس; plur., دقور plur., دقور دراييس Barre de bois, عامود حديد Barre de fer seulement, عامود حديد .plar ; قصب - امنحال ,plur ; بنحل - حديدة قضيان.

Barre, ligne, trait de plume, aban _ ban;

Barre, entrée intérieure d'un tribunal, d'une as-. وسط ديوان - وسط محكية - وسط جعية , semblée,انک , plur. , تسکة ; plur. , عسانک , plur. ,

Barre, banc de sable à l'entrée d'un port, d'une . کومتر رمل فی بوعاظ نهر او مینا , rivière

Barres d'un cheval, endroit de la machoire où pose موضع اللجام من فك اسفل الخيل le mors, موضع BARREAU, S. m., sorte de barre, what all حديدة _ خشت

Barreau, lieu où se mettent les avocats pour plaider, leur profession, leur corps, موضع جعية المحاميين في الهجاكم وكارهم وجاعتهم

Bannen, v.'a., fermer avec une barre par derrière, انويس ـ دريس.

. خرطش . . . 0 , صد . . 0 شطب Barrer, raturer, شطب0 سد الطريق , Barrer le chemin, clore le passage BARRICADE, s. f., sorte de retranchement, . کرانک ، plar ، کرنگ _ متاریس ، plar ، متراس _ Bunnicaden, v. a. (les rues), faire des barricades, O. Barri- مسد الازقة _ . A عبل متاريس في الازقة | Bariolé de blanc الاجه _ ابرش A. عبل متاريس cader une porte, une fenêtre, نربس ـ دربس

> Se Barricader, v. ref., se garantir avec des barri-عهل مثاریس ـ کرنک ,cades

passage, مدّ عاجز, Les barrières d'une ville, . بوايات المدينة

plur., بتأني

Bas, s. m., vetement des jambes, بجروب; plur., Une : جرابات , plur. ; جرابة _ كلسات _ جوارب paire de bas, حوز جرابات. Mettre ses bas, L لبس جراباته

Bas, adj., peu élevé, وطي Plus bas, . قدّ قصير ,Stature basse | اوطع

Bas, quiest au-dessous, Jam - حتاني - سفلي -Salle basse, بيث تحتانسي. ال Le bas peuple, , جلد عنم مدبوغ - حَور , liure أنهن بنص Bas prix ، السفلة - أسافل الناس || Qui est à bas prix, رخيص ال Voix basse, ,Parler à voix basse واطعي . حس واطعي . Vue basse, انكلم بالواطى , بصوت خفسي قصير النظر , Qui a la vue basse فطر قصير

ے ذلیل _ ادنیا , plur., دنے , Bas, vil, méprisable ا . فعل قبير فعل دني , Action basse ا . خسيس ـ في هذا العالم الفاني الدني en ce has monde, ي - كلية واطبة ,Expression basse في الدنيا الفظ خسيس

Faire main-basse sur les ennemis, les tuer tous, قتلهم قتل عام

Le Bas, subst., la partie insérieure, اسفل الحيل. Le bas de la montagne, اسفل الحيال. الد bas de la robe, ذيل النوب; plur., اذيال الذيال Au bas, العنف عن الاسفل Au bas de cet écrit, في ذيلہ

- بالشويش, doucement, à basse voix, بالشويش Parler bas à quelqu'un, بالواطع _ بشوية شوية تَبَتَّبُت معه - توشوش معه - وشوش احدا

A Bas, الى الارض - لتحت . Mettre à bas, détruire, 30 0.

BARRIÈRE, s. f., pièces de bois pour fermer un ment, ment, BARRIQUE, s. f., sorte de gros tonneau, بنية إلى اسفل إبنية Mettre bas les armes, les déposer, مى السلاح ـ سلم السلاح I. | Mettre chapeau bas, l'ôter, شال البرنيطة 1. | Mettre bas, faire des petits, en parlant des animaux, ... O. .. ــا جاب

Lie-bas, Lie- - clis.

Ici-bas, في هذا الدنيا. Les choses d'ici-bas, .حطام الدنيا ,les biens d'ici-bas امور الدنيا

BASALTE, s. m., sorte de marbre noir, July 18 ... BASANE, s. f., peau de mouton tannée pour la re-

BASANE, E, adj., à teint noirâtre, اسهر اللون

BASQULE, s. f., jeu d'enfant, ~ Faire la bascule, انقلب.

Base, s. f., ce qui soutient le fût de la colonne, قواعد , plur. , قاعدة

Base, principe, fondement, .اصول ,:plur ; اصل ـ اساس ومسند

Basen, v. a., appuyer sur, بني I. ـ بني.

Se baser, v. pr., se fonder sur, يفي على 1.

عوطة , Bas-Fonds, s. m., terrain has et enfoncé, عوطة

Bas-fonds, fonds de mer où il y a peu d'eau, موضع من البحر غير عيني

Bastile, s. m., plante odorante, cordiale, cépha-ربحان - بادروج - حُوك - حبق - مبقة اique, Faux-Basilic. Foyez Cumoponium.

Basilie, serpent fabuleux dont le regard tue, اصلال, plur., صل - افتر

BASILIQUE, s. f., grande église, "Simus . Basilique, veine de la partie interne du bras, العرق الابطى - حبل الذراع - عربي الباسيليق | Avec mouve. تحت . Avec mouve الغرق الابطى - حبل الذراع - عربي الباسيليق العربي العربي المناس المناسبة العربي المناسبة العربي المناسبة العربي المناسبة العربي المناسبة المناسب

. نقوش , plur. , نقش , plur. , نقوش

Basin, s. m., sorte de toile de coton très-forte, فقته هندئ

BASQUE, s. f., pan d'habit; فيان ; plur., اذبال المراف ; plur., اطراف الثوب

Bassz, s. f., instrument, نوع الة موسبقاً.

Basse, les tons les plus bas, مركة ـ بم

Basse-Coun, s. f., endroit où it y a de la volaille, حوش الفراء

BASSEMENT, adv., au fig., d'une manière basse, sile, צנטוף.

Basses, s. m., plur., bancs de sable; rochers sous reau, الم عدمات وصنعوا تحت وجه الما كرمات المادية المادية

BASSESSE, s. f., inclinations viles, عساسة الطبع - ردالة

Bassesse, action basse, عهل قبيع ـ فعل دنى, Plutôt la mort qu'une bassesse, دنالة ـ دنيــة و لا الدنية و لا الدنية

BASSET, a. m., chien de chasse à jambes courtes, أنوع كلب صيدى قوابه قصار

Bassin, s. m., grand plat, صحون; plur., وصحون.
Bassin creux, bassin à laver, cuvette, طشت; plur.,

ا حواض , plur., حوض , plur., حوض , plur., احران et اجران.

Bassin, pièce d'eau, بركة; plur., ورض - برك ; plur., عوض - برك . قساقي ; plur., فساقي .

Bassin de balance, كَفْتُ مِيزَان ; plur. , كَفْتُ. Bassin d'un port de mer, مُنْط.

Le Bassin; la partie inférieure du trone humain, الحوضة عنور الحجوف الاسفل.

Bassin, belle plaine ronde entourée de montagnes,

. بركة _ مغطس , Bassin d'un bain

BASSINER, v. a., chausser avec une bassinoire, استحس الفرشة

. هَبِل, Bassiner, fomenter en mouillant,

Bassingt, s. m., partie creuse d'une arme à feu, où est l'amorce, عيت الدُخيرة ـ جُرن ـ فالية.

Bassinoire, s. f., sorte de bassin pour chausser le lit, الة نحاس لتسخين الفرش.

.مدينة البصرة Bassona, ville d'Asie,

Bastion, s. m., براج ; plur., إبراج إ

BASTONNADE, s. f., coups de bâton, عُلَتُ ; plur., عُلَتُ ، Recevoir la bastonnade, ضرب عما ـ عُلَتُ ، Donner la bastonnade, ضرب علقة ـ O. I. صرب عصا . صرب عصا .

Bastaingue, s. m., popul., bal de guinguette,

BAS-VENTRE, s. m. Foyes ADDOMEN.

Bir, s. m., queue de poisson, خنب السيك.

BAT, s. m., selle des bêtes de somme, pour un chameau, وحال ; plur., الماغز ; plur., وحال : ورحال ; plur., مداشة ; plur. مداشة ; plur. الكوار ; plur. كور ; plur. وردعة ; plur. وردعة ; pl., يردعة ; plur. والدع ; plur. والدع ; plur. مكوس : والدع السير . الكوس . سير والدع السير . سير .

BATAILLE, s. f., عرب عركة. Mettre en bataille, القتال O. Se mettre en bataille, الصطف العسكر للقتال

تعارف مع ،BATAILLEA, v. n., contester, disputer مع - تعالج مع - تعالج مع العالم عليه العالم عليه العالم عليه العالم عليه العالم العالم

BATAILLON, s. m., troupe de trois cents à six cents fantassins, جاعة مشالا من ثلثهاية لسنهاية.

ابن زنا , BATARD, E, adj., né hors mariage, ابن دام دام الديق , plur., بندوق En Syrie, بندوق

BATABDEAU, s. m., digue, اسد ماجز للها.

; قابق _ قنبج , plur. ; قنجة , plur. ; قابق _ قنبج , plur. , شحانير , ام ; شختورة , Grand bateau . قوابق .

BATELAGE, s. m., métier, tour de bateleur, تزعبر ـ يهلوانية ـ

BATELET, s. m., petit baleau, Lusa.

BATZLEUR, s. m., charlatan qui amuse le peuple, رعبر . Bateleur, danseur de corde, joueur de farces, . بهالوین et بهلوانات.

BATELIEN, ÈNE, subst., qui conduit un bateau, . نوتی و قابقیجی و ملاح و مراکبیت ; plur., مراکبی Batelier, qui conduit un batelet, معداوی

شد الحمار, BATER, v. a., mettre un bât sur un âne, الحمار الحراب معلم الداتة على الداتة

BATIER, s. m., qui fait des bâts, بوادعية; plur.,

BATIFOLEA, v. n., se jouer comme les enfans, الصغرن ـ . A. لعب مثل ولدصغير

BATIMENT, s. m., navire en général, مركب; plur., بمراكب , gém. plur., قيابس .

BATINE, s. f., sorte deselleen toile rembourrée, عيارة ـ ابنية.

BATINE, s. f., sorte deselleen toile rembourrée, جلال.

BATIR, v. a., édifier, بني I. عير.

Bâtir, terme de tailleur, condre à grands points, dresser l'ouvrage, مُلَلُهُ.

BATISSE, s. f., Tili - li.

Batisseur, s. m., terme familier, propriétaire qui

BATONISTE, s. m., joueur de bâton, الغيب النبوت. BATONNEN, v. a., donner des coups de bâton, حطَّ تحت البنوت. ٥٠ صرب عصاء. ٥ شيط علقة ٥٠ منزل عليد بالعصاء. ١ نزل عليد بالعصاء

Batonner, rayer, Ja 1. _ _ be 0.

BATCHNIER, s. m., porteur du bâton d'une confrérie, حامل العصاء شيني.

BATTAGE, s. m., action et temps de battre le blé, دراس الغلة.

BATTANT, s. m., chacun des deux côtés d'une porte, درفت: plur., صلف porte, خردة والباب; plur., فرد Porte à deux battans, با ب من درفتين.

Battant, adj., celui qui hat, بار ب

Mener tambour battant, maltraiter, 25;

Marcher tambour battant (armée), سار العسكر,

BATTRMENT, s. m., action de battre, بنوب يد على يد ـ تصفيق . Battement de mains, ضرب يد على يد ـ تصفيق . Battement de cœur, بنفقان القلب Battement d'artère, فز الشريان.

BATTE, s. f., instrument pour battre, حسدق المحاري, plur., علواري,

BATTERIE, s. f., querelle avec coups, בעולה ב

Batterie, plusieurs canons réunis et disposés pour tirer, مدافع مجة . Dresser une batterie, فصب مدافع 0.

Batterie, pièce d'un fusil sur laquelle frappe le chien, مُقَلَّدُ. La hatterie et le chien pris ensemble, وَنَادَ مِنْ اللّهُ وَنَادَ مِنْ اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمِنْ اللّهُ وَمِنْ اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمِنْ اللّهُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُ وَلَا اللّهُ وَمِنْ اللّهُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُ وَمِنْ اللّهُ وَمُؤْمِنُ وَمِنْ اللّهُ وَمُؤْمِنُ وَمِنْ اللّهُ وَمِنْ اللّهُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمُومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمِومُ وَمُؤْمِنُومُ وَمُؤْمُومُ وَمُؤْمُومُ وَمُؤْمُومُ وَمُؤْمُومُ وَمُؤْمُومُ وَم

Batteric de cuisine, خاس الطبخ.

BATTEUR, SE, S., qui aime à battre, صواب ـ صواب الضوب

Batteur en grange, qui bat le hlé, دراس القبح.

Batteur de pavé, oisif, vagabond, اسندال ; pl.,

.مدى BATTOIR, s. m., palette pour battre le linge, مدى ...
BATTRE, v. a., donner des coups, ضرب O. I. _
Battre quelqu'un, le frapper, قتل O. _ ...

Tu mérites d'être battu, الستاهل القتلة , Etre o. اكل صرب - اكل قتلة , battu

I. Fire Lattre les ennemis, les vaincre, اكسر لاعدا hatta, مسر الكسر ، A.

Battre la mesure, la marquer, كافي بوزون 0.

Battre monnaie, la fabriquer, ضرب السكة I.O. .0 دئل معاملة ـ

Battre le tambour, الطيل 0.

Battre un bois, le parcourir en chassant, .فتش الحرش .. ٥ دار في الحرش

Battre la campagne, fam., déraisonner, فرفي. . نفض الثوب, Battre un habit, le nettoyer, نفض

Battre la laine. Voyez ARCONNER.

Battre le blé, درس القبي O. Battre le briquet, ٨ قدم - ٨ قدم الزناد

Battre les cartes, خلط الاوراق 0.

Battre, v. n., éprouver un mouvement d'agita-. ا وفز ـ . O دنا _ تحرك , I.

Battre, palpiter, تغفق I. O.

Battre de l'aile, معرف بجناء, رفرف بجناء.

Battre des mains, applaudir, jes _ iso.

Battre en retraite, commencer à se retirer, 3.

Faire une chose tambour battant, au vu et au su de tout le monde, فعل الشي قدّام عيون الناس A. على الباة والعلمي.

Se Battre, v. pr., قاتل مع ـ قاتل.

Se Battre, v. recip., سائنقاتل ـ انتقاتل ـ انتظار با

Ватти, part., en parlant des yeux, قاعسة. Battu (chemin), frayé, في مسلوك .

.طريق سالكة

Battu des flois, - le lle des flois,

Battu de la tempête, العواصف.

BATTUE, s. f., recherche du gibier dans un bois, une plaine, الفتيش على الصيد.

.تلييس

BAUDET, s. m., åne; au fig., ignorant, , : plur., جماش , plur ; جمش - جير

BAUDRIER, s. m., écharpe qui sert à porter l'épéc, . حايل ـ حالة السف

BAUGE, s. f., lieu fangeux où se retire le sanglier, موضع وحل ماري العنزير البري

BAUME, s. m., herbe odoriférante, () ; plur., المحرر

Baume, s. m., liqueur qui découle de certains arbres, ulul - ululul : plur ; plur ; plur ; Baume de la Mecque, بلسان مكى Baume !! Baume du Pérou, بلسم هندي Baume de Copahu, بلسم بلسم اسرابيل Baume de Judée, التعقيبة.

.مراهم , plur. مراهم , Baume, onguent

Baumien, s. m., arbre qui porte le haume, السار, .شجر البلسم ـ

BAVADD, E, adj., qui parle sans mesure, يقباق _ فشّار ـ كثيرالكلام ـ قوّال ـ علّاك ـ لفاش ـ هذار ــ ريالية!. Bayard indiscret, qui parle de choses qui no . فصنولي _ كثير علبة ,le regardent point

- هذیان - شقشفت لسان ,BAYARDAGE, s. m., اسان المقشفت علكة _ فشر _ بجقة _ هذر - كثرة الكلام _ بقبقة Bavardage sur des objets dont on ne doit pas se mê-. كثرة غلية _ طولة لسان _ فصول _ فوصلة , ler

BAVARDER, v. n., dire beaucoup de paroles inu-.0 لقش كثير - .0 فشر - . هذر - كتر الكلام ,tiles ـ علك ـ يقبق ـ وغير. Bavarder sur des choses - تنفوصل - كثر غلية ,dont on ne doit pas se mêler اطال لسانه ا

BAVE, s. f., salive qui coule de la bouche, Ju, -ر يوال - روال - لعاب

BAVER, v. n., jeter de la bave, .I جرى الروال من فيه

BAVETTE, s. f., petite pièce de toile que l'on met قطعة قياش كتان أوخام ,Bauce ou Bauce, s. m., enduit sur les murs, sur la poitrine des enfans, وقطعة قياش كتان . يحطوها على صدر الأطفال ليجرى عليها روالهم

templaht; الفتني الحنكم يو بهت المراه بهت المؤلف المالكة المراه الم Bazan, s. m., marché public en Orient,

... ۱۱۰۰۰ استواقاع ۱۲۰۱۰ وسلوی سافارار

Bournes, s. m. gomme, وَهُنِ الْمُولِدُ لِهُمُ اللَّهِ Bournes, s. m. gomme, مُقَالِ لِمُعَالِي اللَّهُ اللَّ

BEANT, E, adj.; ouverty Qui a la bouche béante, فاتم حنكه

Bear, E', adji; (ironiquement), qui fait le dévot, بطوناوي مبارك بالمقعع الفسل الديانة

Béat, termerde jeu, exempt de jouer ou de payer sa part dans un repas latit.

BLATIFICATION, Soft, action de béatifier les morts; الطويب الاموات

Bratisten, v. a., meltre au rang des Bienheureux, A جعل من الطوبانيين

Birringue, adj., qui rend Bienheureux, Bearryne, & f., bonbeut, felicité éternelle, سعادة ابدية - نعيم - طوئبي

BEAU, BELLE, EILE, Edj., Junion Die bellen femme, مَالِهِ، أمرالاً ذَاكِ إِنها و كَمَال و قد و العندال beau joury turn certain jour الايام الإسام و المناس كو يسيد الديام الايام الإيام الماس و كهال على كو يسيد الديام الايام الماس و الماس الم : ذات يوم

Bean, sami, Jane

Beau, adv., en vain, Will all a beau faire, العث بالناطل J'al-cu beau lui die de على المراجر مع المجرِّف الول الدروع , e'cu aller, il ne m'a pas deoute ؛ رما سهم مشي

الطقس طيب اليوع ¡ fait bear aujourd hui الدنيا صح

Tout-Beau, interj. fam.

En Reau, adv., sous un bel aspect. . فالوحة الحسور

BEAuroue, adv, Just - 25 2 - 15. Beau- En Barbarie, Just - 10

_ كثير مــــازات , Beaucoup de fais كثير فاس BAYER, v. n., regarder-la bouche beante-en con- امرار عديدة _ امرار عديدة Beaucoup plus savant que lui, اعلم عند بكثير الله sait beaucoup moins que الله بعرف اقل منك بكثير , ll s'en faut beau-إلقوق عدد رcoup, القوق ا

> Brau-Fills, 5. m., celui dont on a épousé le père, إولاد ,plur ; ابن الزوج

> Beau-Fils, celui rdont on a épousé la mère, اولاد, plur.; ابن الزوجة - ابن الاسراة

Beau-Fils, gendre, مروج البنت عصبار.

Brau-France, some, celui dont on a épousé la sœur, الخوالراة مناغد بالف سلف

Beau-Frère, frère du mari, de _ Les _ الخوالزوج

Beau-Frère, celui qui a épousé la sœur de, .صهر - عديال السلف - زويم الدخت

Brais-Pran, s. m., second mari d'une mère, Beau-père, père du mari, - le l'éce, BEAUPRÉ, s. m. mat à la proue d'un vaisseau,

الصارئ الذي على مقدم المركب

- حُسن - ملاحة - كيامة صحال وسن علامة والم

Bec, si m. (d'oiseau), plur., plur., oile.

.سن القلم , Bec de plume . سن القلم , Bec , pointe | Bec d'alambie, | Little | Little

Se prendre de bec avec quelqu'un, es Jeles -

Tenir quelqu'un le bechdans l'eau, l'amuser de vaines promesses, أعاطل أخدا; le faire attendre. الخلق الحدا يستنظر زمان

BEC-DE-GRUE, s. m., plante. Voyez GEBANIUM.

Because, st f., oisean, pyl -. حاجة قرنبيط - جاجة الخرش - دجاج العاية

. بيكاسون - بكاسون الناس و Becassine, a. I., oiscau الناس و الناس و coup de gens

BEC-FIGUE, s. m., oiseau, عصفور التين ; plur., تربنية ـ الوينة عصافير

Becur, s. f., outil de jardinier, فأس ; plur.,

A. فنع الارض بالمرد. I عزق الارض ، Becuza, v. a. فنع الارض بالمرد. I. قلب الارض بالمرد

Bécurque, adj., ou pectoral, عنافع للسعال.

BECONQUILLE, s. f., racine, Libe.

Bzcquée, s. f., ce qu'un oiseau porte à ses petits; ce qu'il leur donne à la fois, زقة الطير لفراخه O.

BECQUETER, v. a., donner des coups de bec, نَقَر O. نَقر.

Se Becqueter, v. récip., نناقر.

BEDAINE, s. f. (comiquem.), gros. ventre, المنجها عدود ـ كرش كبير ـ بطن جيماء.

خدّام من خدامين الكنابس, s. m., من خدامين الكنابس الكنابس خدام القسوس المحيل في بك رمع و بيشي قدام القسوس المحيد عند المحيد الم

Benovin, s. m., Arabe nomade, بدوى; plur., Benovin, s. m., Arabe nomade, بدوى; plur., Benovin, s. m., Les Bédouins, البداوى ـ العرب Becalement, s. m., vice de la parole, المراة ـ الم

Begayea, v. n., articuler mal les mots, الكن A. ـ طهطم

Bécu, adj., cheval qui marque toujours quoique vieux, مصان لا يهسے سنّه مع انه متقدم في العمر Bècux, adj. com., qui bégaie, كنا; fém., الكن plur., دُلكُن

امراة صاحبة صنع ,BEGUEULE, s. f.,

Beouxy, s. m., coiffa pour les enfans, نوع عرقية.

Bénén, s. m., racine, oly - owe

Behen, arbre, Foyez Ban,

عجين مقلى ,BEIGNET, s. m., pâte frite à la poële , عجين مقلى , ولوبية _ زُنكُلة _ زلايية _ عومة

BELANT, B, adj., qui beie, cil.

BELEDIN, s. m., coton du Levant, بعلى بلدى

BELEMENT, a. m., cri des moutons, عبعة عند أنغا العند العند

BÉLEMNITE, a. f., pierre de lynx, جرالشاب. BÈLEA, v. n., عبد النشاب O. ـ مِثْ A. I.

BEL-Espair, s. m., qui affecte de l'esprit, عدى مدى

; قرقدون _ ابن عرس _ عرسة ،، f. Belette, s. f., غرسة ، plur., نيوس , قراقدين , plur., نيس _ قراقدين

Bélies, s. m., måle de la brebis, کېش ; plur., کېوشة ,اکباش ,کباش

Bélier, machine pour renverser des murailles, مناجق; plur. مناجق,

Beller, premier signe du Zodiaque, ابرج الحمل .

Bella-Dona ou Belle-Dane, s. f., plante vénéneuse, الحموة الحموة .

Belle-de-Jour, s. f. Poyes Hémérocale.

BELLE-DE-NUIT, s. f. Foyez JALAP.

Belle-fille, s. f., fille du mari, بنت الزوج.

Belle-fille, fille de femme remariée, بنت الزوج

امراة الابن - كنت Belle-fille, bru, امراة

Belle-Mène, s. f., seconde femme du père, - M'slock.

Belle-mère, mère du mari, حياية - ام الزوج - عياية

BELLE-SORUR, s. f., sœur du mari ou de la femme.

ou femme du frère, حديلة عديلة - سلفة - ورجة الأخراة الرادة الر

BELLEMENT, adv., fam., doucement, عباسدو - بهنویت شویت

BELLEAIE, s. f., espèce de mirobolans, إبليلج

d'où l'on a une belle vue, علية _ مطل ; plur., علالي Ben, s. m., arbre ou chicot d'Arabie, محير البار. Noix de ben, البان - حب البان Haile de ben, البان معا

Bénédiction, s. f., قبرك _ بركة. Donner sa bé-بارک علی nediction

Bénédictions, graces, faveurs du ciel, نعم ـ بركة; خيرات ـ انعام ,plur.,

Benerice, s. m., profit, منفعة _ is plur., ويي ـ منافع , Bénéfice territorial , ربيح ـ منافع اقطاعات

Bénériciea, v. n., ... استفاد انتفع من استفاد ا

BENET, adj. s. m., niais, sot, Jale; plur., plur.

حدية _ مخدوب _ دت _ صابط , pl., عسط _

BÉNÉVOLE, adj. com., bien disposé, Jam. Sachez, اعلموا با سادة با كرام ان , lecteurs bénévoles , que BENI, E, adj., 2007 - 2010.

BENIGNEMENT, adv., avec bonté, אוליה ב יירולה ביירו של שלים ואינו שלים ביירו ביירו שלים ביירו בייר - حلم - سلامة , Bénignité, s. f., douceur, bonté, حلم -الطافة _ رافة

BÉNIN, NIONE, adj., doux, humain, בלא ולפיא الطيف الطبع - سليم - رووف -

BÉNIA, v. a., consacrer au culte avec des cérémo-. کرس ۔ قدس nies,

عرايش , plur. عربش _ عربشة , jasmin , etc. بعربش _ عربشة ; plur. بعرايش , اعطى البركة للجهيم - بارك على الناس

. مرجع - حزهز - 0. حزّ الله Que Dieu vous be بارك . Que Dieu vous be nisse, فيك الله يبارك فيك . || Que Dieu bénisse vos بارك الله في هيتكم ,soins

Dieu vous bénisse! (à quelqu'un qui éternue), رحم الله والديكم ou اجركم الله ,réponse ; رحكم الله على قلك , réponse ; صحة ـ

Bénir, louer, rendre grâce, حد الله على ٥٠٠ برندقان ذکی الرایحة ای O. Nous bénissons Dieu de ce que, شکر علی . نوع كهثري , Bergamote, espèce de poire الله الحهد و المنة على _ نشكر الله على , الذي

BELVEDER, s. m., pavillon sur une maison, lieu Eau bénite, ما مكرس ما مقدّس ما مقدّس . | Que votre بتبارك اسك _ بتقدس اسك اسك اسك اسك

جرن الما المقدس, Bénitien, s. m., بجرن الما المقدس

Benjamin, s. m., enfant préféré à d'autres, محبوب _ بنيامين

بخور جاوى , BENJOIN, s. m., gomme aromatique . جاوري - بېټور څوري .

BENOIT, nom propre, Ju.

ERNOITE, s. f., plante, كم الماركة,

معكز , Bequittand, s. m., qui se sert de béquilles ابه العكازات

عكازات et عكاكيز, plur. ; عكازة et عكازات. Bequillea, v. n., se servir de bequilles, is.

BERBERIS, s. m. Foyez ÉPINE-VINETTE.

BERCAIL, s. m., bergerie, J., Au fig., le sein de l'église, ألبيعة المقدسة ,de l'église

.اسفندليون - اسقندفليون , Bence, s. f., plante, اسفندليون BERCEAU, s. m., lit d'enfant à la mamelle, 340; plur., اسرة plur., أسرة Berceau suspendu, espèce de hamac, مرجيحة.

Berceau, lieu où a commencé une chose, L'Égypte fut le herceau des sciences et des arts, .مصركانث منبع العلوم و الصنايع

. صغر _ عهد الطفولية _ طفولية , Berceau, has age Berceau, voûte en treillage garnie de vigne, de

Bercza, v. a., mouvoir dans et avec le berceau,

عشم بالباطل Bercer de, amuser par des promesses, علل بالمحال _ اوعد مواعد باطلة _

Se Bercer de, v. réf., se nourrir d'espérances - تعشم بالباطل - اوحد نفسه بالباطل ,vaines انعلل بعسي ولعل علل ننفسه بالمحال

BERGAHOTE, s. f., orange tres-odorante,

Benge, s. f., bord élevé d'un fleuve, d'un fossé, etc., حافة نهراو خندي مزنفعة

BERGER, ERE, S., classification, plur., 300.

BERGERIE, s. f., lieu où l'on enferme les moutons, اصطبل العنم - مراح العنم

BERGERONNETTE, s. f., petit oiseau blanc et noir qui suit les troupeaux, الحلي والحلل انت غنية عنها إنوع طير صغير ابيض و اسود Besoin urgent, .بنبع الغنم

. كرفس BEBLE, s. f., plante, ache d'eau, U1 .

. صابة تحدث في النظر

BERNER, v. a., faire sauter quelqu'un en l'air par de? إيش لازم أن الديم الدي e mouvement d'une couverture, حطوا رجلا على لحاني مسكوا اربعتر اطرافه وهزوة فشلفوا الرجل في الهوا

Berner, v. n., au sig., se moquer de quelqu'un, .تضيحك على -. 0 سلنم احداً في الضيحك

BERNIQUE, adv., t. pop., se dit à quelqu'un frus-بسقیک یا کیوں ۔ هیہابت ، tré dans un espoir

BÉRYL, s. m., ou AIGUE-MARINE, pierre précieuse, جر الازرق

Besace, s. f., sorte de sac formant deux poches, خراج , plur ; خرج

BESICIER, S. M., - Did.

BesicLes, s. f. pl., lunettes à branches, كوزلك. Bzsogne, s. f., ouvrage, travail, شغــل; plur., شغلة ـ اشغال.

وحوش كواسر إ BESOIN, s. m., manque de choses nécessaires , وحوش ـ حاجة _ اعتبازات , plur. , اعتباز _ عوزة _ عازة جابح ; plur., تحياجاً. S'informer des besoins de quelqu'un et y pourvoir, کا استفقده و لاحظم بکل - في وقب الاحتياج , Au besoin بلزمــــ .. الماجة المحاجة المحاجة المحاجة 🛭 🗚 لزمه شي ـ احتاج الي ـ اعتاز شيا , الي شي - كل ما تحتاج اليه, Tont ce dont tu auras besoin, __كل ما . بيهامة _ مثل الدب الالك العوزة J'ai besoin de yous الكرمك _ كل ما تعوزة

مالي حاجة فيه, Je n'en ai pas besoin, أنا عاوزك | Je n'ai plus besoin de rien (j'ai pris tout ce qu'il me fallait), عنيت و وفيت Tu n'en as pas besoin ر ما انت مفتقر اليم (tu en possèdes assez), ما انت انت عني عند النت عني عند النت عني عند الع العيرك , la parure, vous n'en avez pas besoin, عيرك ملهوق الى شي ,Qui a un besoin urgent de الهفته || Donner à quelqu'un ce dont il a un besoin pres-ما يلزم أن O. ∥ Il n'est pas besoin de, أو ل بغتم Qu'est-il besoin ما بحتاج الامرالي ـ ماهو لازم أن ـ

.فقر عازة Besoin, indigence,

. شغل _ حاجة _ ضرورة , Besoin, necessite naturelle , قضى حاجة, Faire ses besoins, satisfaire un besoin, خاجة .I قضى شغلہ ـ

Bestial, adj., qui tient de la bête,

BESTIALEMENT, adv., at limit .

BESTIALITÉ, s. f., commerce charnel avec les bêtes, انيان البهايم

.طرش - بهابم - سعى Bestiaux, s. m. pl., حسف المرش - بهابم -. طوش _ مواشى , plur. , ماشية , BETAIL , s. m. ,

Beta, s. m., fam., très-hète, المرة عليم بالمرة .دټ ـ مجدوب ـ

BETE, s. f., animal irraisonnable, ", plur., Bête sauvage, وحش , plur. , وحوش Bête féroce, وحش كاسر-سباع plur., بسبسع plur.,

Bête, personne stupide, بيد ـ بارد ـ بهيم . بهر- ثور- دب - مجدوب - جدبة - قليل العقل Faire la bête, dire ou faire des bêtises, كبارد.

Bête noire, au fig., personne que l'on déteste, . C'est sa bête noire, حدا كريه

BETEL, s. m., plante, et . dered - dered .

BETEMENT, adv., comme une bête, sottement,

Ветнье́ем, village de Palestine, بيت لحم . BETISE, s. f., défaut d'intelligence, action sotte,

| Faire on dire des , قلة. عقل _ برادة _ بهامة _ بلادة betises, sal على احد.

BETOINE, s. f., plante sternutatoire, apéritive, .شاطرة _ قسطران _ بطونيكا _ دانين الجدي

ВЕТТЕ Ou Poinee, s. f., plante, ,

BETTEBAVE; s. f., bette à grosses racines de rave, rafralchissanto, بغير موندر مريد منجر مريد مناهد مناه

BEUGLEMENT, s. m., cri, mugissement du bœuf, de la vache, عجير الثيران و البقر, عجير.

I. عرد نعر العرد العرب العرب

Beurae, s. m., Beurre frais, . سيرن مسلى ,Beurre fondu ، زيدلا

Beurnien, ène, adj., qui vend du beurre, Brvue, s. f., erreur par ignorance, aldi.

BEY, s. m., seigneur turc, gouverneur d'une ville, d'une province, نيه د يكوات, plur., تيه د يكوات , pl., .سناجق , .plur ; سنجق _ بيمات

بلدة صغيرة و هي كلمة احتقار ,Bezoard, s. m., concretion pierreuse dans le corps pris, بلدة صغيرة و هي كلمة احتقار de certains animaux, qu'on dit bonne contre le venin, جر بادزهر ـ بنزهير

- عوجة ـ تعوَّج Btas, s. m., ligne oblique, الحراق

.طريقة عوجا ,Biais, moyen détourné

.منحر فا _ معوجا , De Biais , adv. , obliquement

BIAISEMENT, s. m., marche en biaisant, 35. , plur. بحيلة , Biaisement , detour pour tromper , حيلة ; plur.

عوم - محارفة - كيل

BIAISER, v. n., être, aller de biais, عوف _ في المحرف _ مسك طريقة عوجا ,Biaiser, employer la finesse . تبحارف على احد - تلوع

BIAISKUR, s. m., homme qui biaise, polo.

اناه صغير , BIBERON , s. m. , vase à bec pour boire في شكل الأبريق.

Biberon, homme qui aime à boire,

BIBLE, s. f., l'Écriture-Sainte; livre de l'ancien et du nouveau Testament, الكتاب القسسةس _ كناب العبد العتيق - كناب العتيقة والحديثة و الحديد

BIBLIOGRAPHE, s. m., qui connaît les livres, leurs . عارف باسها الكتب و قيمتها , prix

. معرفة الكتب . BIBLIOGRAPHIE, s. f., سعرفة الكتب

BIBLIOHANE, 5. m., qui a la passion des livres et امولع بالكتب عاوى كنب les entasse, مولع بالكتب

عدة التب Bibliomanie, s. f., passion des livres, ستاة تولع بالكتب _

BIBLIOPHILE, S. M., WILL

ב ناظر خزنة الكتــب , Вівыотнісыве, э. т., . حافظ کنب _ امین خزاند کنب

BIBLIOTHÉQUE, s. f., lieu où il y a beaucoup de . خزانة كتب _ خزنة كنب _ مكتبة كتب _ فزانة كتب _ خزانة كتب _ مكتبة كتب _ فرانة كتب _ مكتبة كتب _ مكتبة كتب _ م بقر وحش _ نوع غزالة ,BICHE, s. f., femelle du cerf

ایل انثے ا

BICOQUE, s. f., petite ville ou place, terme de mé-

BIDET, s. m., petit cheval sans distinction, . كديش صعير

Bipon, s. m., vase pour l'eau, انوع اناء للهاء.

Bien, s. m., ce qui est utile, avantageux, غير; pl., . Ceci est pour votre صالح _ منفعة _ نفع _ خيرات . هذا لاجل صالحک - هذا من شار خيرك , bien - خيسر الناس عهومسكا ,Le bien public - الحير لاعظم , Le souverain bien منفعة الشعب Cest un bien أ. السعادة العظهي _ النعهة العظهي que la chose soit arrivée ainsi, صارفيك. Faire du bien, être utile (en parlant de choses), A, || La saignée ne m'a fait aucun bien, الفصادة ما نفعتني اصلًا

جميل - معروف - خير, Bien, services, bienfaits احسان - مليسع المسان - مليسع المسان - مليسع المس اليد .. A عبل معه خير المد .. A عبل معه خير

pas de hien à soi-même, n'en ferait pas aux autres, .prov ; من لم يخسن الى نفسم لم يحسن الى غيرة [Rendre le mal pour le bien, قابل الجبيل بالقبير . Nous avons fait du bien, on nous a rendu du mal, ورعنا جيلاً قابلونا بصلَّ Faites du hien et jetez-le dans la mer (il ne sera cependant pas perdu), prov. || Faire du bien à | اعيل خير و أرمه في البحر des gens qui ne le méritent point, معل الجبيل مع التير أهله

Bien, vertu, ce qui est louable, ملاح - عليه. اهل خير - رجل صالح - رجل خير . اهل صلاح -الدال على النحير ,déré comme le faisant lui-même كفاعله

Bien, fortune, ce que l'on possède, M; plur., . نافع _ طيّب _ مليح - خير ; وزق _ تلد _ امتعة , plur. ; متاع _ ملايل _ اموال pl., وأزاق الملاك , pl., علك - ارزاق . 11 n'a ni enfans ni biens, الاله ولد و لا تلد biens de co monde, . Foy. Avora, s. اثار الدنيا - حطام الدنيا

طیب _ ملیے , Bren, adv., d'une manière honne, طیب _ ملیے . قوی ملیے , Très-bien . حسناً _ جیداً ـ # Faire trèsphien une chose, يشمى النقن في شمى النقل الم قنت واتقنت, Elle chanta et chanta très-bien, عنت واتبقنت ا الواحسنت في شناها. إلا المسنت في شناها ال فصرية و ما قصر الله و ما قصر الله و ما قصر هو في عين الامير ـ هو مقبول عند الامير . ا Cest نعم ما قلت_قلت حسنًا !bien dit! c'est bien pensé! ا حدا هو الصواب و الامر الذي لا يعــــاب ــ i. || Est-il bieu de nous laisser ainsi man-بيسوي هيك تخلينا بلا مُيّة ? quer d'eau

Bien, beaucoup, اتوى _ كثير _ حدّاً,

Bien que, quoique, مع أن _ ولوان.

Bien loin de, au lieu de, tant s'en faut que, . فتىلا عن

اعز الجهيع - محبوب BIEN-AIME, adj. et s., اعز الجهيع Bien-Aise, adj., - مسطوط - فرحان - محظوظ -

BIEN-DIRE, s. m., langage poli, حسر الكلام فصاحة اللسان

BIEN-ÊTAE, s. m., fortune uisée, شعد عيث _ .نعيم العيش ـ لين العيش

Bien-Etre, situation agréable de corps et d'esprit, الحة - قنا

BIEN-PAIRE, v. a., s'acquitter de son devoir, réussir, عهل مليع ما المساق عبد المساق المس

Bien-Faire, faire de bonnes œuvres, pratiquer la vertu, بعضل الخمير A.

BIENFAISANCE, s. f., inclination à faire du bien aux autres, libéralité, كرم - جود - فعل النحير .

BIENPARSANT, E, adj., qui sime à faire, qui fait du . محسن _ فاعل النحير - حير , bien,

Bienfaisant (en parlant des choses), qui soulage,

BIENFAIT, s. m., bien que l'on fait à quelqu'un, , plur. فصل _ عرف _ جيل _ معروف _ خير . Com الحسان _ انعام et ونعية _ افتعال bler quelqu'un de bienfaits, بالاحسان, Ceci est un de vos bienfaits, عدا من بعض افضالك . ال Le bienfait ne se perd pas entre Dieu et les hommes. (On en trouve la récompense dans cette vie ou dans | العرف لا يذهب بين الله و الناس , العرف . وضع الجميل في موضعه ,Placer bien ses bienfaits . وضع الجميل في غير موضعة ,Placer mal ses biensaits ! || Les bienfaits sont souvent funestes au bienfaiteur, كلبا تغرس في الفدّان بِنفعك تغرس ابن ادم تعلعك: prov. (mot à mot: ce que vous planterez dans un champ vous sera utile; mais si vous élevez un homme, il vous détruira).

BIENFAITEUR, TRICE, s., qui fait du bien, ولى النِّعُم - فاعل النحير - منعم على - محسن الى انت ولي تعينني Vous êtes notre bienfaiteur, انت ولي

الملاك , pl., فالك , Bren-Fonns, s. m., immeuble, كلاء عقار ـ بيوت و اراضي ـ

BIENHEUREUX, SE, adj., fort heureux, béatifié, . طویانی مشعدا ,plur ; سعید

BIENSEANCE, s. f., convenance, - 1. Se tenir dans les bienséances, قعصد في أديد O.] Garder les bienséances, sauver les apparences, .0 حفظ الناموس الظاهر

Bienséant, E, adj., ce qu'il sied bien de dire ou الايق _ مناسب _ واجب على اخد , de faire

Bizntor, adv., dans peu de temps, ביט פֿר יִי .بعد قليل من الزمان _ عن قليل

BIENVEILLANCE, s. f., disposition favorable envers _ حسن اللفتة_ ميل الى احـــد , quelqu'un ال سية . Il m'honore de sa . اختلاف الالوان و عدم موافقتها لبعضها Captiver مكرم علينا بحسن اللفتة , bienveillance اء ملک قلبہ, la hienveillance de quelqu'un

Bienveillant, adj., qui veut du bien, يريد الخير

Bienvenu, adj., regardé de bon œil, عثبول عند. Être bienvenu auprès de, être regardé de hon œil par, .I صارفي عين - . A حظم بحسن القبول عند

Soyez le bienvenu, compliment à quelqu'un qu'on م بكم , فيكم , réponse ; اهلًا و سهلًا , repoit chez soi : مرحبًا بك - مرحبًا بكم , rép ; مرحبًا , الف مرحبًا réponse, حلت البركة ـ مرحبتين réponse, السلامة , مية سلامة ـ الله بيارك فيك الله بيارك فيك الله بسلكك.

Bienvenue, s. f., heureuse arrivée,

Bienvenue, entrée dans un corps, الخلة بين جاعت

Biene, s. f., cercueil, تابوت; plur., توابیت. Bière ouverte, espèce de brancard, خشر من عشر المنابعة ; plur., vege.

BIERRE, s. f., boisson faite avec de l'orge ou du blé, et du houblon, فقاع _ بيرة. Bierre blanche, dans ابوزة , laquelle entre du millet

Biffee, v. a., rayer, esfacer l'écriture, Lb. O. .I مکھی - .0 رصد - خرطش -

BIGAME, adj., marié à doux personnes en même متزرج بامرانين ،cemps ،

الزبجة بامرانين , BIGAMIE , s. f.,

BIGARADE, s. f., grosse orange aigre et grenue, . نوع برنقان حامض - كبادة - ترني

. صنف من الكرز , Bigabreau, s.m., grosse cerise BIGARBEAUTIER, s. m., أوع شجوة كرز.

BIGARRER, v. a., rassembler des couleurs tran-- شوّة بالألوان المختلفة, chantes ou mal assorties, . جهم في الشي الوان مختلفته وغيرموا فقته لبعضها

BIGARRURE, s. f., variété de couleurs tranchantes,

BIGLE, s. f., louche, Jos!; fem., Jos; plur., رُغل ب كول ; fém., ازغل - كول

احول ـ . A زغل بعيلم BIGLEB, V. D., مانعل

Вісот, к, adj., dévot outré, فتنسك

.منافق _ مظهر الديانة , Bigot, faux dévot

BIGOTERIE, s. f., dévotion outrée, Limi.

. اظهار الديانة عفاق _ رياء , Bigoterie, hypocrisie Birov, s. m., chose jolie, bien faite, ass; plur.,

Bijoux, pl., petits ouvrages de luxe en métaux, . حلى _ صيعة _ مصاغ

. جواهر - حلى , Bijoux, diamans montés, حواهر -

BIJOUTERIE, s. f., commerce de bijoux, בפנק באו.

BIJOUTIER, s. m., qui fait ou vend des bijoux,

.جواهرجي ـ جودري ـ جوهرجي

BILLIN, s. m., état de l'actif et du passif d'un nésociant, ما للتاجرو عليه.

صفرا ,BILE, s. f., humeur du corps; bile jaune, اصفرا. Bile noire, مبوداء.

Bile, au fig., colère, خلق. Échausser la bile de dlla خلقه, quelqu'an

صفرا وي BILIEUX, se, adj., qui abonde en bile, صفرا وي

طاولة كبيرة بلعبوا عليها BILLARD, s. m., jou, العبوا عليها ، بطابات من سن الفيل

BILLE, s. f., boule d'ivoire, , , , w , , , الفيل.

BILLET, s. m., petite lettre missive, وقعة _ كتاب,; plur., تَذَاكر, plur., نَذَاكر. Petit billet inséré dans une lettre pour une affaire particulière ou que الملحق , i'on avait oubliée , ملحق .

Billet, promesse parécrit de payer, عند صك ; plur., تبسكات,

Billet, effet public, alaka ii,

Billet, marque pour entrer dans quelque endroit, ورقة أجازة

ـ كلام باطل , BILLEVESÉE, s. f., discours frivole كلام بوش

Billon, s. m., mounaie mauvaise, défectueuse, دراهم ناقصة ما تسلك

BILLONNER, v. n., substituer de mauvaise mon- عقعة _ سيالى _ صقعة _ ربيح شيالى _ ... وضع دراهم ناقصة عوضاً عن الصحاح, naie à la bonne A. زغل الدراهم -

Billor, s. m., tronçon de bois gros et court, رضم ـ قرامي , plur ; قرمة

Binaine, adj., composé de deux unités, com.

Binza, v. a., donner une seconde façon à la terre, . قلب الارض ثاني مرة

Biographe, s. m., auteur de vie particulière, .کانب سیر ـ مترجم

BIOGRAPHIE, s. f., histoire de la vie des particu-. تراجم ,plur.; ترجة _ سير; plur., سيرة

Biogazenique, adj., qui tient de la biographie, , plur., ترجة , Article biographique البخص السير

Birknz, adj., qui a deux pieds, ذو رجلين. Bique, s. f., chèvre, Fin _ Fin.

Bis, E, adj., bruo, en parlant du pain, de la pâte, اسهر بقال عن النعبز و العجيب. Bist interj., encore une fois; اعبدوا الغناء _ بُعاد

Bisaïeul, E, s., père de l'aïeul, آبوالجدا. Mère de l'aïeul, ام الجد.

Bisannuel, Elle, adj., (plante) qui dure deux ans, . نبت بستقبم سنتين وبعد ذلك بهوث

Bisbille, s. f., querelle, مقاتلة _ مقاتلة _

Biscaier, s. m., sorte de long fusil, alle ;; _ . نوع تنفنك طويل

Bisconnu, E, adj., irrégulier, معوج - معكوس. Biscotin, s. m., biscuit rond, פֿ, מי, pl., וב, וב, וב, וב, אודי בים. Biscuir, s. m., pain cuit deux fois, buis.

Biscuit, sorte de pâtisserie faite avec du sucre Espèces de biscuits, قراقبش , plur., قرقوشة بسكر الف الف الف الف الف Espèces de biscuits, . Biscuit en caisse, dans un papier, صندوقة.

Bisk, s. f., vent sec et froid, vent du nord,

BISET, s. m., espèce de pigeon, ماري من الحدام

مرقشيطة القصدير, Bismur, s. m., demi-metal, مرقشيطة

Bisquain, s. m., peau de mouton en laine, .فروة خاروق

. نوع خرچ اومنحلاة Bissac, s. m., sorte de sac, Bissextil, E, adj., année où il y a un jour de plus, سنة كبيسة.

. سترتت _ لفلافة , Bistoate, s. f., plante

Bistouni, s. m., instrument de chirurgie pour .مشارط , plur ; مشرطة _ مشراط ,faire des incisions

BITUME, s. m., matière liquide, noire, instammahle, قفر - قار Bitume de Judée. Voyez Aspualte. Вітимінеих, se, adj., с., в.

BIYOUAC ou BIYAC, s. m., garde de nuit dans un حَرْس العرضي بالليل ,camp et en plein air

Bivouaquea, v. n., terme milit., passer la nuit à l'air dans un camp, של ביי וושל I. A.

Bizabbe, adj., fantasque, capricieux, مجنون معدور مشعور مشعور مشعور مشعور مشعور مشعور مشعور مشعور و مشعور درباط دربا درباله من المادة من عربب من العادة من عربب

BIZABBEMENT, adv., d'une manière bizarre; بشكل عربب ـ بنوع عربب ـ صدالعادة.

Bizanazaiz, s. f., caprice, humeur bizarre, لعقل العقل.

Bizarrenie, singularité excessive, عرابة.

BLAFARD, E, adj., d'une couleur blanche terne, pâle, ابیض کایی

Beatheau, s. m., animal, عناق الارض.

BLANIBLE, adj., qui doit être blâmé, مار مستحتى الملام.

مدمت ملام _ لوم , BEAME, s. m., مدمة .. ملام _ لوم ,

BLAMER, v. a., désapprouver, réprimander, ميراحداً ب عيب على احد ب . ٥ دم .

BLANC, CHE, adj., ابیض; fém., ابیض; plur. بیض. Cheveux blancs, vicillesse, بیض.

Blanc, propre, id.

السلحة التي لها لمع مشل السيوق و الرماح السيوق و الرماح

. فرض الامر اليه , Donner carte blanche

En blanc, sans écriture, على بياض.

Cheval qui boit dans son blanc, جصان بشرب غی سیاضد

بياض البيض, Blanc d'œus,

. نشان ابیض ـ علامة بیضا , Blane , but ,

BLANC, s. m., chair blanche, نسير الفراخ.

BLANC-BRC, s. m., jouue homme sans expérience, علام امرد ـ لسا ولد.

Beanc de Baleine, s. m., cervelle de baleine pour la poitrine, عنى الحوت ـ سن سكك.

BLANC D'ESPAGNE, s. m., croie, milb.

BLANC-SIGNÉ OU BLANC-SEING, s. m., papier signé sur lequel an n'a pas écrit, ورق مختوم على بياض BLANC-SEING, s. m., papier signé

- أبيضاني, BLANCHATRE, adj., tirant sur le blanc, مبيض ـ مايل الى البياض

Вымсивикит, adv., en linge blanc, عنظافة.

BLANCHERIE, s. f., lieu où l'on blanchit,

BLANCHEUR, S. f., la couleur blanche, عبياض المبياض نصف blancheur est la moitié de la beauté, الجياض نصف ا; prov.

Blancein, v. a., rendre blanc, ощ.

Blanchir, laver, اغسل ١٠ عسل.

Blanchir le lin, la toile, leur faire subir un apprêt qui les rend blanes, قصر ميش O. ـ قصر. Toile de lin blanchie (le contraire de toile écrue), مقصور.

Blanchir, fam., justifier, faire paraître innocent, عرض احد مرض احد المناسبة عرض احد المناسبة المناسبة عرض الحد المناسبة عرض الحد المناسبة عرض الحد المناسبة المناسب

Blanchir, v. n., devenir blanc, وجع ابيص .

Blanchir, vieillir, with I.

BLANCHISSAGE, s. m., action de blanchir du linge, June: .. Junei.

BLANCHISSEUR, SE, subst., qui blanchit le linge,

BLANCHISSERIE, s. f., lieu où l'on blanchis, مبيضة.

BLANQUETTE, s. f., fricassée blanche, نوع ببحثى.

BLASEN, v. a., user les sens, اضعف الحواس .

Se blaser, être blasé sur, ne plus sentir le goût de, ما بقى بذون طعهد الشى .

BLASPHÉMATEUR, s. m., معدّف .

BLASPHÉMATOIRE, adj. com., qui contient des blasphèmes, ्रंड्यू.

Вългивия, s. m., parole impie, فعديف.

BLASPHENZE, V. B., All etc. ...

Bratien, s. m., marchand de blé, -بياع صطة

BLAUDE, s. f., sorte de surtout de toile très-grosse, .نوع مشليم من الكتان التخين

Ble ou Bled, s. m., plante, - - bis. Ble mondé et concassé, درغل.

Ble noir. Voyez SABRASIN.

Blé de Turquie. Foyez Mais.

Bleмк, adj. com., pale, jeel.

BLESSÉ, E, adj., عجرح - مجروح; pl., جرمي. Cheval blessé par la selle, معرمي

BLESSER, v. a., donner un coup qui fait une plaie, A. Blesser, en parlant de la selle qui blesse le صار اصفر - اصفر - اصفر - استرا A. Blesser, en parlant de la selle qui dos d'un cheval, عقر.

L - عُلْم العيت L - Blesser l'honneur, l'amitié, أنشلم صيته, Sa réputation a été blessée . ثلم المحبّة. Dlesser, faire du tort, ضر O.

Se Blesser, v. réf., se faire une blessure à soi-جرح روحه ,même

Étre blessé, 7). Être blessé par la selle (cheval), عقرة السرج (cheval).

اجراح, جروح, plur.; جرح, plur.; جرح, . جراحة - جروحات

BLETTE, s. f., plante potagère, humectante, émolliente, rafraichissante, عنالما المانية المانية .

Blette, adj. f., (poire), انجاص مستوى بالزود البرادة BLEU, x, adj., de la couleur du ciel, أزرق -ازرق سهاوی ـ کحلی

Bleu, s. m., la couleur bleue, ألزرقة.

Bleuatre, adj. com., tirant sur le bleu, -مايل الى الزرقة.

رجع أزرق - زرق بالكانية BLEVIE, v. a., rendre bleu, وجم A رجع أزرق - أزرق - أزرق ملك Bleuir, v. n., devenir bleu, وأزرق -L صار ازرق -

BLOG, s. m., amas, assemblage, کتلة; plur., . جلة _ كتل

.قطع , plur., قطع , plur. , قطع جلة _ مكورجة , En Bloc, adv., sans compter

Brocus, s. m., état d'une ville, d'un port cerné, مصار ضرب حلقية على بلد

BLOND, E, adj., entre le doré et le châtain clair, .شقر , plur ; شقراً , fém. ; أشقر

BLOND, s. m., la couleur blonde, الشقرة إلى المقرة إلى المقرة المالية المالية

BLONDE, s. f., espèce de dentelle de soie, poi التحريم من حرير

BLONDIN, E', adj., qui a les cheveux blonds اشقر الشعر

BLONDIB, v. n., devenir blond, jaunir, jaunir,

BLOQUER, v. a., faire un blocus, Le Tiela ______. BLOTTIR (SE), v. rés., se ramasser en un tas, s'aco. لبد _ 0. کیش , croupir

BLOUSE, s. f. Voyez BLAUDE.

BLOUSER (SE), v. r., se tromper, مناط في شع A. BLUET ou BARBEAU, s. m., plante qui croît dans les الرنشان bles,

pl., شرارة ما العقر ; pl., . نكت ; plur., نكتة Petit trait d'esprit, شرو

BLUTEAU ou BLUTOIR, s. m., instrument pour passer la farine, لحنة; plur., لخانه _ الخنه; مناخيل ,plur

BLUTER, v. a., passer la farine par le bluteau,

موضع الأنحل, BLUTEBIE, s. f., lieu où l'on blute, موضع الم Bonècue, s. f., partie d'un chandelier où l'on met محط الشيعة في الشيعدن, la bougie,

Bosine, s. f., espèce de fuseau ou peloton sur انوع مغول او مكت يلفوا عليه ,lequel on dévide le fil, عليه النسط

عابسة صغيرة Bocage, s. m., petit bois, عابسة

BOGAL, s. m., sorte de vase à col- court et à ou-

100

انا واسع الفم قصير الحلقوم _ قطرميز,verture large امر تعدّ ۔

- بقر ملحمي الم , En Barbarie, عرض. La chair du bœuf, ثور مخصے الحم خش والحم بقرى

Bœuf, au fig., gros homme stupide, .?. Plus stupide qu'un bœuf, أبلد من ثور, prov.

BORÉMIEN, ENNE, s., Arahe vagabond, Tchinghiane, qui dit la bonne aventure, vole, etc., عجرى; plur. , نورى - (Égypte) غجر, plur.) نور (Kasraouan) . plur., زطّی ـ . (Alep). قربات , plur., قرباتنی ـ . ضرّاب فال _ . (Damas). ط

Boine, v. a., avaler une liqueur, A. Boire à longs traits, بحرة O. || Boire goutte à goutte, ويجرع . A. | Donner à boire à quelqu'un شرب قطرة قطرة ـ ou saire boire quelqu'un , سقى I. _ قى السقى السقى . السقى pliment à quelqu'un qui vient de boire (grand bien الله بينك , réponse , هناك الله مينك على الله على الله rép., على قلك , Boire à la santé. Foyez SANTÉ.

Boire, boire beaucoup de vin, plal - isldes A. Homme qui a bu, شرب نبيذ ـ L سقى الحبقة mais qui n'est point tout-à-fait ivre, مُمْرُ مَا اللهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللهُ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْ

Boire, en parlant du papier, نشر O.

Pour Boire, petite récompense, بخصيش; plur., . بنحاشيش

Antaz, s. m., بشرب مشرب.

Boss, s. m., substance dure des arbres, بلوع; drogues médicinales, يالوع plur., عود ا كشاب. Un morceau, une pièce de bois, ششت. ال Cet édifice est-il de pierre ou de bois? , Bois à brûler, هَلَا العَمَارَةُ قَبُو وِ الا خَشَــبِ سلع; plur., بطاب Faire du bois, ramasser du bois, which !.

. تنجوت , plur. تخت ; plur. تنجوت .

Bois, lieu planté d'arbres, وعالية; plur, تعالى التعالية جروش , plar., حرش

قرون الايل ,Bois de cerf, cornes

Bois de Brésil. Voyez BRÉSILLET.

Bois de citron. Voyez CHANDELLE.

. بقم مرجاني , Bois de corail

. بقم حديدي ,Bois de fer

Bois de rose, de Rhodes, de Chypre, بقم قبرصبي. Bois de Sainte-Lucie. Voyes MAHALEB.

Bois puant. Voyez ANAGYRIS.

Bois sain. Voyez GAIAC.

Boisage, s. m., le bois d'une boiserie,

Boisen, v. a, garnir de bois, بشف ـ فف ارض كثيرة الاشجار, Terre boisce, bien garnie de bois

Boiseaie, s. f., ouvrage en bois plat qui revêt un mur, تخشية.

Bosseux, se, adj., de la nature du bois,

Boisseau, s. m., mesure pour le grain ou le sel,

. نوع مكيّل ـ امداد, plur. مدّ

Boisselee, s. f., contenu d'un boisseau, Il.

.مشروب _ شراب, Boisson, s. f., liqueur à boire

Bolte, s. f., ustensile creux à couvercle, Le;

. حقاق et حُقق , plur. , حُقة ـ عُلْب , plur. Boitement, adv., action de boiter, эс.

Вогтев, ч. п., эс О. А.

BOITEUX, sz, adj., qui boite, إعرجا; ſém., عرجا; عرجان et عرج ,plur.,

عدينة المحارا , Bokhaba, ville de Tartarie

Bot ou Bottes, s. m., petite boule composée de

Bol, jatte creuse, mildle.

Bol, espèce de terre, الراب عطيري. Bol d'Armé-ملين ارمني - تراب ارمني منه.

BOMBARDEMENT, s. m., שיעי القنبر.

Вомванова, v. a., jeter des hombes, — , — .0. آ مرب قنابر .

قنبرجي - صراب القنبر - صرّاب البهب

BOMBASIN, s. m., étoffe de soie, حَيَاشُ بِالْإِرْيِ .

BOMBE, s. f., boule de fer creuse remplie de pou-, plur. ; فَنْسَرَة _ بُيِّب , coll. , بُيات , plur. ; بيبة , pl. , قنابر , collect. , قنابر

Bombement, s. m., convexité, _ قداية.

Вомвек, v. a., rendre convexe, еще.

Bomber, v. n., j y O.

Box, adj., qui a de la bonté, يَوْفِ _ خَيْر الله رووف رحيم Dieu est bon, حليم

Les bons (opposés aux méchans), الابرار - الصالحين - اهل الخير

Bon, qui a les qualités convenables, etb; plur., , Du hon écu, عديل ـ ملاح , plur. , مليح ـ اطياب de bons écus, حاصحاح ويالات صحاح ويال

Bon , utile pour , الميح - طيب ل - بافع ل . Re-.دوا نافع للسعال ,mède bon pour la toux

Bon à, propre à (en parlant des hommes), أحل ل. Bon au gout, _ de_ i.i.

. قوي طيب ـ عظيم

Trouver bon, approuver, - يرى , aor. واى مناسب - استحسن عنك شي o شافی مناسب

O. عيل من مكانم Tenir bon, résister, ميل O. عيل O. .معدن - عظیم - طیب ن ملیح ، Bon, adv., bien Dans la Haute-Egypte on se sert plus particulièrement du mot, بعجب.

Bon! interj., telle que hah! مباء _ باء

Tout de bon, adv., sérieusement, من جسد, Ils se battent pour من حقا - من حق .قتالهم جد ما دو دزل ,tout de bon et non pour rire

. Bon, s. m., consentement par écrit, لوقة رضاً BONACE, s. f., calme de la mer, alle

Bonasse, adj. com., simple, sans malice et de peu

Bonson, s. m., friandise avec du sucre, plur, تاسات.

BONHONNIÈRE, s. f., Jula ala.

Box - Chuétien, s. m., sorte de grosse poire, . صنف من الكيثري

Bonn, s. m., rejaillissement, saut, نطتر قفزة. Faire faux bond, manquer de parole, وعالف وعالم. BONDE, s. f., pièce de bois qui retient les eaux d'un étang; سد.

Bonde, trou rond à un tonneau, ou tampon de بُخش البرميل اوسدادة bois qui ferme ce trou, .ذلك البخش

BONDISSANT, E, adj., قافز.

BONDISSEMENT, s. m., نط _ قنفر.

Bonnon, s. m., grosse cheville de bois qui serme la سدادة برميل ,honde d'une futaille

BON-HENRI, s. m., plante. Foyez PATE-D'OIE.

BONDEUR, s. m., état, événement heureux, La -کی Le bonheur cé- نصیب ۔ سعد ۔ سعادلا ۔ بخت leste, ألسعادة السياوية , Il n'a pas de bonheur, ما له نصيب _ ما له بحث اله بحث اله بحث * Prince أ. و من سعادته أن ـ بسعده ـ من ابنحته dont la présence porte bonheur, أمير صاحب قدم. ا النصيب ب النصيب ال

BONHOMIE, s. f., bonté naturelle et simplicité, .مسكنة _ سداحة

Dox-Honne, s. m., qui a de la bonhomie, - э\-مسکین _

BONIFICATION, s. f., amélioration, Jul.

Bonification, remise, -

BONIFIER, v. a., améliorer,

Bonissier, saire une remise, - A.

Bonifier, suppléer, عوض على احد

- الله يعتبحك بالنهيسر - صبحك بالخيسر اسعد الله _ بسعد صباحك _ صباحكم سعبيد (ces phrases servent de réponses les unes aux autres). On dit aussi à Alep : مبة صباح صبحك. Les Égyptiens emploient encore les phrases sui-- نهارك ابيض - صباحكم ابيسيص: vantes فهاركم مشرق -صباحك لبن

Dans le milieu de la journée, on souhaite le bon-أوقاتكم سعيدة _ اسعد الله اوقاتكم : jour en disant Donner, dire le bonjour à quelqu'un, de || Rendre le bonjour, - العباح O.

BON-MOT, s. m., facetie, répartie fine, نکت , plur. نکتہ۔

Bonne, s. f., gouvernante d'enfant, Esis - Lis. BONNE-AVENTURE, s. f., vaine prediction, plur., فالات. Dire la honne aventure, فالات 1 كشف بعث أحد ـ

Bonne-Aventure, aventure heureuse, بنحوتات ,plur.,

BONNE-FORTUNE, s. f., avantage inattendu, .سعادة _ نصيب _ بنحث _ خير من الله

BONNE-DAME, s. f., plante. Foyes ARROCHE.

BONNEMENT, adv., بسلامة قلب

de nuit, تخفيفة الراس - اسقوفية - قلوسة Bonnet pointu, قبوعة _ قبعة _ Bonnet à poil de forme cylindrique ou pointue, قلباق _ قلباق Bonnet sans poil, de forme cylindrique, au bas duquel est roulen une pièce de mousseline, قاوق; pl., Bonnet sans poil, rembourré de coton, قواريق ـ طنطور, Autre sorte de bonnet ، قاوق ـ تنبقية Bonnet de drap, espèce de calotte blanche ou rouge, autour de laquelle est roulé le turban, Bord . حوافي , plur. , حافية عافة _ اطرافي | Bonnet long إ . كلبوش _ طرابيش , plur. وطريوش

Bonjova, s. m., saint du matin, صباح الخير; plur., طاقبة ; plur., طاقبة و de calotte

Qui a la tête près du bonnet (fig.); prompt à se يطلع خلقه قوام ـ سريع الغضب, mettre en colère

Prendre sous son honnet, inventer, (3-il I. -.طالع الشي من عقله ـ

.واحد من الكيار, Gros Bonnet, homme important BONNETERIE, s. f., art, métier du bonnetier, .صنعة الطرابيش

. كرخانة طرابيش Bonneterie, fabrique de bonnets, BONNETIER, a. m., marchand, بياع طرابيش. Bonsoia, s. m., salut du soir, - يسعد مساكم - اسعد الله مساكم - مساكم سعبيد : مسيكم بالخير, et par abréviation الله بيسبكم بالخير on dit aussi à Alep, مية مساكم (ces phrases servent de réponses les unes aux autres). || Dire le bonsoir à quelqu'un, de

Boxтé, s. f., qualité de ce qui est bon,

Bonté , qualité morale , douceur , ", -الطافة الطبع - حلم - حسن الشيم

Bonte, ce qui se fait par pure honnèteté, فضل. چیل ۔ میجا برق معروف ۔ خیر ۔ افضال ،Des hontés Remercier quelqu'un de ses bontés, O. || Il a cu beaucoup شكر فضله و چيلد و احساند BONNET, s. m., vetement de tête, قلوسة Bonnet de bontés pour moi, عيل معي مجابرة كلية Avoir la bonté de, على أحد الفضل الم Ayez la bonté de .من فضلک قل لي ou تفضل على و قل لي ,me dire Ayez la bonté de me donner l'enerier, la plume, كلف خاطرك ناولني الدواية او القلم

> Bonax, s. m., sel minéral, فيراق - بورق -مليم الصاغة

BORBORISME OU BORBORTCME, s. m., vent dans les قرأقر , plur ; قرقرة , intestins

Boan, s. m., extrémité d'une chose, طرف ; plur., - حافة الحسوض ,Bonnet de toile, espèce d'un bassin, d'une chaise, طربوش مشهوط,

- جاوز الحدّ , les bornes , aller au-delà des bornes إساحل البحر , Bord de la mer ، حافة الكرسي ما لد حد , Sans bornes إلى تجاوز الحد - شواطي , plur. , شاطى البحر - سواحل , sans bornes ما لد حد البحر - سواحل - شطوط ,plur. ; شط النهر ,Bord de rivière البرّ قليل العقل A l'autre bord de la rivière, Homme borné, qui a peu d'esprit, قليل العقل. الم على قاطع النبو

Bord, ruban, frange pour border,

Bord, terme de mer, navire, مركب. A son bord, بقي مركبد

BORDAGE, s. m., revêtement extérieur en planches d'un vaisseau, على المركب مطبق على المركب

BORDAT, ou mieux BEADÉ, s. m., petite étoffe d'Égypte en laine, אור ביי.

Bobbže, s. f., décharge de tous les canons d'un . des côtés da vaisseau, مشجرية _ عربشة من مجر اطلاق كل المدافع من مجرية ـ .جنب الغليون

Bordées (courir des). Voyes LOUVOYER.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, July.

BORDER, v. a., garnir le bord, être sur le bord, O. La prairie qui کان حول ,جنب ,علی حافۃ .المريم الواقع حول العدير, borde l'étang

Border, orner le bord avec une frange, Border la côte, côtoyer la terre, بناب البر.

BORDEREAU, s. m., mémoire de divers articles for-- تذكرة - علم بيان الدفع ,mant une somme ورقة حساب

BORDURE, s. f., ce qui borde, داير ; pl., . Bordure de châle de cachemire,

BOREE, s. m., vent du Nord, ربيد شهالي.

Bongne, adj. com., qui a perdu un œil, jol; .فرد عين - عوران ct عور ; plur., غورا

BORNAGE, S. m., 2 December 1

Bonne, s. f., pierre qui marque les limites, جرة ليبان الحد

Bonne, E, adje, qui a des bornes, 3,3..........

Boanza, v. a., mettre des bornes, limiter, JJa. الله الشناق , Bosnie, province de Turquie

Bonnoven, v. a., regarder avec un seul ceil pour عوق بعيثه , aligner

Bosphone, s. m., canal qui sépare l'Europe de l'Asie, et fait communiquer la mer de Marmara à la mer Noire, التحليج القسطنطيني.

Bosquer, s. m., petit bois, petite tousse de bois,

Bosse, s. f., grosseur au dos, à l'estomac, عدية; plur., عدب , plur., اقتاب Bosse de chameau, سنام ـ اسنام et اسنام; plur.,

_ تقبيقة, elevure par suite de contusion, تقبيقة _ ورم ; plur., دبورة _ اورام Bosse sur un métal,

Bosselen, V. a. Voyez Bossuza.

ے ابو قتلب , Bossu, E, adj., qui a une bosse, . مُدب , plur. , دما ; fém. , لعدب ـ قشور

Bossuen, v. a., faire des bosses, Les A. Se Bossuer, v. pr., être bossué, Lides.

Bostange, s. m., jardinier ture, ou garde des jardins du Sérail, جَسْتَانَجِية; plur., تُستَانِجِية.

Вот, adj., pied bot, contrefait, астанова, Pied bot, homme qui a le pied contrefait, فصع الفصع.

BOTANIQUE, s. f., science qui traite des plantes et علم النباتات _ علم الاعشاب ,ade leurs propriétés

Botaniste, s. m., qui s'applique à la botanique, . وارق بالنباتات عشاب qui connaît les plantes, عارق بالنباتات

BOTTE, s. f., assemblage de choses liées ensemble, Borne, au fig., limite, عَرْمة - شَدُد , plur., عَرْمة - مربط Passer مربط ; plur., عرمة - شُدُد , plur., عرمة ما botte de fagots, حزمة حطب, Une botte de radis, حزمة فجل

Botte, chaussure élevée, جزمة ـ موزة; plur., جزمات et جزمات.

Potte, coup que l'on porte, عدرية على A propos de bottes, sans raison, عيد أصل.

BOTTER, v. a., mettre des bottes à quelqu'un, البّس احداً العزمات.

Se Bouer, v. ref., تاليس الجزمات I.

Воттіва, s. m., qui fait des bottes, جزماني.

Bottine de femme, خف ; plur., بلغة ; plur., غافي إ

Bouc, s. m., ثيوس; plur., وثيرس.

Boucage, s. m., plante, Since.

Boucan, s. m., lieu où l'on fume la viande, مدخنة لتقديد اللحم.

BOUCANER, v. a., faire fumer et griller la viande, اقدد اللحم على الدخان.

Faire venir l'eau à la bouche (fig.), exciter en parlant le désir d'une chose, اجرى الريق.

Bonne bouche, mets le plus exquis, وافخر الطعام الذي عليه الكلام ويوكل في الاخر. Garder pour la bonne bouche, ابقى الى الاخر.

Bouches à feu, canons, مدافع; plur., مدافع, s. f., القم; plur., لقم.

Boucher, v. a., fermer une ouverture, مَسَدَّ 0.
Boucher un trou (fam.), payer une dette, سَدَّ خُرِقُ Se Boucher, v. réf., se fermer, أنْسَدَّ

Воисне́, к, adj., sans intelligence, أمطلوس العقل. Воиснек, ène, adj., qui tue et débite les bestiaux, وقتاب ـ جزار.

BOUCHERIE, s. f., lien.où l'on tue les bestiaux, دكان العجزار, Lieu où l'on débite la viande, مجزرة . دكان القصاب

Bouchon, s. m., ce qui sert à boucher une bouteille, יער בי plur., בירונה, בירונה,

Bouchon de paille, de foin; poignée de paille ou de foin tortillée, مقتول مفتول.

Borononnea, v. a., chiffonner, خعلک - جُعُل مارید.

Bouchonner, frotter un cheval avec un bouchon, مسح الفرس بقبضة حشيش مفتول

Boucle, s. f., sorte d'anneau de métal avec un ardillon, بُكُلة _ ابازيم; plur., بُكُلة _ ابازيم

Boucle de cheveux, عديرة عطقة شعر; plur., عداير. Boucle de cheveux prenant leur origine sur les tempes, مقاصيص; plur., مقاصيص.

Boucle, anneau en cuivre ou en corde qu'on met au nez des chameaux pour les saire obéir, خزام.

Boucle d'oreilles, تقلع; plur., تاقلع.

Bouclea, v. a., mettre une boucle, حط أبزيم 1. شبك الابزيم Boucler, attacher avec la boucle, شبك

Boucler les cheveux, les tourner en boucles, برم الشعر بشكل الحلق ـ ٨٠ عيل الشعر عداير ٥.

Bouclien, s. m., arme desensive, تُرس; plur., درق بالارس; plur., درئ بالارقة ـ تروس

Bouves, v. n., faire la mine par humeur,

BOUDEBIE, s. f., action de bouder, יישפ אַל.

BOUDEUR, se, adj., qui boude,

Boudin, s. m., boyau rempli de sang, de graisse, شَجُنْ م منبار محشى من دم و دهن

Boupota, s. m., petit cabinet, 8,2.

Boue, s. f., عيس مرحك (Barbarie) - طيري الم S'ensoncer dans la boue, patauger, خَبُص فِي الطّبر، Boueun, s. m., qui ôte la boue dans les rues, . نزاح الوحل

وُحل - موحل , Boveux, se, adj., plein de boue , وُحل منفوع , Bourfant, E, adj., qui parait gonflé, منفوع

. انفاس , plur ; نفس , Bourrek , s. f. , halenée

Bouffée, action passagère du vent, - 3-3. Bouffée, masse de fumée, منخاري

O. كان منفوخ , Bourrea, v. n., être entlé

BOUFFETTE, s. f., petite houpe pendante, בולים. בישו אינים.

Botter, E, adj., enflé, منفوج , enflé

.ملان كبرياء , Bouffi d'orgueil.

.ورم - .O نفنج Docrria, v. a., enfler,

Bourrissunz, s. f., enflure des chairs; au fig., du التفاير - نفخة , style

قشر - مهر Bourron, s. m., celui qui fait rire, مهر - مهر الله على مستحراة _ تحلبوس

Bourronnen, v. n., جرّب -

. تُعَبِرُ - صفاعة التحبار Bourronneare, s. f., ce que dit ou fait un bouffon بَعْلَبِعة _ قشورية _ تهريج ,

Bouceota, s. m., sorte de petit chandelier, انوع شعدان صغير

Boucen, v. n., se mouvoir de sa place, كترك. Bouoie, s. f., chandelle de cire, شيعة; collect.,

شهوع ,plur. ; شهم

مقت ـ دايم ينقنق ,Bougon, NE, s., فقت ـ دايم

Bougonner, v. n., fam., gronder, murmurer en-.بربر ـ نقنق ,tre ses dents

BOUILLANT, E, adj., qui bout, Li.

مثل النار Bouillant, vif, ardent, مثل النار.

Bouter, s. m., viande, hœul bouilli, الحم مسلوق احريرة - لتة liquide,

Boutlier, v. n., en parlant d'un liquide, de I; hachés et pilés, ensuite frite dans le beurre, ou cuite

inf., عليان. Faire bouillir un liquide, غليان الله Faire bouillir, faire cuire dans l'eau, ملكة O.

Bouilloine, s. f., vase pour faire bouillir de l'eau, إنا لتعلمة إلماء - علاية

BOUILLON, s. m., rondeur, bulle d'une liqueur agitée par le feu, assi. Faire bouillir l'eau à petits bouillons, à gros bouillons, أيلي الماء علياناً خفيفاً ,bouillons او غلبانا شدیدا

Bouillon , eau qui a bouilli avec la viande , عسلوقة . زوم - مرقد لحم - مُرَقة -

.فاير ـ ثاير , غاير ـ ثاير ... BOUILLONNANT, E, adj., باير ـ ثاير

BOUILLONNEMENT, s. m., état d'une liqueur qui . نعليان - نعلق غلية - فوران , bouilloane

BOUILLONNER, v.n., s'élever par bouillons, Li 1. بقبق _ .0 فار _

Boulangen, v. a., faire du pain, 🛁 1.

BOULANGERIE, s. f., art, métier de houlanger,

Boulangerie, lieu où le pain se fait,

; كونة _ أكرة _ طابة , Boule, s. f., corps rond لعب الكورة , Jeu de boule كُور , plur. كُور , plur. ال Mettre en boule, former en boule, كبك _ كبتل .دعيل ـ كعيل ـ

BOULEAU, s. m., arbre, Y.....

Boulet, s. m., boule de fer dont on charge un canon, کلر; plur., کلر.

Boulet d'un cheval, jointure au-dessus du paturon, ;;; plar., 11; 1.

BOULETTE, s. f., petite boule de chair hachée, مدققات , plur., مدققة d'oignon et de persil Boutette faite evec de la داود باشا _ لسان عصفور Boutette faite evec de la viande, du persil, de l'ail, des pistaches, du ble, dans un bouillon de viande, کنی cn Égypte, کبینة ou كنب قدم, Les Arabes aiment beaucoup ce mets. On dit livres, كيابة en Syrie: كبتنا هي , بتنا لولاكبتنا كنا متنا هي , c'est-à-dire : Boulettes! chères boulettes! ce sont elles qui nous ont nourris; sans elles nous n'existerions

Boulevand ou Boulevant, s. m., rempart, متراس; sard, منباع كنب قدم .اسوار , plur ;سور متاریس ,plur

Boulevard, allées d'arbres autour d'une ville, نوع جوب من شعر المعز المعزا. اشجار مصفوفة صفين حول المدينة ـ دايرالمدينة BOULEVERSEMENT, s. m., renversement total, . خراب _ انقلاب

Boulevensea, v. a., ruiner, mettre en désordre, . I. Il a tout bouleversé, فلب ما . O. I. - فلب - تخرّب A. خرب, Etre bouleversé . خرب الدنيا

Boulevue (A LA), adv., vaguement, all _ L. Boulisse, s. f., maladie, grande faim avec dé-دا البطن, ou plus vulg., بوليوس, caillance

Boulin, s. m., trou de colombier, ou pot de terre ; قادوس الحيام, pour servir de retraite aux pigeons قواديس , .plur

BOULINE, s. f., corde amarrée sur un côté d'une . حباة مربوطة في طرف القلع ,voile

Bouloin, s. m., instrument pour remuer la chaux, الة لخص الكلس

Bouquer, s. m., assemblage de fleurs, אָה בֹּנֹב בּ صحبة زهر - مربط - ربطة زهر

Bouquet, parfum du vin, اكاونة الشراب إكارة

Bouquetière, s. f., marchande de bouquets, .امراة تبيع باقات زهر

Bouquetin, s. m., bouc sauvage, פשל; plur., اوعال.

Bouquin, s. m., vieux bouc, أنيس عتيق. كناب عتيق Bouquin , vieux livre de peu de prix , كناب . طقم - بز , Bouquin, embouchure de pipe

Bouquinea, v. n., chercher, ramasser de vieux

BOUQUINERIE, s. f., - Lis Amiesi.

Bouquingua, s. m., qui cherche de vieux livres, معفش كنب

Bouquiniste, s. m., marchand de livres de ha-

BOUBACAN, s. m., espèce d'étoffe en poil de chèvre,

BOURBE, s. f., boue, fange, alage, b.

BOURBEUX, SE, adj., plein de boue, موحل

Bounsien, s. m., lieux creux plein de bourbe, .وحلة _ روبة

.قير مثل الطين , Bourbillon, s. m., pus épais Bouade, s. f., mensonge, كُذُنَّة .

Boundon, s. m., grosse mouche, ,ы); plur., دبابير.

BOURDONNEMENT, s. m., bruit des bourdons, des وظ ـ طنين ـ زنين ـ زن مغنين ـ وظ

Boundonnen, v. n., bruire comme les bourdons. . وزوز - . ا وز - . ا وظ - . ا طن - . ا زن ا les mouches وزوز - . ا Boung, s. m., village considérable, בשנה ב עלים.

Bourgabe, s. f., petit bourg, کفر; plur., وکفر. _ ضَيع; plur., ضَيعة.

Boungeois, oise, s., habitant d'une ville, على إلى الم plur., اولاد بلسد الدين العام. Les bourgeois, les roturiers, Les gentilshommes et les bourgeois, المخاصة والعامة - المحاص و العام

BOURGEOISEMENT, adv., مثل العامة.

Bourceoiste, s. f., qualité de bourgeois d'une ville, كون احد من اولاد البلسد . Réunion des bourgeois, حاعة احل اللد,

Boungzon, s. m., bouton qui renferme les branches, les seuilles et les fruits, j; plur., , | j | -لبالبب , plur., البلوب - عيون , plur., عين

Bourgeonné, z, adj., qui a des bourgeons,

Bourgeonné, qui a des boutons sur le visage, افي وجهه حبات جر

Bourgeonner, v. n., jeter des bourgeons, y. O. -٨ طلعت له عيون , لباليب - تزرر- برعم

BOUAGUÉPINE OU BOUAG-ÉPINE, s. f., 2000.

Bourbache, s. f., plante potagère, annuelle, bé-. براوى ـ لسان الثور , chique, cordiale

BOURBADE, s. f., coup de crosse ou du bout du . ضربة , لطشة بقندق النفنكة أو براسها , fusil ا Bourrade, répartie viva, دكت في الكلام.

Bournasque, s. f., coup de vent impétueux, تلقيحة ـ ربي شدېد,عاصف

Bourrasque, au fig., caprice, mauvaise humeur, . ثايرة _ ناقيحة

Bourne, s. f., amas de poils d'animaux quadrupèdes, ويسر معر Bourre de soie, كنكت . ا Bourre de laine, مشاقى.

Bourre d'une arme à feu, 300.

Bourneau, s. m., exécuteur de la justice crimi-مجلاد - سياف - مشاعلية , plar., مبلاد - سياف

BOUBRELER, v. a., (en parlant de la conscience), قلق - وتبنح ,tourmenter

BOURRELET OU BOURLET, s. m., coussin rond et bourré, vide par le milieu, al.J.

BOURRELIER, s. m., faiseur de harnois de bêtes de منجد ـ صانع برادع و رحال و جلالات ,somme

Bounnen, v. a., remplir de bourre, مشع معر 1. Bourrer un fusil, JOO.

Bourrer, au fig., porter des coups, (3) O. -.0 لطش ـ ،1، 0 تموب

كلُّهه كلام قاسى, brusques, dures

Boubaique, s. f., anesse, 3, -.

BOUREIQUET, s. m., petit anon,

Bourne, E, adj., brusque et chagrin, معفرت _ دايم عصبان - صعب الاخلاق

Bourse, s. f., petit sac pour mettre l'argent, من غير ثيري , Sans bourse délier اكياس , ...

Bourse à tabac, فبية - جلدة - كيس التنى

Bourse, lieu où s'assemblent les négocians, مجمع التجار

Bourse, somme de cinq cents piastres,

. كيس البيض ou بيتن , Bourse , peau des testicules

Bourse à pasteur, ou Tabouret, plante astrin-.كيس الراعي ,gente

Bounsien, s. m., enfant élevé dans un collège aux صبى يترتى في مدرسة على كيس frais de l'État, صبى الدولت

Bourson, s. m., petite bourse ou poche, _____, . نفنے فی الکلام ,BOURSOUPLAGE , s. m. , منفنے فی

Boursourlen, v. a., enfler la peau, عليا المجاد 0. Boursourze, adj., enflé, منفوخ _ وارم.

Bouscules, v. a., mettre sens dessus-dessous, .I قلب ـ . O حجق (am.,

Bouse ou Bouzz, s. f., fiente de vache, de bœuf, خثى.

Bousillage, s. m., chaume et terre détrempée, فلين منطوط بقش

Bousillage, ouvrage mal fait, about _ , come. Boussone, s. f., cadran à aiguille aimantée qui . بوصلة _ بيت لابرة , tourne vers le Nord

.مرشد , Boussole , au fig. , guide , conducteur , مرشد

Bour, s. m., extremité d'un corps, d, plur., وراس ـ اطراني , plur., رؤوس ، Ic bout des doigts ، Passo-moi le اطراف الاصابع - رؤوس الاصابع Le bout de la corde, أباولني طرف الحبلة Le bout Bourrer quelqu'un, lui adresser des paroles d'une pique, أس الحرية إس الحرية, الد bout du nez, . الأنف الانف الانف الانف الانف سائي الكلية على راس لسائي الكلية على راس لسائي - راس بــــراس - من راس الى راس ارس اوله الى اخرة Bout du turban pendant sur l'épaule, à la manière des habitans du Hedjaz, a se.

ا Bouteille à li- مسوّدایة _ مسوّدة Bouteille noire, اطرق _ حداب Bouteille مسوّدایة _ مسوّدة Bout d'un châle, d'un mouchoir, طرق عنبرية, Le haut bout d'une table, أس السفرة, Le haut queur, وأس bout, la place d'honneur, 1 le

ے نہایہ , Bout , fin d'un temps , d'un ouvrage , etc. , Au bout de l'année, غي اخر السنة. | Au bout de deux ans, بعد ستين An hout du monde, في أخر الدنيا

. شُقف , plur. ; شقفة _ حُصص , plur. ; حصّة _ قُطُع Un bout de corde, مناعة علمة الله Un bout d'homme, un petit homme, قطعة رجل A tout bout de champ, عل ساعة, à chaque moment

Être à bout, dans le dernier embarras, Lie I. Être à bout, perdre patience, .ما بقى له صبر - .A طلعت روحه

Venir à bout de quelque chose, réussir, - ٨٠ طلع راس في شي - انهي الشي الى الاخر A. Venir à bout طلع معد الشي .. ا صبح معد الشي الفصل الى المقصود ـ . A نال المواد ,de ses desseins Venir à bout d'une personne, l'amener à ce qu'on veut, ميل عقلمه ال Venir à bout de ses ennemis, A قهر اعدالا _ I غلب اعدالا

su bout du compte, adv., tout considéré, après .اخر دا و دونه - الحاصل , tout

d bout portant, على السلاح. Il l'a tué d'un coup de fusil dans la poitrine tiré à bout حط طرف التفنكة على صدرة و اطلق portant, الرصاص فقتله

.طلعت خلق _ خرجة , Boutada, s. f., saillie, خرجة _

BOUTABOUE, s. f., œufs de poisson salés, -BOUTE-EN-TEAIN, s. m., homme de plaisir qui excite les autres, مسخصر.

Boete-Feu, s. m., ,Ш , .

BOUTEILLE, s. f., vase de verre à goulot, "; [;] Petite . قناني , plur. , قنبنة - سلاحية - فزايز , plur. . فتابل , pl. ; فتيلة _ خناصر , plur ; خنصر , plur

Bourique, s. f., وكان plur., באלעם - כאלעם; plur., حوانيت. Garde-boutique, marchandise qui n'est plus de débit, بضاعة بايرة.

BOUTIQUIER, s. m., .. V) - alo.

Boutoin, s. m., instrument de maréchal pour parer الة البيطار لقطع حوافر النحيل, le pied d'un cheval, وقطعة والتعليل التعليل ال كفتر ـ

> jag النعثر ير - فنطيسة , Boutoir de sanglier, groin, . زلطوم -

> BOUTON, s. m., bourgeon des arbres, des plantes, ; عقدة - لبالبب, plur., لبلوب - عيون, plur.; عين ور ورد , Bouton de rose أزرار , plur. أزر ورد عقد ,. Bouton d'habit, j; plur., j; l.

> : دَمَلة _ حَبّة _ بشور , plur., بشرة ; plur.; plur., Johns.

Bouтon-n'On, s. m., plante, ",

BOUTONNER, v. a., mettre, passer les boutons, .0 شدّ الازرار - زرزر - زرر

Boutonner, v. n., pousser des bourgeons, y O. -تتن. Pousser des boutons, en parlant de sleurs, عقد الزدر

Se Boutonner, v. ref., mettre ses boutons, 11,50 تزرزر -

Bouronné (Homme), adj., qui ne laisse point pé-منطوى في ذاته ,netrer ce qu'il pense

BOUTONNIER, s. m., qui vend ou fabrique des bou-صانع ازرار - بیاع لازرار , cons .

Boutonnière, s. f., entaille pour passer les bou-عراوي , plur. , عرولا , tons

Boutune, s. f., branche coupée d'un arbre, et qui replantée en terre y prend racine, وي لقط وع المحاسبة . يغرس في الارض فينبت

BOUVEBIE, s. f., étable à bœufs, jul lond. . بقار _ رامى البقر, BOUVIER, EBE, S., بقار _ رامى

Bouvier, constellation près la grande Ourse, النقار العرا.

Boxza, v. n., se battre à coups de poing, مثلاکم الکتر . Boxxu, s. m., intestin, مصارین ; plur., مصارین ; plur., جُقَد ما امعار ; وتر , plur. أوتار , plur. اوتار , plur. اوتار , plur. اوتار , plur. اوتار , plur.

BRACELET, s. m., bijou que l'on porte au bras, julie, plure, julie et julie.

Bracelet, ce qui couvre, garantit le bras, حملج.
Bracelet, ce qui couvre, garantit le bras, درائی.

BRACHANE, BRAMIN, BRAMINE, s. m., prêtre ou philosophe indien, יעלפה, יעלפה; plur., קופה, plur., פנפני BRACONNER, v. n., chasser furtivement sur les

اصطاد فی ارض بغیر اذن صاحبها المحدد المحدد

Bradyperste, s. m., terme de médecine, digestion lente, faible et imparfaite, بطوالها على المادة ال

Bast, s. m., sorte de goudren, أنوع قطران

BRAZE, s. f., linge, bl.

BRAILLARD, E, adj., qui parle haut, qui crie,

Baailles, v. n., parler haut, crier, جعجع

BRAILLEUR, SE, adj., e-ouo- - e--

Baaiment, s. m., cri'des anes, ייש الحمير.

Banne, v. n., crier, en parlant des anes, نُبُقُ A.

BRAISE, s. f., charbon ardent, تقر و ou بقت . Col-

BRAISIÈBE, s. f., vaisseau pour faire cuire à la braise, انا لشوى اللحم على الجهر

هرَ راسه ، Branler la tête هزهر – نعش – نقالة ، Branler la tête هزهر – تعش – تقالة ، Branler , s. m., litière à bras مرزع – النهر ، Branler , v. n., être agité ، سرير

Branchagz, s. m., toutes les branches d'un arbre, انصان, فردع الشجرة

BRANCHE, s. f., bois qui sort du tronc d'un arbre, فروع , plur. ; فرع ما فصون et فصون ; plur. ; فروع .

Branches, familles issues d'une même tige; parties d'une chose composée, فرع; plur., شعبة و plur., شعبة لله الدرية الدرية الذي النهر يتشقب ثلاث شعاب.

Branche-Ursine ou Aganthe, s. f., plante, مثوكة اليهود ـ عرف ـ كنكر ـ

BRANCHU, E, adj., qui a des branches, عفوع مفرع . شجولة لها انتصان كثيرة

BRANDILLEMENT, s. m., - ide la l'estil

Brandiller, balancer dans une brandilloire, جوجي ou جوجني

Se Brandiller, v. réf., se balancer avec une corde,

BRANDILLOIBE, s. f., balançoire, בּיבּוֹגה

Brandia, v. a., balancer dans sa main avant de lancer, בֿ פֿ פֿ טָט אָט - 0.

Brandon, s. m., espèce de flambeau fait de paille, مشاعل; plur., مشاعل.

Brandon, corps enslammé lancé par l'explosion du feu, شعلة; plur., شعل ; plur., شعل.

BRANLANT, E, adj., خلخاء - لخاخه.

Bannle, s. m., agitation de ce qui branle, قرق مشى الماق. Donner le branle à une affaire, المشى الماق. الله Donner le branle aux autres, les mettre en mouvement, عيره الى المحقف. الله Se mettre en branle,

BRANLEMENT, s. m., j. - : !.

عرك - زعزع Branler la tête, عزوز - عرض مرك . Branler la tête

Branler, v. n., être agité, أنهر - النهر عراء النهر النهر عراء النهر عراء النهر التحرك

Braque ou Brac, s. m., chien de chasse à oreilles

ا نوع کلب صیدی - کلب زعاری - زعر pendantes, نوع کلب Braques, v. a., diriger d'un certain côté, en ajustant, de 2,

, pl., عصد _ اذرع ou إذرعة , plur. ; ذراع , pt. و أو عصد _ اذرع pt. , اعضاد _ اعضاد , plur., عدا لعضاد _ اعضاد bras, الزند الاعلى و الزند الاسفل; le mot ير, plur. إيادي, qui signifie main, s'emploie aussi, par extension, pour bras. Prendre entre ses bras une per-.احتضر ، ـ .0 اخذ في حضنه ,sonne

Recevoir à bras ouverts, cordialement, avec joie, استقبل الحضري. Être sur les bras, à la charge de quelqu'un, ما الماني في اكتافي احد A. || Il lui est انبلش في , tombé sur les bras une facheuse affaire عظمة عظمة. || Se jetter entre les bras de quelqu'un, recourir à lui, وقع عليه ,aor., يقع ,aor., التجبى الى _ يقع

A Bras, adv., à force de bras, بالذراع . Frapper à tour de hras, de toute sa force, خىرب بعزمة I. O Bras dessus, bras dessous, adv., وراع في ذراع بي

C'est par le moyen des bras que les mains peuvent agir (pour dire, protégez les talens, ils sleurissent), prov. || Quand son bras , بالساعدين تبطش الكفان devint fort, il me terrassa (c'est-à-dire, devenu puissant, il n'a reconnu mes services que par l'ingrati-bras longs, qui a du pouvoir, du crédit, طويل الباع.

معطف المرفق , Le pli du bras

Bras, division d'une rivière, a.s.A.

الماحان.

. يد كرسي , Bras de fautevil

BRASIER, s. m., feu de charbous ardens, , U , ...

Brasier, bassin de métal pour mettre la braise, .مناقل ,plur., منقل كانور،

BRASILLER, v. a., faire griller promptement sur la ا شوى على الجهر ,braise

BRASSE, s. f., mesure de deux bras étendus, ابواع مع باعات , plur., تاع ـ طول باع

BRASSÉE, s. f., autant qu'on peut contenir entre ses قدر ما يبسكه احد و يحيله نسر ذراعه Bras, s. m., membre du corps humain qui tient hras, هذا ما يبسكه احد و المحالة حصنت افهار ,plur زفير ـ

> Brassen, v. a., remuer avec les bras, mélanger, .0 خلط, حرك باليد ـ.0 خص

> BRASSERIE, s. f., lieu où l'on fait la bierre, .معيل الفقاع _ معيل البوزة

- فقاعي, s. m., qui fait et vend la bière, فقاعي . بياء البوزة

Brassières, s.f., plur., espèce de camisole pour les enfans, نوع صدربة للأولاد.

BRASSIN, s. m., cuve de brasseur, 8; 3.

BEAVACHE, S. m., faufaron, , ind _ of ..

BRAVACHEBIE, s. f., jactance frivole,

Beavade, s. f., action, parole par laquelle on brave عدرمة , quelqu'un

Bnave, adj. com., vaillant, وأجمع ct عجمة; pl., , pl. ; جُدُع - رجّال - فحول , plur. ; فحل - شَجْعان حدعان

Brave homme, homme bon, بجل طيعة -هو قوی , C'est un très-hrave homme ، ناس ملاح

BRAVEMENT, adv., av pravoure, a is is!

BRAVER, v. a., affronter les dangers, la mort, ـ . A لا هاب الموت ـ . A لا خاف عن الموب إ , plur. , خليم عن الموب المراب الموت ـ بوعاز . A. . Braver la fortune, dans l'adversité, عارك الدمر في الشدايد

Braver, warguer, sal de pyra.

عفية عليك , interj.! terme pour applaudir, عفية (ou عافية Brayo! (c'est bien dit) (pour سلم تهك)! Bravo! (c'est bien fait), رید pl. de ایدیات cst pour دیات) سلم دیاتک

BRAVOURE, s. f., valeur, sermeté de l'àme, ac . جذعنة - قوة قلب -

جزو قصير من الكلية _ سبب خفيف ; pl., عنية - تعنية الكلية عب الكلية عبد الكلية عبد الكلية عبد الكلية عبد الكلية الكلية عبد الكلية الكل نعجات et نعاج

- وعبة -

Brebis galeuse, fam., personne dont la société est | tenr, ثقرير; plur., تقارير, dangereuse, أنعجة جربا

فرمانلي _ براتلي _ صاحب التقرير |Bakene, s. f., ouverture faite à un mur, une clo , plur. ; شرم - خراقة - فتحة في حايط - نقبة , plur. 0. نقب ألحابِط , Faire brèche à un mur . شروم I خرق - .0 خرب, 0 هذر جانب من الحابط ـ الله Brèche à une lame, ثلبة.

Breche à l'honneur, انشلام الصيت.

BRÈCHE-DERT, s. com., qui a perdu des dents de هنها ; اهنم ـ شرما ; اشرم ; اشرم , devant

BREDOUILLEMENT, s. m., أجاجة - لكنة - لبلضم المجاهبة .

BREDOUILLER, v. n., parler d'une manière peu dis-

incte, sans articuler, بنهتم _ لجلي _ بلثنم Barpouilleun, se, s., qui bredouille, audin

متهتم - ملحيلي

.موجز _ قصير , Baer, ve, adj., court

Bref, adv., enfin, en un mot, الحاصل.

Bref, s. m., lettre du pape, 814.

Ввёнія, s. f., quadrupède de Madagascar, в. ...

_ نوع لعب بالورث , Barran, s. m. , jeu de cartes لعب البرلان

Baisil, s. m., ou Baisillet, bois rouge, _ = بقم صبي

BRELOQUE, s. f., bijou, دندنش.

BRETZLES, s. f. pl., sortes de sangles, -.شيار

BRETAGNE (LA GRANDE-), l'ile des Anglais, برطانية العظها جزيرة الانكليز

Baève, s. f., syllabe prononcée rapidement,

BREVET, s. m., expédition d'une grâce royale, . فرمان _ خط شریف _ براوات , plur. ; براة اخواف , Brebis , au fig. , chrétiens sous un pasteur

Brevet d'invention, privilége accordé à un inven-

BREVETAINE, s. m., porteur de brevet du roi.

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, اعطے احدا خط شریف , برالا , فرمان

Breveter, accorder un privilége à un auteur pour une découverte, اعطى النقرير - قرر

BRÉVIAIRE, s. m., office de chaque jour pour les prêtres; livre contenant tous ces offices, . كتاب صلوات الفرض - صلوات الفرض للكهنة . صلى صلوات الفرض , Dire son bréviaire

. كسرة كبر Baine, s. f., gros morceau de pain, بحرة كبر . Bribes, au pl., restes des repas, فضلات الطعام,

BRICOLE, s. f., partie du harnois qui s'attache au poitrail du cheval, بلبب.

Bricole, longe de cuir, سُير - قايش; plur., بسيو, BRIDE, s. f., partie du harnois composée de la têtière, des rênes et du mors, اجبا; plur., مجا ou الحجامات ou الحجية

; سُرع _ دزكين _ اعنة , plur. , عنان , eight ; وسُرع _ دزكين _ plur., وأسراع . Courir à toute bride, à bride abattue, de toute la vitesse d'un cheval, ومستحدة السرع A. _ O. | Tenir en bride, dans le devoir, O. || Lacher la bride à , cesser de retenir, رخى السُرع I. | Rendre la bride à un cheval, رخى الدركين I. | رخى المصان الدركين الدركين المحان bride, tenir la bride courte à un cheval, شد للحصان 0. BRETTE, s. f., longue épée, سيخ طوبل; plur., مشد الدزكين - ,شد الدزكين الدركين الكرين الكرين الدركين ادار الحصان - الوي العنان

pendantes, نوع کلب زغاری ـ زُغری میدی ـ کلب زغاری ـ زُغری . Banquen, v. a., diriger d'un certain côté, en ajustant, حکب علی

Bnas, s. m., membre du corps humain qui tient à l'épaule, ذراع الذرع والرقة ; plur., عصد اذرع الرعاد المساعد العساد العساد الساعد العساد المساعد العساد المساعد العساد المساعد المساعد المساد المساعد المساعد المساعد إلى و الزند الاساعل و الزند الاساعل إلى و الزند الاساعل إلى المساعد إلى المساعد إلى المساعد الم

Recevoir à bras ouverts, cordialement, avec joie, استقبل بالحضن. Être sur les bras, à la charge de quelqu'un, عالى اكتافى اكتافى المدال الله الله المنافى في اكتافى المدالة على المناف في المناف أله الله المناف في المناف المناف

A Bras, adv., à force de bras, بالذراع . Frapper à tour de bras, de toute sa force, عرب بعزمه I. O. Bras dessus, bras dessous, adv., چراه کی دراع کی دراع

C'est par le moyen des bras que les mains peuvent agir (pour dire, protégez les talens, ils fleurissent), الماعدين تبطش الكفان, prov. || Quand son bras devint fort, il me terrassa (c'est-à-dire, devenu puissant, il n'a reconnu mes services que par l'ingratitude), الما المائد ساعك رماني, prov. || Qui a les bras longs, qui a du pouvoir, du crédit, ولل الباع.

معطف المرفق ,Le pli du bras

Bras, division d'une rivière, مُعبة.

. المجان : المجان : plur., خليستج - بوغساز : plur., خليستج - بوغساز : plur.,

Bras de fautevil, يد كرسي.

Bassien, s. m., feu de charbons ardens, בענון.

Brasier, bassin de métal pour mettre la braise, مناقل بكانون; plur., مناقل كانون

Baasiller, v. a., faire griller promptement sur la braise, منوى على الجهر 1.

BRASSE, s. f., mesure de deux bras étendus, ابواع عا باعات, plur., باع طول باع

BRASSÉE, S. f., autant qu'on peut contenir entre ses BRASSÉE, S. f., autant qu'on peut contenir entre ses BRASSÉE, S. f., autant qu'on peut contenir entre ses bras, غزاعیه; plur., غرام ; plur., غیر ما بیسکه احد و اغرام ; plur., غیر ما بیسکه احد و اغیار ; plur., غیر ما بیسکه احد و بیسکه بیسکه اعداد و بیسکه بیسکه اعداد و بیسکه احد و بیسکه بیسکه

Brasser, v. a., remuer avec les bras, mélanger, خلط, حرك باليد ... فطر حرك باليد ...

Baasseaze, s. f., lieu où l'on fait la bierre, عيل الفقاع ـ معيل البوزة

Baassaua, s. m., qui fait et vend la bière, فقاعي ـ فياع البوزة

Brassiènzs, s.f., plur., espèce de camisole pour les enfans, غوع صدرية للاولاد.

Brayache, s. m., cuve de brasseur, عن بوزه مهياص ـ فشار, Brayache, s. m., fanfaron

BRAVACHEBIE, s. f., jactance frivole, مهیت ـ فشار

Bnavade, s. f., action, parole par laquelle on brave quelqu'un, & , ...

ا رجل طیسب Brave homme, homme bon, حوقوی و C'est un très-brave homme, ناس ملاح

BRAVEMENT, adv., av pravoure, ale ist.

Briver, v. a., affronter les dangers, la mort, ما الحاب المحرث عن المحرب A. لا خاف عن الموت A. ما الحابد الموت Briver, all الحابد الموت Briver, dans l'adversité, عارك الدهر في الشدايد.

Braver, narguer, as la المجرم على المد

عفية عليك , interj.! terme pour applaudir, عفية عليك (ou عليه Bravo! (c'est bien dit) عافساك (pour عافساك). || Bravo! (c'est bien fait), الله يسلم pour ابديات est pour ابديات) سلم دياتك.

Bravoure, s. f., valeur, fermeté de l'ame, accession . جِذَعِنَة _ قُولًا قُلْبٍ _

BREDIS, s. f., semelle du bélier, انعجات et تعام

- إعلة -

Brebis galeuse, fam., personne dont la société est teur, تقارير; plur., تقارير, dangereuse, بعجة جريا

. فرمانلي _ براتلي _ صاحب التقرير | Bazcuz, s. f., ouverture faite à un mur, une clo , plur , شرم - خراقة - فتحة في حايط - نقبة , plur , مروم. Faire brèche à un mur, ألحابط ألحابط. 1 خرق ـ .0 خرب, 0 مدّ جانب من الحابط ـ || Brèche à une lame, alf.

Brêche à l'honneur, انشلام الصيت.

Barche-Dent, s. com., qui a perdu des dents de devant, اهتم ـ شرما ; اشرم ; fém., اشرم ; fém., هتها

BREDOUILLEMENT, s. m., Liter - Wille Land.

Bardoutlien, v. n., parler d'une manière peu dis-

tincte, sans articuler, بنيتم - لجلي - بلصم .

BREDOUILLEUR, SE, S., qui bredouille, مبلتم متهتم - ملجليج

.موجز _ قصير , Baer, ve, adj., court

Bref, adv., entin, en un mot, Jolal.

Bref, s. m., lettre du pape, lip.

Ває́ніз, s. f., quadrupède de Madagascar, al...

. لعب البرلان

BRÉSIL, s. m., ou BRÉSILLET, bois rouge, -بقم صبي

BRELOQUE, s. f., bijon, دندنش.

BRETELLES, s. f. pl., sortes de sangles, blin -شيار.

برطانية العظها جزيرة الانكليز

Baève, s. f., syllabe prononcée rapidement, جزوقصير من الكلهة - سبب خفيف

Barver, s. m., expédition d'une grace royale, فرمان _ خط شریف _ براوات , plur. ; براة اخراف , Brebis , au lig. , chrétiens sous un pasteur

Brevet d'invention, privilége accordé à un inven-

BREVETAIRE, s. m., porteur de brevet du roi,

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, اعطى احدا خط شريف , براة , فرمان

Breveter, accorder un privilége à un auteur pour اعطى تقرير قرر, une découverte

Baeviaire, s. m., office de chaque jour pour les prêtres; livre contenant tous ces offices, كتا ب صلوات الفرض ـ صلوات الفرض للكهنة . صلى صلوات الفرض Dire son bréviaire, صلى الفرض

BRIBE, s. f., gros morceau de pain, בתיל בין. فضلات الطعام , Bribes , au pl. , restes des repas , فضلات الطعام BRICOLE, s. f., partie du harnois qui s'attache au

Bricole, longe de cuir, سُير - قايش; plur. , بسيور Baide, s. f., partie du harnois composée de la têtière, des rênes et du mors, وأجا; plur., مجل ou الجامات ou الجية

; شرع _ دزكين _ اعند , plur., غنان _ دزكين _ اعند plur., El Courir à toute bride, à bride abattue, de toute la vitesse d'un cheval, وسي بحدة السرع A. _ O. | Tenir en bride, dans le devoir, مفظ سرعة O. | Lacher la bride à , cesser de retenir, شرع. السُرع I. || Rendre la bride à un cheval, وضى السُرع I. || Rendre la bride à un cheval, ارخى الدزكين I. – ارخى الحصان الدزكين I. – المخمال المحمال المحم bride, tenir la bride courte à un cheval, شد للحصان 0. Baktte, s. f., longue épée, سينح طوبل; plur., مشد الدزكين - الدركين على ، Tourner bride, ادار الحصان ـ الوى العنان . الدار الحصان ـ الوى العنان . اسيد

Bainea, v. a., mettre la bride à un cheval, etc.; au fig. , réprimer, الجم - الجما.

Barnon, s. m., bride légère, قنطر مة.

Bater, eve, adj., court, ,

. بالاقتصار _ مقتضر الاقتصار _ Baièvement, adv.,

BRIÈVETÉ, s. f., courte durée, قصر.

Baire, s. f., popul., gros morceau de pain, . كسرة كبيرة من الخيز - خابور خيز

BRIFER, v. n., popul., manger avidement, & O. ، ا طوی .. ، ۸ بلع ـ

BAIFEUR, SE, S., grand mangeur, بلاع - خمام.

BRIGADE, s. f., troupe de soldats d'une même .واحد بواحد - عرق عرق عرق الautre ; فرقة عسكرية من أوضة وأحدة ا plur. , فرق

وييس فوقة, Buigade, درييس فوقة, Buigade, درييس BRIGAND, s. m., voleur sur les grands chemins, قطاع طريق - حرام

. أشنت _ كشتر العجوز, arbres أشنت _ كشتر العجوز, arbres أشنت _ Brigandage, déprédation, ils - - - dle - -

Baiganoza, v. u., vivreen brigand, قطع الطريق BRIGANTIN, s. m., petit vaisseau à voiles et à rames pour aller en course, غراب ; plur., عراب cuite, فير مطبوع او غير مطبوع العربة . مرکب قرصان صغیر

سعے ، اجتہاد فی طلب شے

Brigue, faction, parti, حزب - عصبة.

BRIGUER, v. a., poursuivre par brigue, rechercher م معى في طلب الشمسي A. -اجتهد في طلب

BRILLAMMENT, adv., d'une manière brillante, مثل النور الساطع - حسنا

Balliant, E, adj., منصور , Plur., الاصع - برَّاق - منير , plur., pose-

امواج تلطم البرزاً الماس بولنت , Brillant , s. m. , diamant à facettes Brillant, s. m., éclat, lustre, العدّ ما يوقي الم

Balllanten, v. a., semer de faux brillants, 274. Baillea, v. n., avoir de l'éclat, reluire, YW ._ ـ . 0 برق تـ . ٨ لمع ـ . 1 ضوى ,et plus vulg. اصاء .4 سطع النور

Вагивовіом, s. m., chose de peu de valeur, شي وجيز لعبة علسة

Bain, s. m., premier jet d'un végétal, tige d'arplur., عرق ; plur., عرق ; plur., شنلة , Brin de plante ، عبدان

Brin, parcelle, شَعْفَة, قطعة, plur., وقطع et

Brin-a-brin, adv., successivement, un brin après

Un brin, pop., un pen, شه ش.

Baiocne, s. f., gateau, فرع لقهة القاضي

Batoine, s. f. Voyez Couleuvage.

Baion, s. m., mousse sur l'écorce des chênes, des

Baique, s. f., terre argileuse, moulée et cuite ou séchée, de de de cullect., de Du dit aussi, , plur., قرالب طوب; plur., قالب طوب; plur., اَجُرَة _ قراميد Brique cuite ou non

BRIQUET, s. m., outil d'acier pour tirer du feu d'un caillou, كنّ plur., قدّاحة ـ أزندة , plur., قدّاحة ـ الم ,Battre le briquet إ.صوانة _ حجرة القداحة , Battre le briquet A. قدم

BAIQUETERIE, s. f., lieu où se fait la brique, שלפו שה. Baiquettea, s. m., qui fait ou vend de la brique, . طوابة , plur. ; طواب

Bais, s. m., fracture,

Baisans, s. m. pl., rochers, écueils à fleur d'eau,

Brisans, vagues qui se brisent contre la vôte,

BRISE, s. f., petit vent frais,

كسر رقبة , d'un escalier, etc.

.معينون -

Brises, s. f. pl., t. de chasse, branches rompues, éparses, servant d'indices, ________ سُنْدُس _ قهاش مقصب _ ديباب Suivre . عيدان مكسورة منفرقة على الارض للعلامة les brisées de quelqu'un, نبع أثرة Aller sur les

BRISEMENT, s. m., choc violent des flots contre la da الموج ,côte

Brisement, au fig., vif repentir, attrition, -----انكسار القلب

Baisea, v. a., rompre et mettre en pièces, L. .0 وضّ ـ . I حطم ـ .0 دش ـ (énergique) كسّر-Briser les reins, fatiguer, کسر الظہر I.

Briser le cœur, affliger, الخياطر القلب I. Briser ses fers, s'affranchir de la tyrannie,

Briser ses chaines, se dégager d'une أنحلص من الظلم prison, فک سیخته O.

Se Briser, v. réf., se casser, être mis en pièces, .تكشر - انحطم - انكسر

Se Briser ou Briser, v. n. (contre la côte), henr-ر لطم البر , ter la côte avec violence

Barsora, s. m., instrument à briser le chanvre, la paille, مدق

BRISURE, s. f., partic brisec, كسو, plur., كسور. Baoc, s. m., sorte de vase de bois pour le vin, . نوع انا من خشب للنبيذ

من دنا و من هناک ،De bric et de broc BROGANTER, v. a., vendre et acheter, בול פול בין 1. قالب - صارب - نسبب - نسوق -

BROCANTEUR, s. m., c, initial - (c+t)

Bageran, a. m., raillerie piquante, --------

نقر احدا كلية ,Lancer un brocard à quelqu'un, نقر احدا كلية ,Lancer un brocard à quelqu'un

BROCARDER, v. a., fam., piquer par des paroles satiriques, تكت مقرة كلية 0.

BROCARDEUR, SE. S., fam., Lis.

BROCART, s. m., étoffe de soie et d'or ou d'argent,

BROCHE, s. f., verge de ser pointue pour rôtir la

BROGHER, v. a., passer des fils de côté et d'autre,

Brocher, écrire, composer à la hâte, bar. Brocher, couvrir un livre de papier, علد بورق. BROCHES, s. f. pluriel, défenses du sanglier, انياب الخنزير البحشي

Brocher, s. m., poisson, يحك الكراكي.

Ввоснетте, s. f., petite hroche, השיל סיבות. Ввоснеца, s. m., qui broche les livres, האבור بورق Впоснияв, з. f., action de brocher, تجليد بورق

Brochure, livre broché, کتاب مجلد بورق

Brochure, petit nuvrage de peu de feuilles, ور يقات

BROCOLI, s. m., sorte de chou d'Italie, ou rejetons زنا بيط , plar ; زنبوط _ قليبات , plar

BRODEQUIN, s. m., chaussure,, plur., اخفاه

BRODER, v. a., tracer des dessins à l'aiguille sur des étoffes, سَوْج - طَرْز - شُغَـل Brodé d'or, et مزركسش - مشغل بالقصب - مطرز بالذهب .مجرکش

شغل الطارة _ تطريز _ طرازة , Baodeate, s. f., قام .طاراتي - طراز - شغال ,& BRODEUR, SE, &, BROMOS, s. m., plante vulnéraire, détersive, .دُوســر ـ شوفان بري

BRONCHADE, s. f., fank pas d'un cheval, это

BEONCHEMENT, s. m., action de broncher, BRONCHER, v. n., faire un faux pas, is. -أتعتور ـ .0 عثر

Broncher, au fig., faillir, عثر O. عثر O. عثر O.

BRONCHES, s. f. pl., vaisseaux du poumon qui re-مجاري الرية, coivent l'air

BRONCHIAL, E, adj., qui appartient aux bronches, . يخص مجاري الرية

BRONZE, s. m., mélange de cuivre, d'étain et de انويم ـ ثلاثة معادن . inc,

BROQUETTE, s. f., sorte de petit clou à tête, فوع مسهار صغير

. برشیمت ـ فرشة ,pour nettoyer

BROSSER, v. a., frotter, nettoyer avec une brosse, . نظف بالبرشية - ٨٠ مسيح بالفرشة

قشرة الجوز الخضرا, Bnou, s. m., écale verte denoix, Baouer, s. m., sorte de bouillon, בת אַל .

BROUETTE, s. f., sorte de petit tombereau à une roue qu'un homme pousse devant lui, نوع عربانگ صغيرة بجرم واحد يسوقها رجل قدامه

BROUETTER, v. a., transporter dans la brouette, .1 جل في العربانة المذكورة

BROUDAHA, 3. m., bruit confus, лебо - сесть - сесть -غُوش , Faire du broubaha ، عَاعَدُ

Baouillamini, s. m., désordre, , раз.

BROUILLARD, s. m., vapeur, - b.

Brouillard, adj., (papier) gris et qui boit, ـ ورق الكدش ـ ورق المص - ورق خوشق ورق ميبس

BROUILLER, v. a., mettre péle-mêle, نجن O. -الخيط - .0 خلط - خيم

Brouiller deux personnes, les mettre en mauvaise ـ وقع العبنة بين - وقع بيسن , intelligence ا رُمُى الفتنة بين

Se Brouiller, v. réf., se troubler en parlant , تخبل.

Se Brouiller, v. rec., cesser d'être ami, أنغبن مع. Se Brouiller, se couvrir de nuages, نغيم ـ غيم. أنعيب الدنيا ,Le temps s'est brouillé

BROUILLEBIE, s. f., mésintelligence, مناه المناه ا

BROULLION, R., adj., qui brouille ou qui s'embrouille, , plis.

ضراب فتين , Brouillon , s., qui seme la dissension .رمای فترر ـ

Brouitlon, s. m., papier sur lequel on écrit d'a-انسو يد

BROUIR, v. a., griller les feuilles, les fleurs, etc., حرقت الشيس أوراق الشجار, Bnosse, s. f., planche garnie de faisceaux de crin conparlant du soleil, الشجار و لازهار و غير ذلك

> احراق الشيس اوراق الاشجار ,BROUISSURE, s. f. او الازهار بعد أنجهاد الندي عليها

> BROUSSAILLES, s. f. plur., ronces, épines, Jan .. حسک

> BROUTER, v. a., manger sur place les végétaux, .A. رائع ـ . I قرض الحشيش

BROYEMENT, S. m., فرس - سحق.

Ввоуна, v. a., piler, réduire en poudre, 1 3 - A.

Bnoxeva, s. m., celui qui broie, ويحتان الم

Baovon, s. m., molette pour broyer l'encre, . بد للسحق

Bau, s. f., helle-fille, femme du fils par rapport à ses père et mère, كُنَّة _ امراة الابن; plur., كنابن

. توع خود , Baugnon , s. m., espèce de pèche Bauine, s. f., petite pluie froide tres-fine, ففنوف انفناق _

Bauinea, v. imp., , bell esiei.

BRUIRE, v. n., rendre un son confus, C. . I. .

Bauissement, s. m., bruit sourd et confus des vagues, دوى الامواج ,

BRUIT, s. m., son, , , Bruit, assemblage de sons

Bruit, nonvelle, خَبُر ; plur., اخبار . Le bruit s'est répandu que, الخبر بلت الخبر بان . طلع خبر بان .

Bruit, éclat que font certaines choses dans le monde, قوقعة الشاع قرقعة الشاع قرقعة الشاع قرقعة الشاع قرقعة الشاع قرقع الشاع قرقع الشاع Brun, E, adj. Brun, E, adj. الميت الكلب والجنارة حامية Brun, s. m., c proverbe.

Bruit, querelle, trouble, تعوشة ـ تحاغة ـ مقاتلة ـ الله عند مقاتلة ـ شيطــة . ∥ Il y eut un bruit affreux, قامت القيامة.

BRULANT, E, adj., 6,000.

Bauté, s. m., odeur d'un corps qui brûle,

Brille, adj., trop cuit, mild - and ...

BRULER, v. a., consumer par le feu, حرق I. O. Brüler, faire du feu de, شعل O. ــ عاقا I.

Brûler, v. n., être consumé par le seu,

احترق قلبد من الشوق ,Brûler du désir احترق ـ . . كوى قلبد الشوق ـ .

Brûler, sentir le brûle, bla I.

Brûler, v. a., appliquer le feu sur une partie malade du corps pour la guérir; au fig., inspirer une passion violente, كُوْكِي القلبِ I. ـ كُوْكِي القلبِ

Se Brûler, v. réf., être brûlé, اهناستان البق. Brûler le café, le torréfier, قص البق. Endroit où l'on brûle le café, محمص

Baulot, s. m., navire plein de matières inslammables pour incendier les vaisseaux, בَرَافَة.

BRULURE, s. f., impression produite par le feu, مرقة - كى - حرق . Ce dernier mot s'emploie souvent par imprécation.

. صباب عليظ ـ عيدة, Brune, s. f., brouillard épais,

BRUMEUX, SE, adj., couvert de brumes, aix -

BRUN, E, adj., tirant sur le noir, أسير; fém.,

Brun, s. m., couleur brune,

A la brune ou sur la brune, adv. à la chute du jour, مند ميل النهار.

BRUNATRE, adj., tirant sur lebrun, اسهرائی مسهور. BRUNELLE, s. f., plante vulnéraire, قبورية.

BRUNET, TE, adj., diminutif de hrun, סעבית ou

Baunt, s. m., terme d'orfévrerie, partie polic et brillante, مصقول.

Baunin, v. a., rendre brun,

D. صقل Brunir, polir, lisser, صقل O.

Brunir, v. n., devenir brun, jaml.

BRUNISSACE, s. m., Jao _ Julio.

Baunissava, sr., s., qui brunit l'argent, صقال.

BRUNISSOIB, s. m., instrument pour brunir, polir les métaux, معقلة المعادن - مصقلة.

Bausque, adj. com., vif et rude, خِشْن - خِشْن بخشانة .

Bnusquea, v. a., offenser par des paroles rudes, فشن ل

Brusquer, saire vivement et brusquement, ووع -

BBUSQUERIE, s. f., caractère de ce qui est brusque, مُشْونَد عَشَانَة.

Baut, E, adj., qui n'est pas poli, العبلد عُسُلَة عبد عُسُلَة .

Brut, qui n'est pas raffiné, خام.

Brut, qui n'est pas net, فلك.

BRUTAL, E, adj., qui tient de la brute, د بهیمی الطبع Homme brutal, وحشی - مُوتَثَّش - مُوتَثَّش .

BRUTALEMENT, adv., avec brutalité, أحياقة مثل النبجة

Bautalisea, v. a., outrager de paroles brutales, ضشن له ـ علظ له في الكلام ـ 0. شفر

BRUTALITÉ, s. f., vice du brutal, غاطة _ بہامة _ خطاطة .

Baute, s. f., animal irraisonnable, بهبیمة; plur., عجهاوات, plur., عجهاد Brute, homme stupide, بقر - ثور - دب - بهبیمة,

BRUYANT, x, adj., qui fait grand bruit, مقرقع. Lieu bruyant, dans lequel il y a beaucoup de bruit, موضع فيه قرفعتر, غوشتر

Bauvine, s. f., arbrisseau, Lis.

BUANDEBIE, s. f., lieu où l'on fait la lessive,

ולים ווא Buandiea, s. m., qui fait le premier blanchiment des toiles, מׁשווֹל ב פֿשוֹן.

Bune, s. f., elevure sur la peau, بشرر فقفيقة ;

Bunon, s. m., tumeur maligne, كَبَّة; plur, بُكُ - كَاتَّة; plur, عُدُد ; plur, عُدُد

BUCEPHALE, s. m., cheval de parade,

Buche, s. f., gros morceau de hois, قرمة; plur.,

Buche, fam., homme stupide, The sale.

Bucher, s. m., magasia où l'on met le bois, مُحَرِّنِ الْحَطْبِ

Rûcher, pile de bois - Los .

Bucheron, s. m., qui coupe le bois dans la forêt,

Buchette, s. f., menu bois, 320.

BUDGET, s. m., état de l'actif et du passif d'un pays, احساب مدخول البلاد ومخرجاتها.

Burrer, s. m., armoire pour le linge, la vaisselle, etc., بخرستان ـ دواليب; plur., دولاب plur., خرستانات.

Buffie, s. m., quadrupède, plur., plur., eplan.

Buffle, son cuir, جاموسے . جلد کسلة ـ جلد

BUFFLETIN, s. m., jeune buffle, بعجل جاموس

Buglose, s. f., plante, السان الثور, Buglose des

BUGRANE OU ARRÊTE-BOEUF, s. f., plante,

Bus ou Bours , s. m., arbrisseau, يقسر.

Busson, s. m., touffe d'arbrisseaux, عوسي المواقعة.

BULDE, s. f., ognon de plante, Je _ _ _

. بلغار, Bulgarie, الغار, Bulgarie

للاد البلغار, Bulganie, s. f., province de Turquie, بلاد البلغار

Bulle, s. f., petit globule, غفاعة ـ نفاخة ; pl., وفقاعة ـ نفاخة ; plur., حباب ـ ققاقيم

. plur.; براة _ كتاب من البابا ; plur.; براة _ كتاب من البابا ; plur. ; براوات

BULLETIN, s. m., nouvelle, état de la situation journalière, أخبار يومية.

تَدْكُرة _ وربقة Bulletin, petit billet,

Виритильним он ОЕн-пе-Вовиг, s. m., plante, эев . эев . эев . эев .

Buplévaum ou Oretile-ne-Lièvae, s. m., plante, اذان الارنب ـ خير الله

Burneste, s. f., insecte, منافس; plur., عنافس

ماحب مكثب

مسير شعر غليظ , Bubat, s. m., bure grossière Bure, s. f., grosse étoffe de laine, ; plur.,

مرن غير اعتبار إ مكتب , Bubeau, s. m., cabinet où l'on travaille, بمرن غير اعتبار ا plar., سكاتب

لابوار , Bureau , compagnie , lieu où elle s'assemble , دبوار , اقلام, .Bureau d'un ministère, قلم; plur. اقلام, كتاب, plur: كاتب, Commis des bureaux

Bureau, table à écrire, شاولة للكتابة.

BURETTE, s. f., vase à petit goulot pour l'eau, le vin, à la messe, ابريق; plur., وَبُرْيِق _ اباريق بریقات ,plar

قلم النقاش, Buain, s. m., pointe d'acier pour graver, قلم النقاش .مناقیش , plur ، منقاش _

Buninen, v. a., graver au burin, نقش O.

مضحک ـ درلی Bublesque, adj., bouffon, مستحس

Bublesquement, adv., فينوع مضحك

Buse, s. f., espèce d'oiseau de proie, .من الطيور البجوارح

Buse, au fig., sot, بليد الفهم _ بليد.

Busque, adj., (Chanfrein), بعاماً فأ.

BUSSEROLE, s. f., arbrisseau, LL.

Busta, s. m., représentation d'une tête, avec l'estomac, les épaules, صورة راس لوسطالانسان. مس _ نشار , s. m., point où l'on vise, الشار على المارة . مَدُون _ علامة. Atteindre le but, toucher le hut, .. مشرب قطولا قطولا قطولا و Tous cenx qui visent coups, اصاب النشان _ اصاب

prov. ما كل من يوم يصيب, qui tient un bureau de recette, n'atteignent pas le but, يرم يوم يصيب, prov. مطلوب - مقصود - قصد - غایتر ، But , fin proposée مراد ـ مراد ـ Atteindre son but, مراد ـ مراد ـ . A حظى بالقصود - . A حصل على المطلوب

De but en blanc, inconsidérément, brusquement,

Витев, v. n., broncher, chopper, غثر في جوزة О. (expressions irrégulières) انعتر و العترو العنسور

Se Buter à, v. réf., se mettre obstinément dans la tête, اسد , حط في راسد , ce

Butin, s. m., ce que l'on prend à un ennemi, . Le salut est un butin, c'est gagner beaucoup que d'échapper au danger, السلامة غنيمة, prov.

Butiner, v. n., faire du butin, שיל ו. - בُשْم -

Buttheux, se, adj., de la nature du beurre, Buron, s. m., sot, stupide, تالك الحيا . جدبة - ثور - دت - قليل العقل

BUTTE, s. f., tertre, ידע סשבית; plur., ב' עולל فَدُهُ .

- كان مستهدف ال , exposó à , كان مستهدف ال Se mettre en كان تحت الصرّ - 0 كان هدفاً ل - استهمدو ل - اعرض نفسه ل ,butte à , جعل نفسه تحث الصر

. ينشرب Buvable, adj., qui pent être bu,

Buveun, sz, s., celui qui boit beaucoup, شربب . يحب الدمعة ـ

BUVOTTER, v. n., fam., boire souvent et à petits

C.

CAB

C. s. m., troisième lettre de l'alphabet, . حرف من الالف ياء

(la, interjection pour commander ou encourager, . بالله - حيه

Ca. adv., ici, lia. Cà et là, كان منا و دناك و دنا

(يا رون, pron. pop., fam., cela, cette chose-là, اسارون, entre dans la thériaque, اسارون. fém:, 3- lis; fém., els.

من الناخية دي ,en de çà, prép., de cacôté ci, حدة الناخية دي من هذا الصوب.

د الوقت, maintenant, à présent, دا الوقت. . بقے ۔ ھلق

من دا ou من Qur Ça? qui est-ce?

.قبايل , plur. , قبايل , CABALE, s. f. , art prétendu de commercer avec les Abyssins , قبايل , plur. , قبايل esprits, علم الروحاني.

Cabale des Juis, tradition sur l'interprétation mystique de l'Ancien Testament, القيّلة.

Cabale, complot, intrigue, " _ " _ = -.فتن , plur. ; فتئة ـ دسايس , plur. ; دسيسة

CABALER, V.D., former des cabales, , , se .1 رمي الفتئة ـ

CABALEUR, s. m., intrigant, mylus colo.

CABALISTE, s. m., savant dans la cabale des Juiss احل القبلة.

CABALISTIQUE, adj. com., qui appartient à la cabale des Juifs, تلخص القبلة .

CABANE, s. f., maisonuette en feuillage, .اخصاص ,plur. خص - کیخان ۱۰ اکوانح ,plur.

Fête des cabanes (pour les Juiss), عدد الظلَّة .

CAB

CABABET, s. m., taverne, lieu où se vend le vin, خيام , plar. , خيارة

Cabaret, plateau, table où l'on met des tasses, .صدور , plur. ; صدر _ صوائعي , plur. ; صيئية

Caharet ou Oreille-d'Homme, s. m., plante qui

Савапетива, ène, s., qui tient cabaret,

Canas, s. m., petit panier de jone, aba; plur., مقاطف

CABESTAN, 6. m., tourniquet pour rouler le câble, ملوی _ ملوة

CABILLE OU CABILLER, s. f., tribn des Arabes, des

CABINET, s. m., petite chambre, 505; plur., رمكتب. Cabinet, lieu de retraite et de travail, مكتب plur., اوضة السرّ- جيرة - مكاتب. Homme de cabinet, d'étude, qui l'aime, اجل بحب الدرس,

Cabinet, lieu où l'on conserve quelque chose de خزن , plur ; خزنة ,precieux

Cabinet, secrets d'une cour; conseil intime, ديوان مديرين الملكة

CABLE, s. m., très-grosse corde, حبل تخير: . كومنة - لبان - حبال , plur. ,

O. فنل الحال , CABLER , v. a. , faire des cables , التحال 0.

CABOGHE, s. f., tête, خماغ _ رأسر إ

CABOTAGE, s. f., navigation le long des côtes, .سفر في البحر بالقرب من السواحل

CABOTER, v. n., naviguer le long des côtes, سافر في البحر بالقرب من السواحل

Se Cabara, v. réf., se lever sur les pieds de der-تنقنطر .. . مقام شاه .. . 0 شب rière

Se Cabrer, au fig., s'emporter de dépit, de colère, .1 شيو مو.ر

CABBIOLE, S. f., saut léger, Lules -8 .00.

CABRIOLER, v. n., faire des cabrioles, La نظنظ _ ،0 نظ

Cabriolet, s. m., voiture légère à deux roues, عربانة خفيفة بجرخين

قفاز, CANRIQLEUR, s. m., faiseur de cabrioles, قفاز

CACA, s. m., pop., excrement d'enfant, خرية

فشنة, CACADE, s. f., pop., décharge du ventre, فشنة.

Cacade, au fig., folle entreprise, غرية.

CACALIA, S. f., on PAS-DE-CHEVAL, plante, Jil. CACAO, s. m., amande dont on fait le chocolat, لوز الشوكولانة ـ لوز هندي

CACHE, S. f., fam., lieu secret pour cacher quelque chose, whoir.

CACHE-CACHE, s. m., jeu d'enfant, del.

CACBECTIQUE, adj. com., d'une mauvaise constitu-.مهراض - مهروض , tinn

CACHEMIRE, s. m., nom de pays,

Cachemire, grand fichu de laine des Indes, .شالات ou شیلان ,plur ; شال ترما ـ شال کشیری Voyez CHALE.

CACHER, v. a., mettre en un lieu où l'on ne peut voir, خَبْ

رمام البلاد - تربيع - روك الخفي - . اخفي - . اخفي - . مام البلاد - تربيع - روك الخفي - . ا Cacher un secret, on la de L. . A خفى , O. | Être caché, ignoré كنم , اخفى سرأ Rien ne lui est caché, عليه شي ; plur., جَيُف, الا ببخفي عنه شي Lacbe ton or, tes démarches et - زبت العرعر, Huile de Cade . شجر السندروس الستر ذهبك و ذهابك و مذهبك . Huile de Cade prov.

Se Cacher, v. ref. , يتخفى - تخفى من - تخفى الختفى من - تخفى Слене, adj., secret,

CACHET, s. mi, petit sceau, خاتم; plur., خواتم Sou empreinte, ختم ; plur. ا اختام , Rompre le ch chet d'une lettre, فض النحتم 0.

Сленктка, v. a., mettre le cachet, та O. Pain à cacheter, rond de pâte pour cacheter une lettre, . برشان

CACHETTE, S. f., petite cache, List _ Tilst _

الدير , adv. , à la dérobée , en secret , الدير , ala dérobée , en secret , من تحت لتحت - بالخفى - بالدسدسة -

CACHENIE, s. f., depravation des humeurs, ... CACHOT, s. m., prison souterraine, basse et obs-حسر الظلام, cure

CACHOTTEBLE, s. f., manière mystérieuse d'agir, de parler, 8; 3,3.

CACIS, 5. m., espèce de groseillier à fruits noirs, نوع ريباس اسود

CACOGROLIE, s. f., depravation de la bile, انقلاب الصفرا.

CACOCHYME, adj. com., d'une mauvaise complexion, . كثير الموادّ الفاسلة ـ معلول

CACOCHYMIE, s. f., abondance de mauvaises bu-كثرة المواد الفاسدة ,meurs

CACOPHONIE, s. f., rencontre de sons, voix, dés-.تنافر اصوات ـ شذوذ agréables,

CADASTRE, s. m., état des biens-fonds d'un pays, حساب جيع الاملاك التي تشتهل عليها البلاد

Сараче́ввих, вк, adj., ед-

- شلو- رمع , pl., ورقة , CADAVAE, s. m., corps mort

م شجر العرعر, CADE, s. m., grand genévrier, محبر العرعر

CADEAU, s. m., présent, هدایا; plur., باهدایا; plur., پهدایا. Faire cadeau de quelque chose à quelqu'un, احدی شیاً ل ددی احدی شیاً ل الهدیة علی قدر, اله fait, علی قدر, الهدیة علی قدر, الهدیة علی قدر, الهدیه اله الهدیه الهدیه

CADENAS, s. m., sorte de serrure mobile, قَعْل ,plur., اقْعَال .

Cadence, s. f., mesure qui règle le mouvement,

Coulence, terminaison d'une phrase harmonique, وايقاع المحط المقام . Harmonie d'un vers, d'une période,

CADENCEA, v. a., rendre nombreux, agréable,

CADLT, TE, adj., le plus jeune de deux frères, de deux personnes, اصغر في العير.

CADI, s. m., juge musulman, قاضى; pl., قاضى

CANILESKER, s. m., juge supérieur, grand-juge dans l'empire ottoman, قاضع العسكر.

Сърмие, s. f., espèce de suie métallique, ألميا.

وجد ساعة, Cadran, surface divisée par heures, وجد ساعة

CADRATURE, s. f., terme d'horlogerie, assemblage de pièces qui forment la répétition, leur place, عدَّة الدوَّى في الساعة.

Gade, s. m., sorte de bordure de bois, autour d'un tableau, برواز دایر; plur., برواز دایر. Cadee, v. d., convenir, وافیق ـ طابق علی.

CADUC, uque, adj., cassé, vieux, عاجز عاجز; plur., حُطْم،

Mal Caduc, épitepsie, عدا الأرض .Tom- الصرع مداكل الصرع مداكل الصرع مراى . Qui a le mal cadue, انصرع مراى . CAGOT, E, ad

CADUCÉE, s. m., verge accolée de deux serpents, اعصالاً بصورة حبين ملتفين عليها

CADUCITÉ, s. f., vieillesse débile, مُعِرِد هُرُم.

- کفرا ,:Cafano, برگافر, hypocrite کفوا مرای

CAFFAS ou CAPS, s. m., espèce de grand panier de branches de palmier, قفص, plur., اقفاص,

ابنان , plur., بُنِي ; plur., بنار , plur., ابنار , plur., بنار , plur., plur.

Cafe (Liqueur), قهروالله. Après avoir pris le café, on remercie le maître de la maison (à moins qu'il ne soit en deuil), en disant: قَهُولاً دَايِهُ وَاصحابِها سالة; وَهُولاً دَايِهُ وَاصحابِها سالة; وصحابها سالة.

Cafe, lieu où on le prend, قهوق; plur., قهاوی, CAFETAN, s. m., robe de distinction turque, قفطان; plur., قفاطین

CAFETIER, s. m., qui tient café, qui en vend, قهوانی ماقهوانی ماقهوانی و تهوجیة.

CAFETIÈRE, s. f., vase pour le café, بكرج; plur., بأريق الأمولاء بكارج البريق القهولاء بكارج

CAFFILA, s. f., caravane en Asie et en Afrique, قافلة; plur., قوافل

CAFIER, s. m., arbre qui porte le café, شجر البن. CAGE, s. f., petite loge pour les oiseaux, قفص; plur., اقفاص.

متراخص ,CACNABD, E, adj., paresseux, fainéant متراخص. قليل مروة - كسلان - رخو-

Cagnard, poltron, جاري.

CAGNABDER, v. n. fam., vivre dans la paresse, تتكاسل ـ تراخص

CAGNARDISE, s. f., fam., paresse, مرفاه - فَلَة مروانا

CAGNEUX, sz, adj., qui a les jambes et les genoux tournés en dedans, معوج الساقين.

CAGOT, E, adj., hypocrite, faux dévôt, حماری -

نفاق _ رباء _ مهاراة ، S. f., خات _ رباء _ مهاراة

CABIER, s. m., seuilles de papier réunies, کراریس; plur., کراریس (c'est proprement un cahier de cinq seuilles, vingt pages). سیاهیة (cahier de sept seuilles). Cos mots s'employent, par extension, pour toute sorte de cahiers. || La gloire du négociant est dans sa bourse, celle du savant dans ses cahiers, مجد التاجر في كيسه مجد العالم في كراريسه.

.دفاتر, plur دفتر, Cahier, registre

CAHOS, S. m. Foyez CHAOS.

CAHOT, s. m., saut d'une voiture, assi.

CAROTAGE, S. m., es.

Санотев, v. n., causer des cabots, регі А.

CAHUTTE, s. f., maisonnette, بيت صغير .

دوايق , plur., قايق , csquif, قايق ; plur., قوايق

CAILLE, s. s., oiseau de passage du genre de la perdrix, مُسَّن ; coll., سَلَّن ; coll., سَلَّن ; coll., سُلُوى ; plur., سلوات , plur. , سلوات , plur. , سلوى . A Alep, on appelle . الفير , la caille ordinaire. Dans le Kasraouan, on nomme la caille, قرة .

CAILLE-LAIT OU GALLIUM, s. m., plante, خاليون.

CALLER, v. a., coaguler, عقد O. مصابب بالبال مصيبة ـ بلابا مصيبة ـ بلابا مصيبة ـ بلابا . وقب وتبالد CALLER, v. a., coaguler, عقد O. مصابب بالبالد وتبالد المسلمة والمسلمة المسلمة والمسلمة والم

CAILLOT, s. m., masse de sang caillé, جُلُطَةً دم;

CALLOU, s. m., pierre très-dure qui peut étinceler sous le briquet, صوائد; coll., صوائد مصاري; plur., حصا

Cainacam, s. m., lieutenant du grand-vizir, قيمقام pour قايم مقام

CAIRE(LE), capitale de l'Égypte, مصربنة مصربالة الفاهرة عدينة

صنادیق , plur. وصندوق , plur. وصنادیق . CAISSIER, a. m., celui qui tient la caisse عزندار , امین الصندوق

CAISSON, s. m., sorte de caisse sur des roues pour les vivres, les munitions, الدُخولا = عجل لحيل الدُخورا عبد الدُخورا عبد الدُخورا عبد الدُخورا عبد الدُخورا عبد الدُخورا عبد الدُخورا الدُخو

مَلَقَد _ تلطَّف به _ لاطفه , Batter عليه _ به _ للطّف به _ تهلّقه .

CLIOLEBIE, S. f., تهليق _ ملاطفة .

CAJOLEUR, SE, S., كثير التمليق _ - حيلي .

۔ قَشُب ۔ دُمَّان ۔ دُحاس ،CAL, B. f., durillon ڪُنُب

CALADE, s. f., terrain en pente, نُرُولُ ـ دَحَدِيرِةُ CALAISON, s. f., profondeur d'un navire, عيث المركب.

- صرمران , CALAMENT, s. m., plante (Calamintha), صرمران - موتج . بقلة العدس - كلهنتون - حبقة التهساح - موتج . Calament, plante (Nepeta), قطرية

جر سليماني , CALAMINE, s. f., pierre calaminaire جر التوتيا۔

CALAMITE, s. f., pierre d'aimant, جنر المغناطيس. CALAMITÉ, s. f., grand malbeur, بلية; plur., مصابب, plur., مصابب

CALAMITEUX, SE, adj., malheureux, ישפי. Temps calamiteux, וויף שפי וויף.

CALAMES, s. m., (verus), roseau du Levant, قلم عدد المادة على .

Calamus aromaticus, الذريرة.

CALANDRE, s. f., sorte de grive ou alouette, نوع دُتِّج أو قنبر كبير.

CALANDRE, s. f., ver qui ronge le blé, سوس القبح.

CALANDRE, s. f., machine pour lustrer les étoffes,

الته لصقل الاقبشة.

CALANDRER, v. a., faire passer par la calandre, صقل القهاش بالالته المذكورة

CALCAIRE, adj. com., que le seu change en chaux,

جر الجير, Pierre calcaire . الذي تنقلب الناركلسا CALCAMEUM, s. m., os, was less.

CALCEDOINE, s. f., agathe blanche, lile,

CALCUL, S. m., supputation, _____.

Calcul, pierre dans les reins, la vessie, Bla-خصني

CALCULABLE, adj. com.,

CALCULATEUR, S. M.,

CALCULER, v. a., compter, ____ O.

CALCULEUX, se, adj., graveleux, Some.

CALE, s. f., abri pour les vaisseaux, ~ ماحجا للبراكب

CALE, s. f., petit morceau de bois ou pierre pour soutenir un objet, l'empêcher de vaciller, . خشية او جرة تغيط تحب الشي لاثباته

CALE, s. f., ou Fond de cale, la partie la plus basse d'un navire, خرن المركب.

قرعة فارغة vide, قد عة . Calebasse, s. f., courge vide, قد عة

CALÈCHE, s. f.; carosse léger, تفيف تناب عربانة succédèrent à Mahomet, قبلغ ; plur., افلغ. و ظريفة

Caleçon, s. m., sorte de culottes de toile, مفشئر مغرشه ; اله باز برز و المادة الباسات , plur ; لباس En Syrie , ساز و plur , باسات .

CALEMBOUR, s. m., jeu de mots fondé sur une équivoque, فقاط , plur , فقاط ,

CALEMBEZDAINE, s, f., vains propos, Julia . کلام بوش ۔

CALENDES-GRECQUES, s. f. plur., fam., temps qui ne peut venir, دهر الداهرين.

CALEMBRIER, s, m., table qui contient l'ordre des المام jours de l'année, المام السنة رزوزنامه

. CALLIGRAPHIE, a. f., الخط علم الخط . CALLIGRAPHIE, a. f., الخط علم الخط . plur., دفاتر.

CALER, v. a., baisser la voile, eda, la la ...

ثبت الشي بقطعة, Caler, assurer avec une cale, قبت الشي خشية محطوطة تحتم

CALFAT, s. m., celui qui calfate, blui; plur., قلافطة

CALFAT, s. m., étouppe, ababa, d'ilm.

CALVATER V. a. bals.

CALFEUTRAGE, S. m., _ Egg.

CALFEUTRER, V. a., boucher les fentes avec du pa-سد الشقوق بورق أو بغيرة , pier ou autre chose

Calibre, s. m., grandeur, l'ouverture d'une arme à feu, grosseur de la balle, Les gens de ce calibre. إلا الشاري Il sont du même calibre, م في طبقة واحدة _ عيارهم واحد

CALICE, s. m., coupe pour l'Eucharistie, . كۇروس el كاسات , plur

Boire le calice, souffrir, الكاس A.

Calice, terme de botanique, enveloppe extérieure معلف الزهرة - كهام , plur. , كمّ الزهرة , de la fleur , معلف

CALIFAT, s. m., dignité du calife, is ...

CALIFE, s. m., titre des premiers souverains qui

A Californamon, adv., jambe de ca, jambe de

CALIN, E, s., indolent, niais, ulu; plur., il Calin, enfant qui caresse pour obtenir quelque chose, مدلل معنير. Faire le câlin auprès de sa انعلى الدلل على اليم , mère

CALINER; v. n., ou SE CALINER, v. pr., prendre ses aises, être indolent, تراخص _ تبالد

CALLEUX, SZ, adj., où il y a des cals, ومتدمون ورام فبشب

CALLICRAPHE, s. m., qui a une belle écriture, خطم عظيم - خطاط

Cattosite, s. f., chair durcie, معظيم اللحم المحان عكمان

CALMANT, s. m., remède qui calme les douleurs,

CALME, s. m., bonace, غلينة.

CALMER, v. a., rendre calme, apaiser, سكن _ اهدى العصب العصب. Calmer la colère, سكن _ اهدى العصب O. La tner s'est calmée, مدأً , كن البحر , O.

CALONEL, S. m., sleet lines.

CALOMNIATEUR, TRICK, s., qui calomnie, وأشيري ما وشاة, plur., عشرى مقترى

افتراء قَذْق . CALOMNIE, s. f., fausse imputation, افتراء قَذْق . Les violences et les calomnies des méchans, اصطهادات الاشرار والسنتهم الظالمة.

طلباً ـ بالبُهْتان ـ بالزور, . CALOMNIEUSEMENT, adv. , بالنهية ـ

CAZOMNIEUX, SE, Rdj., چنی - نیکی در ایک در

CALOTTE, s. f., petit bonnet qui couvre le haut de la tête, طرطور; plur., طراطير. Calotte de drap sur laquelle on roule le turban, طرابيش; pl., طرابيش; calotte de toile qui se met sous la précédente, عرقية; plur., طواقي ; plur., طواقي , plur., عراقي .

CALUMET, s. m., pipe, قصبت.

CALQUE, s. m., dessin calqué, سنقل رسم.

CALQUER, v. a., contre-tirer un dessin avec un transparent, نقل رسيًا O.

CALUS, s. m., nœud des os fracturés, des articulations, عظم عظم . Calus, au fig., endurcissement du cœur, قساوة. Calvaire, s. m., élévation plantée d'une croix,

CALVITIE, 5. f., état d'une tête chauve, allo.

ونیش نامه در است است به المهام به المهام المهام المهام المهام به المهام به المهام به المهام به المهام المهام به المهام به المهام به المهام المهام به المها

CAMARD, E, adj., à nez plat et écrasé, فطس لانف; fém., فطس ; plur., فطس ,

شحم خنز بر عتيق ، CAMBOUIS, s. m.

CAMBBER, v. a., courber, قوس - عوج - قوس

Se Cambrer, v. pr., تعوّج - العوج - العوج - العواج ، الع

صَدُق , CAME, s. f., coquillage,

CANELEE, s. f., olivier nain, معزرون المعزرون.

CAMÉLÉON, s. m., lézard qui change de couleurs, يَانَا (Barbarie) محربابة ـ حرباء ـ بُرْبحتي.

CAMELOT, s. m., étoffe de poil de chevre, laine et soie, بينظم - فيوف.

CAMISOLE, s. f., chemisette, ژبستون; plur.,

Самомили, s. f., plante odoriférante, - بابونج .

. قَهُور مَ فَطَيْحَةً . CAMOUFLET, s. m., mortification, مُعَسَّحَة وَكُورِي وَكُلُور مِنْ كُورُون وَكُلُور مُعَسَّحُور مُعَسَّحُور .

Campagnand, e, adj., qui demeure aux champs; .فَلاح ـ خلاواتني

CAMPAGNE, s. f., plaine, champs, كُوبِة. A la campagne on est libre (on n'est point assujéti à l'étiquette), البَربة حُربة; exp. prov. || Campagne, opposé à la ville, الصيعة الشيعة عن الضيعة.

Campagne, suite d'opérations militaires pendant

ا'aunée ou moins, سُفُر; pl., اسفار العساكر السفار ; pl., اسفار العساكر العساكر السفار ; pl., المفار العساكر السفار إلى المفار إلى المفار العساكر السفار المفار إلى المفار المفا

CAN

Battre la campagne, déraisonner, نكلم بغير عقل. CAMPANULE, S. f., ou GANTELÉE, fleur, جُرِسة.

Слирасне, s. m., arbre d'Amérique, bois dur pour la teinture noîre, بقم مور

Campeche, pour la menuiserie, ¿....

CAMPEMENT, s.m., action de camper, نصب العرضي.
Lieu de campement, محط العسكر,

CAMPER, v. s., dresser un camp, عرضى O. Camper, s'arrêter, حط O. حظر I.

Самрине, s. m., gomme blanche, Увет

Слирпай, и, adj., où l'on a mis du camphre, مُكُوفُر مهزوج بالكافور.

Слирнийн, s. f., plante médicinale de la famille des arroches, احشيشتر الكافور كافورة.

CAMUS, E, adj., qui a le nez court et plat, فطر مطط الانف.

CANAILLE, s. f., coll., vile populace, اسافل الناس المحديد عبيدية ـ اراذل ـ

CANAL, s. m., CANAUX, plur., conduit de l'eau, قناة: plur., قنُوات.

Canal, rivière factice, mer resserrée, خليج; pl.,

Canal, conduit dans le corps, مُجَرِي; plur.,

Canal, au fig., voie, moyen, al.

CANAPÉ, s. m., long siége à dossier, عسدلـــــة

بطوط , s. m., oiseau aquatique, بُط ; plur. , بطوط , و آ- . (Barbarie) برك

CANARDER, v. a., tirer sur quelqu'un d'un lieu où l'on est à couvert, موضع امان اطلق الرصاص على الاعدا من موضع امان

ترنجى - كزار, CANABI, s. m., serin

CANCAN, s. m., popul. Forez QuANQUAN.

CANGAMUM OU CANGAME, s. m., espèce de gomme, ملك بسو - كهام

CANCELLER, v. a., annuller une écriture, محصى I. CANCER, s. m., tumeur maligne qui ronge et dégénère en ulcère, تسرطان ـ رعاية ـ الله ...

Cancer, signe du zodiaque, السرطان.

سرطان بحرى , pl., ولاطعين , pl., والأطعين , pl., والأطعين , candelabre, s. m., كبير , candelabre, s. m., كبير ,

CANDEUR, s. f., pureté d'ame, بياض القلب -

طُبُرُزُد _ سُكُر نبات, CANDS, s. m., sucre cristallisé, نبات .

CAMDIE, Ile, cur Louis.

Candie, ville, مندية.

CANDIDAT, s. m., aspirant, prétendant à une charge, طلاب ; plur., علية , et طلاب

CAMDIDE, adj., qui a de la candeur, بيص القلب القلب.

CANDIDEMENT, adv., avec candeur, وبياض قلب . CANDIB, v. n. ou Se Candir, v. réf., se dureir, كُدُد ـ سكر

CANE, s. f., femelle du canard, بطُّ انشى - بطُّ انشى انسان انسان

CANEVAS, s. m., grosse toile claire, صُنْفَاص .

Canevas, plan d'un ouvrage, رسوم, plur., رسوم, رسوم, caniche, s., chien barbet, كلب طويل الشعرى, (jour), كالب طويل الشعرى (إيام الشعرى البام الشعرى البانبة). Caniculaine, s. f., le grand chien, constellation,

Canicule, temps de l'insluence supposée de cette constellation, ايّام الشعرى.

CANIF, s. m., petite lame pour tailler la plume, ومطوق ; plur., مُوس لبرى الاقلام ـ مطاوى ; plur., مطوق (Kasrawan). CANIN, E, adj., qui tient du chien, كلبى. Dent canine; faim canine, حبوع كلبى ـ ناب كلبى

CANNAMELLE, s. f. Foyez CANNE A SUGRE.

CANNE, s. f., roscau à nœuds, قصبة; collect., بوصة _ قُصُبُ

ملبس القرفة, CANNELER, v. a., creuser des cannelures sur une colonne, خطط على خطوط على المقش خطوط على

قرفة سيلائية, En terme de droguiste, قرفة.

لبلوبة _ بلبولة _ بزيوز, Cannelle, robinet mobile, دياوية _ بلبولة _ بريوز, CANNELLIEB, s. m., arbre qui donne la cannelle, شجر الدارصيني

CANNELURE, s. f., creux le long du fût des colonnes, تخريم - تخطيط.

CANNIBALE, s. m., sauvage qui mange de la chair humaine; au fig., homme féroce, غول; plur., غيلان, CANON, s. m., pièce d'artillerie, مدفع, plur., صرب مدفع "Tirer un coup de canon, مدافع "Canon, partic des armes à feu où l'on met la charge, اماصورة, plur., مواصير, واصورة, plur.,

Canons, règles, قانون; plur., قوانين. Les canons de l'église, قوانين الكئيسة.

CANONIAL, B, adj., réglé par les canons, قانونى.

CANONIQUÉ, adj. com., conforme aux canons, قائونى

CANONISER, v. a., mettre un mort au rang des saints, צֿבּיש אל אפור .

CANONISTE, s. m., savant dans le droit canou, معلم القوانين.

CANONNADE, s. s. s. عمرب المدافع الطلاق المدافع المدافع الطلاق المدافع المدافع المدافع على المدافع على O. I.

CANONNIER, s. m., qui sert le canon, وطو بجى ou

CANONNIÈRE, s. f., embrasure pour le canon, le fusil, كرنك; plur., كرانك.

CANOPE, s. f., étoile, Juin.

قوارب, ; plur. و قارب, plur. و قوارب , عرب قوارب , عرب قوارب , عرب قوارب , عرب قوارب و المناه المناه و المناه

CANTATE, s. f., sorte de petit poème en musique, نوع قصيدة للعنا.

CANTATRICE, s. f., chapteuse, عالمة; plur., عوالم

CANTHALIDE, s. f., mouche venimeuse, base des vésicatoires, دُراريع دُراريع ; plur., ذُرانيع ; plur., دُرانيع ; plur., دُرانيع ; plur., دُرانيع ;

CANTINE, s. f., coffret de voyage à compartimens,

Cantine, cabaret, lieu où se distribue le vin aux soldats, تهارة.

CANTINIEE, s. m., qui tient une cantine,

CANTIQUE, s. m., chant en actions de grâces à la gloire de Dieu, عسبت - تساییح و انسان ; plur., تشید و انشاد , plur., مدایع و plur., مدایع و plur., مدایع و plur., مدایع و plur., نشید و plur., نشید الانشاد لسلیان بن داود

CANTON, s. m., étendue de pays, JU.

CANTONNÉ, E, adj., logé à demeure dans un canton, خاطط.

CANTONNEMENT, s. m., lieu où des troupes sont cantonnées, منازل العسكر - محطّ العساكر.

CANTONNER, v. n., ou SE CANTONNER, v. ref.,

فوع ورم بيحدث في طرق , jarret des chevaux أنول في المنازل -. O حطَّ في طرق , . نزل العسكر في Faire cantonner des troupes,

CANULE, s. f., petit tuyau au bout d'une seringue, البوية _ ماصورة حقنة

CAP, s. m., promontoire, tête, وأس, pl., pl., Armé de pied en cap, fam., de la tête aux pieds, مسلح من راسه الى رجليه

CAP-DE-MORE, adj., couleur de cheval,

CAPABLE, adj., qui a les qualités requises pour كفول - كافي ل - قادر على - اهل ل quelque chose, ـ ا قدر على Etre capable de, فيد كفاية لـ A. || Vous n'êtes point capable d'une semblable action (d'une mauvaise action), - حاشاك ان تفعل ذلك -ما انت اهل لذلك حاثا خرمتک من ذلک

راس مال ou رسيال _ اصل المال C'est un homme dette, اس مال ou مسيال _ اصل المال C'est un homme capable, غفر اغه.

قابل ل , susceptible de, قابل ل.

CAPACITÉ, s. f., largeur et profondeur d'une chose qui contient, a.....

ـ قدرة ـ قدر العقل , Capacité , portée de l'esprit . كفاية , Capacité, intelligence, habileté, عاقت

CAPABAÇON, s. m., converture pour le cheval, Riche caparaçon d'étoffe . نوع كوبان خفيف للخيل de sole (y compris un harnois), 👛 وخوت.

CAPABAÇONNER, v. a., mettre un riche caparaçon sur un cheval, وتصنع الرخت على الحصان - Ukan richement caparaçonné, مصان مرخت

CAPE, s. f., manteau dont on se couvre la tête et أبرنس - طيّلسان ,les épaulei

Cape, capuchon. Voyez CAPUCHON.

. قواليس , شرايع ملوك فرنسا , Rice sous cape, fam., rice en dessous, en cachette, المنابع ملوك فرنسا A صنحک من تبعث لتحت

عراقب الخيل

قبجى ـ قابجى يا Cipror, s. m., portier du sérail, جبعنى ـ قابح CAPILLAIRE, adj. com., délié comme les cheveux, شعرى ـ رفيع مثل الشعر

CAPILLAIRE, s. m., on ADIANTE, genre de plante, . Capillaire, en terme technique , كَرْ بِرِهُ البيرِ كُزّْ بُرة .برسیاوشان ۵۵ برشاوشان

CAPILOTADE, s. f., ragout,

CAPITAINE, s. m., chef d'une compagnie de gens de رُوساً ,pl ; ربيس ,كبير جاعة من العسكر ,pl Capitaine, commandant d'un navire, قبطان مركب; plur., قباطيس - Capitaine du port, . رئيس المينا

CAPITAL, s. m., somme constituée; fonds d'une

- الذي عليد الكلام, principal, الذي عليد Crime capital, qui mérite la ربیسی ـ اصلی ـ اکبر mort, ذنب عظيم يستحق القتل. Peine capitale, de mort, قصاص بالمسبوت. إ Pêché capital, قلم طومار - ثلث, Lettre capitale ، خطية رؤوسية Forez MAJUSCULE.

CAPITALE, s. f., ville principale d'un royaume, بالتخت - نعت مُلك - كوسى الملكة

CAPITALISTE, s. in., qui possède de l'argent placé, مترسيل - صاحب مال

فشار _ بقباق _ بقاق _ و بقاق _ . وشار ـ بقباق _ . دفشار ـ بقباق _ . CAPITAN-PACHA, s. m., amiral ture, אולון של בשלים. CAPITATION, s. f., taxe sur chaque tôte, בּלְנָה; .جزبت خراج - جوالي ,plar

يلطش الراس, CAPITEUX, SE, adj., qui porte à la tête, يلطش بدوع - بضرب على الواس -

CAPITULAIRE, s. m., ordonnance des rois de France

CAPITULATION, s. f., traité pour la reddition d'une صلحاً , Par capitulation ، شروط تسليم بلد , Par capitulation ، صلحاً .

أستهال قلبد اليد-داري خاطرة -. 0 عقم ,quelqu'un اتنفق على - . 0 عقد شروط لتسليم البلد ,place , استهال قلبد اليد ملب لامان Demander à capituler, سليم بلد 0.

CAPIVERT, s. m., animal amphibie, اختزير الماء.

قيراني , Caron, s. m., joueur rusé, قيراني

منافق , Capon, hypocrite à dessein, منافق .

CAPONNEA, v. n., user de finesse au jeu, قامر; plur., أُسُوا;

Caponner, popul., dissimuler, , 356.

Caponner, montrer de la lâcheté; O.

Слрот, s. m., ètre capot, être honteux, خنادس.

CAPOT, s. m., ou CAPOTE, s. f., espèce de manteau a capuchon d'étoffe grossière, كبور; plur., كيابيد یابونجت - کرادین , plur ; کُرْدون

CAPRE, s. f., bouton du caprier, ביון ב كبار -. بزر قبار

CAPAICE, s. m., fantaisie, غطرة , عنواء مراء , plur., على هوالا

CAPRICIEUSEMENT, adv., النفس على هوا النفس على النفس ا CAPRICIEUX, SK, adj., sujet aux caprices, -ولد دلغ ,Enfant capricieux , gaté , ولد دلغ ,Enfant capricieux CAPRICORNE. 5. m., signe du zodiaque, الحدي.

CAPRIER, s. m., arbuste dont les boutons donnent شچر الكيار - شجر القيار ,les capres

.قار القلة, Faux-Caprier, s. m., ou Fabago, تقار النقلة. CAPAULE, s. f., espèce de boîte, as; pl., jes. Capsule, ce qui renferme la graine des plantes, بيت البزر حقة البزر

Capsule, membrane qui enveloppe une articulation, من الفصل ; plur.; تعشأ المفصل المنابعة ال

CAPTATEUR, s. m., qui surprend par adresse un . عفاف ,donateur

CAPTATION, s. f., action de capter, ass.

.قربان , collect., قربانية - , cotlect , قربانية - , cotlect

CAPITULER, v. n., traiter de la reddition d'une con les bonnes graces de CAPTIEUSEMENT, adv., j. ..

> CAPTIEUX, SE, adj., qui tend à tromper par une لفّاق _ موقع , Homme captieux , يغرّ , helle apparence .خادع -

CAPTIF, VE, adj., prisonnier, , plur., plur.,

CAPTIVER, v. a., (l'esprit), النجى العقل 1. Captiver, assujetir, Lio O.

Captiver la bienveillance de, ملك عقلم I.

CAPTIVITÉ, s. f., esclavage, إسّر _ بسر _ سبح.

CAPTURE, s. f., butin, att.

Capture, saisie, Lun.

CAPTURER, v. a., faire capture, prendre au corps, . 0. قبض على . . 1 مسك . . 0 أخذ - . ٨ عثم

Сарисном, s. m., vêtement de tête, de, plur., . plur. وقلوست - طناطير , plur. وطنطور - طراطيرا - على كيف، Selon son caprice ، كيف - اهوا

> Capucin, s. m., religieux de saint François, . كىوشىرى

> CAPURINADE, s. f., plat discours de morale, de dé-.قسقسة , votion

CAPUCINE, s. f., fleur potagère, إب خنجر).

CAQUET, s. m., bahil, مُعْوِقة كُورُة غُلِيد _ لَهُوقة ،

تكثير علبت ملهوتت , CAQUETAGE, s. m., تكثير علبت

_ لهوق _ كثر علبة, CAQUETER, v. D., babiller, علبة کاکی

Слоиетеля, s. m., qui habille beaucoup, لهوائي لقاش _ كثير علبة

. فأنها _ فان _ إذ اند _ لان , Can, conj.

كنريا _ كارم اصغر, CARABÉ, s. m., ambre jaune, أحفرها _ كارم

CARABIN, s. m., jeune homme qui apprend la chi-شباب , plar , شاب بتعلم الحجر احة , plar .

دوع تنفنك قصير , CARABINE, s. f., fusil court

عامل قريانة

CABACOLE, s. f., mouvement en rond ou demi-rond que l'on fait faire à un cheval , حلقة على على على على الم

CARACOLER, v. n., faire des caracoles, حقة, 0. CARACOULER, v. n., crier; se dit du pigeon, .0 فاح الحمام - I صاح الحمام

حالمة , CARACTERE, s. m., marque, empreinte, علامة . زسنوم , .plur ; رسم

Caractère, les figures dont on se sert pour écrire ou pour imprimer, حرف, plur. , حروف, Caractère , écriture de quelqu'un, bà.

. طبع الأنسان, Caractère paturel de quelqu'on, طبع الأنسان. Caractère, titre, dignité,

Caractère, force d'ame, " . Homme à caractère, ferme dans ses sentimens, اُجُل صاحب نخولاً ,

CARACTÉRISER, v. a., marquer le caractère de, عِبْنِ - عِزْف - بصف , aor ; وصف

CARACTÉRISTIQUE, adj. com., qui caractérise, .الذي ييتز الشي عن غيرة - تعريفي - بياني

CARAFE, s. f., vase de verre ou de cristal, قلبئة بلو, plur., قنائع

Canaron, s. m., vase de hois pour mettre rafrai-. نوع علبت لتبريد الماء ,ehir l'eau

قنينت بلور صغيرة , Carafon, petite carafe

CARAÎTE, s. m., juif qui s'attache à l'écriture et rejette les traditions, قرأيس ; plur., قرأيس

سكر مذوّب , CARAMEL, s. m., sucre fondu, brůlé .سکو محدوق ۔

كاردينال مطوان في مجمع البابا | CARAT, s. m., terme de monnaie, titre de l'or; قراريط , plur ; قراط ou قيراط ,poids de quatre grains ct قراطيط. Sot a trente-six carats, fam., très-sot, بهيم من دايرة سنة وثلاثين قيراط

CARAVANE, s. f., troupe de marchands avec des chameaux, chevaux et mulets, en voyage dans le Le-

CARABINIER, s. m., cavalier armé d'une carabine, caravane de la Mekke, la troupe des pélerins qui va à la Mekke ou qui en vient,

> CABAVANSÉBAIL, s. m., colo; plur., colo. CARBONISER, V. a., Las image.

CARBONNADE, s. f., viande grillée accommodée avec oignons, ail, قاورمة.

CARCAN, s. m., collier de fer pour attacher au po-.طوق حديد للبذنسين , teau

CARCASSE, s. f., ossemens décharnés, mais en core il se dit aussi) كرنيبة _ كركوبة ,joints, d'un animal d'une personne très-maigre).

Carcasse, charpente de bâtiment, الواح مركب الواح مركب CABBANINE, s. f., cresson des pres, 3 -قرلا العس

Савпаноми, s. m., graine aromatique, Ilila _ . صهار - حبّ الهال - عال - كيل

CARDE, s. f., sorte de peigne pour carder, aut _ مشط لتسربيح الصوف

CARDER, v. a., peigner avec la carde, قردش - مشق - سرج

CARDEUR, SE, s., qui carde la laine, le coton, etc., ميشق _ مقردش

CARDIALGIE, s. f., douleur vive vers l'orifice supé-رجع شديد في رأس المعدة rieur de l'estomac, وجع

CARDIAQUE, adj., propre à fortifier le cœur, . نافع للقلب

CARDIAQUE ou Agripaume, s. f., plante pour la .فراسيون القلب, etc., القلب.

CARDINAL, s. m., prélat de la cour de Rome,

CARDINAL, E, adj., principal, Jol. Les quatre .الجهات الاربـم - الخوافق ,points cardinaux الفصائل المتقدّمة ,Les vertus cardinales

CABDINALAT, s. m., الكاردينال.

Cardon, s. m., plante vivace, voisine de l'arti-خرشوق (Barbarie) _ قرنين _ لحلام, La | chaut , قافلة ; plur. , قفل _ قوافل ; plur. , قافلة , vant

الكبيسر - العيسام الكبيسر - العسام الكبيسر .صوم الاربعين

CARÈNE, s. f., la partie inférieure d'un navire, النصف الاسفل من المركب الذي في الماء

Canenea, v. a., radouber, reparer la carene d'un bâtiment, رموم, قلفط اسفل المركب,

CARESSANT, E, adj., qui aime à caresser, Jobs. CARESSE, s. f., témoignage extérieur d'affection, تدليل ـ ملاطفت ـ علامت مددة

CARESSER, V. a., faire des caresses à, la lébit دفاتر, Caresser en frappant légèrement l'épaule دفشر صغير; plur. دفاتر, avec la main, al Lab.

CARGAISON, s. f., d'un navire, وسقة مركب.

CARGUE, s. f., corde pour carguer les voiles, . حبال , plur. , عبل لطوى القلوع

CAROUER, v. a., trousser, accourcir les voiles, L طوى, .0 لم جانب القلع

CABICATUBE, s. f., charge on peinture, 3

CARLE, s. f., pourriture des os, 63.

. سوس ـ سوسة , des bles , عسوس ـ سوسة

Se Carier, v. pr., se gater (os), و البرتا الدماغ L. Se carier اببرتا الدماغ. (bld, bois), mem, mem.

CABILLON, S. m. Foyez CABBILLON.

CABINE, s. f., pleureuse dans les funérailles , געלעה . CARMAGNOTE, S. III., vêtement qui descend jusqu'au milieu du corps, قطوش

.CARHZ, s. m., religioux, كر مليتان .

CARMEL (MONT), en Palestine, جبل الكرمل.

CARMIN, s. m., couleur d'un rouge vif, Lal.

CARMENATIF, VE, adj., remède contre les vents,

دوا مخرج الارباح

بصارمقتلة عظيهة من احل البلدومن العسكو CARNASSIER, Enz, adj., qui ne se repait que de vez.

كواسر , وارج , plur. , جارج ; plur. , جارج ; plur. , كواسر , plur. , كاسر - جوارج ; plur. , جارج ; plur. , كواسر - الوحوش الجـوارج ,Les animaux carnassiers

CARNATION, s. f., teint de la peau, Jumple

CARSAVAL, s. m., temps depuis les Rois jusqu'au -Faire carnaval, se li- الكريزة _ رفاع _ مرفع , Garême . كرز , vrer aux divertissemens de ce temps

CARNE, s. f., angle extérieur d'une pierre, etc., قرانی , plur. , قرنت ارکان , plur. , رکن

CARNET, s. m., petit livre d'achat, الشترا الشترا

CABNIFICATION, s. f., changement des os en chair, انقلاب العظم لحياً - تلحيم

CABRIVORE, adj. com., qui se nourrit principale-. باكل اللحم _ غذاة لحهي ment de chair,

CARNOSITE, s. f., excroissance charnue, and sul; CAROGNE, s. f., femme méchante, débauchée,

.شرموطة _ عرصة _ مُرَة فلانية

نظر, plar., بنظر; plar., نظر, plar., نظر CAROTIDES, s. f. pl., les deux artères du cerveau,

Савотти, s. f., plante, віде - дід. تتن بقجة _ حزمة دخان , Carotte de tabac

CAROUBE, CAROUGE, s. m., fruit du caroubier en - خروبة - خرنوب ou خروب - خروب قرن خروب

CAROUBIER, s. m., arbre d'Italie et d'Asie, خرنوبة ـ شجرة خروب

CARPE, s. f., poisson d'eau douce, Lis, collect., شبابيط , plur ; شيوط - بُني - لبت

Carpe, s. m., partie entre le bras et la paume de وسنج اليد, En terme technique, مقتلة _ ذبح En terme technique, وسنج اليد,

Carquois, s. m., étui à flèches, مجعبة; plur.,

CARBE, s. m., figure à quatre angles droits, مربّع.

Le carré d'un nombre, مثله عدد في مثله Le carré de trois, مثلاثة في مثله المؤثة في مثله المؤثة و مثله (وفاق ; plur., وفاق المؤثة ا

CABRE, EE, adj., مربع

CABREAU, 5.m., pavé plat (en pierre, en marbre), والمربع, coll., بلاطة. Carreau en brique, بلاطة والميد مربع المربع اللاطقة المربع الم

Carreau, verre carré, الوح قزاز; plur., الواح, plur., الواح, ورق دينارى, carreau, signe du jeu de cartes, ورق دينارى, Carreau, maladie des enfans, obstruction qui durcit et tend le ventre, مرض النفاخ,

Carreau, coussin, قعد عقد, plur., مقاعد,

CARREFOUR, s. m., endroit où les rues, les chemins se croisent, مقارق الطُرق; plur., مقارق.
Carrefour formé par deux chemins qui se croisent, صلية.

CARRELAGE, s. m., ouvrage du carreleur, البليط.

CARRELER, v. a., paver avec des carreaux, بلط المرابعة عبراميد

رقع التواسيم, Carreler les souliers,

CARRELET, s. m., grande aiguille carrée, ميبر; plur., مسلّة ـ ميابر.

Carrelet, s. m., poisson de mer qui a de petites taches rouges, نوع سبك بحرى عليه نقط جر

CARRELEUR, s. m., qui pose les carreaux, مرقع أنواسيم.

CARRELURE, s. f., semelle neuve à de vieilles chaussures, على جديد

CABBÉMENT, adv., en carré, التربيع مرتعاً.

CABBER, v. a., donner une figure carrée, ربّع Se Carrer, v. réf., marcher d'un air arrogant, البغدد في المشي م تبختر " نقصّع المشي م تبختر " نقصّع المشي المشير المشي المشير المشير المشير المشير المشير المشير المشير المشير المشير المسير المس

CABBIER, s. m., qui travaille dans les carrières, فطاع جبر في المعادن.

CARRIÈRE, s. f., lieu d'où l'on tire la pierre, معادن, plur., معادن جبر علي ; plur., معادن ; plur., معادن ; plur., حلقة ; pl., حلقة . Ouvrir à quelqu'un une belle carrière, lui fournir une belle occasion de, فشع له باب حسن A.

ارخى ـ اطلـق . Carrière (Donner), laisser aller, ارخى ـ اطلـق. Se donner Carrière, v. rés., se réjouir, se laisser aller à dire ou faire quelque chose, انطلق !.

Carrière, au fig., espace de temps, 35.

Carrière, profession, المغل - كار.

دور, سيران الكواكب, Carrière des astres, دور,

د سنطير ,CABBILLON, s. m., battement de cloches عنظير .

تعوشت ـ دوشة , fam., tapage, عوشت ـ دوشة . CABBILLONNEB, v. a., الأجراس .

CARBILLONNEUR, S. 10., wil ... 1853.

عربانة , CARBIOLE, s. f., petite charrette couverte, عربانة بجرخين عليها خيمة

کاروصتہ ,CARROSSE, a. m., voiture à quatre roues کاروصتہ .

CARROSSIER, S. m., تمانع كأروصات.

CARRUBE, s. f., largeur du dos, aux épaules,

CARTE, s. f., plusieurs papiers collés, carton, قراطيس , pl., قرطاس ـ رقوبى ; pl., ورقى لعب , pl., كرقى ـ مقوى . Un jeu de cartes, اورانى العب , Battre les cartes, خلط الاورانى .

علم اشكال الطعام, Carte, liste des mets, اشكال الطعام.

Carte géographique, représentation linéaire d'un pays, ورقة رسم البلاد.

carte blanche, permission de se conduire comme on voudra, ريف كلي بضروبي المسروبي . Je vous donne carte blanche, المك المتحدد الكلي في هذا المتحدد الكلي المتحدد الكلي المتحدد المتحد

Tout ce المنطبي وارد مثل هذا التكليف ,rémonies المعرف باطن الامر - I. عرف المنطبي ,Tout ce Brouiller les cartes, désunir, causer des divisions, رمي الفتر، I. || Perdre la carte, se troubler, رمي الفتر، . ضيع العقول - انعيق

CARTEL, s. m., dési par écrit pour un combat, .طلب للحرب, للهيدان

Cartel, traité d'échange des prisonniers, (3 2) على مبدالة السوا

CARTHAMZ, s. m., ou safran bâtard, plante annuelle, قرطم.

CARTILAGE, s. m., partie dure, élastique, à l'extrémité des os, قرقوش En terme technique, قرقوش plar., فعماريف

CABTILAGINEUX, SE, adj., عضروفي.

CARTON, s. m., grosse carte, مقويات, pl., مقويات,

Carton, boite en carton, زق علمة وزق.

CARTONNER, v. a., E, al.

CARTOUCHE, s. f., charge d'une arme à feu, فشكة _ فواشيك ,plur. فوشك _ عُيار دمارود فشک plur.

Canus, s. m., affection soporeuse, assonpissement profond , سكتة .

CARVI, s. in., cumin des prés, . كراوية الماركة

CARYBDE en Scylla (Tomber de), prov., d'un péril وقع من داهية الى داهية, en un autre

Can, s. m., désinence des noms déclinables, انغيير أواخر الاسيا المعريد

Cas, accident, tol___ ; plur., tola -المحدفة , Par عوارض , plur. عارض ulلصدفة, cas fortait

حالة _ احوال , plur. , القوالة عال , plur. والقوالة عالم عالة عالم المعالمة عالم المعالمة ال . الله عنه الحال En parcil cas, وارد ـ وارد ـ . فرضنا أن Posons le cas que, هذا هو الحال le cas, فرضنا || Suivant l'exigence du cas, الحسب اقتصا الحال العالم المسب

qu'il sera nécessaire, dans ce cas, de vous faire con-. كل ما يقتضى تعريفه في حذا الوارد , naitre

Au cas que, conj., si, 35 31-11-131.

En ce cas, adv., alors, les choses étant ainsi, من حيث كذا _ والحالة هان _ إن كان هيك En tout cas, quoi qu'il arrive, le . Le.

Faire cas de quelqu'un, عتبرة _ اكرمد _ اعزة . Un tel fait cas de lui, الد عند فلان قدر و اعتبار اله هذا الأمير بعسرف ,Ce prince fait cas des savans قيمة العليا. | faire cas des paroles de guelqu'un, اعتبر كلامد ! Ne faire aucun cas de quelqu'un, م عسب له حساب ما على شيئا - استحاد

CASANIER, ERE, adj., qui nime à rester chez lui, قليل الخروج

CASAQUE, s. f., vêtement en manteau, نوع عبا . Tourner casaque, changer de parti, انقلب المادة الم

CASAQUIN, s. m., déshabillé court de femme, تخفيفت حريم

CASCADE, s. f., chute d'eau, المربكة المادريكة.

CASE, s. f., terme de jeu, place pour poser un pion, : خانة ـ بيوت , plur. ; بيث جارة السطرني

CASER, v. a., arranger les pions, o. -٥ حط في موضعه

نظم - رتب Caser, mettre en ordre, نظم Se Caser, v. ref., s'établir, استقر _ تاتد

قاعة العساكر, CASERNE, s. f., logement de soldats,

CASEBNEMENT, S. ID., Jemes Leaves - Teday. نزول العساكر في القاعات

CASERNER, v. a., loger dans des casernes, .نتزل , سكن العساكر في قاعات

Caseux, se, adj., de la nature du fromage,

[Nous ne sommes pas dans le cas de semblables cé-] CASPIENNE (Mer), s. f. , نحر جرجار ، بحر الحز ز

CASQUE, s. m., armure de tête, خودة; pl., كُود. CASSADZ, s. f., mensonge pour rire ou pour s'excu-

ser, fam., جَوطة - جَمِي plur., خوطة - مُحرطة الله

CASSANT, E, adj., sujet à se casser, Just la.

Cassattion, s. f., acte juridique qui annulle un jugement, etc., شرعي.

Casse, s. f., fruit du cassier, sa moelle médicinale, قرفة حطبية ـ سايخة ، Casse aromatique, خيار شنبر

Casse-Cou, s. m., endroit dangereux, كسورقبة. Casse-Noisette, s. m., instrument pour casser les

noisettes, دقیائی. Casse-Tère, a. m., chose qui exige une conten-

tion d'esprit, bruit qui satigue, كتسر راس . Cassé, z, adj., brisé, مكسور مهشم.

Casse, affaibli, access.

Cassé , vieux , insirme , عاجز .

حيوان جندبادستر - بيدستر - سكلابي - اصعف - صعصم ، Casser, débiliter la santé, حيوان جندبادستر

Casser un acte, بطل - أبطل . Casser un mariage, فسنر جاؤة

ورَّع العسكسور, Casser, Micencier des troupes ورَّع العسكسور, فَرَق العساكور

Casser, priver d'un emploi, مول من , عن العزل عن I. Betre Casse, destitué, انعزل.

Se Casser, v. réf., être brisé, انكسر المدال المدال الكترال الكرال (corde), انقطع الحيل الكال

Se Casser la tête, s'appliquer fortement à une étude,

Se Casser le nez, ne pas réussir, انكسر انفم.

CASSEROLE, s. f., ustensile de cuisine, sorte de poèlen, sipiur., chile.

CASSETTE, s. f., petit coffre, مرافست مغيرة

CASSEUR, s. m., lus.

Cassie, s. f., arbres à seurs jaunes odorantes,

CASSIER, s. m., arbre, الشنبر خيار الشنبر.

Casstopee, s. f., constellation, ذات الكرسي.

حق رواپی زکیة ، Cassolette, s. f., vase à parfums مبخولا _

CASSONADE, s. f., sucre non raffiné, مسكر خام . CASSURZ, s. f., rupture, كسرالا ـ كسر .

CASTAGNETTE, s. f., instrument composé de deux morceaux de bois ou de ser creux et ronds, qu'on tient entre les doigts, et qu'on frappe l'un contre l'autre en cadence, تأليارة.

- فرق , plur., فرقة , plur., classe ; ورق , plur., فرق .

کلیب الماء ،Casron, s. m., animal amphibie, الماء ، حیوان جندبادستر - بیدستر - سکلایج .

CASTOREUM, . m., matière tirée du castor, محمولة الجرد - جُنْد بادستر

طواشي مغني , chanteur châtré, مغني . طواشي

CASTRATION, s. f., amputation des testicules,

CASUALITÉ, s. f., عرضية.

مدخول برائی ،CASUBL, a. m., revenu fortuit عارضی - برانی

CASUEL, E, adj., fortuit, accidentel, عبيبى ـ عرصى

Casuel, adj., fragile. Voyez FRAGILE.

CASUZZZZZXZXX, adv., par hasard, أعبية - عرضياً

CASUISTE, s. m., théologien qui résout les cas de conscience, علال المشكلات.

Catachažaz, s. f., métaphore par abus des termes,

CATACONBES, s. m. pl., tombeaux souterrains, قبور تحت كارض - مغارات لدفن الموتا

. نعش مزين ـ

Сатага, s. f., ou herbe-au-chat, ade - Сатне́дваля, s. f., église principale d'un évêché, .حششة القط

CATALEPSIE, s. f., espèce d'apoplexie avec immobilité et respiration, نقطة.

CATALEPTIQUE, adj. com., attaqué de la catalepsie, .بد النقطة

CATALOGUE, s. m., liste de livres, بنة كنب . فهارس , plur. ; فهرس , فهرست -

CATAPLASME, s. m., espèce d'emplatre, asi.

CATABACTE, s. f., chute des caux d'un fleuve, المنادل عندل المنادل عندل En style sacré, pluies excessives, with plur, out les

Cataracte, humeur, tache sur le cristallin de l'œil, بياضة في العين - ماء ينزل على العين

CATABBHE, s. m., fluxion d'humeurs, الزل _ المراجة; plur., Joji.

CATABBHEUX, SE, OU CATABBHAL, E, adj., accompagné de catarrhe; sujetaux catarrhes, إبد نزول - نزولي معتاد بالنزول ـ

CATASTROPHE, s. f., événement funeste, a......: plur., بلايا , plur., يلايا . Catastrophe, fin malheureuse, مهانتر سوء اخرالا سوء

CATÉCHISER, v. a., instruire des mystères de la foi, علم قواعد الديس

Catéchiser, fam., endoctriner, be; aor., by.

CATÉCHISME, S. m., instruction sur les mystères de اتعلیم مسیحیی la foi,

CATÉCHUMÈNE, s. com., celui que l'on dispose au hapteme, تلهذ للعياد,

CATÉGORIQUE, adj. com., dans l'ordre, à propos, . حسب مقتصا الامر - موافق - مناسب - في محله Réponse catégorique, شافي عواب شا

CATAFALQUE, s.m., décoration funèbre, زبنة النعش, sion, عناسباً عن بابه . Répondre catégoriquement

ـراس الكنابس ,اول كنيسة فى ابرشيــــــــــة

SATHOLICISME, s. m., religion catholique, שלפנושה א ایان کاطولیکی ۔

CATHOLICITÉ, s. f., pays des catholiques, שלכ تاللالكا. Catholicité, doctrine catholique, مذدب كاطولكم

.قائوليقي - كاطوليكي , CATHOLIQUE , adj. com. , كاطوليكي

CATI, s. m., apprêt des étoffes pour les lustrer, les affermir, رئوش .

CATIN, s. f., fam., prostituée, alla.

.بوش القياش , CATIR , v. a., donner le cati

CATHÉTER, s. m., sonde creuse de chirurgie, قاثاطير ـ قاطائر

حمل قان , CAUCASE, chaine de montagnes d'Asie, حمل قان CAUCHEMAR, s. m., oppression en dormant, کابوس.

CAUSALITÉ, S. f., L.

CAUSATIF, ve, adj., termo de gramm., qui rend raison de ce qui a été dit, Particule causative, ،حرف سببي

CAUSE, B. f., ce qui fait qu'une chose est, تلك ; plur., Jla _ _ plur., plur., La cause première, العلة الأولى - العلة المدية. |Dieu est la cause première, la cause des causes, والعلة الأولى العلل العلل وعلم العلل Cause seconde, علم العلل العلل علة مادية, Cause matérielle, علة صورية, Cause matérielle Cause efficiente, علم فاعلت Cause finale, سبب اخص

. ناعث_سبب_موجب_ داعي ل , Cause , svjet ما عبلم بلا سبب, all n'a point fait cela sans cause, ما عبلم بلا سبب. CATEGORIQUEMENT, adv., à propos, avec préci- | Tous les jours il était battu à cause de cet enfant, وكان كل يوم ياكل قتلة من تحت راس هذا الصبى الكل عام الكل الحم الكال للحم الكال للحم الكال للحم الكال الحم الكال الكلم الكل

Cause, proces, Cos); plur., Cols). En connaissance de cause, avec connaissance de cause, Les !! على بصيرة - على جلية خبر

Cause, interet, غرض. Prendre fait et cause pour ques, كوى I. م طلع من عرضه ـ تعصّب معم quelqu'un, طلع من الحي أحدا

اعلى خاطر- لاجل خاطر-من شان خاطر-كرمال اطلق احدا بكفالة غيره, بصهانة غيره إ.من شان خاطرك _ كرمالك، A cause de vons نظراً لذلك _ نناء عليه , A ces causes

A Cause que, conj., " L' - L' - ...

Et pour cause, pour bonne raison, عول اصل على المارية. CAUSER, v. a., être cause de, ____ _ lle.

(Syrie) . Gauser de choses et d'autres, الأسامو - تحاكم

CAUSERIE, s. f., action de causer, babil famil., .لقش (Syrie) _ مسايوة

CAUSEUR, SE, adj., مسايو مسايو.

CAUSTICITÉ, s. f., au fig., malignité, penchaut à ميل للهجود شرد اذية - شقا ,critiquer

CAUSTIQUE, adj. com., corrosif, brulant, محرق

ـ موذى ـ عاجى , Caustique, عدادى ـ عاجي .شقى _ شرير

.فوسان et فوارس - خيّالة البناكفة ; plur., موسان et فوارس عيّالة المناكفة والعصلة ـ

CAUTELEUX, SE, adj., fin, rusé, فاكنه _ اسمايل - صاحب كل

. نصنعة _ بلطافة , plur., يصنعة _ بلطافة , plur., يصنعة _ بالمافة , plur. . حصة ـ كتات

quer un cautère, ليّع كيّا A.

CAUTÉRISATION, s. f., action de faire un cautère,

CAUTÉBISER, v. a., brûler comme font les causti-

A. فتنب كبي A. Cautériser, appliquer un cautère

CAUTION, s. f., répondant qui s'oblige pour quel-A cause de, مسبب ـ الجل Bonne caution, عنامن ـ ضامن ـ ضامن ـ عنامن ـ l'amour de, par égard pour, ألجل من شان بالم المعلم المعل || Élargir quelqu'un à la caution d'un autre,

> Être, se rendre caution de, ... A. -لفل ١.

> Sujet à caution, douteux, dont il faut se méfier, . بك كفيل _ بدة ضامن

> CAUTIONNEMENT, s. m., acte par lequel on cau-. كفالت ـ صيانت ـ تصيير , tionne quelqu'un

> CAUTIONNER, v. a., se rendre caution pour quel-.I کفل ـ . A ضهرن ـ .O قعد ب qu'un,

> CAVALCADE, s. f., marche pompeuse, personnes à .وكبتر ـ ركب ـ رماحة ـ بئيش , cheval

> CAVALCADOUB, adj. (écuyer), qui a soin des che-. باش سيّاس السلطان, vaux, des équipages du roi

> CAVALZ, s. f., femelle du cheval, jument, فرس ; جورة , plur. جرة _ افراس , plur.

CAVALERIE, s. f., troupe à cheval, allia.

CAVALIEB, s. m., homme à cheval, Jlia; plur.,

Cavalier, adj, sisé, libre, die.

Cavalier, brusque, hautain,

CAVALIÈBEMENT, adv., lestement, de bonne grâce,

Cavalièrement, avec hauteur, brusquerie, avec hauteur, brusquerie, Cautère, s. m., instrument, Noch. Faire, appli- Traiter quelqu'un cavalièrement,

Cave, s. f., lieu souterrain pour le vin, etc.,
زرزمیت قبو النبیذ ـ مطهورة

Cave, mise au jeu, بيال اللعب,

Veine-Cave inférieure et supérieure, les deux plus gros vaisseaux du sang, اعرق اسفل واعلاء المجرق المجرق

.مطهورة صغيرة - قبو صغير . CAVEAU , s. m. , يطهورة

CAVER, v. a., creuser, miner, عفر مد الك الماء الصخرة O. L'eau a cavé le rocher, اكل الماء الصخرة

Caver, terme de jeu, faire fonds d'une certaine somme, حطّ رسيال في اللعب 0.

CAVEBNE, s. f., grotte dans des rochers, sous terre, فعارة; plur., مغارات ou عارات; plur., مغارات.

Petite caverne, كهوئى, plur., كهوئى.

CAVERNEUX, SE, adj., مهتلي مغاير

CAVESSON, s. m., fer sur le nez des chevaux pour les dompter, بلام

CAVIAB, s. m., œuss d'esturgeon salés, حبيارى. CAVILLATION, s. f., sausse subtilité; مغالطة

CAVITÉ, s. f., vide, creux, جورة - خلو- تجويف. حجورة - خلو- تجويف. CE, CET; fém., CETTE; plur., CES, اغالم - ذا مناه (Égypte) على - وفي الشاء (Égypte) على - وفي الشاء (Égypte) - وفي الرجل وشاه الرجل وفي الراجل على الراجل الرجل الراجل الراج

رما يالذي بطق هو الدي والذي والذي والن هو الدي يصعب على هو الن

ما هذا ـ ای شی هذا ـ ایش هو هذا ـ ایل هی Qu'est-ce ای ما هذا ـ ایش هذا ـ ایش به Fût-ce mon fils ,

ر انا ،C'est-moi منو هات ـ من هو Qui est-ce انا هو L'est-ce toi? انت هو انت هو انا هو انا هو انا هو

. هم قوى ناس ملاح, Ce sont de très-honnêtes gens ما توى ناس ملاح. Ce furent les Français qui assiègèrent la ville, الفرنساوية دم الذيبي حاصروا المدينة

ومن شان هذا ـ ولاجل ذلک ،C'est pourquoi . و کهانگ ـ

CECI, adj. démonstratif, cette chose-ci, lines - (Égypte) 83.

CEANS, adv., ici-dedans, et - La.

Cécité, s. f., état d'un avengle, Le.

. مُسلَم حقم ، CEDANT, E, adj., qui cède son droit, حقم ، مُسلَم حقم ، CEDER, v. a., laisser à quelqu'un , عن الله عن شي - . ٥ تسرك - خسسلى - تنسازل له عن شي - . ٨ سيستح له بالشي - . مسلم لاحد حقه . سلم لاحد حقه .

Céder, v. n., se relacher, 11 I. - La O.

ر سلم نفسه Céder, se soumettre, se rendre, عسلم نفسه المعنى ـ اذعن الحق A. Céder à la raison, اذعن الحق

Céder, acquiescer, ne pas résister, طاوع من اکبر منه Céder à ses supérieurs, طاوع من اکبر منه

Céder, se reconnaître ou être reconnu inférieur, vaineu, في الحق درجة احد ٥٠٠ عط الحق درجة على نفسه ٨٠٠ اعترف لغيرة بالظفر على نفسه ١١٠ العق طبقته على نفسه ١١٠ الله الله الله الله الله العلم على نفسه العلم على العلم ما باحق درجته في العلم على نفسه درجته في العلم ما باحق درجته في العلم على نفسه درجته في العلم درجته في العلم على نفسه درجته في العلم درجته في درجته في العلم درجته في درجته

CEDRAT, s. m., espèce de citronnier, son fruit odorant, كبّاد _ أُترج .

ارز لبنان , collect ; ارز لبنان , collect ; ارز لبنان , Cèdre ordinaire, de plus petite espèce عام المربين .

Cèdre, espèce de citron, نوع ليمون.

CÉDRIB, s. f., résine du cèdre, صيغ الشربين. CÉDULE, s. f., billet sous seing-privé, تبسك ; plur., ثبسكات.

CEINDRE, v. a., entourer, - blal. Ceindre d'une

ceinture, ونر - حزم , Ceindre l'épée à quelqu'un, la عيل القداس A. Célébrer un concile, le tenir lui placer au côté, فيال بالنبع المجاء المج pour se ceindre de l'épée, النقلد بالسيف Ceindre le diadême, prendre la couronne, بالنس التابي اله اله Se ceindre la tête d'un bandeau, اسه بعصابة. [Se ceindre les reins, se les serrer avec un cordon, في الله عنوية ـ .(Evang.). الله وسطه ب d'une ceinture, נֹינָנּוּ,.

CEINTRAGE, s. m., cordages qui ceignent les navires, حال حول المركب ,

CEINTURE, s. f., ce dont on ceint le milieu du . عُلوى ـ سباوى (Syrie) ـ حزامات et احزمة , plur. عزام , وحزام , زنار; plur., زنايئر, Ceinture de cuir et à poche pour mettre de l'argent, . [Ceinture de cuir, sans poche, à l'usage des domestiques hommes, شتت. [] Ceinture de soie, avec deux plaques en argent ou en or, qui se ferme par le moyen d'un crochet, garnie عزو لله عزاو لله عالم. quelquefois de pierreries, à l'usage des dames en Orient, عزام ou حياصة , Ceinture pour passer dans اد کائے, ادکی , la coulisse des caleçons à l'orientale

Ceinture, endroit du corps où s'attache la ceinture, L.

CEINTURIER, s. m., qui fait et vend des ceintures, .حزاماتی ـ زنانیری

. أمين الكلار - وكيل المونة, Czinturon, s. m., sorte de ceinture pour porter sions de bouche, أمين الكلار - وكيل المونة الله سف منطقة لحيل السف منطقة الأواد . سيت المونة _ كوار ou المار اذا مناه و المونة _ كوار ou المار و CELA, pron. demonstr., cette chose-là, اغه ou الم ـ (Égypte) عنا ـ ذلك ـ (Égypte).

عيل القداس , Célébration, s. f., de la messe, عيل القداس . Célébration du mariage, الكيل _ تكليل . إ Célébration

d'une sète, عيل العبد.

CÉLÈBRE, adj. com., renommé par, ب مشهور به ... CÉLÉBRER, v. a., louer svec éclat, مدح A. _ عظم _ A. . الذي شفته , Celli que j'ai vu ، الذبن الدبن أ. Celui que j'ai vu ، فخم مصجد ـ عظم قدرة الرب و مجد حكمته, vines

دول - هدول , vulg ، هولا - قــــتس , vulg ، ولا - قــــدول .

les cérémonies, J JL. | Célébrer une fête, la solenniser, عيل العبد A.

CÉLÉBAITÉ, s. f., grande réputation, اشتها.

CELER, v. a., cacher, taire, عر احد ، O. _ . داري, اخفي, خبي عن

. كُرُفْس بستاني Céleri, s. m., plante potagère, ي . كرفس برى _ بطرساليون , Céleri sauvage

CÉLÉRITÉ, s. f., vitesse, as pui - alas.

CÉLESTE, adj. com., qui appartient au ciel,

céleste, all o الهام من اله colère céleste, . غضب الرت

CELIBAT, s. m., état d'une personne non mariée,

CELIBATAIRE, s. m., qui vit dans le celibat, -; le; , plur., و اعزب - اعزاب , plur. و عُزْب - عزاب , plur. , , on dit aussi par ironie, عزبان, plur., عر للحمة

CELLE, pron. sém., اللاتي; plur., اللاتي; vulg., . Voyez CELUL

CELEGAIEA, s. m., religieux qui a soin des provi-

CELLIER, s. m., lieu où l'on serre les provisions,

CELLULATRE, adj. com., (partie du corps, membrane), qui a des cellules, خللي.

CELLULE, s. f., petite chambre d'un religieux, قلالي , plur. , قلاية.

Cellule, cavité, logo, مخلال - خلال - خلال.

CELUI, pro. démonstr., m. s., Sil. Ceux, plur.

CELUI-CI, pr. dém. m., Las _ (Égypte) \$3; plur.,

Crele-ci, pr. dém. f., ف = (Égypte) دی; plur., الله عدول , vulg., دول = هدول , دول عدول ; هولا

دذاکی ـ داک (Égypte) دذاکی ـ داک دذاکی ـ داک به CELUI-LA, pr. dém. m., (Égypte) داک ـ دذاک ـ دذاک ـ دوک ـ ددولک ـ دوک ـ ددولک ـ دوک ـ ددولک ـ دوک ـ دولک ـ دوک ـ دوک ـ دولک ـ دوک ـ دولک ـ دوک ـ دوک ـ دوک ـ دوک ـ دوک ـ دولک ـ دوک ـ دوک

Celle-la, pr. dém. f., (Égypte) الله ديكها , ديكها و ديكها ; plur., ديكها و الولايك و الله عنه و الله و ال

CÉMENT, s. m., mélange de sel, de soufre et de métaux en poudre, pour faire l'acier, etc., عادن وملح وكبربت لعبل البولاد اولغير ذلك .

CÉMENTER, v. a., purifier les métaux au feu, طبّر المعادن بالناؤ.

CENDRE, s. f., poudre qui reste des matières brûlées, مفية _ رماد,

تـــراب, Cendres, au plur., restes des morts, تـــراب

Cendre allumée, qui reste dans la pipe et avec laquelle on allume une autre pipe, زرزورة - زرزور.

.قلى الخبر, Cendre gravelée, da marc de vin, قلى الخبر.

CENDRÉ, E, adj., couleur de cendre, رمادي.

CENDAÉZ, s. f., petit plomb pour la chasse,

CENDREUX, SE, adj., مرمد

CENDRIER, s. m., où tombe la cendre, ce qui la reçoit, محلّ الرماد.

Cènx, s.f., dernier souper de J. C. avec ses apôtres, عشا السيد المسيح السرى مع تلاميذ

CÉNOBITE, s. m., ancien moine vivant en communauté, יול ; plur., יולין.

CENOBITIQUE, adj. com, , calis,

Cinotarhe, s. m., tombenu vide dressé à la mémoire d'un mort, قبر خالی.

Czns, a. m., redevance annuello en argent de biens qui relèvent d'un fief, معتاد سنوى لصاحب الملك معتاد سنوى لصاحب الملك.

CENSAL, s. m., courtier dans le Levant, صيصار; plur., قاصرة - صياصرة plur., دلال - صياصرة plur., دلال

CENSÉ, E, adj., réputé, Lul-vil.

Censeale, s. f., courtage en général, خيصوة

Censeur, s. m., garde des mœurs, ماذب. Censeur importun, chagrin, عذول Censeur, critique équitable, مثنقد

Censeur, celui qui est chargé d'examiner les livres, فاحس الكنب.

Censier, dui tient une ferme à cens, ماتن ماتن .

CENSITAIRE, s. m., tenancier, qui doit cens et rente à un seigneur de sief, ملتزم

Czwsive, s. f., redevance quelconque due à un fief,

CENSUMABLE, adj. com., qui mérite la censure,

CENSURE, s. f., dignité de censeur, وتبة الفاحص. Censure, repréhension, ملامة.

Censure ecclésiastique, interdiction, suspension d'une charge ecclésiastique, ربط, منع الكاهن, وبط

Censure, examen d'un livre, خصص کتاب

Censurer, déclarer erroné (un livre, une proposi-

CENT, s. m., dix fois dix, عابة ou ميات , pl., ميات . إ. Deux cents, ميت رجل . ¶ Deux cents . ¶ Trois cents . الاثبية , et ainsi de suite.

د مایة ، Centaine, s. f., nombre de cent unités, مایة واحد قدرمیت رجل ، Une centaine d'hommes ، میت واحد قنطوریون ، Centaurie , s. f. , plante médicinale ـ منظر مت . Grande et petite centaurée, قنطوريون كبيرو دقيق

ر رو رعيولا بعيد المسترات م

CENTIÈME, adj. com., LL.

CENTIME, s. m. centième partie du franc واحد من ماية يتركب منها الافرنك

CENTINODE, s. f., plante, colliss.

CENTON, s. m., poésie composée de vers ou fragmens pris d'un auteur célebre, صوكبة مركبة بيوت او اجزا شعر مختلفت من اشعار بعص دريم أن بريان الأرواء و من بريان والشجول المشهورة

CENTEAL, E, adj., qui est dans la centro, Lucia CENTRALISATION, S. f., طوسط المراجعة المسام في الوسط المراجعة الم

CENTRALISERY No asy réunin en un centre commun, في الوسط ,0.

CENTRE, s. m., point du milieu d'un cercle, etc., Centre, lien où les choses مراكز, plur. مركز ـ وسط tendent naturellement, ورجع Centre, milieu d'une

, Centraryor, adj. com, , qui tend à s'éloigner du . متباعد من الوسط , من المركز , centre

CENTRIPETE, adj. com., qui tend à gagner le nen-المريد والمراب عدمايل والى الوسطة والي المركز والت

CENTUPLE, adj. com., cont fois autant, jas laila. CENTUPLEN, v. a., rendre cent fois plus grand, صار الواحد ,Atre centuplé , صار الواحد ماية לצמשתה לבלוחם בוותמל יוח מזיין בי א משלבה.

CENTURION, s. m., commandant de cent hommes, راس ميۃ ـ قابد ماية .

دواير , plur وايرة , à distance égale du centre ; دالية _ عقل الغنب و Cer, , عبي , pied de vigne , دواير mount, Lyille Comministelly of the

CEPENDANT, adv., pendant cola, 2026 .دور ,Nous bûmes et pour preuve ce qu'il faut d'abord prouver وأما حاكل من فلان فائد - هذا و mangeames, copendant la nuit survint, اكنا و شرنا طارة _ ا- Cepen ! فسينها نحن كذلك هجم علينا الليل

dant le roi Zohair commanda aux esclaves d'apporter دذا والملك زهير امر العبيد باحضار الطعام, le diner Cependant Antar, après aveir mis en fuite les ennemis, revenuit vers sa tribus اماماكان من عنترفاند لها هزم الاعدا رجع طالب

Cependant, conj., nonobstant cela, néanmoins, اللاان- غيران- والحال-مع هذا كلم- مع ذلك Vous m'avez promis cent fois de m'aider, et cependant vous m'ètes contraire, اوعدتني سية مرة - Ils se ressem . بالمساعدة ومع هذا كلَّم تحالفني blent en apparence, et cependant il y a entre ous une بشبهوا بعضهم في الظاهر و ,différence bien grande Le roi fut très-irrité, ce-الحال بينهم فرق بعيد pendant il ne fit point mourir ce jeune homme, do crainte de commettre une injustice ; , ill ! عصاً شديداً الآاند ما امر بقتل الشاب خوفاً من البعي.

CEPBALALGIE, s. f., douleur do tête, place. Chenalique, adj. com., qui appartient à la tête, به الله ومعادية عاد معمد المنظوم المؤاس

المانيب - قيفاوس, Cérnée, c. m., constellation, Сёцат, s. т., pommade de cire, etc., على معرف مناب المنهم والزبت

CÉRAUNIAS, s. m., pierre de foudre, lie Lell 3 CERBERE, s. m., chien des enfers à trois têtes كلب الجهنم

CERCEAU, s. m., cercle de bois, de fer, pour lier les tonneaus, غالج; plur., سلم ـ كارك ـ

CERCLE, s. m., figure dont toutes les parties sont Corcle, assemblée, alla _ passo

Cercle vicioux, faux raisonucment où l'on donne

جلبة _ اطواق , plnr. , وطوق , plnr. , حلبة

- .0 حط طارات على البرميل, v. a., لبرميل بطارات 0. شد الواح البرميل بطارات

CERCUEIL, s. m., bière, تابوت للبيت; plur., نوابيت

Cérébral, e, adj., qui appartient au cerveau,

Céaémonial, s. m., usage réglé pour les cérémonies, قانون; plur., قوانين ; plur., طقس عناسك الكنيسة ; plur. طقس و مناسك الكنيسة . Cérémonial de l'église . الكليف . Cérémonial , cérémonies entre particuliers . الكليف .

CÉRÉMONIE, s. f., formes extérieures et religieuses, dêmes extérieures et religieuses, المنسك ـ طقس; plur., ثناسك ـ طقس Cérémonie, formalités observées dans les actions solennelles, pompe, الأك ـ وكبت الله ـ وكبت.

تبجيل . Cérémonie, manière bonorable de traiter, لبجيل . Maitre des احتفال ـ اكرام ـ تشريف ـ واجب . تشريفات . cérémonies . تشريفات .

Cérémonie, civilité importune, عبلة ـ فلات و plur., عبل المفتد تكاليف Entre amis il n'y a point de cérémonies, علفت الكليف المحبيل ما فيم نكليف إلا المحبيل ا

CEREMONIEUX, adj., qui fait trop de cérémonies, النصابية التشريفات التشريفا

طيارة , CERF-VOLANT, s. m., jouet d'ensant, فيارة , Cerf-Volant, escarbot, ابو جعران).

CEATEUIL, s. m., planto potagère, كزبرة خصرا.

CHRINTHEZ, s. f., ou MéLINET, plante vulnéraire, العصفور جالي CERISAIE, s. f., lieu planté de cerisiers, في محرية كرز, CERISE, s. f., fruit rouge à noyau, كرز,

CERISIER, S. M., أكرز.

CERNÉ, E, adj., battu (eu parlant des yeux), ذبلان.

CEANEAU, s. m., moitié de noix verte sans la coque,

لب جوز- جوز مقشر- نصف جوزة خصرا مقشرة

CERNER, v. n., entourer, على على ...

Cerner des noix, العجوز من القشر ...
قسر جوز ...

Etre certain de quelque chose, ابقن بالقن بالقن بالقن بالك على و موقن بالك المحتفظة المحتفظة المحتفظة المحتفظة المحتفظة و ماكد على المحتفظة و ماكد على حبكم عندى محقق و ماكد على حبكم عندى محقق و ماكد المحتفظة و ماكد على حبكم عندى محقق و ماكد المحتفظة و المحتفظة

Certainement, indubitablement, حقا الكيداً على المحقيقة على الكيداً الكيدان المحتوية الكيدان الكيدان

CERTIFICAT, s. m., écrit faisant foi de quelque chose, وقد شهادة على .

CERTIFICATEUR, s. m., celui qui certifie, عامد محقق

. لم يزِّل بلتح عليد حتى اجابد الى ما طلب التحقيق ـ شهادة ، Centification, s. f., assurance ۸۰ شهد ب

CERTITUDE, s. f., assurance pleine et entière, وذا مندي ماكد و محقق.

Certitude, stabilité, دوام _ قرار. Il n'y a nulle [امور الدنيا ما ,certitude dans les choses du monde لها قرار

Ceaumen, s. m., l'humeur jaune des oreilles, وسنح الأذان

.شيعي

Céause, s. f., blanc de plomb, blanc de céruse, اسفيداج - سبيداج

CERVEAU, s. m., substance molle dans le crane, ماقوق الأنسان - امتحاج , plur. منتر - دماغ

veau fèlé, عقل مشعور Cerveau brûlé (homme cède, مسلم cmporté, entêté), مقل _ وقير

. منبار صغير , CERVELAS , 5. m. , petit saucisson

CERVELET, s. m., partie postérieure du cerveau, ..موختر المنح

CERVELLE, s. f., partie bianche et molle du cerveau, زوز , ou المني - ظوظ Oy. CERVEAU.

CERVICAL, E, adj., qui appartient au cou, _ _ ... CERVOISE, s. f., boisson faite avec du grain et des herbes , , j.

CERVIER (LOUP-). Foyes LYNX.

شبيلان , plur. ; شال م فوع سيك , plate وقيام ; plate وقيصر ; plur. شبيلان , plur. شبيلان , شبيلان , شبيلان , plur. وقيام والمراق المراق المرا CESSART, E, adj., qui cesse, حثقطع منتهى.

CESSATION, s. f., discontinuation, ولقطاء.

_ بلا فشور , Cesse (Sans), adv., continuellement دایہا۔ بلا انقطاع

Cesse (n'avoir point de), Il n'a point eu de cesse qu'il n'ait obtenu de lui ce qu'il sollicitait,

Cessez بطل ـ A. عظل م Cessez ce discours, دع عنك هذا الكلام.

کف عن _ انقطع عن _ افتر من , Cesser de , v. n. , فنر من A. وال عن - بطل - خلى عند الشي - Jen ai la certitude, ابقين - علم البقي - علم البقي - A. ـ بطلت أروح الى عنك J'ai cesse d'aller chez lui, ثلث أروح الى عدلت عن آلرواح الى عنك - انقطعت عن بيتم Il ne cesse de courir, ما يهدى من الركض Il ne cesse de courir مازال بنام - لم يزل فايها n'a point cessé de dormir, مازال بنام -الكلام (Cessez de parler ainsi) مذا الكلام دا الكلام ي دا الكلام Cessez de nons tourmenter,

Faire cesser, قطع _ بطل A. Faire cesser la fièvre , قطع السخونة

CESSION, s. f., abandon, transport d'une propriété, تختلي عن ـ ترك ـ فوات ـ معطم ـ نقل

CESSIONNAIRE, adj. com., celui à qui on cède; celui Cessionnaire, celui qui متسلم, esprit, jugement, عقل on فدري Cer- qui accepte la cession, متسلم. Cessionnaire, celui qui

. و قف في بيث الشعر, s. f. , وقف

CET. Voyez CE.

CÉTACÉ, s. m., grand poisson comme la balelne, سكك كسرنجو الحوت

CETEAL (ET), et le reste, الى أخرة; et par abré-

عقر بار، Cetenac, s. m., ou Donadilla, plante, عقر بار، اسقولوفندريون - حشيشتر الذهب -

جزيرة سيلان CEYLAN, ile des Indes, جزيرة سيلان

CHABOT, s. m., poisson d'eau douce à grosse tête

CHACAL, s. m., animal qui tient le milieu entre le واوى ـ چكال ـ ابن اوى , chien et le loup,

CHACUN, E, adj., chaque personne, o de -. Chacun de ces rois, کل احد - کل واحـــد caprice, الكل ملك من هولا الملوك المحكمي على هوالا الملوك المواد المواد

Chagrin, s. m., peine, affliction, كرب; plur., عم _ كروب ; plur., عهوم . Avoir du chagrin, عا أُخْتُم _ كروب . اعْتُم _ انْعُم

جلد ساغرى Chagrin, espèce de cuir, حلد ساغرى.

CHAGRIN, E, adj., triste, at.

CHAGRINANT, E, adj., qui afflige, ais.

CHAGRINER, v. n., attrister, בה ב ב מה ב.

Se Chagriner, v. ref., انْعُمِّادِ اعْتُمْ اللهِ Se Chagriner, v. ref.,

Chaine, s. f., lien composé d'anneaux entrelacés, النجير - سلاسل; plur., بناجير - سلاسل ; plur., جنزير

Chaine, fils tendus sur un métier pour saire de la toile, شدى _ قبيام _ قبيامة. Faire la chaine d'une toile, سدى _ سدى _ سدى

Chathe, au fig., continuité, تاسلت.

CHAINETTE, s. f., petite chaine, a ________ but of multi-

Chainon, s. m., anneau de chaine, زردائی; coll., حائق ; plur., حائق .

CHAIR, s. f., plur., plur., bed.

Chair, au fig., concupiscence, aiguillon de la chair, علامة . Sentir l'aiguillon de la chair, الشهوة . Sentir l'aiguillon de la chair, مثهوة . الدات الجسدانية de la chair, اللذات الجسدانية . اللذات الجسدانية .

Chaire, la nature humaine, قبرة الطبيعة البشرية avec colère, تحرقة الطبيعة البشرية ; plur., منابر bat, القتال bat, الشد القتال المدرسة ; plur., مدرسة La chaire apostolique, الكرسى الرسولي الرسولي . Chaise, siége, مايدة خفيفة . Chaise, siége, كرسى فيد مستعيلة . Chaise percée, كرسى فيد مستعيلة . Chaise . Cealtr, s. m.,

CHALAND, E, adj., acheteur, pratique d'un marchand, زبونات ou زباین; plur., مشتری ـ زبونات ou رباین CHALASTIQUE, adj. com., remède qui relàche les fibres, دواً مرخص.

CHALCITE, s. m., colcotar fossile, قلقطار معدنى. CHALDATQUE, adj. com., des Chaldéens, كلدانى CHALDEE, s. f., portion méridionale de l'Irak-Arabique, كلدة الكلدانيس كلدة .

كلدانى الكلدانى Chaldéen, s. m., langue, اللسان الكلدائى Chaldéen, s. m., langue, اللسان الكلدائى و plur., شالات et شيلان.

Chale carré, avec un rond (بركة) au milieu, بقحبة تنرما. Chale de cachemire, بقحبة تنرما. Chale de Perse à grandes raies, بقحبة فرمابي

CHALEUR, s. f., qualité de ce qui est chaud, التحرارة الغزيرية. La chaleur naturelle, حرارة حقر التحرورة الغزيرية. La chaleur de la température, شُوّب عرب الميوم التحرّ شديد العرب الشوب عظيم الشوب عظيم الشوب عظيم المحرو الشوب في المستد التحرو الشوب soleil force souvent de recourir à un mauvais abri, حرّ الشهس بلجبي الى مظلّ سوء

Chaleur, vive ardeur, حرارة. Parler avec chaleur, avec colère, تنكلم بحرقة. ¶ Dans la chaleur du combat, غي اشد القتال.

En chaleur, en rot, حايل عالب. Jument en chaleur, حايلة, حايلة.

Снадвижих, sz, adj., qui a beaucoup de chaleur naturelle, حام.

تخوت , plur., تخت ; plur., تخوت , plur., تخوت

CHALOUPE, s. f., petit navire, زورتی; plur., فلوکت Chaloupe d'un vaisseau, فلوکت plur., وارق بالدیک دلدکت.

- قــش , Cualumeau , s. m., tuyau de paille . عاب ـ عابة ـ قصبة المحنطة

شباب من قصب - مزمار , Chalumeau , Alice .

Снамарк, s. f. (battre la), demander à capituler,

CHAMAILLEB, v. n., disputer avec bruit, تنها تال.

Se Chamailler, v. récip., se battre pêle-mêle, à grand bruit, se disputer, المشاعشوا ـ ال

CHAMAILLIS, s. m., mêléc où l'on se chamaille, قتال ـ مقاتلة ـ خناق.

Снамава é, z, adj., orad de broderies, مرزق .

Спамавява, v. a., orner de broderies,

Спамаввиах, в. б., manière de chamarrer, ornemens prodigués, نرويق - ترويق.

Снамвеськи, s. m., باجاء; plur., 나혹. Grand chambellan, 나동에 나우니.

CHAMBBANLE, s. m., ornement de bois ou de pierre pour une cheminée, une porte, etc., عامودة . خشب او جرفى جانب مدخند او باب للزبند

وبيب; plur., بيت الرسلة - جرة - بيوت, plur., تيوت. وارسلة - جرة - بيوت. Chambre à coucher, الرسة النوم. ¶ Grande الرسلة - جيرة Petite chambre, قاعة والعدم; محدع - جيرة plur., علالي Chambre haute, علالي والمسلة والنية والنية. ¶ Chambre basse, الوصة فوقانية ـ المحادة والنها. والمحادة المسلمة المحادة والنها.

Chambre d'un navire, الطارمة.

Femme de chambre, فراشة. Valet de chambre, فراشة.

CHAMBRÉE, s. f., soldats qui logent ensemble, أوضة باشى. Chef de chambrée, جهاعة أوضة

Снанвветте, s. f., petite chambre, בבנש - جيرة. Снанввете, s. f., servante, בנו בבו בבו ה.

CHAMEAU, s. m., quadrupède qui a une bosse sur le dos, بعبر; plur., إجهل ـ اباعر, plur., ابل ـ قاعود , nom générique. Un jeune chameau, البل البعير, Cri du chameau, حوار.

Снаме́ствяє, я. f., sorte de lierre terrestre,

CHANEDRYS, s. m., plante sudorifique, خهادر بوس

CHAMBLIER, s. m., qui conduit et soigne les chameaux, اجتال plur., קונה ou جاليم.

CHAMELLE, s. f., semelle du chameau, ناقعة;

CHAMÉPITYS OU IVETTE, s.f., plante, کہافیطوس CHAMOIS, s. m., quadrupède, ارویّت; pl., واروی et اروی اروی اروی

. جلد ارویت , Chamois , peau de chamois , جلد ارویت .

حقول , plur. حقل ; plur. حقول , plur. حقول , plur. حقول , plur. مزارع و بالا ; plur. مزرعة - عبطان , plur. فيط de 400 kassaba (قصبة) , فدادين , plur. كرّان , وقصبة)

Champ, étendue qu'embrasse une lunette d'approche, عمرية نظارة.

Champ, sujet, matière, امدا. C'est un vaste champ, مدا واسع المدا واسع.

عالاً Sur-le-champ, adv., sur l'heure même, عالاً - في ساعبة الحال - من وقت، عنى الحال - في الساعة ـ من ساعته

A tout bout de champ, adv., ad . K.

Les Champs, la campagne, البرية - النجلية.

خلوی - بری CHAMPÉTAE, adj. com., des champs, حتی الغواب عش الغواب CHAMPIGNON, s. m., plantespongicuse, عش الغواب فقاع (Barbarie) - فَطَارِی, plur., فَطَارِی

مبارز- اخصام , plur ; خصم

Champion, défenseur,

CHANCE, s. f., hasard, événement, وجه الامر ي plur., وجوة , C'est la chance la plus probable, عدا هو الوجه الاقرب للعقل Courir la chance, hasarder, إيس; aor., يايس

CHANGELANT, E, adj., qui vacille, مترجرج

Chancelant, adj., irresolu, ... متحير في أمولا

CHANCELER, v. n., n'être pas ferme, assuré, ______ ارتک _ امری امری امری ادری امری Chanceler danssarésolution ارتک . انجل عومة ــ

CHANCELIER, s. m., officier, chef de la justice, قاضي قضاة

- حامل الختام , celui qui a le sceau , حامل الختام صاحب الختام

CHANCELLERIE, s. f., hôtel, bureau du chance-مكتب او دار صاحب ختام ، الفتام ، الفتام ،

CHANCEUX, adj., qui est en chance, en bonheur, له نصيب ـ له بخت

Chanceux, soumis aux chances, بيا ألويب . تبع النصيب ـ

CHANCIR, v. n., moisir, whe A. - .

CHANCISSUBE, s. f., moisissure, Tibel in in CHANCEE, s. m., ulcère, JSU _ IS.

CHANCBEUX, SE, Bdj., LJC.

عيد دخول , CHANDELEUR, s. f., fête catholique, عيد سيدنا عيسي إلى الهيكل وتطهير العذرا

CHANDELIER, s. m., ustensile, شبعدان; plur., شهاعدین ه شهعدانات

Chandelier, s. m., marchand, &.

أغاني , plur, عَنْ اللهُ عَنْ اللهُ عَنْ اللهُ عَنْ اللهُ عَنْ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ Chandelle, s. f., meche recouverte de suif, , plur وشهم شحمي - شهم دهني - شهغة دهن

Champion, s. m., combattant en champ clos, شهوع . Chandelle de cire, شهوع المساقي . Donner une chandelle à Dieu et l'autre au diable, se ménager entre deux partis, مسك الحيل من الطرفين I.

> بقم أصفر, CHANDRILE, s. f., bois jaune des Antilles, في CHANTBEIN, s. m., devant de la tête du cheval, Raie blanche sur le خيشوم - مقدم رأس الفرس

CHANGE, s. m., troe, all.

Change, lieu établi pour changer les espèces, .دكان الصيرفي ـ دار الصرف

. بوالص , plar. , بوالص , Lettre de change

Change, droit du banquier pour ses traites, فرط المعاملة

Donner ou faire prendre le change à, tromper, 0. غش _ مُصَبِع

CHANGEANT, E, adj., - 3.

CHANGEMENT, S. M., just _ List!

ا غير الكلام ,Changer de discours اغير ثبابد I. بدل شياً بشي T. Changer une chose contre une autre Poyez TROQUER.

Changer, convertiren, عسن . . . قلب مول A. ال قلب , حول الماء خوا , Changer l'eau en vin , الماء خوا الله قردًا _ مسخم قردًا , قلبه قردًا . قلبه قردًا

صرق معاملة , Changer les espèces

Changer, v. n. n'être plus le même, نغير. Le vent changea , تنعسيتر الريسج (Changer de visage,

CHANGRUR, s. m., qui fait le change des monnaies, .صرّاف ـ صيارف , plur.; صيرفي

CHANGINE, ESSE, s., qui a un canonicat,

Сильов, s. f., vers que l'on chante, عُنية; plur.,

CHANSONNER, v. a., faire des chansons contre

ل صنانسي على احد ,quelqu'un, .0 حجا احدا باعاني

SHANSONNETTE, s. f., petite chanson, عنية صغيرة. CHANSONNIER, ERE, s., faiseur de chansons,

Chansonnier, s. m., recueil de chansons, سفنتر ـ كتاب اعاني

CHANT, s. m., action de chanter, La. Chant, air, الحار، ,plur., الحر، - نغية - هوا plur., الحار، _ مناعاة الطيور, Chant, ramage des oiseaux . صياح الديك , Chant, cri du coq انغريد الطيور I. قحط الخبز _ I. شال قشفة الخبز | Chant, annonce des prières " . ترنيل I. ترنيل II. الخبز . المال قشفة الخبر dans les mosquées, [3]

CHANTANT, E, adj., facile à chanter, يُغني.

CHANTER, v. a., فغي Chanter dans les églises, en parlant du coq, صاح I. | Chanter, en parlant de la cigale, des insectes, الله وثال. الله Chanter, en parlant des oiseaux, غرد _ ناغي

A. مدح - مدّ ب Chanter, louer

CHANTEBELLE, s. f., corde la plus déliée, la plus aigue d'un violon, جرگت و بررگت.

CHANTEUR, SE, S.,

Силитива, s. m., magasin de bois en pile, шь دكك حطب, plar., حطب دكت

Chantier, atelier,

Снаптав, s. m., qui chante à l'église, ارشى; رتال ـ ارشية ;.plur.

Chantre, poete, شاعر; plur., أبعراً.

. باب من حساب اقنب کاندیر , CHANVAE , s. m. , plante annuelle . ـ قنب ,Filasse du chanvre قنبس ـ حشيش ـ _ قشيسس , Graine de chanvre, chenevis ، تيل دبک مبعوج (Barbarie) _ دبوک مخاصی | Breuvage ou pilules faites avec les seuilles .شهدانتی du chanvre, نسط .

Chanvre batard, ou Galéopsis, __ = alle راس الهر

CHAOS, s. m., confusion de toutes choses avant la

Chaos, fig., grande confusion, قطة عدمة

CHAPE, s. f., large vêtement d'église en manteau, ، بدرشین - عفارة

فط البية , Chape, couverele d'un alambic, فطا البية

برائيط , plur. , برنيطة , plur. , برائيط

Снаредати, s. m., qui dessert une chapelle, ; ; ابهة , plur ; إمام _ قسوس , plur

CHAPELER, v. a., ôter la superficie de la croûte,

CHAPELET, s. m., grains enfilés, as plur., . سبّے , Dire son chapelet ، سبتے , plur. ; سبتہ مساہم Chapelet, hydraulique, قواديس. Voyez Sceau.

CHAPELIER, ERE, S., Lind

عزية , CHAPELLE, s. f., petite église

Chapelle, petite mosquée, أو بقا

CHAPELURE, s. f., croûte de pain ôtée en chape-قشفة النصر lant,

. أبوع قلنسوة , Chaperon , s. m. , espèce de coi sure Chaperon, le haut, le dessus d'un mur, اعلا حابط بشكل جلون

CHAPITEAU, s. m., haut de colonne posé sur le fût, اناج عامود - راس عامود

Chapiteau, vaisseau sur la cucurbite, عنة.

CHAPITAE, s.m., division d'un livre, باب من کا ب ; سوراة من القران, Chapitre de l'Alcoran أبواب, Plur. plur., j. || Chapitre, division d'un compte,

جعبة الكينة, Chapitre, assemblée de religieux, جعبة الكينة. Силрон, s. m., coq châtré, دیک مخص ; plur.

L خصے دیک , Châtrer un coq (Barbarie) . A.

عشربا _ قرصعند _ زرنسب , Chaque letes, panicaut كل انسان , Chaque homme كل , الكان انسان , femmo, كل امراة .

CHAR, s. m., sorte de voiture, منوع عربانة. CHARADE, s. f., sorte d'énigme, نوع لغز.

CHARANÇON, s. m., genre d'insectes qui rongent le دودة الفول ـ سوس القميم , grain

Снавон, s. m., à brûler, съз. Charbon de terre, ; جهرة , Charbon ardent أفحم هجر - فحم أرضى د بصد , Lu petit charbon allumé, محمد ـ .جب لی نارا - جب لی بقت نار

Charbon, gros furoncle, tumeur pestilentielle, .دمَّلة _ زنطارية _ فرن جهر ـ شلعوطة

Charbon, maladie des blés, Voyez CABIE.

CHARBONNEB, v. a., coircir avec du charbon, سود بالفحم

CHARBONNIER, ERE, s., qui fait, vend ou porte du charbon, فتحامير, بالمين . Le charbonnier est maître en sa maison, chacun est maître chez soi, :prov الكلب في بيته سلطان

Charbonnier, magasin à charbon, معاصل الفحم. CHARBONNIÈRE, s. f., endroit où on fait le charbon, ilai.

CHARGUTER, v.a., tailler, couper malproprement اهشم ,la.viande

CHARCUTERIE, s. f., état et commerce de charcutier, .بيع لحم الخنازير

فسكة _ عقول - Chardon-bénit, , Chardon de Notre Dame إباداورد مشؤكة الباركة chardon laite, chardon-Marie, المار حلاج ماركاله . Chardon à chamean, ارضى شوكى بــرى ــ الجيال. [Chardon aux ânes, chardon ram-. عبار بارود | Chardon hémor | مليين - سليين الحير ,

Сваоре, adj. com., tout individu d'une même es- [roidal, ou Cirsium, دُنْبِ السبع . [Chardon à cent بيت المعزية. ال Chardon à bonnetier, ou à foulon, .طو بالبس

> - زقاقيت , CHARDONNERET, s. m., petit oiseau, .بردون ce مقنين (Barbarie) ـ دنورة ـ زَقَيْقية

> CHARDONNETTE, s. f., espèce d'artichaut sauvage, .شوك العلك ـ شكاعي ـ خيلاون

CHARGE, s. f., fardeau, Ja; plur., Jal.

Charge, ce que peut porter une personne, ا حل الداتة, Charge d'un animal, شيلة الرجل جولة المركب - تعبية المركب, Charge d'un navire, جولة المركب ا Navire de charge, مركب حولة.

Charge, certaine quantité ou mesure, J. Une charge de bois, حلة حطب , Demi-charge d'une bête de somme, muitié de la charge placée d'un côté

Charge, ce qui nécessite une dépense, zil; pl., .اثقال ..pi ; ثقل ـ تكاليف ,.plur ; تكليف ـ كلف Soulager quelqu'un de ses charges, الفقال عند لا نقال. ا ا est à ma charge, il vit à mes dépens, حوعلى كيسى etre à charge à quelqu'un, l'in- اهو على رقبتم ــ commoder, ثقل عليم. | Pourquoi ne venez-vous point chez nous? C'est pour ne point vous être à البش ما تجي الى عندنا ما الما ثفلة ,charge Coci est à votre charge, خلك اغلى.

Charge, obligation, condition onereuse, نكلنف; plur., عالمان. Imposer à quelqu'un une charge, الزمد بشي كلقد بشي كلقد شيأ

Charges, impositions, it

Charge, office, dignité, منف _ خدمة; plar., .وظایف ,plar., وظیفتر - مناصب

Charge, commission, ordre, حالة, Donner charge. Voyez CHARGER.

Charge, ce qu'on met dans une arme à feu,

Charge, choc de comhattans, ila.

Charge, indice contro un accusé, بينة على التهوم Témoin à charge, شاهد صدّ المتهوم

Revenir à la charge, faire de nouveau, ثنى. A la charge de, adv., مرط ان

Снаволиемт, s. m., cargaison d'un vaisseau

Chargement; acte | qui constate la cargaison,

CHANGEN, v. a., mettre une charge sur, الحكر.

Charger les bêtes de somme, حيل الدواب الدواب الدواب الدواب الدواب الدواب المناة حطب Charger quelque chose sur son épaule, كنف المناة ما 0.

شقل على ,Charger, peser sur, غقل على.

Charger une arme à seu, عرف عن O.

Charger une chose de, y mettre trop de, ...

Charger sa conscience d'une chose, s'en rendre responsable devant Dieu, المناه شناء المناه ا

شقَل عليهم التكاليف , Charger d'impôts . اتعب الخلق بالتكاليف.

Charger l'ennemi, على العدو 1., حيل على العدو 1., حيل مل العدو 1., Charger, donner ordre, أمر بـ 0. Charger, don-

Charger un navire, اوسق المركب المحلف . Charger un navire de coton, المركب قطنا . Charger une pipe, la remplir, على القصبة . القصبة . المحلف . المحلف . Charger trop une pipe, bouerer trop le toliac,

Charger, accuser, La I. Charger, deposer con-

Charger, representer over exagination, وَرُدُ السَّمِي عَلَى وَصَفَ السَّمِي السَّمِ فِي وَصَفَ السَّمِي

Se Charger, s'obliger, s'engager à منهن الشي - الفذ على ذمنه A. | Se Charger, prendre le soin, la صهن الشي - تولّى الأمر - توكل ب - O قام ب عن شيرة O. | Chargez-vous de baiser pour moi les mains de, دنويوا عنى قبلة ابادى.

! CHARGEUR, s. m., qui charge,

Chargeur, proprietaire d'une cargaison,

CHARLER, 5. m., action de charier; salaire du voiturier, مولة على الحيول على دولة على الحيولة. CHARLER, v. a., voiturer, لقل عبد والم

Charier, parter des glaçons, en parlant des ri-

Centror, s. m., voiture, alse _ zilye.

Le Chariot, constellation. Voyez Ourse.

Cuaritable, adj. com., qui o do la charité pour son prochain, محب لقريب. Charitable, qui fait l'anmone, متعدد في على الفقراء متعدد في على الفقراء متعدد في حلى الفقراء متعدد في دائم المتعدد في المتع

CHARITABLEMENT, adv., avec charité, 2007 -

CHARITÉ, s. f., amour de Dieu, all I.

محبة القريب, Charité, aumone de son prochain, عبة القريب. Charité, aumone, عُسنة . Paire des

. تصدّق على الفقرا - احسن الى الفقرا ,charités

Cuarivari, s. m., bruit confus de chandrons, avec cris, lors du deuxième mariage d'une venve agée parmi le peuple, ميأولة وربكة القزار.

Charivari, bruit, quevelle, Angen Lie.

تخراط ،CHARLATAN, s. w., trompeur, hábleur, خراط ،

CHARLATANISME, s. m., caractère du charlatan

وديع ، Cuakusse, e, adj., qui plait estrémement على المعالم على المعالم المعا

CHARME, s. m., arbre, نوع شجرلا كبيرة . Charme, s. m., enchantement,

Charmer, au fig, plaire beaucoup, ravir, entrainer, عند العقل ـ ـ العقل ـ ـ القلب ـ القلب ـ العقل ـ شطط ـ العقل ـ شطط ـ العقل ـ شطط ـ العقل ـ شحطـط ـ العقل ـ

انسرل منك غاية المحظوظية ب انحظ ب

CHARNEL, LE, adj., qui appartient à la chair, شهوائي. Charnel, voluptueux, جسدائي

CHABNELLEMENT, adj., selon la chair, Lilame

CHARNEUX, SE, adj., composé de chair, الحجى.

CHARNEER, s. m., lieu où sont les os des morts,

كثير اللحم - ملحم , adj., محمد اللحم - كثير اللحم -

CHARNURE, s. L., parties charnues, por.

CHAROGNE, s. f., cadavre de bête, ميقة _ ميقة.

Силвренти, s. f., pièces de bois disposées pour être assemblées, شواحية; plur., شواحية.

Charpente, au fig., structure du corps, d'un ou_ vrage, نرکیب - نرکیب.

CHARPENTER, v. a., travailler le bois,

Charpenter, v. a., tailler maladroitement la chair,

CHARDENTEBIE, S. f., 8, Heil JK.

شجارين , plur. فتجار , CHARPENTIER , s: m. , فتجارين

CHARPIE, s. f., filament de linge use, قالم على المادة ال

CHARRETER, s. f., plein une charrette, üne CHARRETIER, s. m., qui conduit une charrette, une

- عتجال - تراسين , plar., تنستراس ,charrue - محتجال - مديّر العُربانة

CHARRETTE, s. f., chariot à deux roues, قالة

CHARBIER, v. a. Voyez CHABIED.

CHARBOI, S. M. Voyez CHARLAGE.

نجار العربانات . CHABBON, s. m., نجار العربانات

CHABBONNAGE, s. m., تجارة العربانات.

ومحراث , character, عدراث , instrument aratoire, محراث , plur., فدادين . Manche, فدادين , السأن الفدان , الفدان , السأن الفدان ,

Mettre la charrue devant les hœus, faire avant ce qui doit être fait après, بالمندار, بالمقلوب A.

Charrue, étendue de terre qu'on peut mettre en valeur avec une charrue, ... 33.

ـ قواعد المهلكة , Charte , lois constitutionnelles . قوانين المهلكة ـ شريعة

Charte partie, acte entre le propriétaire du navire et celui des marchandises, جة بين الربس و التاجر.

Сыльтыва, s. m., lieu où l'on conserve les chartes, خزنته السجلات القديمة.

وافط خزنة, Chartrier, conservateur des chartes, چافط خزنة

تَصْرِع الْمَابِرُةُ , Cas, s. m., trou d'une aiguille,

CHASSE, s. f., action do chasser les bêtes sauvages, عيّة ـ قنص ـ صيد. Donner la chasse à un vaisseau, نبع , O طرد مركب

CHASSE-MOUCHE, s. co., petit balai pour chasser les mouches, مكشة _ مشفات , plur., مكشة _ مشفات .

Chasse, s. f., coffre pour les reliques, النبوية.

CHASSELAS, s. m., sorte de raisin, فرع عنب.

, prov. يلعب مع القط بحيل تخرمشته O. Chasser طرد بيلعب مع القط بحيل تخرمشته quelqu'un d'un pays, انفى , طرد احدا من البلاد إلى المدا من البلاد إلى البلاد إلى المدا من البلاد إلى المدا من البلاد إلى البل . شاهبلوط - كستنة , rie , دشر ,طرد من عنك الخدّام ,Chasser un domestique . A. دفع الرض , Chasser un mal

_. O دفش _ . A دفع , Chasser, pousser en avant وساق م

Chasser les bestiaux, les faire marcher devant soi, .0 ساق الاعتام

. Chasser les mouches, الدتيان 0. . كشكش الديان

Chasser, poursuivre les animaux sauvages, tirer sur les oiseaux, عاد انصيد Bon chien chasse de race, les enfants suivent les exemples de leur père, من اشبه اباه فيا ظلم ; prov.

CHASSEUR, s. m.; fém., CHASSERESSE, qui chasse, qui aime à chasser, قناص ـ صياد.

CHASSIE, s. f., humeur gluante des yeux, pole. CHASSIEUX, EUSE, adj., Jagel _ , Jagen.

Chassis, s. m., ouvrage de menuiserie sur lequel on adapte du vitrage, de la toile, ou du papier huilé, . و آفتر الشباك _ شباك _ برواز

CHASTE, adj. com., qui s'abstient des plaisirs de la عفيف الذيل _ اعفا ع عفاني ; plur., فيف ود الذيل _ ا .طاهر النفس -

Сильтимент, adv., d'une manière chaste, дам. CHASTETE, B. f., a.c.

CHASURLE, s. f., sorte de vêtement de prêtre, . نوع بدلته للقسوس

Снат, тк, s., animal domestique, Li ; plur., . سبســب _ قط برّی , Chat sauvage . سنور _ قطط || Chat échaudé craint l'eau froide, on craint jusqu'à l'apparence d'un péril auquel on a échappé, veiller le chat qui dort, réveiller une affaire assoupie, احسرك الساكس Quand on joue

avec le chat, il saut supporter ses égratignures,

CHATAIGNE, s. f., fruit farineux, أبو فروة En Sy-

تونية البحر ـ توتيا , Chataignes de mer, oursins CHATAIGNEBAIE, s. f., lieu planté de châtaigniers, .شجريت كستنة _ شجرية ابوفروة

CHATAIGNIER, s. m., arbre qui porte les châtai-شجر کستنت شجر شاهبلوط - شجر ا بوفرولا ,gnes CHATAIN, adj. m., couleur de châtaigne, 19-. كلف , plur. كلفا , fém., كلف _ لون الشاهبلوط Снатели, я ш., forteresse, čleš; plur., čla .قصور , plur. , قصر , plur. , قصور , plur. ,

Chateaux en Espagne, projets en l'air, هوس الم CHATELAIN, adj., propriétaire d'un château, صاحب القصر

CHAT-HUANT, s. m., sorte de hibou à plumage roux rayé, بوم ; collect., بوم .

.قاصم , ـ عاقب, Punir, عاقب

Châtier, au fig., retoucher, corriger le style, .هذب كلامه

. قصاص _ عقوبة _ عقاب , B. m., عقوبة _ بقوبة _ . CHATON, s. m., petit chat, bels.

Chuton, partie de la bague qui enchasse le diamant, كأير الفص. Pierre ou diamant enchâssée dans le cha-فض الخاتم ,ton

CHATOUILLEMENT, s. m., action de chatouiller, ses .زعزعة ـ دكدكة ـ تنعيش ,effets

Chatouillement , impression agréable , انتعاش).

CHATOUILLER, v. a., causer un tressaillement qui - كركر - زعدرغ rire, غيرزغ .نغيش ـ دعدغ ـ دكدك

- انعش الحواس Chatouiller, flatter les sens, العش الحواس . La musique chatouille les oreilles, اطـــرب الجافي الحبل المخافي الموسيقا تنعش المسامع

CHATOUILLEUX, se, adj., sensible au chatouille-

, La pelisse me tient trop chaud , غيور - غيار. La pelisse me tient trop chaud , غيور - غيار ٨٠ قصع - تدكدك - تكركر - تدعدغ

شكلي - على الحركرك ,aisément

Chatouilleux, délicat, critique, ____.

Снатогант, в, adj., dont la couleur varie, قلاب اللون ـ

Снатве, adj., privé de ses testicules, фере. , plur., طواشي - مخصى - خصيان , plur., طداشت

Chaire, privé du membre et des testicules, Снатпен, v. a., ôter les testicules, Jes I.-.طوش _ .0 جب

CHATABUR, s. m., qui châtre les animaux, , 4-be CHATTEMITE, s. f., qui a l'air doux, humble, flatteur pour tromper, La. Faire la chattemite, . ٨ عيل البيتة

Снаттел, v. n., faire des petits chats, add ... CHAUD, E, adj., qui a de la chaleur, ,, sin _] -ـ مید خند chaude, حامع ـ حديد حار ـ حديد سخس Fer chaud, ميت حارة || Endroit, appartement chaud, أ.موضع داني J'ai ارجلتي سخند - رجلتي دفياند , les pieds chands الشهس حارة ، Le soleil est bien chaud aujourd'hui! الشهس حرّ - اليوم الشهس حادّة اليوم الشهس حادّة chaudes larmes, بكي بدموع حارة . ا Chaud à l'estomac (comme vin, etc.), حار - حامي.

Chaude (femelle), نارى - حامى . Chaude (femelle), .طالبة _ هابحة , en rut,

ردها عليد ودي سخنت

Снаир, s. m., chaleur, - - - - J'ai chaud - - - A. (je suis incommodé par la chaleur), انا حران تندفي عند النار , على النار , على النار , النا مشوب النار , J'ai chaud (j'ai une chaleur conve-الشهس عبالين بتدفوا Tenir الفروة تدفيني La pelisse me tient chaud, الشهس عبالين بتدفوا

- هون شوب با Il fait chaud ici الفروة تشويني _ اليوم شوب , susceptible, qui s'offense عنا حوا المالية . | Il fait chand aujourd'hui, اليوم شوب اليوم حر

> Il sousse le froid et le chaud, il est tantôt pour, tantot contre, کیله شاعت ساعت ساعت . Cela ne لا بنفع ولا بضر ,fait ni chaud ni froid

> CHAUDE, s. f., seu violent des verreries, des for-. نار القيرن والكور ,ges

CHAUDEAU, s. m., sorte de bouillon qu'on porte aux mariés le lendemain matin de leurs noces, مسلوقة الصبحة

CHAUDENENT, adv., Limin _ Lols.

Chaudement, avec ardeur, 3,1,22 -

CHAUDIÈRE, s. f., grand vase pour faire chauffer, ; قزان ـ حلل , plur ; حلّة ـ مواعين , plur ; ماعون قدور pl., وقدر ـ دسوت, pl., دُست ـ قزانات, pl. ב פֿנוֹנים שבת , Chaudière, petite chaudière, בילונים שבת ב .سطول , plur. ; سطل

CHAUDRONNEE, S. f., Ibull do.

CHAUDRONNERIE, s. f., marchandise de chaudronnier, تعاسات.

CHAUDRONNIER, ERE, s., qui sait et vend des chaudrons, des ustensiles de cuisine, استحاس

CHAUFFAGE, s. m., provision de bois pour se chauf-موند الحطب حطب الحريق, fer,

Силигген, v. a., donner de la chaleur, 3. Chauffez-vous les pieds, رجليك عنى الله Chauffez de الفرن, الفرن, Chauffer le four, الله الله. Chauffer, v. n., recevoir de la chaleur, ... O.

Se Chauffer, v. ref., s'approcher du seu pour en



الدرب الذي ياخذ الى Le chemin qui conduit à, ياخذ ال مزرع قنبس ـ عبط قنب | ١١ | . يـــودي الى , يسلك الى الموضع الفلاني passa son chemin, مال سيله O. | . قنبُس - شهدانق ما اخد دربم وراح O. اخد دربم الطريق Montrer le chemia à, الطريق الطريق 0. (A. ال احداً عن الطريق , Demander le chemin à , عن الطريق . ٨. Perdre le chemin, باعد صيع الدرب 0: -I. ضاع ، . 1 ضل عن الطريق

Aller le droit chemin, مشع في الطريق المستقيمة . 1. Le chemin battu, Tusage établi, الطريق المعتادة plante, تذب العقرب معقربانة. || Faire son chemin; parvenir, avancer sa fortune, i. | Montrer le chemin , donner l'exemple ; ou غسوالي , plur غالي ـ قال ـ اعزا et اعزا S'arrêter en beau chemin, quand le اعطم مثلاً succès paraît sur, توقف في عزّ الطريق. « Couper chemin au mal, en arrêter les progrès, قطع المرض A. A: | 11 me trouvera en son chemin, jo le traverserai dans ses desseins, قدامه قدامه.

- Poyez Voie LACTEE.

مداخس , plur., مداخس , plur., مداخس

CHEMINER, v. II., marcher, and I.

Снемізе, s. f., jego; plur., "En chemise, بالقيد الله N'avoir pas de chemise, être très-pauvre, ما حيلته قيص (à la lettre, il n'a pas le moyen d'une chemise). [] Vendre jusqu'à sa chemise, باع لحد القيص I. | On ne leur a laisse que dla chemise, طلعوا بطاق القيصان.

Chemise de maille, arme défensive, בוֹג'וֹ,

Спенізетте, s. f., juda

CHENAPAN, B. m., vaurien, معتسر - ابن حرام. CHERE, s. m., arbre, bob.

CHARE-VERT, s. in., arbre, when - when. . بلوط صغير , CHENEAU, s. m., jeune chêne

. الوان المواكيل المفتحرة _ . منصب الاحطاب في المدخنة , dans une cheminde

CHENEVIÈRE, s. f., champ semé de chonevis,

Сиклемія, s. m., graine de chanvre, ou

CHENIL, s.m., logement des chiens, _______. CHENILLE,'s. f., insecte reptile, \$3,3; coll., 3,3 .طواطر, plur. وطوطر الحاس , plur ; لحس -Chenille, tissu do soie velouté, ¿.

CHENILLE, s. f., ou CHENILLETTE, ou SCORPIOIDE,

CHENU, E, adj., blanc de vieillesse, - Lich.

Снев, к, adj., tendrement aime, эль ; рі., غاليين

Cher, qui coute beaucoup, عالى.

مغلوانے , Cher, qui vend à hant prix .

Cher, adv., à haut prix, A. Vous l'avez acheté Chemin de S.-Jacques, la voie lactée, اشتريتم عالى النوب البائة المائة المائة التاريق البائة المتريتم عالى الشريت .سامک سوم - طلب منک کثیر cher,

> CHERCHEA, v. a., se donner du soin pour trouver, .دعيس على -.٥ دارعلى - دورعلي ـ فتش على Envoyer chercher quelqu'un, معك خلف A. _ ملب شکل من Chercher querelle, ارسل دعاه o. | Chercher fortune, طلب رزق O. | Chercher rotraite, Sol dle of Chercher midi à quatorze heures, faire de mauvaises difficultés; عاتل , Le bien cherche le bien, le bien vient à celui qui en a déjà, .prov ; مُنْ لَهُ يُعطى ويزداد

- اجتهد في معي في A. على المجتهد في المجتهد I. Chercher à se عبل جهال. المجهود في مد A. _ غبل المجهود في المج faire aimer, مسعى في اجتلاب المحية . A.

CHERCHEUR, s. m., qui cherche, Jb. Cherdlلب الحجر الكريم ,cheur de pierre philosophale CHERE, s. f., qualité, quantité des mets, del .. الحخو الطعام , Bonne chère , grande chère . اكل و شوب Cuznet , s. m. , ustensile de fer qui soutient la bois اكل

منقل صغير مغطا

CHAUTTERIE, s. f., forge où le fer se réduit en barres, مسبك الحديد,

CHAUFOUR, s. m., four à chaux, كلاسة ـ قمين جير. CHAUFOURNIER, s. m., onvrier qui fait la chaux, .کلاس - جيار

Сылиме, в. m., tuyau de blé, jelur., قشوش.

CHAUMER, v. a., couper, arracher le chaume, . ٨ قلع القش

CHAUMIÈRE, s. f., petite maison couverte de كيخان ,plur., كون - اخصاص ,plur. نُحَن ;pl., كيخان Снаимине, s. f., petite chaumière, от съставительной води.

CHAUSSÉE, s. f., levée de terre dans des lieux bas pour servir de chemiu, جسو ; plur., اجسور Chaussée, levée de terre au bord d'une rivière, d'un étang

CHAUSSER, v. a., mettre à quelqu'un des bas ou des لبس احداً الجرابات أو الصرمة ,souliers

Se Chausser, v. ref., mettre ses bas, ses souliers, A. لبس الجرابات أو الصرمة

CHAUSSES, s. f. pl., vêtement d'homme depuis la ceinture jusqu'aux genoux, سنخشور _ لباس.

CHAUSSETTE, s. f., petit bas, جرابة.

قلاشين , pl., قلشين ; pl., قلاشين ست. Chausson en forme de bottine , ترلیک ـ

CHAUSSURE, s. f., ce qu'on met aux pieds pour se د نعال , plur , نعل _ احديث , plur , مدا و chausser , اغد .ثوب القدم

CHAUYE, adj. com., qui a peu ou point de cheveux, صلعا ; fém., plar., plar., فألع - اجلح Chauve par l'effet de la teigne, ورعا; fém., قرعا; autre, درب, pl., درب; masc. et fém., plur., قرع,

درب سلطانی ـ شوارع ,plur., شارع ,chemin ، وطاویط ,plur., وطواط ـ خفساش ,plur., درب سلطانی ـ شوارع ,

Excrement de chauve-souris . طور الليل - مسخنة للرجل employé dans la médecine arabe, عدسية.

> CHAUVETÉ, s. f., état d'une tête chauve, Julio -جلحد ـ قرعد

> CHAUVIR, v. n., serrer les oreilles contre la tête (se dit des chevaux), قرن أودائه I.

> Спатх, s. f., pierres calcinées, , ... Chaux éteinte, عير مطقي Chaux éteinte, قورانا كلس مطفي

CHAVINER, v. a., renverser, L. I.

انقلب Chavirer, v. n., se renverser, انقلب.

CHEP, s. m., tête, plur., plur., pegg.

Chef, celui qui est à la tête d'un corps, d'une ar-.مقدم - كبار , pl., وكبير - رُوِّسا , plur , ربيس , plur ، المقدّم عليهم ou مقدّمهم Leur chef,

Chef, d'accusation, وجوة; plur., وجوة

De son chef, de lui-même, de son propre mouve-- من ذائد - من راسم - من ثلقا نفسه ,ment من عقلم - مند لبالم

CUEY-D'OEUVRE, s. m., ouvrage parfait dans son genre, معلية _ ملح , plur., معلية . Chief-d'œuvre شعل عاقة ,d'adresse

CHEF-LIEU, s. m., بنادر, plar., بنادر,

Снегк on Спетки, s. m., chef arabe, -, chef. plur., مشاین عربان. Cheik, chef de village, Cheik, chef d'une corporation, شيخ لاسلام, Cheik, chef de la religion شيخ حرفة CHELIDOINE, s. f., pierre, יינפלון.

- ميرميسران - ضهيران , plante , ميرميسران -Poyez ECLATRE.

Chanea (SE), v. pr., maigrir beaucoup, לעל O. CHEMIN, s. m., voie qui mène d'un lieu à un Chemin ،طرايق , ou ,طرفات ct طرق , plur. , طريقة Chauve-Souais, s. f., quadrupède à membranes frayé, בני plur., בני בולה בין. [Grand

الدرب الذي باخذ الى Le chemin qui conduit à, الدرب الذي باخذ الى ا ١١ . يــودى الى , يسلك الى الموضع الفلاني passa son chemin, ميل صال صال مال مال مال مال مال Il se mit en chemin et partit, وراح وراح 0. الطريق Montrer le chemin à, وقل احدا على الطريق O. A سال احداً عن الطريق , A سال احداً عن الطريق , A - :0 تـاء ـ طيع الـدرب Perdre le chemin, الـدرب o: ـ .I ضاع ، 1. ضل عن الطريق

. ا مشي في الطريق الستقيمة , Allerle droit chemin Le chemin battu, l'usage établi, الطريق المعتادة . [Faire son chemin, parvenir, avancer sa fortune, , انرقسي Montrer le chemin, donner l'exemple, مثلاً اعطم مثلاً S'arrêter en beau chemin, quand le succès paralt sur, انوقف في عزّ الطريق. « Couper chemin au mal, en arrêter les progrès, قطع المرص A. Ai || Il me trouvera en son chemin, jo le traverserai dans ses desseins, هجدني قدامه.

طريق اللبانة , Chemin de S.-Jacques , la voie lactée - Poyez Vote LACTES.

مداخر ، plur ; مدخنة ، Cremmer, s. f. , مداخر ،

CHEMINEA, v. D., marcher, and I. J.

Сиемізе, s. f., قيص ; plur., قيص En chemisc, القيم N'avoir pas de chemise, â la lettre, îl n'a ما حيلته قيم (à la lettre, îl n'a pas le moyen d'une chemise). || Vendre jusqu'à sa chemise, باع لحد القيس I. || On ne leur a laissé que da chemise, طلعوا بطائق القيصان.

Chemise de maille, arme défensive, גול גוֹג,

A. سعى في اجتلاب المحبة , Paire aimer معتسر - ابن حرام , CHENAPAN , s. m. , vaurien معتسر - ابن حرام , A. Спеле, s. m., arbre, цед.

. بلوط صغير , CRENERU, s. m., jeune chêne

. الوان المواكيل المفتحرة _ إ منصب الاحطاب في المدخنة , dans une cheminde ,

CHENEVIÈRE, s. f., champ semé de chenevis, مزرع قنبس - غيط قنب

CHEREVIS, s. m., graine de chanvre, ou قنس - شهدانق

CHENIL, s. m., logement des chiens, حجل الكلاب. CHENILLE,'s. f., insecte reptile, \$3,3; coll., 3,3 . طراطر, plur. ; طرطر - الحاس ; plur. ; لحس

Chenille, tissu de soie velouté, ¿¿.

CHENIELE, s. f., ou CHENILLETTE, ou Scorpioide, .ذنب العقرب _ عقر بانتر plante,

CHENG, E, adj., blanc de vieillesse, wil.

CEER, K, adj., tendrement aimd; عزيز عند pl., ou فصوالي , plur ، قالي مال ما عزاز غاليين

Cher, qui coûte beaucoup, 35.

cher, qui vend à hant prix, مغلواني.

Cher, adv., à haut prix, JE. Vous l'avez acheté bien cher, اشتریتم عالی ا ll vous a demandé bien .سامک سوم ـ طلب منک کثیر cher,

CHERCHER, v. a., se donner du soin pour trouver, .دعبس على ـ .0 دارعلى ـ دورعلى ـ فتش على Envoyer chercher quelqu'an, معث خلف A. _ o طلب شكل من Chercher querelle, ارسل دعاء A Chercher fortune, وزق O. | Chercher retraite, والحب ماوى O. | Chercher midi à quatorze heures, faire de mauvaises difficultés, عاتل Le bien cherche le bien, le bien vient à celui qui en a déjà, ، prov ; مَنْ لَهُ يُعطَى و يؤداد

- اجتهد في ـ A. عجم في د المجتهد في معم المجتهد في الم I. Chercher à se عيل جهال ألجهود في م A. عيل جهال أسجرية بلوط I. Chercher à se

CHERCHEUR, s. m., qui cherche, July Cher-طالب الحجر الكريم ,cheur de pierre philosophale CHEAR, s. f., qualité, quantité des mets, del -النخر الطعام , Bonne chère , grande chère , اكل و شرب الطعام , Bonne chère , grande chère , اكل و شرب

à haut prix, عالي.

Curair, s. m., descendant de Mohammed, Ju; . شرفا et اشراف, plur. , شریف به سُیدا ,plur

Cherif, prince thez les Arabes et les Maures, .شريف

Сневти, v. a., aimer tendrement, je! - - О. Cuent, in, adj., 22 - 22.

CHERISSABLE, adj. com., digne d'être chéri, مستاهل المحتة _ مستحق العزلا

CHERTE, s. f.; baut prix, JE _ JE.

کاروبیم ۵۵ شاروبیم , د. س. کاروبیم ۵۰ شاروبیم

CHEAVIS, s. m., plante potagère, CHÉTIF, IVE, adj., vil, faible, دنى - حقير -رضعيف.

CHÉTIVEMENT, adv., أبيق _ لنا.

CHEVAL, s. m., La, nom collectif qui admet le . حصروا الخيل , Préparez les chevaux . شيول , pluriel [Les chevaux les foulèrent aux pieds, puls ا اربعة رؤوس خيل ,| Quatre chevaux النحيل عشر واس خيل Quinze chevaux , خيسة عشر واس

Cheval (entier), المحسنة; plur., تحسن أ et عدلات ـ (Barbarie) عود Un beau cheval noir, de forme ramassée; ses oreilles ressemblent à des bees de calem, ses sabots sont ronds comme des dragmes; lorsqu'il hennit, peu s'en faut qu'il ne parle, الوالب حصان ادهم مليح ململم اذانه كالقلم حوافرة كالدرهم الوالب حصان ادهم مليح ململم اذانه كالقلم حوافرة كالدرهم المالية المال . له البد الطويلة في _ مهاز _ مدار الامور Cheval qui n'est . كحيلان _ كحيل _ حصان اصيل point de race, کدیسش; plur., کدش (Cheval عراقيب , plar , كدش , plar , كديش - حصان مطوش , plar # Cheval de main, يُدك . ال Cheval envoyé en pré-حشو- حاشية , Cheval qui a un ou plusieurs la mesure ou la rime اقور sent sans harnais القور المعادية pieds blanes. Voyez Pizn. | Monter à cheval, -5, A. Chevillen, v. a., joindre avec des chevilles, - الحصان على الحصان . | Etes-vous venu à pied مبط بسامير O., حج A.. ou à cheval; و الاراكب CHEVAE, s. f., femelle du bouc, عنواية - عنواية - عنواية الدواكب

CHEREMENT, adv., tendrement, عزيزاً Chèrement, جيت مُشُو و الأركب . Homme de cheval, ال خيّالة , plur., خيّال - فرسان , plur., فارس . فرس رالبحر , Cheval marin , animal fabuleux , فرس رالبحر

> Cheval de frise, pièce de bois hérissée de pointes, شك فلك

> CHEVALERESQUE, adj., digne de l'ancienne chevalerie; héroïque, فداري.

> CHEVALERIE, s. f., dignité de chevalier, F, L.I. CHEVALIER, s. m., membre d'un ordre de cheva-امرا , plur ; إمير , lerie

CHEVALET, s. m., morceau de bois qui tient élevées les cordes d'un violon, مُشَطُ الكونية.

Chevalet, supplice,

CHEVELU, E, adj., qui a de longs cheveux, والخبي الشعور - أبو شعر - طويل الشعر

ذو شعر, Chevelu, qui a de petites racines, ذو شعر.

CHEVET, s. m., traversin, تحك _ كحد.

CHEYEU, s. m., poil de la tête, شعر الراس; plur., nom d'unité, المعرة. Cheveux sur le front des (Raser les cheveux, مدرج - طرة _ خرة , Raser les cheveux . ٨ حاق الشعر

Cheville, s. f., morceau de bois ou de métal pointu, أمسيار - عمافير; plur., عصفورة , plur., لولـــب , Cheville tournante , مساميو

Cheville ouvrière, principal agent d'une affaire,

وعرقوب _ كعاب , plur. , كعاب Cheville du pied , كعب

Cheville, tout ce qui, dans les vers, n'est que pour

Ménager la chèvre الحم معزة ـ ماعز , Sa·chair معزة و Ménager la chèvre و الحبل من الطرفين .

CHÈVRE, s. f., machine pour lever des fardeaux, الذ لرفع الاثقال.

Chèvre (La), étoile brillante de la constellation du Cocher, العيوة).

Chevreau, s. m., petit de la chèvre, جداء ; pl., وجداء ou جداء.

CHÈVBZ-FEUILLE, s. m., arbrisseau, زهر العسل CHEVREUIL, s. m., bête fanve, تيس جبلي; pl.,

CHEVRIER, S. m., jles; plur., 8; is.

Спечком, s. m., pièce de bois, amà.

CHEVROTER, v. n., avoir la voix tremblotante, صوته مضعضع مثل صوت الشيوم

Сиета соггоуде, s. m., peau de chevreau corroyde, ż. с. с. с.

CHEVROTINE, s. f., sorte de plomb pour la chasse du chevreuil, ارصاص لصيد التيس الجبلي.

CHIAOUX, s. m., جاویش; plur., جاویشیة, جاویشیة, chiasse, s. f., écume des métaux, رغوة المعادن, دخرا الدبان, chiasse, excrément des mouches, الحجاج مكابرة, chicane, s. f., subtilité captieuse, عابل مكابرة والمناكل مابرة المناكل مابرة المناكل مابرة المناقد المناكل مابرة المناكل مابرة المناقد المناقد مابلة عليه في مناقد المناقد المنا

CHICANERIE, s. f., mauvaise difficulté, القار الجاج

CHICANEUR, SE, S., et CHICANIER, qui aime à chicancr sur tout, مثاقر مكابر

CHICHE, adj. com., trop ménager, ביייבי ב قدر, CHICHEMENT, adv., قدارة.

مندبة ـ شكورية Chicorée sauvage, مندبة بربات مندباً حندباً حندباً حاجلان

Chicor, s. m., reste de bois ou d'os rompu, قطع ,plur., قطع مكسور

CRICOTIN, s. m., suc très-amer, اعمارة حشيشة مرة للغابة.

۔ کلب سلوقی ۔ کلب صیدی ،Chien de chasse . رُغر۔ صواری , plur ؛ صاری ۔ کلب سلاقی

Chien, pièce d'un fusil, ديک عيقي ـ ديک.

Le Grand Chien, constellation, كالكلب الأكبر. Étoile brillante à sa gueule; Syrius, الشعرى اليمانية العبور.

Le Petit Chien, constellation, الكلب الاصغير. Étoile à sa partie postérieure, الشعرى الشامية. Cette étoile et celle de Syrius sont appelées par les Arabes, اختا سهيل et الشعريان.

CHIEN-DENT, s. m., plante, غرق المنجيل عرق الانجيبل

CHIENNE, s. f., T.K.

A. خری , د. ۵., کری A.

CHIEUR, SE, S., Jos.

CHIFFON, s. m., vieux morceau d'étosse, خلقة; plur., خارقة - خارق plur., شرطوطة - خارق plur., شرطوطة - خارق plur., شرطوطة - خارق عامة على المستحدد المستحدد

Chiffonnza, v. a., froisser du linge, etc., حملك

CHIFFONNIER, PAE, s., qui ramasse des chiffons, عتقية; plur., عتقية.

CHIFFRE, s. m., caractère pour marquer les nombres, ; plur., , ; plur., , î.

CHIFFRER, v. a., marquer par des chiffres, عط العدد O. حط العدد O. Chiffrer, compter la plume à la main, كتب الحساب.

Спісном, s. m., derrière du cou, lå.

Chignon, cheveux que les femmes retroussent sur le derrière de la tête, صفاير.

Chimerique, sans fondement, وههى - خيالي . واطل ـ مالم أصل .

CHIMIE, s. f., art d'analyser les corps, ليميا _ حلم الحل الكيماوي

CHIMIQUE, adj. com., שבים علم الحل ...

CHINA. Foyes Squine.

CHINE, s. f., pays, well silv.

Сыков, se, adj., de la Chine, صيثى.

جزيرة ساقر, Curo, ile de l'Archipel

Сыю пами, s. f., collectif, tous les rameurs d'une galère, نواتية الغراب.

Сыгрев, v. a., pop., dérober, _____ 0. _ 0. _

Сигротев, v. п., faire peu à peu et lentement, vétiller, قلاكع.

Сигротия, s. m., qui chipote, М.

Cmique, s. f., tabac à macher, القان لليضغ

Сиоченачия, з. f., coup du doigt du milieu replié, et détendu avec force, i.i.; pl., i.i.

CHIQUER, v.a., macherdu tabae, الدخان, A.

CHIROGRAPHAIRE, adj., qui est créancier par acto sous seing privé, படை.

CHIROHANCIZ, s. f., divination par l'inspection des mains, اعلم القيافة ـ علم الاسارير ـ علم السيميا

CHIROMANGIEN, NE, s., qui exerce la chiromancie,

ماهر بعلم كالسارير- صراب سبهيا- قابف

CHIAURGICAL, adj., de la chirurgie, حراحي.

علم الجراحة , s. f., علم الجراحة.

Сите, s. f. pl., toile des Indes bon teint,

تحرا دبان, CHURE, s. f., excrémens des monches, خرا دبان. CHOC, s. m., heurt de deux corps, حدبة - اصطدام

CHOCOLAT, s. m., ニンソッカ.

CHOEUR, s. m., troupe de musiciéns qui chantent ensemble, جاعة مغليس بغنوا سوا

Cheeur, partie de l'église où l'on chante, خورس عدر الكنيسة

die des esprits célestes, طنية ملابكة.

CHOISIR, v. n., élire, prendre de préférence, بنقى - اختار - انتخب الله le choisirent pour chef, انتخبوه مقدماً عليهم , Paire choisir, donner à choisir, .خ.

Choisir, treiller, نقى.

CBOIX, s. m., action de choisir, قاوة ـ نقارة ـ كبرة ـ كتيار ـ خبرة التخاب ـ اختيار ـ خبرة الانتخاب ـ اختيار ـ خبرة Si vous voulez le rendre indécis, donnez-lui le choix, ان الردت تحيره خبرة النت المختار ـ انت بالمختار ـ انت ـ

CHOLAGOGUE, adj., remède qui fait couler la bile, حبّ الصفرا . Pilules cholagogues . دوا ينزّل الصفرا

Chomable, adj. com. (Jour), علام بطالة .

Сиомаск, s. m., repos, temps d'inaction, alle.

Свомев, v. n., ne rien faire, ущ

CHONDRILLE, s. f., plante, جندرون م شكور بت. CHOPINE, s. f., mesure de liquides, demi-pinte, نطسة ما نصف مسودة.

دنعتور من A. مثر و Chopper من من من التعتور من التعتور من التعتور و Chopper دنفشکل من الترجل من الترجل من الترجل من التعتور و Chopper دعثر في جرة و Chopper دعثر في حرق التعتور في التعتور

CHOQUANT, E, adj., offensant, déplaisant, يغيظ مرجب كدر الخاطر - ثقيل على الخاطر

Своцина, v. a., hearter, d. - 0. - 0.

Choquer, déplaire, offenser, اعلم الخاطرة الخ

Choquer, être contraire à, صدع A. _ كان صدة A. _ كان صدة A. _ كان صدة العقل. Cela choque la raison .

CHORISTE, s. m., chantre du chœur, ou dans le chœur, من أرشية ; plur., أرشية أرشي

Сноводвания, s. f., description, représentation d'un pays, عبد او رسم بلاد.

CHOROIDE, s. f., tunique de l'œil où est la prunelle, قسم من العنبية ـ عنبية ـ طبقة العين.

Сновиз, в. т., chœur, صورس. Faire chorus, fam., chanter ensemble, أعتم سوا

Paire chorus, émettre ensemble la même opinion, مع بعصهم

Cuose, s. f., ce qui est, شي ; pl., اشيا . Quelque chose, شي

امر - حوایی ; plur., عاجة , plur., plur., plur., واریح

Chou, s. m., légume, کرُنبة; collect., کرُنب Chou pommé, مکور (Barbarie) مگور.

CHOU-DZ-CHIEN, s. m., mercuriale sauvage purgative, كرنب الكلب ملفوني الكلب. CHOU-FLEUR, s. m., قرنبيط. ـ نسوع بومة , Chouerre, a. f., oiseau de nuit, أمّ قوبق .

CHOYER, v. a., menager one chose, دُنقید فی داند. Veiller avec grand soin à la conservation d'une personne, نقید فی دارسای دلسال و Choyer ses enfans, ارتبر اولاده فی الدلال و الدلال

Se Choyer, تدلّل. Il est nuisible de trop se choyer, کشرانا التدلّل شی مصرّ

Снайме, s. m., huile sacrée pour des sacrements, الميرون المقدّس - ميرون

- نصاری ; plur., نصرائنی ; plur., مسیحی مسیحیین ; plur. , مسیحی

CHRÉTIENTÉ (LA), s. f., les chrétiens, النصارى

La Chrétienté, les pays chrétiens, البلاد النصرائية. CHAIST, s. m., oint, le Messie, المسع،

CHAIST, s. m., oint, le Messie, حيساً.

Christ, sa représentation sur la croix, الصلبوت الصلوب.

CHRISTIANISME, s. m., loi et religion du Christ,

Сипоміque, s. f., histoire selon l'ordre des temps, نواریخ سنت بسنة; plur., نواریخ سنت بسنة

CHRONIQUE, adj. com., de longue durée, одом.
Maladie chronique, одом,

CHRONIQUEUR, s. m., historien,

Снвоносвание, s. m., inscription dont les lettres numérales forment la date de l'événement rapporté, تاريني حادثة.

علم التواريخ . Chronologie, s. f., science des temps . علم التواريخ . Chronologiez , adj. com. , يخص التواريخ . Chronologiez , s. m., qui sait, euscigne la chronologie, معلم تواريخ .

190

CHRONOMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer le مقياس الزمان temps,

CHRYSALIDE, s. f., seve, état d'un insecte qui passe شرنىق , collect ; شرنىقة , du ver au papillon

CHRYSANTHEMUM, s. m., plante, july -بهار اربيان - اقعوان اصفر

CHRYSANTIN, s. m., bourre de soie, كنكث.

CHRYSOCOLLE, s. f., matière détachée des mines de تنكار - لزّاق الذهب ,cuivre, d'or

Chrysocolle ou Borax. Voyez BORAX.

CHRYSOLITE, s. f., pierre précieuse, נעכא,

Свиснотев, v. n., parler tout bas avec quelqu'un, انبتبت مع ـ توشوش مع ـ وشوش احدا

CHUCHOTKRIE, S. f., amenical

CHUCHOTKUR, SK, S., qui chuehote, موشوش.

اسكت - آش - سكتة! Cnur! interj., paix! silence!

CRUTE, s. f., mouvement de ce qui tombe, aba. ا الحدار الماء ,Chute d'eau , وقعة _ سقوط _

des feuilles, انتثار الورق.

Chute, faute envers Dieu, all .. jue _ "];

CHYLE, s. m., suc blanc exprimé des alimens digérés, كيموس - كيلوس .

CHYLIFICATION, S. f., Uster I land

CHYME, s. m., bol alimentaire, كبموس.

.زيزان , plur. زيز - صراصر اجزيرة قبرس , Curpar, lle de la Méditerrande CI, adv. de lieu, de proximité, Lipo. Ci-joint, - سابقــــا , Ci-devant ، بازایه - قدام ا اعلاه , Ci-derrière في الما تقدّم الما الما تقدّم Ci-dessous, عند مرية _ طيّه , Ci-inclus و Ci-git , ici repose, جهنا مستربي

.من هنا ومن هناك Par-Ci, par-là,

CIBOIRE, s. m., vase pour conserver les hosties, حقة من ذهب او فصة ليحفظوا فيها القربان المقدس.

CIBOULE, S. f., real Lee _ July ...

اثار اثر الجرم ، CICATRICE, s. f., اثار الجرب Cicatrice, s. f.,

CICATRISANT, E, adj., Lizi.

CICATRISER , v. a. , faire des cicatrices , أار

- ختم - صحب Cicatriser, fermer une plaie, حقم -

Se Cicatriser, v. réf., se refermer, en parlant d'une 0. ضم ـ قطب ـ اختم ـ 0. ختم . O.

دوع جص Cicerole, s. f., espèce de pois-chiche, دوع جص. CICLAMEN. VOYES CYCLAMEN.

شوكران الماء, Cicutaine, s. f., cigue aquatique, الموكران الماء. Cidne, s. m., boisson saite de jus de pommes,

خمرما التفاح - شراب التفاح

Cirl, s. m., cieux, plur. Vaste espace qui entoure . سَهُوات ou سهاوات, plur. , سهاء

Ciel, Dieu lui-même, Ml. C'est un coup du ciel, مذه ضربية من الله C'est un arrêt du ciel, - الحميد لله ,Graces au ciel ، مدا قتا الله اشكرك يا رت ـ الشكر لله

اللاك , plur. فلك ; plur. اللاك , ciel des planètes, etc. اللاك ,

Ciel, temps, ادنيا _ طقس _ حوا Le ciel est serein, الدنيا مغيّمة ,I Le ciel est obscur . الدنيا صحو

فند شيع , CIEBGE, s. m., grande chandelle de cire, فند ،شهوع , plur؛ شهم , شهعة ـ

CIGALE, s. f., insecte, ; أبو دقية ; plur.,

CIGARE, s. m. et f., seuille de tabac roulée pour fu-. ورق دخان ملفوق للشرب mer,

Cicoonz, s. f., oiseau de passage, وقالقا; plur. أبو هُديج - كركى - بولوج , collect ; بولوجة - لقالق ا . بلارچ (Barbarie) ـ ابو مُعازل ـ

CIGUE, s. f., plante froide et vénéneuse, .شوکران ـ

. هُذُب العين _ شعر الجفن , CIL, S. m.

CILICE, s. m., tissu de crin qu'on porte sur la chair, قیص من شعر۔ مسیم شعر, par mortification

CILLEMENT, s. m., action de ciller, ومش العين.

CILLER, v.a., fermer les yeux, les paupières et les rouveir tout de suite, رمش العين I.

CIMBALAIRE, s. f., plante, تفيشت أشيشت.

وأس _ شوشتر, CIME, s. f., sommet, شوشتر

CIMENT, s. m., brique, tuite pilée, sorte de mortier, خافقے.

Ciment, au fig., lien d'amitie, buj.

CIMENTER, v. a., joindre avec du ciment, الحم بالخافقي ـ .0 صبط بالخراساني

اکد _ ثبت _ . ا عقد , Cimenter, lier, affermir, عقد ا. _

CIMETERRE, s. m., sabre recourbé, بيرية على المارية; plur., سيوف.

Cimetiène, s. m., lieu destiné à enterrer les morts, مقابر, plur., مقابر.

CIMIER, 5. m., ornement au haut du casque, حتن - طهر 0. Cinconcis, a

Сімолів, з. f., espèce d'argile, ويليا.

CINABBE, s. m., jezim et jezij.

CINÉRATION, s. f., réduction en cendres par le feu, ماد اصارة الاشيا رماد.

CINGLAGE, s. m., chemia que fait ou peut faire un vaisseau en vingt-quatre heures, غبرين ساعة

CINGLER, v. n., voguer à pleines voiles, بدر المركب I.

Cingler, v. a., frapper, sid A.

- نريرة - دار صيني , m., canuelle, فريرة - دار صيني . القرفة الحلوة - قوفة.

Cinq, adj. com., nombre ordinal, شهر , m. ـ رخیسیهٔ, f. Cinq-cents ، شهری

CINQUANTAINE, s. f., selection

Cinquante, adj. com., cinq dixaines, בייייניט. Cinquanteme, adj. com., ליביייניט.

Сіпциіє́ня, adj., nombre ordinal, так.

Cinquième, s. m., cinquième partie d'un tout, شيس ; plur., المياس أ.

CINQUIÈMEMENT, adv., Lucis.

EINTRE, s. m., volte, arcade, قوصرة.

Cintre, arcade de hois sur laquelle on bâtit les voûtes, خشت مرن خشه.

قنطر ـ قوصر , Cintren, v. a., batir en cintre

مقنطر - مقوصر , CINTRE, adj.

CIRAGE, s. m., ce qui sert à cirer, وهيرا).

بلاد العركس, CIBEASSIE, S. f., pays d'Asie, بلاد العركس.

CIBCASSIEN, NE, adj., de la Circassie, چرکس plur., شراکست , plur., شرکس ـ چراکست.

Cincoxcis, adj., adle, - adre,

طهارة ,Cinconcision, s. f., action de circoncire ختان ـ طهور۔

CIRCONFÉBENCE, s. f., ligne courbe qui termine le cercle, البرة _ استدارة .

علامة توضع على (accent), على توضع على المدوف العض الاحرف.

CinconLocution, s. f., الكلام عند الكلام عند الكلام الكلام عند الكلام ا

Cinconscattrion, s. f., ce qui limite la circonférence, تحديد ـ تدويرة

CIRCONSCRIRE, v. a., mettre des limites , باداط ب الماط ب الماط ب الماد باداد باداد الماد باداد باداد باداد الماد باداد باداد

CIACONSPECT, E, adj., معترز - حريس.

ورس , Cinconspection , s. f., prudence, retenue مرس حرس , S. f., prudence , retenue , حرس احتياط - احتراز

CIRCONSTANCE, s. f., particularité d'un fait, حال - احوال ; plur., الواحق د Constances et dépendances, الواحق ومتعلقات الامر

Circonstance, occasion, temps, توالت وقت. عالت وقت. Suivant la circonstance, الحال وقت. الحال وقت.

CIRCONSTANCIEL, adj. (terma), d'état, الحرف de temps, أطرف زمان de lieu, مالوف مكان

CIACONSTANCIER, v. a., dire, marquer les circonstances, ابين جيع الاحوال.

CIRCONVALLATION, s. f., خندق; plur., خنادق.

Circonvenin, v. a., tromper par des détours,

CIBCONVENTION, s. f., tromperie, عايلة- محايلة

Circonvoisin, E, adj., proche, environnant, مجاور. Les lieux circonvoisins, الحوالي.

CIRCORVOLUTION, s. f., 3.

Circuit, s. m., enceinte, tour, استدارة - داير. گفته Circuit, ce qu'on dit avant do venir au fait, القة

.مستدير , CIRCULAIBE , adj. com. , rond

Circulaire, qui va en rond, دُوْرِيَ Mouvemens دَرُورِيَة, Mouvemens حركات دُوْرِيّة,

Circulaire, s. f., lettre par laquelle on informe plusicurs personnes d'une même chose, كتاب في منا يبعث مند صور إلى جلة فاس.

CIRCULAIREMENT, adv., on rond, june.

CIRCULATION, 5. f., mouvement de ce qui circule, سیراً و جری مسیراً و میرا

CIRCULER, v. n., se mouvoir en rond,) O.

Circuler, passer de جرى. Circuler, passer de main en main, مار مار . ا سار O.

Crar, «. f., matière produite par les abeilles, شهع عسلی ، Cire jaune, شهع کافوری ، دسنے کوابر النجل ، Cire vierge ، شهع کافوری ، شهع کافوری ، شهع عثراً ،

Cire, humeur des orcilles, ... d'il.

CIRER, v. a., enduire de cire,

Cirer, appliquer le cirage, دهري ٥.

CIRLER, s. m., ouvrier en cire, p. ...

قرصة صغيرة للعاية, Ciaon, s.m., très-petit insecte دَبُوعٍ ـ.

CIEQUE, s. m., while a new ..

CISAILLER, v. a., couper avec des cisailles, etc. I.

Cisalles, s. f. pl., gros ciscaux à longues branches pour couper le métal, مقراض.

. قراضة , Cisaille, rognures de métal, قراضة

Ciseau, s. m., instrument d'arts et métiers, plat et tranchant d'un bout, مثقاش مناقير, plur., مثقاش مناقيش plur., مثاقيش

Ciseaux, s. m. pl., instrument à deux branches tranchantes mobiles, مقرط مقصات, plur., مقرط وأبيارط; كُلم ركان . Ciseaux pour tondre les brebis, etc., مقارط العالم, ما المجلام, المجلام, المجلاء .

Ciseler, v. a., saire des ornemens avec le ciselet au métal, نقر۔ نقش - O. نقش O.

مثقاش صغير ,Ciselet, s. m., petit ciseau

نقار ـ نقاش . CISELEUR, s. m., شقار ـ نقار.

شقر ـ نقش . Cisziure, s. f.,

Ciste, s. m., arbrisscau qui donne le ladanum, شجولا اللادن.

قلاع ei قلع , plur., قلعة et قلاع et قلاء

CITADIN, E, s., bourgeois, habitant d'une cité, أبرى المدينة ـ مدني.

ذكر قول بعض المصنفين , CITATION, s. f., فكر قول بعض المصنفين

dلب قدام القاضى, assignation, dispersion.

CITATOIRE, adj. com., dlp.

Сітє, s. f., ville, ц; plur., эЩ.

CITER, v. a., appeler pour comparaître devant le magistrat, مطلب قُدام القاضى ــ 0 دعا الى المحكمة.

Citer, nommer l'auteur d'une nouvelle, وَكُر Citer, altéguer, دُكر O.

CITERAE, s. f., reservoir souterrain d'eau de pluie,

CITOYEN, NE, s., habitant d'une ville, حبلدی الله بازی بلد

ـ بادرنجبوبـــة. , Citracon, s. m., ou mélisse . بقلة كلا ترجبية ــ ترنجان CITRIN, E, adj., couleur de citron . לאָפנים. CITRIN, S. m., ואָפנים ב לאָפנים.

Citronnat, s. m., confiture d'écorce de citron,

CITRONNE, E, Edj.,

CITHONNELLE, s. f., plante, ou mellisse, juice

بقلة الاترجية مادرنجوية

CITRONNIER, S. M., world

CITROUILLE, s. f., plante rampante, son fruit,

قرع- يقطين , collect., يقطبنة

CIVETTE, s. f., chat musque, فط الزياد, CIVETTE, s. f., chat musque, فط الزياد

Civette , liqueur tirée de cet animal, 363.

Cavillak, 3/017, sorie de brancard sur lequel on porte des fardeaux à bras, als.

Civil, R, adj., qui concerno les citayens, معبى

Civil, opposé à criminet, الناس الناس الناس الناس

مع بعضهم.

- ادیب - محتشم - ادمی Civil, honnète, poli,

شلبي ـ ماڌب

.قومة اهل البلاد على بعضهم ,Guerre civile

CIVILLMENT, adv., en matière civile, نيا بخص

. مالي الناس

Civilement, avec civilité, politesse, -35.

CIVILISATION, action de civiliser, تادیب - نافیس

. تعليم ـ

تحول , Civilisation , état de ce qui est civilisé , عمول عمول المنتقالة عمول المنتقالة عمول المنتقالة الم

Civitissen, v. a., pulir les monne, rendre, conti-بوقت التي . علّ ما الآب ما أنس

Courte, s. f., courte the

Cicilites, actie partie de la terre, [1]; plur.,

beaucoup de

Carrier la température de l'air dans un pays,

I.

CLABAND, v. m., chien de chasse qui crie beaucoup,

mal à propos, ... A. - _ lo I. - bis.

CLABAUDERIF, s. f., cricillerie importune, ble -

CLABAUDEUR, SE, S., qui crie beaucoup, Z.

CLATE, s.f., tissu d'osier, etc.,

Clair, cola- مُضى - نير. Clair, cola-

فيم صوكتير - نور Clair, qui a beaucoup de jour, فيم صوكتير - دور Clair, transparent; شفاؤكي

Clair, qui n'est pas trouble, وأبق . Clair. commo cau de roche, عمل ما الصخرة.

Clair, peu fonce, dib.

سايل - رخو - مُرقى , Clair, pou épais

Clair, peu serré, فغيف. ال Gaze claire, فغيف المخفيف المنابع والمنابع والمنابع المنابع والمنابع المنابع المنابع والمنابع والمناب

أفرقعة الساClair, pur et screin

Clair, sonnre t., sorte d'instrument, " !- !...

Clair, ficinatre.

manifest, s. f., claie d'osier ou de jone pour égoutter que, عثنه العبس.

malisse, hande de bois, de fer blanc, pour contenir s es fracturés, بلك; plur., عابات.

مر بوط : Grisses , e , garni de elisses

O. بط بالطاب , o.

Curoeus, s. m., partie supérieure de la vulve,

CLOAQUE, s. m., lieu destindà recevoir les immondices, égout, الكاهة عدارة

. Crounn, a. f., instrument de métal pour sonner, الجراس , phur. غاقوس = فواقيس , phur. وثاقوس = .0 دى الناقوس = .0 دى الناقو

4I

A claire-voie, dont les parties ne sont pas serrées (comme panier, claie), مخترم بشكل الشبكة.

CLAINIER, s. f., endroit dégarni d'arbres dans une forêt, موضع فاضي من الاشجار في حرش

CLAIRON, 5. m., trompette, j., plur.,

. بصيرة - نظر , CLAIBVOYANCE, s. f., sagacité

CLAIRVOYANT, K, adj., it - alo - jung.

CLAMEUR, s. f., grand cri, izu - - Luc.

CLANDESTIN, R, adj., fait en cachette et contre les lois, مخفى مخطور.

CLANDESTINEMENT, adv., d'une manière claudestine, أيتُ _ بالحبي _ شفف.

CLANDESTINITÉ, s. ſ., عظر ..

CLAPIEB, s. m., trou de lapin, جعر ; plur., إجعار.

CLAPIN (SK), v. ref., se blottir dans son trou,

CLAQUE, s. f., coup du plat de la main, على الكتاب كالكتاب الكتاب الكتا

بالى جلة كاس mi, gueux qui tremble de froid,

CIRCULAIREMENT, adv., en re

CIRCULATION, s. f., mouvement dents, des mains, - صرير الأ

CIRCULER, v. D., se mouvoir en rond,

Circuler, passer, couler, چری. Circuler, passerison main en main, سار ۱۰ سار ۵۰.

Ciav, م. f., matière produite par les abeilles, شهع عسلى ، Cire jaune, شهع على ، Cire blanche, النحول ، التحويل ، ا

Cire, humeur des oreilles, oull's.

Cinza, v. a., enduire de cire,

Cirer, appliquer le cirage, () 30 0.

Cinten, s. m., ouvrier en cire, pla.

قرضته صاديرة للغاية, Cison, s.m., très-petit insecto جروع ــ د تبوع ــ د تبوع ــ

CLAQUET, s. m., petite latte qui bat sur la trémie du moulin, طرطقة طاحون.

Сыльтым, s. f., action de clarifier, й,

CLABITIER, V. a., ejo

Se Clarifier, v. pro., il 0.

CLABINE, s. f., clochette pendue au cou des animaux, جرس صغیر معلق فی رقبت الداتِت. جلکل ۔ جُلکل ۔ جُلکل۔

CLARINETTE, s. f., sorte de hauthois, 3,6;.

م نورانية من فورد بين المنظمة و CLARTE, s. f., lumière, splendeur, عنور النية من Clarté de l'esprit, فطنت منظمة Clarté du discours, أيضاح Clarté de la vue, محد البصور. من البصور المناح . حد البصور المناح . حد البصور المناح .

CLASSE, s. f., ordre, rang des personnes, des choses, des choses, وباب علية ; plur., وباب ياب ـ طباق ; plur., باب ـ طباق .

Classe, salle d'étude, بيت للدرس Classe, temps que dure une leçon, زمان الدرس.

CLASSEMENT, S. m., Livis.

CLASSER, v. a., ranger, "lab lat Y ,".

CLASSIFICATION, S. f., Light.

.شروط , plur ; شرط d'un contrat

CLASSIQUE, adj. (auteur), qui fait autorité, معتشر

CLAUDICATION, s. f., action de boiter, عُرُجِلُن . CLAUSE, s. f., disposition particulière d'un traité,

CLAUSTRAL, E, adj., appartenant au cloitre, C., C.,

CLAVEAU, S. m., OU CLAVELEE, S. f., maladie conm. zieuse des brehis, فصل الغنم.

CITERNE, s. f., مثر deux os de la 'poitrine' qui مهريج; plur., تراقى plur., ثراقى plur., ثراقى plur., مثراقى CITOYEN, NE, s., babitant d'une d'un clayecia, اولاد, plur., بلد

CITALGON, S. m., ou mélisse, بقلة الا ترجية ـ ترنجان

اقليد البحر, La clef de la mer, اقليد مرم (nom d'un des châteaux des Dardanelles).

رافت _ رجة, CLEMENCE, s. f., vertu, تورافت _ رافت

CLEMENT, adj., qui a de la clémence, رجان (Se RIE, etc. dit de Dieu) - ردوف - رحيم (CLIN I

CLEPSYDAE, s. f., horloge d'eau, . Ul Tel..

CLERC, s. m., celui qui par la tonsure est entré dans l'état eccléslastique, اکلیرکی ـ من الاکلیرس.

Clerc, oelui qui écrit et travaille sous un homme de pratique, کاتب ; plur., کنبت ; plur., صبیان.

CLEAGE, s. m., corps ecclésiastique d'un état, d'une villé, الكينة ـ الكيري.

CREATCAL, adj., يخص الكهند او الكنيد

Creatertune, s. f., condition de elerc, d'ecclésiastique, كار الكاتِئب او لاكليركي.

CLIENT, s. m., qui a chargé un avocat de sa cause; protégé, عاية ـ غاية ـ جاية ـ ماية ـ ماية

CLIENTELLE, s. f., protection accordée à des clients, こしょうこう。

CLIGNEMENT, s. m., mouvement précipité involontaire des paupières , برققة العين _ رمش العين.

CLIGNE-MUSETTE, s. f., jeu d'enfans, dont l'un ferme les yeux, les autres se cachent, pour être découverts et pris par lui, يا دبور.

CLIGNER, v. a., fermer l'æil à demi, عَبَرُ بِالْعِينِ عَبِرُ بِالْعِينِ . Cligner les yeux, remuer les paupières, عيْن عينيد . O.

CLIGNOTEMENT, s. m., mouvement rapide, continuel, involontaire des paupières, ررققة العين.

برقق عييد , CLIGNOTEB , v. D. , عيد عيد .

Сымат, s. m., partie de la terro, اقليم; plur.,

Climat, la température de l'air dans un pays,

CLIMATÉRIQUE, adj., se dit de chaque septième année de la vie humaine, سبوعى. Année climatérique, année fatale, سنة قطوعية.

CLINCAILLERIE, CLINCAILLIEB. Voy. QUINCAILLE-RIE, etc.

CLIN D'OEIL, s. m., mouvement subit des paupières, طُومُدُ مَا لَحَدِيدُ عَيْنِ مِنْهُمْ عَيْنِ وَمَشْمَ عَيْنِ .

CLINQUANT, s. m., petite lame de cuivre doré ou argenté, نوار مُيس ـ بهرجار.

كبشة هم CLIQUE, s. f., gens réunis pour cabaler, كبشة هم المارية على المارية المارية

CLIQUETER, v. n., imiter le bruit d'un claquet, قرقع ـ طقطق ـ طرطق.

CIAQUETIS, s. m., bruit d'armes qui se choquent, قرقعة السلاح ـ خشخشة السلاح.

CLIQUETTE, s. f., sorte d'instrument, Lal.

CLISSE, s. f., claie d'osier ou de jonc pour égoutter les fromages, شندة الجبر.

Clisse, bande de bois, de ser blanc, pour contenir les os frácturés, الله plur., عليال.

CLissé, z, garni de clisses; مربوط.

CLISSER, v. a., uldly by O.

Curronis, s. m., partie supérieure de la vulve, كيّن - قُنْب - زنبور المراة

CLOAQUE, s. m., lieu destine à recevoir les immondices, égout, ابلاعة ـ خرارة.

CLOCHE, a. f.; instrument de métal pour sonner, اجراس ; plur., نواقبس ; plur.; ناقوس .0 دق الجرس ـ 0. دق الناقوس ,Sonner la cloche Cloche de verre, pour des plantes délicates, قَبْدٌ من قَوْارْ

Cloche, ampoule sur la peau, تقبوقت على بقبوقة على بقبوقة على المحدة. A Cloche-pied, sur un seul pied, على رجل واحدة. CLOCHEMENT, s. m., action de boiter, عسرج CLOCHEA, s. m., bâtiment élevé pour les cloches, برج النواقيس عيارة كالماذنة

CLOCHER, v. n., boiter en marchant, الجال A. O. Il ne faut pas clocher devant les boiteux المسحين (co proverbe se prend en arabe dans le sens de ; Ne cherchez pas à finasser avec des gens plus fins que vous).

CLOCHETTE, s. f., petite cloche, جرس صغير, CLOCHETTE, s. f., flear, زمر القاضى.

CLOISON, s. f., séparation en planches, en briques, عاجز

CLOISONNEB, v. a., séparer par une cloison, اقام صاجزاً.

CLOITAE, s. m., monastère, دير; plur., غيورة . Clottre, galeries avec cour au milien, حواقات . دايرة حوش الدير

CLOTTREB, v. a., y. S cyc. I.

وهو بيشي مثل الاعرب , CLOPIN-CLOPANT, adv.,

CLOPINEA, v. u., marcher en boitant un peu,

. تصعفر - . مشى مثل الاعرج ام على - حار قبان , CLOPORTE, s. m.

CLORE, v. a., fermer, Ju O.

Clore, achever, کټل – کټل انهی – ۵۰ ختم – کټل د. Clore, entourer de, بالها – احاط ب

A huis-clos, à portes fermées, علابواب مغلقة.

CLOS, s. m., espace cultivé, fermé de murs, de haies, حكر حاكورة عبط مزرّب.

CLÒTURE, s. f., enecinte, عليه - تربية.

Cloture, action de terminer, متام,

Cloture, vou de ne point sortir du couvent, التسكيرو الحبس المديد في الدير

CLOU, s. m., morceau de métal à tête et pointe, مسامير, plur., مسامير,

كبش قرنىفل, Clou de girofle

- حبون , plur., جبت نظلع في جسد الانسان

. بطلینس ـ عو بنات , Clou de mer, coquillage

CLOUER, v. a., attacher avec des clous,

Clouer, garnir, orner de clous,

معهل المسامير, CLOUTERIE, s. f., fabrique de clous, بصاعة مسامير.

CLOUTIEB, S. M., CA.

CLUB, s. m., assemblée, e.z..

CLUBISTE, adj., e all lal.

CLUDIFORME, adj., qui a la figure d'un clou, ق صورة مسهار.

قراكوز, CLYMÈNE, s. f., plante, قراكوز.

CLYSTÈBE, s. m., lavement, حقنة. Prendre un clystère, احتق

Conccusé, E, s., accusé avec d'autres, مشہوم مع . قهری . Conccusé, E, s., accusé avec d'autres

COACTION, s. f., contrainte, عُصُب _ قَهْرِ.

COADJUTEUR, s. m., adjoint et successeur désigné d'un prélat, نابب المطران.

COADSCTORERIE, s. f., oldeline in initial

COAGULATION, s. f., action de se coaguler, ses effets, אבי בייל.

COACULEB, v. a., figer, عقد - رؤب عقد.

Se Coaguler, v. pro., عد 0. _ عند انعقد _ ..

COALISER (SE), v. pro., former une coalition,

اعتصب, تصب ب,مع - انفق مع - اجتمع ب

COALITION, s. f., réunion,

- شخير الصفيادع . m., عنيل العقرق العقرق

Coassen, v. n., crier, en parlant des grenouilles, . شخر الصفدع . . I نق العقرّة

COBALT, ou COBOLT, s. m., substance minérale . شرنىق , collect. ; شرائىق , plur. ; شرنىقت ـ قز اجر يُخرجون منه الزرنيني , dont on tire l'arsenie بلاد نعيم _ بلاد عـــز (Cocagne, s. f., (pays de) . شجر النارجيل - شجر جوز الهند صارى مزكوز في الارص و على . Mât de cocagne راسه تحف معلقة من طلع اليه ياخذ نصيبه وردة من حرير

Cocasse, adj. com., ridicule, -إمسخرا فأ

Coccix, s. m., os à l'extrémité du sacrum, .قرمز ـ حب القرمز, Coccus, s. m., ou Kubnès سنديان, Coccus, chêne vert qui donne le kermes, سنديان نوع عربانگ , Coche, s. m., espèce de voitore .مركب بسير على الانهار (Coche d'eau

Coche, s. f., entaille, خرز ...

COCHEMAB. Foyes CAUGHEMAB.

COCHENILLE, s. f., insecte d'Amérique, qui donne une teinture d'un rouge vif, قُرمز القرمز.

Cochea, s. m., celui qui conduit un carrosse, ماسك العنان - سوائل العربانة

Le Cocher, constellation, العشان . ذو العنان _ مهسك الاعنة

Cocnevis, s. m., alouette huppée, قويم.

COCHLEABIA, s. m., herbe, المعالق المعالق قوقلارس.

COCHON, s. m., porc, علوف ; plur., حلالف . خنزير هندي , plur. , خنازير . Cochon d'Inde ; خنزير ال Cochon de lait, خنوص; plur., خنانيص.

Cocnonnea, v. n., parlant de la truie qui fait ses . تولد ct تلد , aor ; ولدت الخنزيرة ,petits

Cochonner, v. a., au fig., fam., faire mal, salement, grossièrement un ouvrage, محبي المعالم المعالم

COCHONNERIE, s. f., pop., chose sale, about -

د جوز هندی , fruit du cocotier عبوز هندی .فوفل ـ نارجــل

حوز القز, Cocon, s. m., coque du vers à soie, حوز القز

COCOTIER, s. m., arbre qui produit le coco,

Cocrion, s. f., digestion des aliments, liquid. . طبغ - انتاج , Coction , cuisson

Cocu, s. m., celui dont la semme est adultère, . Cette dernière expres قواد _ قرنان _ مقرن _ معرض sion s'applique à un mari qui consent à l'infidélité de sa femme.

حال القرنان _ حال القرنان _ Cocuace, s. m., état du cocu . قوادة _ تعريص

A. عبله قرنان _ استعرص , د. مجله قرنان _ استعرض

وادى سُقر, Coctte, s. m., fleuve des enfers, عَشَارِي اللهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللهِ عَل

- كتاب الشرابع , recueil des lais, حكتاب الشرابع قانون نامه مجهوع القوانين

Codicille, s. m., addition ou changement à un .الحاق او تغيير في وصية ميث ,testament

CODILLE, s. m., terme de jeu, gagner codille, sans avoir fait jouer, كسب على السلمي I.

CODONATAIRE, adj. com., associé dans une dona-احد التعاطيين , tion

COECUM, 8. m., 130 18.

COERCIBLE, adj. com., qui peut être contraint, qui peut être retenu, يُضَبِّط _ يُعَمِّر

Coencitir, ive, adj., qui a le pouvoir de con-. حتمي ۔ فهري ,traindre

صبط ـ قهر - حتم , s. f., معبط ـ قهر - صبط .

COETERNEL, LE, adj., e. .!

COEUR, s. m., partie noble de l'animal, siége des - افيدة , plur. فراد - قلوب , plur. قلب , plur. قلبد بخفق , plur., چمه Son cœur palpite, قلبد بخفق ا ردى القلب , Faire des cochonneries , تخبيص - فبعث العضب العضب - خبعت

Qui a le cœur noir, اقلب اسود القلب, قلم اسود السود القلب Qui a bon cœur, سليم القلب البيض - سليم القلب البيض -.خالص الفواد , Qui a le cœur sincère

Cœur, estomac, نفس _ قلب. Mal de cœur, القلب - وجع القلب العلب عرجع القلب القلب عرجع القلب - .0 داخ _ يوجع ,aor., وجعم قلبــــ ر دون بـ A. || Faire mal au cœur لعبت نفسم

Faire mal au cœur, au sig., causer du déplaisir, .0 مرق القلب

- قولا القلب - قلب Cœur, courage, vigueur, حقولا القلب شجاع _ قوى القلب ,Homme de cœur ، مروّة _ هيّة ا المنان مروّة ما قوى الجنان مروّة ما قوى الجنان م cœur, الد مروة , Je n'ai pas le cœur de faire cela, مالي قلب اعيل هذا

_ باطري النفس , intérieur, fond de l'âme, ياطري النفس . صدر ـ قلب Du fond du cœur, . □ Dieu con من صهيم القلب _ من صهيم الفواد - الله عارف بذات الصدور, pait les cœurs الله يعرف ما في القلوب.

Cœur, milieu, intérieur, وسط . Le cœur de l'hiver, الشتا الشيا.

Cœur, affection, Li _ Gagner le cœur de quelqu'un, ملک قلم I. [Loin des yeux, ابعيد عن الاعين بعيد عن القلب, Inin du cœur, ا الله ne sont qu'un cœur et qu'unc ame, حم قلب Prendre à cœur, s'intéresser إ.واحد و نفس واحداة vivement à, غ عطوجدلا في O.

على ذهنه على الغايب, Par cæur, de mémoire, على على ظهر قلم ou

De bon cour, volontiers, الخاطر. ||De tout mon cœur, من كل قلبي || De franc cœur, بقصد حقيقي ونيد صححة

. بكراهيد النفس من غير نفس , A contre cœur , . جاعة _ طوايف , plur., طايفة Mon petit , Mon petit , plur. با قلبي با قليبي ,cœur

.ورق كبا Cour, carte marquée d'un cœus, كبا

.وجود معا ,COEXISTENCE, s. f., لعم الم

COEXISTER, v. n., exister ensemble, حجد معا Corrin, s. m., petit panier d'osier, ован, ; plur., مقاطف

COFFRE, s. m., ومندوق plur., مناديق. COFFRE-FORT, s. m., pour serrer l'argent, F, -; . صندوق الهال - سحاحير ,plur.

COFFRET, s. m., petit coffre, صندوق صغير.

Coffree, v. a., meltre en prison, , ביש I.

.سفرجل برى Cognasse, s. m., coing sauvage, دسفرجل برى

COGNASSIER, s. m., السفرجل السفرجل.

.قرابب , plur. قريب , cognat, s. m., parent .قريب من ناحية النسا ,Cognat , allié par les femmes

Cognation, s. f., parente des cognats, قرابة, قرابة من النسا ـ

Cognée, s. f., outil de fer en forme de hache, . فراعة _ قدّوم _ فؤوس , plur. ; فاس

Cognan, v. a., frapper pour enfoncer, etc., , 30 O. .0 طريق _ . 0 دق _ . 0 لطم , Cogner, heurter

Se Cogner, v. ref., se heurier contre, - ild. انطرق في ـ اندق في الندق في اندق في الطرق راسي في الخشبة, contre cette poutre, انظرق راسي في . سيقاند في الكراسي

Сонавітатіом, в. f., état des époux vivant en-. سكنة رجل مع امرالا , semble

Сонлытев, v. n., vivre comme époux, عأش مع I. Consaence, s. f., union entre les parties, التماق. COHERENT, E, adj., juilo.

Confuttien, ière, s., béritier avec un autre, . شركا , plur ; شريك في الأرث

Confision, s. f., limil _ juil.

COHORTE, s. f., troupe de gens armés ou non,

_ علية خلق , Conue, s. f., assemblee tumultueuse, فعلية خلق _ جع كثير من الناس مع اختلاف الاصوات - زجة .0 قعد في حالم ,Se tenir coi

. Les quatre coins, jeu, عطفت وقداق . Petite coiffe de toile, rue, عطفت والس النسا .طواقي

السد العيامة - عيد , السد العيامة -.0 لف لہ لفتہ

Coiffer, peigner une femme, La. Coiffer, lui couper le bout des cheveux plus longs que les autres, قصقص شعرها

Se Coiffer, v. réf., mettre sa coiffure, en parlant . . الست الربطة _ تعصب الأمراة , d'une femme Se coiffer, mettre son turban, .0 لف لفتد ـ تعهم

Se Coiffer de, s'engouer de, بانبلے ا . انہوس ب

_ سعيد _ مسعد , Né coiffé, sons une bonne étoile, عسعيد _ طالعم سعيد

COIFFEUR, s. m., , , , , , of

CONTREUSE, s. f., will _ all a

Corrune, s. f., ornement de tête des femmes, Coiffure, consistant on un simple. زينة رأس الحريم mouchoir roule autour de la tête, المصالحة . || Coiffore plus épaisse en forme de turban, ارتوطیۃ ۔ قصدعلی ارتوطیۃ ۔ قصدعلی ارتوطیۃ ۔ Alep, est une espèce de gros bourrelet recouvert en châle de cachemire.) || Coiffure particulière à certaines femmes des montagnes de Syrie, consistant en une sorte de corne d'argent creuse et de forme évasée par طنتورة - فنجان - طاسة , les deux bouts

Coiffure d'hommes, Voyez BONNET, TURBAN. زقرنة _ زوايا , plur. زاوية , angle ; plur.

Cor, Corre, ady., tranquille, عادى حالم عالم عالم و قرائي plur., وكن - قرائي plur., وكن - قرائي plur., وكن الم موق ; plur. , موق , [Coin d'un châle , fleurs dans les Coin de rue, tournant de . الشربة بالقرائي Coin de rue, tournant de ح جنب النار , plur. و عرائي , plur. الاربع قراني , plur. الاربع قراني , ماه ; plur. عراقي , ماه du feu وعرقية ا عند النار Les quatre coins de la terre, les extré-اربعث اقاطير الارض, Parer la tête d'une semme, lui mités les plus éloignées de la terre, ابعث اقاطير الارض mettresa coiffure, أربعة اطراف الارض - البسها الارنوطية عصب راسها ب Coin, portion de logis; الربطة ـ الربطة ـ الربطة . Voy. Corffune. Coiffer un homme, réduit caché, السما الربطة ـ الربطة . مزيلته , ordures

> - رقم حديد, Outil de fer pour fendre, عديد رسكة _ اسافي , plur. ; سفن _ شروع , plur. ; شريح

> Coin, poinçon pour l'argenterie, sa marque, . معتبر _ معتبر , Marqué au hon coin , fam . رمعة

> Coin, fer gravé pour frapper la monnaie, L; plur., La.

> Corn ou Corna, s. m., fruit du cognassier, سفر جل. · Coincidence, s. f., état de choses coincidentes, التقاراتفاق موافقة مطابقة

> Coïncinent; R, adj., qui coïncide; tombe au même ملتقى _ موافق _ مطابق , point

> Coinciden, v. n., s'ajuster l'un sur l'autre; au fig., وافق - طابق - النفق , arriver en même temps

> Coion, s. m., terme bas, poltron; låche, Ji; مخنث _ خنثي _ اندال , plur.

> Colonnen, v. a., t. bas, traiter en colon; se moquer de quelqu'un, distil.

> Coconner, v. n., dire des coconneries, حليص -.مشق _ نیشقم

> Colonnerie ou Colonnade, s. f., fam., bassesse de cœur, lacheté, شنخ.

. مشقية _ مُشقى _ خليعة , Coïonnerie , farce , مشقية _ صجامعة - جاع - نكاح ، Coiτ, s. m., جاء - نكاح .

Cor, s. m., ou Cov, partie qui unit la tête aux . أعناق , plur. ; وقاب , plur. ; وقبة , plur. أعناق . Foyez Cov.

Col d'un vêtement, قبة

בונט ולא ביול ולאבי. Colcotan, s. m., résidu de l'huile de vitriol,

زاج محررق - قلقطار

Colere, s. f., irritation violente, بعض العبط المنطقة عصب العلقة المنطقة المن

.خلقائم _ عضوب , Colère, adj. com., خلقائم

Corearque, adj. com., enclin à la colère, خصبتى عضراوى ـ

COLIFICHET, s. m., babiole, وبات, مساخر مسخروبات. (Le singulier de ces mots n'est pas en usage).

Colimaçon, s. m. Voyez Linaçon.

Colin-Mailland, s. m., jeu où l'un des joueurs a les yeux bandés et poursuit les autres, عيضة ـ مالية ـ عيدة ـ عي

COLIQUE, s. f., maladie qui cause des tranchées, مهغوص , Qui a la colique معيص . صابر له مغاص ـ هو مهغوص , DI a la colique .

COLLABORATZUR, TRICE, s., qui travaille de concert avec un autre, مُنيق _ مُساعِد.

COLLAGE, s. m., action d'enduire de colle, تغربة. COLLATERAL, z., adj., parent hors de la ligne directe, عبي من بعيد

COLLATION, s. f., action de comparer la copie d'un écrit avec son original, مقابلة الكتب.

Collation, repas léger qui tient lieu du souper, تعويدة . Collation prise le soir après un jeune, فطور Collation du matin, قطور . « Collation du matin المسام

COLLATIONNEA, v. a., comparer une copie à son original, ب, قابل على

Collationnée à قوبل. Copie collationnée à l'original avec tout le soin possible, نسخة قوبلت. على اصلها بعابة التدفيق والتحقيق.

عصيدة ، Colle forte عصيدة . Colle forte عصيدة . Colle forte عرا مركب عراب عراب عراب المقرا . Colle à bouche ou de poisson ، بالوزة ، Colle de farine . عرا سحك

خرطة _ كذبة , Colle , lourde menterie , خرطة _

جع الخراج, Collecte des impositions, جع الخراج, Faire la collecte des impositions, جبابة .

المجرى المال الميرى المسابة المسابق المسا

Collecte, levée de deniers, الهة مصربات. Faire une collecte, الهة مصربات . O.

COLLECTEUR, s. m., celui qui fait la collecte des impositions, جامع المخراج - جبالاً ; plur., جابع

Collectif, ive, adj., se dit des mots qui au singulier désignent plusieurs, comme peuple, armée, أسم جع نحو شعب و جيش.

COLLECTION, s. f., recueil de choses qui ont du rapport entre elles, مجموعة علم علم المارية.

COLLECTIVEMENT, adv., dans un sens collectif, معاً استغراقاً الجنس

College, s. m., compagnic,

Collège, lieu destiné pour enseigner, مدرسة; plur., مدارس

Collègue, s. m., compagnon en dignité, en fonction, رفيقا, plur., زميل , plur., وفيق - زملا

COLLER, v. a., joindre avec de la colle, Coller quelque chose contre un سur, لرق الشي في الحابط او للحابسة الغوا . علق الشي للحابط بالغوا

. سيرس - غرى Coller, enduire de colle, حري - عرى

Se Coller, v. réf., être collé contre un mur, s'en tenir si près qu'on y semble attaché, التصن المادة ترابط المادة الماد

Colleaette, s. f., petit collet de linge, тые.

COLLET, s. m., partie du vêtement autour du cou, طوق _ ازیاق , plur., وایق _ یاقة _ قبة plur., خناق _ اطواق ..., saisir au collet de..., saisir au collet, مسک من ازیاقه ـ ۱ مسک احدًا من اطواقه مسک من ازیاقه ـ ۱ مسک من النحناق _ مسک من النحناق ـ

رقبة الخروف , Collet de mouton

Colleté, E, adj., qui a un collier,

COLLETER, v. a., prendre au collet pour terrasser, مثاقه في فاقه

Se Colleter, v. récip., se battre en se prenant au collet, بقوا في خنائ بعضهم 0.

COLLEUR, s. m., ouvrier qui fait le carton, etc., الذى بصنع المقرى و بلزق الورق للحيطان الذى بصنع المقرى و بلزق الورق للحيطان . COLLIER, s. m., ornement que les femmes portent au cou, عقود , plur., عقود , plur., عقد لولو عقد الولو بنعة , Collier de perles, قلادة الطواق , plur., وطوق من ذهب , Collier de fils d'or, كرادين , Collier de fils d'or , كرادين , Collier de fils d'or , كرادين , plur.,

Collier, cercle de métal qu'on met au cou des esclaves ou des animaux, فوق ; plur. , اطواق.

Collier, marque naturelle en sorme de cercle, qu'on voit au cou de certains oiseaux, طوق . Pigeon à collier, حام مطوق

Collier, partie du harnois autour du cou, زئائی.

Colling, s. f., éminence de terre, علوة; plur.,
د الله علية; plur., تلا علية; plur.,

COLLIQUATIF, IVZ, adj., qui fond les humeurs, عمل الخلاط

COLLIQUATION, s.f., résolution, décomposition du sang, انحلال الدم.

COLLISTON, s. f., choc de deux corps, געל מא,

COLLOCATION, s. f., action de ranger les créanciers dans l'ordre de payement, نُرْنَيْبِ المداينية للدفع,

مكالة _ مذاكرة , Colloque, s. m., entretien

COLLOQUEA, v. a., placer, موضع موضع A. ـ وضع

COLLUDZA, v. a., tromper un tiers par collusion, تخاوزعلى _ تخامرعلى ـ خامر خاوز

COLLUSION, s. f., intelligence entre plusieurs pour tromper un tiers, مخامرة منحاورة.

- خوز, Collusion, adj. com., fait par collusion مفعول بهنجامراة

COLLUSOIBEMENT, adv., par collusion, المخاورة. COLLYRE, s. m., remède extérieur pour les yeux, الحال ; plur., الحال . Style, instrument qui sert à appliquer le collyre sur les paupières, ميل ـ محل . الاحتاد العام العام

COLOCASIE, s. f., racine d'Égypte gluante, potagère, باقلا مصرى ـ قول مصرى ـ قلقاس

COLOMBE, s. f., pigeon femelle, a.

جامة نوح ,constellation, جامة نوح .

COLOMBIER, s. m., pigeonnier, place, ...

Côlon, a. m., le deuxième des gros intestins, قولون ـ عنى البواب.

COLON, s. m., habitant d'une colonie, هاجج. COLONIE, s. f., peuplade d'émigrés, le pays où ils se sont établis, جاعة هاجة هاجة هاجة هاجة

COLONEL, s. m., qui commande un régiment, بلوک باشی

COLONNADE, s. f., rangée de colonnes, عواميد , colonnes, s. f., pilier rond, عامود ; plur. , عواميد ; plur. , عيود _

Colonne, division d'une armée, غرقة عساكر, درقة عساكر, colonne d'un livre, چدول ; plur., جداول, Colonne d'un livre, جدول ; pour frotter

التومنتين ، قلافونة _ قلافونية البطم البطم ، صهغ البطم

COLOQUINTE, s. f., plante, Jia.

COLOBANT, E, adj., John.

Colorer, au sig., donner une belle apparence à ce qui est mauvais, رَبِّن له لوّن.

COLORIER, v. a., employer les couleurs dans un tableau, יפשש (בּפּשׁש וצלערות ב לפֿיש ; aor., בְשִׁש ; aor., בְשִׁש ; colories, s. m., mélange des couleurs, manière de les employer, الوان – وضع الالوان .

COLORISTE, s. m., peintre qui entend bien le coloris, and le son loris, and le son le coloris and le son le coloris and le col

عونى ،Colossal, E, adj., de grandeur démesurée عونى ـ عظيم الجسم كالعفربت ـ

COLOSSE, s. m., homme ou statue gigantesque, شخص عظيم الجسم كالعفريت عون

COLPORTAGE, S. M., 8, 10- Left - Stranger

COLPORTER, v. a., porter çà et là pour vendre, دار يسيع O.

COLPOATEUR, s. m., qui porte de côté et d'autre pour vendre, ابسطانی ـ خردجی ـ حدّار،

COLUBE, s. f., grand cercle qui coupe l'équateur à angles droits, دايرة السيوت. Colure des solstices, سيت لا نسقسلاب. (Colure des équinoxes, اسمت الاعتدال.

COLUTHEA, s. m., ou BAGUENAUDIEB, arbre, לניג ב

Сомпат, s. m., action de combattre, قتال مقاتلة. — وقعة Combat, affaire entre deux armées, المواذ وقعة . # Combat singulier, عبارزة Appeler an combat, وبراز مبارزة o.

Combat, au sig., état d'agitation, jil.

Etre hors de combat, n'être plus en état de combattre, القتال ما بقى لح قوة بقاتل من القتال . Сомраттант, s. m., homme de guerre, مقاتل . Combattant pour la foi, المحاهد في سبيل الله.

COMBATTRE, v. a., attaquer ou soutenir une attaque, قاتل عن قاتل. Combattre pour défendre sa famille, العبال الله العبال عن العبال الله الله المعالمة في سبسيل الله المعالمة في سبسيل الله المعالمة في منع النفس عن هواها.

بيئر ـ بكم ، Combien, lorsqu'on demande le prix بيئر ـ بكم بيئر ـ بايش ـ بايش ـ بايش الرطل ـ بكم البيع الرطل . بكم البيع الرطل

ابش قد ـ قد ابــش Combien, à quel point, ابش قد ـ قد ابــش. Si vous saviez combien je déteste le mensonge, لو تعرف قد ابش اكره الكذب

Сомымліком, s. f., disposition des choses d'après un plan, تدبير ترتيب ـ توفيق.

Combinaison, union intime, اتحاد!.

Сомыман, v. a. disposer des choses, les arranger d'après un plan, وثنب ـ دبّر ـ وفق المارية.

Combiner, meler. 22 - bla.

Armées combinées, عَيْوش مَتَفْقة.

Comble, le plus haut degré, ماية - تاية الشرق الكال ا

De fond en comble, entièrement, تكيّاً ـ بالمرّة لله المفل .

Сомве, adj. (mesure), remplie au-dessus des bords, کیل معرّم.

Comblea, v. a., remplir une mesure par-dessus les bords, ازاد في الكيل ـ عرم الكيل.

Combler, remplir un vide, ab 0.

Combler de biens, de faveurs, les prodiguer à, عهره بالاحسان - افاض عليد من النعسم الجزل لدني العطا - اجزل عليد بالعطا

Combler la mesure, faire une nouvelle faute qui empêche le pardon, الد في الذنب I.

Сомвиятике, s. m., ce qui sert à entretenir le feu,

COMBUSTIBLE, adj., عبوقد ...

Сомвизтия, s. f., action de brûler entièrement,

Combustion, au sig., grand désordre, grand tumulte dans le peuple, dans un état, شيجان. Être en
combustion, عتبج ـ هتبج ـ الثار الفننسة في

- لعب 'نقليد , Comediz, s. f., pièce de théâtre, عليه اللعب عند الافرنج و فيه الذكور المردايل و عاينة انهم المحلاق الناس و عاينة انهم المحلاق الناس و عاينة انهم عنها المردايل و القبايح من المحلاق الناس و عاينة المهم المحلوق المحل

C'est une comédie, une seinte, une hypocrisie, عدا لعيون الناس ـ هذا لعب

Continue, ne, s., qui joue la comédie publiquement, العيب الكومدية.

COMESTIBLE, adj., s., by _ ale.

Comestibles, s. m. pl., vivres, شاعل عالم إلماكول المعاش plur., المواكيل المواكيل

Comète, s. f., astre suivi d'une queue lumineuse, دنت.

Comique, adj. com.; plaisant, risible, பின்க்

Соміте́, s. m., assemblée, а́сь.

قابد العبش حكام ,.pl., حاكم ,pl., فابد العبش حكام ,pl., والى , Commandant de province , والى ,plur., ولانة ,plur., ولانة ,plur.,

Соммалов, s. f., ouvrage donné à faire exprès

. Соммандемент, 5. m., ordre du commandant, احکام , plur., حکم _ اوامر, plur., امر

Commandement, loi de Dieu, de l'Église, وصيّة; plur., وصابا.

COMMANDER, v. a., ordonner quelque chose à quelqu'un, أمراحداً بشى O. Il lui commanda de le tuer, امرة بقتلد.

Commander une armée, la conduire, قاد الجيش 0.

Commander, v. n., avoir autorité, empire, محم على والله على الله المحكم على الله المحكم على الولادة.

اشرف على . Commander, v.a., etre élevé au-dessus

.هذه التلت ترمى على البلد

COMMANDERIE, s. f., bénésice assecté à un ordre militaire, ", lal.

COMMANDITARRE, s. m., celui qui a une commandite, سمطارب

COMMANDITE, s. f., société de commerce dans laquelle l'un donne son industrie, l'autre son argent, شرکة مصاربة , Société en commandite مصاربة .

COMME, adv. de comparaison, 2- 125. Froid comme glace, بارد کالثلی Comme l'on dit, ا مثل الميت , Comme more مثل ما يقولوا لَوْنَكُ _ (Égypte) زيك _ مثلك _ (Égypte) مثل حکا تنگ _ (Syrie)

Le commencement de . افتتاح مبارك Comme j'entrais, il ar- cement! افتتاح مبارك Le commencement de - رأس السنة أو الشهير وصل Comme j'allais sortir, il l'année, du mois, الما دخلت وصل وقت الذي كنت بدى اطلع دخل entra,

Comme en effet, ola . S'il est homme de bien, ان کان رجل صالح و الحال ,comme en effet il l'est .هو كذا

ريث الله . Comme la justice est la hase des lois, . 4 كان العدل اساس الشرايع

Comme, en tant que, حيث. Le conseil, comme conseil, blesse l'amour-propre de l'homme, النصيحة من حيث هي نصيحة تجرم كبر الناس (Ture). صانكه - حسباً ان - كان (Ture). Vous le voyez fier, comme s'il était un homme incom-تراء منكبرا بهذا القداركانه وحيد عصرة parable, انراء منكبرا Comme, de quelle manière, فيف. Je vais vous

dire comme cela est arrivé, مار کف کیف صار il se dépêche! إيش قد بيستعجل Comme il écrit mais celui qui commence a plus de torts, ايش

_ يحلى ما انسطنا !L Cette colline commande la ville, nous nous sommes amusés رصدي على _ ایش قد انسطنا

> Comme cela, comme-ci, comme-çà, ni bien ni mal, کذا و کذا ۔ هک و هیک

> COMMÉMORATION, s. f., mémoire d'un saint le jour de la sête d'un autre, تذكار القديسين.

Сонменовати, ive, adj., с, vi.

COMMENÇANT, TE, s., qui est aux premiers élémens مبتدى , d'une science

COMMENCEMENT, s. m., ce par où une chose com-راس - اول - بدایت - ابتدا - بدی - بدور سوسه Tout ce qui a un commencement doit avoir . افتتار une fin, الكل شى له ابتدا لازم ان يكون له انتها J'ai lu le livre depuis le commencement jusqu'à la fin, -In commen .. قريت الكتاب من اولد إلى اخرة Comme, adv. de temps, المدر الكتاب, cement du livre, صدر الكتاب المساء الكتاب Comme, adv. de temps, المدر الكتاب ئى البدو, Au commencement ! . بدوالسنة اوالشهر في الاول في الابتدا ـ

مُبد ا, Commencement, cause première, principe اصل ـ مُبدع ـ Dieu est le commencement et la fin Comme, conj., puisque, vu que, الله مبدأ ومنتها كل شي ا de toutes choses الله مبدأ ومنتها كل شي الله عبداً الله مبدأ crainte de Dieu est le commencement de la sagesse, مدا الحكمة مخافتر الله

> COMMERCER, v. a., donner commencement à, -A. Com شرع في ـ ابتدى في ـ . A بدي ـ . O بدا .ابتدى في البنا- شرع في البنا , mencer uno batisse ا ال commence à lire, يبدى يقرأ ـ ببتدى يقرى.

Commencer, faire d'abord, USU A. Il commence par la fin, par où il devrait finir, يبدى بالاخر يصنع في الاول ما كان لازم يصنعه في الاخر-|| On fait le bien pour le bien, mais celui qui com-Comme, combien, عا ما _ ما ايش قد . Comme mence a plus de mérite. On fait le mal pour le mal, بالخيرو البادى اكرم و الشر بالشرو البادى اظلم | Comme ما اسرع خطم - ما ارشقد في الخط! vite!

Commencer, v. D., GJ A.

Сожменяль, plur., Сомменяльих, adj. m., qui mangent à la même table, باكل مع

COMMERSURABILITÉ, s. f., rapport entre deux grandeurs, مناسبة العدد أو القياس.

ONNESSURABLE, adj. com., en rapport de nombre, ou de mesure, متئاسب في العدد أو القياس.

COMMENT, adv. interrog., de quelle sorte? كيف _ (Égypte). Comment en serait-il autrement lorsque...? كيف و لا و إ

Comment, exclamation d'étonnement, کیف صنع ذلک! Comment a-t-il fait cela!

Comment, employé pour faire répéter un discours qu'on n'a pas compris, عنعم _ أبيش _ أبيد _ كيف .

**Le Comment, la manière dont une chose est arrivée, الكيف.

COMMENTAIRE, s. m., éclaircissement, observations sur un livre, شرح.

Commentaire, interprétation maligne, J. U.

COMMENTATEUR, s. m., حالة; plur., حارة.

COMMENTER, v. a., faire un commentaire, A. Commenter sur les actions, les tourner en mauvaise part, J.J.

COMMERÇABLE, adj. com., بتاجر نيه .

Соння ÇANT, E, s., , , ; plur., , i , .

COMMERCE, s. m., négoce de marchandises, متجربة المجارة المجارة المجارة المحقق كساد عالم المجربة وقف حال على المتجربة المحادة المحادة

Commerce, fréquentation, communication, معاشرة - معاشرة معاشرة المادة وعطال الخذو عطا الخذو عطا

est d'un bon commerce, d'agréable société, المحدد d'un bon commerce, d'agréable société, المحدد المستخدة المست

Commerce, union des sexes, zil.

I. باع واشتری ـ تاجر ،COMMERCER, v. n., تاجر

COMMERCIAL, E, adj., du commerce, Слет.

. كشرة غلبة _ فصول , Commenage علية علية _

Сомыкак, s. f., qui tient ou a tenu sur les fonts un enfant, مُبِنَدُ أُ

كثيرة علبة, Commère, femme curieuse et bavarde, كثيرة طلبة

Сомметтант, s, m., qui charge un autre d'une affaire, مقوض موكل

COMMETTRE, v.a., faire (une faute), أَرْنَكُبِ خَطْيةً عَلَي جِنْايةً ـ آ

Commettre quelqu'un, le préposer à ; commettre le soin à quelqu'un, lui consier le soin de, وكلّم على الامر - قوض اليه الامر nommer un juge, أقام قاضياً

Commettre, compromettre, 1 0.

. رمى بين , Commettre, brouiller deux personnes

COMMINATOIRE, adj., CSUS,

COMMIS, s. m., employé dans un bureau, زكاتب; plur., كتبة et عبد. Commis chez un marchand, garçon de boutique, حاصل; plur., صبيان.

عنو القلب ـ رافة ـ رحة , commisération , s. f. , جند .

COMMISSAIRE, 8. m., commis par un supérieur ou

par justice pour exercer une fonction, Jes; plur. على هينــُدّ و وسعة |-Com || .شيخ المحارة ,Commissaire de quartier .وكلا missaire nommé par le gouvernement pour terminer سوالة - مباشر , une affaire spéciale

COMMISSION, s. f., l'opposé d'omission, J. ...

quelque chose, خدم ; plur. , خدم ; plur. , دُدم Si vous avez des commissions à me donner, disposez de moi, Je vous prie مهما يلزم من التحدم رهين الاعدم de me saire une commission, لا ترجاك تقضى لى "Donner commission à quelqu'un de, وصم احداً على ان

Commission, emploi qu'on exerce comme y étant وكالتر _ وكلية , commis

Commission, réunion de personnes, &.

.معلوم - حقّ _ حوالة , Commission , droit prélevé

مشوار, Commission, course de commissionnaire,

Commission (Prix d'une), خوق - أجرة . La commission est payée, المجرة est payée,

COMMISSIONNAIRE, s. m., chargé de l'achat ou du débit de marchandises, qui trafique par commission, . بياع شرًا - وكلا , plur. ; وكيل

عتال _ جال, Commissionnaire, portefaix

Commissionnaire, messager, June,

COMMISSURE, s. f., jonction, .اتصال

.قرض حسنة. Commodat, s. m., prêt gratuit, ترض

Сомморъ, adj. com., d'un usage utile et facile, en فيه فكة - حين - سهل - مليح , parlant d'une chose, فيه في - سهل - مليح . Maison commode, . بببت منظم , منظوم

Commode, d'une société douce, aisée, en parlant سهل الاخلاق _ مساير, d'un homme

Commode, trop indulgent, حسامح مسامح.
Commode, s. f., meuble à plusieurs tiroirs, .صندوق بادراج

-من وسع - بسهولة - براحة , Commonement, adv.

Commodité, s. f., chose, état, moyen commodes, .وسعة - حَينة - سهولة - فكة - راحة

. فرصة , occasion , temps propre à , فرصة . Commission, charge donnée à quelqu'un de faire A votre commodité, à votre aise, sans vous presser, على مهلك ـ على هنتك

Commodité, proximité, بقرب.

COMMODITÉS, s. f. plur., privés d'une maison, ممشى - بيث الادب - بيث الخلا - مستراح . كشف _ ادبخانة _

COMMOTION, s. f., ébranlement, عزعة .. اختاط .. زعزعة

COMMUER, v. a., changer la peine, صاحب I-Commun, adj., à quoi tous peuvent participer,

عهومي - للعام - مشاع

Commun, dont l'usage appartient à plusieurs, . Tout est commun entre nous, l Je كل شي بيننا مشتوك - كل شي بيننا شركة ne veux rien avoir de commun avec lui, aucun rap-ما بشاكلم ,port avec lui

. للعام - عهومي , Commun , d'un usage général , عهومي

Commun, universel, علم - عبومي Le bruit com-قول الناس عهومًا , قول العام هو ان ,mun c'est que

. كثير الوجود _ معناد _ عادة , Commun , ordinaire Cela est très-commun entre les gens de guerre,

. هذا كثير الوجود , هي عادة بين العساكر

Commun (Terme), usité, par opposition à terme recherché, عادى _ دارج . Les mots communs de la langue, الكلام الدارج بين الناس Dicton, proverbe commun, connu généralement, مثل مشهور , جاري

.واطي - قبا , Commun , bas , opposé à noble , قبا - added, qui se trouve en abondance, كثير الوجود مثل الهم على القلب

Commun, médiocre, qui n'est pas de première

qualité (marchandise), _____. Objet commun, _ بطال . Très-commun, de peu de valeur, اسكاجة اتصلق.

Le Commun, la plupart, 12 - 1 | 201. Le commun des hommes, اعوام الغاس.

Le sens commun, في المسترك المسترك.

اشتراکا _ حلة _ سراکا _ حلة _ اشتراکا _ حلة _ اشتراکا _ حلة _ اشتراکا _ حلة _ التراکا _ حلة _ حلة _ التراکا _ شركة _ على سبيل الاشتراك. Ils mangent en commun, " ... | Prier en commun, صلح جاعة. || Sur le commun, aux dépens d'une société, على اكتاف الخلق ,société

villages, وكعي. Biens communaux, عال الروك.

COMBUNAUTÉ, s. f., société, така.

Communauté, société de biens entre plusieurs personnes, اشتراک مشرکت. En communanté, en على سبيل الشيراك - شركة , commun

مال مُشترك , Communauté , biens communs , مال مُشترك

COMMUNAUX, s. m. pl., pâturages des communes ربيع الوسية

COMMUNE, s. f., corps d'habitans d'un village, des bourgeois d'une ville, حعة اهل بلد,

Communes, s. f. pl., ____.

Communes, terres communes entre les habitans ارض الوسية , d'un village

COMMUNEMENT, adv., ordinairement, 3061. C'est ainsi que l'on fait communément, العادة بعلوا كذا foi, العادة العادة العادة بعلوا كذا إلى العادة ال [Communément parlant, c'est-à-dire, selon l'opinion commune, selon la façon de parler ordinaire, المستفاض على السنة العامة هو أبّ

COMMUNICABLE, adj. com., qui peut se communi-. بيكن اشراك الغير فيد , quer (bien, pouvoir) من مرض يطلع عليه , Communicable , que l'on peut dire , عليه عليه .

cation de, اطلع على ـ اكتشف على و cation de حرض ســارى . اطلع على ـ اكتشف على . . دمور معدى . دم عد . . دم عد مرض معدى , ذو عدولا

Communicables, qui peuvent se joindre, en pariant des rivières, يقترن

COMMUNICATIF, IVE, adj., homme qui se commu-.مهتزج ـ مسأبر ,nique aisément

COMMUNICATION, s. f., action d'associer un autre اشراك الغير في شي , à

Communication, connaissance donnée à quelqu'un de quelque chose, بشي ـ اعلامه بشي اطلاعه على شي ـ اعلامه اطلاع على سرّ مساررة Communication d'un secret, || Donner communication d'une affaire à quelqu'un, املعہ علی امر Avoir communication d'une af-. يقف , aor., وقف على امر ـ اطَّلع على امر اطُّلع على امر و faire إلى الله على الله معاشرة , Communication, commerce, familiarité, المعاشرة محتد عطا مخالطة _ صحبة _

par lettres, مكاتبت مواسلة ,

Communication, passage, voie qui communique d'un lieu à un autre, مُنَافَدُ , plur. مِنَافَدُ . Rompre les .سد المنافذ إلى _ . O سد الطرق , communications || Rupture des communications entre un lieu et un .انقطاع الدروب - انسداد المنافذ ,autre

Сомминия, v. a., administrer l'eucharistie, . ناولد القربان ـ

تَقرَب, Communier, v. n., recevoir l'eucharistie, تناول القربان ـ

تقرّب - تناول القربان COMMUNION, S. f.,

Communion, union de plusieurs dans une même

Communiquent, E, adj., qui communique, J نافذ ل Communiquea, v.a., rendre une chose communeà, اعطى احدا من اشرك احدا في

اوصل الشي الى Communiquer, faire parvenir à, اوصل الشي الى. Communiquer une maladie à quelqu'un, lacle

Communiquer, donner connaissance, communi-

عالط عالم المخروطا - كالط . Communiquer par mes-

Communiquer, v. n., avoir communication en parlant de deux appartemens, نقد لبعض آ.

Se Communiquer, v. rél., être communicatif, الماليد المرض . Se communiquer, en parlant d'une maladie, الماليد الوقيد المرض الماليد الوقيد المرض . الصل الحريق الى الجامع, الصل الحريق الى الجامع, الصل الحريق الى الجامع,

Соммитатион, s. f.; changement de peine ربدل الفصاص ـ ملاطفة القصاص.

Compacité, s. f., qualité de ce qui est compacte, قائدًا: _ كثافة

COMPACTE, adj. com., serré, فيث _ كتنز _ كثيث .

Compagne, épouse, قرينة. Compagne, femelle d'oîseau, الفتر.

مرافقة ـ رفقة . En votre compagnie, صحبة . Pour aller طو compagnie, il faut se convenir, شرط المرافقة

Compagnie, corps, . - -

.جهاعة عساكر, troupe, جهاعة

De Compagnie, adv., casemble, حيات عجبت ميات

COMPAGNON, s. m., camarade, وفيق ; plur., إلف _ اصحاب, pl., بالما ضاحب _ ارفاق et أفقا . النس ـ الفاق pl., بالما أنيس ـ الفاق . Il faut connaître son voisin avant de prendre une maison, et son compagnon avant de se mettre en voyage, الجار قبل الدار و الرفيق قبل الطريق

Les compagnons de Mahomet, الصحابة الصحابة . # Compagnon, égal, وربن ; plur., اقراد, القراد, القراد, المالة الم

Compagnon, ouvrier qui fait son apprentissage, qui n'est pas maître, صناع; plur., عشاء.

COMPAGNONAGE, s. m., temps que l'on est compagnon dans un métier, مدة الصائع.

COMPARABLE, adj. com., qui peut se comparer, على على على على الله على على الله على

COMPARAISON, s. f., مشابعة مشابعة En comparaison de, adv., والنسبة الى Par comparaison, eu égard à, par rapport à, والنسبة الى Sans comparaison, hors de comparaison, الله مثيب الله مثيب ما له نظير Sans comparaison, expression employée par civilité et par respect, lorsqu'on indique un rapport entre deux êtres disproportionnés, عاشا من النشبيد من غير تشبيه حاشا من النشبيد من غير تشبيه حاشا من النشبيد من غير تشبيه النشبيد النشبيد النشبيد النشبيد النشبيد النشبيد النسبيد النسبي

Comparaison, confrontation, مقابلة معدل معدل. مقابلة معدل معدل.

Comparatif, s. m., t. de grammaire, المرافقة فضيل. Comparatif, s. m., t. de grammaire, المرافقة فضيل. Comparativement à, adv., par comparaison, نظراً الى بعضهم ـ بالنسة. الى بعضهم ـ بالنسة. الى بعضهم ـ

CONPARER, v. a., examiner le rapport qu'il y a entre deux personnes ou deux choses, حال الشي على الشيء المساء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء الشيء

Comparer, marquer un rapport de ressemblance, ب عبد العصبان. Il le compare à un lion furieux, يشبّه بالاحد العصبان.

Comparer, égaler, ین عادل ین Vous ne pouvez le comparer à ce grand roi, ما یکن تشتهه بهذا الملک العظیم ما یکن تشتهه بهذا الملک العظیم

عهل معدل الخطر Comparer, confronter les écritures, عهل معدل الخطر الخطر

A حضرفي الشرع

COMPARAÎTRE, v. n., paraître devant un juge, en justice, حضر , تنقدم قدام القاضي A. Faire comparaitre, حضر _ حضر أ.

COMPARTIMENT, s. m., dessin, partie disposée symétriquement avec d'autres, رسم; plur., وسوم رسوم متقابلة , Des compartimens . اقسام ,plur ; قسم ا أقسام منظهة. Compartiment, dorures à petit fer sur un livre, حدول ذهب.

COMPABUTION, s. f., و الشرع المراقبة ا

COMPAS, s. m., instrument, , L. Par compas et par mesure, au fig., fam., avec beaucoup d'exactitude, على البيكار. || Avoir le compas dans l'œil, mesurer juste à la vue seule, نظرة على البيكار.

COMPASSEMENT, S. M., July

Compassement, au fig., régularité fruide et affectée, تنظیم.

COMPASSER, v.a., mesurerau compas, قاس بالبيكار. Compasser, bien proportionner, نظم

Compasser ses actions, bien régler ses actions, .١ مشى على البيكار ـ نظم سلوكم

COMPASSÉ, E, adj., fort exact, fort réglé dans ses actions, ses discours, ارُجُل على السيكا,

Compassion, s. f., pitié, commisération, acid ... منية - منية. Avoir compassion de quelqu'un, - ٥٠ حرم على - ٨٠ رهيد - ١٠ شفق على احد . توجع لحال احد - ١٠ رق لد قلبد - سحن على sion de vous, أرجوا لترجوا .

COMPATIBILITE, S. S., J.

. كفو ل = فيم. كفاية | Compatible, adj. com., qui peut compatible avec un autre, موافق ل. Compatible, qui peut être possédé avec un autre, يتفق مع.

. المرجع الى كلاطبًا Voyez : توجّع ل . . 1 شفق على maux d'autrui, المرجع

COMPAROIR, v. n., comparaître devant un juge, Compassion. Compatir, supporter avec indulgence les défauts, Lis.

Compatir, être compatible avec, انفق مع.

COMPATISSANT, E, adj., porté à la compassion, . صنون - رقيق القلب - شفون على

COMPATRIOTE, s. com., qui est du même pays qu'une autre personne, اولاد, plur. , أولاد, C'est mon .دوابن بلادي compatriote,

Compendium, s. m., abrege, مختصر مقتصر مقتصر.

COMPENSATION, s. f., estimation par laquelle on - تعدر الله compense une chose par une autre, العدر الله الله عومن عن ,En compensation de معارضة

COMPENSER, v. a., balancer le prix de deux choses qui se remplacent, عدّل.

Compenser, réparer le mal par le bien, dédom-- وازن - قابل - عوض الشي على احد , mager, O. Le gain de cette année compense la perte de كسب حدة السنة عوض على الاعتمام l'année passée مكسب هذه السنة . خسرة السنة الماصية يوازن اوبقابل اوبسد خسرة السنة الماصية

COMPÉRAGE, s. m. sam., relation entre les parrain et marraine, etc., A.A.A.

COMPERE, s. m., qui tient un enfant sur les fonts, اشبين.

. حتال ـ شيطان , Compère , gaillard , éveillé , fin , المحتال ـ شيطان . Par compère et par commère, par faveur, recommandation, بالخواطر

Сомретект, к, adj., qui est dû, qui appartient à,

Compétent, suffisant, 15.

_ كافى ل, Compétent, capable de, qui a le droit de

COMPÉTENCE, s. f., droit de connaître, "L'à. هذا ما يخصني , Ceci n'est point de ma compétence , هذا ما يخصنو COMPATIA, v. n., être touché de compassion des | La chose est de la compétence des médecins, sa compétence, il n'est point capable de cela, ما فيد كفاية لذلك

. Entrer en s'attache à lui plaire, مساير. عارض احدا , compétence avec quelqu'un

Сомретен, v.n., appartenir à, J فص O. – А. Tout ce qui lui compète et appartient dans la succes-. كل ما يخص لد ويتبعد في الميراث, sion,

Compéter, être de la compétence, pos O. Cette هذا الاسر يخص , affaire compète à tel tribunal المحكية الفلانية

COMPÉTITEUR, s. m., pos; plur., plos.

COMPILATEUR, s. m., qui compile, בונים.

COMPILATION, s. f., amas de morecaux épars et réunis en corps d'ouvrage, 8 35.

COMPILER, v. a., faire un amos de choses lues dans les auteurs, حيء.

COMPLAIGNANT, E, S., Shi.

COMPLAINTE, s. f., plainte en justice; \$

Complainte, chanson plaintive, . . ,.

COMPLAIRE, v. n., se conformer au goût, à l'hu-اعجب أحدا ,meur de quelqu'un pour lui plaire -، 0 اخذ بخاطره - تلطف بد - ارضى احسدا من شان خاطرك Pour vous complaire, راعي خاطرة كرما لتخاطرك - اكراما لتخاطركم

Se Complaire en , v. réf. , se plaire en soi-même , en ses ouvrages, مُعَيِّب للْقُسَّة (en ses ouvrages

aux volontés d'autroi, امتثال لكل ما يريدوه الناس Ayez la ملاطفة - مراعاة المخاطـــر - مهاودة complaisance de faire, اعمل عامرك اعمل عالم المادة ا من شان خاطرت , Par complaisance pour vous

Complaisance, effet et marque de complaisance, معروف

_ متلاطف _ مراعى خاطر الناس , Ceci n'est point de pour les autres , كڤاية .صاحب معروف .. مبادر الى ما يرضى الناس

Complaisant, s., assidu auprès d'un autre, qui

COMPLÉMENT, s. m., ce qui termine, rend complet, علاقة _ نتية _ كيالة . Complément d'une somme, علاقة المبلغ,

COMPLET, ETZ, adj., entier, of - Job - Juli. COMPLÈTEMENT, s. m., action de rendre complet, تكييل ـ تتميم

. على النيام والكمال , Complètement , adv. Compléter une somme, y mettre le complément, . فلق المبلغ

COMPLEXE, adj. com., qui embrasse plusieurs cho-- ses, اقتراني _ مقترن _ غير مفرد . Argument com-قیاس اقترائی ,plexe

COMPLEXION, 5. f., tempérament, constitution du corps, نركيب التجسد مزاج, Complexion, burneur, inclination, وطبع - امزجة, plur., طبع - امزجة .طباع

- سليم الجسد , Complexionné, E, (bien), adj., عسيم الجسد - مزاجد نحيف, Mal complexionne, معتدل المزاج صعيف التركيب

COMPLICATION, s. f., concours de choses de différente nature, blis!

COMPLICE, adj. com., qui a part au crime d'un وفيق _ شركا , plur., أرفيق _ شركا في الذنب , Complaisance, s. f., douceur d'esprit; déférence autre, شريك في الذنب plur., e.s.

COMPLICITÉ, s. f., اشتراك في الذنب الشراك المستراك الدنب الذنب الذنب المستراك المسترك المستراك المستراك المسترك المسترك المسترك المستراك المستراك المستراك

COMPLIES, s. f. pl., prières après vêpres, "Lo الغروب.

COMPLIMENT, s. m., paroles civiles, salutation, Faites mes complimens à M. un tel, ـ اقرا منى السلام على فلان ـ سلم لى على فلان Complaisance اهدوا منا مزيد السلام بكل احترام الى احترام الى الحدوا منا مزيد السلام بكل احترام الى الاحتشام - الحشهة

compliment, فل اعط الله بها اعط الله عناك الله بها اعط Poyez مبارك ما اجاك - مبارك ما عملت Année, Abrivée, Baptéme, Noce, etc.)

Complimens chantés en l'honneur des assistans . اظہر فی وجہد خلافی ما فی ضهیرہ |-Mauvais compli ، هنونۃ ۔ کُنْہونۃ ، ment, discours facheux, مكسة.

Compliment , cérémonie , فكليف المانية . Laissons . فضّنا من التكليف دعنا من الاوز, là les complimens COMPLIMENTER, v. a., faire compliment sur, . هني احداً ب

عيد لر , Complimenter quelqu'un pour une sête بارک لد۔

COMPLIMENTEUR, adj., qui fait trop de complimens, كثير الأوز

Compliqué, E, adj., mêlé avec d'autres en parlant d'une maladie, blisse.

Complique, embrouille, ملخط _ عو يص

Complor, s. m., mauvais dessein formé par deux ou plusieurs personnes, اتفاق على الشر- رباطية COMPLOTER, v. n., saire un complot, conspirer, اتفق على - ترابط على

COMPONETION, s. f., regrets, ננומה.

Сомровтва, v. a., permettre, souffrir, قبل I. _ احتيل. Sa dignité ne comporte pas qu'il en use au-.ما هو من مقامد أن يعهل خلاف ذلك (trement Se Comporter, v. ref., سلك مع الناس 0. Se comporter bien, ______ il. 0. . احسن سلوكد و معاشرتد مع الناس الناس اساء سلوكد مع الناس - اساء لادب ,porter mal , يُدرك الفهم - بُدرك _ يُفهم - ينفهم - pris, منفهم - يُدرك الفهم - بُدرك الفهم المعامة Compose, s. m., tout formé de plusieurs choses ou

parties, موکب

Composen, v.a., faire un tout de plusieurs parties, . فيهم مفتوح | Cet instrument est composé de trois parties, ركب

plimens d'usage en société, formules de civilités, اجزا الجائد مركبت من ثلاثة اجزا الجائد الجزا الجائد الجزاء المائد المركبة من ثلاثة الجزاء المائد كان عسكرة , dtait composée de Druzes et de Maronites Compliment, selicitation, تهنية. Je vous fais mon دروز و موارنة Une file et deux garçons composent . بنت وصبيين هم كل عيلته. toute sa famille

COM

Composer, inventer, broder un récit,

Composer son visage, ou se composer, ______

Composer, v. n., s'accommoder sur un dissérent, اصطليم مع ـ تساوي مع

Composer, capituler. Voyez CAPITULER.

. الف الحروق للطبع , Composer, t. d'imprim. Сомрозітела, s. m., qui arrange les lettres pour en former des mots, مولف الحروف للطبع.

- وكيل عرفي Compositeur (amiable), arbitre, عرفي

Compositeur de musique, الحال .

Composition, s. f., action de composer quelque chose, ترکیب.

Composition, préparation pour imiter un métal, des pierreries , des b.

Composition, action de composer un ouvrage d'esprit, ou cet ouvrage même, نصنیف ـ تالیف.

Composition, accommodement, _____.

- بشوش De bonne composition , d'humeur facile , مشوش سهل الاخلاق

Par composition, par capitulation, العهد والشروط

Сомготе, s. f., fruits cuits, Leud. Compote, ragout de pigeons, مسبك الحيام.

En compote, adv., trop bouilli, meurtri, COMPRÉBENSIBLE, adj. com., qui peut être com-

Compaénension, s. f., faculté de comprendre, . Il a la compréhension facile, COMPBENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, المشيل على المشيل على المشيل على المشيل على المشيل على المشربية. Je l'ai acheté vingt piastres tous frais compris, مند و فيد : Je te donnerai vingt piastres y compris le pourboire, اعطيك المشربين قرش والبخشيش مند و فيد : Sa place lui vaut dix milles piastres non compris le casuel, عورش عورش عير المدخول البراني

A. ـ منطن ب ,ل ـ . A. فهم ، A. ـ منطن ب ,ل ـ . A. فطن ب الحاط به علماً ـ اكتنه ـ ادرك الحال الحاط به علماً ـ اكتنه ـ ادرك ب المدركوا فحوالا و لا يفهرا معناة , Lis n'en comprennent pas le sens , عناة ,

Comprendre, mentionner ذكر O. Il n'a pas compris ceci dans la note des dépenses, ما ذكرهذا في علم المصاريف

Compresse, s. f., linge sur une plaie, أَفَافَدَ.

Compressibile, s. f., qualité de ce qui est compressible, قابلية الانحصار.

COMPRESSION, s. f., con _ list

Сомраника, v. a., presser avec violence; حصر О. ـ منيق على О. ـ منيق على - О. ثقة على

Comprimer des factieux, au fig., les contenir, أخرَم الاسْقيا نصر الاسْقيا

COMPROMETTRE, v. a., exposer quelqu'un à des chagrius, à une peine, الط احدًا O. Compromettre sa vie, خاطر بنفسد عرض نفسد للهلاك

Se Compromettre, v. n., convenir d'arbitres, اقام وكلا. Se Compromettre, v. réf., s'exposer inconsidérément, prendre part à une action répréhensible, لطَّ نَفْسَدُ O.

Compromis, s. m., soumission à l'arbitrage, acte qui la contient, اججة توكيل ـ توكيل ـ اقامة وكلا.

COMPTABLE, adj. com., assujetti à rendre compte,

معدود, COMPTANT, adj. et s. m., argent en espèce). دراهم نقدیة ـ عددیة ـ نقد ـ

Comptant, adv., en espèces, معيلاً على المعادلة .

COMPTE, s. m., supputation, nombre, عدا عدد. Faire ses comptes, régler ses comptes avec quelqu'un, عد المساب المالية Faire rendre à quelqu'un ses comptes, المالية ال

Compte, papier sur lequel est écrit un compte, قايمة الحساب - علم الحساب . Compte de recette et de dépense, زمام الابراد والمصروف.

Compte, au fig., recit, rapport, عبر - بيان.

Rendre compte de ce qui a été fait, اعطى بيان اعطى ما 5, 0.

Mettre sur le compte de quelqu'un, lui attribuer, الله 0. Prendre sur son compte, se charger de faire, d'exécuter, اخذ عليه الامر - توكل في الامر - اخذ عليه الامر - توكل في الامر عبد الشي 0. الاحد عبد عبد الشي الشي الشي تنكفل الشي المناسب عن غيرة عبد الشي الشي المناسب عن غيرة عبد الشي المناسب عن غيرة عبد الشي المناسبة المناس

علی قولک. Au compte, suivant votre opinion, علی قولک. Au compte de, sur le compte de, pour le compte de, aux frais de, علی کیس علی الله و لبسم الله و لبسم الله و لبسم الله و لبسم علی علی علی کیسک. علی کیسک.

Sur le compte de, au sujet de, ق حقّ . Qu'a-t-il dit sur mon compte? إيش قال في حقي.

Trouver son compte à, saire son compte de, retirer du prosit, من التفع من ـ استفاد من التفاد من التفاد من التفع من ـ استفاد من التفع من ـ التفاد من التفاد من التفاد من التفاد من التفاد الله التفاد التف

Tenir compte de quelque chose, أعتبر كا. Il ne tient pas compte de ce qu'on lui dit, ما يعتبر كلام الناس.

Faire compte de quelqu'un, l'avoir en considéra-.0 حسب له حساب_اعتبره ,tion, عبد ا

Au bout du compte, adv., enfin, après tout, و اخرد النهاية و الحاصل

A-Compta, s.m., ship. A compte sur, en déduction de, lol.

A bon compte, رخيص Homme de bon compte, صاحب امانت عنك وفا , Bidèle, qui ne trompe pas, فا .أميري ــ

COMPTER, v. a., nombrer, calculer, O. is 1. Compter arec quelqu'un, las le -عدد , Planche à compter , معد الماسي معد

عد له دراهم نقدية - . O نقد , Compter, payer اعتهد علم انوى على ، Compter, se proposer de il compte partir demain, أمعتهد على السفر بكرة.

Compter, estimer, réputer, Je _ ___. Compter الاعد شيا - لاحسب شيا ، الاعد شيا

اتــكل على Compter, v. n., faire fond sur, على المادة اعتبد علم ا

من يوم الذي , A compter du jour où

Comprota, s. m., table à tiroir (en Levant, coffre à tiroir) des marchands, pour compter et serrer l'ar-.خزنت _ صرافت , gent

Comptoir de négociant, L.

Compulser un registre, en I. کشف علی دفتر ,prendre communication en justice

COMTE, ESSE, s., dignité au-dessas du baron. .نوبة - اصوات والات متفقة - سباع | .اسمشرف في مبالك الافرنياعلي من اسم بارون. ارض صاحبها له اسم كونت ، Costre, s. io.

مدقوة , adj., brisé par morceaux , ، مدقوة ...

CONCASSER, v. a., briser, 30 0.

CONCAVE, adj. com., creux et rond en dedans,

المقعرة أجون - مجون

CONCAVITÉ, s. f., 8 , se _ in .

CONCEDER, v. a., accorder, Lal las las ٨ سهيج له بالشي

Concéder, accorder, terme de logique, CONCENTRATION, S. f., o Limit - de - e - la - la - e -

جعف في موضع واحد , Concentraen, v. n., réunit, عام واحد - منم O. Concentrer sur quelqu'un toutes ses affec-.0 طکل محبته فید o.

Concentrer, rendre plus actif (un sel), 15.

Voyes Concentrer.

Concentrer sa colère, la cacher, _____ O. __ الحفي عصسه

Se Concentrer, v. réf., être triste, mélancolique, اخفى ما عنا من الهم - ٨٠ كظم

Concentar, e, adj., qui ne communique pas ses - منقبض في حاله , pensées ,

Concentratore, adj., cercles concentriques, qui دواير لها سركز واحد ,out un même centre

CONCEPT, s. m., idée, simple vue de l'esprit,

Conception, s. f., action par laquelle le fœtus est حيالة _ حيل, conçu dans la matrice

Conception, faculté de concevoir, de comprendre, ادراك يه فهم

CONCERNANT, prépos. , sur , touchant , -

Concennen, v. a., regarder avoir rapport à, بنعلق م ... بنعلق Pour ce qui concerne telle . و بخصوص المادة الفلانية اقول أن , chose , je dirni que

Concent, s. m., harmonie de voix, d'instrumens,

Concert, union, اتفاق _ اتفاق.

De Concert , adv., d'intelligence, ياتفاق.

Concentant, E, s., qui fait sa partie dans un con-نوباتے ۔ الاتے ,cert

CONCERTÉ, E, adj., résolu, bey on Line

Concerté, étudié, affecté, pica.

CONCERTER, v. a., répéter ensemble un morceau de . كرّر الغنا أو النوبة مع غيرة ليحسنها ,musique

Concerter une entreprise avec, وبط الامر مع الداول معه على الامر - دبر الامر مع

Se Concerter, v. récip., conférer ensemble, تداول مع احد على امر.

Concession, 5. f., don, octroi fait par un souverain, un seigneur, atre; plur., Ule.

Concession, figure de rhétorique, par laquelle on accorde un point que l'on pourrait disputer, نسليم.

Concetti, s. m , pensées brillantes , mais fausses , بهرجة

CONCEVABLE, adj. com., ايشفهم ماينصورفي العقل CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, خلت الامراة

ادرك ما A. _ فهم A. _ ادرك.

Concevoir, exprimer, شرخ A. Concevoir les conditions en termes précis, أصحاً واضحاً. Cotte phrase est mal conçue, هنا الجهلة تركيبها بشع Une lettre conçue en ces termes, كتاب مصونة.

Concevoir, éprouver, وعلى عدل من A. J'en ai conçu une grande joie, عظيم من ذلك فرح عظيم Concevoir de l'amitié pour, انعلَق قابد محبّة فلان المحبّة فلان المحبّة

Concience, s. com., portier, بواب. Concierge d'une prison, مجان.

CONCIERGERIE, S. f., fonction, logement de concierge, - and lunche.

CONCLE, s. m., assemblée légale de prélats , عجامع , plur. , بجامع مطارنت

CONCILIADULE, s. m., gens qui completent, 11_

CONCILIANT, E, adj., Jack.

CONCILIATEUR, S. m., TRICE, f., qui concilie les personnes, Los Los Los Concilie les

personnes, مصالح مصلح.

CONCILIATION, s. f., action de concilier des personnes, مصالحة موافقة ماصلاح الحال. Conciliation de choses contraires, توفيق.

CONCILIZA, v. a., accorder ensemble des personnes, مالح الحال بينهم ـ ساوی, صالح بينهم ـ الحال بينهم ـ صرف بينهم ـ صرف بينهم ـ وفقى . Concilier des choses contraires,

Se Concilier, v. rél., s'accorder, حسن النفيق معمد النفيق بعصد

Concilier, attirer, acquerir à quelqu'un l'amitié, l'estime, العزاد الحبة, العزاد الحبة, العزاد الحبة العراد العر

Se Concilier, v.pro., gagner, obtenir, بسناً. Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, منتب محبت المالد البد استعطف عليد المال الناس البد البدر التهال الناس البدر التهال الناس البدر الستيال الناس البدر البدر الستيال الناس البدر البدر

مختصر ـ موجز , court, resserré مختصر ـ موجز . - اختصر الكلام ـ اوجز فى كلامك . لا تطيل الكلام.

البجاز في الكلام , s. f., ماليجاز

CONCITOXEN, NE, s.', citoyen d'une même ville qu'un autre, امن بلد واحدة C'est mon concitoyen, هو ابن بلدي.

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour élire le pape, الماردينالية لانتخاب البابا.

Concluant, e, adj., qui conclut, qui prouve bien, برهان قاطع م عقنع. Preuve concluante

استدل ب استنتي من استدل ب استنتي من استدل ب استنتي من الحك ان (Il en conclut que, استدل بذلك على ان (Que faut-il en conclure) المستدل بذلك على ان التيجة

... م بث الامر ـ اقدع , Conclure , prouver bien , قط. A.

Conclure, proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), اطلب أن O.

O. Les محكم ب O. Les juges ont conclu à la peine de mort, حكوا عليه عبال تاليقاً!. الله ont conclu à la mise en liberté du prévenu, حكوا لليتهوم بالاطلاق.

CONCLUSION, s. f., fin d'une affaire, d'un discours, ختام _ نهایت

Conclusion, conséquence d'un raisonnement, نتأبي , plur. , نتيجة

Conclusions, demande, alb.

CONCOMBRE, s. m., plante potagère, fruit gros et long, فقوص - عجور - خيار, Concombre minee , dout .قنا الحيار - عجور الحيار , Concombre sauvago

CONCOMITANCE, s. f., accompagnement d'une chose ملازمة _ مصاحبة , accessoire avec la principale

Concomitant, E, adj., qui accompagne, ollo.

CONCORDANCE, s. f., rapport, convenance, | . Concordance grammaticale, موافقت مطابقت مطابقة. | Concordance de l'adjectif et du substan-.مطابقة النعت و المنعوت .aif,

Concondar, s. m., convention, accord en matières ecclésiastiques, کنایسی اتفاق کناید

موافقة, Concoade, s.f., union de volontés, de cœurs اتحاد ـ صلح ـ وفق ـ

وافق ـ اتفق مع مع .. وافق ـ

Concourin, v. n., coopérer, agir conjointement, - شاركم في العيل - ساعد احداً على العيل الى حُدّ باتغتى مع احد في عيل المائة مع احد في عيل المائة مع احد في عيل المائة على المائة مع احد في عيل المائة ال rien à cette affaire, ما لم يد في حل المادة

Concourir pour, être en concurrence pour, انسابق على

عن الشي التقى بعصد ـ تقابل Concourir, se rencontrer, اللاقع __

.اختلاس أموال الناس _ بلصة _ مظالم | Concours, s. m., action d'agir conjointement. إتبحاد في العيل مساعدة

التقاء, rencontre, التقاء.

Concours, affluence de monde, plaj - | زدهام - ازدهام اجتياع الناس. Il y a un grand concours de monde dans cette maison; il y vient beaucoup de gens, هذا السيت مطروق كثير

Concours, pour un prix, il....

Concaet, ète, adj., fixé, coagulé, Эдёль.

Concret (terme), qui exprime la qualité unie au sujet, comme clément, généreux, etc.; opposé à terme abstrait, comme clémence, générosité, etc., نعت اواسم صفته نحورهيم وكربم مقابل لاسم معنی نصورههد و کرم

Concretion, s. f., amas, pos.

Concuernage, s. m., commerce illégitime d'un - تسرى , homme et d'une semme non mariés الفتر الرجل مع الامراة من غير زبجة

CONCUBINAIRE, s. m., qui a une concubine, عنك محظية ,سُرِية ـ محتظى

CONCEDINE, s. f., qui cohabite avec un homme سُرِية ـ محاظم , .plur ، محظية , sans être sa femme plar., Some

Concupracence, s. f., pente au mal, aux plaisirs .هوي النفس ـ شهوة ,sensuels et illicites

Concunence, s. f., prétention de plusieurs à Entrer . معارضة جلة ناس بعضهم في - معايرة في en concurrence avec, عارضه اعترضه في

Jusqu'à concurrence de, jusqu'au complément

معارض _ منازع , Concurrent, E, s., compétiteur, و بنازع اخصام , plur ; خصم - طلاب , plur ; طالب a écarté tous les concurrens, منع سأبر الطلاب

Concussion, s. f., exaction, عظلت - ظلم; pl.,

Concussionnaire, s. m., qui exerce des concus-مختلس اموال الناس ـ ظالم ,sions

ربط الامر مع ,O. وبط الامر مع الامر مع على الامر - دبر الامر مع

Concession, s. f., don, octroi fait par un souverain, un seigneur, adur, plur., ble.

Concession, figure de rhétorique, par laquelle on accorde un point que l'on pourrait disputer, نسليم.

Сомсетті, s. m , pensées brillantes , mais fausses ,

CONCEVABLE, adj. com., اينضور في العقل. CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, تجلت الامراة

ادرك ما A. _ فهم . ادرك ما Concevoir

Concevoir, exprimer, شرح A. Concevoir les conditions en termes précis, أصحاً واضحاً. Cette phrase est mal conçue, هنا الجيلة تركيبها بشع Une lettre conçue en ces termes, كتاب مضونه.

Concevoir, éprouver, فعل حصل A. J'en ni conçu une grande joie, مصل عندى من ذلك فرح عظیم . Concevoir de l'amitié pour, العلق قابد به عبته فلان . وقع في قلبد محبة فلان

Conclete د بواب . Conclete d'une prison, مجان

CONCLEBGERIE, s. f., fonction, logement de concierge, صحل البواب.

Concier, s. m., assemblée légale de prélats, عجاء مطارنة

CONCILIADULE, s. m., gens qui complotent, 41.

CONCILIANT, E, adj., Loc.

CONCILIATEUR, s. m., TRICE, f., qui concilie les personnes, مصالح مصلح.

CONCILIATION, s. f., action de concilier des personnes, مصالحة موافقة ماصلاح الحال. Conciliation de choses contraires, نُوفِيق.

CONCILIZE, v. a., accorder ensemble des personnes, مالح الحال بينهم ماوى, صالح بينهم داصلح بينهم . Concilier des choses contraires, وفقى .

Se Concilier, v. rél., s'accorder, حسم النفيق مسع مناوي مع دوافيق بعصد

Concilier, attirer, nequérir à quelqu'un l'amitié, l'estime, العزة الحبّة, العزة الحبّة.

Se Concilier, v.pro., gagner, obtenir, بالناس البحد استعطف عليد ـ اكنسب محبّنه. Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'an, امالد البحد استعطف عليد ـ اكنسب البحد. [Chercher à se concilier les esprits, استيال الناس البحد.

صختصر موجز به Coxcis, adj., court, resserré, مختصر الكلام اوجز في كلامك Soyez concis, اختصر الكلام الكلام للانطيل الكلام

البجاز في الكلام , s. f., البجاز في الكلام .

CONCITOYEN, NE, s.', citoyen d'une même ville qu'un autre, المن بلد واحدة C'est mon concitoyen, هو ابن بلدي.

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour élire le pape, البابا الكارديثالية لانتخاب البابا الكارديثالية المنتخاب البابا الكارديثالية المنتخاب البابا الكارديثالية المنتخاب المناسبة المنتخاب المناسبة المنتخاب المناسبة المناسب

CONCLUANT, E, adj., qui conclut, qui prouve bien, برهان قاطع ـ مُقنع.

O. - بث الأمو - اقتع A.

Conclure, proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), of the O.

O. Les مکم ب O. Les juges ont couclu à la peine de mort, حكوا عليه القضاة الموت Ils ont conclu à la mise en liberté du prévenu, حكوا للهتهوم بالاطلاق.

CONCLUSION, s. f., fin d'une affaire, d'un discours, .ختام _ فهابت

Conclusion, conséquence d'un raisonnement, . نتابع , plur. , نتيجة

Conclusions, demande, alb.

CONCOMBRE, s. m., plante potagère, fruit gros et Concombre minee, dout . فقوص - عجور - خيار , long la peau est comme cannelée, قتاً عقابة _ قتابة _ قتابة . ا قنا الحيار - عجور الحيار, Concombre sauvage,

ملازمة _ مصلحبة , accessoire avec la principale

Солсомитаят, E, adj., qui accompagne, ملازم.

- استوا , Concondance , s. f. , rapport , convenance . Concordance grammaticale, موافقة _ مطابقية مطابقة. || Concordance de l'adjectif et du substan-مطابقة النعت و المنعوت , tif,

CONCORDAT, s. m., convention, accord en matières ecclésiastiques, انفاق کنایسے.

موافقتر, Concoane, s.f., union de volontés, de cœurs اتھاد ـ صلح ـ وفق ـ

.وافق - اتفق مع CONCORDER, v. n., معرفق -

Concourse, v. n., coopérer, agir conjointement, - شاركم في العيل - ساعد احدا على العيسل الى حُدّ , ll n'a concouru en d'une somme, d'un nombre, حُد النفق مع احد في عهل ما لم يد في حل البادة , rien à cette affaire

تسابق على

concourir, se rencontrer, نقابل عن الشي التقي بعضم ـ تقابل ... اللاقع __

اختلاس الموال الناس _ بلصة _ مظالم | Concovas, s. m., action d'agir conjointement اتحاد في العيل ـ مساعدة

(التقاء , rencontre , التقاء ,

- ازدحام - زحام , affluence de monde, رادحام -اجتهاع الناس. Il y a un grand concours de monde dans cette maison; il y vient beaucoup de gens, . حذا البيت مطروق كثير

Concours, pour un prix, il....

Concaet, ète, adj., fixé, coagulé, Эзас.

Concret (terme), qui exprime la qualité unie au sujet, comme clément, généreux, etc.; opposé à terme abstrait, comme clémence, générosité, etc., نعت اواسم صفته نحورحيم وكربم مقابل لاسم معنی تحورها و کرم

Concubinage, s. m., commerce illégitime d'un Concomitance, s. f., accompagnement d'une chose homme et d'une femme non mariés, : - 'ши -الفتر الرجل مع الامراة من غير زيجة

> Concubinaine, s. m., qui a une concubine, عنك محظية , سُرّية ـ محتظى

> CONCUBINE, s. f., qui cohabite avec un homme سُرِّية _ محاظے , plur ; محظية , sans être sa femme plur., e. .

> CONCUPISCENCE, s. f., pente au mal, aux plaisirs عوى النفس - شهوة ,sensuels et illicites

CONCURBEMMENT, adv., ensemble, | one _ les.

Concumence, s. f., prétention de plusieurs à Entrer معارضة جلة ناس بعضهم في _ مغايرة في en concurrence avec, عارضه اعترضه في .

Jusqu'à concurrence de, jusqu'au complément

معارض _ مثار ع Concurrent, E, s., compétiteur, و مثار ع Concourir pour, être en concurrence pour, طالب - إطالب, plur, خلت ; plur., والحام al a écarté tous les concurrens, منع ساير الطلاب

Concussion, s. f., exaction, غلبة مظلمة pl.,

Concussionnaine, s. m., qui exerce des concus-مختلس اموال الناس ـ ظالم ,sions

Condamnable, adj. com., repréhensible (chose), مستحنق اللوم . Condamnable (personne), منكر

CONDAMNATION, s. s., jugement qui condamne, على على - حكم على Passer condamnation, convenir du tort, حيب الخطا - اقر بعيب.

CONDINNER, v. a., donner un jugement contre, ب على احد ب O., محم على احد ب ils le condamnèrent à la mort, عليد بالموت.

Condamner, désapprouver, rejeter, نفى ـ انكر J'ai condamné sonaction, انكرت عليد ذلك الفعل. Ebn Ishak est de ceux qui ont condamné la chimie, ابن احماق من جلة من نفى الكيميا.

Condamner, fermer une porte, عند الله 0.

· Se Condamner, v. réf., avouer, reconnaître sa faute, اقر بدنبه ـ اعترف بالخطا.

CONDAMNÉ, E, adj., ale محكوم

Condensation, s. f., عثين ـ تكثير

Сомпияви, v. a., rendre plus compaete, plus serré, عَنْفَ مَ ثُغُنِي .

CONDESCENDANCE, s. f., complaisance qui fait qu'on se rend à la volonté d'autrui, تنوُّل ـ تنوُّل ـ تنوُل ـ مهاودة مهاوعة ـ مهاودة ـ مهاوعة ـ مهاودة ـ تنوُل له . Avoir de la condescendance pour quelqu'un, مطاوعه ـ واعالا ـ هاوده ـ تنوُل له . راهي خاطره .

CONDESCENDANT, E, adj., E, adj.,

CONDESCENDRE à, v. n., se rendre à la volonté, aux sentimens d'autrui, حماوع احداً على شي المرب, ـ تنثر للرفي شي ـ فساودة ـ ... ماطرة في شي المرب بي خاطرة في شي

CONDISCIPLE, s. m., compagnon d'étude, ارفاق في التلمذة

CONDITION, s. f., nature, état, حبيعة على الله على الله

- شروط ; plur., غرط ; plur., شرط ; plur., شربطة ; plur., شربطة

d'authenticité, مشتبل على شرايط الصحة و اللزوم Condition, état de l'homme quant à la naissance, المناف الصحة المالينك اصل

- من الاصايل - من ذوى البيوت - رجل اصيل - ذو حسب و نسب - من الاكابر و الاعيان و plur. qui s'emploie aussi dans le الابر - ابن ناس (plur. qui s'emploie aussi dans le langage vulg. comme sing.)

Condition, profession, على قد بساطك مد . Chacun doit vivre selon sa condition, ما على قد بساطك مد . prov.

واطبي الاصل - رجل دني

باب ـ خذمة ، Condition, état de domesticité, باب ـ خذمة . باب ـ فدم عند احد ، Chercher une ondition ، خدم عند احد ، ونتش على باب ، فنش على باب ، والدباب ،

Condition, clause, charge, شرط; pl., شروط. Imposer à quelqu'un des conditions, فرص عليم شروط, A condition que, بحيث أن _ بشرط أنّ

CONDITIONNEL, LE, adj., qui renferme une condition, شرطى - تحت الشرط.

CONDITIONNELLEMENT, adv., avec condition, تحت الشرط بالشرط.

CONDITIONNER, v. a., donner à quelque chose les qualités requises, حبيع احوال الشميع احكم صنعتما.

Condocence, s. f., témoignage de douleur; compliment de condoléance, تعزية. Faire compliment de condoléance à quelqu'un sur, عزى احدًا في المحدّاً عن المحدّاً في 0. .نوع طيروهواكبرالطيور-ريح

سواق ـ سابق , Conducteur d'animaux مادي ـ ادلا

CONDUINE, v.a., guider, ودل احداً على الطريق, CONDUINE لدا لـ I. Conduire, mener quelqu'un à, quelqu'un, l'accompagner par honneur ou pour sa sureté jusqu'à un endroit, إصلح الى

Conduire les animaux, en les chassant devant soi, O. Conduire les animaux, en les meuant par la bride, کات O.

اجرى الماء من موضع الى , Conduire l'eau

دبر, Conduire, diriger des ouvrages, des affaires, دبر

Conduire, diriger, commander, قياد قياد . Conduire une armée, قاد العسكر, Conduire une maison, البيت ,maison,

La raison le conduit, بتبع عقلم ـ مقلم يهديم. ـ يتبع أدوية النفس ,Les passions le conduisent يطارع نفسم Sa cupidité le conduisit à, le porta à, جلد الطيع الي

Se Conduire, v. ref., agir bien ou mal, سلک 0. انجزاً . ــ مش I. Voyes SE Comporter.

CONDUIT, s. m., canal, tuyau pour le passage d'un fluide, مجارى; plur., مجارى. Conduit alimentaire, الري

اتفقوا ـ تعاهدوا . دداية ـ دلات , Connuite , s. f. , action de guider . داية ـ دلات , action de guider Conduite, action de mener quelqu'un à, de l'ac-. توصيل الى - اخذ الى - تودية الى - compagner, تندبير أمور Conduite d'affaires, direction, أندبير

Conduite, commandement, الدبير المور Conduite, commandement, العبير المور الم اعطے احداً منصباً, Avoir la conduite de, ضبط O. || Ètre sous | Conférer, donner des honneurs, تدبير اه في ضبط la conduite de,

- سيرة - سلسوك , Conduite, manière d'agir

Connoa, s. m., le plus grand des oiseaux, Mauvaise conduite, سيرة ردية. اا اا a bonne conduite, معاملت مليحة Homme de honne con-CONDUCTEUR, TRICE, s., guide, السيرة; plur., duite, السيرة عيال-حسن السيرة || Suivant la conduite que vous aurez, que vous tiendrez, بعسب السلوك الذي تسلكم Tenir une . تراذل مع احد, conduite indécente envers quelqu'un, عادل مع

CONDYLE, s. m., éminence des articulations des os, , Condyle , نتوة عظام المفاصل - عظم سيسهاني Canduire ودّى احداً الى - .0 اخذه الى , chez jointure des doigts, عقد الاصابع ; plur., عقد الاصابع .

Connxlome, s. m., excroissance de chair, - ¿ -

Cone, s. m., pyramide à base circulaire, b, i مخروطات, plur.

. حور صنوير , Cone, pomme de pin

Confection, s, f., action de composer des drogues pour médicamens, تركيب الأدوية.

. معاجير , pl., معجور , Confection, drogue composée ¶ Confection d'hyacinthe, بعجون باقوت Con-معجون القرمز ,fection d'alkermes

Confection, action de faire, Je.

تهام _ تكويل , Confection, achievement

CONFECTIONNER, v. a., faire, achever, J. A. -

_ معاهدة , Confédération, s. f., ligue, alliance اتعاق.

Conféréré, E, adj., salat. _ , italia.

Confédére (SE), v. récip., se liguer ensemble,

Conférence, s. f., entretien sur une affaire, مداولة مجلس كلام على امر محادثة

CONFÉRER, v. a., comparer deux choses,

- . Jo _ sts.

Conférer, parler ensemble d'une affaire, Il faut . نشاور فی امر _ تحاکمی _ تداول علی امر 🛚 .سیرة حسنته ,Bonne conduite .مشوة _ معاملت

que j'en confère avec mon associé, إبدى اشاور شريكے في هأه المادّة

Confesse. Voyez Confession.

اقر اعترف ب Confesser, v. a., avouer

Confesser, ouir une confession, .A سهم الاعتراف

Se Confesser, v. pro. , نذنوب اعترق ندنوب

Confesseur, s. m., prêtre qui a pouvoir d'enten-ما بو اعتراف , dre une confession et d'absoudre .معلم اعتراف

Confession, s. f., aveu, _______. !

CONFESSIONNAL, s. m., siége du consesseur, كرسي الاعتراف

CONFIANCE, 5. f., espérance ferme en quelqu'un, en quelque chose, نوكل عول _ اتكال على . Mettre sa confiance en Dieu, الوكل على الله .

Confiance, assurance que l'on prend sur la probité, la discrétion de quelqu'un, عتياد ـ ثقة Avoir confiance en quelqu'un, على صدق احد بر بازی ; aor. , پثانی . | Prendre consiance en quelqu'un, أستامن احدا Personne de confiance, en qui on peut se confier, مائت _ امين بوثن الله Homme de consiance, qu'on emploie dans ses affaires, معتيد. [[Envoyez-nous votre homme ارسلوا لنا معتهد محبتكم ,de confiance

De confiance, par confiance dans la discrétion, la من باب الثقة , probité de quelqu'un

Confiance, sécurité, hardiesse, شأت القلب.

CONFIANT, E, adj., disposé à la confiance, Confiant, présomptueux, mis -

. بيني وبينك - من باب الثقة

CONFIDENCE, s. f., part donnée ou reçue d'un se-خلل , Confire dans du vinaigre , عَهُل مربًا | Faire confidence à quelqu'un de quel . مساررة .سارره بالشي - اخبره بالشي سرا ,que chose

CONFIDENT, E, adj., à qui l'on conse ses secrets, .صاحب السرّ- امين السرّ- كانم سرّ

CONFIDENTIEL, LE, adj., dit en confidence, ___...

CONFIDENTIELLEMENT, adv., d'une manière confi-في السرّ ـ سرّاً ,dentielle

Confirm, v. a., commettre à la fidélité de quel-- Qu'un, استامنه على ما من المداعلي شي . Con-ودع عنك وديعة, Ger un dépôt à quelqu'un ا استودعه امانت - استودعه امانت اطلعه على اسرارة Secret confié à plus de deux personnes est bientôt divulgue; jales the الاتئين شاء

Confier une affaire à quelqu'un, l'en charger, Consier une place à وكله بالامر _ فوض اليه الامر إولى رولي احدا المنصب quelqu'un,

Se Confier en, v. rél., se sier à, ب استوثق ا استامنه _ امنه C'est une faiblesse que de se confier en tout le monde, ألثقة بكل الناس عجز. ¶ Se consier en, mettre sa consiance en, saire sond sur, Se confier اعتمد على _ 'نوكل على _ السكل على en la providence de Dieu, انوكل على الله Se confier en soi-même, نفسه انكل على المادة.

Configuration, s. f., forme extérieure, CONFIGUREA, v. a., figurer l'ensemble,

CONFINER avec, v. n., toucher par les limites, اتصل ب ـ تاخم

Confiner dans, v. a., reléguer dans un lieu, .0 ترك في - .1 نفي الي - .1 حذف الي

Se Confiner, v. réf., se retirer dans une solitude, انفرد _ انتعد

Conrins, s. m., extrémités d'un pays, ويخوع; sing., حدود - تخم , sing., مد

CONFIRE, v. a., faire cuire des fruits dans le sucre, || Fruits confits dans le vinaigre, استخلل

Солғівнатіт, ive, adj., qui confirme, شَبِّت ـ مقرّر ـ مقرّر .

Convinuation, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, اثبات _ اقرار ـ تنقرير _ تاكيد. Confirmation dans une dignité, اقرار _ ابقا

Confirmation, preuves dans le discours, تاكيد اثبات

Confirmation, sacrement de l'Église qui confirme dans la grâce du baptême, النشيت ـ سرّ الميرون.

CONFIBMER, v. a., rendre plus stable, affermir, ثبّت ـ اثبت ـ اگد ـ اقر ـ قرر ورئس dans sa dignité, dans son gouvernement, اقرّه على عهله ـ ابقى احداً فى منصبه.

Confirmer, donner des preuves, des assurances, اثبت ـ حقّق ـ اگد

- ثبت الميرون A. Étes-vous confirmé? منح سر الميرون - انث مثبت الميرون الميرو

Se Consirmer, v. rés., se rendre plus serme, Si. Se consirmer, devenir plus certain, ("".

CONFISCABLE, adj. com., qui peut être confisqué,

CONFISCATION, s. f., action de confisquer,

Confiseua, s. m., qui fait et vend des consitures, des dragées, خُلُواني ; plur., عُلُوانية , plur., مالوانية

Convisquea, v. a., adjuger au fisc par condamnation, ضبط لليرى O. Être confisqué, انضبط.

CONFITEOR, s. m., prière avant la confession, odlis צו عتراف.

CONFITURE, s. f., fruits consits, racines consites au sucre, au miel, مربّا ـ مربات, plur, مربّا ـ مربّوات. On leur a présenté le casé et les consitures, جابوا لهم القهوة والحلو.

CONFITURIER, s. m. Voyes Confiseur.

Conflagation, s. f., embrasement général, incendie, احتراق ـ حریقہ.

• CONFLIT, s. m., contestation entre les juridictions sur le droit de juger une cause, الدعوى الدعوى . Il s'éleva entre eux un constit de juridiction, صاربينهم شقائل و ادعى كل واحد لنفسه فصل .الدعوى .

CONFLUENT, ». m., jonction de deux rivières, مصبّ نهرفی نهر اخر ماتقی نهرین.

Confonder, v. a., mêler des choses ensemble, خلط O. Ne confondez pas l'innocent avec le coupable, لا تخلط البرى بالذنب

Confondre, convainere en couvrant de honte, خارى I. ـ الله بنحزيم. Dieu le confonde, حقاعة في ذقت .

Confondre, réduire à ne pouvoir répondre, افحم .

Confondre, embarrasser quelqu'un par des louanges excessives, etc., التجابة الله و المتحبب منك , المتحبب منك , المتحبب منك , المتحبب الكثرة المسانك الى الكثرة المسانك الى

Se Confondre, v. ref., se troubler, تخبل

CONFORMATION, s. f., manière dont un corps organisé est conformé, نرکیب - تکوین.

Conforme, adj. com., semblable, عوافق مطابق. Conforme, convenable, صناحب.

CONFORMÉMENT, adv., d'une manière conforme, بحسب - على موجب بروجب . Conformément à vos ordres, على موجب الوامرك . Conformément aux usages, حسب العوايد . حكم العوايد .

CONFORMER, v. a., rendre conforme à, ل, معرفق مع على _

Se Conformer, v. réf., se soumettre, se rendre conforme à, امتثل الامر ـ اتفق ـ . A. تبع ـ وافق Pour que l'on a'y conforme, عبل بيوجب

que j'en confère avec mon associé, ابدّى اشاور بالقادة المادة المادة عند المادة الماد

Confesse, Foyez Confession.

Confesser, v. a., avouer, باقر اعترف با اقتراف اعترف با اعترف با التعرف التعرف

م المعتداف A.

Se Confesser, v. pro. , بذنوبد

Confesseur, s. m., prètre qui a pouvoir d'entendre une confession et d'absoudre, ابو اعتراف اعتراف.

Confession, s. f., aveu, _____.

Confessionnal, s. m., siège du confesseur, كرسي الاعتراف

CONPIANCE, s. f., espérance ferme en quelqu'un, en quelque chose, عول _ اتكال على. Mettre sa confiance en Dieu, اتوكل على الله.

Confiance, assurance que l'on prend sur la probité, la discrétion de quelqu'un, على العلامة ا

De confiance, par confiance dans la discrétion, la probité de quelqu'un, من ياب الثقة.

Confiance, sécurité, hardiesse, بنات القلب. Confiance, présomption, عيد.

Confiant, r, adj., disposé à la confiance, مُسَتَّا مَن Confiant, présomptueux, معجب بنفسه

CONFIDENCE, s. f., part donnée ou reçue d'un secret, المساررة . Faire confidence à quelqu'un de quelque chose, الشي سرارة بالشي سراً

CONFIDENT, E, adj., à qui l'on consie ses secrets, صاحب السرّ- امين السرّ- كانم سرّ

CONFIDENTIEL, LE, adj., dit en confidence, حسرى.

CONFIDENTIELLEMENT, adv., d'une manière confidentielle, السرّ سرّاً .

Confier. une affaire à quelqu'un, l'en charger, وكله بالامر _ فوض البيه الامر _ فوض البيه الامر . ولى احداً المثسب, ولى احداً المثسب, quelqu'un,

Se Confier en, v. réf., se fier à, بالستوثق بالمنه المنه ال

CONFIGURATION, s. f., forme extérieure, 3,000.

CONFINER avec, v. n., toucher par les limites, ماتَّصل ب ـ تاخم

' Confiner dans, v. a., reléguer dans un lieu, انترک فی ـ ۱. نـفی الی ـ ۱. حذنی الی ـ ۱.

Se Confiner, v. réf., se retirer dans une solitude, عند التعد التعدد ال

Confins, s. m., extrémités d'un pays, مُخْوم; sing., حَدُولُ مِنْ عَمْم ; sing., حَدُولُ مِنْ عُمْم ;

CONFIBMATIF, IVE, adj., qui confirme, مُثَبِّتُ مُعْرَر مُثَبِّتُ مُعْرَد مُثَبِّتُ مُعْرَد مُثَبِّتُ مُعْرَد

CONFIRMATION, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, ثبات _ اقرار _ تنقربر _ تاكيد. Confirmation dans une dignité, اقرار _ ابقا,

Confirmation, preuves dans le discours, تاكيد اثبات ـ اثبات

Confirmation, sacrement de l'Église qui confirme dans la grâce du baptême, نشبت ـ سر الميرون.

CONVIRMER, v. a., rendre plus stable; affermir, رَبِّتُ ـ اثبتُ ـ اكَد ـ اقر ـ قرر . Confirmer quelqu'un dans sa dignité, dans son gouvernement, اقرّه على عبله ـ ابقى احداً فى منصبه . اقرّه على عبله ـ ابقى احداً فى منصبه . Confirmer, donner des preuves, des assurances, منسور عقّق ـ اكّد ـ حقّق ـ اكّد ـ النّت ـ حقّق ـ اكّد .

- ثبت A. Éles-vous confirmé? انث مثبت الميرون - اندت مثبت الميرون.

Se Consirmer, v. rés., se rendre plus serme, Sc. Se consirmer, devenir plus certain,

CONFISCABLE, adj. com., qui peut être confisqué, ينضبط _ يضبط .

Confiscation, s. f., action de confisquer,

Confiseur, s. m., qui fait et vend des confitures, des dragées, خُلُوانْي ; plur., حُلُوانْية, plur., حَلُوانَية

Confisquea, v. a., adjuger au fisc par condamnation, ضبط للبرى O. Etre confisqué, انضبط.

Confitzon, s. m., prière avant la confession, صلاة الاعتراف.

CONFITURE, s. f., fruits confits, racines confites au sucre, au miel, مربّا عربات; plur, مربّا عربة plur, حلو مربّوات. On leur a présenté le café et les confitures, جابوا لهم القهوة والحلو.

CONFITURIER, s. m. Forez Confiseur.

Conflagation, s. f., embrasement général, incendie, حريقة.

د CONFLIT, s. m., contestation entre les juridictions sur le droit de juger une cause, دعوث الدعوى الدعوث الدعوث الدعوث الدعوة الدعوة الدعوة الدعوى الدعوى

CONFLUENT, s. m., jonction de deux rivières, مصب نهر في نهر اخر- ملتقى نهرين

Confonder, v. a., mêler des choses ensemble, خلط O. Ne confondez pas l'innocent avec le coupable, خاط البرى بالمذنب.

Confondre, convainere en couvrant de honte, عند الله بنحزيم. Dien le confonde, الحزى ـ الله بنحزيم.

Confondre, réduire à ne pouvoir répondre, انحرس ـ

Confondre, embarrasser quelqu'un par des louanges excessives, etc., اجتجار الاجتماع و الاجتماع و المتحدث المت

Se Confondre, v. réf., se troubler, قخبل

CONFORMATION, s. f., manière dont un corps organisé est conformé, تركيب ـ تكوين.

Conforme, convenable, موافق موافق موافق.

CONFORMÉMENT, adv., d'une manière conforme, eque . Conformément à vos ordres, electronic de la conformément aux usages, au l'alle . conformément aux usages, au l'alle . con l'alle le conformément aux usages . con l'alle le conformément aux usages

CONYORMER, v. a., rendre conforme à, ل, معرفق مع, على الله

Se Conformer, v. réf., se soumettre, se rendre conforme à, تبع ـ وافق A. ـ اتفق ـ . A تبع ـ وافق الامر ـ اتفق ـ . Pour que l'on s'y conforme, اليُعبَل بدوجب

Il Lorsque notre présent ordre vous sera parvenu et que vous en aurez pris connaissance, conformezyous-y et prenez bien garde de yous en écarter en rien, حال وصول فرمانـنا هذا اليكم و وقوفكنم على مصهونه السامي اعهلوا بهوجبه والحذر ثم الحذر من حركة خلاف

Conformité, s. f., rapport entre des choses con-.مطابقة _ موافقة , formes

Conformité, soumission à la volonté de Dieu, متابعة لمشية الله

En Conformité, adv., conformément à, . بحسب ـ

Confortatif, vz, adj., qui fortifie, Содо. . نعقو بة , Conformation , s. f. , corroboration , CONFORTER, v. a., fortifier, 53.

CONFRATERNITÉ, s. f., relation ou qualité de con-أخرية ـ رفقة , frères, de compagnons

CONFRÈRE, s. m., membre d'une compagnie, d'une association religieuse, اخوان , plur., اخوان العوان العوان الخوان , Les confrères d'un artisan, ceux qui exercent le même métier اخواند في الصناعة ـ اولاد صناعته ,que Ini

اخوية رحبان , CONFRÉRIE, 8. f., اخوية

CONFRONTATION, s. f., action de confronter des مواجهة اجتهاع بين و بين و مواجهة اجتهاع بين و بين Confrontation, examen d'écritures, de passages,

مقابلة.

CONFRONTER, v. a., mettre en présence pour in-A جع بين وبين - واجه احداً باخر ,terroger Confronter, comparer les choses entre elles, قابل الشي على , ب

Conrus, adj., mělé, brouillé, sans ordre, bolis . Discours confas ، بغير انرانيب _ بغير انظام _ ملخبط _ . كلام مخبوص, مخلوط في بعصد ـ كلام مندار ,obscur || Cris confus, عمل الموات مختلفة || Bruit confus nouvelle vague, تحقیق تعلی تعلی مناکبید بغیر تاکبید بغیر تاکبید بغیر تحقیق .

Confus, honteux, خزیان - خلان - خلان

انا خِلان منك او Je suis confus de vos bontés, منك او . A Être confus . مستحى منك لكثرة احسانك الى استحم _ . ٨ خجل من احد

Confus; embarrassé, troublé, Jis.

Confusement, adv., pelo-mele, ألعير نظام - خلطاً ... من غير ناكيد, Confusement, d'une manière confuse, عير ناكيد ر عير تحقيق . Je m'en souviens confusément . فايق عليه و لكن من غير تاكيد

Confusion, s. f., mélange confus, embrouillement, Mettre tout en اختلاط - لخطة - خلطة - خصة confusion, الدنيا , ٥٠

دخزی ـ كسفية , Confusion , honte, ignominic, خال.

Confusion, honte par modestie, الغ الع -

Conor, s. m., permission de s'en aller, de s'absenter, اجازة اذر للرواح, Congé dans un collège, exemption de classe, يطالته الكتاب. ال Jour de .برم بطالة, congé,

Donner congé à un locataire,ا ادرا اوربعزل) احداً Donner congé à un domestique, le renvoyer, .دشر التحذمتكار

Prendre congé, saluer avant de partir, وقع -0 اخذ خاطر

ماذون لم بالانصرائي , adj. , ماذون لم بالانصرائي . CONGÉDIER, v. a., donner permission de se retirer, .0 اذن لم بالانصراف - اصرف

CONGELATION, s. f., action du froid qui gèle les اعقد _ تحديد حود , aliquides

CONGELER, V. a., Ja- Jiel.

Se Congeler, v. ref., 251 _ 251

CONGESTION, s. f., amas d'humeurs, blal es .نزلتـ ـ

CONGLOBATION, s. f., terme de rhétorique, accu-جع دلایل کثیرة, mulation de preuves

Conglomenea, v. a., amasser, e. A.

CONGLUTINATION, s. f., action de rendre gluant, نصييرالشي مثل الدبق.

CONGELUTINER, v.a., rendregluant, صيرمثل الدبق CONGENTULATION, s. f., تنهنية.

Congratules, v. a., féliciter, منه.

Congais, s. m., assemblée de ministres pour trai-

ter des affaires de leurs états, فيجمع وزرأ ملوك

Congrès, assemblée des représentans des États-Unis d'Amérique, ديوان نواب الشعب بالاميريك. Conord, E, adj., suffisant, convenable, الديق Réponse congrue, précise, كالى مصبوط.

لياقة, Congauré, s. f., convenance, لياقة

CONGRUEMENT, adv., pertinemment, בُعِرْفة.

Conserène, adj., arbre dont le fruit approche de la figure d'un cône, شجرة ألهرانها في شكل جوز الصنوبر.
- مخروطي Consque, adj., en forme de cône,

في صورة المخروطة _ صنوبري

CONJECTURAL, E, adj., حدُّسي - حُدُّسي

بالحدس,CONJECTUALIEMENT, adv., par conjecture, بالفرضية _ بالتخيين _

CONJECTURE, s. f., jugement probable, opinion sendée sur des apparences, سعم معلى والتحيين والمعلى وا

CONTOINT, E, adj., uni, joint, متصل Conjoints, au plur., les époux, الرجل و إمراته.

CONJONCTIF, IVE, adj., t. de grammaire, موصول Particule conjonctive, موصول حرفی Nom ou adjectif conjonctif, موصول اسپی Proposition conjonctive, تضمة متصلة عصلة.

Consorction, s. f., union, ולביתום:

. حرف العطف , . Conjonction , t. de gramm .

Conjonction, rencontre apparente des astres, قران - احتماع. Trouver les conjonctions des astres au moyen de, باستنصرج الاجتماعات ب.

CONJONGTIVE, s. f., membrane, le blanc de l'œil, سياضة العين

CONJONGTUBE, s. f., occasion, rencontro de circonstances, مادوال - صدفة; plur., احوال.

Consugation, s. f., assemblage des variations dont un verbe est susceptible, النصريف الفعل . Conjugaison, manière de conjuguer, paradigme, عيزان , plur., اوزان , وزن هذا الفعل على وزن هذاك.

CONJUGAL, E, adj., qui concerne le mariage, le mari et la femme, زریجی - زبیجی. Violer la foi conjugale, خان حقیقته النزوییج. O.

Conjugates, adv., selon l'union conjugates, بموجب الزيجة

Consucuza, v. a., saire subir à un verhe les dissérentes variations grammaticales dont il est susceptible, فكر تصريف الفعل ــ صرّف الفعل o. Verbe qui se conjugue sur un autre, comme un autre, iéal على وزن اخر

Conjuration, s. m., qui conduit une conjuration, ربيس عصبة.

Conjurateur, prétendu magicien qui conjure les démons, les tempêtes, عزام.

CONJURATION, s. f., conspiration, والحسواس - اتفاق . | Perdre connaissance, s'évanouir, معاهدة _ موامرة على قتل الامير

Conjuration, paroles magiques pour conjurer les عزايم , plur ; عزية - تعزيم , plur

Conjurations , prières , و نضر

Consuai, s. m., membre d'une conjuration, متفق على الشرد متعاهد متعصّب من العصبة تفترع الى أحد, Consuara, v.a., prier instamment Conjurer les démons, عزم على استقسم - عزم

Conjurer, au fig., détourner par prudence, 5, 0 .-.تدارك

Conjurer, former un complot, "..............................., Conjurer la . تعاهد , تعصب مع ناس على perte de quelqu'an, alla eta A.

CONNAISSABLE, adj. com., qui est aisé à connaître,

علم ب _ معرفة , Connaissince, s. f., idée, notion ا معرفته الله La connaissance de Dieu, معرفته الله المعرفة المعرفة الله المعرفة المعرف مالي علم بذلك , Je n'ai point connaissance de cela ما عندی خبر بذلک Prendre connaissance de quelque chose, عبرف I. - الماط علما ب الم وقف على إيقف, aor., يقف , ¡Qui a une grande connaissance des affaires, بخبير بالأمور - خبير في الأمور - خبير في ا بجلية خبر على بصيرة ,En connaissance de cause . بهعرفة كلية

[معارف , plur. معرفة , connaissance Acquérir des معلومات _ فنون , plur. ; فن _ علم connaissances , معارف , Il a beaucoup de ـ عنك معلومات وفنــون كثيرة ,connaissances عنك علم كتسير

les objets, أشد مصيرة , Il n'a pas sa connais-. تهتّع ب ـ اكتشف على | Avoir sa connais ما هو واعي على نـفسد , sance يوغي , vulg., يعبى , aor., وعي على نفسه , I. قصى ما محص الامر - عدم الرشد , Perdre la connaissance et le sentiment ، عدم الرشد . Il

Reprendre . عليه - غشى عن رُشُك - A. عبي استفاق من عشوند _ وعي من عشونه , connaissance

. انعارف _ معارفت _ معرفت , Connaissance , liaison . Cette personne n'est pas de ma connaissance, -Faire con ما هو من معارفي _ ما لي معد معارفة naissance avec quelqu'un, معل ينعارف إلى Faire faire connaissance à quelqu'un avec un autre, ا معالی ا Connaissance, personne que l'on connalt, معارف; plur.; معرفة, Nous étions amis, nous ne sommes plus que de simples connaissances, . ∑نا اصحاب صرنا معارف . ∦ En pays de connais بين معارف , sance

CONNAISSEMENT, s. m., la déclaration de la charge du vaisseau, نتعريف الوسئل.

CONNAISSEUR, SE, adj., qui se connsit à ou en quel-اهل خبرة عارف ب خبير ب , في que chose,

CONNAÎTRE, v. a., avoir une notion, une idée d'un être, عرف I. - علم A. Je vous connaissais bien pour انك شقى بك, عهدى بك انك شقى un méchant, على انك عرف الشي Connaître parfaitement une chose, عرف الشي Faire connaître quelque chose à quelqu'un, باعلهم ب عرف احدا ب On lui refusa l'entrée, il se fit connaître, الدخول منعوة عن الدخول وفعرفهم بنقسد

Connaître, avoir une grande pratique, une grande expérience de, عرف I. - بلا ما كتبر المحتبر الم اهو خبير في الأمور, les affaires

Connattre, discerner, distinguer les objets, -. آ عرق

Connastre quelqu'un, avoir quelque habitude avec

Connattre, cohabiter avec une semme, -

O. نظر في الأمر , Connattre de , juger d'une affaire , فطر في الأمر .

Se Connaître, v. réf., se juger soi même, من عرف آدا عرف آدا عرف فقت المنازع فقت على الدنيا الدنيا الدنيا المنازع المنازع الدنيا المنازع المن

Se Connaître en, à, s'entendre en, être en état de juger de, عوف الد معوفة ب الله عارف بـ الله غال عالى عالى عالى الله غالى الله غالى الله غالى الله غالى خبير فى ب مال خبير فى ب د Connu sous le nom de, معروفى ب

CONNETABLE, s. m., chef des armées, أمير الحبيوش. CONNEXE, adj., qui a de la liaison avec une nutre chose, مقترن ـ مقرون.

CONNEXION, s. f., ou CONNEXITÉ, liaison, rapport de choses, مقارنة مقارنة.

CONNIVENCE, s. f., complicité par tolérance et dissimulation du mal qu'on duit et peut empêcher, النفاق. Connivence, complicité, النفاق. النفاق.

Conniver, v. n., participer au mal qu'on doit et peut empécher en le dissimulant, غيض عن أحد في المدا في المدا

CONQUE, s. f., grande coquille, أنوع ودعة. كبيرة . Conque de Vénus, جزعة .

Conquerant, a. m., qui fait, a fait des conquêtes, أبو الفتوحات ... فأتب الفتوج

Conquenta, v. a., acquerir par les armes, فتح A. _ ملك I. ملك _ ملك

Conquerir les cœurs, استيلك القلوب, استيلك القلوب. در استيلك القلوب المجاويف الأذن المجاويف الأذن المجاويف الأذن المجاويف الأذن المجاويف الأذن المجاويف الم

CONSACAZA, v. a., dédier une église, un autel, un calice à Dieu, اكرس كنيستر او اوانيها.

Consacrer ou sacrer un évêque, un prêtre, وسم O. Ètre consacré prêtre, ارتسم!.

Consacrer, dévouer, sacrifier son temps, sa vie, ses soins, sa fortune à, عيرة في 0. مرؤ الله في 0. _ يدل جهان ار مالد في _

Consacrer, sanctionner, en parlant de l'usage.

Consacrer, prononcer la consécration de l'eucharistie, قدس القربان.

Se Consacrer, v. réf., se dévouer, se donner tout entier à, كُلُّ ذَاتَــهُ لَـ . Se consacrer à Dieu, تعدّد لله.

Consanguin, E, adj., parent, frère du côté paternel, قريب, انح من الاب.

Consanguinite, s. f., parenté du côté du père, قرابة من الاب.

Conscience, s. f., sentiment intérieur du bien et - ضهابر, plur ; ضهير - ذمم , plur ; دُمَّة , plur پر ایم ; plur. , سرایر Examen de conscience , - صفا الضير ,Bonne conscience الخص الضهير , Mauvaise conscience فيبر صافي ذمة متقلقلة, Conscience troublée, ذمة ردية ال y a conscience, c'est conscience, شطَّتْ ; vulg., خطية ال تعشد , C'est conscience de le tromper , خطية ال || Ne fais pas cela, il y aurait conscience, الا تعيل ا الحالة المنابعة Faire conscience de quelque chose, O. I Je me fais conscience شاف الشي حراماً عليه da cela, الشوفد حسرام على Un homme de conscience, رجل صاحب ذمة Avoir une conscience large, ne pas être scrupuleux, الد ذمة واسعة. إلا En ع ف دمتی conscience, en vérité, عنی دمتی على ذمتي

Consciencieusement, adv., avec conscience, i. i.

Consciencieux, se, adj., qui a la conscience dé-اصلحب ذية , licate

Conscription, s. f., enrôlement fixé par la loi,

Consentr, adj., porté au rôle militaire, adle, العسكرية.

Consecuation, s. f., action par laquelle une église, un calice est consacré, تكريس.

. ارنسام - رسم - رسامة , Consecration d'un pretre Consécration, action par laquelle le prêtre consacre à la messe, تنقديس القربان.

Consécutif, ive, adj., qui se suit immédiatement برضا کلی متنزها عن کل اغتصاب و اصطوار Cinq jours متنا بع - متوالی dans l'ordre du temps consécutifs, تواليات - plus vulg. , .خیستر ایام علی بعضهم

Consecutivement, adv., de suite, حالت التاراك على بعصرهم

Conseil, s. m., avis donné à quelqu'un, 3 . اشوار , plur ; شور - مشورة - نصابح , plur ; نصيحت Par mon conseil , من شوري Demander conseil à _ استشار من احد , quelqu'un , prendre conscil de 813 . Sans demander conseil à personne, ا من غير مشاورة احسد. ا Tenir conseil avec, rai un اضربوا بينهم مشورة ـ تشاور مع ـ شاورة دلک عندی نصیحة, conseil à vous donner Donner de bons conseils بدى انصحك نصيحة # شار عليد شور مليح - . A نصحه , quelqu'un شار عليد شور ردى , Donner de mauvais conseils مشير على إحد, Conseil, celui, ceux qui conseillent .اصحاب , plur ; صاحب الشور - شوار -

gent les affaires, ديوان _ مجلس مديرين. Conseil ا ديوان ,مجلس بعض روسا العسكر ,de guerre عقد الجلس ,Assembler le conseil

.صاحب شور - ناصبح

Conseiller, juge, ou membre d'un conseil, .من ارباب مجلس الشرع - من ارباب الديوان - من ارباب ديوان السلطان Conseiller d'état, وزير من وزرا القبة

Conseillen, v. a., donner conseil, - alle jul .0 شار عليد ب ـ

. راضى ب-قابل, Consent, براضى بى المار Consentant, E, adj., qui consent, Consentenent, s. m., acquiescement à, le, -قسبول. Avec le consentement des deux parties, Cette action doit être faite de plein . برضا الطرفيين consentement, sans être aucunement déterminée par الفعل مفعولا ,la force et la névessité

Consentia à, v. n., acquiescer à quelque chose, , A. J'y consens قبل ـ ارتضى ـ . A رضى ب, عون رضبت _ قبلت. اا Consentir à une demande, اجابد الى ما طلب ـ قبل سوالم

Conséquemment, adv., d'une manière qui marque النبعية , la juste liaison des propositions entre elles, النبعية . على موجب ذلك ,Par conséquent

Conséquence, s. f., conclusion de propositions, نتيجة ; plur., حاصل الكلام - نتابع Tirer une conséquence de, استدل بالشي على المتعاد المتعاد

; plur., عاقبة; plur., حواقب. Celui qui ne pense pas aux conséquences n'a point d'ami dans le monde, بحسب من لم Cela pent . العواقب ما له في الدهر صاحب avoir de fâcheuses conséquences, بيكن اند بنتج ا من ذلك اصوار شتى ا Cela ne peut avoir que ما تكور. العاقبة لا خير , assemblée de gens qui délibèrent, diri- d'heureuses conséquences , ما تكور العاقبة لا

En Conséquence, فلك موجب ذلك. واجب الخاطر, De conséquence (personnage), الخاطر Affaire de . واجب الاعتبار . ثقيل - خاطرة لازم -- مهمة _ امر مهم _ امر ثقيل , consequence و consequence _ امر مهم _ امر مهم ـ امر ضروری. اا De peu de conséquence (homme),

م اعتبار به اعتبار به Affaire de peu de consé-.0 قعد استقام -. ٨ ظل على حاله -. ٨ ثم على حالم المر غير ضرورى - امر خفيف, بسير, وجيز, quence | Sans consequence, | الاعبرة به من غير اعتبار K vary

Conséquent, s. m., deuxième proposition d'un enthymème, terme de logique, ¿ ...

Le Consciquent, terme de grammaire (dans un rapport d'annexion), المضاؤ البه

Conséquent, e, adj., qui raisonne, agit conséquemment, عاحب عقل Conséquent dans ses discours, كلامه موافق لبعضه Consequent dans ses اعاله موافقة لبعضها ,actions

Par conséquent, adv., donc, par suite naturelle et ۔ بناء علی ذلک ۔ و من ثمّ ـ فاذن necessaire على موجب ذلك

CONSERVATEUR, TRICE, S., Line.

Conservation, s. f., action de conserver, ses effets, La conservation de l'individu, السلامة . السلامة . السلامة . السخص الشخص

Conservatoire, s. m., école gratuite de musique, مدرسة الموسيقا

ار بصال _ مر بة , de racines

Conserve, navire qui fait route avec un autre, . Aller de conserve, مركب بسير مع غيرة رفقة . ساروا المركبين رفقة ,صحبة

Conserves, s. f. plur., sorte de luneites pour conserver la vue, نوع عوينات.

Conserver, v. a., garder avec soin, Lie O. -.. لنقيد على , في - الشحفظ علم ..

Conserver, mettre en réserve, في 0. - في. Conserver, garantir du dommage, مان من 0. -. مفظ الناموس , Conserver sa réputation حفظ من Conserver, ne pas se défaire de, clie _ _ _ _ ما فرط في

Se Conserver, v. pro., ne point vieillir ou se gâter, Se Conserver, avoir soin de soi, se ménager, سايس نفسد_ يوعي بنامه ; وعي لنفسه

Considence, s. f., affaissement, bus.

Considérante, adj. com., qui doit être considéré, remarquable, وأجب الاعتبار _ معتبر Personnage considérable, is one, il Lille.

Considerable, grand, nombreux, Les. Somme, مبلغ عظيم ـ جيش عظيم , مبلغ عظيم ـ

Considenablement, adv., beaucoup, ציין בין טוב אל כלי.

Considérant, s. m., motifs énoncés d'un jugement, d'un arrêté; سبب; plur., ساب.

Considération, s. f., action de considérer, d'exacela الآمل في منظر في مالحظة ما اعتمار miner, الأمل في منظر في مالحظة ما اعتمار . mérite considération, عدا واحب الملاحظة,

Consideration, circonspection, _____ | Les | Il n'apporte aucune considération dans ce qu'il dit ni ما يحسب العواقب لا في أعياله ,dans ce qu'il fait . و لا في كلامم

Consideration, motif, ___; plur., ___!.

Consideration, égard pour quelqu'un, ile ._ Conserve, s. f., consiture de fruits, d'herbes, de Juley. A votre considération, en votre considération, ـ كرما لك ـ اكراماً لنحاطركم ـ رعابة لكـم .En consi من شان خاطرک _ کرما لخاطرک - نظرا الى حسن خدمتم dération de ses services, اعتبارا لحسن حدمتم

> Consideration , estime , معزلا _ اعتبار . Qui jouit de - لد اعتبار عظيم , beaucoup de considération Qui n'a nulle ، رجل معتبر و محترم و معزز و مكرم considération, & 8702 1.

Considérément, adv., avec prudence, circons-. بحسب العواقب _ بتامل , pection

Considéren, v. a., regarder, examiner attentiveo. نظر الى ـ تامل الشي ,ment

Considerer, estimer, last,

- نظر الى _ اعتبر ,avoir égard à , عتبر الى _ 0.

Considérer, examiner, réfléchir sur, peser, ـ تامّل في ـ تامّل ـ .0 نظر في _ افتكر , تفكر في O. Considérer les conséquences, .0 نظر في العواقب _ .0 حسب العواقب

CORSIGNATAIRE, s. m., dépositaire de consignation, عنك امانت مودوعت مستوكع

Consignation, s. f., dépôt juridique d'argent entre ـ امانة ـ نسليم شرعسي les mains d'un notaire, مال مودوع عند احد

Consigne, s. f., ordre, and _ _ p.].

Consigne, punition militaire, désense de sortir; نرسيم _ بزك. Mettre à la consigne, aux arrêts, . جعل تحت الترسيم _ يزك

Consignes, v. a., mettre une somme en dépôt, اودع مال عند ـ سلم

Consigner dans un écrit, mentionner, 55 0. -. فيد الشي في الدفتر

Consigner, donner ordre à une sentinelle de, O. Consigner امسرة ان - وضى الحارس على ان quelqu'un à sa porte, désendre au portier de le laisser entrer, امرالبواب ان لا يدخلم Consigner un soldat, le mettre à la consigne. Voyez Consigne.

CONSISTANCE, s. f., épaississement, L. Consistance, solidité, dureté, ملابة.

Consistance, état de stabilité, de permanence, قرار ۔ ثبات

المحتوى على Maison consistante en deux pièces, دار محتوبة على ببنين

Consistant, qui a de la consistance, حامد . إصلب.

.عين مبلغاً لوفا الدين , O. a son paiement في مبلغاً لوفا الدين , Consister, v. n., avoir son essence dans وقف على; aor., يقف Cela consiste à chercher la rérité, قطاعة ; plur., قطاع , vérité و الله الموقوف على الفتيش الحتى , vérité و الحتى الكتاب بالكان و المحتى الكان و المحتى و الكتاب و المحتى الكتاب و المحتى الكتاب و المحتى الكتاب و المحتى و

rage consiste à, والشجاعة هي الشجاعة . إ le bonheur suprêmeà, جعل السعد للكبران.

- تركب من . Consister, être composé, formé de الصين - احتوي على

Consistoine, s. m., assemblée du pape et des cardinaux, مجهم البابا و الكاردبنالية. Consistoire, assemblée de ministres ou de vieillards protestans, مجيع مشاين المعاندين

Consolable, adj. com., qui peut être consolé, بنسلم _ بتعرّي

CONSOLANT, E, adj., يسلى _ يعزى.

CONSOLATEUR, TRICE, s., personne qui console, Le consolateur des جابر القلب _ مسلم _ معزى مفرّج الكربات - جابرالقلوب المنكسرة ,amiges مفرّج عن كل محزون

Consolation, s. f., soulagement donné à l'afflic-- مواساة - نعزبة - نسلمي - سلوة - نسلية , tion, . حبران الخاطر

Consolation, satisfaction, is.

CONSOLER, v. a., adoucir l'assliction par des dis-واسی ۔ الحذ خاطرہ ۔ سلم ۔ عزّی cours, des soins .0 جبر قلم او خاطره

Se Consoler, v. réf., avoir moins d'affliction, تسلم ۔ تعزی

CONSOLIDANT, s. m., remède qui affermit et cicatrise les plaies, - معتم - معتم .

Consolidation, s. f., action par laquelle une dette est consolidée, تنقربر تعيين مبلغ لوفا الدبن

Consolidation, état d'une plaie qui se cicatrise, . تقطيب - اختتام - ختم الجرح

CONSOLIDER, v. a. (une plaie), בנה – قطب مكن _ أكد _ ثبت _ قرر Consolider, affermir, مكن _ Consolider une dette publique, assigner un fonds

CONSOMMATEUR, s. m., celui qui consomme les

Consountation, s. f., achevement, plus - Lycu . كيارلتر ـ

Consommation, fin des siècles, du monde, إنقضا الدهور

Consommation, débit, distribution de marchaudises, بيع - كافان Voyes Dieir.

Consount, s. m., bouillon de viande très-cuite, .مرقة

Consonnen, v. a., schever, تتم - تاكول - خلص -Faire consommer de la viande, حتى النصح اللحم .طلع مند كل الدسم وصار موقد

Consommer, détruire les vivres par l'usage, .. 0 اکل س. A. فوغ مورر

Coxsonué, r. adj., parfait, J. Homme con-رجل کامل فی ,قراری فی ,sommé en quelque chose , Consomerie, ive, adj. (remède), qui consume les humeurs, les chairs, JSI 152.

Consourtion, s. f., état des choses qui se consument par le feu احتراق المترافقات المترافقات المترافقات المترافقات المترافقات المترافق المترافق المترافقات ال

Consomption , surte de phthesie , Lill la وعد أه إم والمصد و المساور والم المرافقال -

CONSONNANCE, s. f., areard agreable de deux sons, موافقة اصوات

Consonuance de terminaison, rime, 200; plur., رقوافي.

Consonne, s. f., lettre qui n'a point de son sans حرف من أحرف الأفرني مينادوف من الحرف الأفرني المانية لا ينقوى الااذا اجتم بالعن أحرف التحريك. Consounce restaublée, isales of sales of sales

Coxsorts, s. m. pl., coux qui ont le même intérêt, ارُفقاً

الألن الحيار

Constitution, s. m., qui compire pour quelque | Constitution, v. a., étonner et abattre le courage, مير - ادهش - ادهل المتنفق مع عير ناس على شرّب متواصر mauvais domino

.Consetration, s. f., entreprise secrète de plusieurs, .موامرة , النفائق ناس على شر

Conseinne, v. a., être unis pour un même dessein, contribuce, راتغة معم وغذاً.

Conspirer, faire une conspiration contre l'état, le اتفق معه على قتل الا مير او شبيه ذلك ,prince الوام معمد العصب بدر

CONSPUEB, v. a., cracher sur, _____ O. _ .0 بزق علي

CONSTANUENT, adv., avec constance, persevérance,

CONSTANCE, s. f., vertu qui affermit l'âme contre أمات الفلب - جلد - صبر la douleur, l'adversité, مات Constance, perseverance, عزم Cons-قرار في المحبة _ وفا ,tance en amitié, في المحبة

CORSTANT, E, adj., qui a de la fermeté dans le .ثابت القلت

Constant, certain, indubitable, " - 3 - 2 - 2 مشوت ـ ثابت

مدارم _ مستير , Constant, invariable, perseverant constant dans ses desseins , عزم على عزم على مقيم على العهد - لم قرار في المحبة

CONSTANTINOPLE, ville, Like _ Juin!

Constatea, v. a., établir la vérité d'un fait par des محقق _ اكد _ اثبت , preuves certaines

Construction, s. f., assemblage d'étailes auquel on a supposé une ligure, قصور; plur., صور. Constel-. بروچ , plur. ; برج , plur.

Consten, v. n., être certain, _ in A. Constennation, a. f., étonnement avec abattement - حمرة - دهشت - اندو الدو الدورية - الدورية - الدورية - الدورية الدور الكسار القلب

CONSTIPATION, s. f., difficulté d'aller à la selle, بيس البطن _ انقباض البطن .

Construt, E, adj., qui va difficilement à la selle, بطنه منقبض ـ بطنه بابس.

CONSTIPER, v. a., resserrer le ventre, ببس البطن البعدة.

CONSTITUER, v. a., composer un tout de choses réunies, ركّب. Le corps et l'âme constituent l'homme, الانسان مركب من جسد و نفس ناطقت هيا الانسان.

Constituer, faire consister en, جعل A.

Constituer quelqu'un en frais, المُفِ احدًا.

Constituer une pension à quelqu'un, انّب لد شيًا

معلوماً في السنة

Constitué, adj. (Bien), de bonne complexion, مبلب التركيب ملب البنية Mal constitué, صعيف المزاج - صعيف التركيب.

Constitutif, ive, adj., qui constitue essentiellement une chose, مقوم عقوم.

Constitution, s.f., composition, انوكيب - نتقويم Constitution, lois fondamentales d'un état, قوانين المهلكة ـ قاعدة الشرايع

Constitution, réglement, loi, نظامات جُدد. De nouvelles constitutions, نظامات جُدد.

Constitution, creation (d'une rente), ترتيب.

Constitution, complexion de l'homme, عزاج

بنية ـ نركيب الجسد

CONSTITUTIONNAIRE, s. com., soumis à la constitution, تابع للشريعة.

CONSTITUTIONNEL, LE, adj., conforme à la constitution, à ses lois, موافق لقوائين المهلكة مشرعتي . CONSTITUTIONNELLEMENT, adv., selou la constitution, يهوجب الشريعة.

Construction, s. f., ressertement, מים, ...

Constructeur, s. m., celui qui construit un vaisseau, مدّاد عيار. Constructeur, qui construit un édifice, نّا معيار عيار.

Constauction, s. f., action de construire, בילים בילי

Construction, an fig., arrangement des mots selon les règles et l'usage du discours, نُوكِيبِ الكلام.

Construire, v. a., un édifice, بنى مر I. Construire un vaisseau, مدّ O. مالشى ما عمر الشي ما عمر الشي المالية

ركب الكلام, Construire, arranger les mots, ركب الكلام,

Consubstantialité, s. f., unité et identité de substance, terme de théologie, اتحاد الجوهر.

CONSUBSTANTIEL, LE, adj., de même et seule substance, متحد بالجوهر مع

CONSUBSTANTIELLEMENT, adv., d'une manière consubstantielle, يرجب الاتحاد الجوهري.

Consul, s. m., envoyé d'un état dans un autre pour la protection du commerce, etc., قناصل; plur., قناصل.

قنصلی . Consulaine, adj. com., du consul, قنصلی . Consulat, s. m., charge de consul, قنصلة .

CONSULTANT, s. m., qui donne avis et conseil.

CONSULTATION, s. f., conférence pour consulter sur une affaire, une maladie, مشورة مشاورة.

Consultation, avis donné par un avocat ou un médecin, شـــور. Consultation, avis demandé,

Consultative, adj. f., (voix), droit de dire son avis sans qu'il soit compté dans les délibérations, صوت الماء العرب الصوت الماء العرب الماء ال

خرافة, Conte de bonne femme, خرافة, Conte de bonne femme, خرافة ما ينحسب في جع الأرا

.منامل في _ مطالع على pensée, يعنامل في _ مطالع على pensée, منامل في ـ مطالع على منامل في ـ مطالع على pensée, راجع , شاور احداً استشار من احد , شاور احداً استشار من راجع كثاب اللغة, Consulter le dictionnaire,

- تشاوروا في Consulter, v. n., délibérer sur, في الماوروا في انشاور معد في

شاور حاله - شاور نفسم Se Consulter soi-même, مشاور حاله - شاور LONSUMANT, K, adj., qui consuma, אולע ב אַנמאַ Consumen, v. n., dissiper, détruire, افنع . ll a consumé son bien en prodigalités, اللف مالم وروحه بالاسراف

Consumer, employer son temps, ses forces sans .i صرف , انفق , صيّع اوقاته على , في réserve ,

Consumer, en parlant de l'action du feu sur les corps, النارعي; aor., نرعي Etro consumó par le أحترق , feu,

Consumer, en parlant d'un mal, إضنى La maladie et le chagrin le consument, أضناة المرض و الهم .

Se Consumer, v. réf., dépérir par le chagrin, la maladie , أنصنى

CONTACT, s. m., attouchement de deux corps, .مس _ ملامسة

CONTAGIEUX, SE, adj., qui se prend, se communique par contagion, ساری _ مُعدی _ بعدی . Ma-ـ مرض له قولا السربان و العدوة ,ladie contagieuse I بسری ـ . A Btre contagieux, اعرض ساری I CONTAGION, s. f., communication d'une maladie, عدولا

Contagion, peste, ويا . Communiquer la | .اعدى احدا س المرض ,contagion à quelqu'un انعدى من أحد , Prendre la contagion de quelqu'un العدى من مرض احد

CONTAMINATION, CONTAMINER. Foyer Southlune, SOUILLEB.

CONTEMPLATEUR, TRICK, s., qui contemple de la

CONTEMPLATIF, IVE, adj., adonné à la contemplation par la pensée (homme), شالعت عادت . Contemplative (vie, متامّل في الامور الالاهيات بظري , (philosophie

CONTEMPLATION, s. f., action de contempler des نظر فى ـ مطالعت على _ مشاهدة ,yeux ou de l'esprit نامّل في ـ

CONTEMPLER, v. a., considérer attentivement avec الله yeux du corps, نظر الي O. _ شاهد _ Contempler avec les yeux de l'esprit, فظر في 0. -.طالع على ـ تنامّل في

CONTEMPORAIN, E, adj., du même temps, poles .مو ، رعصو -

CONTEMPORANÉETÉ, s. f., existence de personnes .وجود في عصر واحد ـ معاصرة ,dans le même temps Contempteus, s. m., qui méprise,

CONTENANCE, s. f., capacité, ax...

حق حالت, posture, عالم عند الماد . Faire bonne contenance, montrer de la résolution, -Perdre conte اظهر الثبات - اظهر الجلد - ثبّت nance, quitter sa contenance ordinaire par embarras, ـ انغيرت احواله ـ . 1 ضاعت نحانته احواله ـ تخمل

CONTENANT, E, s. m., adj., qui contient, renserme متصبّر ، حاوى - محتوى على , وه

CONTENDANT, s. m., adj., concurrent, adversaire, اخصام , plur ; خصم - طلاب , plur ; طالب

CONTENIB, v. a., comprendre, renfermer dans un - احتوى على - اشتيل على - نضي و espace, O. Ce اخذ ـ . ٨ ساع - يسع , aor., وسع - ١٠ حوى دد الكتاب بشتيل elivre contient dix chapitres, عدا الكتاب بشتيل علم عشرة فصول. ¶ Cette holte contient (if y a deA قناع , اقتناع , اكتفى بالقليسل , و Gette botte con- ce que l'on a , رطل زبيب ,فيها رطل زبيب tient (elle est de la contenance de) deux ratis, او يها عنك من المال. .ها العلبة بسع فيها وطلبن , نسع وطلبن

Contenir, retenir dans les bornes, dans le devoir, O. Contenir, réprimer ses passions, ٨ ردع نفسم عن اهويتها

Se contenir, s'abstenir des plaisirs, es il. . 0. كف عن اللذات

CONTENT, R, adj., qui a l'esprit satisfait, boune. Content de, راضى بشى _ مبسوط من Content de son état, مالحج إلى الصور المالك Content de quelqu'un, . Content de peu, وضيان عليد _ مبسوط من احد معجب بنفسم متعجب في نفسه

فشاجِولا _ مجادلة _ منازعة | Etre content de, être satisfait de, agréer, consen-A رضى بشى ـ . A رضى على احد ـ ابلسط من ، A CONTENTEMENT, з. m., satisfaction, plaisir, ь, . Contentement انشراح - راحة القلب - انبساط de peu, ou de ce que l'on a, تعانى الناء المناء. ا القانع عنى ــ الكنف فنا فنا القانع عنى ــ الكنف فنا الله الله الكنف الك || Donner du contentement , فرح - أرضى , Conten-

CONTENTER, v. a., satisfaire, rendre content, ties, בישוֹבה. . Chercher à contenter ، صحير مبسوطا - ارضي وأضى !! Contenter l'esprit, en parlant d'une raison, d'une preuve, اقشع.

Contenter, apaiser quelqu'un par un don, عبر خاطره - طبّب خاطره O. Contenter des passions, des désirs, قضى شهوة ـ اعطى النفس هواها . sions, des désirs Se Contenter, v. ref., se satisfaire, عراد على مرادع Se contenter, s'en tenir à ce que l'on a fait, en demeurer li, بكفاه الشي _ اكتفى ب Contentezvous de ce que vous m'avez déjà fait, له كفاك عفیف _ وارع _ ورع , Se contenter de peu, ou de nence, عبال الن

CONTENTIEUSEMENT, adv., Failig.

CONTENTIEUX, SE, adj., qui est ou peut être dis-.مجادل فيد ـ منازع فيد , puté,

CONTENTION, s. f., dispute, débat, asilie -Se Contenir, v. réf., se retenir, se modérer, ne pas القاء مشاجرة . Véhémence dans la dis-شدة النازعة, pute,

> . شدة الفكر, Contention, forte application de l'esprit, شدة الفكر. CONTENU, s. in., משיירים.

.0 قص على احد قصة .. ١ حكم , CONTER, v.a., narrer CONTESTABLE, adj. com., qui peut être contesté, فيه خلانه

CONTESTANT, adj. et subs., qui conteste en justice, اخصام , plur ; خصم

CONTESTATION, s. f., debat, dispute, - - -

Contesten, v. a., disputer, débattre quelque د نازع احدًا على , chose en justice ou autrement اعترضه في ـ تشاجر معه على ـ خالفه على

CONTESTÉ, adj., ai e jlis.

CONTEUR, SE, S., qui raconte, 🗘 వేడాం.

Conteur, menteur, -135.

CONTEXTURE, s. f., tissure, enchaînement de par-

CONTIGU, E, adj., touchant immédiatement, .متصل ب ـ ملتصق ب ـ ملاصق ل

CONTIGUITÉ, s. f., état des choses contigues, ملاصقة - التصاق - اتصال

Continence, s. f., vertu de s'abstenir des plaisirs امنتاع عن الشهوات _ عفة _ ورع de la chair, امنتاع

CONTINENT, s. m., terre ferme qui n'est pas tout - البر الأكبر Le continent, بستر البر الأكبر البو الاصيل - البو المتصل

CONTINENT, E, adj., qui a la vertu de la conti-

Contingence, s. f., casualité, محدوث مصول. Сонтіндент, s. m., part que chacun doit fournir ou recevoir, بنايب.

Сомтінськт, adj., qui peut arriver ou ne pas arriver, ver, يُع الغيب.

Сонтини, в, adj., dont les parties s'entretiennent,

Continu, dont la durée n'est pas interrompue, دایم دایم . Fièvre continue, کازمة , کازمة . Dix jours continus . عشرة ایام متوالیات .

CONTINUATEUR, s. m., auteur qui continue l'auvrage d'un autre, J. ...

CONTINUATION, s. f., action de continuer, استهرار

Continuation, chose continuie, 315.

Continuel, le, adj., qui dure sans interruption,

من غير انقطاع ـ دايهًا , CONTINUELLEMENT , adv. , الله فتور ـ على الاستهرار .

من غير انقطاع , CONTINUEMENT, adv.,

CONTINUER, v. a., poursuivre, achever une chose commencée, كهل منهم . Continuer un travail, الشغل الشغل الشغل الشغل المدوم على الدس على الدس على الم يؤل عاملًا استهر على الطب على الم يؤل عاملًا استهر على الطب على

Continuer, prolonger, طول. Continuer à quelqu'un la possession de quelque chose, الشي الشي . Continuer quelqu'un dans une charge, ابقى احدًا في منصب, على منصب.

Continuer, v. n., durer, כוֹס (כוֹס O. – בוֹם בּשׁלִש – O. כוֹס (כוֹס Continuer, v. n., durer, סוֹנים בּשׁלִש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלִש – Continuer, v. n., durer, סוֹנים בּשׁלִש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלְש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלִש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלְש – O. כוֹס (כּיִים בּשׁלְש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלְש בּשׁלְש – O. כוֹס (כוֹס בּשׁלְש בּשׁלְים בּשְׁלְים בּשׁלְים בּשְׁלְים בּשְׁלְים בּשׁלְים בּשׁלְים בּשְׁלְים בּשְׁלְים בּשְׁלְים בּשְׁלְים בּשׁלְים בּשׁלְים בּשְׁלְים בּשׁלְים בּשְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּישְׁלְים בּיבְּים בּישְׁלְים בּישְּים בּישְׁלְים בּישְּים בּישְּים בּישְּים בּישְּים בּישְׁל

Continuité, s. f., liaison non interrompue de parties, licil - alondo.

مداومة _ دوم Continuité, durée continuelle, مداومة

Contossion, s. f., mouvement violent des membres et des museles, בישור "שלפט".

CONTOUR, s. m., circuit, בונים ב "גרונים".

CONTOURNÉ, E, adj., de travers, mal tourné, se, adj., de travers, mal tourné, se, adj., de travers, mal tourné,

CONTOURNER, v. a.; marquer les contours, منع, صور, O., رسم الدواير

CONTRACTANT, adj. s. m., partic qui contracte, b, امتعاهد متشار

CONTRACTER, v. n., faire un contrat, une convention, عقد المصل على ـ انتخاص على ـ انتخاص Contracter un mariage, عقد النكاح. (faire un traité) ـ صادر (faire un traité) ـ عقد عبدًا (Contracter des dettes, ارتكب الدين ـ الدي

. تعود على , Contracter, acquérir une habitude

انعدى من المرض, Contracter, gagner une maladie المرض, المرض المرض.

عاشر اختلط مع , Contracter des liaisons وقعت بينهم الحبة , Contracter amitié انشبك مع وقعت بينهم الحبة , عقدوا ببنهم محبة .

Contracter, resserrer, raccourcir les ners, قلّص على المناسبة على المناسبة المناسبة

Se Contractor, v. réf., se resserrer, se raccourcir, انشنج - نتقلص - نتختع - نتخت - نتختع - نتخت - نتخ

CONTRACTION, s. f., raccourcissement des nerfs, بعض – كش العصب . Contraction spas-modique, اَنْشُنَّهِ.

Contraction, réduction de deux syllabes en une, مدنى بعض الاحرف الختصار الكلهة ـ ادغام مداغهة الحروف.

CONTRADICTEUR, s. m., solice _ cilia.

CONTRADICTION, s. f. action de contredire ou de contrarier, مخالفت عضاددلا عضادات باغرال المخالفة . Impliquer contradiction, être contradictoire; المحادد بعضد ناقص بعضد عالف بعضد الاقل بعضد القول الأول بُعطل الاخر . القول الأول بُعطل الاخر .

CONTRADICTOIRE, adj. com., dont l'un contredit

l'autre, كافت متناقض متخالف متناقض Contradictoire à, opposé à, للاحداد ل مناقض الله contraires, s. m
contraires, s. m
contraires, s. m
contraires, s. m
du Contraires, s. m
contraires, s. m
du Contraire, se
l'audition des parties, المخاصة, uière opposée, في

CONTRADICTOIREMENT, adv., d'une manière contradictoire, الماددة, En présence de toutes les parties, بحضور الاخصام - بعد المرافعة والمخاصة.

Contraignable, adj. com., qui peut être contraint, بُلزُم - ملزوم.

CONTENINDE, v. a., obliger quelqu'un par force à faire quelque chose, حل على اكرة احداً على الباة الى اكرة احداً على النام ب النام ب النام ب النام النام ب النام النام النام النام ب النام النا

Contraindre, géner quelqu'un, l'obliger à s'absteair de quelque chose, منع أحداً حي A.

Se Contraindre, v. réf., se forcer, se retenir, معنب على نفسه .

CONTRAINT, E, adj., serré, mis à l'étroit, معسف.

Air contraint, وجه غير طلق .

CONTRAINTE, s. s., violence saite à quelqu'un, 5 المتصاب عصب الزام - اكراة . Par contrainte, . جبراً وقهراً - كرهاً - نصباً - بالدتيس - بالعصب . Sans contrainte, من غير اعتصاب .

Contrainte, gène éprouvée quand on est trop serré, عسف _ عسف.

Contrainte, gene dans le style, Line.

Contrainte par corps, ou par saisie de hiens, امر ليكرة الرجل على وفا دينه ويقبص عليه او على الرفا

Contraire, adj. com., opposé, se _ delé.

CONTRAIRE, s. m., عكس - خلاف - صدّ . Les contraires, الاحداد .

Au Contraire, adv., tout autrement, d'une mauière opposée, بالنحلاف بالتحلاف ما . بخلاف ما . مالقلوب

CONTRABIANT, E, adj., qui aime à contrarier, جكر عندى.

CONTEARNER, v. a., dire ou faire le contraire d'un autre, خلاف من خلاف منادد عاند خالف

- عاكس امر احد , Contrarier , faire obstacle عاكس امر احد .

Se Contrarier, v. réf., être oppnsé, se contredire, منالف بعضه منادد عضادد عضادد بعضه عنالف مناددة بعضها . اقوالك مضاددة بعضها

CONTRABIÉTÉ, s. f., opposition entre deux choses contraires, تخالفت مضاددة

Contrariété, obstacle, empêchement, مانع; pl. عوايق; plur., عوايق.

CONTRASTE, s. m., opposition, différence de figures, ctc., فنف _ تبابن _ فرن اختلاف _ اختلاف _ ا

CONTRASTER, v. a., faire un contraste, من باین من اختلف - تباین من

CONTEAT, s. m., convention notariée, جَجَّة; plur., كناب حجرية; plur., كناب د الكتاب نكاح , Faire le contrat de mariage, كنب الكتاب مناب الكتاب الكت

CONTRAVENTION, s. f., infraction à une loi, مخالفت الشرايع

CONTRA-YERVA, s. f., contre-poison, antidote contre

ايم ايد عدر إيد عدر إيد عدر إيد عدر إيد وجهين لاسر - الذي معد و عليه

contre la sienne, عبب بنتي جنب.

Contre, à, i - Le. Attacher quelque chose contre la muraille, علق الشي في الحايد. الد , Ci-contre

دَسُانِ ثَانِي عَانِي مَا CONTER-AMIBAL, s. m., troisième officier d'une à la vaisselle d'argent, دُسُانِ ثَانِي Botto, اللابك,

CONTRE-BALANCER, v.a., compenser, 2015. . توع الة موسيقا , Contre-Basse, s. f., instrument CONTRE-BATTEBLE, s. f., batterie opposée à une مدافع منصوبة صدّ مدافع ,autro

CONTRE-CHARME, s. m., charme qui en détruit un صد السحر, autre,

A CONTRE-CORUR, adv., malgré soi, à regret, .من غير خاطر _ كرفا _ بحسرة

CONTRE-Cour, s.m., répercussion d'un corps sur عكس الضرية و انتكاسها _ , دّة الضرية , وانتكاسها .

Contre-Coup, au fig., suite, effet pour quelqu'uu عاقبة, d'un événement malheureux arrivé à un autre عاقبته ترجع Le contre-coup en tombera sur vous, عاقبته العلك . [[Ils furent tous renversés par le contre-coup - اتباعد راحوا في رجليم، de sa disgrace, راحوا في جرّته او في صحايفه

CONTRE-DANSE, s. f., sorte de danse, i.i.

مكر ضد مكر . CONTRE-FINESSE, s. f., مكر ضد

. בكس _ שנה Contrae-Fort, s. m., mur servant d'appui à un que chose, שكس _ . . حابط مبئي الاستاد عيره , autre

. عدل _ ميزان _ موازنة autre, عدل _ ميزان _ موازنة علامة ضد غير علامة ,aux autres

CONTRE-Jour, s. m., endroit où le jour ne donne pas à plein, ضد العبو,

CONTRE-LETTRE. s. f., acte secret par lequel on déroge à un acte public, حترى لابطال كتاب مشتهر

CONTRE-Maitre, s. m., qui commande sous lemaître, terme de marine et de manufacture,

> CONTRE-MARCHE, s. f., marche d'une armée. contraire à celle qu'elle paraissait vouloir faire, سير العساكر بخلاف ما اظهروة للاعدا

> CONTRE MARQUE, s. f., seconde marque à un ballot.

CONTRE-MARQUER, v. a., mettre une contre-maro حط نشان ثاني ,que

Contae-Mine, s. f., mine pour éventer une autre, الغم صد لغم

CONTRE-MINER, v. a., faire des contre-mines, ـ .0 لغم كلارض لبيلاقسى لغوم كلاعدا و ببطلها ٨. عيل لغم صد لغم الاعدا

CONTRE-MUR, s. m., mur de soutien, جنب حايط اخراليشك ويكنم

Contra - Onnae, s. m., révocation d'un ordre, امر بالصد

CONTRE-PARTIE, s. f., partie que chante ou que ما يغشيد أويدقه joue celui qui accompagne un autre, ما يغشيد أويدقه الذي بتبع غيره

CONTRE-PERCER, v. a., percer en sens contraire, .0. 1 خرق بالضد

CONTRE-PESER, v. a., contre-balancer, servir de .واژن _ عادل _ ثاقل ,contre-poids

CONTRE-PIED, s. m., au fig., le contraire de quel-

Contre-Poins, s. m., poids qui contre-balance un

CONTRE-POIL, s. m., le rebours, le sens contraire قايم - عكس الشعر, du poil

A Contre-Poil, adv., en sens contraire au poil, بالعكس - على القابم

CONTRE-POINT, s. m., point opposé d'ouvrage à النبيت _ تصريب الأعنواني الأعنوانية الأعنوانية الأعنوانية الأعنوانية الأعنوانية الأعنوانية المناسبة المناسبة ال

200

فبت _ صرب ctoffe,

Contre-Pointer, opposer une hatterie à une autre, . حرّر مدافع على مدافع الاعدا

Contre-Poison, s. m., antidote, remède qui détruit l'effet du poison, ضد السم.

. עור בול בי Contrae-Porte, s. f., seconde porte,

CONTRE-Posen, v. a., mal porter sur un livre de .قيد الشي في الدفتر علطاً ,marchand

CONTRE - PROMESSE, s. f., promesse opposée, وعد بالضدّ ـ صدّ وعد

CONTRE-RÉVOLUTION, s. f., retour à un gouvernement détruit par une révolution, قومت ناس ليرجعوا الاموركها كانت في الأول

Contre-Révolutionnaire, adj., contre la révolu-. ضد القومة , tion

Contre - Révolutionnaire, partisan d'une contre-منعصب مع الناس القابيين ليرجّعوا , révolution الامور إلى حالها الأول

CONTRE-RUSE, s. f., The are ale.

CONTRE-SCRL, s. m., petit sceau apposé à côté du ختم صغير موضوع جنب الختم الكبير, grand

CONTRE-SEING, s. m., seing à côté d'un autre, امصاء ثاني

Contre-Sens, s. m., sens contraire au sens naturel, عكس المعنى. Contresens d'une étoffe, عكس A Contre-Sens, adv., en sens contraire, Jale _ بالعكس _ بالعكس _ بالعكس _ معكوس. || Enfant qui vient au monde à contre-sens, منكوس.

جواب - رد كلام ـ نقص كلام | Contra Signer comme secrétaire كلام ـ نقص كلام | Contre-signer, mettre انضى تحث ـ علم تحث sur une adresse de lettre le nom d'un ministre, etc., pour indiquer que cette lettre vient de lui, وضع على مكتوب نشان المحرر

CONTBE-TEMPS, s. m., accident imprévu qui tra- рlur., plur., рlur.,

موانع , plur., مانع ; plur., مانع ; plur. ومانع , contrae-Pointea, v.a., piquer des deux côtés une . تعطيل _ عوايق , plur. ; عايق _

> A Contre-Temps, adv., mal à propos, en pre-من عير محلَّم عني عير وقته ,nant mal son temps .من خير وقت

> CONTRE-VÉRITÉ, s. f., paroles, propositions à كلام بالضد ,prendre en sens contraire

CONTREBANDE, s. f., commerce prohibé, chosedont اء ماعة تُحرَجة - نفاذ , vente est désendue يَسُق _ بِسُنِق _ بطايع , plur. , بضاعة مينوعة est de contrebande, بَيْسَقُ _ مَهْنُوع _ مُحَرِج | Faire اء دفقد بصابع من غير كرك la contrebande, En contrebande, اتعاطى البضايع المهنوعات من ورا الكورك

CONTREBANDIER, ERE, s., qui fait la contrebande, متعاطى بصاعة محرجة

Contre Bouten, v. a., mettre un pilier, un étai, سند بعامدد

CONTRECABRER, v. a., s'opposer directement à - عاكس أمرة - صاددة - عارض أحداً ,quelqu'un اعترضد في الشي او على الشي

CONTREDATER, v. a., mettre une autre date, .غير النارين

CONTREDIRE, v. a., dire le contraire, L'il .0 نقص كلامه ـ ٨٠ طلع لم من خلاف في ما يقول . صادد احداً في الكلام

Se Contredire, v. réf., dire des choses contradic-- غير كلامه _ تكلم بكلام صد كلامه الاول ,toires تنكلم باشيا متصاددة

Contradit, s. m., réponse contre ce qui a été dit,

CONTREDIT (SANS), adv., certainement, sans diffi-..من كل بد ـ ما فيه كلام ,culié

Contrée, s. f., étendue de pays, معان; plur., - اقطار, plur., قطر- بلدان, plur. ; بلاد ـ: نواحي

CONTRE - ÉCHANGE, S. m., échange mutuel, مقابضة.

CONTREFACON, 5. f., fraude en contrefaisant un livre, une étoffe, نتروير _ تنقلبد.

Contrefacteur, s. m., qui contresait un livre, des étoffes, etc., مؤور مقلد.

CONTREPAIRE, v. n., imiter, copier, surtout pour ridiculiser, قلد.

.غير صوله

Contresaire, rendre dissorme, -- --

. قلد _ زور Contresaire, saire une contresaçon, علد _ زور Contrefaire l'écriture, List

Se Contrefaire, v. ref., déguiser son caractère, اظهر خلاف ما في باطنه - اخفى طبعه

CONTREFAIT, E, adj., imité, falsifié, Julie -. زور - مزور - تقليد

Contrefait , difforme , mal fait , distant - age !

CONTREMANDER, v. a., révoquer un ابطل الامر - غير الامر

CONTRE-ÉPREUVE, s. f., dessin tiré sur un autre et qui marque les mêmes traits, mais à rebours, صورة مطبوعة عن رسم فيطلع كل ما فيها بالمقلوب عها هوفي الرسم الاصلى

CONTRESCARPE, s. f., pente du mur extérieur du جهة برانية من جدار الخندق , côté de la place مقائلة للقلعة

CONTREVALLATION, s. f., fossé et retranchement autour d'une place pour empêcher les sorties de la خندنی ومتاریس حول قلعته لمنع اهلها ,garnison عن الخروج والهجوم على المحاصرين

CONTREVENANT, E, S., o Kall william.

Contrevenia à, v. n., agir contre une loi, un en-. ٨ عبل بنحلاف - خالف العهد أو القانون , gagement

درفته شباک برانیه

CONTRIBUABLE, adj. com., qui doit contribuer aux الذي عليه المال - دفاع , impositions

CONTRIBUER, v. n., aider à , avoir part à , ٨٠ سعم في المصاحة - ساعد, عاون احدا على

Contribuer, payer les contributions, les impôts, ال حط ، A. دفع المال الدون المال ال

CONTRIBUTION, s. f., levée de deniers, impôts, الله , plar والكليف - فردة - مال

Contribution, taxe, livraison de denrées imposée par l'ennemi lors d'une invasion, d'une conquête, . Imposer des contributions, جالية - غرامية . رمى , رضع عليهم غرامات

CONTRISTER, v. n., affliger, donner du chagrin, I كسر خاطرة - الم - اسف

Contart, E, adj., très-affligé de ses fautes, par amour de Dieu, مال على خطية لاجل محية الله على خطية لاجل

CONTRITION, s. f., douleur des péchés par amour de Dieu, ندامة كاملة.

CONTRÔLE, s. m., registre de vérification d'un rôle, دفتر لتحقيق دفتر اخر - رُزنامة ,d'un registre

Contrôle, marque sur l'argenterie qui a le titre, qui a payé les droits , دمغتر.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le contrôle, قند.

. وضع الدمغة على Controle, marquer du controle, كثر الفصول , Controler , au lig. , critiquer , censurer , كثر الفصول 11 ne. تنفوضل على الناس ـ . 1 عدّ سيات الناس ـ ما هو فصولي ,controle point les actions des autres على الناس.

CONTRÔLEUR, s. m., officier qui contrôle, -Contrôleur d'ar ماحب دفئر التحقيق - رُزنوجي genterie, at le lo.

Controleur, qui se mèle de censurer, Jose -. كثير الفصول على الناس - فصولي

Controuven, v. a., inventer une sausseté pour Chose con- منع _ اخترع _ لفن , muire à quelqu'un , منع _ اخترع _ لفن . Chose con-بحكاية مصنوعة, trouvée,

Controverse religieuse, مجادلة _ مباحثة _ مناظرة مباحثة عن احوال الاعتقاد في الامور الدينية

Controvense, x, adj., discuté, contesté, تا دند محادلة مساحث عند مجادل فيد ـ

Controvensiste, s. m., qui s'occupe de contro-ماحث _ مجادل ,verses

CONTUMACE, s. f., défaut de répondre, de compa-عناد عن الحضور - عصيان الشرع ,raitre en justice , عناد عن

Contunace ou Contunax, s. com., accusé qui ne معاند عن الحضور عاصم الشريعة , comparait point ور دان

Contus, sz, adj., meurtri, sans entamure مدشدش ـ مصعصم

Contusion, s. f., meurtrissure, areas _ 145 _ .ضربة من غير شق

Convaincant, E, adj., qui a la force de convaincre, ملزم _ مقتع

CONVAINCRE, v. a., persuader, réduire par le raisonnement, par des preuves évidentes, à convenir الزمه لرايه _ اقنع احدا بالدلايل d'une vérité, Convaincre un accusé, عليه عليه, ثبت عليه الثبث المبت convaince de (accusé), als cur A. H Etre convaincu, persuadé, ماكد وماكد وعنك محقق وماكد

Se Convainere, v. réf., s'assurer de la vérité, de la réalité de, منا فقعة.

Convalescence, s. f., passage de la maladie à la sante, أفاقتر من مرض - جهة الصحة . Il est en con-عال يتنشنش من مرضد , valescence Compliment à quelqu'un عيال يتوجّم الى العافية sur sa convalescence, الحيد للم على العافية; الله تعافيك - الله يسليك: réponse

CONVALESCENT, E, adj., qui relève de maladie et متوجه الى العا فية - متجه للصحة , retourne à la santé, متوجه قايم من الفراش -

Controvense, s. f., débat sur des opinions, النيق مناسب مواف في Juger convenable, اي مناسب تحسن عناه - استحس - استلاق -clie, ay I.

> Convenablement, adv., d'une manière convena-كالواجب - كهاينبغي - بوحد مناسب - موافقاً ,ble _. C قام براجيد , Traiter quelqu'un convenablement عاملم بالواجب

Convenance, s. f., rapport, conformité, , 3, -ملايية - مناسبة - موافقة

Convenance, bienséance, all p'v Convenances, bienséances de société, 3,241_ , Il sait les convenances الواجسب - الادب , العرف الواجب Raisons et convenances humaines, حركترولياقة بشرية

Convenia, v. n., reconnaître une chose, en de-اتفق مع احد بالراي ـ اقر ب meurer d'accord الجتم على - اجتم على - اجع على - اجع على que, اجعوا علي ان Il faut convenir que, الابد من الاجتهاع في ان الديد من الاجتهاع في ان مصيح قولك ,vous dites

Convenir, faire une convention, se mettre d'accord ۔ تشارط معہ علی ۔ اتفق معہ علیے de, ابتني معدان _ . 0 شرط الشي عليه _ . 0 شرطه على ـ . 1 بئي امرة معم على ان ـ . 0 ربط معم ان ـ . Comme nous en sommes convenus, Comme nous ا. كها صار الشرط بيننا ـ كها تشارطنا en sommes convenus en nous quittant, اكيا انفار قتا ب انشاوط معم على الثين Convenir d'un prix إ I فصل الثين . . ٨ قطع الثين - شرط عليه الثين ills étaient convenus de se trouver dans tel endroit, كانوا رابطين مع بعصهم انهم يلتقوا في موضع اتفقوا على ان , Ils convincent de se rendre au palais Convenable, adj. com., sortable, qui convient, ابتنوا أن يتوجبوا إلى دار الأمير - Convenable, adj. com., sortable, qui convient, مكذا صار البنساء, المساء nous sommes convenus على ذلك تم الأنفاق

Convenir à, avec, avoir de la conformité, du rap-. ناسب _ وافق , port

- A صلح ل - A. لبق ل - O. كان مناسبا ل -J. L. Ces discours ne vous conviennent pas, ما يصلح لك دذا الكلام ما يحتى لك دذا القول العرف عندا القول vous convient-il . هذا الكلام ما دو من إسيمتك بلغ من قدرك ? (de parler ainsi (osez-vous bien) - جاء من قدرك ان تتكلم بهذا الكــــــلام , Cette charge no lui convient pas, ما انت كفو لبنتم هذا المنصب ما هو خُرْجه ما يصلح له هذا المنصب Celane convient pas à monintérêt, هذا ما بيخاصني الم Chacun sait ce qui convient à ses intérêts, -Si cela te convient, prends كل واحد يعرف خلاصه le, عند خرجک خده ال ال کان هذا خرجک خده ال هذا عالى كثير ما دو خرجي, cela rie me convient pas, ا ا convient de, ينبغي أن Il vous convient d'agir ainsi, اینبغی لک ان تعمل کدا Comme il con-. کہا بننع , vient, convenablement

Se Convenir, v. réf., avoir du rapport ensemble, . ناسب بعضم _ وانق بعضه

Convention, s, f., accord, pacte de deux ou plu-شرط على شي ـ النفاق على شي , sieurs personnes , plur. , عبود ; plur. , عبود . Faire une conven-د . . عبل معه شرط على , A. عبل معه شرط على A. . O. | Sons la con- شرط عليه ان - انشارط معه على بشرط ان , vention de

Conventionnet, LE, adj., qui suppose la conven-.شرطى ـ اتفاقى , tion

CONVENTIONNELLEMENT, adv., sous ou par con-. بالشرط التفاقيا , convention

CONVENTUEL, adj., qui est du couvent, 5,3. Conventuellement, adv., en communauté et selon

.على موجب قوائين الدير, les règles du rouvent

Convergence, s. f., état des rayons, des lignes qui vont en s'approchant, انتقارب اقتراب.

Converge, ב, adj., qui converge, בים בים.

Convengen, v. n., tendre et se réunir au même point, نقارب.

Convens, adj., religieux servant, clambin. Convensation, s. f., entretien familier, בולנ" _ . Ils ont eu une con کلام _ (Syrie) ملاقشة _ سحاكاة versation ensemble, حار بيثهم كسلام Entrer en conversation avec quelqu'un, فاتحه باللام. || Faire tomber la conversation sur quelque chose, شيرة شي A. ـ الشي المرى ذكر الشي المرى ذكر الشي l'éloquence, ذكر البلاغة I. || Le style de con-_ الكلام العادي , versation, le langage samilier الحكم

Converser, v. n., s'entretenir familièrement, .0 لقش مع ـ تحاكي مع ـ تكلم مع ـ تحدث مع (Syrie) - es - coloi.

CONVERSIBLE, adj. com., qui peut être converti,

Convension, s. f., transmutation, changement de احالة - فلب - انقلاب - استحالة , forme

Conversion, changement de foi, رة للابيار, -رجوع الي الايان

Conversion, changement de mœurs, de sentimens, avec amelioration , أرجوع عن المناحى - الوية

Conventi, e, adj., qui a réformé sa vie ou embrassé une autre religion, تايب. Converti à la foi راجع الي الايهان ,catholique

Conventible, adj. com., qui peut être changé contre, بنفلب . Billet convertible en ar-Conventualité, a. f., état d'un convent, ديرية ,eent, إنسك يكنك تاخذ بدالد دراهيا. الاجراء المارية

Se Convertir, v. réf., changer de croyance, انتعى الرفص و دخل الى الدين الحقيقى I. ـ مرجع الى ايهان A.

Se Convertir, changer de mœurs, ارتجع عن المناهي المن

Se Convertir en, se changer en, الشحال. La montagne se convertit en or, انقلب الجبل دهبًا.

CONVEATISSEMENT, s. m., changement, تغییر . قلب ـ احالتـ ـ صرف ـ بدال.

CONVERTISSEUR, s. m.; qui réussit à convertir les infidèles, هادى الصالين.

Convexe, adj. com., courbé à l'extérieur; l'opposé de concave, مقبّ _ مقبّد.

Convexité, s. f., ass.

Conviction, a. f., effet d'une preuve évidente, d'une vérité sur l'esprit, الزام اقتاع.

د تاکید _ تحقیق و , Conviction , preuse certaine . اثبات عندی محقق و , Tai la conviction que . ماکد ان

Convié, s. m., prié à un festin, مدئوم

Conviea, v. a., inviter à, دعا الى شى O. Convier à un repas, دعا الى الاكل ـ ١٠ عزم للغذا.

Convive, s. com., qui est invité et se trouve à un repas avec d'autres, ندیاء; plur., دیاء.

Convocation, s. f., action de convoquer, اجاع اجمع المر بالاجتماع - جع

Convoi, s. m., cortége d'un corps qu'on porte en cérémonie à la sépulture, ا جِنَارُة _ عِنَارُة

Convoi, provisions pour un camp, une place, قافلة زاد قومانية ـ دُخيرة

Concoi, vaisseaux, soldats qui escortent des provisions, des bâtimens, عَفْسُ مَاكَبِ السَّجَارِ لَتَغَفِّرِهَا مِراكَبِ السَّجَارِ لَتَغَفِّرِهَا وَسَجِيهَا أو عساكر تَبْغَفُر قَافَلَدُ الزَّادِ و القومائية.

Convoi, réunion de bâtimens marchands escortés par des bâtimens de guerre, جلد مراكب حرب تحفرها

Convoiten, v. a., désirer avec avidité, avec une passion dérèglée, يغى أشتهى I. _ يغى A.

CONVOITISE, s. f., day - day.

Convoler, v. n., se marier en secondes noces, تازوج ثاني مرة

Convoquea, v. a., faire assembler par autorité juridique, جع A. - امر بالاجتباع.

CONVOYER, v. a., escorter pour protéger, حفر _ عفر _ عفر .

CONVULSIV, IVE, adj., qui se fait avec convulsions, بتلوى _ بالتواء كلاعصاب.

Convulsif, qui donne des convulsions, Colo.

Convolsion, s. f., mouvement violent et involontaire des muscles, التواء كالعصاب - التواء كالعصاب - القوة التواء كالعصاب القوة التواء كالعصاب كالعصاب

Consulsion, au fig., grand mouvement, emportement, قوة.

CONVULSIONNAIRE, adj. com., qui a des convulsions, مبتلًى بالنوا الاعصاب ـ هذا و

- طيون , CONYSE, s. f., sorte d'herbe aux puces - طيون .

Coobligé avec un ou plusieurs autres dans un contrat, ماروم مع.

مساعد على شي ـ فاعل مع ,qu'un,

COOPERATION, s. f., action de coopérer, sul Coopenen, v. n., opérer conjointement, del-احدا في فعل او على شي

COOPTATION, s. f., admission extraordinaire dans ادخال اتخاذ استال اتخاد.

COOPTER, v. a., admetire quelqu'un dans un corps, en le dispensant des conditions nécessaires, عن التحداد المعادة المعاد ادخل احدًا في جاعة من غير بحث

. بلسم التعقيبة, Copanu, s. m., baume

COPAÏBA, s. m., arbre du Brésil dont on tire le co-شجرة بلسم التعقيبة , pahu

الويقظان _ ديك ; plur., ديك ; plur., ديك , plur., ديك إلا Copal, s. m., gomme d'une odeur agréable qui en-.سندروس بلوري, tre dans le vernis,

COPALME, s. m., resine liquide, عثير سايل.

COPARTAGEANT, E, s., qui partage avec un autre dans une association, مثقاسم.

COPEAU, s. m., éclat de bois enlevé en le coupant, . نشارة Des copeaux . شوتنة

COPHTE. Voyez COPTE.

COPIE, s. f., écrit fait sur un autre, imitation, . صُور , plur. ; صورة - نُسْنِي , plur. ; نُسْنِية

COPIER, v. a., faire une copie, A. -.0 اخذ صورتم

Copier, au fig., imiter les actions, ett., منبع A. .قلد ـ .٥ نقل ـ

Se Copier, v. réf., se répéter, مكرر العمل او لكلام _ 121.

COPIEUX, SE, adj., abondani, كثير - جزيل و في _ وافر

د نشائح , plur. وناسخ , plur وراق - دراق الله وراق - وراق

مقلد , Copiste, qui imite, عقلد

Сорворвієтьняя, adj. com., qui possède par indi- sa parure, عندو.

Соориваткия, тыся, s., qui coopère avec quel- vis une maison, etc., avec un autre, مالك الشي بالشركة مع غيرة

> COPTE ou COPETE, s. m., chrétien égyptien de la secte jacobite, قبطي; plur., أقباط ou اقباط

. اللسان القبط , ancienne langue d'Égypte , اللسان القبط . COPULATIF, IVE, adj., qui lie les mots, ebbe -. Et, conjonction copulative, بواو العطف

COPULATION, S. f., coit, asker

COPULE, s. f., mot qui joint l'attribut au sujet, ما يجهم بين المبتدا والخبرو المسند و المسندالية

Coo, s. m., mâle de la poule, ورك (Barbarie) -

Coq-x-L'Ank, s. m., discours sans suite ni raison, كلام بلا معنى

; قشر الجوز , Coque, s. f., écuille d'œuf ou de noix plur., قشر البيض - قشور deuf à la coque, - جوز القز ,Coque de ver à soie . بيص برُشت شرائق , plur. , شرنقتر

Coque du Levant, baies des Indes, qui enivrent les poissons et tuent les poux, .طعم السيك

Coquelicor, s. m., petit pavot des champs à fleur rouge, جَمْقَيْق _ شَعْنَة _ نِيَّة مِنْ رَبِي , rouge

ثوع شقية _ حواية , CoqueLourde, s. f., plante

der و Coqueluction, s. m., اطنتوا

COQUEMAN, s. m., vase pour faire bouillir l'eau, اباريق ، plur. ; ابريق - كوكوم

Coquener ou Albekendie, s. m., plante, کا کئے son fruit, حت اللبف

Coquet, TE, adj., qui cherche à plaire, à donner مدلل - معجبانی - مغنیج ، de l'amour

Coquet, qui fait l'agréable, qui est recherché dans

تغنّب على , Coqueter, v. n., faire le coquet نغنج على النعندر العاجب - تدلّل على

Coquetien, s. m., marchand d'œufs, de volailles, بياع بيض و دجاج

Coquetier, petit vase pour manger les œuss à la coque, طُرؤ ; plur., طُروؤ.

COQUETTERIE, s. f., manières, paroles employées à dessein de plaire, d'attirer, خنج على احد الأعلى احد الأعلى احد الأعلى احد الأعلى احد الأعلى الحد المعلى الدلل على الحد المعلى الدلل على الحد المعلى الدلل على الحد المعلى الدلل على الحد المعلى ا

Coquetterie, parure affectée, 3,300.

Coquillage, s. m., petit poisson testacé, coquille . ودعة محارة - قوقع

Coquille d'œuf ou de noix, والمجوز, pl., والمجوز, pl., والمجوز, coquille d'œuf ou de noix, والمجوز, plur., قشور المجاوز, قشور

خستر, plur., خاسر, coquin, E, s., voleur, fripon ; خاسر, plur. ، ابن حرام - حرامیت , plur. ; حرامی

Coquinente, s. f., action de coquin, خسران .

كورلينسا , Conatine, s. f., plante marine, كورلينسا .

COBALLIN, E, adj., couleur de corail, صياد مرجاني.

تعراب, s. m., gros oiseau à plumage noir, غربان, plur., وقائل ما اعربة ou غربان ; plur., وقائل ما اعربة ou غربان ou خربان ou خراب نول و plus lent que le corbeau de Noë, ابطى من عراب نوح ; prov.

CORBEILLE, s. f., panier d'osier, مشئة علم plur., مشئة

Corbeille, bijoux, etc., donnés dans une corbeille à une mariée, هدية العريس للعروس.

COABILLARD, s. m., char à transporter les morts, عربانة لنقل الموتا

Condition, s. m., petite corbeille, شليلة. . ترع لعب , Corbillon, sorte de jeu

CORDAGE, s. m., assemblage des cordes pour la manœuvre d'un vaisseau, احمال. Cordage, corde, احبال. Cordage fait de roseaux, افوال. Cordage fait de roseaux, امراس.; plur., امراس. Corde à puits, ارشبة ; plur., ارشبة ; plur., ارشبة ; plur., اوتار ; وتار ; plur., وتار ; plur., نبلات , plur.

Corde, au sig., la potence, acha- ci.

جدول Corde pour aligner, عدول.

CORDELER, v. a., tresser, tordre en corde, صفر 0. ـ برم ـ 0. صفر

COBDELETTE, s. f., piece one.

CORDER, v. a., faire de la corde, كتل الحبل o.

CORDERIE, s. f., lieu où l'on fait les cordes, art de les faire, كبالة.

CORDIAL, E, adj., qui conforte lecœur, نافع للقلب. Cordial, au fig., qui procède du cœur, قلبي.

CORDINLEMENT, adv., tendrement, de tout son من صهيم الفواد ـ من القلب, eccur, affectucusement من صهيم المحبّة و صديق الوداد ـ

CORDIALITÉ, s. f., affection sincère et tendre, صدق و صفاء خلوص _ محبة القلب.

CORDIER, s. m., qui fait et vend la corde, حَبَال. CORDON, s. m., tresse, ruban, قيطان ; plur., بنود وياطين . Cordon de caleçon passé dans une coulisse à la ceinture, دكك , plur., دكك.

Cordon, suite de postes militaires, صف عساكر, Cordon, bord façonné autour d'une pièce de mon-

. حيل السرة Cordon ombilical, أسرة

CORDONNER, v. a., tortiller en cordon, Jap 0.

CORDONNERIE, s. f., métier de cordonnier, أسكا فية 1.

قيطان صغير, CORDONNET, s. m., petit cordon, عيطان صغير.

CORDONNIER, ERE, s., qui fait et vend des souliers, des bottes, صرماتي اسكاني ـ اسكاني ـ مسكاني ـ خراز ـ اساكفتر.

Condouan, s. m., peau de chèvre préparée, سختیان. Cordonan blanc, peau de brebis préparée, حورة; plur., مُورَ, plur., ورة

Connouz, ville d'Espagne, قرطبة.

ماكن _ عاسى _ مجلد , Coalace, adj. com., ماكن _

Coriace, au fig., difficile, dur, avare, قزين

Cobiacze, adj., qui a la consistance du cuir, جادى.

CORLANDRE, s. f., plante dont la graine est aromatique, carminative et stomacale, تابل ـ كزيرة . Semence de coriandre, عليان.

CORMIZA OU SORBIEA, s. m., arbre très-beau, à bois très-dur, أشجر الغبيرا.

Совмован, s. m., oiseau aquatique, -Ц! 36.

قايد الفيل, conducteur d'éléphant, قايد الفيل

CORNALINE, s. f., pierre précieuse, transparente, rouge, عقيق; plur., عقابق.

- قرنان ـ مُقرن ، CORNARD, s. m. fam., cocu, مقرن ـ مُقرن ـ م

Cheval cornard, qui fait entendre par les unseaux un bruit indiquant qu'il est poussif, يطلع يطان يطلع مناخيرة حس يدل على صيق نفسه.

CORNE, s. f., partie dure, qui sort de la tête de quelques animaux, قرن; plur., نصاب مـ قرون (Barbarie). Coup de corne, نطحة A.

Come, partie dure d'un pied non fourchu d'animal, حافر; plur., حوافر Corne de pied fourchu, اطلاف; plur., ظلف

Porter des cornes, être cocu, عرض عرض. Cobre de Cebr, s. f., plante sauvage et cultivée, رجل العراب _ اطريلال _ قرن الايل.

Coane D'Ammon, s. f., pierre, whole ...

Connéz, s. f., première tunique de l'œil, et qui renserme toutes ses parties, قرنبة العين.

CORNEILLE, s. s., oiseau du genre du corbeau, plus petit, عثراب صغير ; plur., والتي عراب صغير ou زائل ou

COBNEMENT, s. m., tintement dans les oreilles, مانين ودوى في الاذان

Connemusz, s. f., instrument à vent champêtre, composé d'une peau ensiée et de tuyaux, ë, s.

CORNER, v. n., sonner d'un cornet, نفنح البوق 0.

Corner (oreilles), طنّ O. Les oreilles me cornent, نطُن

Совнет, s. m., petit cor, petite trompe, بوق

دواية حبر, Cornet, vase pour l'encre

; plur. وقرطاس , Cornet, papier roulé en cornet قرقة ورق - قراطيس.

CORNETTE, s. f., coiffure, الراس للنسا و المنافق المن

Conniche, s. f., ornement en saillie au-dessous d'un plafond, قوصرة ; plur., افريز ـ رفوف. Connichon, s. m., petit concombre à confire, ضغبوس ; plur., ضغبوس.

- قراصية - قرانيا , Connounce, الشوم - قراحيق - عراصية - قرانيا ,

CORNOULLER, s. m., arbre, life,

Coanu, R, adj., qui a des cornes, כֿפ פֿרנט.

Cornu, au fig., mauvais, faux, en parlant d'une . ناطل _ فاسد , raison , d'un raisonnement

COROLLAIRE, s. in., ce qu'on ajonte de surabon-دليل يُقدّم لزيادة الناكيد, dance pour prouser

Corollaire, conséquence tirée d'une proposition,

. نتایج , plur. ; نتیجة _ ثوابع , plur. ; تابعم العظم لاكليلي , COBONAL , s. m., OH FRONTAL , os , العظم للكليلي .

CORPORAL, s. m., linge carré sur l'autel pour poser - صيدة - لفايف, plur., فأيف - صيدة الفاقة شوشفتر.

Corporation, s. f., association autorisée de gens . حرف بالا وحرفة _ حاعة , plur و ماعة

Corporel, LE, adj., qui a un corps , لم جسم.

Corporel, qui concerne le corps, Same .جسہانی ۔ جسہی

بشرى ا حسيائي , Corporel, opposé à spirituel CORPORELLEMENT, adv., Lilus.

.ما فيه علط _ صحيح _ مصبوط Conposition, s. f., action de rendre le corps aux esprits, terme de chimie, تجسيم.

Conformen; v, a., donner un corps à ce qui n'en a pas, -----

Cours, s. m., substance étendue, impénétrable, : جرم .. اجسم , plur. ; جسم ـ اجساد , plur ; جسد ; بدن _ جسم _ جسد , Corps animé ; بدن _ جسم _ ابدان ,plur.,

الجثة _ البدر Le Corps, le tronc de l'animal, الجثة _ بدن بلا روح - جثث ; plur. , جثث روح - بدن بلا روح -ـ جفع : plur. , فقت ـ

فرقة عساكر, Corps, au fig., portion d'armée, فرقة . حادة _ جعية , Corps , société , عادة _ حادة _ .

.ا جرام, pl. جرم , Corps , globe , disque des planètes يدنته, partie d'habit du col à la ceinture, دنته

Corpe, épaisseur, solidité d'une étoffe,

قولا , force intérieure du vin , قولا .

A Corps perdu, sans crainte, avec ardeur, .من غير أهابة ـ من غير مبالاة

J'ai fait cela à mon corps désendant, malgré moi, Je l'ai tué à mon corps عبلته عصبا على , بالضرورة قتاته و انا ,délendant ma personne ادافع عن نفسي. [Se saisir corps à corps, "تقايضوا بالبدير" Corps pour corps (répondre de . كفلم بخطر الراس , (quelqu'un

Dròle de carps , plaisant , مسخري _ بيخسو.

CORPS-DE-GARDE, s. m., soldats posés en un lieu . عفر _ حُرَاس _ حُرَس , pour faire garde

Corps-ile-garile, lieu où se tiennent les soldats de . غفر _ بيت الحرس , garde

Coaps-ne-Logie, s. m., partie de maison formant .مسكن ـ قطعة من الدار, appartement séparé

Confulence, s. f., grosseur, Julia.

Conputent, E, adj., gros, and - -

Conpuscule, s. m., petit corps, atome, 813.

Connect, E, adj., où il n'y a pas de fautes,

على العبط , CORRECTEMENT , adv. , sans faute , العبط .

Connectaun, TRICE, s., qui corrige les fantes, Correcteur, qui reprend, reprimande, سکوه

Connectiv, s. m., qui a la vertu de corriger, de tempérer, كاسر - مصلي .

Correctif, adoucissement au discours, pour saire passer quelque chose de trop fort, "ild.".

Connection, s. f., action de corriger les erreurs . تصليح - اصلاح - تصحيح , d'un ouvrage

Correction, réprimande, action de châtier, je justification de châtier,

Correction, qualité de ce qui est correct, pureté نهذيب الكلام - صحة - ضبط , de langage

CORRECTIONNEL, LE, adj., تادیبی.

Connélativ, ive, adj., ____i.....

CORRELATION, s. f., relation reciproque,

Connespondance, s. f., rapport entre les choses, المناسبة _ موافقة , les personnes

Correspondance, relation entre les marchands pour le commerce, الخذ وعطا . Il est en correspan-بينه ربين فلان اخذ وعطا ,dance avec un tel Correspondance, commerce de lettres, Like _ قالم الله Lier une correspondance entre deux per-اوصل بينهم حبايل الراسلة, sonnes

Connespondant, s. m., négociant en correspondance avec un autre Jas; plur., La.

Correspondant, celui avec qui on est en corres-مكاتب ,pondance de lettres

Connespondant, E, adj., qui se correspond, منشاسب _ مشقابل

Connespondre, v. n., répondre de sa part, par sentimeus, par actions, قابل م وافق . Correspondre à l'affection de, قابل محته بيثلها.

Correspondre avec quelqu'un par lettres, ____, -تراسلوا _ تكاتبوا _ كاتب احدا

Correspondre, se rapporter à, répondre par sy-1. وافق - طابق ل, على - ناسب - قابل , métrie, L'an de J.-C., qui correspond à l'an de l'hé-سنة... المسيحية الموافقة لسنة... الهجربة ,gire

Se Correspondre, v. récip., se rapporter symétri-.وافق بعضه _ انقابل _ انتاسب , quement

Conntron, s. m., galerie étroite, passage entre des appartemens, دهایز و pl., دهایز Corridor avec des chambres à droite et à gauche, chambres à droite et à gauche,

Connigen, v. a., ôter les défauts des choses, قاضى مبرطل, مرتشى, Juge corrompu, فاسد العاسي مبرطل, مرتشى vaise habitude, وجعد عن العادة الردية - اتابه عن العادة الردية -Corriger, reprendre, châtier, _31.

Corriger, tempérer les essets de, inh .I كسر حلق الشي , قوة الشي

Se Corriger, v. ref., s'amender, ا أيعدل - انعدل - انعدل عليه ; plur., وتاغير عليه و العدل عليه عليه العدل - نظم حالم - ثبقف حاله - قوم سيرتنم - تادّب

Préceptes utiles pour روض سيراثه عدب سيراثه s'instruire et se corriger, حكم مفيدة للتعليم Se corriger والتهذيب و التقويم و التاديب d'un défaut, ناب عن , من ـ رجع عن , 0.

Connicible, adj. com., plan.

مقوع .. مشدد, adj., عشد .. مقوع ...

Connobonation, s. f., action de corroborer, . تنقویت دنشدید

CORROBORER, v. a., fortifier, قوى مشدد ـ قوى CORRODANT, E, adj., qui rouge, JI- JEI.

CORRODER, v. a., ronger pen à peu, JO.

CORROL, s. m., préparation du cuir, ¿ 5.

CORROMPRE, v.a., gâter, altérer, انْرْع - افسد A. -افسد الهوا ,Corrompre l'air افسد الهوا ,Corrompre la انشي اللحم - نزع , عفن اللحم , viande ,

اوقع ـ افسد , Corrompre , debaucher une femme

Corrompre, gagner un juge, un officier, etc., à prix d'argent ou autrement, شا _ برطل, O. Présent pour corrompre un juge, برطولا _ برطيل Sc laisser ارتشى ـ تبرطل - . A قبل البرطيل ,corrompre

Corrompre, tronquer, altérer un passage, un درف - غير texte,

Se Corrompre , v. rés., se gater, مسور أنفسد A. Se corrompre (cau, viande), انشر - انتزع A. [Se corrompre (viande), رنعفر.

Connompu, E, adj., gaté, عاسر عالم Eau, viande corrompue, تحشد ميشحة _ منيد منشحة _

الحم منشع , منزوع , معفن - مُيت منزوعة. Corrompu , en parlant d'une personne, des mœurs , ارف - اكال ، Coaroste, IVE, adj., qui corrode . اكل ـ سوف , Cornosion, s. f., action du corrosif

Соввочев, v. a., apprêter le cuir, субова

ב جلودي , s. m., qui apprête le cuir, ב جلودي

CORRUDE, s. f., asperge sauvage, S., alle

COBBUPTEUR, TRICE, s., au fig., qui corrompt les mœurs, l'esprit, le goût, مُفْسد. Corrupteur d'un juge, مبرطل مراشي.

Connuptibilité, s. f., qualité de ce qui est corruptible, قابلية الانفساد.

CORRUPTIBLE, adj., qui peut se corrompre, فانسى ـ قابــل للانفســاد, Juge corruptible, قاضى يقبل الرشوة, البرطيل.

Connutrion, s. f., alteration des qualités principales de la substance, putréfaction, انشراء ـ عفونت ـ عفونت ـ عفونت ـ

Corruption, action de corrompre, افساد.

.فساد , Corruption, au fig., depravation,

Corruption, changement vicieux dans le texte d'un livre, تحريف - ثنايير عكس.

Corruption, moyens de corrompre un juge, رشولا _ برطيل.

Coas, s. m. pl., cornes qui sortent des perches du cerf, قرون الايل.

Coasac, s. m., espèce de renard de Tartarie, قرصق.

CORSAGE, s. m., la taille des épaules aux hanches, البدن من الاكناف الى الاوراك. Corsage délié, قد مثل الرميح - خصر نحيل.

CORSAIRE, s. m., commandant d'un voisseau armé en course, ().

مرکب قرصان, Corsaire, vaisseau armé en course, امرکب قرصان, Corsaire, au fig., homme méchant, dur, inique, حراكب

Совятет, в. m., petite cuirasse, אָנָלאָ

Conser, s. m., vêtement, چنون - صديري.

Contéce, s. m., suite nombreuse de personnes qui accompagnent un grand, موكب; plur., مواكب ; plur., محافل . En grand cortége, en grande pompe, باحتفال عظيم ـ بالالاى

CORTUSE, s. f., plante odorante, astringente, اذان الدبّ ـ قرطاس

Coavéable, adj. com., qui est sujet à la corvée,

Convée, s. f., travail gratuit et forcé, المُخْرُ. Faire travailler à la corvée, prendre par corvée, مُخْر. الْ Étre pris de corvée, المُخْر.

Corrée, au fig., embarras, بلشة ـ سخولا. Je lui ai donné la corvée de venir ici, سخونه بيجبى لهوس سخولا الى شے Donner une corvée à quelqu'un, سخولا الى

Converte, s. f., vaisseau léger pour aller à la découverte, ثقاير; plur., نقاير.

Солугие́к, s. m., chef d'une secte, celui qui se distingue le plus dans sa profession, ربيس.

Cosaques, s. m. pl., peuple, القزاق.

Cosmetique, adj. com., qui sert à embellir la peau, ما يستعيله الحريم لتنعيم الجلد و تحسين لوند. Cosmogonie, s. f., système de la formation du monde, راى في ترتيب العالم.

Cosmognaphe, s. m., qui sait la cosmognaphie, عارف برسم الدُنيا

Cosmographie, s. f., description du monde entier, ارسم الدنيا

Cosnologiz, s. f., science des lois du monde physique, علم قواعد الدنيا.

Cosmonocique, adj. com., de la cosmologie, بخص قواعد الدنيا

Cosmorolite, s. m., citoyen du monde qui n'adopte pas de patrie, كل البلاد بلادة ـ من كل الارض.

Cosse, s. s., enveloppe de certains légumes, قشر plur., عُمَّد مِحْرُوب مِ قَشُور; plur., اعْمَاد أَعْمَاد أَعْمِ أَعْمِيد أَعْمَاد أَعْم

Cossen (SE), v. récip., se battre, en parlant des béliers, نالاطش.

Cosson, s. m., petite vermine qui gâte le blé ... النوس العلة

كثير القشر , cossu, z , adj., qui a beaucoup de cosses,

Cossu, au fig., riche, مقرش مبسوط م متيسر. شدّ معمر _ ا . كسم البس . Costume, s. m., manière d'habillement, اشدّ Costumes, v. a., habiller suivant le costume, لبّمن كسم مناسب

au surcau, Luis.

Core, s. f., marque numérale pour l'ordre des pièces, علامة.

Côte, s. f., os courbé et plat placé obliquement sur les côtés du thorax, خلعة _ ضلوع ; plur., وضلعة et اضاع ا اضاء. Côte stermale, vraie côte, ضلع كاذب, Gotcasternale, fausse côte إ. ضلع صحيح يشرسوفي ; plur., شراسيف "Côte à côte, près دشره ما اعتنى باحد - خلى على ناحية | Serrer les vôtes à المجنب بعضهم المعنى الحد - المعنى ال ا لتر عليه . - O لزة , quelqu'un , le presser vivement Côte ou Coteau, penchant d'une montagne,

.جانب الحيل Côrk, s. m., partie d'une chose, مقلق عناد; العامة ; plur., وضلعة والمادة عنادة المادة عنادة المادة pl., جانب - اجناب , pl., جنب - نواحي , pl., .صوب - جهة - اطراف , plur., طرف - جوانب Le côté droit, le vôté gauche, , إنب البير، من كل جانب De tous côtés, بأنب الشيال || Ils s'en allèrent les uns d'un côté les autres d'un ا.ناس راحوا لجهة و ناس لجهة اخرى , autre " Celui-ci agrippe d'un côté, celui-là d'un autre, , De quel Aimer les cotillons, au fig., aimer les femmes, عداً بنتش من مَيْل وهذاك من ميل côté est-il allé? وأي صوب وأم Il est du côté du jardin, اهو صوب البستان, Ce côtéci du fleuve, L'autre côté du fleuve اهذا الصوب من النهر Se . قاطع النهر - هذاك الصوب من النهر mettre l'épée au côté , انقلد بالسيف.

Côte d'un animal, de l'aisselle à la hanche, -; . جوائب , plur. , جانب - اجناب , plur. ,

Côté, sace, aspect d'une assaire, , plur., و من وجه أخر , D'un autre côté , جهة _ وجولا

Côté, parti, حزب عرض Se ranger du côté de, O. شد ظهره - تعصّب بد - A. طلع من غرضه المعلى . Costal, B, adj., qui appartient aux côtés, في عام المعلى من غرضه المعلى المعلى

A Côlé, prép., بنع - ساج - ساع. الع. A côté de moi, جنبي - جانبي . ا Mettre quel Costus, s. m., arbrisseau des Indes, ressemblant que chose à côté d'une autre pour les comparer, O. Fur le côté, couché, renversé, على جنب

> De côté, par le côté, adv., de biais, obliquement, منحرفا على شقة. Regarder de côté, avec dédain ou colère, نظلم فيد بعضب 0.

> Mettre de côté, en réserve, خلی علی ناحیة خید کاف Laisser de côté, abandouner, ne pas s'occuper d'une chose, d'un homme, طوح شيد A. ــ

> صفي الجبل, S. m., penchant d'une colline, صفي الجبال مطلع - جانب الجبل -

> Côtelette, s. f., côte séparée d'un mouton,

Coten, v. a., marquer par lettres ou par nombres . وضع عليد علامة - علم على - اشر ,des pièces

Cotente, s. f., société, compaguie de quartier, de famille, Tela - Tiero.

Còriea, adj. (pilote), qui connaît les côtes, خبير, عارف بالسواحل

فسطان تحتائي , Cotillon, s.m., jupe de dessous .0 حبّ الفسطان

COTISATION, s. f., action de cotiser, impôt par cote, فرض على كل واحد - انفريد

Cotisea, v. a., taxer par cote, b. I. -🗚 فرض عليہ

Se cotiser, v. ref., ami على على المجاب المجاب على 0. Ils se cotisèrent chacun suivant ses moyens, واحد منهم على قدر مالد

Сотои, s. m., bourre du cotonnier, ed. Net-

; نَفُساء , Femme en couche إا ايام النفاس , couches و نَدَف القطن , Femme en couche و نَفُساء , ا مقاط الجنين , Nettoyer le coton avec le plur. , نديف المحنين , Pausse couche المقاط الجنين المعالم - اسقطت الامواة , espèce de rouet , المراة , Celui qui المراة , espèce de rouet المراة , celui qui المراة , espèce de rouet nettoie le coton avec cette machine, al Toile l'India A. de coton, خام - قطنية Coton d'écritoire, لفايف, plur., نفافة | Fourré, rembourré de أليقة _ صوفة الدواية مرتع في الدلال, Élevé dans du coton, مرتع في الدلال. Cuton, duvet, poil follet, - ;

COTONNER, v. n., se couvrir de coton, devenir mol et spongieux, قطري.

COTONNEUX, SE, adj., , bas.

COTONNIER, s. m., arbuste qui produit le coton, . شجر القطري

Coroyen, v. a., aller côte à côte de quelqu'un, - تبع , Côtoyer, aller le long de لاصحاق .1 سار بالقرب من

COTRET, s. m., petit faisceau de morceaux de bois حزمة حطب

COTTE, s. f., jupe, obid.

Cotte de mailles, s. f., عيص حديد - زرادة - قيص نزدیت دوال، عن دید

COTULA, s. f., plante voisine des camomilles, .نوع بابونيو - ويتناديك اخوان

COTYLEBON, s. m., ou Nombril de Vénus, plante, .سرة الارض انشى - اذان القسيس - اذان القاصى Cou, s. m., partie du corps qui joint la tête aux فاق ; plur., عنق _ رقاب ; plur., وقبة , plur., Rompre le cou à quelqu'un, كسر وقينه I.

COUCHANT, s. m., l'occident, بغرب عا عرب. Couchant, adj. , (soleil), عند الغيب الشيس عند الغيب الشهس عند الغياب الغروب.

. تنځت په سريو و lit

Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., ربض Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., ربص

Couche, linge dont on enveloppe un petit enfant,

ددنة, Couche, enduit, اددنة.

Couche, se dit des choses mises par lit, [3]; .طبقة ـ طاقات , plur. , طاق - راقات , plur.

Coucnée, s. f., lieu où l'on couche en voyage, قرناقات , plur. ; قونائ _ منازل , plur ; منزل

Coucher, s. m., action de se coucher, انوم - وقاد. Coucher du soleil, des astres, غروب ـ غروب الم moment du coucher du soleil, المغرب. ¡ Heure intermédiaire eutre le coucher du soleil et minuit, العشا.

Concuen, v. n., passer la nuit dans un endroit, بيت ـ ١٠ ٨٠ بات ـ ٨٠ نام

رقد في الفرشة, Coucher, v. a., mettre au lit, الفرشة, O. Coucher, étendre de حطر نوم , نيّم في الفوشة_ .نيم ـ رقد ـ مدد ,son long

Coucher, reuverser par terre, ارمى على الارض الم Coucher la face contre terre, مطبح على الارض A. ورج - ميل Coucher, incliner, ميل

.قبد في الدفتر, Coucher par écrit, قبد في الدفتر

ارشد البه الكحلة _ حرّر عليه المحلة . Coucher en jone, au fig., avoir en vue, قبل 0. Se Coucher, v. ref., se mettre au lit, فام في فرشانه A. - رُمُ ارقد , Va te coucher وقد -روح نام

Se Coucher, s'étendre de son long, Si'-Couche, s. f., lit, فواش . Couche, le seul hois de على ظهرة Se coucher sur le ventre, انبطير على بطند _ Se coucher les pieds sous le les oiseaux, on dit, جثم O.

Sc Coucher, astre, Up 0. - Ule I.

COUGNETTE, s. f., petit lit, -:

COUCHEUR, SE, s., qui couche avec un autre, beil de. . صبحيع - نوام مع غيره

Covcov, s. m., oiseau, كوكو , dlde - digital ماكوك , (Barb.), طكوك

Coude, s. m., la partie extérieure du bras où il se plie, حكس _ مرفق _ كيعان , plur., كوع Endroit معطف المرفق , opposéau coude, pli intérieur du bras,

.عوجة, Coude, angle, détour, عوجة

Couner, s. f., mesure de longueur, 51,3; plur., فراع هاشمي - اذرع

Counoyen, v. a., heurter quelqu'un du coude, .دفش ۵۰٫ دفسش ۵۰۰ زن بکوع

COUDRAIR OU COUDRETTE, s. f., lieu planté de شجرية بندق ,coudriers

Counne, v. a., joindre avec du fil passé, bis.

Coudre, au fig., rassembler, ajouter l'un à l'autre des passages de livres, الفية.

Cousu, z, adj., bes.

شجرة البندق , counter, s. m., noisetier, شجرة البندق

COUENNE, s. f., peau de pourceau, جلد خنز ير

. قفف , plur. , قفة ; plur. , قفف.

COULAGE, s. m., perte de vin, etc., par écoulement, 1.1

COULAMMENT, adv., d'une manière coulante, aisée,

COULANT, E, adj., qui coule, July - - - -Næud coulant, qui se serre et se desserre, abid.

Coulant (homme), aisé en affaire, J. ...

.سبل, en parlant du style, faeile, سبل.

COULER, v. n., se dit du liquide qui suit sa pente, الله المون معتم , Couleur obscure المون فاتني المون فاتني الله I. عرى - I. سال - I. ساح الله الله الله الله ال

Pour les chameaux, on se sert de, عرك O.; pour فطر منقط O. | L'eau coule par le plasond dans l'appartement, يكف البيث (prét., وكف).

> Couler, en parlant d'un vase d'où le liquide sort, il. . (وب- رئيطر منظر منظر منظر منظر منظر منظر منظر بالمنظر بالمن

Couler, en parlant d'une chandelle, d'une hougie,

Couler, glisser doucement, en parlant de choses solides, عن بق - زحلق - ٨٠ إحل - ٨٠ إحف , ٨٠ Couler de la main, échapper de la main, انيلص من البد البداء. Voyez GLISSER.

Couler, au fig., passer (temps), قر O._ مضي ا Couler, partir de l'esprit, du cœur avec facilité, ال سال I.

يبس أو وقع , Cauler, en parlant de la vigne العنب من أول انعقادة

Couler bas, فرق I. - غرق A.

Couler, v. a., passer à travers une étoffe, etc., .صفى - روق

Couler, verser dans un moule une matière fondue, .0 سکب د. 0 صت

Couler, mettre adroitement en quelque endroit, ادخل الشي بلطافت في, بين , parmi quelque.chose, ... Couler, dire doucement, adroitement, زحلق.

Couler à fond un navire, فعطس = عرق .

Couler, au fig., un sujet, en dire tout ce qu'on

Couler une personne, la ruiner, أحرب أحدا ... خرب بشد

ادخل نفسه بين ,Se Couler parmi des personnes انسل ودخل بسنهم ـ

Se Couler, se laisser glisser le long de, فقسة بلطافة من

COULEUR, s. f., by; plur., lell. Couleur claire,

mauvaise, qui n'est pas unie, أبطة , De toutes d'un quadrupède أون كدر Donner des coups de pied , .اشكال والوان, couleurs, de toutes façons,

pl., صبغ ـ صباغ , couleur, drogue pour teindre الون - اصعاع

Changer de couleur, لون الرجم Changer de couleur, أتخطف لوند ـ تنغير لوند

Couleur, au fig. , apparence, S

Couleuvae, s. f., serpent, a. Avaler des cou-المرار , leuvres , souffrir des désagrémens , تجرع المرار

Couleuvnée ou Bajoine, s. f., plante, كرمة بيضا . هزار جشان - فاشری ه فاشر -

مدفع طويل COULEVERINE, s. f., long canon, مدفع Cours, s. m., suc de viande, موبة اللحم مرقة ليم

Vent coulis, qui se glisse à travers des fentes, ربيح داخل من شقوق

Coulisse, s. f. ; rainure de châssis ou volet pour le mouvoir en glissant, جرى _ زية.

Coulisse, rempli pour passer un cordon, une cein-. سيت دکټر , ture de caleçon , etc. ,

Couroin, s. m., passage, alas.

مجاری , pl., ومجری , condoir, canul de la bile, مجاری Counorae, s. f., vase pour faire passer un liquide, مصفابة _ رارون

COULPE, s. f., faute; péché, Lbs; pl., telbs Countrar, s. f., les grains de la grappe qui tombent ou se dessèchent quand le raisin commence à se nouer, ما يقع أوبيبس من حبات العنب عند الانعقاد - صرية Cour, s. m., choc, son impression, عرية ـ لطية. Coup de pointe, أطية. Donner un coup, A. || Donner un طعنه طعنت .. I. O. صربه صربة | .اكل قتلة _ . 0 اكل ضرب ,Recevoir des coups de poing, الكية مشط Coup de pied, الكية مشط ال صبص عليه | O. || Coup de pied وفسه , O. || Coup de pied

ruer, LJ O.

Coup, frappement, دقة ـ دقي . 11 frappa trois دور البات ثلاث دقات, as.

Coup de sang, ضربة دم, Qui a un coup de sang, مصروب الدم

جراحة _ ضربة _ طعنة , Coup , blessore .

- ربع عاصف - ربع شدید ,Coup de vent القاعدة.

Coup, décharge des armes à feu, طلق عصرب - طلق. Coup de canon, ضربة مدفع مدفع. [Tirer un coup de canon, ضرب مدفع Coup de fasil, Tirer un coup de قواسة مصربة , طلق تنفنكة fusil , ضرب تنفنكة _ قوس قواستر , fusil à deux النفنكة چفت - انفنكة مُجُورَة , coups

Coup, action de jouer, [].

Coup, en parlant du bruit que fait une baguette . نقرات , plar ; نقرة , sur ane caisse

. طرقة _ القا _ رمية , Coup , jet ,

المحية _ كسة , Coup de main , attaque subite , عصية _

Coup de thédtre, changement subit, انقلاب.

; عيل _ افعال , plur. ; فعل Lessein ; عيل _ Mauvais . قصد مقصود مغرض مراد ما اعهال , pl. , coup, vol, meurtre, عبل ردى مدقتر ردية ، Coup de tête, action étourdie, al. | Coup de désespoir, , Il a fait son coup عمل من أيس من السلامة ال عيل غرضه ي I. _ عيل غرضه الله It a manqué son فاتته ـ راحت من يك ـ O. فاتم غرصه , coup . خاب عن المقصود ـ ١ خاب امله ـ حُرم عن موادة ـ Il tira une perdrix, manqua son coup et tua son . فقس جلة فراح ضربه شلش وقتل كلبه , chien

Coup de foudre, de massue, coup imprévu, qui atterre, داحة.

. Lancer un coupd'æil à quelqu'un pour lui faire signe, اعبر احدا - Porter coup, tirer à grande consequence, il. Coup, fois, 8 - - 203.

فى فرد مرة , Tout d'un coup, tout en une fois A coup sur, certainement في مرة وأحسدة ـ ا بلا شک _من کل بد ا A coup sur, sans craindre des choses contraires, باطهيناري Après coup, quand il n'est plus temps, بعد ـ بعدين . ¶ Pour le coup, pour cette fois, حقا المرة دي Coup sur coup. immédiatement l'un après l'autre, tout de suite, , Tout à coup بلا انقطاع _ على بعصه _ ورا بعصه soudainement, مَلْقَدُ عِلَى الْمُعَادِي Tout à coup il و اذا بواحد داخل عليه , voit entrer un homme ـ سا لاقـــی کا و رجــل دخــل عليـــه , احسر الاو رجل داخل عايد الحر عايد encore une fois, is, A tout coup, souvent, a tout instant, a chaque fois, كل مرة .

COUPABLE, adj. com., qui a commis une faute, un crime, له ذنب مذنب مندنب مندنب. C'est vous qui en serez . وبال هذا على رقبتك , coupable

COUPANT, E, sdj., qui coupe, alla.

Coure, s. f., bois coupe; and.

.قطع الاشجار, Coupe, action de couper le bois, قطع الاشجار. La coupe des pierres, اقطع , تطع الجار , Coupe, action, manière de couper les habits, etc., الفصيل

Course-Gonce, s. m., lieu où l'on assassine, مهالک , plur. , مهالک

Course, s. f., vase, Dlur., plur., Deg.

COUPE-JARRET, s. m., assassin de profession, قتال قتلي.

Cours-Ross, s. f., vitriol martial ou de fer, j -الم ترصى - زاج قبوصى - زاج قبوصى - زاج

Coupen, v. a., trancher, diviser, Ed. Couper en morceaux , قطع Couper avec des ciseaux , . 0 ربطهم ازواج ازواج ازواج الرواج الله Couper ses moustaches الم قصفص - . 0 قصص

قتر اجنب الطير, Couper les ailes القص شواربه المنبي من الله Coup du ciel, événement imprévu, من الله # Couper trop, rogner trop, . # Parez le pied de ce cheval, mais ne lui coupez pas trop de اقطع حافر هذا الحصان الا لا تقرط عليه ,corne | Couper, tailler suivant les règles de l'art une فصّل, etc., فصّل.

> Couper, traverser, diviser, and A. Couper les ennemis, أفرق بين الاعدا Couper les secours, قطع وصول الزاد, Couper les vivres, اقطع المدد منع وصول الزاد الى ـ A. | Couper les chemins, la - الناذ عليهم الطرقات و الذاهب, retraite إ.سد عليهم طريق النجا-.٥ سد عليهم الطرق قطم السحونة, Couper chemin à la fièvre, قطم

> وطع القلم , قطع القلم , قطع القام , وقطع القام , Plaque d'ivoire on d'os sur laquelle on pose la plume مقطع , pour la couper

Couper du vin avec de l'eau, all itali.

Couper, châtrer, صوش الم

اختصر الكلام , Couper court, abréger un discours ..قصر الكلام ـ

Se Couper, v. ref. , s'entamer la chair, عورم روحد A. Se couper avec un couteau, منيد بالسكينة

Se Couper, se contredire, عضادد بعضه Couper hras et jambes, faire grand tort, Lb.

Coupener, s. m., sorte de très-large conteau de boucher,

COUPEROSE, Voyez Coupe-Rose.

Couperosé, adj., (visage), rouge, bourgeonné,

وجد نيد حات و نقط حير

COUPEUR de bourses, s. m., , lil - dil.

COUPLE, s. f., deux choses de même espèce réunies,

. ازواج , plur. ; زوج - اجواز , plur. ; جوز

Couple, s. m., époux, [].

Couplin, v. a., joindre deux à deux, - jointre

COUPLET, s. m., nombre de vers faisant chaque partie d'une chanson, לכל, plur., לכן.

Coupoin, s. m., outil pour couper et rogner,

Coupole, s. f., intérieur d'un dôme, قبرة. Coupole, dôme, قبّت; plur., قبّت et قباب. Coupox, s. m., petit reste d'étosse ou de toile, فضل; plur., فضلة.

Courune, s. f., séparation, division dans un corps continu, عُنْق عا قطع.

Coupure, blessure, בָּנָב ; plur., בְּנָבָר.

COUR, s. f., espace découvert entouré de murs, عوش ; plur., حواش et حواش ; الدار عيشان عدم الدار عصص الدار ...

Cour, résidence d'un souverain avec sa suite, دار السلطان ـ دار السعادة ـ مقرّ الملك و الحاشية ـ دار الساب الاعلى ـ الباب الاعلى ـ

Cour, suite d'un grand seigneur, d'un prince, الحَشْم والخدم ماشية.

Cour, le souverain, son conseil et ses officiers, الدولة ـ الملك وارباب الدولة. الملك ـ ملازم الباب الاعلى .

Cour, au fig., respects, احتراء الحقواء المتراء المتر

Cour, siège de justice, les juges, محكمت _ محلس الشرع الشريق. ارباب مجلس الشرع الشريق. Cour du roi Pétaut, maison pleine de confusion où chacun commande, خيصة .

ـ تشتجع ـ هلا ـ كا ـ الشدة , Courage! interj., قرى قلبك

COURAGEUSEMENT, adv., as

- شجاع , Counage و مشجعان , plur., شجيع - جسور - قرى القلب - شجعان , plur. شجيع , plur. و بطل

COURAMMENT, adv., facilement, أيسرعة.

Courant, terme de marine, نقر و دریان الماء .

ـ هذا الشهر ,Le mois qui court الشهر الجارى .

Courant d'eau, canal, ruisseau d'eau vive,

Courant du marché, le prix actuel des denrées, السعر الحاصر.

Courant des affaires, les affaires ordinaires, قارى العادة

فی دورشهر نیسان,Dans le courant du mois d'avril, عنگ محبر من Qui est au courant de, qui sait, عارف ب

COURANT, E, adj., qui court, s'écoule, جاری.

Monnaie courante, ادراهم معامل بها.

Counnature, s. f., maladie de l'homme, du cheval, provenant de grande fatigue, اثبتس ـ تكسير.

Courbatu, adj., (cheval), صيبة.

Counse, adj. com., en arc, qui n'est pas droit,

Se Courber, devenir courbe, منافعوج - انعوج -

انحنا _ انعواج , s. f., _ انعنا _ انحنا.

COUREUR, SE, S., léger à la course, حجر -

. احتق _ هي خصيه _ اعاظ _ اغضب _ اوغرا - اوغرا - Coureur, qui va et vient, jeune libertin, vaga .معتر _ مفندل _ دوار _ زالل ,bond

COUREUSE, s. f., prostituée, Ali.

Courge, s. f., plante cucurbitacée, 27-. عضبان, En courroux, عضبان . کوسة

Courin, v. n., aller avec vitesse, رکض O. .. . ركض الفرس I. Faire courir un cheval, جرى O. || Courir ensemble, en parlant de chevaux qui cherehent à se devancer, انسابق. ا Courir aux armes, اسرع الى سلاحم.

Courir, errer çà et là, J; I. .. , 13 O.

La الخبر بان الخبر بان I. شاع الخبر بان الخبر بان I. - الشهر الحبر بان. Faire courir le bruit que, اشهر اشاع الخبر بان

- . و جد في طلب , poursuivre . طلب , A. Au fig., rechercher avec ardeur ثبع

.I. جرى Courir, eau, temps,

علوف تعمر Ses appointemens courent tonjours, انشتغل دا با

Courles, s. m., ou Courlier, oiseau, Counonne, s. f., ornement de tête, اكليل; plur., اليجان , plur ; ناج - اكاليل

Couronne impériale, plante, كلل اللك.

Couronne, pain, as.

ملک _ دولة _ سلطنته , Couronne , royaume ,

COURONNEMENT, s. m., cérémonie pour couronner

les souverains, مبابعة - تتوبيح - تكليل.

Counonnea, v. a., mettre une couronne sur la tête انوچ -کالل

Couronner, mettre la dernière perfection à, J.S. Couraira, s. m., qui porte en hâte les dépêches, انتری ـ تتر ـ بربدی ـ برید

, Courrole pour chaussures, عايش, plur., . بنود , plur. بند _ شسوع

Counnoucen, v. a., irriter, mettre en courroux,

Cournoux, s. m., colère, فظ - فظ - فنظ - فنظ -

Couns, s. m., flux, حرى. Cours de ventre, الين - اسهال البطن

Cours, mouvement des astres,

Cours des affaires , جرى. Nous verrons quel cours prendra cette affaire, نشوق کیف

كمة , vogue d'une chose à la mode , عنة

مرز , جرى الآبام , Cours du temps

Cours, durée, 8 Ja.

Cours, leçons, تدريس _ درس . Il a suivi mon واظب على الحضور لتدريسي, cours avec assiduité Cours de la monnaie, اسعر العاملة, Avoir cours, الدراهم ,O. | La monnaie qui a cours سلك المعامل بها

أجرى, Donner cours

جرى - ركض Courisz, s. f., action de courir, جرى Course, voyage, prix d'une course,

Course, au fig., durée de la vie, 83..

Course, incursion, 3 . Faire des courses, قرصن A. I. || Faire la course sur mer, قرصن

- جواد , Coursier, s. m., grand et beau cheval حصان عظيم الخلقة

- قووش, canon à la prone d'un navire, قووش .مدفع الغراب

Count, E, adj., مقتصر قصير, Couper court, abréger, trancher, ed A. | Rester court, muet, inter-, aor. وقف _ انقطع عن الكلام _ A. خرس , dit O. | Tenir de court فيط محكها بيقف Court en bride, التجام, Tout court, sans - سيور; plur., مير و court en bride, التجام addition, من غير زيادة ، A court de, qui a besoin من غير زيادة . عاوز ـ محتاج الي

Courtage, s. m., entremise, négociation de courtier, בצושה בצושה.

Courtaud, в. m., écourté, de taille grosse et courte, ثكت قصير نكث.

Courte-Haleine, s. f., மட்ட ம்.

COURTE-POINTE, s. f., sorte de couverture, في المحافي.

COURTIER, s. m., entremetteur dans les ventes, اسهارة plur., پهار مهارد عباصرة plur., پهارد عباصرة الله عبارة بالم

; جليس الملوك - ملازم باب السلطان - جلسا , plur. , معاشر الملوك - ملازم باب السلطان - جلسا ,

Courtisan, qui cherche à plaire, assidu par intérrêt, مداخل مداخل.

COURTISANE, s. f., femme prostituée, un peu considérable, قيرمانة.

COURTISER, v. a., faire la cour à quelqu'un par intérêt, بالطف بد ـ تظرّف بد ـ داخل ـ سابر ملّقه

Countois, se, adj., affable, gracieux, طربف ـ طربف ـ طيف ـ بشوش ـ شلبي ـ لطيف

Countoisie, s. f., civilité, honnêteté, بشاشة . في المافة ـ طرافة .

Cousin, s. m., moucheron incommode par son bruit et ses piqures, موض ما فاموس عوض ما يقق ما يقتى الموسى بيق ما يقتى الموسى المو

Cousin, E, s., issu de frères, ابن عم . Cousin, issu de sœurs, ابن خالة .

ولدية العم, Cousins, a. m., parenté entre cousins, ولدية العم القرابة التي بين اولاد عم -

Cousinière, s. f., rideau de gaze contre les cou-

Coussin, s. m., sac rembourré pour s'appuyer ou

s'asseoir dessus, مقعد ـ مسائد ; plur., مقعد ـ مسائد ; pl., دخه; pl.,

Coussiner, в. т., petit coussin, تُدُيِّد يَدُ

COUTANT, adj., (prix) ce qu'il en a coûté, ثين Je vous le donne au prix coûtant, الذي واقف بد على الذي واقف بد على

COUTEAU, s. m., lame emmanchée pour couper, امواس; plur., موس - سكاكس; plur., امواس ; plur., عُونْسية (Syrie).

Etre à couteaux tirés, بينهم ضرب سكاكين.

COUTELAS, s. m., épée large et plate à un seul trauchant, يطقالي .

COUTELLEARE, s. m., faiseur de couteaux, حكاكيني. COUTELLEARE, s. f., métier, art du coutelier, منعتر السكاكيني ـ كاكينية.

COUTEUX, se, adj., qui cause de la dire, à dire, à dire, الكلفة. كالم المان على الكافة. كالم المان على الكلفة عليه الكلفة على الكلفة الكلفة

COUTUME, s. m., toile forte, غادة plur., عوايد ومعادة plur., عوايد ومايد وماي

Coutume, ce qui a passé en obligation, en engagement par une pratique fréquente, عادة علية علية

Coutume, droit municipal ou particulier à un pays, autorisé par l'usage commun, عادة عادة ; plnr., عوايد.

Couтимина, èвк, adj., selon la coutume, същев.

معود على ـ

Courune, s. f., action, façon de coudre, خياطة.

Couture, rang de points à l'aignille, نبأتة.

Conture, cicatrice, أثر جرج; plur., اثار,

Battre à plate couture, complètement, L. -I كسرهم كسرة فاحشة

Courunien, ène, s., qui travaille en couture, خماط.

Le musele couturier, معالمة الخاطبة.

Couver, s. f., œuss couves à la sois, "ica عبوص _ فقسة , Les petits qui en sont éclos , قرقة plan, olomo.

COUVERT, s. m., 23; plur., 3,23.

Conven, v. a., se dit de l'oiseau qui échausse ses وقد على البيض, œuss en se tenant couché dessus منوري ـ . En parlant de la poule , قرق 0. ـ عضري .

O. Il couve صهر شر . une maladie, غى باطنه مرض خفى Le feu couve النار مخبّاة تحت الرماد, sous la cendre.

Couverence, s. m., Us; plur., Thel.

Couvert, s. m., ce qui couvre une table à manger, .طقم سفرة

Convert, enveloppe d'un paquet, Liste.

معلقة وشوكة, Couvert, cuiller et fourchette seuls, معلقة وشوكة . في امن _ تحت الحيا, à l'abri , الحيا المن _ تحت Être à couvert, se mettre à couvert de, on A.

.احتیبی من - استامین من -.٥ کان فی امان من -

COUVERT, E, adj., caché, حضيع - مكتوم -

Couvert, fermé par un couvercle, shis.

Convert, obscur, ats.

لابس _ مرتبى , Couvert, velu, paré

Couvert, défendu, 5.

. نفث الدم Mots اتحتاني - كامن Convert, au fig., dissimulé, منفث الدم

Coutumier, qui a accoutumé de saire, عتاد ب,على; plur. , الغاز , plur. إلغاز , Parler à mots couverts

. لابس ثوب العار متش بالخزى ,Couvertdehonte متشع بالجلال - مظلل بالجلال ,Couvert de gloire

Couventune, s. f., ce qui sert à couvrir, Converture de laine, حرام, Converture de coton, ا ملاحف , plur ; ماحفت _ انحف , plur ; واحاف Couverture de sopha avec franges, ... | Couver-. كوابين , plur. كوبان , ture de cheval à l'écurie

_ فرخة رقادة , Couveuse, s. f., poule qui couve, قادة دجاجة قرقانة

Couvre-Pien, s. m., converture pour les pieds,

. بنا سطوح, Couvneur, s. m., qui couvre les toits,

Couvern, v. a., mettre une chose sur une autre pour la cacher, de Couvrir, mettre une chose en grande quantité sur une autre, عطي ما Couvrir de terre, بالتراب o.

Convrir, revêtir les pauvres, اكسى العربان I.

ما اخفى . . 0 ستر, Couvrir, cacher, dissimuler tambour est venu et a couvert le son des flûtes. - جاء الطبل عطمي على النابات , phrase proverb .جا الطبل اخفي اصوات النابات

Couvrir, défendre, olo 0. - 51.

.عشر ـ L طاج ـ L قفز ـ O. علا , saillir علا . عشر ـ Se Couvrir, النظى _ السائر Se couvrir d'un pré-احدية بعجة , على جة العدا.

Se Courrir, s'obscurcir, منفيم م النفيم م Le temps s'est تغيث الدنيا ,couvert

Se Couvrir de gloire, اتشع بالجلال.

.حرففت, (os), حرففت.

CRABE, S.W., crustace, ; bad; plur., jkden, jkden, CRACUAT, s. m., salive, flegme,

·CRACHEMENT de sang, s. m., maladie de poitrine,

0 تنفل ٥٠٠ تف ٥٠٠ بزي

. كثير البزاق _ بزاق

CRACHOIR, s. m., vase, bolte pour y cracher, . تُفُلُدان _ ميزقة _ متفة

CBACHOTEMENT, S. m., ASSAL

قرعة الأنسان - أفتف . Canchoten, v. n., cracher peu et souvent, فترعة الأنسان - أ CRAIE, s. f., pierre blanche et tendre, " -

طباشير الخياط CRAIGNANT, s. et adj., فالخ.

صفادع , plur., وعقدع السم A. خاف من , plur., وعقدع السم المخاف Je crains de النقى .. . ٨ خشى ـ وخف ـ . ٨ فزع ـ tomber, اخان لا اقع. الاحماد Faire craindre une chose à quelqu'un, خوفه من الشير Craignez la mé- entre un gond, قرَّن, plur. , زرز chanceté de celui à qui vous avez sait du bien, prov. arabe. | Craindre | التق شر من احسنت اليه est perdre, c'est-à-dire, celui qui est timide ne réussit point dans ses entreprises, أنهيك في المحارم الهيبة خبية. الله Ne le craignez point, ما عليك مثه

.دنس _ معتر _ معكوس _ | - خاف _ اتنقى _ اتنقى _ Craindre, respecter, révérer,

.قرقوشة , dent محوف , CRAINTE, s. f., appréhension, peur فزع ـ خشية ـ مخافة

Crainte, respect, Jus.

الله خوفاً من ,ان ,De crainte de , que , conj. , الله خوفاً من

Свынти, ive, adj., timide, peureux, خوبف neufs, زقزق ;. .وخفان ـ فزعان

قرمزى ـ كوازى ، Chamoist, 8. m., rouge foncé, حرازى ـ كوازى الون القرمز ـ فرمزي , Cramoisi, adj.

Calmpe, s. f., sorte de contraction convulsive et les dents, اقرقطة الاستار. douloureuse de la jambe, عقال. Avoir une crampe,

Спамеол, s. m., morceau de métal courbé, 💵 توقية _ عقفا _

CAACHER, v.a., jeter dehors la salive, نصقی 0. - CAAMPONNER, v.a., attacher avec des crampons, نصف 0. - كلّب 5e Cramponner, v. rés., s'attacher fortement à, تعلق في - تعربش على - كلّب البزاق - بزّاة

حزة عشق Caan, s. m., entaille, و عثق عند

CRANE, s. m., boite osseuse du cerveau, plur., اقتحاف , Plur., جاجم ; plur., اقتحاف

- مُقل - عتر, fam., fou, tapageur, عقل - عتر وقطح, plur., وقطح, Caapaun, s. m., animal venimeux, amphibie,

CRAPAUDINE, s. f., plante, بسيدريشر,

Crapaudine, morceau de métal creux dans lequel

Chapule, s. f., vile et continuelle débauche, العتير ـ دناسة ـ انعكس ـ فلث

CRAPULER, v. n., vivre, être dans la crapule,

Chapuleux, se, adj., qui aime la crapule, فلأتى

Chaquelin, s. m., pâtisserie qui craque sous la

ב פֿ, פֿגו , Chaquement, s. m., son de ce qui craque, בֿ, פֿגו

CRAQUEN, v. n., faire du bruit en se rompant, en se heurtant, قرقع. Craquer, comme des souliers

مَهْيُص _ فشر _ . فشر O. فشر O. فشر O. عنيص ـ فشر _ O. CRAQUEBIE, a. f., hablerie, اخرطة _ فطرة.

Chaquetenent, s. m., convulsion qui fait craquer

Chaqueten, v. n., craquer souvent et à petit bruit,

رقزئ ـ .0 قرط ـ قرقط. CBAQUEUR, SE, S., menteur, qui craque ـ فشار,

CRASE, s. f., t. de gram., élision, حذف حرف حرف. Carsse, s. f., ordure attachée au corps, دُرُن , دُرُون , Crasse de la tête, حُرُاز , Crasse de la tête.

Crasse, au fig., fam., avarice sordide , قذارة للمة

Cnasse, adj. f., épaisse, grossière, عليظة Ignorance crasse, غليظة

CRASSEUX, SE, adj., موشنے ۔ وُسنے ، Crasseux, avare sordide, خسیس عضرہ لئیم ۔ خسیس قدر۔ لئیم ۔ فرہ کی در اللہ کار ، Chatère, s. m., bouche d'un volcan

CRAVATE, s. f., linge qu'on met et noue autour du cou, محارم; plur., محارم.

Carron, s. m., substance pierreuse pour dessiner, جرة للرسم ميل جر Crnyon de mine de plomb, قلم رصاص.

Crayon, au fig., premier essai, رسم.
CREYONNER, v. a., dessiner, رسم 0.

CREANCE, s. f., dette active, اعتماد من غير المحد من غير المحد من علوب لاحد من غير المحد من علوب المحد الم

Créance, instruction secrète, اتنسيد سرى.

CREANCIER, ERE, Bdj. et s., à qui on doit de l'argent, الحق الحين عاجب الحق plur., صاحب الحق، Pour être délivrés des instances de nos créanciers, حتى نخلص مطالبة الرباب الديون مرا الديون من عالبة الرباب الديون

- خالق - خلاق ، CBEATEUR , s. m., qui créc ، خالق - خالق - خالق .

Créateur, au fig., inventeur, فصدف مصنف مصنف واضع منحترع -

CRÉBULITÉ, البجاد خلق حلق و CRÉBULITÉ, CRÉBULITÉ, CRÉBULITÉ, CRÉBR, v. a., و أحلق ; plur., خلق ; plur., خلقة و متعلوقات برأ و متعلوقات . خلقة و برابا

Créature, protégé, homme qui doit sa fortune à un autre, شراق ـ شراق.

مطرقة خشب ، CRECELLE, s. f., moulinet de bois مطرقة خشب . - صقيرة ، CRECERELLE, s. f., oiseau de proie مقيرة . - نبّاك الهوا

CRECHE, s. f., mangeoire des bæufs, des brebis, عُدُود) plur., معالف معالف عداد ; plur., معالف عداد .

المابدة ،CREDENCE, s. f., petite table des burettes الموضوعة عند المذبح ليحطوا عليها اوعية القداس .درج الزينة ـ

Crédit, autorité, pouvoir, considération, ید ید ید کلام مسهوع ـ اعتبار کلام نافذ طولت ید de grand crédit, مسهوع الکلام کلامکم مسهوع و مقبول الله الله الله الله الله الله کلامک مسهوع و مقبول الله الله عند فلان عند فلان عند فلان

A crédit, adv., sans payer, بالطلوق _ بالنسية

CREDITER, v. a., inscrire une dette acquittée ou due, فيد فى دفتره مبلغاً وصل من احد او مبلغاً لحد فيدفع لاحد

Créditer quelqu'un sur, lui donner une lettre de crédit, على اعطاه ورقة حوالة على احد.

قانون كابيان ,Cnepo, s. m., symbole de la foi كامانة ـ

مصدّق بالمعنى المعنى ا

CRÉBULITÉ, s. f., قيعات - أحاديق.

رضع ـ أحدث ; aor. , وضع ـ أحدث , créer , établir , ثيضع

.معلق الدست

Caene, s. f., partie épaisse du lait, غباق - زُبدة alénois, ستاني - حرف بستاني مرف بستاني الم Crème cuite, قشطة _ بيراط , Crème recuite, W.

Crème, au fig., ce qu'il y a de meilleur, a'i. CHEMER, v. n., Yu; L dla A.

Свемивае, s. f., qui vend de la crème, таки.

CRÉMENT, s. m., augmentation des syllabes dans la Flur., حرث زاید formation des temps, etc., .حروف زوايد

CRENKAU, s. m., dents, vides égaux par intervalles au hant des murs d'une citadelle, كرنكن; plur., , plur ; افریز ـ شراریف , plur ; شرّافتر ـ کرائک افاريز.

CRÉNELER, v. z., faire des créneaux, façonner en . حزز - . A عهل شراريف - . ا خرم . A. عهل شراريف

افرنجي مولود في الدنيا ,colonies de l'Amérique العديدة

CRÉPE, s. f., pâte, Li;

قره برنجق

O. برم الشعر, friser, برم الشعر O.

mur, تلييس. Crépi de mortier mêlé de paille, فياع. Cakera, v. a., enduire un mur, سيع _ ليس.

Chépitation, s. f., bruit du feu qui pétille, تكنكة

Caépu, E, adj., très-frisé, crèpé, Les _ Les _ ر مَعْلَقُمْ مِ وَاللَّهِ . Qui a les cheveux crépus, مكنفش الشعر - اجعد الشعر

Caéroscula, s. m., lumière qui précède le soleil levant, ou suit le soleil couchant jusqu'à la nuit عجم - فقعة ا levant, ou suit le soleil couchant jusqu'à la nuit . ضو قبل طلوع الشهس او بعد غرو بها-شفق ,close Carsson, s. m., plante aquatique,

(Kasraonan) حدّة عرسون _ قرة العين _ رشاد الماء | CREMATLLIERE, s. f., instrument de cuisine, . Cresson . نعناع الماء _ جرجير الماء _ نهنام _ نهامة _

> Chète, s. f., excroissance charnue sur la tête des نوارة الديك _ اعراف , plur. , غرف _ اعراف .حذرية _ عفرية _ (Barbarie) فلفلة البروك _ Crète, huppe sur la tête des oiseaux, des serpens, شوشة.

> Lever la crête, au fig., fam., s'enorgueillir, s'en faire accroire, وفع شوشنه. Baisser la crète, perdre de son orgueil, de ses forces, وطي شوشته

اعلى الجبل - راس الجبل, Créte d'une mantagne طنتور الجندي Cners-DE-Cog, s. f., plante, حنيور الجند

CRETE, s. f., ile, كريد.

Светь, adj., qui a une crète, _________.

CRETONNE, s. f., sorte de toile, فرنجي . -. Creuser la terre, مَشِ الأرض O. مَوْر - . Creuser la terre مَوْر - . O مُشِل الأرض Creuser la terre . حفر الأرض

.قر , Creuser, vider

Creuser, au fig., approfondir une chose, une Crépe, s. m., étoffe claire, frisée, معن النظر في affaire, في النظر النظر النظر النظر على النظر النظر

Cheuser, s. m., vase pour fondre les métaux, بواطق ,plur., بُوطقة ـ بواديق ,plur., بُودقة | plur., بُودقة | carrer , o. m., et Carrissuax, s. f., enduit sur un

> CBEUX, SE, adj., qui a une cavité, pas - 1950 عييق , Creux, profond , مجوّف - فارغ -

> Esprit creux, homme visionnaire, alensée creuse, باطل ,creuse.

> Canux, s. m., cavité, خورات . Creux de la . نقرة العدة , Creux de l'estomac كف البد ال Creux dans lequel s'embolte un os, قعوة.

Chevasse, s. f., sente de ce qui crève, all -

Crevasses , maladie du cheval , احملنان O. شق _ فقع , CBEVASSEB, 'V. a., فقع _ O.

Se Crevasser, v. ref., se fendre, انشق ا

Cneve-Conun, s. m., grand déplaisir, grande dou- de blessures, اشتخدر الجراحات, - كسر قلب - فقع قلب, فقع ألب العالمة leur mêlée de dépit, . کوب

Carves, v. a., faire rompre avec effort, فقع A. .0 فزر - بعبي ـ . ٨ فقاء _ فقع _ فرقع ـ .0 شق ـ Crever un œil, منع عيد م قلع عيد ، Cela crève les yeux, est évident, الشهس الشهس الشهد من الشهس المس المسلم الشهس الشهس الشهس المسلم المسلم

Crever, v. n., se rompre, s'ouvrir par un effort . حراج .. منادية A. Crever فقع .. فزر - تنفزر - انبعب - انفزر , violent de rire, فقع من الصحك.

O. طئ ، Crever , mourir de mort violente, mourir , طئ 0. .A. I. فطس ــ

Se Crever, v. ref., manger avec exces, إنفاق. . قتل حاله من كثرة التعب Se crever de travail, عبد التعب

Cal, s. m., voix haute et poussée avec effort, -Cri d'oi صياح - عياط- صراح - صرخة - زعقة scaux, صياح - صوت Jeter un grand cri, ال عُوشة ,Des cris, du bruit المربح صرخة عظيمة plur., وفنهونت _ زلاعيط , plur. ; ولعطة , plur. هنايون. || Ponsser des cris de joie, اهنايون. || Cris d'affliction, ولاويل; plur.; ولولة, Pousser des cris d'affliction, Jol,

CHIAILLER, y. n., fam., crier souvent, pour rien, كثر العياط - هاتي

- مهانية , CRIMILLEBIE , a. f., fam., cris répétés , عهانية .كثرة عباط

CRIAILLEUR, SE, S., qui criaille, 5 كثير العياط

.عارف بامور السياسة ا Caiant, E, adj., qui excite à se plaindre haute Went, لا يطاق

. صرائم _ قوار , Caiabo , z , adj. , qui crie souvent بعباع _ جعجاع

CRIBLE, s. m., instrument percé de trous pour nettoyer le grain, غرابيل; plur., غرابيل.

تر بل ، CRIBLER , v. a. , nettoyer avec le crible ، عر بل

Cribler, percer comme un crible, خربق, Cribler

مغربل, CRIBLEUR, s. m., qui crible

CRIBLURE, s. f., reste du grain crible, ali.

Caic, s. m., machine à roue de ser pour lever des .الدّ بدولاب حديد مسن لرفع لأثقال ,fardeaux

Cate-Case, exprime le bruit d'une fracture, du froissement de deux solides, ¿ 3,3.

Catée, s. f., proclamation de vente d'un bien,

CRIER, v. a., jeter un ou des cris, 7 lo I. -O. Fuyez Cal.

Crier, rendre un son aigre par le frottement, .زقزق - زيق

Crier, se plaindre hautement, avec aigreur, Lis. Crier après quelqu'un, le réprimander à haute .0 زجرة - عيط على - غوش على على voix

Crier, proclamer pour vendre ou retrouver quel-.برّج ـ نادي على شي que chose,

CRIERIE, s. f., fam., bruit fait en criant, con-. عياط _ عوشة _ مختانقة , testant

براج _ منادى, Caieua, se, s., qui cric, proclame, صنادى مودر، , Crieur de mosquée, qui annonce la prière, مودر،

Свіми, s. m., action méchante, قياحة; plnr., ذنوب , plur ; ذنب _ اجرام , plur ; جرم _ قبايع . کیایر ,.plur , کیبراتا

Свімінаціява, v. a., rendre criminel, سننذنب. CRIMINALISTE, s. m., instruit sur les matières cri-

CRIMINEL, T.E., adj., qui a rapport au crime, سیاسی ۔ ذنبی

صد الشرايع, contraire aux lois, صد

CRIMINELLEMENT, adv., d'une manière criminelle, . باجتراء

Criminellement, qui est en matière criminelle, في دعوة متعلقة لامر السياسة

Carn, s. m., poil long et dur, بشعر مسيب مشعر. _ معرفة, s. f., tous les crins du cou, معرفة _ . زعزوع الفرس ـ شعر الرقبة

CRISE, s. f., moment périlleux et décisif, F.A. قطرع

Crise, changement subit dans une maladie; effort de la nature contre elle, قطوع ما بحوالي. Il a une crise à subir; s'il y résiste, il est sauvé, عليد قطوع ان سلم منه طاب.

CRISPATION, s. f., resserrement dans les parties qui se contractent, يَشْنَجُ

Chispen, v. n., causer de la crispation, Se Crisper, v. ref., se contracter, اكش اكترابية اكترابية الكترابية الكتراب CRISTAL, s. m., CRISTAUX, plur., pierre transparente, verre fin, يلور, Cristal de roche, بالبار, عبد البلور CRISTALLIN, s. m., humeur de l'œil, de de . إجاجية في العين

. دلوري , CRISTALLIN , adj. , دلوري .

CRISTALLISATION, S. C., Jules _ sleet.

CRISTALLISER, v. a., congeler, réduire en cristal, .صبر مثل البلور - جد

Se Cristalliser, v. pro., devenir comme le cristal, . شبّة زفوة , Alun cristallise صار مثل البلور

Chiterium, s. m., marque à laquelle on reconnaît ادلیل ۔ اشاری la vérité des objets intellectuels, اشاری اشاری

CRITIQUIELE, adj. com., juli.

Carrique, s. f., art de juger d'un ouvrage d'es-علم البحث prit,

. ما دنة _ بحث , Critique , dissertation , discussion , عدا المحلة _ Critique, censure maligne, - 3 - 150.

Carrique, s.m., celui qui examine, juge, explique les ouvrages d'esprit, dal - dala.

هاجي ـ عذول ـ قادم

Critique, dangereux, en parlant d'un jour qui amène une crise, يوم باحورى. Circonstances criti-رامور صعبة ـ قطوعات ـ شدايد ,ques, adversités

CRITIQUER, v. a., examiner un ouvrage, La L. ٨ بحث عن

Critiquer, censurer, Jie O. _ 60. 1.

CROASSEMENT, s. m., cri du corbeau, () ... _ الغيب الغراب

Choassen, v. n., jei A. - wei A.

CROC, s. m., instrument à pointes recourbées, ; خطاف _ قراقل , pl. , قرقل _ كلاليب , pl. , كُلاب plur., Libbs. Croc à retirer le seau d'un puits, خطافي ـ قائوشة

Croc en jambe, کد. Donner un croc en jambe,

Своспе, adj. com., courbé et tortu, "зел.

عقاقیف , pl., عقافت , pl., عقافت ; pl., عقاقیف مشبک , plur., کلالیب , Crochet, agraffe کلاب الترالحيّال لوضع جله عليها ,Crochet de porte-faix حالة ـ

Être aux crochets de, vivre aux dépens de, .0 کان علی کیس فلان

CROCHETER, v. a. (une porte), الماب الماب كأب الماب ال فتيح قفل الباب بالكلابة

Chocheteun, se, s., porte-faix qui se sert de crochets, الشال - متال -

عقالة , Baton crochu pour remasser le djérid, عقالة ـ .جوكان

CROCODILE, s. m., animal amphibie, plur. , تهاسیم

كوكم , Caocus , s. m. , safran , sa fleur , كوكم .

صدق , Choine, v. a., estimer une chose véritable صدّقتي , moi

ما يقطع , I. Je ne crois pas que ما يقطع عقلی ان

CROISADE, S. f., lique contre les infidèles, 5.35. Caoisé, s. m., celui qui partait pour la Terre-Sainte, John.

Choisie, s. f., ouverture dans un mur, عاقة; plur., طوئة. Croisée, la menuiserie qui garnit cette ouverture, خابش; plur., خياب.

Choisement, s. m., ст. т.

CADISER, v. a., mettre, disposer en croix, Lic ـ شَبَّك . Croiser les mains sur la poitrine (position respectuense), کتف پدید - تکتف (Croiser les jambes en s'asseyant à la turque, تربّع. 🏽 Croiser les jambes en s'asseyant à la manière européenne, ا علق فنحال. [Demeurer les bras croisés, oisif, قعد بطال

. قطيع السكة , Croiser, traverser un chemin, قطيع السكة

Croiser, tordre légèrement les fils, برم O.

Croiser, mettre à quatre marches une étoffe, وتبع Croiser quelqu'un, le traverser dans ses desseins,

. تعرض لد _ عارضد _ عطل عليد

O. شطب , Croiser, rayer avec la plume

Croiser, v. n , saire une croisière, قرصري.

قرصار, ع. m., capitaine qui croise, مرصار,.

قرصنة , Choistère, s. f., action de croiser.

Canissance, s. f., augmentation en grandeur, انتشاء نيو۔ طول

Choissant, s. m., figure de la nouvelle lune, Ja; plur., all.

CROISSANT, E, adj., qui croit, הבולוצל.

Caolt, s. m., augmentation du bétail par la géné-اتکاثر ۔ نیو , ration

Caoitak, v. n., devenir plus grand, كبر A. كال مال مال مال مار الوث بالطين - م الشا - ازداد - I. نهى A. - الوث بالطين - الم

ازداد ، Croire, estimer, penser que, مَتْنَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال A. کشر _ ازداد _ . از ۱. _ ازداد _ A.

> Crottre, être produit, pousser (plante), نبت O ازداد عليا و حكية , Croitre en science et en sagesse

Cnorx, s. f., ligne formant quatre angles; gibet en croix; sa figure, صليان; plur., مليان.

Croix, au fig., affliction envoyée par le ciel, . بلایا ,plur. بلت _ تجارب ,plur. , نخریة

Signe de croix, المات العالمة. Faire le signe de croix, على وجهد.

CROIX-DE-JERUSALEM, S. f., plante, - Louis 18,0% Choquart, s. m., homme de néant, misérable, أشقيا , plar. ; شقى أ

Choquart, r, adj., qui croque sous les dents. يقرط تحت الاسنان _ بقرش

CROQUE-AU-SEL (manger à la), s. f., sans autre aso. اكل بالملي فقط, suisonnement que le sel

Choquen, v. a., manger, (h) O.

O. قرش ، Croquer, v. n., faire du bruit sous la dent, قرش O. :0 قرط تحت الاسنان ـ قرقش

Cnoquer, s. m., pate croquante, قرقوشة; plur., .قراقيش

Choquis, s. m., esquisse,

Caosse, s. f., bâton pastoral d'un évêque ou d'un abbé, قالد; plur., عكاكيز

قنده ، _ كرنيفة , Crosse, conrbe du fut d'un fusil Crosse, haton courbé par le bout pour pousser une balle, une boule, عوكان - جوكان

Cnossé, E, adj., j Ke -alo.

CROSSER, v. a., pousser avec une crosse, .0 منرب بالجوكان

Crotte, fiente de certains animaux, 8,20; coll., زبل , plur ; زبلة ـ بعر

Своттев, v. a., couvrir, salir avec la crotte, do

Se Crouer, v. ref., نوحل - انطين عاطين

Скоттим, s. m., fiente de cheval, цу; coll., ј

CROULANT, E, adj., qui croule, qui tombe, Lil.

CROUSER, v. n., tomber en s'affaissant, be 0. -

Choupabe, s. f., saut un cheval, ihi.

Choupe, s. f., partie postérieure du corps des animaux, عجز; plur., انجاز; plur., كفول Croupe d'une semme, expression familière, عجز; plur., ارداق

En Croupe, ads., par derrière, sur la eroupe, مكتفلا على كفل الفرس. Mettre en croupe, مكتفلا - على كفل الفرس - اكتفل . وديف - اكتفل . مرتدف.

Crours, x, adj., qui a une belle cronpe, أبوكفل.

CROUTIÈRE, s. f., longe de cuirsons la queue d'une bète de somme, طُفر, et plus régul., ثُفر; plur., أثقار . قُسقورن - براطيز, plur., برطيز

Chourton, s. m., le bas de l'échine, عُصَ . Croupion des oiseaux, رُمكِي.

CROUPIR, v. n., se corrompre, en parlant du liquide en repos, المكتث الماء ، من طول المكث المنتن الماء ، انتزع الماء من طول المكث

Croupir, au fig., croupir dans, demeurer long-temps,

CROUPISSANT, E, adj., معطّن ـ نايم.

Choustille, s. f., petite croute de pain, ain.

CROUSTILLEUX, SE, adj., un peu libre, il.

Скоити, s. f., partie extérieure du pain, etc., tout ce qui se durcit sur une chose, है, के _ टेक्टर्ड.

CROUTELETTE, s. f., petite cronte, achie.

CROUTON, s. m., morceau avec beaucoup de croûte, قطعة خبؤ بكثير من القشوة.

CROYABLE, adj. com., qui doit, qui pent être cru,

محل الاعتقاد ـ معقول ـ قابل التصديق ـ مصدّق . CROYANCE, s. f., oe qu'on croft, عقيدة . اييان .

Cau, s. m., terroir où croit quelque chose, مزدرع. Cau, s. m., terroir où croit quelque chose, مزدرع. Cau, e, adj., qui n'est pas cuit (viande), نقى. Cra (fruit), فقر والاستان المتابعة الم

Cru, difficile à digérer, على العدة.'

Cauche, s. f., vase de terre ou de grès à anse et ventre large, جَرِّة; plur., جار ; plur., بلاليص يا Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se casse, ماكل مرّة تسلم الجرّة; مماكل مرّة تسلم الجرّة

ملو بلاص , Caucnee, ع. f. , plein une cruche, ملو بلاص .

CRUGHON, s. m., petite cruche, خُرُة صغيرة plur., اكواز

CRUCIFIEMENT, s. m., action de crucifier,

Caucifiea, v. a., attacher à une croix, O. I. Caucifix, s. m., représentation de J.-C. mis en

croix, صورة المصلوب.

CRUDITÉ, s. f., qualité de ce qui est cro, فجاجة

Crudité, indigestion, humeurs crues dans l'estomac, أخلاط فتية - وخية.

Crudite', ou sig., discours durs, حكام فلسج علام قاسم

CRUE, s. f., augmentation, ازیاد ا ازدیاد.

Crue, croissance, Jeb.

CRUEL, LE, adj., قاسى; plur., قساق Mattresse cruelle pour un amant, جافية على العاشق ـ قاسية . Étre cruelle, الجفاء العطته عين الجفاء.

Cruel, amer, dur, مُر قاسي - مُر قاسي الله

Cruel, insupportable, douloureux, مؤلم م موجع ، Caurlement, adv., avec cruaute, قسارة

CRUMENT, ndy., sans ménagement, بن غير حساب. Caural, adj. (muscle), اعطلة السائق Artère. crurale, مشريان الفخد.

GRUSTACE, ÉE, adj., couvert d'écailles ou d'une ذو قشر ,enveloppe dure

CUBATURE, s. f., méthode pour trouver le cube, الكعيب.

Cune, adj. com., calique, حكقب مكقب

Cune, s. m., solide à six faces carrées égales, کوپ , plur ; کعب _ مکعّب

كيانة , Cunène, s. f., plante médicinale des Indes, كيانة ، کبایت صینی ـ

CUBIQUE, adj. com., du cube, - ... -. کعبے

CUBITUS, s. m., os triangulaire de l'avant-bras, .زند اسفل

Cunoius, s. m., os du pied en forme de cube, .كعب الرجل

. حشيشة. القيال, Cucunara, s. f., plante rampante, القيال. Cucunnitaci, in, adj. (plante), de la forme de la courge, صنف القرع.

Cucumbitains, s. m. (vers), القرع القرع. . פֿר בה Cucuabite, s. f., vaisseau pour distiller, בנבה.

CUEILLETTE, s. f., récolte annuelle des fruits, جع وتحصيل الاثهار - جناء

Cueillette, collecte pour les pauvres, L.

CUEILLIA, v. a., détacher des fleurs, des fruits de leur tige, جنبي 1. - قطف على 1. Cueillir des lauriers, - . A ظفر على الاخصام , remporter des victoires .0 بطش بالاعدا

CUEILLOIR, s. m., panier pour cueillir les fruits, مقاطف , plur. ; مقطف

Culture, s. f., ustensile de table, austensile, plur., . Une grande cuiller, معلقة ـ ملاعق . خاشوقة _ مغوفة

صلو معلقة , Cerrreage, s. f., plain une cuiller, علو معلقة

. جلود , cuin , s. m. , peau d'un animal , علو ; plur , علود . .كون ـ جلد بقر , Cuir de vache

CUIRASSE, s. f., principale partie de l'armure qui couvre le corps, دروع - زردية; plur., دروع).

CUIRASSE, K, adj., Sjo - e Jac.

Cuirassea, v.a., revêtir d'une cuirasse, كرّع - زرّى . CUIRASSIER, s. m., cavalier revêtu d'une cuirasse, . لايس درع

CUIRE, v. a., préparer par le feu, D. Cuire, faire murir, إنفع

Cuire, faire du pain, خيز.

Cuire, v. n., être au feu, رياس A. Cuire, causer une douleur apre et aigue, حرثى O. عیلی تحرقلی O. L'æil me cuit, حبّ ما کوی ـ . نہت عینی ـ

Cuisant, E, adj., aigu, piquant, يكوى - يكوى اشدید ـ

Cuisine, s. f., lieu où l'on apprête les mets, plur. , مطابع. L'art de la cuisine , مطابع. Cuisine , v. n., faire la cuisine , طبنع .

Cuisinien, s., dile; plur., dele.

Cuisse, s. f., partie du corps de la hanche au . أوراك , plur., ورك .. افتحاد , plur., فخد

Cuisson, s. f., action, façon de cuire,

. حرقان , douleur du mal qui cuit, حرقان.

Сизтик, s. m., pédant grossier, فاضولي.

CUIT, E, adj., qui a été cuit, بمستوى ـ طايب.

- أصفر, E, adj., de la couleur du cuivre, أصفر .نحاسي

Cuivae, s. m., metal, when - seo.

ادبار ,plur., أبر مقعد ,plur., دادبار

.اسوت , plur. ; است ـ اطياز , plur. ; طيز قعور , plur. , قعر , plur. , قعر

CUL-DE-JATTE, S. M.,

ـ زقائل سد غير نافــــذ , Cul-DE-SAC, s. m., تدريبة ما تنفذ

Curisse, s. f., fond d'une arme à fen, يورمة.

CULBUTE, s. f., saut fait cul par-dessus tête, تقلت ـ تقلت ـ تقلت. Faire la culbute, .0 مرب تقلبة

CULBUTER, v. a., renverser cul par-dessus tête, 1. قلب _ شقلب _ کرکب

Culbuter, v. n., tomber en faisant la culbute, الكركب ـ تشقلب

کرکنة, CULBUTIS, s. m., amas confus, کرکنة,

Cutér, s. f., masse de pierres pour soutenir la جع جارة لاسناد وتكين قنطرة , poussée d'un pont

الحر - مُقب , Culor, s. m. fam., dernier né, عقب المحر راقو بة ,Culot , dernier éclos d'une couvée

CULOTTER, v. a., mettre en culotte, السنة سروال CULOTTE, s. f., vêtement de la ceinture jusqu'aux genoux (en drap), سروال سراويل; plur., پشروال سراويل plur., شراویل. Culotte en toile on cuir, تنبان plur. , Liber PANTALON.

CULTE, s. m., honneur rendu visiblement à une عادة ,divinité,

CULTIVABLE, adj. com., propre à la culture, قابل الحراثة - حرث

CULTIVATEUR, s. m., qui cultive la terre, -.زراع .. فلاح -

CULTIVER, v. a., donner les soins nécessaires pour Gultiver le sol, فليح الأرض - . 0 خدم الأرض. Gultiver اخدم - رتبي , des plantes

منكاش ـ علال , Cultiver les sciences, les arts , مارس العلوم . Cul- les oreilles , منكاش ـ علال . tiver l'esprit, بالحالات. | Cultiver l'amitié ر ابقے علی محبّتہ , de quelqu'un , l'entretenir .داري خاطره

Pays cultive, ارض معيورة _ ارض عامرة , Qui a Cuner, v. a., nettoyer quelque chose de creux, l'esprit cultivé, مخرج الديب مخرج).

CULTURE, s. f., travaux nécessaires pour cultiver, . ضدمت - تربية - فلاحت - حراثة

Culture d'esprit, (3).

Cumin, s. m., plante ombellifère à graine digestive, : بسقیک یا کتون , Je t'arroserai , cumin کتون ex, prov. qui veut dire : jamais.

CUMULATIF, IVE, adj., _ _ ...

CUMULATIVEMENT, adv., Les.

CUMULER, v. a., réunir, A.

Curine, adj. com., avide, som - ell.

Curmiti, s. f., désir immodéré, аф.

CUPIDON, s. m., l'Amour, -

CURAGE, s. m., action de curer, ju.

CURATELLE, s. f., charge et pouvoir de curateur, الله والمالة . Curatelle d'un legs , ولاية

CURATEUR, TRICE, s., administrateur de biens, .متولى الوقف, Curateur d'un legs, وكلا, pl. وكيل " Lire curateur pour quelqu'un, اتوكل لحر بامورة.

علاجي , Cunatif, 17E, adj., appliqué pour guérir, علاجي CURATION, s. f., traitement, 8 ... all.

CURCUMA, s. f., safran d'Inde, LZ - eem.

مداواة - براة , Cuae, s. f., traitement pour guerir, المداواة - براة , Cure, bénéfice, fonctions d'un curé, اخورية.

Cuak, s. m., prêtre pourvu d'une cure, خورى; خوارنة , plur.

CURE-DENT, s. m., instrument pour se curer les dents, خلال .. مساویک , plur., خلال .. مساویک كلات. Co que le cure-dent tire de la bouche, خلالة.

CURE-OBEILLE, s. m., instrument pour nettoyer

Cuner, s. f., butin, acie.

Curée, morceaux d'une bête donnés aux chiens, . حصة من الصيد تعطى للكلاب

.. O. ساک اسناند , A. Se curer les dents نزح

- نزّاح , Cunzua, s. m., qui cure, qui nettoie خرابشتی ـ سراباتی

CURIAL, E, adj., qui concerne une cure, ou le curé, Ç.

. باعتا _ برغبة , adv., تاعتا _ برغبة .

Сивлеих, яв, adj., qui a l'envie de savoir, d'apprendre, أغب

Curiosité, désir blamable, indiscret de savoir les affaires, گثرة علبة ـ قصول ـ مداخلة.

فرچ ; plur., فرج ; plur., فرج ; plur., فرج ; plur., عجابب و غرابب وغرابب يعادي ; plur., تحف ; plur., تحف ; plur., تحف

Cuasive, adj. et s. f., courante, en parlant de l'écriture, تحرير عجلة.

Cununzs, s. f. plur., ordures d'un égout, d'une mare qui ont été curés, —,...

Cuavilianz, adj. com., formé par des lignes courbes, مركّب من خطوط منحنية.

CUSCUTE, s. f., ou Barbe-de-Moine, plante, کشوت. COTANÉ, ÉE, adj., de la peau, جلدی.

Cove, s. f., sorte de grand tonneau, دَن ; plur., خوابی . Grande cuve pour la teinture, طیعار.

Cuveau, s. m., petite cuve, غايبة صغيرة.

Cover, s. f., contenu d'une cuve, July.

Cuvea, v. n., demeurer dans la cuve et y fermenter, غلى النبيذ في الخابية I. Caverson vin, dormir après avoir bu, أم مخوراً A. Cuverte, s. f., vase pour se laver les mains, كرن _ طشت _ طست.

دست للغسيل , Covien, s.m., cuve pour la lessive الغسيل . و كناب العرام . المحاكم المحاكم المحاكم العرام العرام . المحاكم المحاك

CYCLE, s. m., cercle, période d'un certain nombre d'années, دور; plur., ادوار.

CYGNE, s. m., oiseau du genre de l'oic, أردني;

Le Cygne, constellation, الدجاجة - الطابر. Les étoiles qui sont sur ses ailes se nomment, القوارس.

CYLINDRE, s. m., solide roud, long et droit, عامود _ اسطوانت

مندرونت Cylindre, gros rouleau pour aplanir, مندرونت

.CYLINDRIQUE, adj. com., qui a la forme du cylindre, عامودي.

CYMBALE, s. f., instrument d'airain, منبح _ صنوج ; plur., صنوج

CYNIQUE, adj. com., secte de philosophes sans pudeur, شرذمة الفلاسفة الكليسين.

Cynique, impudent, obscène, حجونات المجون و الوقاحة

CYNISHE, s. m., doctrine des philosophes cyniques, مذهب الفلاسفة الكلييين

.وقاحة - مجون Cynisme, impudence,

CYNOGRAMBE, s. m. Foyez CHOU-DE-CHIEN.

ـ لسان الكلـب بـ اذان الشاة ـ اذان العزال العزال العزال

Cyraes, s. m., arbre toujours vert, -

Сузтніоцітня, s. m., pierre marine, جر السفنجة. Сутнівнів, s. f., Vénus, وُهُرُةً

شجرة النحل ـ قصاص , CYTISE , s. m., arbrisseau , صاص ـ النحل ـ

D

DAM

D, s. m., quatrième lettre de l'alphabet français, ابع حرف من الالف باء.

DACTYLE, s. m., plante graminée, فحيل.

DADAIS, s. m., nigaud, بيلول - محبذوب.

DAGUE, a. f., espèce de poignard, سکین; plur., خنجر۔ سکا کین

DAIGNER, v. n., s'abaisser jusqu'à vouloir bien, تفصّل ـ تنزل Si vous daignez vous informer de nous, يالسوال عن هذا الدامي ال تفصلتم وعن احوالنا سالتم التحوالنا سالتم

. شاذن _ ظیا , plur , ظبی , Daim , s.m., bête fauve

الله عندية , DAINE , s. f. , femelle du daim , عبية .

DAIS, s. m., poèle en ciel de lit, علم علم المحامة علم المحادة . DAMIETTE, y

DALLE, s. f., tablette de pierre, لوح جبر بلاطة; plur., الواح

Dalle, tranche de poisson, تقام.

DALMATIQUE, s. f., vêtement des diacres, حلة الشهامسة في القدّاس.

DAMAS, ville de Syrie, ألشام مدمشق أ.

DAMAS, s. m., étoffe de soie à fleurs,

Damas, sabre ou lame qui viennent de Damas,

DAMASONIUM , s. m., plante, בּמֹשׁבֶּה .

DAMASQUETE, s. f., étoffe de soie, or et argent, do Venise, du Levant, à sleurs,

DAMASQUINER, v. a., incruster l'or ou l'argent dans le fer ou l'acier, علقط البولاد بالذهب. مقط البولاد بالذهب. مقط البولاد بالذهب. مقط المادة على ٥٠٠ نقش المادة المادة

DAN

DAMASSE, s. m. adj., (linge), المشغول مشغول

Damasser, v. a., faire une étoffe en façon de Damas, شغل A.

Dame, s. f., femme mariée, سَت ; plur., سَتَات , plur., عَلَى الطَّاوِلَة مِ صَامَة ; plur. , فُلُس الطَّاوِلَة مِ صَامَة ; plur. , فُلُوس , Jeu do dames , فُلُوس . ¶ Aller à dame , طلع صامة .

DAME-JEANNE, s. f., grosse bouteille, حيانة.

DAMER, v. a., mettre une dame sur l'autre, alb A.

DAMERET, s. m., coquet, jake.

ـ دَفْدُ الصامة ـ طاولة ـ صامة ,.Damen, s. m., دَفْدُ الصامة

DAMIETTE, ville d'Égypte, ثغر دمياط.

DAMNABLE, adj. com., qui mérite damnation,

DAMNATION, s. f., condamnation du pécheur à l'enfer, الهلاك الابدى ـ قصاص الجهنم الهاد

- ادخل الجهنم DAMNER, v. a., punir de l'enfer, الجهنم الحجهاء I. Damner, causer la damnation, سبّب الهلاك الابدى.

DANDIN, s. m., sans contenance, متحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع منحَلُوع I.

بخافة - اخطار , pl. ; خطر , ph. ; جخافة - اخطار , pl. ; جخافة - اخطار , pl. ; مهالك , pl. ; مهالك . Pl. ; مهالك .

mérite point d'éloges, lors même qu'il échappe, اليس المخاطر بحصود و لو سلم . إلى المخاطر بحصود و لو سلم . إلى المخاطر بحصود و لو سلم من لم يركب , الاهوال لم ينل الاهوال الم ينل ا

DANGEBEUX, SE, adj., qui met en danger, de -

Dangereu.e, à qui l'on ne peut se fier, موذى.

DANS, prép. de lieu et de temps, في الموقى الدوسة. Il est dans la chambre, في الاوصائد الما المعتصر عن قريب الما المحتصر عن قريب Dans trois jours d'ici, من الان الى ثلاثة ايام ـ بعد ثلاثة ايام .

Danse, s. f., mouvement cadence du corps, وقص عنجلة. Danse des derviches tourneurs, حنجلة. Dansen, v. a., وقص O. عنجلة.

Faire danser quelqu'un, au fig., lui donner de l'exercice, de l'embarras,

Danseua, se, s., qui fait profession de la danse, منكى ـ وقاص

Danseur de cordes, بهلوان; plur., بهالوین ; plur., بهالوین . Danseuse (femine publique), عالم ; plur., عوالم ; plur. , عاربة

DANUBE, s. m., fleuve, deb.

Dano, s. m., long bois ferrel on pointe, عربة.

Dard, aiguillon des reptiles, غوكة.

DARDANELLES (détroit des), بوغاز اسلامبول.

O. - رشق احداً ب , Danger, ب ، مثق احداً ب , O. - ورشق احداً ب , O. -

DARTHE, s. f., maladie de peau, قُونِهُ ; plur., : چذام - جونیة ـ جذمت ـ قوایی

جدامي , DARTBEUX, sz, adj. , جدامي.

DATE, s. f., épóque, chiffre qui l'indique, تاریخ plur., بتاریخ En date de, بتاریخ. DATER, v. a., mettre une date à,

DATIF, s. m., terme de gram., منوع من الخفص .

DATTE, s. f., fruit du palmier; quand elle commence à se former on l'appelle, فيني. Une fois formée, mais encore verte, رامنے . Mure et fraichement cueillie, وَلُلُب وَ بُلُكُم : plur., رامنا . Sèche, قسبة - قسبة - قسبة . Si elle est rabougrie, on la nomme, بلس . On nomme aussi بلس , une sorte de datte qui ne murit jamais.

Dattes sèches pressées dans des boites, تير معفس

DATTIER, s. m., palmier qui porte les dattes, نخلة ـ نخل

DATUBE, s. f., plante, שלל בין בין

DAUBE, s. f., sorte de ragoût, نوع بنخشي.

DAUCUS, s. m, carotte, جُرُر جَبِلَي - جُرُر Daucusde Candie, شقاقل كريدى - نوع من الجِرْرالجبلي.

Dauphin, fils ainé du roi de France, المبل بكر

DAVANTAGE, adv., plus, plus long-temps, וציים.

داود النبي النبيل والملك الجليل, DAVID, n. p., ليابيل

 De par, adv., par l'autorité, au nom de, من طرف طرف الماء عن قبل ـ من قبل ـ

DE, s. m., instrument pour condre, کشتبان کشتبان کستبان

De, solide cube marqué de points pour jouer,

کعاب , plur., رور - زبق - زاقتر فتر مبنا , Debacke, s. f., débarrassement d'un port

Débacle, rupture subite et écoulement des glaces d'une rivière, انحلال الجليد وسياح المياة.

Débacle, révolution, acide.

Dépacter , v. a. , débarrasser , L. A.

Debacler, v. n., sharif se the I.

Déballing, v. a., désaire une balle, en tirer quelque chose, أشك و اخرج منها شيأ 0.

DÉBANDADE (A la), adv.. sans ordre, شُدُر مَدُر,
DÉBANDEMENT, s. m., action de débander des

DÉBANDEMENT, s. m., action de débander de troupes, ثنمتيت.

Débander, ôter une bande ou le bandeau, مل الرفروف . . 1 شال العصابة

Se Débander, v. réf., se détendre,

Se Débander, se disperser sans ordre, تشنت.

Denaprisen, v. a., changer de nom, عير צל سم.

DÉBARDOUILLER, v. a., ôter ce qui salit,

Se Débarbouiller, v. réf., se nettoyer le visage, مسیح وجهه ۵. عرک وجهه.

Dénanqué, s. m., (Nouveau), étranger nouvellement arrivé, غربب غراب المال من جديد عربب.

DÉBARQUEMENT, S. m., بطلوع من المراكب,

Débarquen, v. a., faire sortir d'un vaisseau, اخرج, طلّع من المركب.

Débarquer, v. n., المركب A.

Débanas, s. m., cessation d'embarras, خلاص الله sont partis, c'est un grand débarras, وخلصنا منهم وخلصنا منهم

DEBARBASSEMENT, s. m., whi - with

DÉBARRASSER, v. a., tirer d'embarras, ôter ce qui embarrasse, من من مخلص O. Nous sommes débarrasses de ce soin, اكتفينا مؤنت، اكتفينا مؤنت، الكان Débarrasser quel-qu'un, cesser de le gêner, خطر ثقلة عنه I.

Se Débarrasser , v. réf., être débarrassé, انعتق من ، A. ـ مخلص .. ۸ فرغ ـ . ۸ خلص -

Débarder, v. a., ôter la barre, مُنزع الدقر من الباب. او الدرباس من الباب

DERAT, s. m., contestation, معازعة محادلة معالجة. Après bien des débats nous avons conclu que, نعالجنا على ان انتهينا على ان التهينا على ان التهينا على ان التهينا على ال

ـ تنازع معم على شى ـ جادل ـ نـــازع ـ تعاليم معم على شى ـ جادل ـ نـــازع ـ تعاليم معم عن شى ــــــاد

Se Débattre, v. réf., s'agiter beaucoup, هابر. Se débattre comme un animal égorgé, هرج المخبط و المختبط . اختبط 0. اختبط انهارج ا

DÉBAUCHE, s. f., déréglement, abandon à tous les plaisirs, فسوق _ فسق و فساد _ انهاك . Se liver à la débauche, انهيك في المحارم

Débauché, к, adj., abandonné à la débauche, معاكيس , plur., معكوس ـ فاسئق ـ منهيك

Débauchea, v. a., jeter dans la débauche, corrompre la fidélité, عكس ـ أفسد I. Débaucher, entraîner à des parties de plaisir, ولَف ـ فندل.

Débaucher, saire quitter le service de quelqu'un, مِلْف _ افسده عليه.

DÉBAUCHEUR, SE, S., Junié.

Dénet, s. m., dù par arrêté de compte, , шт.

Débile, adj. com., faible, உட்டம்.

DEBILITATION, s. f., ces _ celeb.

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, فعف.

Débilitea, v. a., affaiblir, - ces.

. ترویع - رواج - بیع - نَفْق ,Drair, s. m., vento Marchandise de débit, سلعت نافقة ,Marchandise qui n'a point de débit, اسلعت كاسدة ال المام عن O. Déhorder, sortir d'un vase, en parlant de de débit (le commerce ne va pas), السويق كساد (l'eau qui bout, ألسوق كساد 0. Plus pâle qu'nn marchand lorsqu'il n'y a point de dé-.اكثر اصفراراً من التاجر يوم الكساد. bit

عارضة الكلام , Débit , déclamation , عارضة

DEBITANT, E, S., EL.

Deвітев, v. a., vendre, el I. _ i. . etre débité, se débiter, نَعْقُ 0. _ أي O. الله Ne pas être débité, کسک O. [Le drap ne se débite .كساد صابر على الجوير , point

Débiter, répandre, , é, à.

Debiter, déclamer, عرض O.

Déstreua, raice, s., qui doit à quelqu'un, غريم - مديون

Déboucher, v. n., sortir d'un défilé, عرج من المال ال . تعزيل الكان - شيل التراب

DEBLAYER, v. a., débarrasser, Je

DÉBLOQUER, v. a., faire lever le blocus., 0 فك الحصار

DÉBOIRE, s. m., mauvais goût d'une liqueur après . طعم ردى يبقى في الفم بعد الشرب, المعم ردى يبقى Déboire, au fig., dégoût qui suit le plaisir, & .

. تكاية _ تعنيف , Deboire, mortification

Dieolyement, s. m., bela ...

Denoiren, v a., disloquer un os, als A. - als.

Dénondra, v. a., ôter la bonde, v . ٨ نزع السدّادة

Débonder, v. n., - 1. - - - 1. - Jl. I.

DEBONNAIRE, adj., doux, ethl nuls.

ثوران صفرا , DéBond, s. m., débordement de bile, أوران

О. وض طلبته .. О. وض .فيض ـ طغيان

Débonden, v. a., ôter le bord, شال الدابر I.

Déborder, v. n., ou Se Déborder, v. pro., sortir . A فتي صدرة 0. طاف ـ . 1 فاض ـ . 1 طغى ـ . ٨ طفير ٨٠ م

Déborder, v. a., avoir plus de longueur que, .0 كان اطول من

DEBOTTER, v. a., tirer les bottes, قلم الجزمة.

فتع - تسليك ,DéBouchement, s. m.,

Débouchement, moyen de débit de marchandises, تصوير بصاعة

Désouciré, s. m., moyen de se défaire des mar-.طربقة لتروبع البصابع ـ تسليع ,chandises

Debouche, au fig., expedient, عربية; plur., . ابواب , .plur ; باب _ طرايق

Débouché, extrémité d'un défilé,

DéBOUCLER, v. a., الابزيم 0.

DEBOURBER, v. a., לבתה חש ולעבל ול

DÉBOURNER, v. a., ôter la bourre, 311 11.

A. فتع عينه ـ علم , former, عينه ـ علم A.

Débours et Déboursé, s. m., argent déboursé,

.مصاریف , :plur ; مصروف _ فلوس مدفوعة

Denoursement, s. m., נفع دراهم.

Dénousses, v. a., tirer de sa bourse pour payer, . ٨ دفع من كيسه

Dевоит, ady., sur ses pieds, droit, при - ele - 0 قام واقف _ يقف , aor. , وقف وقف _ O ـ استوى قابياً قام وقفه

قم , Debout! interj., lève-toi

yeat debout, خالخه ربيع

DéBOUTER, v. n., déclarer déchu d'une demande,

DEBOUTONNER, v. a., faire sortir les boutons des o. فك الأزرار- ارشى الأزرار , boutonnières

Se Déboutonner, v. rés., parler sans gêne,

مون طرق , par l'autorité, au nom de .باسم - من قبل -

DE, s. m., instrument pour condre, کشتبان ـ کستبان

De, solide cube marqué de points pour jouer, . كعاب , plur. , كعب _ زهر _ زيق _ زاقة

فتي مينا , Débacer, s. f. , débarrassement d'un port Débacle, rupture subite et écoulement des glaces d'une rivière, المحلال الجليد وسياح المياة .

Debdele, revolution, Jales.

Débacten, v. a., débarrasser, L.

Débacter, v. n., shailt se shill cal I.

DEBALLER, v. a., défaire une balle, en tirer quel-- تعالَيج معم على شي - جادل - نـــازع 0 فك حل الاحال و اخرج منها شيأ .que chose DÉBANDADE (A la), adv., sans ordre, Δά.

DÉBANDEMENT, s. m., action de débander des troupes, نشتيث.

Débander, ôter une bande ou le bandeau, .0 حلَّ الرفروق _ . 1 شال العصابة

Se Débander, v. réf., se détendre, ارتخى)!.

Se Debander, se disperser sans ordre, ""

DEBAPTISER, v. a., changer de nom, فير لاسم.

DEBARBOUILLER, v. a., ôter ce qui salit,

Se Débarbouiller, v. réf., se nettoyer le visage,

غسل وجهه .. A مسم وجهه .. O عرك وجهه

Débanqué, s. m., (Nouveau), étranger nouvellement arrivé, جدید عربب واصل من جدید ا

DEBARQUEMENT, s. m., - Holder and deliber

DÉBARQUER, v. a., faire sortir d'un vaisseau, اخرج, طلع من المركب

Débarquer, v. n., المركب A.

DÉBARBAS, s. m., cessation d'emburras, فلأص Ils sont partis, c'est un grand déharras, و خلصنا منهم

DEBABBASSEMENT, S. M., whi - white.

Débannassen, v. a., tirer d'embarras, ôter ce qui emharrasse, صلف من - خلص O. Nous sommes de barrassés de ce soin, اكتفينا مؤنته l' Débarrasser un endroit, فقع , فرغ الكان Débarrasser quelqu'un, cesser de le gêner, من ثقلة عنه 1.

Se Débarrasser , v. réf. , être débarrassé, مرن العناق مرن العام المعالمة . تخلص ـ . A فرغ ـ . A خلص ـ

Déвлава, v. a., ôter la barre, نزع الدقر A. او الدرباس من الباب

_ مجادلة _ منازعة Denar, s. m., contestation, منازعة Après bien des débats nous avons conclu . تعالىمنا كثير و بعك انتهينا على أن , que

ا تنازع معم على Denattre, v. a, contester, على على على المادة ٨٠ بحث عن شي

Se Débattre, v. rés., s'agiter beaucoup, Se débattre comme un animal égorgé, 2,3 1. اختبط . 0 خبط - تهارج -

DEBAUCHE, s. f., déréglement, abandon à tous les -Se li فسوئل ـ فسئل و فساد ـ انههاک . Se li vrer à la débauche, انهيك في المحارم.

DEBAUCHÉ, E, adj., abandonné à la débauche, معاکس , plur ; معکوس _ فاسئل _ منهیک

Dénauchen, v. a., jeter dans la débauche, corrompre la fidélité, عكس ـ افسد I. Débaucher, entraîner à des parties de plaisir, فندل ولف ما فندل

Débaucher, faire quitter le service de quelqu'un, .ولف _ افسده عليه

DÉBAUCHEUR, SE, S., Junes.

Dener, s. m., dù par arrêté de compte, متاخر.

DEBILE, adj. com., faible, ضعنف.

DEBILITATION, s. f., ceso _ desol.

Deвіціть, s. f., faiblesse, свею.

DÉBILITER, v. a., affaiblir, - debf.

Dentr, s. m., vente, تاروبج - رواج - بيع - نفق Marchandise de débit, سلعة ثافقة. || Marchandise qui n'a point de débit, اسلعت كاسدة Il n'y a point | _ الله O. Déhorder, sortir d'un vase, en parlant de de débit (le commerce ne va pas), كساد السوق كساد السوق Plus pâle qu'nn marchand lorsqu'il n'y a point de dé-اكثر اصفراراً من التاجر يوم الكساد,bit

عارضة الكلام , Debit , déclamation

DEBITANT, E, S., EL.

رَج - نفق ـ I. باع Debiter, v. a., vendre, باع الم .تصوير بضاعة ما الله من اله عند الله عند الله فقل Etre débité, se débiter والج ما الله عند الله الله الله الله pas être débité, کسد O. || Le drap ne se débite . كساد صاير على الجور , point

Débiter, répandre, , 33.

Débiter, déclamer, jos O.

Distreva, Taice, s., qui doit à quelqu'un, غربم ـ مديون.

DÉBLAI, s. m., enlèvement de terre, etc., . نعزيل المكان - شيل التراب

DEBLAYER, v. a., débarrasser, Jic.

DÉBLOQUER, v. a., saire lever le blocus, 0 فك الحصار

DÉBOIRE, s. m., mauvais goût d'une liqueur après . طعم ردى ببقى في الفم بعد الشرب. Déboire, au fig., dégoût qui suit le plaisir, كرة

. نكاية _ نعنيف , Deboire, mortification

كلع العظم , s. m. , خلع العظم .

Dinolten, v. a., disloquer un os, حلوع - A. - خارع

Débondea, v. a., ôter la bonde, c . A نزع السدّادة

Débonder, v. n., ulu I. - Ju I. - Ju I.

Désonnaire, adj., doux, ethl nuls.

DEBORD, s. m., débordement de bile, أوران صفرا . فوران الصفرا ـ

O. وض طلبته _ O. وض طلبته _ O. وض طلبته _ O. وض طلبته _ O. وض .فيض ـ طغيان

Dźzonden, v. a., ôter le bord, شال الداير I.

Déborder, v. n., ou Se Déborder, v. pro., sortir . A فتي صدرة | 0 طاف ـ . 1 فاض ـ . ا طغى ـ . ٨ طفير , bors du bord

l'eau qui bout, 16 O.

Déborder, v. a., avoir plus de longueur que, .0 كان اطول من

.قلع الجزمة , DEBOTTEB , v. a., tirer les bottes , قلع الجزمة

DEBOUCHEMENT, 5. m., فتع _ تسليك .

Débouchement, moyen de débit de marchandises,

Déboucué, s. m., moyen de se défaire des mar-.طربقة لترويج البضايع ـ انسليع ,chandises

Débouché, au fig., expédient, طريقة; plur., . ا بواب , plur ; باپ ـ طرايق

Debouche, extrémité d'un défilé, 25.

A. فتع - .I شال السداد

Deboucher, v. n., sortir d'un defilé, حرج O.

Déboucier, v. a., الابزيم O.

اخرج من الوحل ,DEBOURBER, V. a., الخرج من

Dénounnen, v. z., ôter la bourre, שול الليدة I.

A. فتح عيد - علم ، former , ما فتح عيد - مام

Dénours et Dénoursé, s. m., argent déboursé, مصاريف , plur ; مصروف _ فلوس مدفوعة

DÉBOURSEMENT, s. m., Lois.

Dénoussen, v. a., tirer de sa bourse pour payer, .A دفع من كيسه

Dznout, ady., sur ses pieds, droit, μίσ - واقف -.. و قام واقف _ يقف , aor., وقف , eliir debout استوى قابياً قام وقفه

Debout! interj., lève-toi, č.

ربيح مخالف Vent debout, فالخد

DÉBOUTER, v. n., déclarer déchu d'une demande,

DÉBOUTONNEE, v. a., faire sortir les boutons des o. فك الازرار- ارخى الازرار , boutonnières

Se Déboutonner, v. réf., parler sans genc,

DÉBRAILLE (Sz), v. réf., se découvrir avec indécence, علم المدود مدرة ما الكشف صدرة الم

Dennine, E, adj., sans bride, من غير كا

Débaiden, v. a., ôter la bride, أَلَّجَامُ 0. ـ 0. ـ فَكُ اللَّجِامُ I. Sans débrider, sans interruption, بلا انقطاع.

Dénais, s. m., restes d'un vaisseau, d'un édifice, - ردم بسیت - الواح مرکب - بواقی - بقابا

Débris, au fig., restes de la fortune, d'une armée, بواقع ـ بقايا

Débris , restes d'un pâté , d'un repas , حَنْتُ . فواصل ـ حُتَاتِ

Debrouillement, s. m., Ja.

Débaouillea, v. a., démèler, remettre en ordre, مَظْم - 0. عَلَّم - مَلَّ

Debrouiller, au fig., éclaircir une affaire, une question, شرح ـ . كم المشكلات ـ . . كشف A.

Denutia, v. a., commencer à polir les glaces, قالمراة A.

Débusquement, s. m., كرش اخراج - كرش.

Débusquen, v. a., chasser d'un poste, الحرج الحرج - الحرج O.

اول طابق , Dienur, s. m., t. de jeu, premier coup

Début, au fig., commencement d'une affaire, بدو. Début, commencement d'un discours, مطلع.

DEBUTANT, E, S., Col.

DÉMUTER, v. n., jouer le premier coup, في اول طابق

Debuter, au fig., commencer, Ls. A.

- من الناحية دئ ,Deça, prép., de ce côté-ci خن الناحية دئ .

DECACHETZA, v. a., ouvrir ce qui est cacheté, فق المختم - ٨. فنني المختم - ٥.

DECADENCE, s. C., déclin, انحطاط Aller en décadence, الله الزوال مال الى الزوال O.

Décagone, adj., à dix angles et à dix côtés, معشر لاضلاع.

Dicalogue, s. m., les dix commandemens de la loi donnée à Moise, العشر وصابا - وصابا الله العشر كلياك.

Décampement, s. m., levée d'un camp, ارتحال المحال.

DÉGAMPER, v. a., lever le camp, Ja, A.

Décamper, au sig. sam., déloger, عزل Décamper, se retirer promptement, s'ensuir, فرك 0. _ فرك 0.

ضرب العنق - قطع الراس, s. f., سابعة - قطع

DÉCAPITER, v. a., couper la tête, صيّع الراس ـ عرب العنق ـ L. رمي الرقبة

Dichdea, v. D., mourir de mort naturelle,

Décèlea, v. a., découvrir une chose, une personne vachée, على المدأد. ما بالمرد. اكشف 0. على 0. على ما كان المداد 0.

Décembre, s. m., dernier mois de l'année,

DÉCEMMENT, adv., avec décence, باحتشام مثل الناس ـ كها بليق ـ بادب

Décence, s. f., honnêteté extérieure, حشية ـ مشية . Décence, convenances, الماقة .

DÉCENNAL, E, adj., qui dure dix ans, ou qui revient tous les dix ans, عدند عشر سنوات او بعود کل عشر سنوات.

Décent, E, adj., conforme à la décence, حشهى ـ كانت اللادب و الحشهة ـ مناسب ـ لابق . Étre décent, الاثل الذي الدين الدين الذي الدين الذي الدين الدين

Deception, s. f., tromperie, בית ב

Décennen, v. a., ordonner par autorité publique, بامر له ب O. , حكم O.

Dźcks, s. m., mort naturelle, ili.

Décevant, e, adj., trompeur, افار _ أفار.

Décevoir, v. a., tromper par des apparences spécieuses, 5 O. Decevoir les espérances de quelqu'un, ا خاب المله , الا Son espoir a été déçu عبب المله الماء المله الماء المله الماء الم Décusinement, s. m., emportement extrême, . ثوران - هيجان

Dechainen, v.a., détacherla chaine, على السلسلة o. على السلسلة o. 0 فك الزنيم

. وك على

Se Déchainer, v. réf. , السلاسل A.

Se Dechainer, au fig., s'emporter contre, La ... 0 ثار علی ۔

DECHANTER, v. D., changer de langage, rabattre de courante, בים 0. _ ישבי 0. _ ישבי 1. son orgueil, de ses espérances, جع عهاكان فيد A. I. Trouver à la couleur, فل و تواضع في الكلام بعد التكتر-الاقع خلاف ماكان في ظنه dechanter, الاقع

Déguange, s. f., deballots, etc., كتحوييل ـ النازيل Décharge de bateaux, charrettes, تفريغ.

Décharge d'armes à feu, 1344

Décharge, acte par lequel on décharge d'une obli-خلاص , gation,

Décharge, déposition des témoins en faveur d'un accusé, شهادة للتهوم. Les témoins à charge et à الشهود الدين يشهدوا للتهوم و عليه décharge, الشهود

Décharge de la conscience, الذمة

تفريغ الوسق

DécHABGER, v. a., ôter la charge, مط عند 0. -. حول الاحيال - نول الحيل عن

Decharger, évacuer, فتقى _ فترغ

Décharger sa douleur , کشف وجعه I. Décharger sa conscience, خلص دُمنه. ا Décharger sa bile, يقطع القلب - . O. فاع عصب على احسسد م . ه فش خلقه

Décharger, déclarer quitte, مرفع عند ما عليه ٨٠٠ سليه من الطلب أبرى ذمته من

Décharger, soulager, ais Lis

Décharger, dispenser, إعفى إجدا عن إ

_ اطلق _ . اطلق م Decharger une arme à sou, طلق م .فتنبي ـ فرغ

Decharger un coup de poing, hand abe 0. _

. برر- برى , Décharger d'une accusation

Decharger, ejaculer, jels I.

Se Decharger, v. ref., mettre bas un fardeau, .0 حط عن ظهرة الحمل

Se Décharger, se jeter dans, en parlant de l'eau

Se Décharger, devenir moins soncé, en parlant de

Déchannen, v. a., انحل من اللحم - انحل

Déchabné, e, adj., fort maigre,

Dechaussen, v. a., ôter la chaussure, ce -.٨ خلع نعله او جراباته

Se Dechausser, v. ref. , 8 30 2 2.

Déchaussé, adj., olia.

Déchéance, s. f., perte d'un droit, பீ கட்டியி.

Décezt, s. m., diminution d'une chose en qua-انعطاط ـ نقص ـ بوار ,lité, en valeur

Déchiffaen, v. a., lire, 1,5 A.

Déchiffrer, expliquer ce qui est obscur, .فسر - ۸۰ شرح

Decuiquetea, v. a., découper par taillades, . شقشن _ مزن _ شرمط _ هنجت

Déспіqueтиве, s. f., taillade, пр.

DECHIBANT, E, adj., qui déchire le cœur,

Dechinement, s. m., تهزيق _ تقطيع ...

Décuire, v. a., mettre en pièces sans trancher, - .0 خرافي - .0 شق - مرفى - شرمط - .0 شرط Déchirer avec les ongles, en parlant des animaux, نهش A.

Béchirer le cour, قطع القلب.

Dechirer, médire de quelqu'un, فيد م قدم فيه ٨. ـ مزق عرضه - .0 خرق فاموسه - . ٨ طعن في عرضم DécHrauae, s. f., شرطت _ ب المجرق .

Déchoir, v. n., tomber dans un état moindre, الصعصع _ الحط _ ٨٠ نقص

Décide, E, adj., d'un caractère serme, اجان -.صاحب عزم ـ مايس

Decident, adv., d'une manière décidée, в . Décidément, que voulez-yous? التبيت على أيش - والحاصل أيش بتريد

Décidea, v. a., porter son jugement sur une o. حكم - . A قطع - . O بت الراي في امر , chose L'intelligence ne peut décider que Dieu ait telle ou telle الظنون ما تنقطع في الله اندكذا وكذا صورة, figure ا Décider une difficulté, مقطع المشكلة م. -.I جزم الامو

Décider quelqu'un à , ! al.

ا. Décider en faveur de quelqu'un, فعمل مد 0. فرجي المفتني , Le musti décida en saveur de l'imam . کم علیه ,Décider contre quelqu'un . کلام الامام Décider de, v. n., disposer de, في م الم الم .I قتني على

Se Décider, v. réf., prendre son parti, عزم على I. اعتهد على - ازمع على -

Décimal, E, adj., composé de dixaines, etc., .عشرة عشرة

Décime, s. m., contribution de la dixième partie des biens, المال des biens,

Décisir, ive, adj., qui décide, حتهى ـ على ـ برهان قاطع ,Preuve décisive .قاطع

رب _ منصرف , Declinable, adj. com., مكم _ حكومة ; plur., Declinable, adj. com., معرب افصل دعوى ـ قطع مشكلة ـ بت امر ـ احكام

Décision donnée par le musti sur une question proposée, فتوى; plur., فتأوى Demander une décision au musti, متفتاء الستفتاء Donner une décision (musti), افتاه في الامر بان

Décisivement, adv., La - L.

LÉCLAMATEUR, s. m., qui déclame, حــــادى ببلغ. Déclamateur qui exagère, خبالغ.

خطابة _ شدو , Déclamation, s. f. , عدا

_ مهانية _ مالغـة , Declamation, exagération مهاناة

Déclamatoire, adj. com., qui ne renferme que des déclamations, مهاتي

Déclamen, v. a., réciter à haute voix, -be O. Déclamer des vers , عشدا _ انشد O.

Déclamer, v. n., invectiver, هاني.

DECLABATIV, IVE, adj., نعر بقي.

Déclaration, s. f., acte, discours pour déclarer, Déclaration de guerre, تصريح - تعريب , Décider, terminer un différent, فصل الدعوى I. العداوة - اشهار الحسوب العداوة - المهار الحسوب aven, témoignage, شهادة _ اقسرار.

> DEGLARER, v. a., manifester, annoncer, .Dé .صرّح بالشي _ اشهر ـ اعلن _ عرّف _ بيّن . clarer la guerre, المصرب عـــالى, clarer صرح بالحرب على

Déclarer, révéler, ماقر ب الشهر.

Se Déclarer pour, v. ref., J A. Se déclarer contre, de ,db.

Se Déclarer, se faire connaître, inal.

Se Déclarer, paraître (maladie), الم مل م . - A.

Déclin, s. m., état de ce qui penehe vers sa fin, Decimen, v. a., punir un sur dix, انحطاط - حبوط - نقص - اخر - زوال قاصص واحدا . Être sur son .1 مال الى الزوال , déclin

DECLINABILITÉ, s. f., qualité d'un mot déclinable, انصراف الاسم - اعراب

Déclinaison, s. s., manière de faire passer les noms par les cas, اعراب السياء الصريف الاسياء العراب السياء Déclinaison, éloignement des astres de l'équateur, انحراف او ابتعاد الكواكب عن خط الاستوا . النكار المدادة عن النكار الكواكب عن خط الاستوا .

Déclinatoire , adj. , خاری ا

Déclinea, v. n., déchoir, pencher vers sa fin, النوال الى الزوال ١٠ مال الى الزوال ٥٠ مبط ـ انحط ٥٠ منط مال الى الزوال Décliner, en parlant des astres,

Décliner, v. a., terme de grain., مترف الاسم عرب الاسم.

Décliner, ne pas reconnaître une juridiction, منكر الحكم A. انكر الحكم

ستى نفسه Décliner son nom, se nommer,

DÉCLIVITÉ, s. f., pente, 1920.

Déclouza, v. a., المناه و 0. - 0. المناه A. Décochea, v. a., lancer un trait, رمى - نشب Ι. - يا المناه ال

Décocher un trait de satire, عرب احدًا كلية ما 1.0. عرب احدًا كلية ما 1.0. عبر فيد ما نقرة كلية ما 1.0.

Dicocrion, a. f., bouillon de plantes et drogues,

ماء نبات ـ طبيخ النبات ـ مطبوخ. Décoiffea, v. a., défaire la coiffure, خبل العبّة A.

A. نزع ما على الراس من اللبس والزبنة مـ Décollation, s. f., notion de couper le cou, .قطع راس

DECOLLEMENT, s. m., Italia.

Dicorlea, v. a., couper le cou à quelqu'un, قطع راس

Décoller, détacher ce qui était vollé, انحل الغرا . Se Décoller, v. pro., se détacher, انحل انفک الصدر . Décollerer, v. a., کشف الصدر .

Dicolonen, v. a., ôter la couleur, فسنح اللون A.

Se Décolorer, v. pro., se ternir, perdre sa couleur, کبی I. انگسنج لوئد ا Décoloré, E, adj., terne, S.

Décombres, v. a., ôter les décombres, 1.

Décombnes, s. m. plur., ردم.

Décomposea, v. a., réduire un corps, مَلْ 0. ـ مَلْ التركيب o.

Décomposer, au fig., décomposer un raisonnement, un discours, l'analyser, فقال.

Décomposer le sang, فسنح الدم م. م. افسد الدم م. افسد الدم م. افسنح الدم م. الفسد الدم م. م. الفسائح الدم المسائح الدم المسائح الدم المسلخ المسلخ الدم المسلخ الدم المسلخ ا

DÉCOMPTE, s. m., déduction sur une somme à payer, مقدار ما من المبلغ الذي يقتضى دفعه مصم ـ خصم ـ خصم ـ خصم ـ

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, on مال من - O. - مسم من I.

. نقص Décompter , v. n. , rabattre de l'opinion , نقص . Trouver à décompter , غلثه علائق ما كان في ظنه

DÉCONCERTER, v. n., rompre les mesures, les desseins, عكس _ بطّل _ . . فسنر _ افسد .

Déconcerter quelqu'un, lui faire perdre contenance, le troubler, لَجْمَ - هُبُلُ 0. - هُبُكُ I.

Se Déconcerter, v. rés., se troubler, انتخرى ... انتخرى احواله ـ انتخرى

Deconvitune, s. f., defaite, ruine, &.

DECONSEILLER, v. a., persuader de ne pas faire, مثار عليه بان لا يعمل الشي ـ رجع عن ٥.

DÉCONTENANCEA, v. a., faire perdre contenance, غير احواله _ التخم _ O. لخم

Déconvenue, s. f., malheur, als ege al allelle.

DECORATEUR, s. m., مزخرف

Deconation, s. f., ornement, ثخرفت _ زيد

علامتر شرق Décoration, marque de dignité, علامة

Décorde, v. a., détortiller, alper la 0.

Deconen, v. a., orner, زين - زخرف . نقصان القيز - هبوط القير - الناموس الظاهر , Decoause, s. m., bienséance . مفظ الناموس الظاهر , Garder le décorum . هيبة Découcuza, v. n., coucher hors de chez soi, ۸۰ مات مرا

Découcher, v. a., faire découcher quelqu'un, استند ترا او في عدر فرشته

Dicounar, v. a., défaire la couture, [6.00] Se Découdre, v. pro., (3116).

En découdre, v. u., fam., en venir aux mains, .تفاتلوا ـ تحاربوا

Décousu, E, adj., sans ordre, sans liaison, غير مسلسل بعضه _ غير مصوط

DECOULANT, E, adj., Julia.

Découlement, s. m., ويلاد

- I. سال - L.A. جرى Dégouler, v. n., couler

Decouler, au fig., avoir sa cause dans, oo 50. Писострии, v. a., couper en morceaux, вы. Découper en petites parties des étosses, du papier, .قصقص ـ .0 فتى

Décoursen, v. a., détacher ce qui est couplé, dé-.0 حل - .0 فرق بين الأثنين O.

_ طويل القامة , Bien découplé , de belle taille , علويل القامة صاحب قد واعتدال.

Dicoupora, s. m., ciscaux, , ciscaux,

Découper, s. f., taillade, chose découpée, . فصغوصة

Découpure, action de découper, pube.

DÉCOUBAGEANT, E, adj., عيد الهية _ إيداد الهية ...

DÉCOURIGEMENT, s. m., perte de courage, בביל .. . فتور ـ تبريد الهية ـ انكسار القلب

قلل اعتبارة _ بوز _ خراق ناموسم 1. كسر القلب , Dicourage برز _ خراق ناموسم المسر اخيد - برد البية -

Se Décourager, v. pr., عهد A. - هيد O. - بردت هيته - A. خيد I. .0 فترت متحد انفل عزمدد انکسر قلبد

Découns, s. m., décroissement de la lune,

Decousure, s. f., endroit décousu,

Découveat; B, adj., مكشولي. Lieu découvert, مكان شرخ ، موضع فرج , agréable

مكشوق , A Decouvert , adv. , sans être couvert , على الكشوق.

A Découvert, manifestement, 1, 12 - 1, 1541.

DECOUVERTE, s. f., action de découvrir, Line.

Découverte, invention, ایجاد - ابتداع.

Découvera, v. a., ôter ce qui couvre une chose,

. كشف العطاعن الشي . . 1 كشف الشي

Découvrir, dégarnir de forces, de secours, exposer .اعرض للاخطار - خلى بلا محامي , aux dangers

Découvrir, parvenir à connaître ce qui était caché, الطلع على _ يقف, nor., وقف على الطلع على الم en lui des dispositions guerrières, شمة فيه رايحة الشحاعة.

Découvrir, rétéler, del.

Découvrir, commencer à voir, al A. - alimi. . کشف _ بجد , anr. وجد

Se Découvrir, v. réf., Limit. Se découvrir la tête, la gorge, ا كشف راسم, صدرة L

Se Découvrir, so faire connaître, audi -بين نفسه

Se Découvrir, être indiscret, فضح روحه A.

Decrassen, v. a., ôter la crasse, اغسل الوسني I.

Décrasser, au fig., polir un homme grossier, مندم.

DECREDITEMENT, s. m., justi.

Dicaénirea, v. a., ôter, faire perdre le crédit, - 1. كسر عرضه _ I. ثام صيته ، l'estime, etc.

Se Décréditer, v. ref., perdre son crédit, -

DÉCRÉPIT, E, adj., vieux et cassé, مرم.

Décampitation, s. f., pétillement du sel dans le feu, בנובל الماجية.

DÉCRÉPITER, v. n., pétiller, C.C.

DÉCRÉPITUDE, s. f., vieillesse extrême, مُجِزَدُرُم DÉCRET, s. m., ordonnance, حكم; plur., ما الحكام لحكام ; plur., اوامر الوثناء والمرادة فضاء المقادير الامر المقدّر القضا والقدر المرالله

Décnéten, v. a., décerner un décret, ordonner, О. – Ада О. – О. еди

Décar, s. m., cri public pour défendre le débit d'une marchandise, le cours d'une monuaie, etc., مناداة بنهى بصاعة أو نوع من المعاملة.

Décri, au lig., porte de la réputation, جرسة.

Dicarea, v. a., défendre le débit d'une marchandise, le cours d'une mounaie par un cri public, ئادى بنهى البضاعة او المعاملة.

Diction, au fig., ôter l'honneur, la réputation, l'estime, عرضه ما منك المناسب المناس

DECRIRE, v. a., peindre par paroles, وصف ;

Décrire, tracer, رسم 0.

DECROGRER, v. 'a., وَنَكُ الشَّى المعلَقُ (٥٠٠ مُلَّكُ الشَّى من المعلَقُ الشَّالُ الشَّى من الشَّالُ السَّالُ السَّالِيلُ السَّالُ السَّلْلُ السَّالُ السَّالُ السَّالُ السَّالُ السَّالُ السَّالُ السَّالِيلِيلُ السَّالُ السَّالُ السَّالِيلُولُ السَّالُ السَّلْلُ السَّالُ السَّالُ السَّالِيلُولُ السَّلِيلِيلُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُ السَّلِيلُ السَّالِيلُولُلُولُ السَّالِيلُولُ السَّلِيلُ السَّالِيلِيلُ السَّالِيلُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالُ السَّالُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّالِيلُولُ السَّلِيلُ السَّالِيلُولُ السَالَّ السَّلْلُلُولُ السَّلِيلُولُ السَّ

DécROISSEMENT, s. m., انتقاص ـ نقصان.

Décaoltaz, v. n., diminuer, صقن 0. ـ ونتقص - النصل عند المناعر المناع

Décnorten, v. a., ôter la crotte,

Déceotteus, s. m., pul sul.

DÉCROTTOIRE, s. f.,

Décaue, s. f., رقع .

Dźcauza, v. a., lessiver du fil cru avant la teinture, عسل الخيط الخام قبل صبغه I.

DECRUSER, v. e., faire bouillir des cocons de soie pour les dévider avec facilité, المائة على جوز القرّ في الماء المناسبة المناس

عشرة اضعافي , Décuple, s. al. et adj., عشرة اضعافي.

Décuples, v. a., rendre dix fois plus grand, صير الشي قدر ماكان عشرة اضعاف

استحقر - احتقر ، Débaigner, v. a., mépriser, ما حسب له حساب - ما اعتنى فى - استخف ب

Dédaigner de, v. n., ne pas vouloir par mépris,

من قلة اعتبارة لاحد ما اراد ان-٨كبرت نفسه عن

DEDAIGNEUSEMENT, adv., , im.

Dibaigneux, se, adj.,

DEDAIN, s. m., mépris, , limil.

Didalk, s. m., labyrinthe, نيد.

DEDANS, adv., dans l'intérieur, اخوا ـ داخل

DEDAMS, s. m., intérieur, كاخاك. Le dedans de la maison, ثينا الخال البيت

م رسم , Dédicack, s. f., consécration d'une église الماريس كئيسة وتخصيص كئيسة باسم قديس

Dédicace, éplire pour dédier un livre à quelqu'an, خطبة ـ رسالة الى من أحدى له الكتاب عطبة ـ حال ـ .

Dépicatoire, adj. com., contenant la dédicace, لاجل اهدا كتاب مُهدى

Dienen, v. a., consacrer au culte, رسم ٥٠. عرس من من من من المناسبة عند المناسبة ع

Dédier, adresser un livre par une dédicace, جعل كتابه على اسم ـ اهدى كتاب

. 0. نقض قوله , Se Dédire , v. réf., se rétrauter ، مُنقض قوله . . . مرجع في كلامه ـ . ٨ رجع عن كلامه

ارجوع في اللام, Dépir, s. m., rétractation, مرجوع في الكلام,

Dédit, peine convenue contre celui qui se dédit, مبلغ معلوم بين المتعاهدين بدفعه الذي يرجع كلامه.

DÉDOMMAGEMENT, s. m., réparation de dommage, عُوض ـ تعویض خسار.

Dénonmagea, v. a., indemniser, عوض عليه .

500

قوض خسارة. Dieu vous dédommagera d'un autre من عند الله . [Se défaire d'une chose, la vendre, .الله يعوض عليك من غير باب cotte, الله يعوض

Se Dédommager, v. réf., J. O.

DÉDOUBLER, v. a., ôter la doublure, شال الطانة J.

Dédoubler, séparer en deux, قسم قسين I.

Déduction, s. f., soustraction, بعد حسم المصروف Déduction saite des frais,

Dépuire, v. a., rabattre, com O. - com O. -۸ طرح

Déduire, narrer en détail, قص 0. مرح ٨.

Deduire, inférer, ماكة مينا. Déesse, s. f., divinité féminine, ملكة ماكة.

DÉFACHER (SE), v. réf. fam., s'apaiser après la . و رائل من عصبه و colère

DEFAILLANCE, s. f., and _ Sanci.

ا ناقص القوى Défaillant, K, adj., qui s'affaiblit,

Défaillant, s., qui ne comparaît point sur l'assianation, متاتحر عن الحضور - مخالف

O., تقصر , Drivallin, v. n., dépérir , s'affaiblir انتقص قوتم

Défaillir, se pamer, عليه ٨٠ عليه A. عليه A.

Défaire, v.a., détruire ce qui est fait, خرب T.O. ا فسنے الزیجہ م. Défaire un mariage, نزع۔ Défaire un nœud, فك العقدة 0.

انتصر على _ . I كسر , mettre en déronte أنكسر ,Être défait أ

Défaire, débarrasser, , , , , , , , , , , , ,

_ اضعف _ اسقم Défaire, maigrir, exténuer, اضعف _ اغير - الحف - اصلى - صعف

Désaire, au fig., effacer par plus d'éclat, de beauté, ¿ 50 O.

Se Défaire, v. res., se déharrasser de, ou l'issi من مونختاً. Se défaire d'un ennemi, le faire mourir, ا اهلك عدوة فتخلص مند و استراح من شرّة Se défaire de, se désaccoutumer de, الرك O. _

Drivart, E, adj., amaigri, abattu, صعيف مشغير. . كسولا Départe, s. f., déroute

Défaite, débit, vente, Qui est de défaite,

faite, خية باردة

Défalcation , s. f. , déduction , مسيل - حسم . DéFALQUEA, v.a., déduire, مسل من من من 1. Déraut, s. m., imperfection, ез; plur., езе . Quiconque verra ; نقبِصة ـ نقص ـ ses propres défauts ne s'occupera pas de ceux d'au-من اصرعيب نفسه اشتغل عن عيب غيرة , trui , عيرة . قلة _ عدم _ نقص , Defaut , manque , privation ,

_ مخالفة , Defaut, manquement à une assignation , الأخر عن الحضور

Au défaut de, adv., au lieu de, en place de, .عوض عن

DEFAVEUR, s. f., أَلَّمَ قَبُولُ.

DÉFAVORABLE, adj. com., - فالخد _ منكوس _

DEFAVORABLEMENT, adv., عنالفي _ المنكوسا _ يخالفة

Dérectir, ive, adj., (verbe) qui n'a pas tous ses modes et temps, كامل الاحوال.

Dérection, s. f., abandonnement d'un parti, . تخلية ـ تخلّي عن ـ ترك

DÉVECTUBUSEMENT, adv., 1 - vage.

Dérectueux, se, adj., qui n'a pas les qualités verhe défectueux . ناقص _ معبوب _ معور Verhe défectueux . فعل ناقص , (etc.) , عزا , رضى comme)

عيوب , Dérectuosité, s.f., défaut, بعيد; plur. . نقصان _ نقص _ عوار _

DEVENDABLE, adj. com.,

Défendeur, Denesse, s., opposé à demandeur, مجيب ـ مدعى عليه

- دافع عنم , Direndar, v. a., proteger, soutenir

Ason حامي عن - I حيى - O نصر - O رد علم corps défendant, مدافعاً عن نفسه Défendez votre frère, qu'il aittort ou raison, prov., أنصر أخاك رعاية _ سراعاة , Désendre quelqu'un, l'excuser عالم و مظلوما تىلانى دعوتم. Defendre, garder une place forte, .حافظ س. I حيى

Défendre, empêcher de, منع عن ٨.

Defendre, prohiber, interdire, حرم - حرم -I. منع ما نبى عن I. منع منع يا نبى عن ـ كل مهنوع متبــــوع ـ كل مهنوع حلــــو الحبّ شي للانسان ما منع

Se Défendre, v. réf., repousser par la force, دافع عن نفسد

Se Défendre, s'excuser de faire, ... -اعتذر من

يرر نفسه ,Se Defendre de , se disculper, nier , يرر احتے بان , A. Il se défendit en disant que نکر

Se Defendre, se tenir en garde, se garantir, احترس من _ استحوس من

ے مدانعہ , s. f., protection, soutien, مدانعہ Prends ma défense, Dieu. Prends ma défense, Dieu prendra la tienne, عندى الله ياخذ بيدى الله ياخذ بيدى استنعد لليدا فعة تحص احترس ,mettreen défense

Defense, justification d'une inculpation, تبرية.

. نہی ۔ منع ۔ تحریبے , Difense , prohibition

I. II défia رمى, القى اباحة عليه ـ .0 طلب للشر يستهع فى ,II sera out en ses défenses احتجاج احتجاجم

Defenses, longues dents de sanglier, Lui -. ناب, sing, انیاب

Défenses, ce qui met les assiégés à couvert, pour DÉPENSEUR, s. m., qui défend,

DEFENSIF, IVE, adj., fait pour désendre, colo.

Défensive, s. f., مدافعة. Être sur la défensive, ne faire que se défendre, دافع ـ حامي.

DEFERANT, E, adj., qui condescend, Jim -

Déférence, s, f., condescendance, امتشال _

Défénent, s. m., terme de monnaie, marque de la imbrique, نشان المعاملة

Dirinen, v. n., ceder, J find _ elj. . سلم ل - أولى احداً ب - اعطى Deferer, donner, Deferer le serment à quelqu'un, -ils

Déférer. Foyez Dénonces.

Défennen, v. a., (un cheval), شال نعل الفرس 1. Se Déferrer, v. réf., perdre son fer, en parlant d'un cheval, seci.

Diri, s. m., provocation, Porter اباحة - استدعا للهيدان - طلب للهيدان un des à quelqu'un, استدعى احداً للهيدان -.1 رمى اباحد ,القى اباحد عليد ب, في

DÉFIANCE, s. f., crainte d'être trompé, مس الم La déliance est . استحراس - حذر - استخوان la mère de la sureté, yele Male yele DÉFIANT, E, adj., qui craint qu'on le trompe, لا يامن احدأ _ مستخون _ متوهم - طنّان

لقصار من المسر , Déricit, s. m., ce qui manque . نغص -

Dérien, v. a., provoquer au combat, faire un ـ استدعـي البيدان - O. I. عا للقـتال , defi مجاوبة , O. I. السندعـي البيدان القـتال , Defenses , au plur., réponses en justice à la course tous ceux qui se présenternient, رمى اباحد في الركص على اي من كان

Defter quelqu'un , le braver , استهتر.

Se Désier de, v. rés., avoir de la désiance de, ما امن _ احتذر من _ تحرّس من _ استحرس من ـ استخون ـ .0 شک بی ـ .0 طن السوء بی ـ لا تظن في . Il faut se défier de tout le monde . خُون الناس الا سوءًا

Dériguaza, v. a., rendre dissorme, gater, sal عكس ـ هشم الوجة

DEFILE, s. m., passage étroit, يُضية.

Défilea, v. a., ôter le fil, bist l'ul. O. I. -. فرط عقد لولو , O. Défiler un collier de perles فرط

Défiler, v. n., passer à la file, les uns après les ، فات واحد بعد واحد او ناس بعد ناس واحد و المداو ناس autres

شي محدود Dirini, s. m., chose définic,

Dérinia, v. a., déterminer le temps, le lieu, les bornes, Ja - Ja O.

Définir, expliquer la nature, l'essence d'une chose, عرّف - عرّف ماهية الشي

En Définitive, adv., par un jugement définitif,

En Définitif, cofin, الحاصل.

Définition, s. f., explication de la nature d'une chose, etc., نعریفات, plur., تعریفات.

Définitivement, adv. Voyez En Définitif.

DÉTLAGRATION, s. f., combustion, [5].

Derleuain, v. n., perdre sa fleur, مقط زهره O. -٨٠ بيس زهره

.اسقط الزهر , Defleurir , v. a. , اسقط

Déviexion, s. f., détour de sa route naturelle, .انحراف ـ ميل

زيام البكورية, Dérionation, s. f., dépucellement ازالته الكارة ـ

Déflorer, v. a., ôter la virginité, i, l, l]! .0 اخذ الوجه - ازاح البكورية

Défoncea, v. a., ôter le fond d'un tonneau, . . O شـــــ الأرض , A. Désoncer la terre خفس .I عزب الأرض

Se defoncer, v. rel., perdre son fond, انتخاب ال Se Déformer, v. ref., liste.

Dérovance , v. a., ôter du four , اخرج من الفرن

Céraix, s. m., ياكمروف Déraix, s. m., Défantes, v. a., payer la dépense, على الكلفة 1.

. لا دفع المصروف -

Défrayer, amuser une société, ac ... DÉFRICHEMENT, a. m., שננ של של של בי של ב

Dérnichen, v. a., cultiver une terre inculte, .0 عبر الارض - احيى الارض - ١٠ عزق الارض

DÉPAICHEUR, s. m., , , , , , , ,

Déraisea, v.a., défaire la frisure, الشعر I. Dérnoncen, v. a., défaire les plis, L. O. -اسط و مسط و مسلم . O. Défroncer le sourcil .0 حل عقدته

Dérnoque, s. f., dépouille, "alis".

DÉFROQUER, v. a., ôter le froc,

Se Defroquer, v. ref., quitter le froc, A. Moine défroqué, عالم بالع

متوقى _ هالك _ متنتج , DEFUNT, E, S., mort, امرحوي (les musulmans no se servent de ce dernier mot qu'en parlant de leurs co-religionnaires).

DEGAGE, E, adj., libre, polos.

DÉGAGEMENT, S. m., oblà - belier.

_ منفذ سر _ باب سر Degagement, issue secrète, سر باب سر

DÉGAGER, v. a., retirer ce qui était engagé, , dà. Dégager, débarrasser, délivrer, عنك - خلص 0. اطلق ـ . I عتق , Dégager un soldat , le rendre libre

Degager, donner une issue,

Dégager sa parole, la retirer, شال بك I. Dégager sa promesse, y satisfaire, وعل على المحالية على المحالية على المحالية على المحالية على المحالية على المحالية ا

Se Dégager, v. ref., palai.

DÉGAINER, V. a., La A. _ Ju O.

Décanna, v. u., ôter ce qui garnit, ce qui orne, عرى ـ . A نزع كلاداوات ـ . I شال الزبنة , العدّة Dérormen, v. a., gâter la forme, عكس . Dégarnir un arbre, en ôter les branches inu-قلم الشجوة ,tiles

Se Dégarnir, se vêtir légèrement,

الله الكورب ال

Décauchir, v. a., ôter l'irrégularité du bois, صلَّتِ الخشب

DEGAUCHISSEMENT, s. m., - med | Jelie.

Dégelea, v. a., fondre la glace, la neige مطل, ذوب الجليد - سبّب الثلم

Dégeler, v. n., ou Se Dégeler, الثلج الثلج I. _ المجليد التجليد التجل

النفساد _ تلف , Degeneration, s.-f., عناساد _ النفساد _

Dégénèrer en, changer de bien en mal, انقلب - ال ال o.

Decimonne, ee, adj., also.

DEGILUER, v. a., قالم من الدبق 0.

Deceutition, s. f., action d'avaler, أبثلاع.

Dégoantea, v. a., حَتَّقُ _ ثَنْقُ O.

Dégoisen, v. a. et n., حكى I.

Se Dégoiser. Voyes SE Découndre.

تفريغ , Degoagement , s. m. ,

ازال الورم , الانتفاخ , DEGONFLER, v. a.,

Dégonger, v. a., déboucher,

Dégorger, v. n., se déhoucher, O.

Se Dégorger, v. réf., s'épancher, فرغ فرغ فرغ المنتفوع المنتفوع المنتفوع المنتفوع المنتفوع المنتفوع المنتفود ا

Dégourdissement, v. a., ôter l'engourdissement, نعش A.I.

Degourdir, au fig., fam., façonner une personne, عكف I.

Se Dégourdir, v. réf., se défaire de son engourdissement, عند O. – صنع النتعش .

Se Dégourdir, se défaire de sa simplicité, مُنْهِ عِينُدُ A. - . صحة . . . صحة .

Degourdissement, s. m., انتعاش.

Dégout, s. m., manque de goût, d'appétit, سدم الذوئ والاشتها - قرف -

Dégoût, aversion pour une chose, pour une personne, ملل من _ كراهة _ قرق. Éprouver du dégoût pour, نقرق من , Dégoût de l'étude,

Degout, deplaisir, قبر.

DeGOUTANT, B, adj., كربد مقرف.

Découté, e, adj., qui manque d'appétit, قرفان مسدوم ـ

Dégoûté, difficile, délicat, ملول المزاج - ملول .

اقرف , Dégoutea, v. a., ôter le goût, l'appétit اقرف النفس ـ قرف ...

Dégoûter de, donner de l'aversion pour, أقرف من المواقعة في المواقعة الموا

Degoûter de, faire qu'on ne trouve plus à son goût, صدّ عن O.

Se Dégoûter de, v. réf., prendre du dégoût pour, مل ـ النقرف من ـ . A. وفق من ـ . A. زهد ـ . A زهل من ـ . A. زعل من ـ .

Se Dégoûter, perdre l'appétit, صدم ۸. ـ قرف I.

DÉGOUTTART, R, adj., qui tombe goutte à goutte,
وسيقه يقطر, Son sabre était dégouttant de sang, بالدما

DÉGOUTTEM, v. n., tomber goutte à goutte, قطر 0. - لقد بنقط دم , Le sang lui dégoutte du nez . نقط دم . البيت يكف , L'eau dégoutte dans la chambre

DEGRADATION, s. f., destitution bonteuse d'un grade, حطّ عن المقام,

Degradation d'un édifice, بارك.

Degradation, avilissement, ئرذىل ـ ذل .

Dégradation, affaiblissement des couleurs, de la .نقص بالتدريج ,lumière

DÉGRADER, v. a., démettre d'un grade avec igno-.0 حط عن المقام, minic

Degrader, deshonorer, avilir, اذل _ بدل _ بهدل

Degrader, faire du dégat, حرب I.

Dégrader, affaiblir insensiblement les couleurs, انقص, قلّل بالتدريج, la lumière

Se Degrader, au fig., s'avilir, نُرْدُل.

DEGRAYER, v. a., فكف O.

DEGRAISSEMENT, S. m., فسيل - ازالت الدهن

Dégraissen, v. a., ôter la graisse, les taches de graisse, غسل _ ازال, زول الدهري I. Il mangea des اكل فواكد ليزيل, fruits pour se dégraisser la bouche . عن فيد زفوة الطعام

DEGRASSEUR, s. m., Juis.

DEGRE, s. m., escalier, - Ly; plur., mllh. Degré, marche d'un escalier, مرجة; collect., مرجة.

Degré, grade, رُنْية _ درجة.

Degre, division d'une ligne, ارجة.

Par degrés, petit à petit, بالتدريج. Au plus haut degré, au fig., بالغابة ـ الى ابعد غابة.

Décnéen, v. a., ôter les agrès d'un navire, I شال اداوات المركب

DEGRINGOLEA, v. a., descendre vite et malgré soi, تکرکب _ کجرت _ A. کرت

Dignossia, v. a., diminuer, 3, I. - 3,

Degrossir, au sig., commencer à éclaireir une le Christ, قتل المسيح. affaire, iller.

DÉGUENILLÉ, E, adj., dont les habits sont en lam-مخرق _ مخلقن , beaux

DEGUERPIR, v. a., abandonner un héritage, 0. ترك الأرث

Déguerpie, v. n., sam., sortif d'un lieu par crainte, par force, فرك O. _ فرك Deguerpissez d'ici, انكسيوا , انقلعوا من هون

DEGUERPISSEMENT, s. m., abandon d'un héritage, ترك أرث

L طوش Degurulen, v. n., vomir, طوش I.

DÉGUISEMENT, s. m., état d'une personne déguisée . تنکم ـ تخفية ـ تبديل

Déguisement , au fig. , dissimulation , تدليس

Decuisen, v. a., travestir, . On le déguisa en marchand, تاجر السوء اي تاجر.

Déguiser, cacher sous des formes trompeuses, الخفي ـ خمياً. Il déguisa son chagrin, et fit bonne .اخفي الكهد واظهر الجلد, contenance

Se Déguiser, v. réf., se travestir, نبذل _ تبذل _ تنكر بزى النسوان , Il se déguisa en femme . تخفي لبس زي النسوان ـ

Se Déguiser, se montrer autre que l'on n'est, .دالس ـ دلس

DEGUSTATION, s. f., essai, ذُواقتة.

Déhanché, E, adj., qui a les hanches rompues, مخلوع - مخلع

DéHARNACHER, V. B., اشال عدة الفرس J.

DÉHONTE, K, adj., وقيح . . .

Denoas, s. m., la partie extérieure, ", la Dehors, au plur., fortifications extérieures,

Dehors, apparence, ظاهر.

Denoas, adv. de lieu, prép., hors de, J. Par من برا ـ من خارج ,debors

Délcide, s. m., crime des Juiss en faisant mourir

DESTIGATION, S. f., auli.

DélFIER, v. a., mettre au rang des dieux, 11.

Déisme, s. m., croyance à l'existence d'un dieu, ـ القول بالوحدة المطلقة ,sans révélation ni culte اعتقاد بوجود الله و نكرجيع الادبان

DÉISTE, s., qui reconnaît un dieu, et rejette toute -الأوى _ قابل بالوحدة المطلقة , religion révétée معتنقد بوجود الله و ناكر جيع الادبان

Deire, s. f., divinité de la fable, all _ all.

DEJECTION, s. f., excrémens, יְלוֹן.

DÉJETER (SE), v. réf., se dit du hois, etc., qui travaille, qui se courhe, وانعوج O. DÉJEUNÉ ou DÉJEUNER, s. m., فطور.

O. Faire فطر O. Faire فطر O. Faire فطر O. Faire فطر O. déjeuner, donner à déjeuner, فطر .

DÉJOINDAE, v. a., ينق مقرق بين 0.

Désourn, v. a., empécher de réussir (un projet), ايطل _ علس عكس [.

DE LA, adv., de cela, امن هذا Il s'ensuit de là que, من ذلك إن ـ ومن ذلك يستلزم إن

De là, de l'autre côté de, عن هناك. Au-delà, par-delà, di l'autre côté de, عن الناحية الثانية الثانية و من الناحية الثانية الثانية التابية الثانية التابية ال

DÉLABREMENT, s. m., Lesse _ _

DÉLABAER, v. a., déchirer, mettre en mauvais état, غربط ـ ا خرب - ضعضع - مرّق .

Délacea, v. a., défaire le lacet, مُنَّتُ الخَيْدُ 0. ـ الخَيْدُ الْقَيْطُانِ .

Délai, s. m., remise, مهلت. Donner un délai, امهل المهلة, المهاد المهاد

DÉLAISSEMENT, s. m., abandonnement,

Délassement, s. m., repos, متخلى عن استراحة ـ راحة.

Se Délasser, v. réf., prendre du repos, - استراء

Delateun, Trice, s., dénonciateur, عوانية;

DELATION, s. f., denonciation,

Délayant, adj., (Remède), qui rend les humeurs fluides, عملل معالل

DÉLAYEMENT, S. m., Ja.

DELAYER, v. a., détremper dans un liquide, J-O.

Délectable, adj. com., agréable, نُذِيدُ.

DÉLECTATION, s. f., plaisir qu'on savoure, Sili.

Délecter, v. n., réjouir, سرح قلبد ما O. مرح قلبد ما O.

Se Délecter, v. réf., prendre beaucoup de plaisir à, تُلدُّدُ بِ التَّدِّدُ عَلَادٌ عَلَادٌ عَلَيْدُ السَّالَةُ عَلَيْدُ السَّالَةُ عَلَيْدًا.

DELEGATION, s. f., commission pour connaître, agir au nom de, عالة عنابة.

Délégation, acte qui donne pouvoir à une personne de recevoir une somme d'une autre, "

Drinković, s. m., chargé d'agir au nom d'un autre, بنایب; plur., کلا, plur., کاپ

Délégué, porteur d'une délégation, Il.

Décèquea, v. a., commettre, حَكُلُ مَا لَوْبِ كُلُوبِ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّمُ عَلَى اللَّهُ عَلَ

Déléguer, assigner des fonds, Ja.

Délestage, s. m., التصبيرة التصبيرة

DELESTER, v. a., ôter le lest, الركب, المركب.

DÉLÉTÉRE, adj. com., qui cause la mort, مُثلَف _ قَاتَلُ

DELIBERANT, E, adj., omle.

Détinénatif, ive, adj., qui tend à persuader ou à dissuader, نصحى. Voix délibérative, suffrage compté dans les délibérations, opposé à voix consultative, الراى الحسوب والمعتبر في جع الارا

Délibération, résolution, in _ cl,.

DÉLIBIRÉ, s. m., ordonnance, مكم - أمر.

Dermene, adj., aisė, libre, صفاره عازم مفاره . De propos dėlibėrė, أعيداً عيداً .

Délibérée, adv., d'une manière délibérée, ικό.

DELINERER, v. n., consulter en soi-même ou avec les autres, عنشاور مع مشاور مع للماور نفسه لله passion ne délibère point, پلیس فی الشهواة مشورة با

Délibérer de, se déterminer à, عزم ـ اعتبد على ـ ا. ـ ينا امره على ـ

DÉLICAT, E, adj., agréable au goût, مقتحر الديد على المعارفة على المعارفة المعارفة

Delicat, fin, وفيع. Esprit delicat, وفيع.

Delicat, delie, faible, وقيق – تحيف – طريف – ناعم . Constitution delicate, فيع فعيفة. Main delicate, douce, molle, يد خفيفة , Main delicate, légère, adroite . يد خفيفة . الشخل طرية . الشخل طريف . الشخل طريف . الشخل طريف .

Délicat, efféminé, Ju.

Délicat, difficile à contenter, نظلي.

Délicat, dissicile à juger, conduire, -----

Délicat sur l'honneur, أحمي صاحب تتحوة Délicat dans ses procédés, إدمى _ صاحب معروف.

Délicatement, adv., avec délicatesse, بلطافة مرتبى في الدلال Élevé délicatement. بخفة

Délicatem, v. a., traiter, élever délicatement, رتبي في الدلال ـ لاطف.

Délicatesse, s. f., qualité de ce qui, de relui qui est délicat (voy: les différens sons de délicat), قطرافت الطعام, كذة الطعام, كذة الطعام. Délicatesse d'un mets. طرافت الشغل Délicatesse d'un ouvrage.

. نعومة _ دلال , Delicatesse, mollesse

Délicatesse, légèreté, adresse, تغف.

Délicatesse, faiblesse, ténuité, منافة - تقرير

Délicatesse, finesse, ils. - 75.

Délicatesse, sensibilité excessive,

Délicatesse de procédés,

ـ هناء ـ لذَة ـ ثنغم ,Délices, s. f. pl., plaisir, مناء ـ لذَة ـ ثنيع ـ لذَات ومسرّات

DÉLICIEUSEMENT, adv., بكهال اللذة _ بتنعم

DELICIEUX, SE, adj., extrêmement agréable, مقتدر

Délicoten (SE) , v. pers. , défaire son licon , قشط الرسى عن راسد.

Détié, E, adj., grêle, mince, وفيع _ رفيع _. Taille déliée, وقيق , خصر ناحل .

mldر وفيع, fin, subtil, فيع شاطر ...

Délten, v. a., désaire le lien, é 0. - Jo 0

Délier, au sig., absoudre, Jo O.

DELINQUANT, S. m., Lis.

Dalinquen, v. n., contrevenir à la loi, بنائل.

Déline, s. m., égarement d'esprit causé par la maladie, فذيان - هُذى - تَنْحَرِيف Ètre en délire, هذي I.

Délit, s. m., crime, خطاء, pl., ذنوب, ذنب عثر ; pl., خانوب, Délivance, s. f., action de mettre en liberté, خلاص - عُتـق - اطلاق

Délivrance , livraison , تسليم .

DÉLIVEE, s. m. Voyez Arrière-Faix.

Délivrer, uffranchir d'un mal, منتجى - خلص من Délivrer, uffranchir d'un mal, منجى - خلص من المناسبة ا

Délivrer, accoucher, ods _ de.

Délivrer, mettre entre les mains,

Se Délivrer, v. réf., se débarrasser, accoucher, clà A. - Là.

Décogement, s. m., انعزيل _ انتقال.

Dilogen, v. n., faire quitter un logis, une place, عول من - عول

Déloger, v. n., quitter un logement, un lieu, انتقل من - ٥٠ خرج من - عزّل

DELOYAL, E, adj., sans foi, who

DELOYALEMENT, adv., Tiley.

DÉLOYAUTÉ, s. f., infidélité, perfidie, تائد.

DELPHINIUM, s. m. Voyez Pred-d'ALOUETTE.
DELTOIDE, adj., (muscle), במלה الذالية,

Diluce, s. m., débordement universel des caux, grande inondation, عُلُوفان.

Démacocie, s. f., faction populaire, عصابية الشعب

Démagogue, s. m., chef, membre d'une faction populaire, وربس عصبت من الشعب.

DÉNAILLOTTER, V. E., 2) El El El O.

DEMAIN, adv. de temps, s. m., le jour après celui où l'on est, أَكُولًا عِنْداً.

Après-Demain, adv., dans deux jours, پعد بکرة عدد عدا۔

Démancher, v. n., ôter le manche, مخلع القبضة A.

Démancher, v. n., avancer la main vers le chevalet du violon, مُرِّب يك الى مشط الكونجة.

Se Demancher, v. pr., تخلعت القبطة الم

Se Demancher, v. pr., aller mal, المنصريط العكس .

Demander, s. f., action de demander, chose de-

mandée , مطلوب مطلوب.

المسابل plar., مسابل plar., مسابل plar., بسولات plur., بسولات Un livre par demandes et par reponses, عبوال و جواب.

Demande, action en justice, - שלי בשל בשלה. Demande, v. a., prier quelqu'un d'accorder, בשל האולם. O dلب من احد

Demander, questionner, مال أحداً عن A. Demander des nouvelles, أستخبر عن شي Demander à quelqu'un son nom, أستسبي أحدًا

اراد ـ .0 طلب O. ـ عاراد ـ .0 طلب O. ـ اراد ـ اراد ـ البك O. Quelqu'un vous demande, قصد البك O. Quelqu'un vous demande, قصد البداء المعلق البداء البداء المعلق البداء المعلق البداء المعلق البداء البداء المعلق ال

Demander, exiger, اقتصال Cela a demandé

اقتضى ذلك , beaucoup de peines et de travaux فلك التعاب كثيرة و عنا شديد الى التعاب كثيرة و عنا شديد وذا بك تقييد , Cela demande فذا بك تقييد , Cela de précaution فذا بك تقييد , وديران بال وديران بال

Demander, queter, and A. _ Jim A.

DEMANDEUR, se, s., qui demande souvent, impor-

Demandeur, deresse, s., qui demande en justice, oces.

DÉMANGEAISON, s. f., picotement entre cuir et chair, اكلان _ رعاية _ حكّة _ نغلان.

Demanger, v. n., avoir la démangeaison, حکّ 0. - محکّ A. La main me démange, نغل ما کل ماکل می دی تاکلئی میں۔ بدی ترعائی, تحکّئی

تد اسوار قلعت , DEMANTELEMENT , s. m. , عد اسوار قلعت .

Démantellea, v. a., abattre les fortifications, مدّ السوار

DEMANTIBULEA, v. a., rompre, mettre hors de service, خَلْوَع - خَلْوَع - خَلْع I.

Se Démantibuler, v. pr., جلع _ تخلوع _ تخلوع _ انهشم _ الها .

Démarcation, s. f., ligne servant de limite,

DÉMARGHE, s. f., manière de marcher, some _

Démarche, pas, procédé, conduite, عمل عمل عمل عمل plur., عمل

DÉMARIER, v. a., rompre le mariage, فسنح النكاح. DÉMARQUER, v. a., ôter une marque, اشال العلامة. DÉMARBUR, v. a. et n., détacher, partir, عدل على المستحدث. Démarrer, v. n., changer de place,

. ٨ برج من موضعه

Démasquea, v. a., ôter le masque, يَكْشُفُ وَجِهُهُ ازاح الغيا عن

DÉMATER, v. a., rompre les mâts, كسّر الصوارى. DÉMALÉ, s. m., querelle, منازعة عناقة عناقة عنائية

Démèten, v. a., trier et séparer ce qui est mélé.

0. Démêler les cheveux , سترج الشعر , Démêler du 61 , حلّ الخيط المعرقل , o

Déméler, distinguer, reconnaître, ميثر يوف ميثر I. Déméler, contester, quereller, عرف على شي Qu'avez-vous à démèler avec lui?

Démêter, débrouiller, éclaireir, کشف I.- مشرح A.

Se Déméler de, v. réf., se tirer de, от обът. Déмемвлемент, s. m., гівти.

Déмемвава, v. a., diviser,

DEMENAGEMENT, s. m., transport des meubles d'un logis à l'autre, انتقال انتقال.

Denémagea, v. a., transporter des meubles d'un logis à l'autre, عيث الى بيث الى بيث الى عرّل.

Démence, s. f., folie, aliénation, عنون عبد حبون عبد المختل عقلم Tomber en démence, حلل في العقل المختل عقلم المختلط المختلط (Se), v. réf., s'agiter, المختلط المختلط

Dέмεπτι, s. m., action de nier ce qui a été dit par quelqu'un, تكذيب

Démenti, au sig., fam., désagrément de ne pas réussir,

Denertia, v. a., dire à quelqu'un qu'il a menti; prouver le contraire, — і́.

Se Démentir, v. réf., se dédire, مُذَّبِ نَفْسَهُ.

Se Démentir, au fig., s'écarter de son caractère,

DENERITE, s. m., ce qui fait perdre l'estime, "נַבּׁמִיתַר בּמיתַר ברים צוידים ונים.

DÉMESURÉ, R, adj., extrême, القياس عارج عن القياس مغرط ـ

- بافواط من غير قياس ,Démesurénent , adv. , العايد .

Démettre, v. a., disloquer, على A. _ فك O.

Démettre, au fig., destituer, Jje O.

Se Démettre, v. rés., se désaire de sa charge, عزل نفسه عن ـ تنازل عن O.

شيل الفرش, m., شيل الفرش.

Démeunles, بال الفرش, Démeunles, شال الفرش I.

عرى البيث من الحوايج والاثاث

DEMEUBANT, E, adj., qui demeure,

والباقى _ وما بقى Au demeurant, adv., au reste, وما بقى

. סבולט, pl., משלט, pl., משלט,

DEMEUBER, v. a., faire sa demeure, О.

Demeurer, rester, بقى A. Demeurer court, interdit, انقطع عن الكلام ـ توقف! Demeurer à ne rien faire, قعد بلا شغل 0.

ابطى ـ تعرق ,Demeurer, tarder

Demt, E, adj. sing., la moitié d'un tout, فضفن ; plur., انصانى. Dans la conversation on supprime le plus souvent le في final de ce mot, et l'on prononce : مُنْصَ ساعة ، Demi-heure , نُصَ ساعة ، Demi-once , نُصَ ساعة . الله Une heure et demie , نُصَ وقبة .

م النص و النسسص A demi, adv., à moitié, مصروق النسسطى. A demi-brûlé, نصفه محروق

اضف دارخ . m., المعنى المعنى Demi-Cencle, s. m.,

DEMI-CIECULAIRE, adj., ويصف دايروي.

Déміs, z, adj., disloqué, z مفكوك _ مخاوع .

Démission, s. f., acte par lequel on se démet d'une charge, عزل نفسه ـ تنازل.

DÉMISSIONNAIRE, adj. com,, os Jili.

Déмосачте, в. m., attaché au gouvernement populaire, ثابع الحكم الجهور.

DEMOCRATIE, s. f., gouvernement populaire, فيام

يخص حكم الجهرور .Démocratique, adj. com ., الجهرور .Démocratiquement, adv., تبعاً لحكم الجهرور .

ادمرية ـ ست ـ ستيتة

Dénolia, détruire, هدم 0. - قد O. - غرب I Démolition, s. f., هدم.

Dimon, s. m., diable, عفربت; plur., تعاريب . شیاطیس , plur. ; شیطان ـ

Demon, enfant vif, pétulant, blu _ bu; DÉMONIAQUE, adj. com., possédé du démon, .مسکوں ۔ مصاب ۔ ملبوس

DÉMONSTRATEUR, s. m., celui qui démontre, معلم _ مبتن

Démonstratif, ive, adj., qui démontre, qui indique, _ _ Ul). Pronom démonstratif, اسم الاشارة

DÉMONSTRATION, s. f., preuve évidente et convain-ايضاح _ دليل واضح ,cante

Démonstration, marque, témoignage extérieur, اظہار ۔ توریت

Démonstration, leçou d'une science expérimen-. تعليم بتورية الاشبا التي بنكلم عنها المعلم ,tale

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évi-بدليل واضير dente,

DÉMONTER, v.a., désassembler les parties, 300. Démonter, au fig., déconcerter, حُمِّل.

Démonter un cavalier, le renverser par terre,

. كركبة الى الارض . I. قلبه عن السوج Se Démonter, v. réf., se désassembler, خفک أ أتخاخل -

DÉMONTRABLE, adj. com., qui peut être démontré, قابل الدليل.

DÉMONTRER, v. a., prouver d'une manière évi-.0 دل على ان - اثبث - ارصي - بين dente, Démontrer, saire une leçon, elec.

DÉMORALISER, v. a., corrompre les mœurs, .خسر ـ افسد ـ ١٠ عكس

DÉMORDRE, v. n., lacher ce qu'on tient avec les

DEMOISELLE, s. f., fille d'une famille honnète, dents; se départir d'une entreprise,

DÉMUNIA, ôter les munitions, أشال الذخاير من I. A. فتي ماكان مسدود بحابط ،. Démunen, v. a., فاتح ماكان مسدود

DÉNANTIR (SE), v. p., 21 - 1,25.

DÉNATTER, v. a., sous all olo O.

DÉNATURÉ, E, adj., contraire à la nature, .ضد الطبع

Dénaturé, qui n'a point les sentimens naturels à الم السانية, l'homme

DÉNATURER, v. a., changer la nature, l'acception, . حرّف - افسد - غير - ١٠ قلب

DÉNECATION, s. f., action de nier, ... نکار بة

DENI, s. m., resus d'une chose due, .ul _ Eul _ ماباة الحق Déni de justice, ما باة

Déniaisea, v. a., rendre plus fin, فقال O.

DÉNICHER, v. a., ôter des oiseaux du nid, .0 اخذ افراع الطيرمن العش

Denicher quelqu'un, découvrir sa retraite, فيكش O.

Denicher, v. n., au fig., fam., s'evader, Denicher, v. n., au fig., fam., s'evader,

DENIER, s. m., monnaie de cuivre valant le dou-. فلوس , plur ; فلس _ سحتوت , zième d'un sol

Deniers, monnaie de compte, somme d'or ou d'argent , دراهم.

A. جحد م لكر Denier, v. a., nier un fait, نكر

Dénier, refuser, چى عن شى I.

Déricaement, s. m., action de dénigrer, . ثلب _ تعبير _

Dénigara, v. a., chercher à diminuer la réputation de quelqu'un, le prix de quelque chose, عيب علية - .٨ بخس - .0 حط قيهة الشي - .1 ثلب -.0. معن في عرض احد

DENOMEREMENT, s. m., compte en détail, La ـ عداد ـ

DÉNOMBRER, v. a., compter, Je I. _ _____.

0. Démèler les cheveux, سرّح الشعر Démèler du fil, سرّح الشعر محلّ الخيط المعرقل. Démè-

Déméler, distinguer, reconnaître, عرف ميز I. Déméler, contester, quereller, على شي المخاصم معد على شي . Qu'avez-vous à démêler avec lui?

Déméler, débrouiller, éclaireir, عُشْرَح مَا اللهُ A. مُرْح مِنْ اللهُ اللهِ عَلَى اللهُ اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَل

Se Déméler de, v. réf., se tirer de, نحلّص من . Démembrement, s. m., نقسیم .

Déмемваев, v. a., diviser, قسم.

Demenagement, s. m., transport des meubles d'un logis à l'autre, نعزيل التقال التقال.

Déménagen, v. a., transporter des meubles d'un logis à l'autre, عيث الى بيث الى بيث المرحل, انتقل من بيث الى بيث.

Démence, s. f., folie, aliénation, عَنُون ـ جَنُون ـ جَنُون ـ جَنُون ـ الْعَقَل . Tomber en démence, خلل في العقل المختل عقلم . Démence (Se), v. réf., s'agiter, اختلط المختلط .

Démenti, s. m., action de nier ce qui a été dit par quelqu'un, تُكَذِّيب.

Démenti, au fig., sam., désagrément de ne pas réussir, مُعِيدةً.

Démentia, v. a., dire à quelqu'un qu'il a menti; prouver le contraire, — 35.

Se Démentir, v. réf., se dédire, عَذْبِ نَفْسه.

Se Démentir, au fig., s'écarter de son caractère,

Dźmintrz, s. m., ce qui fait perdre l'estime, "נقصير قصور عدم الاستحقاق.

DÉMÉRITER, v. n., agir de manière à perdre la bienveillance, l'estime, שרה ברץ צו שיים בארץ אריים בארץ אריים בארץ אריים בארץ איני אייר בארץ איני אייר בארץ איני אייר בארץ איני אייר בארץ אייר באר

Démestré, E, adj., extrême, القياس عرط م

- بافراط من غير قباس ،DENESUBEMENT , adv., الغاية

Déметтве, v. a., disloquer, على А. _ فك О. Démettre, au fig., destituer, Jie O.

Se Démettre, v. réf., se défaire de sa charge, موزل نفسه عن ـ النازل عن 0.

DÉMEUBLEMENT, s. m., شيل القرش,

Démeuncea, v.a., dégarair de meubles, شال الفرش, المجاوبية والاثاث ـ عرى البيت من الحوايي والاثاث ـ

DEMEURANT, E, adj., qui demeure,

والباقى - وما بقى Au demeurant, adv., au reste,

. مساكن , pl., مسكن ; pl., مسكن

Demeunen, v. a., faire sa demeure, ... O.

Demeurer, rester, بقى A. Demeurer court, interdit, انقطع عن الكلام ـ انوقف! Demeurer à ne rien faire, قعد بلا شعل O.

ابطى ـ العوق Demeurer, tarder, ابطى ـ العوق

A demi, adv., à moitié, سلم و النص و النص على نص على نص على نص على نص

DEMI-CERCLE, s. m., ägla сісі.

DEMI-CIECULAIRE, adj., رضف دايروي.

Démis, R, adj., distoqué, عفكوك _ مفكوك

DÉMISSION, ». f., acte par lequel on se démet d'une charge, ל نفاؤل علم عزل نفسه ـ انتازل

DÉMISSIONNAIRE, adj. com., oe Jilia.

Démograte, s. m., attaché au gouvernement populaire, ثابع الحكم الجهور.

DENOCRATIE, s. f., gouvernement populaire, قيام

DEMOCRATIQUE, adj. com., المجمور DEMOCRATIQUEMENT, adv., الجمهور DEMOCRATIQUEMENT, adv.,

دموية ـ ست ـ ستيتة

DÉMOLIA, détruire, هدم 0. مق المخرب ما Démolia, détruire Démolition, s. f., בנים.

Déмох, s. m., diable, عفریت; plur., عفاریت . شیاطیری , plar ; شیطان ـ

Démon, enfant vif, pétulant, blu _ buj; DEMONTAQUE, adj. com., possédé du démon, مسکوں ۔ مصاب نے ملبوس

DÉMONSTRATEUR, s. m., celui qui démontre, معلم _ مبين

DEMONSTRATIF, IVE, adj., qui démontre, qui indique, ____ tl. Pronom démonstratif, اسم الاشارة

DÉMONSTRATION, s. f., preuve évidente et convain-ايضاح _ دليل واضي ,cante

Démonstration, marque, témoignage extérieur, الظهار - تورية

Démonstration, leçon d'une science expérimen-. تعليم بتورية الاشبا التي بنكلم عنها المعلم ,tale,

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évi-بدليل واضير ,dente

DÉMONTER, v.a., désassembler les parties, 400. Démonter, au sig., déconcerter, ختل.

Démonter un cavalier, le renverser par terre, . كركبه الى الارض .. ١ قلبه عن السرج

Se Démonter, v. rés., se désassembler, انفك أتخاخذ _

DÉMONTRABLE, adj. com., qui peut être démontré, قابل الدليل.

DÉMONTRER, v. a., prouver d'une manière évidente, وأثبت _ ارضي - بين dente, دل على ان _ اثبت Démontrer, faire une leçon, Sjes de.

DÉMORALISER, v. a., corrompre les mœurs, . ئىسىر ـ افسد ـ . I عكس

Démondaz, v. n., låcher ce qu'on tient avec les

DEMOISELLE, s. f., fille d'une famille honnête, dents; se départir d'une entreprise,

I. شال الذخاير من , Démunia , ثال الذخاير من , Démunia , tier les munitions A. فتي ماكان مسدود بحابط ، DÉMURKA, v. a.,

DENATTER, v. a., posen all o.

DÉNATURÉ, E, adj., contraire à la nature, .ضد الطبع

Dénaturé, qui n'a point les sentimens naturels à الم انسانية, l'homme

Dénatures, v. a., changer la nature, l'acception, .حرّف _ افسد _ غيّر _ . I قلب

DÉNEGATION, s. f., action de nier, 11 نکار بة

DENI, s. m., resus d'une chose due, ماياة الحق ,Déni de justice ماياة

DÉNIAISER, v. a., rendre plus fin, فتال O.

DÉNICHER, v. a., ôter des oiseaux du nid, .0 اخذ افراع الطيرمن العش

. 0. نكش و Dénicher quelqu'un, découvrir sa retraite Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader, . O.

DENIER, s. m., monnaie de cuivre valant le dou-. فلوس ; plur. , فلس ـ سحتوت ; plur. , فلوس

Deniers, monnaie de compte, somme d'or ou d'argent , دراهم.

DENIER, v. a., nier un fait, نكر ٨٠ - عدد ٨٠. Dénier, refuser, چش عن شع 1.

DÉNIGREMENT, s. m., action de dénigrer, . ثلب ۔ تعبیر ۔

DÉNIGRER, v. a., chercher à diminuer la réputation de quelqu'un, le prix de quelque chose, عيب عليه - .A بخس - .0 حط قيهة الشي - .I ثلب ـ . ٥. ٨ طعن في عرض احد

Dénombrement, s. m., compte en détail, Les _عداد _

DENOMBRER, v. a., compter, Je I. - geal.

Dénominatir, ive, adj., عُلَمَى ـ تعريفى ـ عُلَمَى ـ تعريفى.

Dénomination, s. f., désignation d'une chose,
d'une personne, par un nom.

Dénomner, v. a., désigner,

DÉNONCER, v. a., faire connaître à l'autorité, بلغ الحاكم شيًا ـ اعلم الحاكم ب Dénoncer quelqu'un, faire contre lui une dénonciation perfide, عليه مد عند ـ انعاون عليه ٨.

Dénonciateur, s. m., qui dénonce, عبلِ عرائي ـ ساعى

DENORGIATION, s. f., déclaration, délation, موان _ تبليغ الحاكم

DENOTATION, s. f., désignation par certains signes,

. 0 دل على ـ اشر ,Déxoten, v. a., indiquer اشار الى

DÉNOCEMENT, s. m., solution, fin., ביל ...

Dénouea, v. a., کے O. کُنگ O. Dénouer les membres, les rendre plus souples, لَيْنِ.

Dénouer, démèler une affaire, محل 1. Dénouer la langue, faire parler, اطلق لساند, اطلق الساند, الطلق الساند, الساند,

Se Dénouer, v. réf., se défaire, en parlant d'un nœud, أَنْفُكُ _ الْعُلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعُلَا

Se Dénouer, devenir plus souple, 11 1.

Se Dénouer, se démèler, فكل _ إنكل _ الكان

DENNÉE, s. f., tout ce qui se vend pour la nourriture; marchandise, اسلعة - زاد; plur., علم.

Dense, adj. com., épais,

كَثَافَة _ سياكة , s. f. , عَافَة _ عَافَة _ .

ا سنّة تتحرك _ سنّة تتعلما المارك . الله المحالما المارك المارك

Dent, tout ce qui a la forme d'une dent, بسن; plur., السنان. Les hommes sont égaux comme les dents d'un peigne, الناس كاسنان المشط.

Etre sur les dents, harassé de fatigue, بطابب عن التعب بعد التعب عن التعب عن التعب عن التعب عن التعب عن التعب عن التعب التعب

DENT-DE-CHIEN, s. f., plante, جزاز الكلب ـ. اسنان الكلب.

DENT-DE-LION, s. f. Voyez PISSENLIT.

DENTAIRE, s. f., plante, المشمة الاستان .

DENTAIRE, adj. com., des dents,

DENTALE, adj. f., (lettre) qui se prononce à l'aide des dents, ستّى,

DENTÉ, E, adj., qui a des dents, des pointes eu dents, منتس عاملات الماري عاملات الماري عاملات الماري عاملات الماري عاملات الماري عاملات الماري الما

. كدشت _ نهشة Dentée , s. f., coup de dent , عيشة .

DENTELÉ, E, adj., en forme de dents, بالسنال .

DENTELER, v. a., faire des entailles en forme de dents,

DENTELLE, s. f., ouvrage à jour, de fil, de soie, تخربت ـ شبيكة.

DENTELUBE, s. f., ouvrage en forme de dents, سنان ـ انسنين

DENTIFRICE, s. m., remède pour les dents, دوا للاسئان.

DENTISTE, s. m., chirurgien qui s'occupe de ce qui جرايحي الاستار , concerne les dents

DENTITION, s. f., sortie naturelle des dents, طلوع الاسنان

DENTURE, s. f., ordre des dents, .صف الاستان

Dénudation, s. f., état d'un os à découvert, اسرع في عجل _ انجز]. انكشاف عظم ـ تعربة العظم

DENUEMENT, s. m., privation, as -

Denuen, v. a., priver, dépouiller de, اعدمه شياً. . عرّى _ احرمه شيا

عادم _ عديم , Dénué , E , adj. , dépourvu

DEPAQUETER, v. a., čier l'une de deux ou plusieurs choses pareilles, عكس اشبا متالفة I.

DEPARER, v. a., rendre moins agréable, 8

Dépanien, v. a., ôter une chose de la paire, فرق بين الازواج

DEPABLER, v. n., fam., حكى .

DEPART, S. 10., Jan - ...

DEPARTEMENT. s. m., division d'un pays, illis, plur., عمل - اقسام ; plur., وقسم - اقاليم ; plur., .اعبالات, plar. ; اعبال _ اعبال

Départer, v. a., distribuer, على J. فرق علم ـ

Departir, donner, _____ المتص احداب

Se Départir, v. rés., s'écarter de, , = 1.

Se Départir, se désister, نع عق عق عق A.

DEPASSER, v. a., passer outre, يتعدّى الشي تجاوز الشيع

Dépasser, devancer quelqu'un, ... O.

DÉPAVER, V. a., ôter le pavé, فلع البالط -قلع المحارة

Diraysen, v. a., tirer quelqu'un de son pays, اخرج من بلاده ـ طفش

Dépayser, au fig., dérouter, s.j.

DEPECEMENT, s. m., Ladi.

Dépecen, v. a., mettre en pièces, eds.

Dépècue, s. f., lettre d'affaires publiques, . تحارير , plur. ; تحرير بحصوص أمور الدولة

Dépècuen, v. a., faire promptement, Д. -

عقل ولاكم Depecher quelqu'un, se défaire de lui, ماكم Dépécher, envoyer en diligence, ارسل استعمالة Se Dépêcher, v. ref., se hâter, Jeil. Se dépêcher en marchant ou en travaillant des mains, ا خف رجلید, یدید

Dépendant, v. a., décrire et représenter ; ir le discours, وصف , aor., يصف

DEPENDANCE, s. f., sujetion, as b. Il est sous ه تحت حکاف دو تحت یدک ,votre dépendance قاده في يدك ـ

Dépendance, état d'une chose qui dépend, relève انتساب _ نبعيّة _ علاقة _ نعلق ,d'une autre

Dépendances, au plur., tout ce qui fait partie de, ـ توابع ـ تعلّقات ـ ما بتعلّق به ، qui appartient منتسبات ـ لواحق

Dépendant, E, adj., personne qui dépend d'une تحت حكم - تحت يد ,autre

موقوف على , ب ـ منوط ب ـ تابع

Dépendre, y. a., détacher une chose qui était pendue, شال الشي المعلق I.

Dépendré, v.n., être dépendant, en parlant d'une . تنوقف على ـ تعلق ب ـ .0 ناط ـ . ٨ تبع ,chose La félicité de l'homme dépend de la connaissance de السعادة الانسانية موقوفة و منوطة ,la vérité . يعرفة حقايق الأشيا هذا مفوض اليك - هذا موقوف على ارادتك ا Cela ne dépend pas de moi, جدا ما حوفي بدي الم

ـ لیس ذلـــک تحت حکمی و لا نصرفی ما لی ید فی ذلک

Dépendre, s'ensuivre, نبع ٨.

Dépendre, en parlant d'une personne, être subordonné à, كان تحت حكم, تحت يد o.

مصاربف الشرع , frais , ومصاربف الشرع . Condamné aux فرج المحكمة ـ الكلفة ـ المصروف . الكلفة ـ المحكمة . المحكمة المحكمة . المحكمة المحكمة . المحكمة على عليد خرج المحكمة . المحكمة على كيس . على كيس على كيس . على كيس . المحكمة على كيس المحكمة على كيس المحكمة على كيس المحكمة على الم

Aux dépens de ma vie, و لو هلکت. Aux dépens de son honneur, مع نقص عرضه. الله Rire aux dépens de quelqu'un, منحك على أحد.

DÉPENSE, s. f., argent dépensé, مصروف, plur., مصاريف. Argent pour la dépense, خرجه مصاريف. I Je n'ai point d'argent pour faire ma dépense, ما معي نفقت ـ ما عندي خرجية.

Dépense, office, lieu où l'on serre la garniture et la fourniture de la table à manger, المراكب

Dreensea, v. a., employer de l'argent pour acheter, انتكلَف _ انتفق _ اخرج _ I. O. _ صرف الما المنطقة والمنطقة والمنطقة والمنطقة المنطقة المنطقة والمنطقة المنطقة الم

DEPENSIER, ENE, adj., qui aime trop la dépense, صربف _ مسرف _ دولتي

Dépense a, s. m., celui qui fait la dépense de la communauté, وكيل الخرج.

DEPERDITION, s. f., perte, com.

DEPERIR, v. n., s'assaiblir, se ruiner, صنى A. ـ منتى مناه منتى . . كا تلف ـ تخرب ـ . O صعف

Dépénissement, s. m., état de ce qui dépérit, اخراب ـ دمار حنا

DEPETER, débarrasser, bls.

Se Dépêtrer, v. rés., se délivrer, فيحاص.

Dépauplement, s. m., état d'un pays dépeuplé, خراب اللاد

Dépeuples, v. a., dégarnir un pays d'habitans, عرب البلاد ـ صير البلاد قفرة 1.

Se Dépeupler, v. pro., jeil.

Dépilation, s. f., action de dépiler, בُنْفُ الشُّعر, Dépilatoire, s. m., drogue pour dépiler, أُورِةُ .

Dépilea, v. a., faire tomber le poil, l'ôter, ثقف الشعر ـ ١. نتف الشعر ـ ١. نتف

Dépisten, v. a., découvrir en suivant les pistes, منبع اثاره فكشف عليه.

Dépitea, v. a., causer du dépit, کالا انکی ۔ ا ارغم ـ اعاظ ـ

Se Dépiter, v. réf., عاد الكاد استنكى - الكاد المتاط - استنكى

DÉPLACER, v. a., ôter une chose de sa place, محول شياً من محلة ـ I. شال شياً من محلة.

Se Déplacer, v. rés. عير موضع التقل الى غير موضع

Déplacé, E, adj., also غير محمله .

Déplacement, s. m., محلم من محلم الشي من محلم الشيال الشي من محلم الشيال الشي الشيال المال المال

ما اعجبه الشي ,Déplaire, v. n., ne plaire pas فيأ المتكوة شياً المتقبح شياً

Se Déplaire, v. réf., se trouver mal dans un lieu, صاقت نفسه في هذا الموضع - ما طاب له الموضع.

DEPLAISANT, E, adj., qui deplait, عبر مقبول.

Déplaisant, qui fache ou chagrine,

عُمّ - قَهُر - عُبُن ، chagrin, عُمّ - قَهُر - كُبُن فَعُبُن . Éprouver du déplaisir, انْعُهُر . انْعُبُن - انْعُبُن - انْعُبُن الْمَاءِ . الْمُعُبِّن الْمَاءُ الْمَاءُ . الْمَاءُ الْمَاءُ . الْمَاءُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰمُ الل

.A. قلع العوس من الأرض و نبقله إلى غير موضع رسب النواب في العقب ما قرد Derline, v. a., étendre ce qui était plié, عرب النواب في العقب .0 نشر _ افرد

DÉPLISSER, v. a., défaire les plis d'une étoffe, .I فرد الطبات

Déplorable, adj. com., محرون مرائع الم DEPLOBADLEMENT, adv., منابعة محانة.

Deplonea, v.a., plaindre beaucoup, حزر على A. الناسف على ١٠٠ بكي على ـ

Déployment, s. m., action de déployer, L.........

DEPLOYER, v. a., étendre, déplier, buy O. L فرد ـ O. نشر

Déployer, montrer, 6101 - 18

Déployer son éloquence, 53.

DÉPLOYÉ, E, adj., étendu, عُرُود . Rire à gurge déployée , aux éclats , كركع.

DEPLUMÉ, E, adj., qui n'a plus de plumes, منتوف الريش

DÉPLUMER, v. a., ôter les plumes, au fig., déponiller, نتف الريش I.

Déporta, v. a., ôter le poli, تال الصقلة المارية.

DÉPOPULATION, s. f., - 1,3.

DÉPORTATION, s. s., sorte de bannissement,

Dέροατέ, ε, adj., banni, κίμα.

DÉPORTEMENTS, s. m. pl., mauvaise conduite, .سلوك ردى ـ فسق , mauvaises mœurs

Déponten, v. a., bannir au loin, نفى I.

Dirosant, E, adj., qui dépose et assirme en justice, Jala.

Déposen, v. a., destituer, النصب A. ـ ٥ عزل

Déposer entre les mains de quelqu'un, lui con-.ودع , اودع عنك - استودعه شيا - سليه شيا ،

Déposer une dignité, بنازل عن المنصب

Déposer, laisser, sormer un dépôt (en parlant de

DEPLANTER, v. a., arracher pour planter ailleurs, [liquides), ... O. - ... 1.000 & aspect as fond du vase la terre qu'elle contenals, مر وضع

> Déposer, dire en témoignage que, 11, - se A. DEPOSITAIRE, 3. com., à qui on a confié un dé-.مستودّع - امنا , plur. امين , pôt ,

Déposition, s. f., destitution, L's.

Déposition, ce qu'un témoin dépose, Isl.

Dépossépen, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il pos-.0 اخذ من احد ما له , sède

Dépossession, s. f., JUI sol.

A. طرد من مركز , Dirosten, v.a., chasser d'un poste Diror, s. m., action de déposer, تُسليم _ وداعة. Depot, ce qui est mis à la garde de , قواعة عدر وداعة ; امانة ـ ودايع ,plur.

Dépât, lieu où l'an dépose, July - somme.

Dépôt, lieu où restent des soldats, des recrues d'un corps, مقلة.

Dépôt, sédiment des urines, des liqueurs, de l'eau, .طین ۔ رسوب ۔ راسب

Denot, amas d'humeurs, auxi.

Dépouille, s. f., peau de serpent ou de ver, . توب

Dépouille, butin, _L ; plur., _ اسلاب , plur., عثية _ Dépouille mortelle, corps de l'homme mort, .جسد مایت

Dépouillement, s. m., état de ce qui est dépouillé, . تعري

Dépouillement, extrait, état obrégé, Dépoutemen, v. a., déshabiller, الثياب bar عرى - شلّح

Dépouiller, ôter la peau, Le O. A. Dépouiller un os de chair, un arbre de feuilles, جرد الغصن عن الاوراق - جرد العظم عن اللحم Dépouiller, recueillir les fruits de la terre, Les.

Dépouiller ou se Dépouiller de, au fig., quitter,

se dit des sentimens, des opinions, ودع, aor., إودع .0 ترک _ A. خلع

Dépouiller, extraire un compte, etc., L.

Dépouiller, priver, 02 55.

Se Dépouiller, v. rés., se priver, عرم نفسه I. -نعرى نفسه عن Se dépouiller de ses habits, نعرى نفسه عن . ه شلی ثیابه ـ

Dépouavoir, v. a., dégarnir de ce qui est néces-. اعدم - اعوز - اخلى من اللوازم - نفص ,saire

Depovavu, R, adj., dégarni, منفض مري منفض .معدوم - عاوز - خلتي -

Dźrounvu (Au), adv., sans être préparé, على على على Qui est pris au dépourvu, خالى من اللوازم.

DÉPRAVATION, s. f., corruption, July.

Dépavé, E, adj., gáté, فأسد.

DÉPAAVER, v. a., pervertir, Juil.

Dépaécatir, ve, adj., en forme de prière, (2).

Dépaication, s. f., t. de rhétor., figure contenant un souhait, 63.

Dépaéciea, v. a., mettre une chose, une personne يوكس au-dessous de son prix, وكس aor., يوكس et . ۸ بخص ـ

DÉPRÉDATEUR, adj., - 3.

DÉPRÉDATION, s. f., pillage, بناء - بناس.

Dipagssion, s. f., abaissement, انحطاط انخفاض

Dépaien, v. a., révoquer une invitation, contre-بطل العزرمة ,mander

Déparmen, v. a., rabaisser, mettre au-dessous de .ادل ـ . A بنحسس - .0 ذم م ـ . ا خفص ,sa valeur

Dépatsen, v. a., ôter du prix, témoigner qu'on fait احتقر ـ نقص من السعر, peu de cas de

ازاح بكارتها م فننع بنت ٨٠ م. ازاح بكارتها ٨٠ مناع بنارتها ٤٠٠٠ كارتها م Dervis, prép., منذ _ مند . Depuis un an, Depuis le Caire jusqu'à منذ سنة _ من مدّة سنة ساعة مخربطة - ساعة ملحبطة , Depuis le premier Montre dérangée , من مصر الى رشيد , Rosette jusqu'au dernier, من الأول الى الخر

Depuis peu, من مدة قريبة Depuis quand? من ای متی ـ من متی من متی من متی متی من متی

Depuis que, conj., depuis le tems que, 11 .من اليوم الذي - منذ ما ـ

Dépubatif, ive, adj., remède propre à dépurer le دوا مروّة ، sang

Dépuration, s. f., action de dépurer, בירפ ביל -الصفية _ تنقية

DÉPURATOIRE, adj. com., qui sert à dépurer,

منت وقع المناسبة Dépuaea, v. a., rendre pur, وقع المناسبة

DÉPUTATION, s. f., réunion de députés, عُوْد ... رَسُل _ وكلا

Député, s. m., envoyé, Jon; plur., Juj -.وافد _ وكلا , plur. ; وكيل

DÉPUTER, v. a., envoyer avec commission un député, se - jul.

. قلع الجدر, DEBACINEMENT, S. m., فلع

Déalcinea, v. a., arracher de terre avec des ra-.قلع من الجدر- . A قلع الجدر ,cines

Déraciner, au fig., ôter entièrement, lumil.

Déanson, s. f., défaut de raison, في المناه المالية قلته عقل

DÉRAISONNABLE, adj. com. (chose), qui ne s'ac-خارج عن حيطة الصواب, corde pas avec la raison . قليلَ العقل, Homme déraisonnable ، مخالف للعقل ـ بطريقة مخالفة للعقل ,DEBAISONNABLEMENT, adv

DÉRAISONNER, v. u., tenir des discours déraisonnables , خَرُون .

DERANGE, E, adj., qui n'est pas en ordre, bish مخر بط. Dérangé , homme dont les affaires sont en manvais état, مخربطة مثيته عبانة , مخربطة (اشياء). ا

- انقلاب النظام , Dérangement , s. m. , désordre , انقلاب النظام

انحلت عقدانه - Derangement de مرمتة _ شحططة _ قلقلة _ لخبطة ا انتحرام , اختلال العقل - خلل في العقل , l'esprit Dérangement de la santé, الحراف المزاج الماج

. أغلة , Derangement, importunité

DÉRANGER, v. a., déplacer, قلب النظام _ قلقل 1. مرمت _ خريط - لحبط , Déranger, mettre en désordre .1 قلب ـ

Déranger quelqu'un, l'importuner, le détourner de ses affaires, منع احدا عن اشغاله . ابعب سرة _ ثقل عليد

Déranger la santé, حرف المزاج I. L'eau de ce pays a dérangé ma santé, مُسِنة على مُنافعة هك اللاد.

Deranger les mesures , افسد النديس , افسد الديس , ا Se Déranger, v. pro. (santé), فحرف!. Se déranger (montre), نغير - ناخير ا

Se Déranger, en parlant d'un homme qui devient déréglé dans sa conduite , أنعكس أ

DÉRATÉ, adj., sans rate, alerte, bland .نشط ـ

بالثاني ـ ثاني مرة , Deamcher, adv., de nouveau سی غیر نظام ,Dénzious, e, adj., contraire aux règles, من غیر نظام . Déréglé, contraire à la morale, معكوس ـ فاسد

DÉBÉGLEMENT, s. m., (de mœurs), افسق و فسأد Dérèglement, état de ce qui est bors des règles ordinaires, انقلاب النظام _ عدم النظام , Déré glement du pouls, اضطراب المقصل.

Deneolement, adv., sans règle, ישנم ترثيب. _ أفسد , Dénécien, v. a., mettre dans le désordre خرب نظام

Se Dérègler, v. réf., انقسد _ انعكس العكس, Voyez SE DÉBANGER.

DERIDER, v. a., ôter les rides, o. Dérider, au fig. , réjouir, bul.

Se Dérider, v. ref., quitter son air sérieux, bis

DEBISION , s. f. , moquerie amère , s. Tourner en dérision, باستهزی ب

Denisotan, adj. com., fait avec dérision,

Débivatif, ive, adj., qui sert à détourner les hu. meurs, تحويلي.

DÉBIVATION, s. f., origine d'un mot tiré d'un autre, المتقاق.

Dérivation, détour des eaux, des humeurs, تحويل المياة و الاخلاط

DÉBIVE, s. f., détour de la route, t. de marine, . انحراف _ حَبِّد عن الطريق

Déarvé, E, adj. (mot), qui tire son origine d'un .استقاقى _ مشتقى ,autre

Déalvea, v. .n., venir de, tirer son origine de, .0 صدر من _ اشتق من

Dériver, s'écarter de la route, احاد عن الطريق الطريق. 1.

Dériver, v. a., faire dériver un mot, الشتق ا محول . Faire dériver des eaux , محول .

DERME, s. m., la peau de l'homme, שבלב

DERNIER, ÈRE, adj., qui est après tous les autres. après lequel il n'y a plus rien, أخر. Jusqu'au dernier, I Le dernier ! كلهم قاطبة - عن الاخر - الى اخرهم اخركلية ألك الد dernier mot اخر نفس soupir, اخركلية

Dernier, précédent, L'an dernier, . ILe mais dernier, عام الأول _ العام الماضي الشهر الماضي

Dernier, extrême en bien ou en mal, خا. Le أردي الناس, ,dernier des hommes , le pire de tous

نهاند ـ ابلغ عاية ـ اخر درجة Le dernier degré, نهاند اخيرا - في الأخر, adv., اخيرا - في الأخر.

DERNIÈREMENT, adv., il n'y a pas long-temps,

بهذا القرب - ما له زمان

Desoses (A La), adv., furtivement, غي غي غ

Dénonea, v. a., ôter la première enveloppe des feves de marais, , فعنص.

Dérober, voler en cachette, نشل O. - وقال O. - وقال O.

Se Dérober, v. réf., se sauver de quelque chose, Se dérober, quitter une تخلص من - اختفى عن compagnie sans être vu, انسل _ انسرق.

Diaoni, я, adj., secret, Éscalier dérobé, .سلمسر

Heure dérobée, prise sur le temps du travail, ساعة سوقة

DÉROGATION, s. f., action de déroger à une loi, .منحالفت _ تعدية الأوامر ,un acte

DÉBUCATOIRE, adj. com., qui déroge à un édit, un acte, مخالف.

Dinogen, v. n., faire quelque chose de contraire غ un acte, un édit, خالف ۔ تعدّی کلاوا مر

A. نزع صلاح اللت العدّلة, إعادة العدّلة العدّ la noblesse, عر A.

٨ طبع

Dénoutres, v. a., ôter la rouille, au fig., polir, façonner, La I.

Se Dérouiller, v. ref., se polir, Lail.

Désouren, v. a., mettre en long ce qui était roulé, O. Dérouler un pelotion de فرد . جرّ, كرّ الخيط عن الطابة . ٥٠ كرّ الطابة, 6١

هر بهة _ كسرة Dénoura , fuite de troupes défaites , هر بهة _ كسرة . Mettre en déroute, كسر I.

Déroute, désordre des affaires, ruine, li. Dénouten, faire perdre à quelqu'un sa route, 3,4. Dérouter, déconcerter, rompre les mesures, ورا موخر, Dennikar, s. m., partic postérieure

طيز _ دير ,Le derrière

De Derrière, خلفاني - وراني. Porte de derrière, au fig., faux-fuyant, échappatoire, odo.

Sans devant derrière, le devant à la place du der-متقدم ومتاخر بالمقلوب, rière

Derrière, prép., فلغ _ ارورا

Denvicue, s. m., pauvre religieux ture, درویش; دراو بش , plur.

Des, mot composé de de et de les. Voyez DE.

Des, quelques, , ves.

Dès, prépos., depuis, in _ Dès que, aussi-اول ما .. عند ما , tot que

Des que, puisque, عبن حيث.

DÉSABUSER, v. a., détromper, blal ale U; -.نبه على حقيقة الشي

Se Désabuser, v. réf., se détromper, 3; aor., بوعي, plus rég. , بعبي . Se désabuser d'une chose , reconnaître qu'elle est vaine, باطل و الشي باطل عرف ان

Désaccoad, s. m., désunion, خَالُتُ اللهِ اللهُ عَالَةِ اللهِ عَالَتُهُ اللهِ عَالَمُ اللهُ عَالَمُ اللهُ عَال

DÉSACCORDER, v. a., détruire l'accord d'un instru-

DESACCOUTUMER, v. a., faire quitter l'habitude, الطل العادة

Se. Desaccoutumer, v. ref., Hall le -متخرق العادة

DESACHALANDER, v. n., faire perdre les chalands, .ضيع الزباين

DÉSAGRÉABLE, adj. com., qui déplait, البس بحسن .مکرولا ۔ غیر مقبول ۔

. بطريقة غير حسنة . Desagneant, adv.,

Désagnément, s. m., défaut de la personne, du .مساخت _ تشو به visage

قرف ,Désagrément , sujet de chagrin , de dégout شي مكرولا -

Desasusten, v. a., عزب النظام ... A. نزع A. .. ا شوب النظام ... DESALTEBER, v. a., ôter la soif, CO) - I . ٨ دفع العطش

Se Désaltérer, v. ref., روى م. علم علم علم الم

Désappointement, s. m., غين - غين - خزية - غين - فين المخزية - غين - فين المخزي - خيب - خيب المخزى - خيب المززى - خيب المخزى - خيب المخزى - خيب المخزى - خيب المخزى - خيب الم

Disappanzillea, v. a., terme de mer, le contraire d'appareiller, d'appareiller, de la de

. قرق بين الالف و الفد , Désappanien , v. a. , فرق

DESAPPRENDRE, V. a., علي الذي تعليه ٨٠

DÉSAPPROBATEUR, TRICE, S., 7 135.

Désapproduction, s. f., action de désapproduct, امواخذة مدّنة الكار

Désapphopalation, s. f., renoncement à la propriété, اترك الملاك.

SE DESAPPROPRIER, v. réf., renoncer à la propriété, فات الملك _ 0. ترك الملك 0.

Désappaouven, v. a., trouver mauvais, blâmer, انكر عليه شياً - استوحش - اعاب - استقبر

DESARÇONNER, v. a., mettre hors des arçons, مرجه الله عن سرجه

Désarçonner, au fig., fam., confondre dans une dispute, الْحُرْك.

DESABGENTER, v. a., Twill lift.

DÉSARMEMENT, S. M., Jul is!

DESABHER, V. a., ôter les armes, المناك السلاح المثال من السلام السلام المثال من المركب: المدافع وساير الالات

Désarmer, au sig., calmer la colère', la vengeance, اسكن الغضب ددى الغضب

Désarmer, v. n., poser les armes, cesser la guerre,

ا رمى السلاح ٥٠٠ جط السلاح لل ٥٠ محط السلاح Desannor, s.m., désordre,

DESISSEMBLER, V. B., L. O. Loi I.

DESASTREUSEMENT , adv. , بوجه سوه

DÉSASTREUX, Sz., adj., funeste, was: -

Desavantage, s. m., infériorité dans la commun rence, בכן المادلة ـ בسارة

Désavantage, préjudice, صوارة عسوان plur, اضوار plur, ضرو

DESAVANTAGEUSEMENT, adv., ישית Juger de quelqu'un désavantageusement, בשת النقص О. شافه بعير النقص О.

Désavantageux, se, adj., qui cause du dommage, du désavantage, مضرّ مخسر.

Disaveu, s. m., dénégation, نكران.

Désaveuglement, v. a., tirer de l'aveuglement, de l'erreur, ا كشف عن بصرة ستر العيادة أمن العيادة من العيادة

Desavouen, v. a., nier, Si A.

Désavouer quelqu'un, déclarer qu'on ne lui a pas donné ordre de faire, انكر عليه الشي.

Désavouer, ne pas reconnaître pour sien, repousser, رفض ۱. ـ نفی ۵. ۱. ـ مختد ۸.

Descretea, v. a., ôter le scellé, le sceau, مثال الشاء.

Desceller, détacher ce qui est scellé en platre,

DESCENDANCE, S. f., extraction, with a cultivil.

Descendants, s. m. plur.; postérité, ב וֹנְצׁלֹנ plur., בֹנוֹנְב c, plur., בינוֹנְב c, plur., בינוֹנִב c, plur., בינוֹנַנ c, plur., בינוֹנ c, plur., בינוֹנ c, plur., בינוֹנ c, plur., בינוֹנ c, plur., בי

Descendant, E, adj., qui tire son origine de, של ב من نسل

DESCENDRE, v. n., aller de haut en bas, عنول التحديد O. Descendre: do eheval, حول عنول, ترجّل عن الفرس

Descendre, aller en pente, jac' - , sa'.

Descendre de, tirer son origine d'une race, من ذرية ـ انتسب الى ـ . 0 خرج من

Descendre, déchoir d'un rang, عقط المحفود 0. ــ المحقود المحققة

Descendre, faire and irruption à main armée,

Descendre chez, dans, (en parlant de la justice), aller sur les lieux, كسر I.

Descendre la gardo, en êtrerelevé, من العفر, Descendre, v. a., transporter en bas, نزّل.

DESCENTE; s. f., action de descendre, ije.

Descente, pente par laquelle on descend, قرول ـ

Descente, irruption d'ennemis par terre ou par mer, الزلت مع عارة.

Descente, visite des lieux par autorité de justice, مُحْلُ على مَحْلُ

- فتل - (Turk) دَبِّدُ - أُدَّرُةُ (Turk) - فتل - مسقوط (Turk) و تبلد - قرق - فتائل مسقوط ، مقبول - مقروق - أبو دَبِّدً -

A la descente, adv., au moment où l'on descend, عند النزول.

Descriptiv, 1ve, adj., qui décrit, cois.

Descairrios, s. fi', discours qui peint, coo.

DÉSEMBALLAGE, S. m., JIST .

Désemballes, v. a., défaire une balle, en tirer ce qui était emballé, أفتح الطود . ٨.

Désembarquer, v. a., tirer hors du vaisseau,

الخرج من مركب

Desnunovanea, v. a., tirer de la hourbe, de la hourbe, de la hourbe.

Disempanea, v. a., abandonuer le lieu où l'on est, ورك الموضع o.

Désemparer, v. a., rompre les manœuvres, les mâts d'un vaisseau, کسر صواری و فلوع مرکب.

DESEMPRSER, v. a., ôter l'empois du linge,

Desemplia, v. a., rendrė moius plein; בُقُص.

Désemplir, v. n., et Se Désemplir, v. réf., devenir moins plein, ننقص – ۸۰ خس 0.

DESEMPRISONNER, v. a., سبحا سياً.

Désenchantement, s. m., عنگ السلام.

DÉSENCHANTER, v. a., détruire l'enchantement, le prestige, عدل من السحر ... مدل من السحر ... 0.

Disenceoure, v.a., tirer un clou de, ازال الورم م Disenceoure, v.a., ôter l'ensure, و ازال الورم م الورم م الورم الورم

Désenfler, v. n., ou Se Désenfler, v. res., cesser d'être ensilé, من الورم A. ـ فش الورم.

DÉSENFLUBE, s. f., cessation d'enslure, منت الورم.

DÉSENIVAER, v. a., ôter l'ivresse, منت السكر.

Désenivrer, v.n., cesser d'étroivre, افائل من السكر، Désenivrer, v.n., chasser l'ennui, طرد الزعل ٨. طرد الزعل ٨. م طرد الهمّ - سلّى ٨.

Se Désennuyer, v. ref. , se divertir,

- ازال السعلة و الرشي . Désenreuxer, v. a., خلص من الزكام

DÉSENBOUER, V. a., aril 11;1.

Désensevelle, v. a., تلق عن الميت 1.
Désensoncellement, v. a., guérir de l'ensorcellement,

Désensorceler , au fig. , guérir d'une passion , بعن المثقى من , عن L.

DESENSORCELLEMENT, s. m., por o walter.

DESENTÈTEA, v. a., نجع عن .

Disear, s. m., lieu désert, inculte, بریة; plur., محمول - براری ; plur., صحول - براری ; plur., شول - قفار ; plur., قفر - بوادی

Déseat, E, adj., inhabité, السُكَان من السُكَان علي من السُكَان . قفر مهجور

Déserter, v. n., abandonner un lieu, O.

Déserter, v. n., quitter le service militaire sans

.0 مرب من الغسكرية, congé,

Déserteur, qui abandonne une société. la foi, la bonne cause, ماير .

DESERTION, s. f., action de déserter, ב, ש.

Désespénant, E, adj. qui jette dans le désespoir, يقطع الاياس

Désespéné, e, adj., qui ne donne aucune espé-من غير رجا ,ranne

Désespéré, furieux, Ul; Il chargea l'ennemi en جل جلة من باع نفسه بابخس ثير، désespéré, Être désespéré de, être fâché, avoir regret de, معب عليہ Λ .

Désespénément, adv., éperdument, avec excès, من غير عقل

Désespéann, v. a., tourmenter, astliger vivement, اعم ـ اهلک Désespérer, réduire au désespoir, 1 رمى للاياس

A. قطع الأمل Désesperer de, v. n., perdre l'espérance, المنطع الأمل A. ايس من - قطع الاياس - قطع الرجا - قطع العشم -O. Quand on désespère d'obtenir une chose. on se résigne à s'en passer, چش من أيس من شع استنعني عنه

Se Désespérer, v. réf., se tourmenter, s'agiter dans la douleur, رنقلی.

Désespoin, s. m., perte de toute espérance, ایاس Etre au désespoir. Voyez Étaz. Désespéné, Se Désespénen.

Déseabillé, s. m., vêtement de chambre de nuit, .ليس النوم ـ تخفيفة

DESHABILLER, v. a., ôter les habits, les ornemens شلعه ثيابه - قلع حوايجه

Se Déshabiller, v. réf., مثلع ثيابه A.

Déshabité, E, adj., حاف - بعده. DESHABITUER, v.a., désaccontumer, 3) lel.

Se Déshabituer, v. rés., 83 L. July .0 خرق عادته

DÉSHÉRENCE, s. f., droit sur une succession va-معلوم على مخلفات من غير وراث ,cante

Desnenten, v. a., exhéréder, أرث A. _ . حرمه کلارث

DesHonnette, adj., فأحش

Desnonnetement, adv., Lab.

DESHONNEUR, s. m., Je - = - Sile - Sile -

.فاحش _ بعر , Dishonoaners , adj. com.

Déshoronant, e, adj., فأحش - فأضع . Déshoronea, v. a., perdre d'honneur, كسر العرض . .o. I. خرق حرمته ما عرّ ما شأن م A فضح -ما بقى لد راس بنشال ,Il est déshonoré السرد وجهه عند الناس

. ا فنك م A. منع م Deshonorer une semme Désignatir, ive, adj., qui spécifie, ,,.........

Désignation, s. f., dénotation d'un être par des .علامة _ اشارة _ بيان , signes précis

Désignation, nomination et destination expresse, . تعيين

Désignen, v. a., dénoter par des signes précis, اشار الى - بين

Désigner, destiner à marquer précisément,

Désinconponen, v. a., séparer une chose d'un corps, .0 عزل عون

DÉSINENCE, 5. f., terminaison des mots, . اواخر الكلم

Désinfatuea, v. a., désabuser un homme infatué. ابطل الغرور

DESINFECTER, v. a., ôter l'infection,

Désinfection, s. f., action d'ôter l'infection, تطهير الهوا

Désinténessé, E, adj., qui n'est pas mû par in-خالص العلاقة ـ عديم الغرض, térêt, par passion متنزّه عن الطيع .

DÉSINTÉRESSEMENT, s. m., détachement de son propre intérêt, ינופה ב' ניופה ב' ניופה ב' וויינו אונים בי מורים בי הינופה ב' וויינו אונים בי מורים בי הינופה ב' וויינו אונים בי מורים בי

Drisintraessement, adv., sans vue d'intérêt,

DÉSINTÉRESSER, v. a., mettre hors d'intérêt en indemnisant, عرض عليد حتى لا يبقى لد عرض في الله عرض عليد حتى الله الله عرض الله عرض عليه على الله عرض الله عرض الله على الله عرض الل

بطّل العزومة, v. a., تعلّل العزومة

Désir, s. m., souhait, عرام مرام مرام والنجية المائي المائي المائي المنطوب المائي المنطوب المائي المنطوب المنطوب المنطوب المائي المنطوب المنط

Désibable, adj. com., qui mérite d'être désiré, ميثان اليد

DESTREUX, adj., chithy.

ב تعدیت عن ـ تــرك .Drsistement, s. m., كــرك ـ تــازل عن ـ تــازل عن

Désister (Se), v. réf., renoncer à, انتازل عن عن المنازل عن عن المنازل عن عن المنازل عن المنازل عن عن المنازل المنازل المنازل المنازل المنازل المنازل عن المنازل المنا

Dès-Lors, adv., dès ce moment, من وقتنها

Disonéin, v. n., ne pas obéir à, عملى على احد I. - عقى والديد Désobéir à ses parens, خالف O. Désonéissange, s. f., مخالفة

Désonéissant, в, adj., qui désobéit, حاصى عقوق ـ مخالف

من غير معروف ,DESOBLIGEAMMENT, adv.,

Disobliger, s. f., disposition à désobliger, قُلْدُ معروفِي.

Désobligeant (chose, action), يكسر الخاطر معم .

Désoration, v.a., faire du déplaisir, کسو خاطرہ L . اساء الی احد ـ A. عیل معہ قلّہ معروف ـ

Drisobstructier, adj., qui guérit les obstructions,

DESORSTRUER, v. a., détruire les obstructions,

Désobstruer, dégager ce qui embarrasse une rue,

DESOCCUPATION, s. f., الشغل قلة الشغل

Disoccupi, E, adj., désœuvré, عبر شعل عبر شعل.

DESCREVARE, E, adj. et s., udl _ udla.

DESCRUYBEMENT, s. m., limit last.

Désolant, E, adj., qui afflige, محسون محسون المخاطر

DESOLATEUR, s. m., qui ravage, détruit, خرّاب.

DESOLATION, s. f., extrême affliction, عُمّ شُديد.

Désolation, ruine entière, بارے خراب.

Désolé, E, adj., affligé, مكسور النحاطب م

مدمر - خربان, Désolé, ruiné, ravagé, مدمر - خربان

Disotea, v. a., affliger, عم - احزن O.

Desoler, ravager, خرب O. I. - دُمْر على الله

Désophatif, IVE, adj., (remède), which solution 3.

Disormation, s. f., débouchement d'une obstruction, فتي ـ نسليك .

Disopiler, v. a., ôter les obstructions, les opilations, فتع السدد سلك A.

Désopiler la rate, au fig., faire rire,

مفرط, Desondonne, E, adj., excessif, مفرط.

Désordonné , sans ordre , غير منتظم .

-

Désonne, s. m., défaut d'ordre, renversement, confusion, الخبطة _ انقلاب عدم النظام,

Disordre, déréglement de mœurs, انساک ۔

Désordre, pillage, dégat, بفراب - بابخ.

Désordre, trouble, embarras d'esprit, باضطراب.

Désordre, discorde survenue entre des personnes unies, julia.

Désorganisateur, s. m., qui renverse l'ordre, خارب نظام.

Désonganisation, s. f., ما النظام النظام التركيب

DESORGANISER, v. a., détruire l'organisation, مرب التركيب O. I. ـ خرب النظام.

- من هذا الوقت - فيها بعد ،Desornars, adv., عنها بعد الوقت - من عذا الوقت . من علق و رابع - من الان و صاعد

DESOSSEMENT, s. m., ties le .i.

Désossen, v. a., العظم A.

Despote, s. m., qui gouverne arbitrairement, افك الحجرة 0.

Desservant,

DESPOTIQUE, adj. com., absolu, arbitraire, جاير

DESPOTIQUEMENT, adv., بظلم - بجور .

Despotisme, s. m., pouvoir absolu, arbitraire, حكومة مطلقة - ظلم - جور

Dessaisir (Se), de, v. réf., abandonner, بأرثى

Dessaisissement, s. m., بنوك - فرك .

DESSALÉ, E, adj., moins salé, and disc.

Dessale, s. m. fam., homme ruse, , &.

DESSALER, v. a., ôter la salure, rendre moins salé, . نقص ملحه - اذهب الملوحة

Dessanglen, v. a., défaire, lâcher les sangles, ارخى الحزام . . . حلّ الحزام

DESSÉCHANT, E, adj. (vent), فغيم

Desséchement, s. m., celle - celle.

Desséchen, v. a., mettre à sec, டட்டத் ட

DES

Se Dessecher, v. ref., - in I. - in A.

۔ مراد ۔ نیہ ، Dressern, s. m., intention, projet مراد ۔ نیہ کان فی نیتی ارد ی اللہ اللہ کان فی خاطری ارد ۔ اللہ کان فی خاطری ارد ۔ اللہ کان فی خاطری ارد ۔ اللہ کان مالی ۔ اعتبد علی ان 0.

Dessein, plan d'un ouvrage, رسم. A dessein, adv., exprès, عبدأ _ قصداً _ بالقصد من غير قصد _ بلا قصد من غير قصد _ بلا قصد

.سهو ـ غلط

DESSELLEB, v. a., ôter la selle, شال السربي 1.

يك ماسكة _ مقربط Dessenae, s. f. (dur à la), غربط .

Dessenaen, v. a., relacher, حبح المرارخي - المحبح المحبح

serrer les dents, فتعربت م

DESSEAT, s. m., fruits, etc., عنقل _ فاكهة.

DESSERTE, s. f., ldal, idel.

Dessentin, v. a., ôter la monture d'une pierrerie,

DESSERVANT, s. m., qui dessert une église, un hénéfice à la place d'un titulaire, نايب.

Dessenvin, v. a., faire le service d'une cure, مُدم كئيسة 0.

Desservir, ôter les mets, شال الطعام I.

Desservir quelqu'un, lui nuire, médire de lui auprès de ses supérieurs, عدا الله على الله على الله على عدد منه على بدالي فلان ــ ۸ سعى بدعند

DESSIGCATIF, IVE, adj., منشف محمق معتقل معتقل معتقل معتقل معتقل معتقل المعتقل المعتقل

DESSICCATION, s. f., Lies.

Dessillen, v. a. (les yeux), ouvrir les yeux; au fig., détromper, فثقر عينيه.

Drssix, s. m., cm, - jung.

DESSINATEUR, S. M., Long.

DESSINKA, v. a., cm O. -

قطع جواة حافر الدابتـ

Dessoupen, v. a., ôter la soudure, منك اللحام 0. فك اللحام 1.

Se Dessouder, v. ref. , مالك كفك الم

dبرالسكر من واسه ,Dessoules , v. a., فيرالسكر من

تحت _ التحتاني , Dessous , s. m. , التحتاني .

Le dessous des cartes, au fig., fam., le secret d'une affaire, الخبي . Il y a dans cette affaire un dessous de cartes, هذا الغرض له تحتاني Avoir le dessous, le désavantage, انقهقر على الماد الماد

Dessous, adv. de lieu, تحت.

تحت - اوطى من Au-dessous, prép., plus bas, نمون - اوطى - روري. Au-dessous, moindre en nombre, en durée, ال دون مقامك , Au-dessous de votre rang . ادون Par-dessous, عن أحت المراجعة Par-dessous, sous main, من تحت المن الكون De-dessous, qui est dessous, تحناني.

. علو - اعلى - الفوقائي . Dessus, s. m.,

Dessus, surface, وجها, qu'on prononce en Égypte, الطَّهَا وَلا بِJ.e dessus, opposé à la doublure, وش

Le dessus, au fig., l'avantage, فاقة. Avoir le dessus, l'avantage sur, فاق على O. _ غلب I.

Dessus et au-dessus, prép., على Par-ـ زيادة على , Dessus, outre ا على dessus, sur Là-dessus, à ces mots, dans le moment, عير ذلك عند ذلك

مقدور مقدّر قصا وقدر, fatalité, مقدور مقدّر المقادير ,Les destins ،مكتوب

Destin, sort particulier, ce qui arrive aux hommes, aux choses, en bien ou en mal, قسية _ نصيبة.

DESTINATION, s. f., emploi pour un objet déter-. تعيين _ اختصاص ,miné

Destination, but propose, Jacks.

بنحث _ مكتوب _ مقدر , Destines, a. f., destin . Des . تصيب _ ما كتب على الجبين linde malheureuse, بخت عوم بخت المثلة نصبب

DESSOLER, v. a., ôter la sole, كان مقدّر على C'était ma destinée, قدور حاضر الداتة Subir sa destinde, استوفى ما كنب عليه. I Finir sa destinée,

> DESTINER, v. a., prédestiner, déterminer la قدر الله لد او عليد شيا ,destination d'un être - .0 كتب الله له النصيب ب - .A جعل ل I قضم الله لد او عليد ب

Destiner, disposer en idée de l'emploi de, Jel-.خصص ل ـ عين ل

Destiner, v. n., projeter, قصد O. _ عزم على _ 1.

DESTINÉ, E, adj., préparé pour, J , sie _ Jase - ل محتصر . Cet homme était destiné par la pro-كان نصيب هذا الرجل انه بعبيب عدا الرجل انه vidence à,

DESTITUABLE, adj. com., عُوزُل - بُعزُل المحت العزل عند العزل المعرف العرب ا

ב عاوز _ فارغ , DESTITUE, E., adj., dépourve de, .خالي من

DESTITUEN, v. a., déposer, Jje O. - alà A.

DESTITUTION, s. f., לבל .

. مُفسد _ هادم _ خرّاب , Destaucteua , s. m. , حرّاب

فغا ـ انفساد , DESTRUCTIBILITÉ , s. f., كانفساد .

DESTRUCTIF, IVE, adj., مغسد ـ هادم ـ مثلف .

الاذ اللاف اللاف اللاف DESTRUCTION, S. f.,

DÉSUÉTUDE, s. f., anéantissement par le non-usage, إنتسا

الفصال, s. f., séparation des parties, الفصال افتراق.

Désunion, au fig., mésintelligence, افتراق المانية Desunia, v. a., disjoindre, فوق ما 1. - وقوق ما 0.

Désunir, rompre l'union, la bonne intelligence,

.1 رمى الشقاق بين

Se Désunir, v. réf., se séparer, انفصل ـ افترق. DÉTACHEMENT, s. m., état de celui qui est détaché d'une opinion, d'une passion, نتوک ما تنجو بد عن ا تجريدة عساكر , Détachement , troupe de soldats .فرقة عسكر ـ

Détaches, v. a., ôter les taches, أُوْمِ الْبِقَعَاتُ Détaches, v. a., séparer, فُصُلُ I.

Détacher, délier, défaire ce qui attache, محل 0.

Détacher, mettre séparément pour quelque dessein, عزل _ افرد $0. = \sqrt{5}$.

Détacher quelqu'un d'une opinion, d'une passion, وجَع أحداً عن

Se Détacher, v. réf., se séparer, انفرد عن ـ انعزل عن ـ انعزل عن

Se Détacher, so délier, انفك _ انحل

Se Détacher d'une opinion, d'une passion,
مرجع عن الدنيا من من الدنيا (م.

DÉTACHÉ, E, adj., isolé, مشفور.

DÉTAIL, s. m., circonstances, particularités d'une affaire, مشرح مفصل ما للمادة المادة كافتر إعراضها المادة لكافتر إعراضها المادة لكافتر اعراضها

En Détail, avec toutes les circonstances, بالتفصيل

En Détail, par parties, par petites mesures (en parlant de la manière de vendre ou d'acheter), بالتقطيع.

DÉTAILLER, v. n., raconter une chose en détail, شرح الأمر شرحًا مفصلًا - ١٠ حكى بالتفصيل ٨.

Détailler, vendre en détail, باع بالتقطيع I.

DETAILLE, adj., circonstancie, Jes.

Détail , عقطاع , Détail , وقطاع , Détail , وقطاع ,

Détaler, v. a., ôter, resserrer la marchandise, خال البضاعة 1.

Détaler, v. n., s'enfuir, فرك 0. _ مرب 0.

- افسنح اللون . - 0 حلّ اللون - A فسنح اللون

Déteindre, v. n., se déteindre, perdre sa couleur, مدربتی ملت علی قبیصی O. Mon gilet a déteint sur مدربتی حلت علی قبیصی.

Déteire, v. a., détacher les chevaux attelés, لخيل أحديل الخيل O.

Détendre, v. a., ôter les tentures, شال الستاير, L. Détendre, lacher ce qui était tendu, أرشى

DÉTENTA, v. a., retenir injustement ce qui n'est pas à soi, مائن – اختلس O.

Détenir, emprisonner, حبت ا. - كاث 0.

DETENU, R, adj., prisonnier, olsi.

Detenu au lit, الفراش مربض بالفراش.

Detente, s. f., pièce du ressort d'une arme à feu,
pour le faire partir, وقاص زناد البندقية ـ زنبرك
Garde, pièce qui entoure la détente, استار, Détente,
action de ce ressort, رخى

Détention, s. f., Adja.

DÉTENTEUR, TRICE, s., qui possède un hien sans droit, ماسك مختلس مختلس.

Détésionation, s. f., المراب - خراب - شراب المراب

Détéasonen, v. a., dégrader, خربط - உர்.

Déterminant, e, adj., sla - eld.

Détermine la signification d'un mot, تعريفي ـ تعريفي ألمعني ـ تعريفي.

حزم - نية , Determination, s. f., resolution عزم - عزم المجاوة Quelle est votre determination? عزم

. بيان معنى اللفظ ,Détermination du sens d'un mot

ميل الى Détermination, tendance prise d'un côté, ميل الى

Déterminé, e, adj., statué, fixé, معين _ مقرّر .

Determiné, bardi, مديد العزم - جسور,

Déterminé, effréné, بلا لجام.

Déterminé, qui a peu de solution, en parlant d'un problème,

Determinée, (proposition), قصية مسورة.

Dětzamink, s. m., capable de tout, شرير.

Diterminiment, adv., résolument, absolument, مطلقاً ـ عازماً

Déterminément, courageusement,

Détenminen, v. a., décider, בל O. - كم ب - قرر Voyes Entonse. .ا قصى ب

Déterminer, préciser,

Déterminer, porter vers, et la I., Ja.

الزم الى Déterminer, faire prendre une résolution, الزم الى

.ميل الى ـ امال الى ـ البجى الى ـ I. حل على ـ Déterminer, donner à un mot une signification

بين معنى اللفظ عرف اللفظ .

Déterminer de, v. n., ou Se Déterminer à, v. rés.

.ازمع على _ اعتبد على _ ١٠ عزم على _ ١٠ حتم على .منبوش - خارج من القبر , DÉTEBRE, E, adj.

Detennen, v. u., exhumer, tirer de terre, نبش O.

بطلع من الارض - اخرج من الارض -

Déterrer, au fig., découvrir, Chân I

Detensif, ive, adj., (remède), اعسال المارية.

DETESTABLE, adj. com., spie e mid.

DÉTESTABLEMENT, adv., Ly ,S.

DETESTATION, s. f., Zolo.

DÉTESTER, v. a., vier O. _ 8, A.

DETINER, v. a., étendre en tirant, L. O.

Dérisen, v. a., (le feu), ôter les tisons du feu, شال قطع الحطب المشعولة, les couvrir de cendres وغطاها بالرماد

Détonation, s. f., terme de musique, "

أوراة Detonation , inflammation subite avec eclat, أوراة

DÉTONNER, v. n., sortir du ton, in O.

DÉTORDRE, v. a., déplier ce qui est tors, οί.

Se Détordre, v. pers., (le bras, etc.), se faire mal au bras par la tension violente d'un muscle, شناعة. ٨٠ خدل ذراعه _ التوى ذراعه

Déronques, v. a., donner un sens forcé à une A. مسنر المعنى phrase,

Dérons, E, adj., (fil, soie), عفرود (membre) مخدول.

Déroase, s. f. violente extension d'un muscle,

Detoatilizea, v. a., على ما ما ما O. ما كان ما O.

DETOUR, s. m., endroit qui va en tournant, . حجد _ عطفد _

Détour, chemin qui éloigne du droit chemin, . Nous avons fait un long détour, عوجة _ لا _ لفتر - عَوجنا عوجة كبيرة - درنيا دورة كبيرة

Détour, au sig., discours qui semble regarder une

Détour, subtilité, باكولاب.

Detour, subterluge, 3; plur., 3.

بواطن القلب, replis secrets du cœur, بواطن

Dérounnen, v. a., écarter, tourner ailleurs,

. صرف عن - حرف عن ـ ابعد عن

مرف الكلام , Détourner le sens

Détourner, dissuader, ... - 6)-رجع عن

Détourner, soustraire avec fraude, Jos.

Détourner, distraire d'une occupation, Ja-لامي احداً عن - الهي احداً عن - ٨٠ شعله عن

Détourner, v. n., quitter le droit chemin, .1 مال, انحرف عن الطريق المستقيم

Se Détourner, v. rés., prendre un chemin plus long que le chemin ordinaire, عنا 0. Se détourner du droit che- عوجة ـ . O دار دورة O. ثار ، Se détourner du droit chemin, fig., وألحق من الحق من الحق المناسبة المنا . حاد عن الحق .

DÉTRACTER, v. a., médire avec violence, ___ O. .تشنع في ـ شنع على ـ

DÉTRACTEUR, s. m., eta a.m.

Détanquen, v. a., dérégler, déranger une ma-دربط عطل . . اللف الة ,chine

cheval, , Jos I.

Détraquer, au fig., détourner d'une vie réglée, ا عكس - خسر

DÉTABMPE, s. f., couleur délayée avec de l'eau et de la gomme, ألون محلول بالماء والصبغ

Détrempen, v. a., délayer dans une liqueur, .0 حل ـ نقم ـ ٨٠ نقم

Detremper, oter la trempe de l'acier, فيتع البولاد. Détremper, au fig., ôter l'énergie de l'ame, J3, Détaesse, s. f., péril, embarras, peine d'esprit, . حصر ب ضيقة بـ شدّة

DÉTRINENT, s. m., dommage, 8, La _ job -

En Détriment, terme d'astronomie, dans un signe opposé, خالف.

Dérroit, s. m., bras de mer entre deux terres, Detroit, passage entre des mon; بواغيز, plur. بوعاز tagnes, مصيق.

DETROMPER, v. a., listed, on , soul.

نزل عن كرسي الملكث ,DETRONER, V. a., فزل عن كرسي الملك

Détraousser, v. a., défaire ce qui était troussé et ارخى ,le laisser pendre

Detrousser, au fig., fam., voler, _ = = = = = =

O دد مدر Detruiner, v. a., démolir, ruiner, حدم O. عدم O . I. O. خرب ــ

A. المحقى . . 1 قرض العسكر , Detruire une armée Son armée fut détruite, انتقرض عسكره.

Détruire, ruiner, au fig., فاكث.

Se Détruire , v. réf. , se tuer , قتل نفسه 0.

Se Detruire, tomber en ruine, بغرب ٨. - بتختر.

Dette, s. f., ديون ; plur. , دين ، Perdu de dettes, واقع تحت حيل الديون, Dettes actives et passives, الديون التي له و عليه

DEUIL, s. m., habits noirs, cortége, ornemens, et

Détraquer, faire perdre les bonnes allures d'un tont ce qui caractérise la tristesse à l'occasion de la mort de quelqu'un, عزا على بيت . Qui est en deuil, السواد Prendre le deuil, عزنان السواد .A حزن عليه ـ لبس ثباب العزا عليه ـ

اثنين اثنين اثنين اثنين اثنين اثنين Deux à deux, s. com., اثنين . افراد ازواج ازواج ازواج - Unà un, deux à deux ازواج ازواج

Decxièме, adj. com., تأنى.

DEUXIÈMEMENT, adv., Lili.

DÉVALISER, v. a., volce quelqu'un,

DEVANCER, v. a., gagner le devant, précéder, .قدم _ .0 سبق

Devancer, au fig., avoir l'avantage, فاق 0. -6 mil 0.

الذي كان قبل Devancien, ene, s., qui a précédé, فبل - القدمين , Nos devanciers, nos ancêtres, سالف السُلُف.

الوجه القدّامي , DEVANT, s. m., partie antérieure Devant, prép., opposée à après, derrière, 55. Devant, vis-à-vis, sla _ sall _ sall.

لاقى له - استقبل - تقدم الى ,(Au-devant (aller - Par من قدام , Par-devant واح الى ملاقاته ـ

Ci-devant, adv., précédemment, lulu.

DÉVASTATEUR, TRICE, 8., بخراب.

DÉVASTATION, S. f., 28 ..

DÉVASTER, v. a., eyà I. O.

DEVELOPPEMENT, S. m., Limit - - m -

Développen , v. a., ôter l'enveloppe, عنال الغلف I. Développer, déployer ce qui était enveloppé, .0 بسط ٥٠٠ فرد ٥٠ نشر ٥٠٠ مد

Développer, au fig., éclaireir, expliquer, - A. .I كشف _ أوضيح

Se Développer, v. réf., s'élendre, منتشر امنتد امنتد Se Développer, a'éclaireir, عنا منافعة الكشف عنا الكشف

DEVENIE, v. u., , le I. - st O. De pauvre qu'il

طبعته مسهولية . Il a le dévoiement انسهال الله بعد ماكان فقيرًا صارعنيًا . etaît, il devint riche المعتنه مسهولية .أيش صار فيه ?Qu'est-il devenu

DEVERGONDE, adj., las dul - , ele.

A. رفع البرقع - كشف الغطاعن الوجه مد خلع الحبا , v. pr. , بعدا مد كله العطاعن الوجه مد العجاء العطاعن الوجه الم .0 فجر

DEVERS, prép., . l. Par-devers, sie.

Deveasen, v. n. et a., incliner, של ב. ו ... أميل ...

Deverser (repandre) la honte sur, فضير A.

Deveria (SE), v. pr., - نعرى من ثياب -. ٨ شلح ثيابه

. حيدة _ احادة , Déviation , s. f. , détour , écart , قاما . .زوغ - البحراف

Dévinea, v. a., mettre le fil du fuseau en éche-كون _ صريص _ سلك _ . O حل الغزل veau, Dévider, mettre les écheyeaux en pelotons, - O.

Dévideur, se, s., Jist ll La.

- صُرْبُص - طبّار - محلّة العزل , Dévinoia, s. m.

الورقة مبلغ قدره كذا _ احاد عن Dévier, v. a., écarter de la route, الورقة مبلغ قدره كذا ادوع عن

Dévier, v. n., et Se Dévier, v. réf., s'écarter de la .I. حاد عن ـ . I. وَأَغُ عن ، route

DEVIN, ERESSE, s., عراف ; plur., عراف - مال -

DEVINER, v. a., prédire l'avenir, بعرف الغيب A. فتي الفال

Deviner, juger par conjecture, حزر I. - حزر . فسر اللغز , Deviner une énigme

DEVIS, s. m., état de dépenses à faire, قابعة تتصهن بيان المصاريف اللازمة

.هشم الوجه ـ خرمش الوجه , Divisagea, v. a., Devise, s. f., figure allégorique, accompagnée de

paroles, pour exprimer une pensée, un sentiment, رموز , plur. ; رمز

Devise, mot choisi qu'on s'applique, sacs.

استحمل البهدلة _ تجرّع البهدلة | - اسهال البطن - لين ، Detoiement , s. m. , ينا

L كشف الرجه , Davoile, م. , ôter le voile, عبال كشف الرجه . . .

DEVOIR, s. m., ce à quoi on est obligé par la loi, لوازم ,.li ; الزمة - حقوق , plur., ختى ; pl. ; pl. Derniers . واجب على Derniers . واجب devoirs , honneurs funebres , اكوام الاموات .

Devoir, thême, version donnée à un écolier, Illa.

DEVOIR, v. n., être oblige à, بالتزم ب. التزم ب.

Devoir, être obligé par honnêteté, ale ,; . بنبغے أنه _ بيجب , aor. ,

Devoir, avoir des dettes, J als - J the -. Paul doit à Pierre cent frances, في ذمّت إلى II m'est dù par . بولص عليه لبطرس ماية افرنك un tel cinquante bourses, لي على فلان خيسين كسر. | Je reconnais devoir au porteur de ce hillet عندى و لازم ذمتى الى ناقل هأن la somme de, عندى

Dévolu, E, adj., échu par droit, ايحق ل...

ادعي, Davolu, s. m. (jeter un) sur, prétendre à, ادعى

Dévolution, s. f., acquisition d'un droit dévolu,

Dévobant, E, adj. (en parlant d'une bête),

Appétit dévorant, جرع شدید. Feu dévorant,

Dévonen, v. a., déchirer sa proie,

Dévorer, au fig., lire avidement, & O. -

Dévorer, consumer, détruire, JO. _ &, A. -

Dévorer un affront, en cacher le ressentiment,

Dévorer ses larmes, les retenir , حاش دموعه O. | Pauvre diable, misérable , عسكين _ فقبر Que .I حبس دموعد ـ

Un coursier qui dévore l'espace, جواد بنهب الأرض تهيا

Devor, E, adj., pieux, عتين _ فاسك _ ديّرن _ درين _. Devotement, adv., отак.

. في الصروف _ في يد A la dévotion de , عني الصروف _

Devoue, E, adj., donné sans réserve, مقدم ذاته ل

Dévouement, s. m., abandonnement entier aux volontés, au service d'un autre, لُذَات ل . تقديم الذات ل

Dévouen, v. a., dédier, consacrer, jui O. -قدم ـ احدى

Se Dévouer, v. réf., se consacrer entièrement à guelqu'un, قدّم ذاته ل

Divoyen, v. a., causerle dévoiement, ... Lul الين البطن -

شطارة _ لباقت , Dexténité, s. f., adresse

DEY, s. m., chef du gouvernement de Tunis, . حصوة حاكم الجزاير او تونس ,d'Alger

DIABETES, s. m., fréquence d'arine, Je : شيطان _ ا بالبس , plur ; ابلس , plur و أبلس , comme عفاریت , plur. عفریت مشاطیر، , Comme ـ مثل القرد ـ مثل الشيطـان , un diable . تشيطن _ تعفرت ,Devenir diable مثل العفريت Enfant diable, L. J., Faire le diable (enfant), blu.

Faire le diable contre quelqu'un, faire du pis qu'on peut contre lui, صهايل الشياطين A. En dire le diable, قال فيه قول الشياطين O. |Tirer le diable par la queue, avoir de la peine à vivre, الشيطان الشيطان الشيطان وراء الشيطان ce qu'il y a de facheux , الداحية, Faire le diable à quatre, s'emporter, faire du vacarme, عبل البدع A. مسكين , I. | Ron diable , bon garçon خرب الدنيا ـ . . A جعل يتحادثوا , Méchant diable, fin et malin خبيث, personnes إ. ولد طيب -

- جاك الشيطان أيش بتقول ?diable dites-vous العيش ابش بتقول _ العيا ابش بتقول . العيا ابش بتقول quelqu'un nu diable, le maudire, معلى A. || Que le diable t'emporte, يخطف ك الشيطان دامية تجيك ـ يجيك نكبة ـ يقصف عهرك - انقلع من هون - رُح للجبينم , Va-t-en au diable السك - دبانت - عبادة , Dévotion , s. f., piété عبادة انكسي من هنا. || Mentir comme tous les diables, .ا كذب مثل الشيطان

DIABLEMENT, adv., fam., 836 3.

DIABLERIE, s. f., Tibet.

DIABLESSE, S. f., Tilbit.

Diabolique, adj. com., du diable, شيطاني

.شرير, Diabolique , très-méchant

DIABOLIQUEMENT, adv., Tithin _ Lilbin

DIACONAL, E, adj., _____.

DIACONAT, s. m., le second des ordres sacrés, .درجة الشياس

شيامسة , plur. , شياس انجيبلي , plur. , قسامسة . Dianème, s. m., bandeau royal, عمالة الملك . DIAGNOSTIQUE, adj. com., pol de ju Signes diagnostiques, علامة مرض; plur., علام مستقيم من زاوية الى زاوية, غاوية ،DIAGONAL, E, adj., DIACONALE, s. f., ligne qui va d'un angle à l'autre, خط الزاوية

امن زاویت الی زاویت , DIAGORALEMENT, adv., DIALECTE, s. m., langage d'un pays, d'une ville, dérivé de la langue nationale , لغوة ـ لغرة العربة

DIALECTICIEN, s. m., die.

DIALECTIQUE, s. f., etal, la.

DIALECTIQUEMENT, adv., Labis.

. En forme de dialogue, على طريق السوال و العجواب

DIALOGUER, y. a., faire parler entre elles plusieurs

DIAMANT, 5. m., JUY . Poudre de diamant, حكاكة الماس

DIAMANTAIRE, s. m., lapidaire, جواهرجسي حکاک ۔ حوامری

DIAMARGABITON, s. m., médicament fait avec des معجون اللولو ـ سفوق لولوي perles,

.قطرى , DIAMÉTRAL, K., adj., قطرى.

DIAMETRALEMENT, adv., directement (en parlant | 3,50). de choses opposées), قالكلية _ بالكلية _.

.اقطار ,.plur ; قطر ,plur ; plur .

DIAPASON, s. m., étendue de voix du bas en baut, الطامة الكبري

DIAPHANE, adj. com., فأفث _ بتنا

. ئيرة ـ شفوف , Diaphanette, s. f., فيرة ـ

.معجور التي , Diaphénie, s.m., électuaire de dattes

DIAPHORÉTIQUE, adj. com., qui purge par les sucurs, , 3,20.

DIAPHBAGME, s. m., muscle large, nerveux, entre la poitrine et le ventre, 들는 스투.

Diapaé, adj., منقش.

DIABRIEE, s. f., dévoiement, البطر، - ذرب البطر، اسهال - سيلان البطن

. تريان الاربعة , BIATESSARON, B. m., ترياني الاربعة

DIATRIDE, s. f., critique amère, בנה לוא בים

DICTAME blanc, s. m., herbe vulnéraire, sudoriique, etc., يقلة الغزال, Dictame de Crête أجسل.

DICTAMEN, s. m., sentiment intérieur de la con-.سر براة , science

DICTATEUR, s. m., souverain magistrat unique, ولي الامركلير

DICTATURE, S. S., polling.

DICTÉE, s. f., ce qu'on dicte pour être écrit, .lak

DICTER, v. a., prononcer mot à mot pour faire A. قرى عليد _ املى عليد ـ ملى مليه .

Dicter, au fig., suggerer,

Diction, s. f., élocution, choix des mots, تحبير الكلام. - ترجان - كتاب لغة , Dictionnaine, s. m., تعاب

DICTON, s. m., mot piquant, mot sentencieux, مثل _ اقوال , plur ; قول

Dictum, s. m., dispositif d'un jugement, ... ч

DIDACTIQUE, adj. com., cali.

Diete, s. f., régime de nourriture, געיילאל.

Diète, abstinence, احتيا عن الطعام.

Diète, assemblée des états, - - -

يخص تدبير الطعام , DIETETIQUE , adj. com. , المعام

الحق سبحانه و تعالى _ الله , عناص الله , DIEU , s. m. , علا _ العنال Dieu! grand Dieu! exclamation , مالله الله الله يا لطبف ـ لاحول و لا قوة كلا بالله العلى العظيم یا مویم العدوا Les chrétiens disent encore, با ستار ک . Dien sait, اسم الصليب _ يا عذرا _ اسم بسوع _ expression affirmative, عالم الله _ الله يعلم . || Ce que ماصنع الله فهو خير ,Dieu fait est toujours bon, | O Dieu! با رب - اللهم Dieu nous en préserre, العد _ الله لا يقدر

Les dieux . 32 1.

DIEU-DONNE, SURDOM, WI LE _ WI LE.

DIFFAMANT, E, adj., عاتك _ عاتك

الاتاك - فاضح ، m., عناك - فاضح المادة الما

. dee. في العرض - دنيكة ,. Diffeamation, s. f.,

DIFFAMATOIBE, adj. com., دنكي.

Diffenmen, v. a., perdre de réputation, ста I. ـ .0 طعن في عرضه _ جرس ـ ٨٠ فضـــے ـ

Différemment, adv., بالخلاف.

DIFFÉBENCE, s. f., فرق اختلاف Quelle diffé-دیهات بین هذا و بین هذاک !reuce entre eux Faire بشتان بينهم - اين هذا و اين هذاك -اميز من _ . O فرق بين O. _ ميز من

Différence, excès d'une quantité sur une autre, فرق ۔ تفاوت

O. فرق بين , Différencien, v. a., distinguer Diffénenn, s. m., querelle, فأزعة _ غازعة .

DIFFÉRENT, E, adj., qui diffère, فرقى .متعاير - مختلف - منباين - بشقه

استوعب دعوقاً اخر ,Dirvenea, v. a., remettre à un autre temps . احذف إلى غير وقث ـ

- نيهل عن _ نعون عن Differer, v. n., larder, نيهل عن _ نعون بلا تاخير ,Sans différer اناخر - تواني عن

. قوة هاصية اختلف _ تفاوت _ تبايل Differer, etre different, انغايز ـ

بطى الانهضام مستصعب على الفهم ,Difficite à comprendre ,عسر العسر عليه , Etre difficile pour quelqu'un, مُشكل. | Homme difficile, رجل صعب Temps difficiles, اوفات الشدة - اوقات ردية

DIFFICILEMENT, adv., _ rate_ .

عسر ـ صعونة , Darricutte, s. f.,

عقوبة , endroit difficile à entendre , عقوبة . ناس ملاج - | Être arrêté par une difficulté, - علم الم انشكل في - اشتكل عليد معنى الكلام

Difficulté, obstacle, عقدة _ عاقة _ عاقة . Cette لتا ماكانت ?difficulté ne devrait-elle pas être levée امتنع عن , Faire des difficultés , تنصل ها العقدة ا تعذر من با Dès qu'il entendit parler d'argent, il cessa de faire des difficultés, اول ما سهع بالفلوس بلا شک ,Sans difficulté, sans doute الأحل برمه

DIFFICULTUEUX, sz, adj., qui fait des difficultés, ,معاقب

Difforme, adj. com., laid, - وحش - وحش .قبس الصورة - شنيع الصورة - بشع - سهيج DIFFORMITÉ, S. S., F., Tale - Hongitalia. Dirfus, E, adj., prolixe, طويل في الكلام. DIFFUSÉMENT, adv., بتطويل

DIFFUSION, s. f. (des fluides), انتشار انتشار. اطالة في الكلام, (du style), اطالة في

Dicenen, v. n. (des alimens), هضم I. Difficile à digérer, ثقيل على المعدة.

تجرّع - احتيل Digerer, souffrir patiemment, تجرّع - احتيل Digérer, examiner, discuter avec soin une affaire,

Digérer, v. n., cuire, t. de chimie, أنطبني. DIGESTE, s. m., recueil de décisions, Este sage. DIGESTIF, IVE, adj., Faculté digestive,

DIGESTION, s. f., lipsil - pica. De bonne di-DIFFICILE, adj. com., _ ose _ gestion, gestion, I De difficile digestion,

DIGITALE, s. f., fleur, jen l'ali.

DIGNE, adj. com., qui mérite quelque chose, العل ل ـ مستاهل ـ مستحق

الايق لدرية, Digne de lui, conforme à son caractère, الايق الدرية إبن معادل لابيد, Fils digne deson père, ابن معادل البيد

Digne homme, très-honnête homme, بجل فاضل,

שלى قدر, Dignement, adv., selon ce qu'on mérite, على قدر

. کیا بنیعے , Dignement, très-bien, noblement

DIGNITAIRE, s. m., - deb - - - -. Les grands diguitaires من ارباب المناصب اكابر ,اعيان الدولة

Dignite, s. f., merite, importance, בשלבה ב Dignité dans les manières , وقار . || Parler avec dignité, نكلم بهيبة.

Dignité, charge, بمناصب, plur., بمناصب مقام _ مرتبة

رفعة _ على Dignité, élévation,

Dignession, s. f., ce qui est hors du sujet prin-- نلام خارج عن الكلام لاصلي , cipal du discours . اعتراض

DILACEBATION, S. f., E., L. ...

DILACERER, v. a., dechirer, מנ ع - مز و ..

DILAPIDATION, s. f., dépense désordonnée, انىدىر.

Dilapidation, vol de deniers publics, JUI _____.

DILAPIDER, v. a., dépenser follement, JUI, чей.

Dilapider, valer les deniers publics, JUI ... O.

DILATABILITÉ, S. S. S. blail.

DILATABLE, adje com., big - busis.

التطاط ما انساط ما ارتخا , التطاط ما DILATATION , 8. 1. , اخراط ما انساط ما المتعادية المتعادية

O. مط د. O. مط د. DILATER, v. a., étendre, فسط O.

Dilater le cœur, fig., شرح القلب A.

Se Dilater, v. réf., occuper un plus grand espace, . [نبسط _ إمتط _ . 0 فرش

DILATOIRE, adj. com., qui tend à dissérer le jugement, رامهال

DILEMME, s. m., argument, elde,

Diligemment, adv., געון פגל.

Diligence, s. f., promptitude, المالة علية على المالة الم استعجل ,Faire diligence ، سرعة

Diligence, poursuite, Lb.

Diligence, soin, recherche exacte,

Diligence, voiture is , s.

DILIGENT, E, adj., expéditif, عبر بع لينظ المارية على المارية المارية

Diligent, soigneux, laborieux, -- -- --

DILIGENTER, v. a., JEE _ min _ 0. Se Diligenter, v. pro., Jamil.

يخص الطوفان , DILUVIEN, NNE, adj.

DIMANCHE, s. m., premier jour de la semaine, فهار الاحد - يوم الاحد

Dinz, s. f., عشو; plur., عشو.

_ احوال . كلفية , s. f., عال . كلفية , plur., احوال . جهة; plur., تاجع. Prendre toutes les dimensions

Diaue, s. f., تسبر - سدود ; plur., d'un édifice, اقاس جبع جهات البنا , Prendre ; plur. قاس جبع جهات البنا ses dimensions, au fig., اندتر ـ دير أمرة.

Dinen, v. n., و أخذ العشور O.

Diminuen, v. a., amoindrir, قلّل .

Diminuer, v. n., devenir moindre, نقص O. -.1 قل _ انتقص

Diminutie, ive, adj. , چيون.

.اسم التصغير, DIMINUTIF, s. m.,

النقص

Diminution, rabais, , , =====1.

DINATOIRE, adj. com., qui tient lieu du diner (déjenner), فطور عدایے

ادجاج هندي , Dinox, s. f., poule d'Inde , عندي.

Dindon, s. m., coq d'Inde, בישל ביני.

LINDONNRAU, s. m., بيك هندي صغير.

Dine, Dinea, s. m., בגל.

ے کد! Dinéz, s. f., diner, lieu où l'on dine, اعدا موضع يتعدّوا فيد

Dinen, v. a., النعد . Faire diner, ou donner à

مري الابرشية , Drocesain, E, adj., du diocese

الرشية , Diocesa, s. m., الرشية أ.

DIPHTHONGUE, s. f., terme de gram., réunion de كلية اصطلاحية للنحويين, deux voix en une syllabe, . مناها اتحاد صوتين

DIPLOMATIE, s. f., science des rapports, des intérêts de puissance à puissance, علم اصطلاحات المالك بين بعصها

DIPLOMATIQUE, s. f., traité du droit des gens, حقوق واجبة على لام بيس بعصها

يخص اصطلاحات المالك , Diplomatique , adj . بخص Le corps diplomatique, les ambassadeurs, وكلا المالك ,

براوات , plur ; براة , DIPLOME , s. m. , قراوات ,

على قول فلان Au dire de, قول معلى قول.

Dine, v.a., فال من المنافعة والمنافعة المنافعة المنافعة

Drr, E, adj., surnommé, يَعَالَ لَهُ ـُ يُبِدِي ـُ _ يُعَالَ لَهُ ـُ يُبِدِي ـُ _ يُعَالَ لَهُ ـُ يُدِي ـُ ـُ

Direct, E, adj., droit, عدل مستقيم مستقيم عدل. Discours direct, خطاب

Diaectement, adv., عدل کوری. Directement opposé, entièrement opposé, ومضادد بالکلیت

DIRECTEUR, TRICE, s., مرشد ـ مدير.

Directeur, qui a soin de la conscience de quelqu'un, معلّم دُمّة.

Dimimant, adj. m., (empéchement), qui rend nul un mariage, بقسنج الزبجة.

DISANT, (Soi-) adj. m., se prétendant, e....

DISCALE, s. f., déchet dans le poids par suite d'évaporation, نقص في وزن الشي بعد يبسه.

DISCEBNEMENT, s. m., italia.

- فرزن - ۱۰ فرز ، Discennen, v. a., distinguer فرز الم

Discience, s. m., qui apprend d'un autre, ثلميذ; plur., نلامية.

plur., وصاحب عقراط, Disciple, qui suit la doctrine de, بعداب; plur., اصحاب سقراط, Les disciples de Socrate اصحاب

DISCIPLINABLE, adj. com., قابل التعليم.

DISCIPLINE, s. f., instruction, ist.

Discipline, éducation, - 1 - L'ul.

Discipline, réglement, ordre, قابُون ; pl., قوائين ; pl., قابُون ; pl., نظام ـ ترتيب

Discipline , fouet , med , plur . , blur . ,

Disciplinea, v. a., instruire, علم ـ علم.

Discontinuation, s. f., دانقطاع عن الشي

DISCONTINUER, v. a., edd - edd

Discontinuer, v. n., cesser, انقطع).

DISCONVENANCE, S. f., aulia ala.

Disconvenia, v. u., nier, ne pas demeurer d'accord, محتنكر A. _ استنكر.

Discond, adj., qui n'est point d'accord, غير معدّل. Discondance, s. f., أنشافر مافرة

Discondant, E, adj., منافر متنافر

Discordant, au fig., incompatible, غير مطابق

Discorde, s. f., dissension, فتنة. Pomme de discorde, فتنة

DISCORDER, v. D., être discordant, نافر.

Discoureur, s. m., grand parleur, کثیر الکلام ابو هاذور-Beau discoureur, qui affecte de bien parler, بلصام.

Discouria, v. a., parler sur, de, عن , تكلّم فى , عن , Discourir, ne dire que des choses frivoles , تحدّد ك , ما تحدّد ك , ما كند ك

Discours, s. m., مديث ـ كلام Plus nut qu'un discours sans effets, اقل من كلام بلا فعل; prov Discours oratoire, harangue, خطات ـ خطبة.

تبويز ـ قلَّم اعتبار ـ خيول ، Discrent, s. m., يبويز ـ قلَّم اعتبار ـ خيول ـ تبوّز ـ تبوز ـ تبوّز ـ تبوّز ـ تبوز ـ تبوّز ـ تبوز ـ ت

مالد اعتبار - خامل , adj. , مالد اعتبار - خامل .

DISCREDITER, v. a., , 5 - , 5.

Disgrat, ète, adj., avisé, retenu dans ses paroles, ses actions, عاقل درزير،

Discret, au fig., fidèle au secret, السرّ المين السرّ المين Discartement, adv., عقل عقل.

Discation, s. f., circonspection, retenue, رزانة لا عقل عقل لا User d'une chose avec discrétion, استعبله بالعروف.

A Discretion, adv., à volonté, على غرصه على كيا يربد على كيف Se rendre à discretion, سلّهوا انفسهم من غير مشارطة

A la discrétion de, à la volonté, au jugement de, مراء عدت امر

Disculpation, s. f., יית ארן.

برِر۔ بیتن وجه احد ,Disculpen, v. a., justifier, مجه احد احد الله عنونه ـ الله ـ الله عنونه ـ الله عنونه ـ الله عنونه ـ الله ـ الله عنونه ـ الله ـ اله

یوس وجهد قدام احد , se Disculper, v. ref. ما احد المحدد وجهد قدام احد .

Discussif, ive, adj., ناتج . Faculté discursive, قوة ناتجة

Discussif, ive, adj., qui dissipe les humeurs, وا مصرف الاخلاط

Discussion, s. f., examen, inly.

. قلة مناسبة Avoir une discus مشاجرة Avoir une discus فقة مناسبة المناسبة على Avoir une discus مشاجرة Disparat المناجر مع التفاجر مع التفاجر مع

Discutea, v. a., examiner avec soin, A.

Diseatement, adv., مُعْمَادة.

DISETTE, s. f., manque de vivres. گلّه عرب ـ عُلّه عرب ـ عُلّه ـ جدب

Diszua, s. m., قابل Beau diseur, محدث عليه Beau diseur, بلضام فتآلم الفال Biseur de bonne aventure, بلضام

تصب Discrace, s. f., perte des bonnes grâces, نزول من العين ـ سقوط من النظر ـ Tomber en disgrâce, نظر الملك ـ سقط من نظر الملك ـ Li

Disgrace, malheur, مصيبة ـ داهية. Ses gens ont فدؤ enveloppés dans sa disgrace, اتباعد واحوا في رجايد.

Disgnaciza, v. a., priver de ses bonnes grâces اسقطه من نظره مد مصب على

Discracié, E, adj., qui a quelque chose de disforme, مسوم.

مغضوب عليه , Disgracié, tombé dans la disgrâce مغضوب عليه عليه . نازل من العين ـ ساقط من النظر-

DISOBACIEUSZMENT, adv., adv.,

Disgracizux, sz, adj., désagréable,

Disjoindre, v. a., séparer, فض 1. فض 1.

Se Disjoindre, v. pr., انفصل - انفصل - انتخاصل - انتخاص النفصل - انتخاص النفصل - انتخاص النفسل - انتخاص -

Dissorctive, adj., انفصالی Proposition disjonctive, شفصلة منفصلة

DISJONCTION, S. f., الفصال.

Discocation, s. f., déboltement d'unos, علع العظم . Discoquen, v. a., débolter les os, فكّ 0. -

.خلوع - خلع - ٨٠ خلع

Se Disloquer, v. ref., انفك - انفك.

Disloque, E, adj., démis, e مخلع مخلوع.

Disganate, s. f., manque de rapport, خصاددة عناسية

Disparate, adj. com., contraire, sales.

DISPARITE, s. f., différence, 533.

فطوس - غباب Dispassion, s. f., بغطوس -

DISPARAÎTRE, v. n., Lie I. Disparaître en s'en-

fonçant, add I. Disparaltre sous terre (eatt),

Disparaitre, se vacher, عاف الختف المنافق الم

Disparaitre, cesser d'être, JI; O.

Dispendieux, se, adj., très-conteux, & -. ىتكلف

DISPENSAIRE, s. m., traité de la préparation des re-. كتاب في الركيب الأدوية , mèdes

Dispensaire, lieu où l'on prépare les remèdes, بيت تركيب الأدوية

قسام _ مفرّق , Dispensateur, Trice, s., فقدام _ مفرّق

Dispensation, s. f., distribution, & ______ -. نقسیم

Dispensation, préparation des drogues pour le mélange, تحضير العقارات.

Dispense, s. f., exemption,

Dispense, permission de, J Ja, Julas.

فرق على

Dispenser, mettre en ordre, ",

Dispenser, exempter de, مامير من - سأمير

استقال من اعتفى عن Se Dispenserde, v. réf., عن

Dispense, E, adj., exempté, & Dispensen, v. a., répandre çà et là, نشر م يدد O.

بدد شیلهم - شت ، Disperser, séparer, dissiper, شیلهم -Le vent dispersa les vaisseaux . شتت الربيح المراكب

Étre disperse, se disperser, تفرَّة ، يُقرَّة ، يُقرِّة عنه المُعتب .

Dispension, s. f., curai.

حاضر, Disponible, adj., dont on peut disposer, تحث البد

Disros, adj. m., léger, شهلول.

رتب - نظم ، Disposea , v. a., arranger

Disposer, préparer, Jel- , a.

Disposer, engager à faire, ميل ل.

Disposer de, v. n., faire ce que l'on veut de, الصوّف في

Se Disposer, v. ref., se préparer à, J استعدا

Disposé, R, adj., intentionné, قاصد Mal disposé, قاصد خبر Bien disposé, قاصد ردي Bien Bien ا.قاصد disposé, حدثك الم

استعدادي , Dispositir, ive, adj., qui prépare, استعدادي.! Dispositif, s. m., prononcé d'un arrêt, -

مضيون فتوا

ترنيب _ نظام , Disposition, s. f., arrangement Disposition, situation, Ja.

. كيف _ مزاج , Disposition , état de la santé , عراج .

Disposition, volonte, عاطر - قصد.

Disposition, pouvoir, autorité, مد - يد -تحت يد ـ في يد , En la disposition de , تصريف || Laisser une somme à la disposition de quelqu'un, ابقى المبلغ تحت طلب فلان

> استعداد طبيعي ل - قريحة , Disposition, aptitude à . ميل طبيعي. Il reconnut en lui des dispositions .شمّ فيه را يحة الشجاعة , courageuses

> Disposition, sentiment à l'égard de, خاطر

> Disposition , préparatifs , تندبير - تهيا - تحضير - تهييل - تحضر ل , Faire ses dispositions pour دير امولا ل

. شروطات, Dispositions, conventions d'un acte, شروطات.

قلة التناسب . Disproportion, s. f.,

ابطل التناسب , Dispnoportionnea, v. a., بطل التناسب

Disproroationne, E, adj., - التناسب, عديم التناسب

DISPUTABLE, adj. com., فيد نزاع,

DISPUTE, s. f., dehat, محادلة _ ماحثة.

.مقاتلة _ خناقة , Dispute, querelle,

DISPUTRA, v. n., être en querelle, أحانيق إحاد

- تقاتل مع - جادل - تقاول مع - تحانق مع - تشاجرمع . تشاجرمع

Disputer une chose à quelqu'un, y prétendre concurremment avec lui, على المراع المداء على مازع المداء على مازع على مازع على مازع على مازع على مازع على المراع على

Le disputer à, ou disputer de, avec, l'égaler, عادل في ـ ساوى في

Disputer sur, agiter une question, ويحث عن A.

Disputer sa vie, son bien, صائع عن مائع عن عن الله عن مائع عن عن الله عن الله

Se Disputer, v. pro., une chose, y prétendre concurremment, گنافس على ـ تسابق على.

Disputeun, s. m., qui aime à disputer, à contredire, 🚵.

Disque, s. m., corps d'un astre, جرم; plur.,

Disque, centre d'une fleur radiée, terme de botan.,

Disque, grandeur d'un verre, d'un champ, terme d'optique, i'ul's.

Dissection , s. f. , ينشر بير .

DISSEMBLABLE, adj. com., غير مشابه مضتلف مشابه مضتلف أن المختلاف في المختلف مشابهة المختلف أن المختلف أن المختلف المختلف المختلف أن المختلف ا

Dissension, s. f., مُقاق ـ فتن ; plur., وفتن ـ مُقاق ـ فتن . Dissequen, v. a., مثرّح.

DISSERTATEUR, s. m., בולם בים בים.

Disseatea, v. n., discourir, وباحث عن من الكلم في ما المحث عن

DISSERTATION, s. f., Tal.

Dissident, s. m., sectaire qui rejette la religion dominante, معالف _ معاند.

Dissimilatar, adj. com., qui n'est pas de même genre, منيومجانس.

Dissimilitude, s. f., dissérence, شجانسة.

الخفا ما في الضهير ـ مكر , Dissimulation , s. f. مكادعة ـ مخادعة

DISSIMULÉ, E, adj., fin, artificieux, مخادع مركار,
DISSIMULEA, v. a., cacher sa façon de penser, etc.,

Dissimuler, feindre de ne pas voir ou ressentir, مُعَيِّب _ عَطْرِشُ

Dissipation, s. f., action de se dissiper, فسرف مُبدَّد.

Dissipation, action de dissiper son bien, etc., عند اللاق المال تديد

Dissipation , évaporation , نصاعد .

Dissipation, état d'une personne dont l'esprit est dissipé, عياع الفكر انشتيت العقل عيام العقل.

" Dissiper, distraire, détourner l'esprit, عنت العقل العقل Dissiper un homme, طبيش العقل عندل, Dissiper dans une conduite dissipée,

Dissiper, distraire du chagrin,

.شانت ـ

Se Dissiper, v. pr., s'en aller, se perdre, فحب A. ــ فصب المناطقة المناطق

-00

ـ فاسد ـ فاسئ , Dissour, B, adj., débauché, فاسئ ـ فالت . كلام فالت , Discours dissolu , وانبي ـ فلانبي

DISSOLUBLE, adj. com., Jai.

DISSOLUMENT, adv., וליהגו

DISSOLUTIF, IVE, adj., dissolvant, June.

Dissolution, s. f., séparation des parties, انحلال الشركة, Dissolution d'une société, ابطال الشركة, Dissolution d'un mariage, أنفسانه الزيجة.

Dissolution, débauche, عرنا _ فسئل و فسألا _ انهياك

DISSOLVANT, E, adj. et s., Da - - o.

DISSONANCE, s. f., all lall se.

Dissonant, E, adj., غير مطابق عبر مطابق.

Dissourae, v. a., pénétrer et diviser un corps, liquéfier, لَ عَلَى ٥٠. عَلَى ٥٠.

Se Dissoudre, v. pr., آجان من الكابر انعرق - نفرق - نفرق - نفرق - نفرق - نفرق - انفرق - من الكابر انفسخ - A. بطل - انفسخ

Dissuaden, v. a., détourner de, صع عبى -

DISSYLLABE, adj. (mot), de deux syllabes,

DISTANCE, s. f., espace entre les objets, les lieux, مسيرة بعد ـ مسافة. Quelle est la distance d'Alep ici? مسيرة حلب قدّ ابش من هون الى حلب ـ لبش قدّ من هون الى حلب ـ بعد حلّ ابش قدّ من هون الى حلب بعد حلّ الطبيعة عن باريز مسافة ثلاثة اميال.

Distance (des temps), \$30.

DISTANT, E, adj., éloigné, بعيد.

DISTENDRE, v. a., causer une tension violente, عثد بالزود O.

DISTENSION, s. f., état des nerfs trop tendus,

Districtateur, s. m., qui distille des liqueurs, حَرَاجِ العنبري

تقطير - تخريج ، Distillation, s. f.

DISTILLER, v. a., tirer Je suc, l'esprit par l'alambic, ما مقطّر اخرج.

. نقط م قطر, Distiller, v. n., tomber goutte à goutte,

.معهل الشقطير ,Distilleric, s. f., معهل المقطير

منفصل ـ مییز ـ میتاز , Distinct , E , adj. , separé , نفرنی ـ منفرنی ـ منفرنی ـ

Distinct, clair, net, بابن - مربع - مربع

DISTINCTEMENT, adv., Land - of

Distinctiv, ive, adj., בילה ...

Distinction, s. f., division, נישייל - فرق .

Distinction, différence, préférence, prérogative, singularité avantageuse, الفضيل - تلييز عن غيرة . Il Homme de distinction, de mérite, ميز عن غيره المستقدة المستقد

Distinguza, v. a., discerner, فرز I. ميّز -.

Distinguer, élever au-dessus des autres, de la différence autres distingues

Distinguer, mettre de la dissérence entre, diviser, ميتز د. O. فري بين

Distinguer, caractériser, marquer la dissérence,

Distinguer, traiter avec distinction,

Se Distinguer, v. ref., so signaler, اشتهر تبين

Distrique, s. m., sentence en deux vers, בייות, شعر

Distroasion, s. f., contorsion d'une partie du corps, الثوى جانب من البدن

DISTRACTION, s. f., inapplication, inattention, de ma part, صار منى سهو J'ai cu une distraction, سهبت. آل J'ai cu une distraction, سهبت

. شيل _ تفريق , Distraction , فيل _ تشريق .

DISTRAIRE, v. a., séparer d'un tout, בול מעני, I.

Distraire, détourner l'attention, ... --Ce spec . لاحي , الهي احداً عن - . A شغل البال التهبيت في الفرجة , tacle m'a distrait de mon ouvrage

عن الشغل

Distraire, détourner de l'argent, ما كذ من الدراهم. Distraire, amuser,

Se Distraire , v. réf. , se divertir , يُسلَّى _ نُفْسَرِ

DISTRAIT, E, adj., ... Étre distrait, la O.I.A.

DISTRIBUER, v. a., départir, بين I. .وزّع على۔ فرّق على ـ

. نظم ـ . . اقسم , Distribuer , diviser , ranger , قسم .

Se Distribuer, v. pro., se partager, . نغرق

Distributeus, Taice, s., وغرق.

DISTRIBUTIF, IVE, adj., Justice distri-.قسية الحق ,bulive

- تفریق ـ قسم ـ تفسیم . Distribution, s. f., توريع.

تَعْرِفَة , Distribution , chose quelconque distribuée , تَعْرِفَة , عطية; plur., يطلية. Faire des distributions aux .0 نشر, فرق على الفقرا, pauvres

DISTRIBUTIVEMENT, adv., Lausi.

District, s. m., étendue de juridiction, b; pl., . تنخوم , plur. ; تنخم _ قصا _ خطوط

. اقوال , plur ; قول , Dit , s. m., mot

.دوا مدر , Diunitique, adj. com

DIURNAL, S. m., livre d'église pour chaque jour, .فنداق

DIURNE, adj. com., ינים אביי.

Divisquen, v. n., s'écarter de la question agitée, .I حاد عن اصل الكلام ـ .O نط

DIVAN, s. m., conseil du Grand-Seigneur, couseil en général ، ديوان.

DIVERGENCE, S. f., Fale _ all.

DIVERGENT, E, adj., Julia.

Divers, signifiant plusieurs, منوع _ متنوع _ مختلف.

A diverses fois, عدّة أمرار.

DIVERSEMENT, adv., loiling

Diversifier, v. a., varier, & ...

Divension, s. f., action de détourner, alala -مسرف ... مشغل احدا عن Faire diversion , صسرف .1 صرف عن - لامي احدا عن

DIVERSITÉ, S. f., E. ...

DIVERTIR, v. a., distraire de, 3.

Divertir les deniers du roi ou de l'état, les employer à un usage différent de leur destination,

.I صرف اموال السلطان بخلاف اوامرة

Divertir, déroher, سرق 0.

_ انشرح - تبحيع Se Divertir, v. ref., se rejouir, انبسط.

DIVERTISSANT, E, adj., buy _ _ b.

DIVERTISSEMENT, s. m., plaisir, acce - Line .انشراح -

Dividende, s. m., nombre à diviser,

DIVIN, E, adj., Est.

يغوق الطبيعة , Divin , au-dessus de la nature

DIVINATION, s. f., art prétendu de prédire l'avenir,

عيافة - فتح الفال - علم التحزير

DIVINATOIRE, adj. com., چزیری.

DIVINEMENT, adv., par la puissance divine, .من عند الله - بالقوة الالاهية - الاهيأ

Divinement, très-hien, مليح مليح.

DIVINISER, v. a., JI.

الادوت الرحية, Divinité, s. f., essence, nature divine, الادوت Divinité, faux dieu, all; fem., agll; plur., agll.

Divisen, v. a., partager, séparer, قسم I. .. قسم قسم الكتاب الى , Diviser un livre en trois chapitres

.ثلاثۃ فصول

Diviser, au fig., mettre en discorde, فري بين 0. . مى الشقاق بين ـ L

Se Diviser, v. rés., se partager, انْفَرِقْ _ الْقَسم

Diviseum, s. m., nombre par lequel on divise un באל; plur., ובאל, مقسوم عليه _ قاسم ,autre

DivisiBilité, s. f., وانقسام.

ينـقسم , Divisible , adj. com. , ينـقسم .

Division, s. f., séparation, partage, انفريق ـ القسيم

فتئة ـ شقاق Division , désunion , فتئنة ـ

Division, règle d'arithmétique, تقسيم.

Division, distribution du discours par parties, ر ، تجزية - تقسيم

ا - اجزا , plur , جزو , plur , اجزا plur., اقسام, Division d'une armée, فرقته عسكم

Divonce, s. m., dlb.

Divorce, au fig., renoncement volontaire, نزك

طلق , Divoncen, v. o., وطلق.

طالق _ مطلق , Divosek, E, adj. , طالق

DIVULGATION, s. f., Telil_ Telil.

اعتقادی , la religion افشی _ اشاع _ اذاع _ اعلی , la religion اعتقادی . Li شاع ـ . ا داع ,Etre divulgué

Dix , s. m. , المشر ; fém. , مشر .

DIXIÈME, adj. com., عاشر.

DIXIÈMEMENT, adv. , 1, als.

عشور , plur. ; عشر المال , DIXME, s. f.

عشرات , plur ; عشرة , Dizaine, s. f., عشرات.

DIZENIER, s. m., chef de dix, اشيني عشونا

Docile, adj. com., قابل التعليم ـ طايع . Etre docile aux avis de quelqu'un, أصلح اليه.

DOCILEMENT, adv., adl.

اطاعة , Docurre, s. f., تعالى

DOCTE, adj. com., (homme) savant, علامة _ عالم.

. اعتبقاد - قواعد و با و فاعدة - النقاليد , pl. , عنياد المفيد , pl. , عنيقاد - قواعد , pl. , قاعدة - النقاليد

DOCTEMENT, adv.,

Docteur, homme docte, پشنج; plur., مشاینج

Docteur, médecin, کیا; plur., کیا.

DOCTORAL, E, adj.,

DOCTORAT, s. m., qualité de docteur, باستر ,.

DOCTRINAL, E, adj., يغض التعليم - التعليم التع

Doctrine, s. f., érudition,

Doctrine, maximes, sentimens, enseignemens, . Doctrine chré تعلیم مذهب مارا , plur ; رای tienne, نعليم مسيحي.

DOCUMENT, s. m., preuve, renseignement, ـ دلايل , plur. , دليل ـ

SE DODINEA, v. réf., avoir grand soin de soi,

Dono (Faire), v. a., dormir, منهون

Donu, B, adj. fam., gras, مربرب.

Dook, s. m., chef de la république de Venise, ربيس مشيخة البندقية

DOGMATIQUE, adj. com., qui regarde le dogme de

DOGNATIQUEMENT, adv., d'une manière dogma-

Dogmatiquement, d'après la raison et l'expérience,

DOGMATISER, v. a., enseigner une doctrine fausse,

Dogmatiser, parler par sentences, ____ I. -.0 حكم ورسم

DOGNATISEUR, S. D., متام,

DOGMATISTE, s. m., Lair.

Dogme, s. m., point de doctrine servant de règle,

Dogue, s. m., chien à grosse tête, کلب جعاسی - دراوس ; plur., درواس

Doigt de Dieu, son action, المبع الله Donner المبع الله Donner المبع الله Donner المبع الله Donner المبع الله Avoir sur les doigts, fam., châtier, الحب المباد الم

Doiarea, v. a., hausser et baisser les doigts sur un instrument, אלול של בא צורים ציין צורים ווא באני של אלולים.

العنب الاصابع على الالة, s. m., قالم

DOIGTIER, S. m., تيس للاصبعة.

کشر ... دغل , Dor. , s. m. , tromperie , عشر ... دغل ...

Dolka, v. a., aplanir, Jan A. - Tai A.

شكوى Dollance, s. f., plainte, شكوى.

Dolcances, au plur., représentations au roi, فع شكوى لللك

DOLBKT, E, adj., شاکی

Dolle, s. m., plante, Ala.

DOLIMAN , s. m., habit ture , ضوله .

DOMAINE, s. m., bien, fonds, dela; plur.,

التزام - ارزاق , piur. , رزق - املاك

التزام _ سيرى , Le domaine (de l'état)

التزامي , DOMANIAL , B , adj . , التزامي

Done, s. m., تبن ; plur., فبب

Domesticité, s. f., مُحْدَمة .

ی بادم تکاریک بادم د کندام د کندام د کندام بادم بادم در کندام در

Domestique, adj., de la maison, بيتى

Domestique, privé (animal), oliem.

منزل _ مسكن Domicile, s. m., مئزل _

Donicilien (SE), v. ref., ... O. - O. - iedo.

Domicinie, R, adj., שלש .. שלפלים.

DOMINANT, E, adj., bluit - ulle.

DOMINATEUR, S. m., حاكم ...قاهر ماكم

DOMINATION, s. f., puissance, محومة على المارة ملك . La domination est douce à savourer, المارة حلوة الرضاع . Prov. prov.

ـ .0 حكم على , Dominen , v. a. , avoir autorité sur على ـ استولى على ـ انعلّب على ـ انسلّط على .

ارمی علی اشرف علی علی اشرف علی اشرف علی اشرف علی التربی علی التربی علی التلام التربی علی التلام الت

Dominer, être le plus apparent, le plus fort, يغلب عليه البياض, I. Le blanc y domine, غلب علي

DOMINICAIN, K, adj., and I save who,

DOMINICAL, E, adj., du seigneur, Sum.

Dominical, qui marque le dimanche, حدى .

Dommage, s. m., préjudice, عشرة عشرة المعارقة معترة على المعادة على المعادة ا

DONPTABLE, adj. com., בُطُّبُّع.

DOMPTER, v. a., subjuguer, réduire à l'obéissance, منافع ما المختبع ما منافع الماء المنافع ال

Dompter, surmonter, غلب I. Dompter ses passions, قبر شهوانه مد قيع النفس A. Dompter sa colère, كظم الغيظ I.

Dompter des animaux, leur ôter leur férocité,

DOMPTEUR, s. m., jol.

DOMPTE-VENIN ou Asclépias, s. m., plante, حدّ السيوم

Dox, s. m., présent, قبة - وحبة - وطبة ; plur., عطيا ; plur., عطايا . La raison est un don de Dieu, العقل منحة من الله - العقل وحبة من الله - العقل منحة من الله - العقل وحبة من الله العقل المدية منى البحث المدي المد

DONATMBE, s. com., à qui on fait une donation, مُعطَّ مُ

Donateur, Trice, s., sels - sels.

موهبة _ عطا ,Donation, s. f., لط

لکن ۔ أمالى ۔ ببقى ۔ بَقَى ۔ أمال ،Donc , part . لكن د بقى ۔ فاذن ۔ اڈن ،En style relevé . لكان م

مشارف , plur. , مشرف , plur. , مناطرة , plur. , مناطرة

DONNANT, R, adj., qui aime à donner,

DONNER, v.a., faire don, اللحد الشي اعطى احداً , الاحد الشي اعطى احداً , الاحد الشي اعلى الكرم , انعم عليب بهب بهب به عليم Dieu lui a donné des enfans ، من عليم الله اولادًا Donner une place à quelqu'un , انعم عليم بهنيب قلك بوظيفة اعطالا منصب

Donner, mettre entre les mains,

Donner, apporter, présenter, جاب ـ قدم 1. ـ

اعطى .Donne, اعطى المات .Donner أعطى م. L. Donner ، اعطى ٨. Combien me

Donner, accorder, octroyer, La la A. A. Donner of Store and La control of the con

مانعم عليد ب ـ Donner sa fille à quelqu'un, انعم عليد ب ـ اثرجه بنته ـ اثرجه بنته . اثرجه بنته .

Donner son temps à, l'employer à, قارف او قائد في, اصرف او قائد في, Donner les cartes, les distribuer, قرئ الأوراق

Donner, rapporter abondamment, en parlant des arbres à fruits, عاب اثهار A. مارچ I.

Donner sur, v. n., avoir vue sur, على مال على مال على على على على على على على على

Donner contre, heurter, في مقبة O. Donner contre un écueil, الطم في عقبة Donner dans le panneau, se laisser tromper, انظل عليد الكذب

Donner, charger l'ennemi, على العدو I. Donner jourà, faire naître, على العدي A. Donner la chasse, ponrsuivre, كُنْ لَمْ الْمُونُ الْمُعْلَقِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعِلِينِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعْلِقِينَ الْمُعِلِقِينَ الْمُعِلِقِينَ الْمُعِلِينِينَ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعْلِقِينَ الْمُعِلَّ الْمُعِلْمِينَا الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِينِينَ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلَّ الْمُعِلِي الْمُعِ

La donner belle, vouloir en faire accroige, على على الله على على على على على

Donner dans le jeu, etc., s'y livrer, فَ نُشْبِكُ فَى اللَّهِ الللَّا اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّل

DONNEUR, S. m., -15.

Donade, s. f., poisson, Lie Lind Lind Donadella, s. f., plante. Forez Cérénac.

Donenavant, adv., désormais, المستقبل المحمدة

Dorer la pilule, au fig., على له الشي Dorer un resus, على المالية .

Dorer, éclairer de ses rayons (soleil), بنف.

Se Dorer, v. pr., jauniv (moissons), اصغر السبل.

Done, adj., couleur d'or, ذهبي.

Doneun, s. m., 44 - - 3i.

Donloten, v.a. fam., traiter délicatement, للطف الماسيس - نظم - ن

Se Dorloter, v. ref., مايس نفسه ـ نظم نظم نفسه ـ

Dовнант, E, adj., نايم. Eau dormante, qui ne coule pas, ما واقف.

Dogue, s. m., chien à grosse tête, جعاسي ، دراوس , :plur ; درواس -

اصابع , plur. اصبعة Doier, s. m. اصابع الصبع ; plur. اصابع الصبعة . Doigt de Dieu, son action, اصبع اله Donner sur les doigts, fam., châtier, 31. Avoir sur les doigts, être châtie, انساق الله Le bout des doigts, ا كانامل ـ البنان Savoir sur le bout du doigt, عرف الشي قوى ملير, عن ظهر القلب , très-bien | Montrer du doigt quelque chose à, مل ومي الم الى شى , عن شى

Dotoren, v. a., hausser et baisser les doigts sur un instrument, تعب الاصابع على الالتراكب

لعنب الاصابع على الالة, Doigté, s. m., على الالهاء

DOIGTIER, S. M., Level J.

Doit et Avoir, s. m., terme de commerce, actif et passif, al e llie e sul.

Dot, s. m., tromperie, عشر يا دغل عشر.

DOLER, v. a., aplanir, Jam A. - Tai A.

شكوي , Doleance, s. f., plainte, ديكوي.

Doléances, au plur., représentations au roi,

رفع شكوى لليلك

DOLEMOMENT, ade.,

DOLENT, E, adj., حاث.

ماش , Dorae , s. m., plante , مأش

DOLIMAN, s. ni., habit ture, منوله.

DOMAINE, s. m., bien, fonds, Lie plur.

التزام ـ ارزاق , plur. , رزئي ـ املاك

التزام - ميري , (de l'état) لتزام - ميري

Dôмe, s. m., ії; plur., с.

Domesticité, s. f., مُحَدِّمة.

. كظم الغيظ , colère خدمة , plur., خدمة ct colère خدمتكارية اجير ـ خُدّام

Donestique, adj., de la maison,

. بينونل مانوس , prive (animal), سينونل مانوس

DOMICIER, s. m., out _ out

Domicilien (SE), v. ref., مكر 0. - اتوطري .

Domenie, E, adj., July - , , atj.,

DOMINANT, E, adj., Lluis _ will.

DOMINATEUR, S. m., حاكم .قاهر عالم

DOMINATION, s. f., puissance, Los _ Lini _ امارة ـ ملك . La domination est douce à savourer, il est amer de s'en sevrer, الرضاع كامارة حلوة الرضاع prov. ومرة الفطام

DOMINER, v. a., avoir autorité sur, حكم على 0. -استولى على ـ تغلّب على ـ تسلّط على

ارمى على _ اشرف على , Dominer, être plus haut . تلته ترمي على القلعة ,Unchauteur domine le château

Dominer, être le plus apparent, le plus fort, يغلب عليه البياض, I. Le blanc y domine غلب على

DOMINICAIN, E, adj., salt se who, in.

Dominical, в, adj., du seigneur, сым.

Dominical, qui marque le dimanche, 222. احدي

. فسأراق مضراة _ ضرور Dommage, s. m., préjudice, عضر الله عضرة . C'est dommage, ale in aile - aile - aile ا يا المسارة. [] C'est dommage de nous être donné tant de peine, النعب على الا C'est au négligent à souffrir le dommage qui résulte de sa négligence, المفرط أولى بالخسارة , prov.

DOMMAGEABLE, adj. com.,

DOMPTABLE, adj. com., edi.

Dompren, v. a., subjuguer, réduire à l'obéissance,

المصنع ـ ٨٠ قهع ـ ٨٠ قهر - ستحر - اطاع

Dompter, surmonter, L. Dompter ses pas-A. Dompter sa قهر شهواته ـ . A. قهم النفس , plur., sions قهم النفس A. Dompter sa

Dompter des animaux, leur ôter leur férocité,

DOMPTEUR, S. II., , S. E.

DONPTE-VENIN ou ASCLÉPIAS, s. m., plante, .ئد السيوم

Don, s. m., présent, as _ as _ ale; plur., عطانا عطانا , plur. عطانا . La raison est un don العقل منحة من الله - العقل وحبة من الله Dieu, العقل منحة من دية منع اليك C'est un don que je vous fais, عدية منع 🖟 Faire don de ,أهدى اليد شياً Don de pièces de monnaie fait aux musiciens dans une fête, à la mariée dans une noce, Lai Lai. | Faire ce don de pièces de monnaie, الغنيس المعنا على المعناد المعناد

DONATAINE, s. com., à qui on fait une donation,

DONATEUR, TRICK, S., alde _ ale.

DONATION, s. f., lbs _ asp.

لكن _ أمالى _ ببقى _ بقى _ أمّال , Done , part لى ـ فاذن ـ اذن ـ اذن En style relevé, الكان

مشارق , plur. مشرق , plur. مشارق مناظر , plur ; منظرة

DONNANT, E, adj., qui aime à donner,

DONNER, v. a., faire don, et l'al et l _اكرم ,انعم عليـح ب_بهب, aor., وهب ل ـ بخشش . - O. مرن عليم Dieu lui a donné des enfans , ا رزقه الله اولادا , i Donner une place à quelqu'un انعم عليد بهنسب - قلَّك برطيفة - اعطاه منصب Donner, mettre cutre les mains,

ـ ا جاب ـ قدم Donner, apporter, présenter, قدم I. ـ

اعطے ا. Donne, حات , Donner à boire , عطے 1. Donner, payer, دفع - اعطى A. Combien me

donnez-vous de ceci? ايش قدر تعطيني في هذا .

Donner, causer, - da 0. - Esal.

Donner, accorder, octroyer, chil lack A. - انعم عليد ب Donner sa fille à quelqu'un,

. اصرف ارقاله في, في Donnerson temps à, l'employez Donner les cartes, les distribuer, فرق الأوراق.

Donner, rapporter abondamment, en parlant des arbres à fruits, حاب اثيار ـ A. طرح I.

Donner sur, v. n., avoir vue sur, Le Jb O. -. ا رمي على ١٠٠٠ كشف على

Donner contre, heurter, & O. Donner contre un écucil, الطم في عقبة Donner dans le - وقع في الشرك , panneau, se laisser tromper انطلى عليد الكذب

Donner, charger l'ennemi, على على العدو I. Donner jourà, faire naître, عابل المدية A. Donner la chasse, poursuivre, کرش I.

La donner belle, vouloir en faire accroire, ١٠ كذب على ١٠٠٠ طلى على

Donner dans le jeu, etc., s'y livrer, & Limit .اللعب

DONNEUR, S. m., U.S.

Doxr, part. , الذي L'homme dont vous parlez, La femme dont le fils est الرجل الذي تتكلم عند . الأمراة التي أينها مريض ,malade

DOBANE, s.f., paisson, List Her line Line DORADILLA, s. f., plante. Foyez Cérénic.

Donénavant, adv., désormais, Limil & _

من هلّق و رايح - من الآن و صاعد . - L طلى بالذهب , Donen, v. a., enduire d'or مَوِّه بالذهب .. ٥٠ لطن بالذهب .. ذقب

Dorer la pilule, au fig., ملى له الشي Dorer un refus, قيالحكاية.

Se Dorer, v. pr., jaunir (moissons), أصفر السبل.

Done, adj., couleur d'or, دهيي.

Doneun, s. m., LL _ LSi.

Donlotka, v.a. fam., traiter delicatement, Lib .سابس - نظم -

Se Dorloter, v. ref. , مسابس نفسه ـ نظم نطم نسفسه ـ

DORMANT, E, adj., Li. Eau dormante, qui ue coule pas, في الم

Les sept Dormans, martyrs, فيواق Dossier, liasse de papiers, اوراق الحاد الحاد الحاد الحاد الكون الكو DORMEUR, SE, B., J. .

salvot, نام مثل الميث Avoir envie de dormir, نعسان A. || Qui a envie de dormir, نعسان

Dormir, au fig., agir négligemment, نعس ٨. ـ A فام _ انهامل في

Laisser dormir, laisser une chose sans s'en occuper, .خلى المادة نايية ـ .0 ترك

Dormir, être mort .

DORMIR, S. m., i.e.

DORMITIF, IVE, adj., out - ain.

Dononic, s. m., on Dononique, s. f., plante,

درونج - درنج - درانج. Donsal, E, adj., du dos, عليه

قاعة النوم - منيم , в. т. ватоп , в. т.

DOBURE, s. f., Lab - alb.

Dos, s. m., toute la partie postérieure du corps, على ; plur. , على فارب , Dos du chameau , عارب ou على متن قفا اليد _ ظاهر اليد _ ظهر اليد _ ظهر اليد . # Le dos d'une lettre, ظاهر الكتاب. ال Se coucher - استلقى على ظهره - أنسُلقــــى على ظهره ا "Faire le gros dos, faire l'homme imo. [Mettre نفش روحه - انبعدد - ادّعي O. [sur le dos, accuser de, حط في ظهر O. | Qui a bon dos, qui est riche, capable de supporter, جامد الظهر, Mettre à dos, faire un ennemi, اعيل له عدوا Tourner le dos, fuir, ولى الدبير, Dos à dos, الظهر في الظهر الطهر الظهر الطهر الطهر الطهر الطهر الطهر الطهر الطهر الطهر الطهر الظهر الطهر ال الوى بينهم , l'un sur l'autre

Dos d'un toit, dos d'ane,

Dose, s. f., mesure, عدر _ مقدار.

Dose, prise d'une drogue, Fich.

Dosen, v. a., mettre les doses, حزى.

Dossien, s. m., partie d'une chaise, etc., pour . ظهر ية _ ظهر soutenir le dos ,

Dox, s. f., bien apporté par la femme en mariage, Doamin, v. m., כב אול A. ב ספר O. Dormir comme un אול של Dot, suivant l'usage des Arabes, c'est-àdire, ce que le mari donne à la femme en l'épousant, .صداق ـ مهر

> Dot, pension, établissement de secours, رانب, , رواتب ,plur.

DOTAL, E, adj., de la dot, C,&.

تيهير - تراثيب رواتب, s. f., سهير - تراثيب

Dotation, fonds pour doter un établissement, اوقافی , plur. , وقف

DOTER, v. a., établir une dot, pa A. - Juij -اعطے ا

Douaine, s. m., don du mari à sa femme s'il pré-ارث الامراة لزوجها _ مستحل - صداق , décède

Douainten, s. m., qui se tient au douaire de sa mère, et renonce à la succession de son père, وارث مال امه و تنارك ميراث ابيه

DOUATRIÈRE, s. f., veuve qui jouit du douaire, ارملة.

DOUANE, s. f., دواوير, plur., ديوان - دواوير، plur., عقاطعة _ كسارى Droits de douane, عوايد الكورك - معلوم الديوان

DOUANIER, s. m., fermier, ومعلم الديسوان امين الكوك - كوكجي

Douanier, commis, الديوان.

Douanier, garde contre les contrebandiers, الديوان

Double, adj. com., qui vaut, pèse deux fois, qui - مصاعف _ قدرة مرتين , est composé de deux . ذو معنيين , vulg. مجوز , 🗚 مُزُوب

Double, épais,

Double, opposé à simple, fleur double, .زهر مكبس صدّ طاقي

Double , de plus grande vertu, أعظيم جدّاً .

Double, au fig., dissimulé, - ce especial

L'homme ماكر - خاين - موجهن - ذو لسانين double dit au voleur: Volez; et au maure de la mai-ذو الرجهين يقول للسارق ,son: Surveillez votre bien .(prov.) اسرق و لصاحب المنزل احفظ متاعك

نسخة ثانية

_ قسدرة مرتبر Lo double, une fois autant, __ , plur. وضعف _ الطاق طاقيون _ الواحد اثنيون

.عيل الشي طاقين , Mettre en double

DOUBLEAUX, s. m. plur., solives pour soutenir les بشواحي ,planchers

DOUBLEMENT, adv., pour deux raisons, en deux . بنوعين ـ من وجهين manières .

DOUBLER, v. a., mettre une doublure,

Doubler, donner ou mettre le double, ala .0 حط الطاق طاقين

Doubler un cap, passer au-delà, Sa - 200.

DOUBLON, s. m., monnaie,

DOUBLURE, s. f., Lilly.

Douce-Amère, s. f., vignesauvage, بنب الذب .حلولا مولا _

DOUGEATRE, adj. com., # المحلول الى المحلولة

DOUCEMENT, adv., d'une manière douce,

، برقة _ بلطافة _

بالهدو - من غير طشتر , Doucement , sans bruit , غير طشتر .شویت شویتر ـ

. بلطافة _ برشاقة, Doucement, délicatement

Doucement, lentement, sans précipitation, -Aller dou على رواقة_ شوبة شوبة _ على مهل cement, faire doucement, تانی.

عم - حزن (de l'esprit) - أوجاع , plur. و على قدّة (de l'esprit) عم - حزن کذار کذار میک و میک

Doucement, commodément, agréablement (vivre), في الرخاء في نظام

. برخارة , Doucement, mollement, lachement

Doucement I exclamation qui contient une sorte - على مهل شوية , do réprimande ou de conseil

صتحالية , Doucerette, s. f., fam., (femme), متحالية

Douceneux, sz, adj., doux sans étreagréable, دلع.

DOUGET, TE, adj., diminutif de doux,

Douceur, s. f., 8, La douceur du sucre, - وداعة , Douceur de caractère , حلاوة السكر - ازيد تكثير , Au double , beaucoup plus . اصعاق , Douceur du visage الطافة الطبع - رافة - حلم نعومة الجلد ,Douceur de la peau . بشاشة الوجه | Parler avec douceur, گلمه برفق - کلمه برفق ارى خاطرة _ لاطفم ,Prendre par la douceur عذوبة الكلام ,Douceur dans les paroles , dans le style ,عذوبة الكلام

Douceurs, friandises, حلاويات.

Douceurs, petits profits,

لذايذ الدنيا لعيم العيش, Les douceurs de la vie, Dire des douceurs à une semme, 8 , & Jilé.

Douche, s. f., eau versée d'un lieu élevé sur une partie malade, حب ماء على وجع

O. صب الماء على الوجع , DOUCHER, v. a.,

موصوف ب - مزين ب, pourvo اصدق الرجل ,Douza , v. a., donner un douaire ، زوجتہ

Douer, avantager, orner de, _ ale _ o. _ جتل ب- زين ب ٥٠٠ خص ب

Douillet, TE, adj., délicat, John - des

. نظلی , Douillet , qui aime ses aises

Doutlette, s. f., sorte de vêtement, عانية.

DOUILLETTEMENT, adv., نعومت

Docleun, s. f., (du corps), ולח, plur., وجع - ללח

بانین ـ بحزن ـ بوجع ,Doulougeusenent, adv.,

- موجع - اليم - وجيع , Doulouzeux, se, adj. , وجيع محزن - مولم

Doute, s. m., عيث - شك - ريب . Comment as-tu pu mettro cela en doute? على محمل لك الشك في هذا.] Beaucoup de doute provient du zèle qu'on prend pour la désense de la vérité, :prnv كثرة الشك من صدق المحاماة عن اليقين Sans doute, adv., في شك _ ما فيه شك _ - مور، غير شك _ ما فيه شك .من كل بد _ بلاشك

ارتاب في O. _ ف ثناب في المناب ا Se Douter, v. réf., soupçonner, حث عراباً - L. Je ne me doutais pas qu'il agirait ainsi, . الاقدم - كبار Il se donta de ما كنت اشك اند يعمل هذا quelque chose, حش بشي

DOUTEUSEMENT, adv., 55.

Douteux, se, adj., incertain, شكث الشك _ . فيه شك - مشكوك - تحت الريب

Douteux, sur qui on ne peut compter, الأثقة على الكارية المارية المار Douteux , ambigu , ambigu . some.

كفوفي , plur. دنو Douve, s, f., planche , دنوفي ; plur. ,

Doux, ca, adj., d'une saveur agréable, Ja.

عادب, sans amertume, sans piquant, etc., بعادب ـ ما عذب ـ ما فرات ,Eau donce عـذب ـ ا . هوا معتدل , Température douce ، موبة حلوة Doux au toucher, Job.

_ حليم الطبع , Doux de caractère , humain , bénin , حليم الطبع Paroles douces, style doux وديع _ لطيف الطبع نوع مجوفة لشبل الرمل من الانهار إ - وجه بشوش Air doux, agréable . كلام عذب نظر دابل ,Un donx regard وجه حسن

Doux, flexible (métal), 1970.

Doux, léger (châtiment), قليل _ خفيف,

Doux, opposé de farouche,

Doux, agreable, ... - Ja. Voix douce, ،صوت رقيق

Doux (escalier), qui ne fatigne pas, السد علم Vin doux, qui n'a pas cuvé, مسد علم Billet doux, مورقة محبة.

Tout doux! interj., ne vous emportez pas, الاتغتاظ

Filer doux, pl.

Douzaine, s. f., اثنتي عشر _ طزينة , A la dou-بالطزينة _ مرطوط , zaine , très-commun

Douze, adj. com. , عشر , little .

Douzième, adj. com., هُانَــــي عَشْر ; fdm., أنية عشرة

.ثانی عشر , Douzièmement, adv.

DOYEN, s. m., کبیر مشایخ ; plur.,

DRACHME ou DRAGME, s. f., monnaie ancienne; ou gros, 8º partie de l'once, دراهم; plur., دراهم.

DRAGÉE, s. f., pulle.

DRAGEON, s. m., bouture, bourgeon qui part du pied d'un arbre, فريح; plur., فريح; plur., فروع.

Le Dragon, constellation, الثعبان - التنين.

Dragon de verta, fam., أفة.

Dragon, tache dans la prunelle, dans le diamant, غشاوة.

Dragon, soldat qui combat à pied et à cheval, عسكري يقانل فارسا وراجلا

- جرافة. BRAGUE, s. f., pelle pour tirer le sable, جرافة

I. شال الرمل ما جرف Daaguan, v. a., curer, جرف I. مال

DRAMATIQUE, adj. com., fait pour le théâtre, et représentant une action tragique ou comique, كلام منظوم مبكى ام مضحك

DRAHE, s. m., poème pour le théâtre, قصيد.

اجوائم, s. m., étoffe de laine, جويم; plur., أجوائم ـ خله (Barbarie).

Drap de lit; pièce de toile dans le lit pour cou-; شوشف _ شرشوف ق En Syrie ، ملاية فوش , cher plur., حث المثار

Tailler en plein drap, au fig. fam., avoir tous les moyens de succès, فصل في العربض. Être dans de beaux draps, dans une situation critique, _____.

Daapeau, s. m., enseigne d'infanterie, إيمراقا, plur., بيارق Se ranger sous les drapeaux de quelo. دخل تحت بيري 0.

DANPER, v. a., couvrir de drap, فطى بالمجون . Draper , railler , médire , ,

Draper, habiller une figure, Lud.

DEAPERIE, 5. f., manufacture, commerce de drap, Draperic, draps . بيع و شرا الجون _ كرخانة جوبح اصناف الجويه, divers

Draperie, terme de peinture, représentation des hahits, كسم.

Danpier, s. m., subricant, marchand de drap, .جوځية ,plur., جوځي

DRASTIQUE, adj. com., actif et violent (remède), .دو! فعال

DRAYE OU DRABA, s. f., plante, مشرفي .قنا بري

النفل الشعير, Daecue, s. f., marc de l'orge, النفل الشعير

DRESSER, v. s., lever, tenir, faire tenir droit, رفع راسم , O. Dresser la tête نصب ـ اقام ـ . A رفع ا قرن اذانه ـ قش دانبه Dresser les oreilles, المرب Dresser un lit, le monter, تخت بال Dresser une tente, Line Loui. | Dresser un piège, ادار بست. اا Dresser vers, tourner vers, .دور الي

Dresser, aplavir une allee, ame colo.

. كوى القياش Dresser du linge, le repasser, كوى

Dresser un buffet, une table, وض كلاواني a. ـ رض الطعام

Dresser des hatteries, prendre des mesures pour, انصب متاريسه

un contrat, الكتاب.

Dresser, instraire, façonner, Je.

Dresser, v. n., so hérisser, so dit des cheveux, .0 قبّ شعر الراس

Se Dresser, v. pr., pl 0.

. تراجين , plur ; ترجان , Dnogman , s. m. , ترجان

DROGUE, s. f., ingrédiens pour purger ou teindre, عطري.

DRUGURB, v. a., donner trop de médicamens, خيص في الأدوية

Droguer, falsifier, عشر O.

DROGUERIE, s. f., toute sorte de drogues, 3, Lac. DAOGUISTE, s. m., Jahr _ . oucklis.

Daoit, s. m., ce qui est juste, [3. Faire droit à .اعطم كل واحد حقد - اجرى الحق , chaeun

Droit, jurisprudence, loi, شريعة Droit. Droit naturel, أموس طبيعي Droit civil, règles entre les citoyens, حقوق الشعب Droit des gens ou public, des nations civilisées entre elles, حقوق واجبة على الطوايف بين بعضها

Droit, pouvoir légitime, prétention fondée; ce qui point avec celui qui ne vous donne pas autant de droit qu'il s'en donne à lui-même, حين لا يرى لك من الحق مثل ما يرى لنفسه J'ai droit làdessus, ألى حقّ ب في هذا اله a droit à des égards, الراعاة A bon droit, avec raison, انكان حق وكلا باطل ,A tort ou à droit إ. بالحق

Droit, imposition, taxe, aske - select Droit . کیارک , plur., کیرک _ مکس , plur., کیارک. || Droit sur les fermes, عرفة || Droit sur l'emplacement des maisons, حكر البيوت. Payer les droits, .دفع العوايد

Droit, adv., directement, الكفرى _ المال عدلاً . _ استنقام في مشية ,Dresser un plan, une minute d'acte, سود ,Dresser darcher droit, faire son devoir .0 سلک سلوکا حسنا

DROIT, z, adj., ce qui va en droite ligne, مستقيم زاويد قاية, Angle droit, عدل.

على حيلم - واقف - قايم , Droit, debout

Droit, au fig., judicieux, juste, حقاني حقاني Droit, sincère, صالح على نيته ـ خالص.

اليد اليني ـ بد اليبين.

La droite, s. f., المينة _ أليانة _ المانة .

A droite, adv., - يينا . Se tourner à droite et à gauche, اللفت ييرن و شيال.

استفامة _ , شاد , DROITURE , s. f. , équité , rectitude , علم , _ .

En droiture, adv., par la voie directe, ordinaire. بالطريق المستقيم - بالوجه المعناد

DROITURIER, ERE, adj., qui aime l'équité, הُיْהِצ, Daole, adj. com., plaisant, List - wine -مصيكري

.فاجر _ معتر , Daole, s. m., mauvais sujet

.بنوع مضحک _ نکتة , DROLEMENT, adv.

DROLERIE, s. f., chose drole,

DROLESSE, s. f. fam., femme de mauvaise vie, فأجرة - عجرية

DROMADATER, s. m., chameau coureur, (,,,,,,,,); المعي الأثني عشر Barharie). Courrier جل هيري - هجن المعي الم monté sur un dromadaire, المجانة; plur., تجانة.

DRU, E, adj., vif, حاح

Dru, toussu, planté près à près, فتلف _ فشك .مرنوق ـ

Dru, en parlant de la pluie, غزير.

Dause, s. com., habitant du mont Liban, sectateur de Hakem, درؤی; plur., دروز

Du, s. m., ce qui est dû, devoir, قدر مطلوب مطلوب مطلوب المطلوب المطلوب عبد المطلوب ا

DUBITATIF, IVE, adj., qui exprime le doute, . ببتن الشك ـ

DUBITATION, s. f., doute feint,

Duc, s. m., première dignité de la noblesse, lace Hack

Ducaz, z, adj., المارة الامرا , Ducaz, z, adj.

Ducué, s. m., terre donnant le titre à un duc, التزام و مقام امير الامرا.

Duchesse, s. f., semme d'un duc ou dame qui possède un duché, او امرالا بامير الامرا او امرالا متلزمت

Ductile, adj. com., يتطرق ______.

DUCTILITÉ, s. f., שונה _ לעונה .

Dużone, s. f., تارمانت .

.قـتال بـين اثنين اثنين اثنين. Duel, terme de gram., تشنية. Un mot au duel,

متقاتل مع Duzliste, s. m., coupable de ducl, متقاتل

Duelliste, qui se bat souvent, القاتلات

DUMENT, adv., selon la raison, les formes, . في غاية ما يجب _ على موجب القوانين

DUNE, s. f., monticule sablonneux le long des . كوم رمل على ساحل البحر- رمال , côtes

DUODENUM, s. m., le premier des intestins grêles,

Dupz, s. f., qui est trompé, facile à tromper, Il me prend زباین , plur. ; زبون _ غفلة _ غشیم pour une dupe, يستغشني. || Il a été dupe de cette ruse, de ce mensonge, انطلى عليه الكذب والحيلة. اذا كانوا اثنير. Sur deux associés il y a une dupe, اذا متفقين اعلم أن العلب على واحد

ĐUPER, v. a., tromper, فق 0. _ مُقرر الله على ا

کش _ غبر , s. f., نفش _ غبر .

DUPLICATA, s. m., expédition double d'une dépê-

DUPLICATURE, s. f., letel - I dayle.

Durizite, s. f., état de ce qui est double,

منافقة , Duplicité, au fig., mauvaise foi, منافقة .

Dua, E, adj., ferme, solide, باس ماکن ماکن. Pierre dure, ناشف عاسی ماکن ـ الحم ماکن ـ الحم ماکن ـ الحم عاسی, Viande dure, جمر صلد ـ قاسی ـ قاصی باغی ـ عدیم الحالة ـ صعب ـ الحالة ـ معب الحالة ـ معب مارم علی حالہ باغی ـ عدیم الحالة ـ معب صارم علی حالہ باکلام قاسی .

Dur, difficile, incommode, جعب عصوب. Dur à digérer, عسر لانهضام . الله Dur, fâcheux à souffrir, معب عرب

Dur, austère, rude (vie), dinăr - بعص Dur, apre, rude au goût,

Dur, peu coulant (style), كلام واقف. Dur, sans grace, lourd, سامي مشقيل.

Tête dure, راس ماکن ـ راس یابس Orcille dure, سبع ثقیل.

Dur, adv., entendre dur, سيع ثقيل A.

يبقى ـ يدوم ,DUBABLE , adj. com , يبقى ـ يدوم

DUBANT, prép., et &_ &.

Duncin, v. a., chi _ ____.

Se Durcir, v. pro. , فشف A. _ سيال

Dune, s. f., la terre, le pavé, للرض الصلدة ـ الأرض Coucher sur la dure, نام على الارض.

Dunz-Mane, s. f., membrane extérieure qui enveloppe le cerveau, جافید.

Dunke, s. f., گنا . Longue durée, durée éternelle,

Dunement, adv., משות פינים. Traiter quelqu'un משות פינים בינים בי

Durer, souffrie long-temps,

Durre, s. f., fermeté, solidité, المرفدة ما المرافدة الم

Durete d'oreille, ouie dure, الشفل السبع.

Durete, manière de peindre sèche, sans graces, 2112

Dureté de style , وقوف الكلام.

قساولا _ شراسة , Durete, insensibilité, inhumanité

يبس ـ قصاحة ـ صعوبة اخلاق .

DUBILLON, s. m., petit calus, 063.

Duver, s. m., menue plume, من فاعم ويش

Duvet, premier poil des joues, du menton, jis

Duvet, coton sur la peau des fruits, ...

Duvereux, se, adj., الناعم كثير الريش الناعم.

Dynamique, s. f., science des forces qui meuvent les corps, علم تحربك الاجرام.

DYNASTIK, s. f., suite de souverains d'une même famille, לولة; plur., دولة.

Dyspersie, s. f., digestion laborieuse, terme de médecine, בשת צויגביום.

DYSPNEE, s. f., difficulté de respirer, صبقة نفس التنفس.

الريف , DYSSENTEBIE, s. f., espèce de flux de sang, فريف

المهال الدم _ ديسانطريا _

DYSUBIE, s. f., difficulté d'uriner, Jame.

EBA

E, s. m., cinquième lettre de l'alphabet français, التحرف المخامس من كالف با.

Eau, s. f., ماه; plur., امياة; plus vulgairement, مية plus vulgairement, موية . Eau pure, eau de fontaine, terme de médecine, ماء القواكه, Eau des fruits . الفواكه , Eau de raisin, d'abricots, de prunes . خُشانِي.

Eaux, pl., jets d'eau, cascades, بزابيز.

Eau hénite de cour, belles promesses sans essets, manque d'argent, مواعيد كويسة. Eaux basses, manque d'argent, عدم الموجود. المحالة Battre l'eau, perdre sa peine, المحالة ال

EBR

ÉBÈNER, s. f., bois noir, المنوس كا ينوس شجر الابنوس شجر الابنوس شجر الابنوس من المنوس بالمناسبة المناسبة المن

ÉBENISTE, s. m., cujul d'in.

EnLOUIR, v. a., priver de la vue par trop d'éclat,
- .0 اخذ البصر - ا. خطف البصر - زعلل النظر على العين - عبش العين العين العين العين . تجبئر العبش . Etre ébloui , دعشش العين العين .

Eblouir, au fig., surprendre l'esprit par une apparence brillante, اخذ العقل ـ ادهش ـ ابهل 0. Éblouir, séduire, غز 0.

ÉBLOUISSANT, E, adj., بدهش ما يخطف البصر. ÉBLOUISSEMENT, s. m., état de l'œil ébloui, دغششة. Éblouissement, difficulté de voir par trop d'éclat ou par une cause intérieure, ششا.

Ebongner, v. a., crever un mil, عور, surprise, séduction .عور,

Eborgner, au fig., ôter une partie du jour à une fenêtre, عكس نور شباك I.

ÉBOUILLIA, v. n., diminuer à sorce de bouillir, کشر العلی ۸.

ÉBOULEMENT, S. m., borb.

Énoulen (S'), v. n., عرف 0. منظ 0.

ÉBOULIS, s. m., chose éboulée, bl.

ÉBOUBCEONNEMENT, s. m., انقليم الاشجار.

الله في الكروم على الكروم على المنظم الكروم على الكروم على الكروم على الكروم على الكروم على الكروم الكروم

تخفيف الشجر من الفروع , ÉBBANCHEB, v. a., قالم الشجر من الفروع ,

ÉBBANLEMENT, s. m., בנים ב "EBBANLEMENT, s. m., בנים ב

ÉBBANLER, v. a., donner des secousses, נُعْرُع. I, Le sol était ébranlé par les pieds الرتجت الارض من ركض الحيل ,les chevaux ال poussa un cri qui ébranta les montagnes, صريه صرخة ارتجت لها الجبال . الحبال qu'on ne pent l'ébranler, پتتعتع ما بتتعتام عندا من ثقلم ما بتتعتاع ما بتعتاع ما بتتعتاع ما بتتعتا Ebranler, étonner, toucher, Les I. - i. -

ا جذب - تتعتم - تزعزع ,branler, v. ref., branler

S'Ebranler, commencer à se mouvoir, t. militaire, ٨ زحف - تحرك

Éвпльемент, s. m., élargissement, е.

ÉBRASER, v. a., élargir, emg.

Éвпеснен, v. a., the ite ébrèché, انثلم.

ÉBROUEMENT, S. m., Jes - جفل.

ÉBROUER (S'), v. pr., ronsler par frayeur, soussler avec force, en parlant d'un cheval, جفل O. جفل. اشاع افشى ,Éantiren, v. a., divulguer

ليلا نشقوقع حل المادّة cette affaire ne s'ébruite pas, قالما المادّة. مقشى , Énavité, E, adj.

ÉBULLITION, s. f., élevures, taches rouges sur la peau, فَقَعْقَة, Ébullition du sang, عليان الدم.

Ebullition, état d'un liquide qui bout, Le -. بقبقة _ غلبان

ÉCACHER, v. a., écraser, Cas A. - cos O. -.0 خيص

ÉCAILLE, s. f. (de testacés), تعبقت _ تفال Écaille de tortue, ladul nace. Ecaille de poissons, فلس السيك - قشر السيك; plur., فلوس.

ÉCAILLER, v. a., ôter l'écaille, Sul قشر السيك

S'Ecailler, v. ref. , tomber par écaille, المقسر. ECAILLEUX, SE, adj., composé d'écailles, إبو فلوس

Ecale, s. f., coque, écorce, قشرة.

Ecaler, v. a., قشر,

ÉCARBOUILLER, v. a. popul., écraser, (АлА).

قرمزى ـ اجر ،s. f., جا فرمزى

ÉCARLATINE, adj. f. (fièvre), احجر عرام .

فرشخة _ تبحلق العبوري , ÉCARQUILLEMENT , s. m. , فرشخة _ تبحلق العبوري ,

ÉCARQUILLER, v. a. fam., ouvrir trop (les yeux), فرشنو سيقائد , Écarquiller les jambrs , بخلق عينيه

ÉCART, s. m., action de s'écarter, ליבעור. Faire un

écart (cheval), قفرُ الى اليبين أو الشيال (cheval), قفرُ الى

- على ناحية - منفردا , A l'écart, adv., à part, أغرية ـ خلى عن جنب , Mettre à l'écart م المحرب عن A. || Se mettre à l'écart, ما طورح . انفرد بنفس. الا Prendre quelqu'un à l'écart, المتلى معه

قطع المذنب اربعة , eda المذنب اربعة ,

أبتعاد _ انقسام , Écantement, s. m. , disjonction ÉCABTER, v. a., éloigner, عند عرب _ ابعد عرب _ Le S'Ebruiter, v. pr., القرقع I. _ عام Pour que vent a écarté les vaisseaux, شنت الربع المراكب

Écarter, mettre à part, بنج يق خلى.

S'Ecarter, v. ref., se détourner (du devoir), ـ . I مال عن الحقّ - . I حاد عن الواجب آغ عن الحق

S'Ecarter, ne plus joindre, نباعد _ ابتعد عن بعضه. S'Écarter, s'éloigner de, se mettre à l'écart, S'écarter تجنب عن ـ منحى عن ـ A. بعد عن de son chemin, انحرف من الطريق الماريق.

Un lieu écarté, الموضع خلوة

كناك الحكية, s. m., تكاك الحكية.

Eccuésiastique, adj. com., qui appartient à اکتابسے , l'église

Ecclesiastique, s. m., ق plur., وقسوس ;

مثل القسوس

باب للخلاص ـ حيلة _ مخلص _ _ مخووث , Éckavelé, E, adj. et subst., étourdi .ملطوش _ محنون

Éснагати, s. m., assemblage de bois, амер -. Échafaud pour placer des spectateurs, . تنځوت , plur. ; تنځت _ منظر مصنوع من دفوني Échafaud pour exécuter les criminels (gibet), مشنقت

ÉCHAFAUDAGE, s. m., construction des échafauds pour batir, تصف العقالات عقالات.

Échafaudage, au fig., grands préparatifs pour peu de chose, کرکة.

ECHAPAUDER, V. a., تاكست الصقالات O.

S'Échafauder, v. réf., faire de grands préparatifs کرکب pour peu de chose, کرکب.

Éсналая, в. ш., والد , plur., والد ; pl., عیل صبری, La patience m'échappe ، راح من البال ; مسمات _ سوامیک , plur. ; سوماک _ خوازیق plur., مسامیک

ÉCHALASSEMENT, S. m., Limit.

ÉCHALASSER, v. a., (la vigne), _____ _ أسومك الكرمة

ECHALOTE, s. f., plante, يصل صغير.

ECHANCRER, v. a., vider en arc, 153.

تنقو براة , Echancrure, s. f., "

. بدل _ مقارضة , ÉCHANGE, s. m., معارضة

En Echange, adv., à la place de, عوضه مد لداله. من ناحية أخرى En Échange, d'un autre côté, حرى ناحية ا .من وجه أخر-

ÉCHANGEABLE, adj. com., ببذل.

ECHANGER, v. a., faire un échange, يدل شيا بشي I.

قاوض احدا في شي بشي ـ

شَقَاة , plur., تساقى الراح , plur., تشقاة

ECHANTILLON, s. m., jound; plur., plur. اشرا , plur. , ششني - عينة - عروضة - اشكال , plur. , شكل echantillons d'étoffes, اشكال القيال

عنة حطة , Echantillon de blé , عنة حظة فطة , Echantillon de blé , عنة حظة القياش إ Éснарратовк, в. f., défaite, subterfuge,

Éспаррев, s. f., action imprudente,

Éспарреп, v. a., éviter, ... i i i. L'échapper انغد من داهية عظيمة , belle

Échapper, v. u., ou S'Échapper, v. pro., s'évader, . O. Cheval échappé, فرك _ انطلق _ انسل _ A. فلت . افلت , Laisser échapper المصان فالت

Échapper de, échapper à, sortir de, n'être pas saisi, من مل من من من المنافقة من من المنافقة من المنافقة المنافقة من المنافقة من المنافقة المنافقة المنافقة ا Échapper au danger, انتفذ من الخطر, Échapper du naufrage, خلص من الغرق . || Cette parnle m'est échappée, فأعد منى هفوة Parole الكلية وقعت منى هفوة échappée, عُولًا لسار, Toute parole échappée est relevec, الكل ساقطة لاقطة prov. | Échapper à la vue, ما ادركه النظر, Échapper de la mémoire, .عدمت الصبر ـ

S'Échapper, v. réf., s'emporter inconsidérément, .0 سقط في حق احد ـ اساء الادب

ÉCHARDE, S. f., épine, éclat de bois, " - " - " ÉCHARDONNER, v. a., Usael A.

ÉCHARPE, s. f., large bande d'étoffe en baudrier, .شربط- محزم - وشاح

Echarpe, bandage pour soutenir le bras, 3 En Écharpe, adv., soutenu par une écharpe, معلق.

En Écharpe, de biais, de travers, Li, sie. Éснаврев, v. a., faire une large blessure, ста I. قشم _ .I قرض ,Echarper, tailler en pièces

Éснаsszs, s. f. plur., البهلوان. Monté sur des échasses, guindé, شامنے.

Éспливоициав, s. s. plur., : فقفقة; شرى _ فقفة;

ÉCHAUDÉ, s. m., pâtisserie, القيدة قاضي.

ÉCHAUDER, v. a., mouiller avec de l'eau chaude,

ÉCHAUFFAISON, s. f., 3-2.

ÉCHAUFFENT, E, adj., , action d'échausser, is et action d'échausser, is et action d'échausser, in action de la complex de la comp

Echauffement, état de ce qui est échaussé, احرارة في المحتفظ المحتفظ

Echauffer, allumer la bile, le

S'Échauffer, v.réf., reprendre un degré de chaleur convenable, غاد که ۱۵۰۰ کا دی که داد ک

S'Échausser, s'animer, se mettre en colère, اشاط المحيد من المحيد المحي

Éснаингоове́к, s. f. fam., entreprise sans succès,

Éснелясь, s. f., terme de paiement, ميعاد الدفع , eacë

ÉCHECS, s. m. pl., jeu, مطرني مشري . Faire marcher les pièces au jeu d'échecs, أَنْ عَلَى O. # Échec et mat, شاء مات . شاء مات .

Echec, au fig., perte considérable, 8

Tenir en écher, empêcher d'agir sans péril, محضد I. ÉCHELLE, s. f. (de bois), بسلم خشب ; plur., سلم تسليك et مسلم تسليق. Échelle de corde, قياس و قياس. Échelle, ligne divisée par degrés, قياس.

Echelle, port du Leven, 1, ...

ÉCHELON, s. m., degré, 2,3.

ECHENILLED, v. a., dier les chenilles ,

فرير دو عيط عيط شلة قطن - شلة حرير

ÉCHEVELE, E, adj., qui a les chesens en donne.

ÉCHEVIN, s. m., July

ECHINE, s. f., épine du dos, ב. מרא ... בול ולפני (partie de l'animal depuis le milieu des מון מים qu'au croupion, خاوة الظهر,

ECHINER , v. a., عال ظهر . I.

Éсніпориова, s. f., plante, ėeėl.

Éснию в. в. т., plante, эде.

طاولة, وقعد الشطرني всепочиев, в. т., але

Échiquier, en Angleterre, juridiction qui règle les affaires de finances, محكمة مال الخزنة.

ÉCHIUM, s. m., plante. Voyez VIPÉRINE.

ـ صدّى ـ ركّاء ,Echo, s. m., répétition du son, دكّاء ,Donner de l'écho, بوائنى ـ دوى ,plur., يوائنى ـ دوى ,répéter le son , اعطى باغي ـ اصدى ـ ادوى

Écho, au sig., celui qui répète ce qu'un autre dit,

Échola, v. n., artiver par cas fortuit, tomber en partage, ما مستح لد بقع , aor., وقع لد . كاند . 0.

Échoir, en parlant d'un terme qui échoit ou d'une lettre de change, حكم O. Ce qui est échu de nos appointemens, المترتب لنا من علوفتنا.

Éспоия, v. n., donner contre un écueil, sur un bus-fond, de O. – Со.

Echouer, au fig., ne pas réussir, be 0. -

ÉCIMEN, v.a., couper la cime, الشجر A.

ECLABOUSSER, v. a., faire jaillir de la boue sur, .طرطش

ÉCLADOUSSURE, s. f., alb b.

بروًاد , plur. وأبد العسكر Passer comme برق , plur. وأد , plur. وأد , plur. وأد , plur. وأد , العسكر l'éclair, فات مثل البرق O. | Plus prompt que اسرع من البرق l'éclair, اسرع

ECLAIBACE, s. m., نتوير.

Ectainein, v. a., rendre clair, moins épais,

أ العدد , Éclaireir, diminuer le nombre

Éclaireir une couleur, en diminuer le soncé,

خلق - بهتى - باهى صرح , Eclaircir , au fig. , rendre clair , intelligible , حالى - باهى - اوضع - بين ل Éclaireir un doute, le résoudre, . نور ساطع A. [Éclaireir une difficulté, وفسط الشك . فسر الشي - اوصر الشي - 0 حل المشكلة

Éclaireir quelqu'un, l'instruire d'une vérité, . بين له الحقيقة

S'Eclaireir de, sur, أحيداً.

ÉCLAIRGISSEMENT, s. m., explication de ce qui est المريح - بيان - تفسير , obscur

Eclaircissement, explication dans une querelle, o. قام صدّ ــ . 0 خرج على ,pour savoir de quelqu'un ce qu'il a dit ou sait, et avec sorce dans quelle intention, استفهام.

ECLAIRE, s. f., plante, way of Danie - acount حششة الخطاطف _ بقلة الخطاطيف

ECLAIRER, v. imp., faire des éclairs, برق O.

Eclairer, illuminer, . . Des torches les éclai-. والمشاعل تضيهم في اللبل raient pendant la nuit, والمشاعل تضيهم Éclairer, au sig., instruire, donner de l'intelli-. نور العقل . فقم , gence

. ترقبه _ تبع احدا , Eclaver, épier la conduite Éclairer, donner, apporter de la lumière à quel-. صرى له ـ نتر لد qu'un,

. Eclairer , v. n. , étincoler , يوقى 0. _ صوى I.

ECLAIRE, E, adj., instruit, intelligent, -.صاحب الفهم

ÉCLAIBEUR, s. m., soldat qui va à la découverte,

ÉCLANCIE, s. f., منع عشم المناسبة المن

ÉCLAT, s. m., partie d'un morceau de bois brisé, . شراند ـ كسور , plur. ; كسر ـ قطع , plur. ; قطعة

جلا - رونش - صياء , Eclat, lucur brillante, lustre Éclat, splendeur, gloire, ايها. Éclat, magnifi-. كنة _ طنطنتر , cence

E'clut, scandale, grand bruit, ملك . Rire aux éclats, قرقع من الضحك.

ÉCLATANT, E, adj., qui a du lustre, de l'éclat,

Eclatant, qui brille, Lumière éclatante,

يرن - مطنطى , Eclatant, qui fait un grand bruit ÉCLATER, v. n. et pro., se briser par éclats, 🗚 فقع ـ .0 طق ـ تفرتك

Éclater, avoir de l'éclat, briller, A.

Eclater, saire un grand bruit, 5, 0. - did -.0 طق ۔ تقرقع

Éclater, au fig., s'emporter en injures, blamer

Eclater, devenir public, ظهر A. _ فالمتدر. I شاع _ A. _ Éclater, montrer son ressentiment à découvert, اظهراله.

ÉCLECTIQUE, adj., qui adopte les meilleures opinions, with

ÉCLECTISME, s. m., منتخبة عفساف.

. كسوڤ الشيس (du soleil) . كسوڤ الشيس خسوف القير Eclipse de la lune,

أكساني , Eclipse, au fig. , obscureissement , فالكساني .! Éclipse, absence subite, momentanée,

ÉCLIPSER, v. n., cacher un astre, فسف 1.

Éclipser, au fig., effacer, خطى على على الخفى -S'Eclipser, v. pr., souffrir l'éclipse, فكسف ا . ا عسف القير - I. كسفت الشيس -

S'Eclipser, s'absenter, disparaltre, LE I.

ÉCLIPTIQUE, s. f., ligne que le soleil ne quitte pas, طريقة الشمس في وسط منطقة البروج - سهت الشهس . كسوفي , Ecliptique , adj. com. , des éclipses

Écusse, s. f., rond d'osier pour le fromage شندة.

Eclisse, baton plat pour fixer les fractures, . جيارة ـ

ÉCLOPÉ, adj., ba.

نقس ما L فقص , Eclork, v. n., sortir de la coque

.٨ طلع ـ .٥ برز ـ

Ectore, s'épanouir (fleurs),

Eclore, commencer à paraltre (jour), 2 0.

Eclore, au fig. (desseins, projets), A. -اشا A.

فقصة , Écloson , s. f. , action d'éclore , قفصة .

Éceuse, s. f., آسة, plur., كيندود.

ECOLE, s. f., lieu où l'on enseigne, عدرسة; plur., Mettre , کتاب _ مکا تب , plur. , مکتب _ مدارس un enfant à l'école, حط الولد في الكتاب 0.

École, secte, doctrine, as = _ wis.

École, manière d'un écrivain, d'un poète, d'un peintre, عدانص.

École, faute, Thie.

إولد الكتاب, Écolie, في الكتاب Écolie, ولد الكتاب بنات الكتاب, pl., وينت الكتاب اولاد الكتاب, pl. Ecolier, qui apprend d'un maître, ثلية; pl., ثلاميذ. بعوزه شي - غشيم , Ecoller, homme peu habile Econousar, v. a., éloigner quelqu'un avec ménagement, adroitement, بلطافة _ كرت , بلطافة . Econome, adj. com., qui épargne, موفر . تطفل _ لقلق _ تسلبط , d'autrui , صدبّر الخرج , L'eonome, s., regisseur de la dépense ماسك المصروق

Économie, s. f., règle dans la dépense; ב تدبير -L'économie est la moitie de l'entretien, التدبير نصف العيشة; prov. || Vivre, avec éconoo. نغىق بافراز , mie

Economie, cpargne, توفرة _ توفير. Faire des économies sordides, فلفس .

Economic politique, L'. Economie rurale, نُدبير الفلاحة. Economie végétale, تركيب النبات.

Économie, au fig., harmonie des parties, des qualites du corps , نظام .

Economique, adj. com., de l'économie, ندىيرى.

بشوفير _ بند بير , Economiquement , adv , بشوفير _

Economisea, v. a., administrer, régler, 23.

Leonomiser, éparguer, 23.

قشور , plur ; قشر , Econce, s. f. , قشر

الحجه الظاهر , Ecorce ; au fig. ; superficie . الججه الظاهر .

Economeni, v. al, ôter la peau, A.

Ecorcher, déchirer la peau, blesser légèrement, A. Je me suis écorché la main, رانقحطت بدي القحطت بدي. القحطت بدي ،عقر السرج ظهر الفرس

Ecorcher par le frottement, , A.

Écorcher, faire une impression désagréable, ... A.

ÉCORCHERIE, S. f., _ Lun _ Tibilm.

Éconcheun, s. m., qui écorche les bêtes,

Éconchune, s. f., endroit écorché de la peau, Écorchure faite par قحطة _ خدشة _ سلخة _ سلنے la selle sur le dos d'un cheval, اعقورة.

ÉCORNER, v. a., rompre la corne, les angles, .I كسر القرن

أنقص ـ . 0 لطم , fam., diminuer , علم 0. ECORNIVLER, v. a., fam., manger aux dépens

ECORNIFLEBIA, S. f., ablu _ allab.

ECOANIZLEUR; SE, s., : parasite, blue; plur., . طفیلے حالقالیق , plur. اقلوق حسلا بطة

ECOSSER, v. a., tirer de la cosse,

Ecosseun, se, s., , pace.

Ecor, s. m., quote-part de dépenses de table, Ecot, dépense pour un repus, أيب في المصروف مصرفية - حق الأكل

Ecouen, v. a., couper la queuc , בֿעל א. Écoulement, s. m., mouvement de ce qui écoule, . جرياري - نيرلان - نزز

S'Écoules, v. n. pro., couler d'un lieu dans un المعاومة المعرب من المنال من ا

S'Écouler, passer, (temps), Econ L . A. المنزفوا والفرقوا الناس (foule, argent) المنزفوا والفرقوا الناس المال ـ المال ـ

Ecourter court, Ecourter les cheveux, , L' Ecourter un cheval, un chien, lui . فصو ديل واودان و couper la queue , les oreilles

Ecoure , s. f., lieu où l'on écoute, acces on one Etre aux écoutes,

Écourea, v. a., ouir, e. ...

Écouter, prêter l'oreille pour ouir, . Taisez vous, on pous écoute, uncinppelate الدنيا الدنيا المحضورة

Écouter, donner audience, consentement à quelqu'un, l'entendro avec plaisir, Journal:

Écouter la raison, écouter quelqu'un, suivre son اصعى الى احد ـ اعتبر كلامه ـ مه ذعن للحق aris,

S'Ecouter, vo ref., avoir trop soin de soi, سابس نفسه - اتاخذ في نفسه

Ecourule, s. f., ouvertore dans le tillac d'un L' - L. vaisseau, بات فتحتر في سطيو السفينة

Ecouvillon, s. m., etal late land Ecouvillonnen, v. a. اخط في الخرقة المحافظ المنافع الخرقة المنافع الخرقة المنافع المن

Écasa, s. m., sorte de meuble pour garantir de l'ardeur du feu, 8,12 - Lill La.

ÉCRASER, v. e., aplatir et briser par le poids, . فرس , Ecraser en frappant عفس ما دهک - (133 0.

Beraser, au fig., detruire entièrement,

Beraser, surpasser, bom A. - ... A. احد قشطة اللين ECBENER, v/a., ôter la crême, الحد قشطة اللين 0. ECREVISSE, s. f., poisson testace, ... باطعيان, plur., سلطعيان. Écrevisse de mer, . عين السوطان , Yeux d'écrevisse السرطان بحرى Ecrevisse, signe du zodiaque, برج السرطان. فصري و قال , v. n. pr., قال في صري و

Ecain, s. m., coffret où l'on met des pierreries, أسقط حواهر

ÉCRIRE, v. a., former des lettres, L' O. Écrire. من مكتبور , faire une lettre, une missive J'en écrirai à monsieur un tel, قد كنب الرجي ال est écrit que ا كاتب فلان في ذلك ان مقدر ان مقدر ان مقدر ان , طبعه مكتوب على جبينه ,front

ECRIT, s. m., acte portant promesse on conven-. کتابة _ کتاب , tion

Ecrit, livre, كتاب, pl., ouvrages d'un auteur, تاليفات, pl., تاليفات Ecrits, leçons, cahiers d'écolo écrits sous la dictée d'un professeur, . کواریش درس

ECRITEAU, inscription on grosses lettres.

ECRITCIBE, t. f. 18 - Celus - Celus

ECRITURE, S. f., caractères écrits, L'S. Ecriture,

العدة العدة Les sept genres d'écriture arabe, انواع الخطّ السبعة او السبعة اقلام.

L'Écriture, la parole de Dieu, les livres saints, منت الله _ الكتاب المقاد المقدر.

.دفاتر التاجر , Reritures , livres de négoce , دفاتر التاجر

ÉCRIVAILLEUR, ÉCRIVASSIER, s. m., mauvais écrivain, كاتب خبّاص.

Écarvain, s. com., maître à écrire, الحطاط. Écrivain en général, بانان ; plur., كتاب . Écrivain rédacteur de lettres, placets, مشفى المناسبة .

Ecrivain , auteur, Lian _ ila.

Écnou, s. m., trou de la vis, خرق البرية.

Ecrou, acte d'emprisonnement, ويقيبد المجور

ÉCROUELLES, s. f. pl., humeurs froides avec tumeurs à la gorge, aux glandes, سلعات ; plur., خلد.

Écaou Li, x, adj., détruit, bel.

Écaoutea, v. a., ôter la croûte, شال القشفة I. Écau, z, zdj., qui n'a pas été lavé, خام.

Écu, s. m., monnaic d'argent, ريالات, plur. , ريالات, Écu d'or, دوبالاث, plur. , ذهبات.

ÉCUZIE, a. m., rocher dans la mer, صخور; plur.,

أفتر, Ecueil, au fig., chose dangereuse, افتر

Ecuelle, s. f., قاسة ـ طاسة ـ (en porcelaine) ـ سلطانيت ; plur., زبدية ـ صحفة (en terre) . زبادى

ÉCUELLÉE, s. f., plein une écuelle, ماو السلطانية. ÉGULEN, v.a., plier les quartiers d'un soulier en dedans, عب الصرمة ما فكم التاسومة . I. ÉGUMANT, E, adj., مزبد Écume, s. f., espèce de mousse sur les liquides,

Ecume, scorie des matières fondues, bave, عُرُبُد عُولًا ; plur., وَعُولًا (Barbarie).

تهرمر من الغيظ,Écumer de rage, la faire éclater ارنجي و ازبد من الغيظ۔

Ecumer, v. a., ôter l'écume, قُشُط الربِية I. ــ تُشُ الرعوة O.

Ecumer, au fig., prendre çà et là, bal O.

Beumer les mers, faire la piraterie, E.S.

ÉCUMEUR, s. m., de mer, pirate, blus.

Ecumeur de marmite, parasite, كالله الحال الحال.

Écumeux, sz, adj., qui jette de l'écume, ...

ÉCUNOIRZ, s. f., ustensile de cuisine, عرضاً المربع عشاشة الربع عشاشة الربع عشاشة

Écunea, v. a., nettoyer, frotter, الرماد ، A. حکث بالرماد ، A. حلی ــ الدرماد ، A. حلی ـــ الدرماد ، الدر

Écuaeust, s. m., petit animal, باچنس

ÉCUREUR, SE, S., Dome de .

ب Écuaix, s. f., lieu où l'on loge les chevaux, اخور اصطبل التحيل

Ecurie , chevaux , طوالة .

Écusson, s. m., écu des armoiries,

Écuyen, s. m., gentilhomme-servant d'un chevalier, d'un prince, المير أخور. Grand-Écuyer, le chef des écuries d'un prince, أمير أخور.

Ecuyer, qui enseigne à monter à cheval, ركبدار.

أرض عدن , EDEN , s. m., paradis terrestre, عدن عدن الرض

ÉDENTÉ, E, adj., المقلوع الاستان.

EDENTER, v.a., rompre les dents اكسر لاسال.

ÉDIFIANT, E, adj., qui porte à la vertu,

موجب العبرة - موجب الاقتدابه

EDIFICATEUR, s. m., qui fait un édifice,

ÉDIFICATION, s. f., action de bâtir des temples, بناية الساكل

Édification, au sig., action de donner le bon exemple, عطية المثل الصالي.

Entrice, s. m., batiment, ali; ple, ani - 3) Le. Entriza, v. a., hatir un temple, پئے مبکلا I.

Edifier, porter à la vertu par les exemples ou le discours, اعلى مثلًا صالحاً . Fdifier, satisfaire par les procédés, رضي.

Epir, s. m., ordonnance, أمر سلطاني; plur.; اوامر

مباشر لطبع كتاب غيرة .EDITEUR, 8. com., 8 غيرة . Éпитом, s. f., publication, impression, — ы.

نرية الاطفال, Education des ensans, نرباية - رباية

[Celui qui prend soin de l'éducation de ses cufans من أدب اولادة ارغم حسادة triomphe deses envieux, عسادة

ال Donner de l'éducation, بنتي و أدب

EDULCOBATION, S. f., Las.

ÉDULCORER, v. a., adoucir avec du sucre, EFAUFILER, v. a., tirer le fil du bout coupé d'un ruban, d'unc étoffe, نسل I.

I. Effacer la mémoire de, ou ef-ازاح من البال- ازال من البال, facer de la mémoire, ازاح من |Effacer la beauté , la détruire, ازال الحسن |Effacer les péchés, ازاح الخطايا.

Effacer, raturer, ____ O.

Essacer, au fig., surpasser, de de.

S'Effacer, v. pr., 500). S'effacer, se mettre en arrière, تاتخر.

Erraçune, s. f., ce qui est effacé, and.

ماخذ عقله.

EFFARER, v. a., troubler, السان على السان الورق البير على البير على السان الورق البير على البير على البير على المورق الورق ال ا عابِب وعيــــه EFFARÉ, E, adj., troublé, عابِب العقل في دنية اخرى ـ عابِب العقل

EFFAROUCHER, v. a., effrayer, Jan - , ii. Effaroucher, au fig., donner de l'éloignement, .شرّد القلوب من

S'Effaroucher, v. ref., s'épouvanter, La I. -.0 نفر من

Effectiv, Ive, adj., réel, حقيقم. EFFECTIVEMENT, adv., 650 - Les

EFFECTUER, v. a., mettre à effet, وتقم - تيم -

Erréminé, R, adj., faible comme une femme,

صير مثل الساد خنث ,Erreminea, v.a., amollir EFFENDI, s. m., et ÉFENDI, monsieur, maître, .افندية , plur. أفندي

EFFERVESCENCE, s. f., mouvement intestin d'une .فوران ـ تكنكة ,liqueur par l'action d'un acide

EFFET, s. m., produit d'une cause, exécution. لا فعل من , Il n'y a point d'effet sans cause, فعل . مقياً En effet, effectivement, réellement, معير سبب Pour cet effet, on à cet effet, خلك المجل المجلد الم الأجل أنيام ذلك l'effet de, pour l'exécution de quoi, للجل أنيام ذلك. A quel effet? pourquoi? à quelle intention? A. H عمل في الشتغل ,Faire effet, agir الذي قصد A. عبل في _ اثر في , Faire effet , faire impression , Produire un grand effet sur les spectateurs, leur plaire, ا السط الحضار! Produire un grand effet, faire naltre un grand hien, صدر منه نقع عظیم O. || Produire un très-mauvais effet, منه ضور عظیم 0.

بوليصة _ ورقم معاملة , Effet de commerce, billet

اثاث البيت , meubles, hardes, عاد اثاث البيت

.مُونْم ـ فقال ـ نافذ , Efficace , adj. com. EFFICICEMENT, adv., Sili.

EFFICIENT, E, adj., (cause) qui produit certain effet, علة فعالة.

Erricie, s. f., figure, représentation d'une personne, صورة; plur., صدورة. Exécuter en essigie, قاصص صورة انسان عابب

طويل ميصوص Erfile, E, adj., grand et mince, طويل .مسفوط

Errilen, v. a., défaire un tissu fil à fil, نسل I. S'Effiler, v. prou., s'en aller par fil, نسل A.

EFFILOQUER, v. a., effiler de la soie pour faire de . ا نسل ـ . O مشق الحرير , la ouate

استهول الامر استعظم الامر استعظم الامراك Brflanquea, v. a., rendre un cheval maigre au استهول الامر point d'avoir les slanes creux et abattus, مزل ـ .I سقم الحصان

Errzanqué, e, adj. sam., qui a les stanes creux; maigre, J. Ellanqué, grand et maigre, .طويل مثل العود

EFFLEURER, v. a., enlever la surface, Las I.

Esseurer, toucher légèrement, is 1. - , I O. .ذكر من الجهل اذنه

Effleurer, oter les fleurs, الزهور L

EFFLEURIR, v. n., tomber en efflorescence,

EFFLORESCENCE, s. f., terme de chimie, enduit salin, semblable à de la moisissure, qui se montre à la surface des métaux , جنزرة.

Efflorescence, éruption sur la peau, &.

EFFONDRER, v. a., briser,

EFFONDBILLES, 6. f. pl., 35.

اجتهد في ـ . A سعى في , v. pr. , في هما المجتهد في ـ الم

. بذل جهك في . . A عيل مية في -

S'Efforcer, s'industrier pour, عليل على الحايل.

EFFORT, s. m., sep _ _ me _ spec _ me _

مزم . Faire tous sea efforts pour, عزم A. ا بذل مهجنه في ـ . ا بذل مهجنه في ـ . ا بدل مهجنه في ـ fait inutilement tous nos efforts, لا أنعنا جهدنا ما مي معنا. || Je fais tous mes efforts, et je ne puis - جهدی بدرس ما بتعلّب ما بتعلّب علی apprendre ال المجرِّث ادرس ما بتعلم الله المرس ما بتعلم تيطًا في قبودة قطعها ,ses liens

EFFARCTION, s. f., rupture faite par un voleur pour . كسر باب اوخلاف. من حرامي ,dérober

مزعر - مفزع - مخيف - يا EFFRAYANT, E, udj.,

فَجُل _ جَفَل _ خَوْف _ فرَّع .. EFFRAYER, v. a., فرَّع .0 خص _ . ا وهر _ ارعب ـ

ارتعب ما جفل م A. - عفل ما S'Effrayer, v. ref. , فزع

. S'effrayer d'une chose, s'en étonner,

. جفلان _ فزعان _ موهور, EFFRAYE, E, adj.,

EFFRENÉ, E, adj., sans frein, عابع الجام - هابع .من غير ضابطت

Effnénement, s. m., absence de tout frein,

رعب - خوف - فزع Errror, s. m., frayeur, وعب - خوف Емпохти, е, adj., impudent, وقاح ; plur., وقاح قليل حيا ـ بلطا , plur ; بليط ـ سفها , plur , سفيه _ - . 0 ذكر طرفا مسسن , plur , بليط ـ سفها , plur ,

EFFRONTEMENT, adv., La Y .. isle.

ב על שה - وقاحة , EFFBONTEBIE, s. f., impudence, ב על שה -فنجرة _ قلتر صا

EFFROYADCE, adj. com., qui cause de l'effroi, مخوف _ مهول _ مرعب _ مفزع

EFFROYABLEMENT, adv., laje.

EFFUSION, s. f., épanchement, Limil. Effusion de sang, مفك الدماء.

Ession de cour, إلقام إلقام الفتاح القام الفتاح القام الفتاح القام الفتاح الفتا

ÉGAL, E, adj., pareil, semblable, 5 ـ سوا ـ مثل بعضه ـ قريبي ـ نظير ـ معادل ـ مساوي هذامساوي هذاك, Celui-ci est égalà celui-là. فردشي ا رعاية خاطر ـ مراعاة خاطر ـ اكرام ,déférence ا . هذا و هذاك فرد شي ـ هذا مثل هذاك ـ هذا سوائين ,commun

طبعه دایها بذاته ,egal

.فرد شي _ سوا _ مثل بعضه Egal, indifférent, Tout lui est égal , عض عثل مثل بعض الله Eu égard , ayant égard , فظراً الى ا .كل شي عنك Cela m'est égal, je ne [] Cela m'est égal, employé pour témoigner son départ, la perte d'un objet quelconque, للقرد .لا اسفا عليد - للهفاين - للهفا - للجهنم -

ÉGAL, s., ÉGAUX, pl. m., de même qualité ou - ليس له نظير , Sans égal , امثال - اقران , condition ما لد مهائل - ما لد مثيل

ÉGALEMENT, adv., d'une manière égale, -.Également, autant, aussi, على النسوية _ بالسوية . کذلک

ساوى بير، عادل بير، EGALER, v.a., rendre égal, ساوى بير، ساوي ـ

egale sa mère en beauté, نعادل المها في الملاحة.

Egaler, rendre uni, Some - sa.

S'Égaler, v. pr., s'assimiler à, _ amei and_ انشتەپ.

EGALISATION, s. f., النسوية الاقسام.

EGALISER, v. a., égaler la part, أساوى القسية ...

الح الارض الارض الدين الارض الدين ا

السوية _ مساواة _ سوية . ÉGALITÉ, s. f., تسوية

البش ا اعتبر . Avoir égard à, considérer اعتبار O. Égards, marques d'estime, de

_ اكومة _ لاحظة , Avoir des égards pour quelqu'un مثل بعضهم _ كلهم سوا , Avoir des égards pour quelqu'un Cela est égal entre nous, nous le partagerons en إعي خاطرة , الاعن مناطرة N'avoir point d'égards pour quelqu'un, ما راعي خاطرة ـ ما عد لد خاطر, Per. Egal, uni, de niveau, روى مهاد علم الموق على sonnage à qui l'on doit des égards, وخاطرة لازم Egal, toujours le même, بذاته. Son caractère est صاحب خاطر Traiter quelqu'un avec les égards convenables, قام بواجبه O. | Par الاجل خاطرك - اكراماً لخاطرك , égard pour vous

مر قبل ذلك , A cet égard, adv., sous ce rapport

ـ من قبل _ بخصوص A l'égard de, quant à, من قبل _ بخصوص غ عقي اً A l'égard de, en comparaison de, . مالنسبة الى

EGAREMENT, s. m., erreur, désordres, Jus. خلل في العقل, Egarement, alienation d'esprit, خلل في عير القلب - غيد عرور Egarement de cœur, عيد ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, . صبيعه الدرب - توهد عن الطريق

Egarer, au fig., Jul.

Egarer, perdre quelque chose, مناه منه الشي 0. - ضيع الدرب, Egarer, v. pro., se fourvoyer, صيع الدرب e galer, être égal à, عادل ماريق ـ . قارن ـ ساوى O. Quiconque a عادل ـ قارن ـ ساوى O. Quiconque a des aveugles pour guides, s'égarera indubitablement. prov. قد يصل من كانت العيان تهديد

> SEgarer, au fig., errer, عدل I. _ ازل ... ازل ... S'Egarer, se perdre (chose), 30 0. _ glo 1. ECARÉ, E, adj., Juli.

Egaré, au fig., hors de la raison, Jub.

ECAYER, v. a., rejouir, bul - 41.

S'Egayer, v. pron., ______. S'egayer, plaisanter, se mettre à faire des folies, مزح ٨. -EGARD, s. m., considération, circonspection, de O. [Commencer à s'égayer après avoir été afflige,

Ecipe, s. f., au fig., defense, حاية _ درقة.

EGLANTIER, s. m.; arbuste, حبيل عليق الكلب ـ نسرين .

EGLANTINE, s. f., fleur,

ÉGLISE, s. f., temple, کئیسة; plur., کئابس

دكم الدم _ دبر البيعة القدسة L'Eglise, l'assemblée des sidèles,

غنا الرعاة _ قصيدة , Egroove, s. f., غنا الرعاة _

Egoisea, v. n., parler trop de soi, 🔑 O.

النانية _ تفضيل الذات .. Écoïsne, s. m., النانية _

Égoïste, s. com., améi l' ____ L.

ÉGORGER, v. a., couper la gorge, خبر A.

Egorger, ruiner quelqu'un,

- انذبع حلقم حلقم (S'), v. pr., محلق حلقم الصواح O.

Égour, s. m., conduit des caux de la pluie, إمبيزاب plur, بسيازيب.

Egout, réceptacle d'immondices, بلوعة _ بالوعة _ بالوعة _ plur., بالوعة _ بالالبع

L'ECBATIGNEB, v. a., خرمش مخرمش الخدش مخربشة في ÉCBATIGNUBE, s. f., خدش مضربشة الخرمشة الكرمشة الكرمة الكر

Quand on joue avec le chat, il faut souffrir ses égratignures, خربشانه, خربشانه.

O. فرط ـ 0. فرك الحب , v. a., فرك الحب 0.

ÉCRILLARD, s., ed.

EGRUGEA, v. a., briser, mettre en poudre, & O. EGRUGEOIR, s. m., &...

- بلاد مصر - مصر مصر مصر المصرى - بلاد مصر ارض مصر الديار المصرية - الاقليم المصرى - برمصر المصرية - كلاقطار المصرية -

ÉCYPTIEN, NE, adj., qui appartient à l'Égypte, مصری مصری Égyptien, habitant, natif d'Égypte, مصاروة plur., مصریبین , مصریبین , plur. اولاد مصر ; plur. اولاد مصر ; plur. اولاد مصر

EHONTE, adj., الحيا

ELACULATION, S. f., Elisabeth

ÉLABORATION, s. f. (des humeurs, du sang), تحكيم الدم ـ انصاج الموادّ

ÉLABOBER, v. a., terme de médecine, préparer, perfectionner (les humeurs, le sang), آلف علم الماء علم الدم د د تر

SÉlaborer, v. pr. (humeurs, sang), حكم الدم الدم .

ÉLAGUER, v.a., ébrancher, كسيح الأشجار - قلم A.

Elaguer, au lig., retrancher d'un écrit les choses inutiles, ازال ـ ا نفي عند العاطل I._. ازال

ELAN, s. m., mouvement subit, وثبة.

ÉLANGEMENT, s. m., impression d'une douleur subite, 'נُخِرُةٌ ـ نُعُرِةٌ ـ نُعُرِةٌ .

ÉLANCER, v. n., produire des élancemeus, jui A.

.0 هجم ـ بثب ,aor., وثب ,s réf., على ـ انزرق على ـ اندفع على ـ اندنع على ـ اندن

ÉLANCÉ, E, adj., haut et minee, فيق طويل رقيق.

Taille élancée, عامة مثل الرمير.

ÉLARGIR, v. a., rendre plus large, ema.

Elargir, mettre en liberté, delle.

S'Elargir, v. pr., اتسع.

ELANGISSEMENT, s. m., augmentation de largeur,

Elargissement, miseen liberté, اطلاق من الحبس. ÉLARGISSURK, s. f., largeur ajoutée à, المالية.

ÉLASTICITÉ, s. f., qualité d'un corps qui a du ressort, qui se redresse après la pression, عشاشة وقا تحولية مثل كيفية رجوع القوس الى حالتم . ثلاولى بعد انحنايد

ÉLASTIQUE, udj. com., qui réagit après la pression, تحوّلی ای اذا انحنی برجع الی حالتہ کلاولی بیکش و پہدّ ـ

LATEBIUM, S. M., الحيار, ÉLATEBIUM, S. M.,

ا رعاية خاطر ـ مراعاة خاطر ـ اكرام ,deférence العذا وهذاك فرد شي ـ هذا مثل هذاك ـ ا كرمه _ لاحظه , Avoir des égards pour quelqu'un كليم مثل بعضهم _ كليم سوا Cela est égal entre nous, nous le partagerons en . هذا سوائين , commun

Egal, uni, de niveau, Colmo _ sin _ sin. فيعه دايها بذاته ,egal

فرد شي _ سوا _ مثل بعضه Egal, indifférent, فرد شي _ سوا _ مثل m'en embarrasse pas, الما على ما علين ما علي ما ما علي من جيلة وجوة A différens égards, من جيلة وجوة f Cela m'est égal, employé pour témoigner son départ, la perte d'un objet quelconque, كالقرد لا أسفا عليم _ للهفاين _ للهفا _ للجهنّم _

ÉCAL, s., ÉCAUX, pl. m., de même qualité ou _ ليس له نظير , Sans égal , امثال _ اقرار , ما لد ميائل - ما لد مثيل

ÉGALEMENT, adv., d'une manière égale, ----غلى النسوية _ بالسوية. Également, autant, aussi, . وكذلكك

ساوى بين عادل بين الكوي بين عادل بين الكوي بين عادل بين الكوي الك ساوي ـ

Egaler, être égal à, حادل - قارن - ساوى Elle égale sa mère en beauté, تعادل المها في الملاحة .

Egaler, rendre uni, Some - since.

S'Egaler, v. pr., s'assimiler à, ب منه نفسه ب انشتاب

EGALISATION, S. f., MEM Y STREET

ÉCALISER, v. a., égaler la part, " la l'es. Egaliser, rendre uni (le sol), سأوى الأرض

تسوية _ مساواة _ سوية , EGALITE, s. f., تسوية _ مساواة

. أنبش المحتبر . Avoir égard à, considérer حساب اعتبار O. Egards, marques d'estime, de

ا راعي خاطرة. Navoir point d'égards pour quelqu'un, ما راعي خاطرة ـ ما عدّ لد خاطر, Per-حاطرة لازم sonnage à qui l'on doit des égards, حاطرة Egal, toujours le même, بذائد. Son caractère est ماطر الحصاحب خاطر للحصاحب خاطر Traiter quelqu'un avec les égards convenables, قام بواجبه O. || Par . لاجل خاطرك - اكراما لخاطرك , égard pour vous

من قبل ذلك , A cet egard, adv., sous ce rapport, عبن قبل ذلك.

ـ من قبل ـ بخصوص A l'égard de, quant à, من قبل غي حقم الله A l'égard de, en comparaison de, بالنسبة الى

ÉCAREMENT, з. т., erreur, désordres, المالك. خلل في العقل Egarement, alienation d'esprit, أخلل في العقل Egarement de cœur, القلب - عيد - غرور. ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, . صبيعه الدرب - توهه عن الطريق

Egarer, au fig., Jol.

Egarer, perdre quelque chose, تاة منه الشي 0. - ضيع الدرب, Egarer, v. pro., se fourvoyer, - ضيع ه O. Quiconque ماح ـ .0 تاة عن الطريق ـ . 1 صل des aveugles pour guides, s'égarera indubitablement, .prov. قد يصل من كانت العيان تهديه

S'Egarer, se perdre (chose), اناع . _ عناع . _ 1. ÉGARÉ, E, adj., ~ il.

Egare, au fig., hors de la raison. . . .

S'Égayer, v. pron., بكيف _ في المان . S'égayer, plaisanter, se mettre à saire des solies, مزح ٨٠-

ÉGARD, s. m., considération, circonspection . [Commencer à s'égaver après avoir été affligé,

جاية _ درقة, Écinz, s. f., au fig., désense, حاية _ درقة.

فرد جبــــلى , Eclantiea, s. m.; arbuste عليق الكلب ـ نسرين .

ÉGLISZ, s. f., temple, كنايس; plur., كنايس.

ـ حكم الدم _ دبر البيعة المقدسة , L'Bgtise , l'assemblée des sidèles .

غنا الرعاة _ قصيدة . Éczocuz, s. f.,

Égoisea, v. n., parler trop de soi, 🔑 O.

انانية _ تفصيل الذات ,EGOISHE, s. m., انانية _

Égaïste, s. com., suéi Y ____ L.

Égongen, v. a., couper la gorge, ¿. A.

Egorger, ruiner quelqu'un,

- انذبع حلق من العراج (S'), v. pr., علم حلق العراج من العراج

Égout, s. m., conduit des caux de la pluie, ميزاب; plur., بميازيب.

للوعة _ بلاعة , réceptacle d'immondices , بالوعة _ plur. , بالوعة

Égoutten, v. a., saire écouler l'eau goutte à goutte,

الذي يلعب مع القط يحيل خربشانه. ÉGRENER, V. B., خرك الحبّ 0.

ECRILEAND, S., بطران.

ÉGRUGER, v. a., briser, mettre en poudre, 30.

ÉGRUGEOIR, s. m., čis.

- بلاد مصر - مصر به Ecrere, s. f., nom de pays, مصر - مصر الصربة - الاقليم المصرى - بترمصر - ارض مصر الديار المصربة - المصربة

ÉCTPTIEN, NE, adj., qui appartient à l'Égypte, مصرح مصری. Égyptien, habitant, natif d'Égypte, مصری و مصاری و مصاری و مصاری و مصری الله مصری الله مصری الله مصر الله

ERONTE, adj., الحيا

خروج المني . i. عدوج المني في Éucculation, s. f.,

ÉLABORATION, s. f. (des humeurs, du sang), تحكيم الدم انصاج الموادّ

ÉLABORER, v. a., terme de médecine, préparer, perfectionner (les humeurs, le sang), آلواد النام عليه الدم د در النام عليه الدم د در الدم در الد

S'Elaborer, v. pr. (humeurs, sang), حكم الدم الدم الدم .

ÉLAGUEB, v. a., ébrancher, كسيح الاشجار - قلم A.

Elaguer, au ag., retrancher d'un écrit les choses inutiles, ازال ـ . ازال ـ . ازال ـ .

ÉIAGUBUR, s. m., حسّاح ... زبار - كسّاح

وثبة , ELAN , s. m. , mouvement subit,

ÉLANGRHENT, s. m., impression d'une douleur subite, "أنحزة _ ناعرة _ .

ÉLANCEB, v. n., produire des élancemeus, نغز A. مُتَّن A. مُتَّن A. مُثَنِّرُ

.0 هجم ـ پثب ,aor., وثب ,ct. هجم ـ پثب ,aor., وثب 0. ـ انطبق على ـ اندفع على ـ انزرق على ـ

ÉLANCÉ, E, adj., haut et minee, فيق طوبل رقيق. Taille élancée, قامة مثل الرميح.

ÉLABCIR, v. a., rendre plus large, е......

أطلق Elargir, mettre en liberté, اطلق.

S'Elargir, v. pr., [".

ÉLARGISSEMENT, s. m., augmentation de largeur, اُنْساع ـ توسيع

Elargissement, mise en liberté, اطلاق من الحبس. ÉLARGISSURK, s. f., largeur ajoutée à, عرصلة.

ELASTICITÉ, s. f., qualité d'un corps qui a du ressort, qui se redresse après la pression, مشاشة وقرة تحولية مثل كيفية رجوع القوس الى حالته وقرة تحولية مثل كيفية رجوع القوس بعد انحنابه

ÉLASTIQUE, adj. com., qui réagit après la pression, تحوّلی ای اذا انحنی برجع الی حالتہ کلاولی بکش ویہدّ۔

הו. قا الحهار . m., الحماد قا الحماد المعاربة ا

فري المنتخاب على: plur., عاجب المنتخاب plur., اصحار.

ÉLECTION, s. f., action d'élire, إنظار

ELECTOBAL, E, adj., بانتخاب الاستخاب المحاب الاستخاب المناسكة الم

ÉLECTRICITE, s. f., propriété d'attraction des corps frottés, اجاذبية نظهر في الاجسام عند دعكها.

ÉLECTRIQUE, adj., بغير.

ÉLECTAISER, v. a., développer, communiquer la faculté électrique, احدث في الشي الجاذبية

Electriser, enslammer les ames,

ÉLECTUAIRE, s. m., opiat, معجمون; plur.,

ELEGAMMENT, adv., ad , je

ÉLEGANGE, s. f., ظرف ـ طرافة. Élégance du langage, فصاحة و بلاغة ـ طرافة الكلام , Élégance de la taille, أشافة القامة ,

ÉLEGANT, E, adj., ظربف. Style élégant, قدرشيق. Taille élégante, قد رشيق.

ÉLÉGIAQUE, adj. com., وثابع إ

ÉLÉGIE, s. f., poème tendre et triste, مرثاقاً; plur., مواثع

ÉLÉHENT, s. m., corps simple, e, d., pl., simple, e, d., plur., e, l, l.

Elément, au fig., chose, lieu, etc., qui plait le plus, بيث أنسد عن فافسوسا, Il est dans son élément, هو في موضعه.

Élémens, au pl., principes d'art, de science,

ELEMENTAIRE, вdj. com., qui appartient à l'élément, съще – выстания.

Élémentaire, qui contient les élémens, dol.

Éціні, s. m., gomme, смі веро.

ÉLEPHANT, s. m., فيل ; plur. , أفيال .

ÉLÉPHANTIASIS, s. f., sorte de lèpre, جذام حجدًام.

ÉLÉPHANTIQUE, adj., infecté de lèpre, مجذوم ÉLÉVATION, s. f., exhaussement, ونقاع ارتفاع القربان, Élévation de la voix, ارتفاع التربان, الخاف الموت voix, ارتفاع الصوت المؤاد المناع المناع المناع المناع المناع التفاع القطب, ارتفاع القطب, ارتفاع القطب,

ارتقا الى المعالى _ رفعة ,Elevation en dignité _ رفعة _ علا _

Elévation du style, sa sublimité, sa noblesse, شرف العقل. Élévation d'esprit, ارتفاع شان الكلام. Élévation d'ame, عظم ههة علو ههة الداء Élévation de sentimens, علوالههة مرف الاراء.

Elévation, colline, تلال; plur., تلال.

ÉLÈVE, s. com., celui qu'on a instruit, نابید; plur., شراق ـ تلامید.

L'lève, celui qu'on a élevé, شُور.

ÉLEVER, v. a., hausser, es A. - LE.

Elever , batic, بني I. _ عيش.

Elever, nourrir, éduquer, انشا ـ رتبى 11 a été élevé dans la mollesse, السيدلال التبي في السيدلال التبي في جور الدلال التبي الدلال التبي الدلال التبي الدلال التبي الدلال التبي الدلال على طبعه والدلال التبي التبي الدلال التبي ال

Elever, au fig., procurer de l'élévation, وفع A. ـ مرقع الى ـ انهى ـ انشا

. ا نهی ـ ارائقی ـ ترقی ـ ارتفع ،S'Élever, v. pr., انتفی ـ ارائقی ـ ترقی ـ ارتفع . S'élever contre . ائتشی ـ

S' Elever, s'enorgueillir, A.

S'Élever, survenir, naître, قام ـ تاتنى A.O. نشا ـ . O. قام ـ تاتنى A.O. ثار ـ A. فهر O. 11 s'éleva du vent, de la poussière, ثار الهوا ـ ثار العبار.

S'Elever, commencer, ابتدى.

Étevé, adj., baut, حالي مرتفع مرقفع م

Rien élevé, qui a reçu une bonne éducation,

ÉLEVURE, s. f., pustule, bouton sur la peau, پشور; plur., پشور.

ÉLIDER, v. a., terme de grammaire, حَدْق I. S'Élider, pron., انحذى.

ÉLIK, nom propre, الياس.

ELIGIBLITÉ, a. f., capacité d'être élu, نخية ـ كون احد اهلًا ان ينتخبود

ÉLIGIBLE, adj. com., qui peut être élu, — Étine, adj., usé, ".

ELIMEN (S'), v. pr., s'user, J. A. _ Lind.

ÉLIMINATION, s. f., اخراج. ÉLIMINEB, v. a., expulser, اخرج من

ELINE, v. n., choisir, انتخب - اختار.

خان حرق ۴. با فان عرف فانم.

ELITE, s. f., ce qu'il y a de meilleur, غنبرة; plur., عنابر.

ÉLIXIB, s. m., liqueur, اكسير.

Elizir, au fig., ce qu'il y a de meilleur, مُدُنَّ. Elle, pr. آری: plur., Elles, مُرَّدُ.

ELLEBORE, s. m., plante, اخربق ابيض و أسود. ELLEBORINE, s. f., plante, درموزة دمشقية

ELLIPSE, s. f., suppression de mots, تقدير -

Ettipse, terme de géométrie, قطع ناقص اليستي. Ettipse, adj. com., تقديري.

ÉLOCUTION, s. f., manière de s'exprimer, كالم على _ كلام

ELOGE, s. m., مدح Faire l'éloge de quelqu'un; مدم A. مدم مدح مده

ELOIONEMENT, a. m., action d'éloigner, de s'éloigner, ole | _ vec _ vec |.

Eloignement, absence, عاب عالية. Eloignement, distance, عد ELOIGNÉ, adj., بعيد. Les pays les plus élaignés, اتصتى البلاد

ÉLOIGNER, v. a., écarter, بعد ـ بعد البعد ـ Eloigner, rotarder, différer, عذف البي عير زمان البعد الب

Eloigner, au tig., alièner les cœurs, عير القلوب عن . نقر القلوب عن المال القلوب عن

S'Aloigner, s'écarter, اتباعد عن S'éloigner de son devoir, نقيمة منه قصور, نقيمة ... 0 نقص

S'Éloigner de, concevoir de la répugnance, عرق ۸.

S'Éloigner, paraître éloigné, אָלָט אַבע A. ÉLOQUEMMENT, adv., בּשׁשׁבּשׁׁבּ

ELOQUENCE, s. f., تبان مصاحة على المنطقة المن

ÉLOQUENT, E, adj., فصيع : plur., الميغ - فصحا ; plur., المناع :

Email, variété de couleurs,

- ٥٠ نقـش , فقص بالقزاز ـ زكب بالينا.

Émailler, décorer de fleurs زين بالزهور). فقاش. فقاش. فقاش.

בר בי שב פונה בי שב היה Emanation, היה לה בי בר בר בר בר בר בר בר בר בר בי

Emanations, odeurs, vapeurs qui émanent de,

ÉMANCIPATION, s. f., acte qui émancipe un enfant, par le disconsider de la company de

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, hors de la puissance paternelle, اعتش الولد من القصر I. S'Émanciper, v. réf., prendre trop de liberté, عامر . S'Émanciper, sortir du devoir, des bien-

.0 خرج من القانون séances,

EMANZE, v. n., découler, ou o.

Emaner, s'élever de, معد من مل A. معد من مد A. فلع من مند عن الهامش A. ثقيد في الهامش .

EMARGER, v. a., porter en marge, قَبْد في الهامش . EMBAILLONNER, v. a., mettre un bâillon, كمّم .

EMBALLAGE, s. m., wiles .

EMBALLER, V. a., حزم البضايع . I.

EMBALLEUR, s. m., cilo Ilai.

EMBARCATION, s. f., petit navire, - مركب

EMBARGO, s. m., défense faite aux navires de sortir

منع المراكب عن المخروج من المينا , du port .

EMBARQUEMENT, s. m., بنزول بالراكب.

Embarquer, engager dans une affaire, فرى النجار . ٥ شبك في ٥. النجار . S'Embarquer, v. ref., عنول مالمركب I. S'Embarra

S'Embarquer, au fig., s'engager dans, في النيماني في المساك في ال

Embarras, s. m., obstacle, عايق; plur., عوايق. Embarras, au fig., confosion de choses, عبطة.

Embarras, irrésolution, trouble d'esprit, عيرة عبرة .

Embarras , plénitude , تعسة

۔ انباهسی ۔ انبغسدد, Faire de l'embarrus, ۔ انباهسی ۔ انبغسدد ، G.

EMBARDASSANT, E, adj., ملتك - معوق - ملتك

EMBARRASSER, v. s., empêcher la liberté des mouvements, عوق _ لتك _ 0. _ نخم Embarrasser quelqu'un, lui donner beaucoup d'affaires, عوق 0.

Embarrasser, au fig., mettre en peine, donner de l'irrésolution, حَيْنُ عَلَيْهِ مِنْ عَلَيْهِ مِنْ عَلَيْهِ مُنْ عَلَيْهِ مِنْ فَي أُمْسِرُونَ الْمُسْرِقِينَ أُمْسِرُونَ الْمُسْرِقِينَ أُمْسِرُونَ الْمُسْرِقِينَ أَمْسِرُونَ الْمُسْرِقِينَ أَمْسِرُونَ الْمُسْرِقِينَ عَلَيْهِ اللهِ الْمُسْرِقِينَ عَلَيْهِ اللهِ اللهِ

Embarrasser, rendre obseur, embrouillé, منص 0.
مقد الكلام, Embarrasser le style, عقد الكلام واقف Phrase embarrassée, كلام واقف

عند العقدة , Voici où l'auteur s'embarrasse, عند العقدة المجارة.

S'Embarrasser, s'emplir,

S'Embarrasser, éprouver de la gêne, ثلبت الله s'embarrassa les pieds dans une corde et tomba, انعربق في حبلته وتشركل في حبلة و وقع الشبكة في حبلته و الشبكة في الشبكة

EMBARRASSE, adj., gene, علبوك ملبوك في ثيابه. Embarrasse dans ses habits, ملبوك في ثيابه.

منحير عيران , en peine, عيران عيران عيران البال على . Je ne suis pas embarrassé pour faire cela, اما يصعب على عيل هذا ,

EMBAUCHAGE, S. ID., Light.

Ежельсыва, v. a., prendre un ouvrier, un soldat par adresse, ولف الصنايعية و العسكر,

Емалисиели, s. m., осветь.

EXBAUMENENT, S. O., buta" _ ablia.

Емваимка, v. a., remplir un corps de baume,

Embaumer, parfumer, remplir de bonne odeur, عطّر - بخر

EMBELLIR, v. a., orner, بين - ست - ليح.

Embellir, v. n., devenir beau, O.

S'Embellir, v. pro. , منزين _ تجمل .

EMBELLISARMENT, S. m., Little ...

D'ENDLEE, s. f., tout d'un coup, שיש אלפל.

EMBLÉMATIQUE, adj. com., رموزی.

Емвійме, s. m., figure symbolique; ومز; plur.,

Emboltement, s. m., (d'un os dans un autre),

Emporten, v. a., enchâsser des ais l'un dans l'autre,

S'Embotter, v. pr., مع , نعشنى فى

EMBOLTURE, s. f., endroit où les choses s'emboltent, james.

Embolisme, s. m., intercalation d'un mois, d'un jour, .

Емпоиснея, v. a., mettre à la bouche un cor, une trompette, فر ب ن O.

Emboucher, an fig., instruire de ce qu'il faut dire, مقَّ ـ ـ لقَّن ـ الله عند الله عند الله عنه الله

SEmboucher, v. prou., (rivière) se jeter dans, مب في 0.

Eмпоиснияк, s. s., partie que l'on embouche, . Embouchure, manière d'emboucher la flûte, le cur, .

. فم مدفع , Embouchure d'un canon

. بواغيز ,plur. بوغاز ,plur العين ,plur بوغاز ,

Embouquen, v. a., entrer dans, البحشر في مـ الحيث الـ

EMBOUBBER, v. a., Ja.

Embourber, au fig., fam., engager dans une mauvaise affaire, L.

S'Embourber, v. pro., وحل A. - توقعل - ما وحل A. علق في الوحل

EMBOURSER, v. a., صطّف الكيس 0.

EMBRASEMENT, S. m., - التهار ا

EMBRASER, v. a., mettre en feu, بالمحل الثار في الثار في

S'Embraser, v. pro., عناها _ برياً.

EMBRASSADE, s. f., fam., Lis _ circo.

EMBRASSEMENT, s. m., action d'embrasser, احتضا

Embrassemens, pl., conjunction de l'homme et de la femme, جاء.

Embassea, v. a., serrer, étreindre dans ses bras, عائق مدرة الحنض الحضاء.

Embrasser, au fig., environner, - blal.

Embrasser, contenir, وسع A. - وي I. - دوى على ما المتوى على المتوى على المتوى على دوا و السيوات و السيوات

تعانى _ تعاطى , Embrasser, entreprendre

تعصب مع - انضم الى Embrasser un parti,

S'Embrasser, v. récip. , نعانتي.

EMBRASURE, s. f., ouverture pour le canon, die lier le canon,

EMBROCATION, s. f., ideb _ ideb.

О. شک فی السینج , Емпвосиев, ч. а.,

EMBROUILLEMENT, s. m., confusion, "bed-oco.

EMBROUILLER, v. a., mettre de la confusion, شَبَك . Style embrouillé, كلام معقَّد . كلام معقَّد .

S'Embrouiller, v. réf., se mêler, s'embarrasser, انشر نک _ فشتک _ تعوقل.

S'Embrouiller, perdre le sil de ses pensées, . تخشل ـ

EMBRUMÉ, E, adj., chargé de brouillards, مغتم.

EMBRUNIA, v. a., rendre brun,

Емвауом, s. m., fœtus naissant,

Embryon de fruits, de plantes, etc., de.

Емвисяк, s. f., 🛫 🚅 Dresser des embûches a, J 36 I.

Embuscade, s. f., فنو . En embuscade, متكتن _ رابط لاحد _ مكين

Ensusques, (S'), v. réf., se mettre en embuso. ربط لد الطريق - تربط - اكهن - O. كهن , cade

Euenden, v. a., corriger, olo

Éмевлиде, s. f., pierre précieuse, э.,

Éмексент, adj., أقتق ...

دهنج - سنبادج, Emer, s. m., pierre pour polir, دهنج .سنفوة _ سفيولا _

EMERILLON, s. m., oiseau, بنوع صقر صغير.

ÉMÉRITE, adj. m. (professeur), pensionné, re-متقاعد ـ عتيق ، traité

EMERSION, s. f., apparition d'une planète en sor- | 3/31. tant de l'ombre qui l'éclipsait, jest.

Emersion, élévation d'un solide au-dessus d'un hors,احُولج ما إبراز, عوم , duide.

EMERVEILLER, v. a., étonner, خرع A. - حير -

S'Emerveiller, v. ref., s'étonner de, ... اندهل - انخبرع -

Éметіque, adj. et subst., vomitif, оф-. طرطير القبّي, Tartre émétique . مقيّي

ENETTER, v. a., exprimer, ולאע - ו שנים.

Emettre, produire, jul.

Éменте, s. f., sédition, قبمة _ .

Emira, v. a., frotter un corps entre les doigts pour בילת ולול יביר ולא ולולי בייר ולא ולולי יביר ולא ולולי יביר ולא היינים ולא ולולי יביר ולא היינים ולא -.0 فرك ـ فشفت , le mettre en petites parties .0 فت

ÉMIZTER, v. a., réduire du pain en miettes, . فتفت الخبز . 0. فت الحبز . فتت الحبز

Éмісвант, в, adj., die.

ÉMIGRATION, s. f., , , limb.

طافش _ هاجيج , EMICBE, E, adj.,

Émicaea, v. n., abandonner son pays pour se fixer dans un autre, ق 0. محبر بلاده م. 0.

EMINGER, v. a., couper par tranches minces,

Éмінеммент, adv., au suprême degré, alil-اعلا ما يكون

EMINENCE, s. f., lieu élevé, ali _ ale _ ali; plur., els.

Eminence, titre des cardinaux, نبافة.

ÉMINENT, E, adj., élevé, Lina, L.

ÉMINENTISSIME, adj., très-éminent, titre des car-كلى النيافة, dinaux

أمرا , plur. إمير , prince إمير , plur. إمرا

Éмізміве, в. т., envoyé secret, урінг.,

Émission, s. f., action d'émettre, de pousser de-

EMMAGASINER, v. n., CLE O.

EMMAILLOTTER, v. a., Lald - Elald 0.

EMMANCHEMENT, s. m., jointure des membres, de leurs parties, انعشنق الاعضاء

EMMANCHER, v. a., mettre un manche, LaO. .نصب لد قتمة _

د تبر _ وفق , Emmancher , ajuster

S'Emmancher, v. pr., s'arranger, , iii.

EMMANUEL, n. pr., Julie.

Emménager, v. n., S'Emménager, v. pr.,

EMMENER, V. a., 4se Jail O.

EMMIELLER, V.B., Usul Lean Land .. 0.

Emmikllé, k, adj., (discours) d'une douceur affectée, کلام مدهوں.

EMMUSELER, v. a., mettre une musclière,

Éмоплент, adj., (remède), сел лед.

Éмосимент, s. in., profit, avantage casuel, مد څول.

Éмохстоївк, s. m., glandes,

ÉMONDER, v. a., couper les branches superflues d'un arbre, وأبد الانتصال 0. - فأم الشجر - A. فرع البدر الأنساء من المرابع الم

Émorion, s. f., agitation, mouvement dans l'âme, בעלה ב בעלה.

ÉMOUGHER, v. a., débarrasser des mouches, les chasser, كشّر الدبان ٥. الدبان من الدبان ٥. كشر الدبان المن الدبان أنوع باشق المنان المن

Éмоченова, s. m., instrument pour émoucher,

Éмоспав, v. a., aiguiser, ... О..

EMOULEUR, s. m., oli.

ÉMOUSSER, v. в., ôter la pointe, le tranchant, عَطَا الْعَدَ عَلَظُ الْعَدَا.

Emousser, au fig., ôter la force, - ice.

S'Emousser, v. pr., في السيف A.

S'Émousser, au fig., فعف O. _ كل I.

Emouvoia, v. a., mettre en mouvement, حرك. فرم الناس Emouvoir le peuple, l'exciter à la révolte, الناس علقه علم فرك النفوس علم خلفه عرك العصب.

Emouvair quelqu'un, lui causer de l'émotion, حرك فيد الشفقة ـ 0. راع ـ حرك.

S'Émouvoir, v. réf., se sentir ému, s'agiter, م تحرّك د ارتاع م تحرّكت فيد الشفقة.

Empailler, remplir de paille, کسی ثبن I. کسی ثبن I. کسی ثبن I. کسی ثبن I.

EMPAILLEUR, s. m., oml limo.

EMPALEMENT, S. m., 633

EMPALER, V. B., (3) 3.

EMPAN, s. m., espace entre les extrémités du pouce et du petit doigt écartés, شبر; plur., أشبر. Empau, espace entre les extrémités du pouce et de l'index écartés, فتر.

EMPAQUETER, v. a., , O.

S'Empaqueter, v. ref., s'envelopper, will.

EMPABER (S'), v. pr., se saisir de, غذا 0. _ المسك _ O. _ صبط _ استولى على 1. On s'empara de ses biens, مالك _ ضبطوا ماله الخذوا مالك _ الملك البلد _ Il s'empara de la ville, ملك البلد _ I. ملك البلد _ الملك البلد _ ال

S'Emparer, au fig., asservir, dominer, حلك I.

- على ـ نسلط على ـ استولى على ـ نسلط على النفول، له الغضب إلا S'emparer de l'esprit de quelqu'un, ملك عقله.

EMPATEMENT, s. m., יבּביי. Empâtement de la langue, בُقلة اللسان.

EMPATER, v. a., rendre pateux, عجب. Empdter la langue, ثقل اللسار.

EMPAUMER, v. a., recevoir une ballo, la renvoyer, oc.

Empaumer, au sig., se rendro maître de l'esprit de quelqu'un, ... A. _ alle _ ... I.

EMPÉCHER, v. a., منع عن A. _ عن عن 0. _ منع عن - عرق O. Que rien ne vous empêche de venir, لا بحصل لكم عايق عن المجي

امتنع عن S'Empécher de, v. réf., se défendre, في المتنع عن من رعن - .0 حاش نفسه عن المسك من بغسه عن A. Je ne puis m'empècher de rire, ما اقدر المسك من التنحك من التن

Empzionz, s. f., le dessus du soulier, وش النعل وشاء التاسومة .

البس النشابة ريش (flèche), البس النشابة ريش (EMPEREUR, s. m., مثلطان سلاطين ـ قيصر.

Empesage, s. m., البويش

بَوْش مَا نَشَى, EMPESER, v. a., mettre de l'empois, وَقَى بِالنَشَاءِ

EMPESÉ, adj., guindé, lourd, ثقيل.

EMPESEUR, s. m., mlj.

EMPESTER, v. a., infecter de mal contagieux, léme ... léme ... افسد اعدى الناس من مرض

Empester, au fig., fam., répandre une odeur fétide, انشر.

Емретака, v. a., embarrasser, عنقل عربق ـ عربق.

S'Empétrer, v. pr., نشركل ـ تعرقل ـ تعنقل ـ تعنقل. Empetaun,'s. m., plante, اثل العدّنة.

تفخت ـ نطنيب Louer quelqu'un avec emphase, عضة ـ طشة _ تفخم ـ مدهد وطنب فيم .

Емрилтіque, adj. com., منفوع.

Емрилтіqueмент, adv., ловей.

Емричтьове, s. f., bail à longues années, غروقة, (bail à perpéluité).

Ементте́оте, в. m., qui jouit de l'emphytéose, ماحب عروقة.

Емриттеотіцик, аdj., оході.

Емрійме, s. m., amas de pus ou de sang épanché, نرول دم.

EMPIETEMENT, s. m., of - - c. isa.

EMPIÉTER, v. a., usurper sur le terrain d'autrui, sur le locale de consultation de la con

Empièter, au fig., entreprendre sur les droits de quelqu'un, نعدَى على _ تجرّى على.

EMPIFFAER, v. a., faire manger excessivement,

S' Empiffrer, v. pr., manger beaucoup, devenir extremement replet, انفزر من لاكل ـ ترفس الدكل ـ ترفس

EMPILEMENT, s. m., moj.

EMPILEE, v.a., mettre en piles, moj O.

EMPINE, s. m., puissance, autorité, علطة على المطان المالية.

Empire, domination, monarchie, ald.

Empire, étendue de pays, הגלבה; pl., באולבי. באולבי. באולבי. באולבי. באולבי באולבי. באולבי באולבי. באולבי באולבי. באולבי באולבי באולבים באולב

اشتد مرضد, Sa maladie empira, زاد في الأذاء ـ

- صير اردى ,Empirer, v. a., saire devenir pire مير اردى . هذا ثقل مرضد ,Cela a empiré son mal

Eменноик, adj. vom., qui ne s'attache qu'à l'expérience,

EMPIRISME, s. m., connaissance pratique de l'empirique, médecine empirique, — علم المجسوب علم المجرب علم عجرب علم عجرب للمان عجرب المان عجرب المان عجرب المان عجرب المان عجرب المان عجرب المان علم ا

EMPLACEMENT, s. m., place, موضع.

Emplacement, action de placer, ed.

EMPLASTIQUE, adj. com., ou Емривастіque, (remède) qui bouche les pores, J. .

EMPLATRE, S. m., تقد _ تقال.

EMPLETTE, s. f., achat, 8.

EMPLIB, V. B., all - Al - A. - : :

امتلا ـ انعتبي ـ الهالي S'Emplir, v. pr., امتلا ـ انعتبي ـ الهالي الهالي الهالي الهالي الهالي الهالي الهالي ال

EMPLOY, s. m., usage, استعبال. Faire un bon emploi de, استعبل الشي بالمعروف.

. وظایف , pl., وظیفت خدمة , pl., وظایف , pl., وظایف , Emploi, s. m., qui a un emploi , وظیفة , pluc. , واحداب ,

EMPLOYER, v. a., donner un emploi, de l'occupation, اعطى وظيفة ـ شغل.

Employer, se servir de, استغیل. Employer son argent, son temps à, قاله و اوقاله فی I. Employer dans un compte, un état, y comprendre, دخل فی

S'Employer, v. ref., s'occuper à, s'appliquer à,

. عمر . معمد Empreinte d'un داغ - علامة - اثار - بذل المقدور و صرف المجهود في - اشتغل في ٨٠ سعي في _ اعتني في

EMPOCHER, v. a., حط في الجيب 0.

I. مسک _ . . کیش _ . . قبض . . . مسک _ . . . مسک . قفش _

. بوش ـ نشاء , Exercis, s. m., colle d'amidon

EMPOISONNEMENT, s. m., pw.

Empoisonnes, v. a., ... O. - ...

EMPOISONNEUR, SE, S., L.

EMPOISSER, v. a. Voyez Poissen.

EMPORTE, E, adj., violent, خلف - خلقانه.

EMPORTE-PIÈCE, s. m., instrument pour découper, .مشوط

Емровтимент, s. m., mouvement de colère, but - Emportement d'une passion, هيجان النفس

Емровтев, v. a., enlever d'un lieu, es, A. -.0 اخذ معد ـ ١٠ شال

Emporter, attirer après soi, __ A. _ , O. Emporter, effacer, . I.

Emporter, arracher, enlever avec violence, اجذب. I. .٨ قلع ـ

A. Emporter ظفر ب A. Emporter . تغلب على _ استولى على , une place

Emporter, jeter l'ame dans un excès, bel-.هيج النفس

L'Emporter, avoir le dessus, L'E.

L'Emporter, exceller, 136 0.

L'Emporter, peser davantage, A.

S'Emporter, v. ref., se mettre en colère, blie -الحيق . . ٨ خضب - تخلق

S'Emporter, s'abandonner, ne pouvoir plus être o. ثار ـ . ا هاچ ,retenu

EMPBEINDAE, v. a., imprimer une figure sur, ¿ .وضع علامة على - . ٨ طبع على -

Eмравінти, s. f., impression, marque, jl; plur.,

اثر لاقدام, Empreinte des pas,

EMPRESSÉ, E, adj., James _ , sla _ , se EMPRESSEMENT, s. m., 2 - 7,5 - 2 -عبل مية في , Mettre de l'empressement à , في عبل

l'Remercier quelqu'un de son empressement. استكثر بخيرة عن غيرته اليه

S'Enpaessea, v. ref., & Jesen - ... وروره Nous nous منهض ب معل هية في empresserons de l'envoyer, مارساله Nuus aous empresserons de le faire, Li Los قصور بذلك

EMPRISONNEMENT, s. m., , ,

EMPRISONNEB, V. B., June I. - O.

EMPAUNT, s. m., action d'emprunter, argent قرض _ قرضة _ سلف ,emprunté,

Emprunt, chose empruntée, postiche, " -جال عيوة , Beauté d'emprunt ، عواري , plur. , عارية الا Vertu d'emprunt, فصل مستعار.

EMPAUNTER, v. a., demander et recevoir un em-_ استسلف من _ اقترض من ما استسلف من _ ا . Emprunter une chose, ندین من ـ استقرض (pour s'en servir), , leil.

Emprunter, tirer d'ailleurs,

Eмринти, и, adj., qui n'est pas naturel, , ши.

EMPAUNTEUR, SE, S., فستقوض

EMPUANTIA, v. a., oii - oil.

EMPUANTISSEMENT, s. m.,

EMPYRÉE, s. m., partie la plus élevée des cieux, . فلك الأفلاك

EMPYREUME, s. m., qualité désagréable d'une drogue brůlée, bl......

EMULATION, S. S., Sugar - Sales

مبارى ـ غرما, pl., غربم, EMULE, s. com., concurrent

ÉMULSION, s. f., potion rafraichissante, blanche,

البس النشابة ريش (Gèche), البس النشابة ريش النشابة المابية ال

سلطان سلاطين - قيصر, s. m., سلطان سلاطين -

EMPESAGE, s. m., شبوبش.

EMPESER, v. a., mettre de l'empois, يُونِّن مَا نَشَى النشاء.

EMPESE, adj., guindé, lourd, ثقيل.

Empeseua, s. m., بواش.

EMPESTER, v. a., infecter de mal contagieux,

Empester, au fig., fam., répandre une odeur fétide, انتر.

Emperaza, v. a., embarrasser, عربق ـ عربق ـ عرقل.

S'Empétrer, v. pr., تشركل ـ تعرقل ـ تعنقل ـ تعنقل. Empetrum,'s. m., plante, أثل العذبة.

نفخة ـ نظنيب . Louer quelqu'un avec emphase, مدهه و طنب فيم .

EMPHATIQUE, adj. com., منفوخ.

EMPHATIQUEMENT, adv., Acie.

Ементте́оse, s. f., bail à longues années, غروقة تقروقة, (bail à perpétuité).

Eменуткотв, я. т., qui jouit de l'emphytéose,

Енричтеотіque, adj., مغورق.

Eмрійми, s. m., amas de pus ou de sang épanché, о ijel co

EMPIÉTEMENT, S. ID., Ulga - CSE.

EMPIÉTER, v. a., usurper sur le terrain d'autrui, على أرض غيرة O.

Empiéter, au fig., entreprendre sur les droits de quelqu'un, على على على على على .

Empissaer, v. a., faire manger excessivement,

S' Empiffrer, v. pr., manger beaucoup, devenir extrêmement replet, انفرر من لاكل ـ الرفس.

EMPILEMENT, S. m., об.

Емріска, v.a., mettre en piles, o 0.

EMPIAE, s. m., puissance, autorité, alle ...

Empire, domination, monarchie, سلطنة.

Empire, étendue de pays, عيالك ; pl., ميالك.

EMPIREB, V. n., devenir pire, Joll ou Solo I.

اشتد مرضم , Sa maladie empira في الأذاء .

- صير اردى Empirer, v. a., faire devenir pire, حير اردى ـ داد ثقل مرصد, Cela a empiré son mal

Емпьторие, adj. com., qui ne s'attache qu'à l'expérience, تجرّبي.

EMPIRISME, s. m., connaissance pratique de l'empirique, médecine empirique, براجي علم المجرب طب تجرب طب تجرب

EMPLACEMENT, s. m., place, موضع.

Emplacement , action de placer , وطع

EMPLASTIQUE, adj. com., ou EMPHRACTIQUE, (remède) qui bouche les pores, J.

لزقة _ لعقد , EMPLATBE , s. m. , عقد _ الزقة _

EMPLIE, V. B., ملا - ملى

امتلا ـ تعتبى ـ تنه تى ـ د المتلا ـ تعتبى ـ المتلا ـ العتبى ـ النه تنه تابع المتلا ـ العتبى ـ المتلا

EMPLOY, s. m., usage, استعمال Faire un bon emploi de, استعمل الشي بالمعروف.

Emploi, fonction, وظيفة ـ خدمة, pl., وظايف , pl., وظايفة , Emploi, s. m., qui a un emploi ; وطيفة , plur. , إصحاب , إصحاب ,

Employea, v. a., donner un emploi, de l'occupation, اعطى وظيفة ـ شغل.

Employer, se servir de, التغيل. Employer son argent, son temps à, عرف ماله و اوقائد في I. Employer dans un compte, un état, y comprendre, دخل في ك.

S'Employer, v. réf., s'occuper à, s'appliquer à,

. A سعم في _ اعتنم في

EMPOCHER, v. a., بيجا في الجيب 0.

I. مسك _ . 0 كيش _ . . قبض . . مسك _ . . كيشقفش ـ

بيش ـ نشاء , Exposs, s. m., colle d'amidon

EMPOISONNEMENT, s. m.,

EMPOISONNER, V. a., ou O. - ou - ou

EMPOISONNEUR, SE, S.,

Empoissen, v. a. Voyez Poissen.

EMPORTÉ, E, adj., violent, قَلْفُ .. خُلُقًا فِي اللَّهِ ..

EMPORTE-Pièce, s. m., instrument pour découper, .مشوط

Емровтемент, s. m., mouvement de colère, Бый - Emportement d'une passion, هيجان النفس

Емровтев, v. a., enlever d'un lieu, es A. .0 اخذ معد ١٠ شال

Emporter, attirer après soi, ___ A. Emporter, effacer, 55 I.

Emporter, arracher, colever avec violence, - 1. . ٨ قلع ـ

Emporter, gagner, obtenir, طفر ب A. Emporter .تغلب على _ استولى على , une place

Emporter, jeter l'ame dans un excès, bel. . حيم النفس

L'Emporter, avoir le dessus, , L' I.

L'Emporter, exceller, 136 0.

L'Emporter, peser davantage, رجم على A.

S'Emporter, v. ref., se mettre en colère, blie -. انحيق _ . ٨ نصب _ تخلق

S'Emporter, s'abandonner, ne pouvoir plus être o. ثار ـ . I حاج , retenu

Емевеляюви, v. a., imprimer une figure sur, с .وضع علامة على - ٨٠ طبع على -

Емраките, s. f., impression, marque, l; plur.,

#. ختم , Empreinte d'un sceau . داغ _ علامة _ اثار | بذل المقدور و صرف المجهود في _ اشتغل في اثر الأقدام, Empreinte des pas, ائر الأقدام.

EMPRESSÉ, E, adj., Jesum _ , alc.

Emphessement, s. m., To - ale -استعجال. Mettre de l'empressement à, في ميل هية في. | Remercier quelqu'un de son empressement, استكثر بخيرة عن غيرته اليه

S'EMPRESSER, v. ref., & James ... , is july Nous nous ، نبتض ٨٠, نبض ب ٨٠ عيل هية في cmpresserons de l'envoyer, منقدم ارساله Nous ما بيحصل منا empresserons de le faire, لنه منا فصور بذلك

EMPRISONNEMENT, s. m., , ,

Emphisonnea, v. a., ma I. - o.

Empaure, s. m., action d'emprunter, argent قرص ـ قرصة ـ سلف emprunté,

Emprunt, chose empruntée, postiche, " -جال عيوة , plur., عواري . Beauté d'emprunt ; عارية الأكتال مستعار ,Vertu d'emprunt الأكتاب

EMPRUNTER, v. a., demander et recevoir un em-_ استسلف من _ اقترض من ملك prunt (d'argent), من ا . Emprunter une chose, ندین من .. استقرض (pour s'en servir), استعار.

EMPRUNTÉ, E, adj., qui n'est pas naturel, ישודשו,

EMPRUNTEUR, SE, S., omining.

EMPUANTIA, V. a., oi - i.

EMPHANTISSEMENT, s. m., (1)

ENPYRÉE, s. m., partie la plus élevée des cieux, فلك الأفلاك.

EMPYBEUME, s. m., qualité désagréable d'une drogue brůlée, bli.

EMULATION, s. f., " غيولا _ غياراة _ معايرة

فبارى ـ خرما, pl., اعربه فيريم EMULZ, s. com., concurrent ÉMULSION, s. f., potion rafraichissante, blanche, En, prép. de lieu, de temps, ق. En ville, عالى ق. الحدة, prép. de lieu, de temps, ق. En ville, عالى الحدة ا

En, particule relative, عن من En voulezvous? أنريد اعطيك منه !! Ne m'en parlez pas,

المقلاب, terme de grammaire, الأزمنة في النصو

ENCADREMENT, S. m., , cons class

ENCACER, v.a., Die ob O.

ENCAISSEMENT, s. m., d'un chemin, تجمير الطريق ENCAISSER, v. a., mettre en caisso, قبرى في الصندوق. Rivière encaissée,

انظام - سلسلة - ارتباط الم باع بالمزاد, Vendre à l'encau مراج ارتباط الم الم المرابط الم المرابط الم المرابط المرابط

S'ENCANAILLEB, V. ref. كاشر الاجرام-عاشر الاردال , S'ENCANAILLEB, V. ref.

ENGAQUER, v. a., mettre dans une caque, en-

s'Encisteren, v. pr., قرالدا بة عقب حافر الدا بة .
ENCASTELUAZ, s. f., douleur dans les pieds de devant des chevaux, causée par l'étrécissement des talons,
وجع يحدث في ايادي الحيل لصيق عقب الحافر.
ENCASTBEMENT, s. m., تعشيق.

ENCASTRER, v. a., enchasser, joindre,

ENCAUSTIQUE, adj., adj.,

ENCAUSTIQUE, s. f., عين بشهع.

ENCRINDAR, v. a , entourer, - blsl.

ENCEINTE, adj. f., grosse, خَبُلُغ ; plur., حامل حامل ماملة عامل المنافقة عاملة عام

دابر۔ حظیرہ Enceinte, s. f., clôture, circuit, خیرہ۔ Encens, s. m., parfum, gomma aromatique, کُندُر۔ حصا لبان ۔ لبان ۔ ابخاخیر, plur. بخور

.كنك ٥٥ قنق ـ

Encens, au fig., flatterie,

ENCERSEMENT, s. m., year.

بخر . Encensen , v. a.

Encenser, an bg., flatter, i.

Encanseun, s. m., louangeur, - 150.

ENCENSOIR, s. m., المبخر; plur., مباخر, plur., بمجهرة - مباخر; ce dernier mot est usité seulement pour l'encensoir dont on se sert dans les églises.

Encensoir, au fig., l'église ou l'autel, كهنوت. Mettre la main à l'encensoir, entreprendre sur l'auterité, les droits de l'Église, تعدى على الكنيسة.

Donner de l'encensoir, des louanges outrées, نَفْنِهُ فَي 0.

ENCHAINEMENT, s. m., fig., suite, liaison , علا التجاد ارتباط

ENGUAINEA, v. a., lier avec une chaine, - فيّد - وفيد

Enchainer, au fig., captiver, 1.

Enchaîner, lier des idées, etc., 4, 0.

ENCHANTEMENT, s. m., effet de la magie, בשל Détruire un enchantement, فكن السحر O.

Enchantement, ravissement, عَابِهَ السرور مدولة.
ENGHANTER, v. a., ensorceler par la magie, محرم A.

Enchanter, séduire,

Enchanter, ravir en admiration, مطل المعلل العقل العقل - العمل O. Henchanta les oreilles par l'harmonie de ses chants, الدَّذُ الأذَان Enchanter l'esprit, بالتحالد الهي العقل العقل.

ENCUANTÉ, E, adj., soumis à quelque enchante-

Enchante, au fig., merveilleux, _____.

Enchante, transporté de joie, bome Enchante . في غاية السرور

ENCHANTEUR, ERESSE, adj., (personne), ... -بحير العقل , (chose, lieu) - ساحر - سحار

ENCHASSER, v. a., eo _ , co . Des perles enchâssées dans du corail, راولو منصّد في مرجان

ENGHERE, s. f., offre au-dessus d'une autre, Mettre une chose à l'enchère, علا الشي بالزاد 0. إ Mettre enchere, 31; I. - 35;

ENCHÉBIA, v. a., mettre enchère, Si I. - Sj. Enchérir, au fig., ajouter à ce qu'un autre a fait,

ال الله على ـ .0 فاق على اle surpasser والد على ـ ا

I. - زاد ثینه Bucherir, v. n., devenir plus cher, ال أزداد سعولا

Enchérissement, s. m., haussement de prix, . زود الاسعار

مزود Enchéaisseur, s. m., مزود

S'ENCHEVÉTRES, v. pr., (cheval), اتحبّل الحصان. causé par un rhume, 65.

ENCHIFRENER , V. a., כלא I. - سد المناخير - O. شي داخل في شي شي داخل الله ENCLAVE, s.f., chose enclavée, Enclave, limites, bornes, ja - 25; plur.,

ENCLAVEMENT, s. m., JESI.

ENCLAYER, v. a., enclore, enfermer une terre dans une autre, ض في ارض بكا.

ENCLIN, E, adj., I Jul.

ENCLORE, v. a., clore de murs, Le

ExcLos, s. m., espace contenu dans une enceinte . حاكورة - حكر - حلقة , de murs, etc.

Encioura, v. a., piquer le cheval en le ferrant, באת جامد, رخو .0 اخذ عليد _ 0. شك الحصان

. برشم , Enclouer un canon

حاوى العلوم , Etre entre l'en- toutes les sciences , حاوى العلوم .

صاربين السندال والمطرقة, clume et le marteau | Remettre sur l'enclume, طَرَق . | Lorsque vous êtes enclume, supportez, c'est-à-dire : souffrez le malheur avec patience, وأذا كنت سنداناً فالقي ; prov.

ENCOFFRER, v. a., وفي الصندوق, عمر عمر في الصندوق الصندوق. Encoffrer, mettre en prison, ... O

Encorances, s. f., coin, angle, 23; plur., قرانی ,plur ; قرنت ـ ارکان

ENCOLUBE, s. f., .. local in.

Encolure, au fig., air, air.

Encomana, s. m., empĉehement, alia - alia.

ENCOMBBEHENT, s. m., Simil.

Encombara, v. a., embarrasser de décombres, etc., .0 سد ـ .0 لخم ـ . ١ ردم

ENCONTRE (A L') de, prép., ندلف _ خلاف _

العلال متسلط ايضاً , li régnaît encore ايضاً عبد العداد ا Il vit encore, السا عايش _ بعيش أبضاً. | 11 durera encore, ایستقیم ایصل Vous dormez encore, ENCHIFRENEMENT, s. m., embarras dans le nez, שול בי טוא ב שנצ טוא בי ווא וו ll n'est pas encore venu, الى الان ما حضر لساما اجا Pas encore, ما ... لشا _ لشا

> ـ كيان _ ايضا , de plus , ليان _ ايضا .كيانا

> Encore que, conj., bien que, et le ENCOURAGEMENT, s. m., ترغيب ـ تقوية للفلب, Encouain, v. a., attirer sur soi, mériter, tomber en, وقع في - استاهل -. ا جلب على نفسه, en la disgrâce, وقع في عضب

ENCRASSER, V. a.,

ENGRB, s. f., pa - Slow. Encre épaisse, claire,

. محموة _ دواة _ دواية كتابة , Excarea, a, m., ENCYCLOPÉDIZ, s. f., ouvrage où l'on traite de

Endinique, adj. com., particulier à un pays,

S'Endetter, v. réf., faire des dettes, اندين الدين آ.

تحت الدين - مديسون , ENDETTÉ, adj., عليه ديون

Endeven, v. n. pop. Voyes Enbaces.

Endiable, E, adj., enragé, ترمعفرت.

ENDIABLES, v. D. Voyez ENBAGES.

S'Endimanchea, v. réf., fam., mettre ses plus beaux babits, יגודיים בול פול ביי.

Endive, s. f., plante, גיניג,

ENDOCTAINER, v. a., instruire, ale de I.

ENDOMMAGEMENT, s. m., فرر أذى.

Endommage à une chose, v. a., causer du dommage à une chose, صرّ اذّى О. – ابل

ENDORMEUR, s. m., enjöleur, مدهاز.

ENDORMIR, v. a., faire dormir; fig. fam., amuser pour tromper, نوم ـ نيم ـ رقد.

S'Endormir, v. réf., commencer à dormir, گام - ۵. ۸. نام - ۵. گاند

S'Endormir, manquer de vigilance, d'attention, نعافل عن _ . . . عفل

Endoami, R, adj., engourdi, J, зас.

Endormi, au fig., lent, paresseux, juni.

Endosse, s. f., fam., le faix, la peine d'une chose, سُفُلَّۃ عَنْدَ تَعْدَ

ENDOSSEMENT, B. m., أنوقيع في ظهر بوليمة.

Endosska, v. a., mettre une chose sur son dos,

.0 حط في ظهرة - وضع على ظهرة

Endosser un billet, تقع على قفا بوليصة.

Endosseva, s. m., celui qui a endossé un billet, موقع على قفا بولبصة ـ صامن

ا امکنته , plur., ومکان , plur., دواضع , plur., مواضع , plur., مواضع مطارح , plur.

Endroit, l'opposé de l'envers, وجه, qu'on prononce en Égypte : وش.

Enduire de اطلی ۔ .0 دهن I. Enduire de chaux, de plâtre, البس Enduire de mortier mêlé de paille hachée, سبتع

ENDUIT, s. m., دهين ـ دهان. Enduit de plâtre, دسياع. التاليس Enduit de mortier et paille, التاليبس

ENDUBANT, E, adj., patient, lul Just - jour.

ENDURGIA, v. a., rendre dur, insensible, وقسى

Endureir, accoutumer à la peine, de Se.

" الدمن اليبس S'Endurcie, v. pro., devenir dur, الدمن اليبس Mon âme s'est endurcie par les souffrances comme mes mains par le travail, الدمنت نفسى بالمشقات كها, الدمنت يدى بالشعل.

S'Endurcir, s'accoutumer à la peine, à la fatigue, بالمناء على التعب ـ تعوّد على التعب ال

S'Endureir an crime, au vice, Le Juil.

ENDURCISSEMENT, s. m., dureté de cœur, قساولا .

Enduaza, v. a., supporteravec patience, صبر على 0.

Endurer, souffrir, کابد ـ قاسی.

ENERGIE, a. f., force, courage, ala _ 250 ..

Energique, adj. com., مؤى نا شهم .

Enenciquement, adv., בُقُوَّة _ بشهامت .

ÉNERGUMÈNE, s. com., possédé du démon, enthousiaste, __ all_.

ÉNERVER, v. a., affaiblir, اضعف _ اشها _ المالة ال

SEnerver, v. pr., Jis O.

ENZAVÉ, r., adj., faible, Joli.

ENFANCE, s. f., صغر المفولية _

Enfance, puérilité, تالدنت ولدنت

ENFANT, s. com., 'dab; plur., plat, ;

صبيان, plur., وصبى Enfant, garçon, وصبيان _ عبية _ بنات , plur., ولنت Enfant, fille, بنية _ إ. ولد _ Faire l'enfant, الصغرين Enfants, postérité, اولاد . نحل ـ نسل ـ

Enfant, au fig., produit par, Jo.

Enfantement, s. m., \$200 _ Les douleurs de l'enfantement, طلق _ المخاص, l' Être dans les douteurs de l'enfantement, طلق A. مخص A.

ENFANTER, v. a., Jo; aor., Ju.

ENFANTILLAGE, s. m., Tipe - st. J.

ENFANTIN, E, adj., حافلي - معارى.

.0 رش دقيق على ــ

Venir la gueule enfarinée, au fig. fam., inconsidérément, جاء مثل الثور I.

Enfaninz, E, adj., au sig. sam., prévenu d'une opinion, برای معهم برای

ENFER, S. m., השנת - جهيم - ميقر - جحيم - جهيم - ج

ENFERMER, v. a., mettre, fermer en un lieu, . 1. م قفل عليه _ . 1. حبس في

Enfermer, environner, _ bb.

S'Enfermer, v. rés., entrer dans une place pour la ألحصر في désendre, rester,

S'Enfermer, se retirer dans son cabinet pour ne voir personne, اختا.

ENFERRER, v. a., percer avec un fer, & O. S'Enferrer, v. ref., se jeter sur le fer, انشک ا

S'Enferrer, au fig. fam., se nuire à soi-même, . تبجتر ر . . 0 لط نفسه

ENFILADE, s. f., longue suite de, -io.

ENFILER, v. a., passer un fil par un trou, . Enfiler une aiguille, ضم - . فضم الخيـــط Une aiguille ، عبر الخبط في الابراة حتم خيط في الابراة enfilée, ابرة مصوم فيها خيط Enfiler des perles, صم مسبحة - صم شيالة لولو, les grains d'un chapelet .سلّس لولو - ١٦ نظم , نظم لولو -

Enfiler un chemin, le suivre, ملک طریق O. ٨٠ تبع طربق

Enfiler, engager dans la perte,

ENFIN, adv., après tout, à la fin, الحاصل اخيرا,

LINFLAMMER, v. a., allumer, مشعل A. مشعل ـ اشعل الهب.

. Enflammer la colère, أضرم الغضب . Y. احرق الدم Enflammer le sang, l'échausser, احرق الدم.

ولع _ اشتعل S'Enflammer, v. ref. , prendre feu, ولع _ اشتعل

ENFLÉCAURES, s. f. pl., t. de marine, سلم السليق. ENFLER, v. a., remplir de vent, نفنح O.

Enfler, au fig., enorgueillir, ونفخ - وزم 0.

Enfler le courage, قوى القلب. Enfler la dépeuse, .I حشى الحساب

SEnfler, v. pr., انتفع التفع التف التفع ا

ENFLURE, s. f., tumeur, e,o; plur., ples.

Enflure du cœur, du style, انتفاخ

Enfoncement, s. m., ce qui parait le plus reculé, le plus éloigné dans un lieu enfoncé, ¿ 3.

Envoncen, v. a., pousser vers le fond, faire pénétrer bien avant, دخل - عرط - عين . Enfoncer une .0 عط في الموبة - عطس في الما ,chose dans leau, الم | Enfoncer une chose pointue dans, U & O. -0. الق خازوق O. || Enfoncer un pieu, عرز في

Enfoncer, rompre, Jul I. - ... Enfoncer, v. n., aller au fond, entrer dans, by I. Son عطس _ .0 عط في الما _ .0 غاص _ تنعوط _ طيست رحلم في الطين , pied enfonça dans la boue , ا كرزت رجلم في الوحل ـ العرزت رجلم في الوحل ـ cause de l'humidité du sol), هودن بيغور

S'Enfoncer, v. res., pénétrer plus avant, تجوّل الى جوا O. S'enfoncer dans, se livrer entièrement à, ثغيّق في.

S'Enfoncer, entrer dans, en parlant d'une chose pointue, غرز الشكك في A.

Enfonceun de portes ouvertes, s. m.,

تنقوى ـ فرى ENFORCIR, v. a. et n., دقوى ـ فرقى

Enfouia, v. a., cacher, פֿרָ, צֹּ I.

ENFOURCHER, v. a. fam., monter à cheval, jambe de çà, jambe de là, فرشم على الحصان.

Enfounnea, v. a., الغرب 0.

ENFREINDRE, v. a., violer, rompre, على العبد 0.

.0 نقص العهد ـ تعدى الشرايع ـ

ENFROQUER, v. a. fam., faire moine, _____,

O. هرب م. ا فر ، Enfuir (S'), v. n. pr., فر

Enfumen, v. a., noircir, incommoder par la fumée, سود بالدخان ـ دخن

ENGAGE, s. m., lié par un engagement, مشبوك الدوم مشبوك. Il est engagé, impliqué dans cette affaire, له علاقة في ذلك

ENGAGEANT, E, adj., qui attire, يستييل

ENGAGEMENT, s. m., obligation, promesse; عهد; plar., ارثباط عمود.

Engagement, enrolement, انشباك في العسكر. Engagement, combat, وقعة,

ENGAGER, v. a., mettre en gage, عنياً عند المربع ا

Engager, donner pour assurance, I. -

Engager son cœur, aimer, als A.

Engager dans, impliquer dans, but O. _

Engager, obliger à, الزم.

Engager, déterminer par la seule persuasion, ميال ميال ميال ميال

Engager, inviter, اعزم ـ . 0 دعا 1.

Engager, enroler, شبك في العسكرية O.

Engager le comhat, احرك الشر

Engager une querelle, كلب الشكل 0.

S'Engager, v. rés., promettre, a'obliger à, صبى - التزم - تعبد - الزم نفسه ب A. S'engager عدمة - تقيد بحدمة .

S'Engager, s'emplir d'humeurs, solo on item.

S'Engager, s'enrôler, السكر في العسكر.

تعنقل ـ . A علق _ نعلق م S'Engager , s'empêtrer ,

S'Engager, s'ensoncer, entrer trop avant, "ited."

S'Engager, s'embarrasser, s'engager imprudemment et trop avant dans une affaire, انشبک ـ نورط,

ENGAÎNER, v. a., با قراب O.

ENCEANCE, s. f., race, جنس . C'est une maudite engeance, هل زربعة ملعونة.

قهطلص_قیاسات, plur.; قیاس ,ENGELURE, s. f. , کیاست . حراق الجلد ـ دحاس ـ

ENGENDRER, v. a., produire son semblable, ولد;

Engendrer, au fig., être cause, کان سبب ولد 0. S'Engendrer, v. pr., être produit, نولد ـ وُلد .

ENGERBER, V. a., June 0.

Engin, s. m., instrument, 31.

O. ضمّ الى ـ I. حشى في و Engloses, v. a., في الى ـ I.

ENGLOUTIR, v. a., avaler, als A.

Engloutir, au fig., absorber, بتلع إ

ENGLUER, v. a., بدبق O.

ENGORGEMENT, s. m., embarras dans un canal,

S'Engarger, v. pr., se boucher, se remplir, زور ۸.

ENGOUER (S'), v. réf., s'entêter de, الهوسب الناه

ENGOUFFRER (S'), v. pr., غار في O.

Engourdir בנן, א. a., בנן I. - בנו Engourdir الحيد الهية - برد الهية , l'esprit, le courage

S'Engourdir, v. pr., انخدل - انخدل A. - مخدر . اخدر ـ

-. 0 خيد -. 0 برد .. 6 فنر .. Gragourdir, au fig., غنر 0. ٨٠ فشل

בארונים - בורן - בירונים בארונים בארו

فشل _ خيرد _ څدر , m., مشل _ خيرد _ د ششل .

Engrais, s. m., pâturage gras, ce qui engraisse les animaux, علف.

Engrais, fumier, etc., زبل ـ سبخ

ENGRAISSER, v. a., rendre gras,

Engraisser, rendre sale, crasseux, فر

Engraisser et S'Engraisser, v. pr., devenir gras, نسين . . A نصيح . . A سين

S'Engraisser, devenir crasseux, نزفر.

Engraisser des terres, زَبل _ سَبْغِ.

ENGRAVER (S'), v. pr., s'engager dans le sable (batcau), سبك - لبص - A. لبث - البث .

ENGBENER, v. a., mettre du bled dans la trémie, ملى عين الطاحونة قهير

Engrener, v. n., ou SEngrener, v. pr., (en ے. O دخل فی بعضہ ,(parlant des dents de deux roues العشق.

اطعم الدابة شعير Engrener, nourrir de grains, اطعم .اوشوفان

A. شرع في أمر Engrener une affaire, مشرع في

ENGROSSER, v. a. fam., Ja.

S'ENGRUMELER, v. pron., se mettre en grumeaux, انکتب ـ تحتد

ENBARDIR, V. a., puna.

S'Enhardir, v. ref., July ..

ENHARNACUER, v. a. Voyez HARNACHEB.

ENIGHATIQUE, adj. com.,

ENIGHATIQUEMENT, adv., laki,

تعيد _ معيى _ الغاز , plur. , الغاز , ENIGNE , s. f. , نغيد _

ENIVEANT, E, adj., , Sun.

ENIVOEMENT, S. m., Ju.

L سطل _ اسكر , Enivrer, au fig.

S Enivrer, v. ref., L. A.

Enjamere, s. f., Taire de grandes enjambées, فشخ فشخات كبار. Enjamdement, s. m., sens qui porte sur deux

رائقسام لفظة في بيتين من الشعر, vers, انقسام لفظة في بيتين من الشعر المقاد ال Retirer son enjeu, au fig. fam., sortir d'une affaire sans perte, خلص لا له و لا عليه A.

ENIGINDRE, V. a., U of O. _ ...

ENIÔLEA, v. a., cajoler, ملعب في عقلم ... - حابل - .0 دهن - جون - .0 دخل تحت راسم .تحارف عليد ـ تحايل عليد

ENJOLEUR, SE, adj., L'à ualo.

ENJOLIVEMENT, s. m., فرفت _ تتحيف ...

EXIOLIVEA, v. a., فخرف - يخرف.

.مزخرف _ مُنتَف ENIOLIVEUR, SE, فيتُحنى _

ENJOLIVURE, s. f., Ties.

ENJOUE, E, adj., Ela - chem.

ENJOUEMENT, s. m., ونخلاء . شاشتر ـ انخلاء

ENLACEMENT, s. m., chi.

ENLACER, V. a., Chi.

Enlacer, au fig., surprendre, eia.

ENLAIDIR, v. a., rendre laid, am - 5 -

Enlaidir, v. n., devenir laid, صار بشع I.

ENLEVENENT, s. m., ebb - _ Lm.

I. شال ـ . A. وفع ، A. ا شال ـ . A. ا شال ـ . A. ا

Enlever, prendre de force, ravir, 30. -

فطف ا. ـ بالس O. Enlever quelqu'un à sa sa-

mille (en causant sa mori), فجع , فجع اهلد فيد (A. الفجع في ابند La mort lui a enlevé son fils , انفجع في ابند

Enlever des marchandises, les acheter toutes à la hâte, بينا عنا المنابع المن

Enlever, saire disparaltre, ûter, مثال I. _ قام I. _ قاط I. _ قاط

Enlever, charmer, Use 1 ... O.

SEnlever, v. pr. , être ôté , انشال _ انقشط .

ENLUMINER, v. a., colorier, ... - Leis.

Enluminer, rendre le visage rouge, ورد الوجه.

ENLUMINEUR, SE, S., of Jo - at 6.

ENLUMINUAE, a. f., the item.

ENTEMI, E, adj., وعدو د دُشَهَان ; plur., وعدو الرق ; plur. و اعدا العدو الرق , Grand ennemi العادى العدو عاقل , Micux vaut sage ennemi que sot ami , عدو عاقل , الخير من صديق جاهل .

شرق Ennoblie, v. a., شرق

EMNUT, s. m., לבן _ שלא.

ENNUYANT, E, adj., JEja.

Ennure, E, adj., 1925.

ENNUYER, v. a., JE - Jol.

S'Ennuyer, v. ref., زعل A. - مل A. من من - A.

.I ضائق صدرة - . A ضجر من -

ENNUYEUX, SE, adj., Lija.

ENNUYEUSEMENT, adv., بنوع مؤشل.

Endnce, s. m., chose énoncée, عرب - زعم.

Enoncea, v. a., exprimer sa pensée, 炎 A.

S'Enoncer, v. pr., s'exprimer, لفظ آ. ـ لنكلم الكلم الكلم الكلم باصطلاح. S'énoncer en termes choisis, élégans, تنكلم باصطلاح

فصيح وتعبير بليغ

ENONCIATIV, IVE, adj., cy.

ENONCIATION, s. f., expression, List.

كبر نفسه ,ENORGUEILLIN, V. a., مشد كبر

S Enorgueillir, v. ref. , انتفنے - انکبر

- مفرط - كبير - عظيم , Énoame, adj. com. . ذنب فاحش , Péché énorme . خارج عن الحدّ .

فرق الحدّ للغابة _ كبيراً ,ENORMENENT, adv., أبوق الحدّ للغابة _ كبيراً .

Enquéaia (S'), v. pr., בי בי א A. . בי א בי בי בי א A. .

ENQUÊTE, s. f., recherche judiciaire, فحص

A بحث عن Enquérie (S'), v. pr., s'enquérie, عن ملك عن ـ فتش على , عن ـ فتش على

SEnqueter, se soucier, &.

Enquêteux, s.·m., juge commis pour les enquêtes,

ENBACINEB, v. a., Jul.

Enraciner, v. n. et S'Enraciner, v. pr., prendre racine (habitude, opinion), ב'סבל - לינ, צ

ENBACÉ, E, adj., qui a la rage, fougueux, عدران. Devenir enragé, مستكلب مكلوب مكلوب كلبان مكلوب مكلوب استكلب مكلب المستكلب مكلب المستكلب عددان والعثار والعثار والعثار.

ENBAGEANT, E, adj., qui fait enrager,

ENRAGER, v. n., être saisi de colère, avoir du dépit, انگادـ A. انگادـ Faire enrager quelqu'un, lui causer du dépit, قهر ـ سعرن A. ـ انگی ـ A. قهر ـ سعرن د نکایت فیک Pour vous faire enrager, دنکایت فیک.

ENBAYEB, v. a., empêcher de tourner (une roue), ضبط, منع الجرب عن الدوران

Enrayer, v. n., sig., s'arrêter, وقف ; aor.,

ENBEGIMENTER, v. a., Jump, dept. ENBEGISTREMENT, s. m., Jump.

- فيد في الدفتر أستجل ,ENARGISTAKA, v. a., رُمْم في الزمام

ENBHUMER, v. a., נكم - וزكم - וزكم - ...

S'Enchumer, v. pr., Golin ...

pierreries, رصّع كلّل بالجوادر, Enrichir une langue, y ajouter des expressions, - وتسع اللغية . ا زاد في لغة

S'Enrichir, vi rif., devenir riche, يتبوّل المتغنى S'Enrichir, vi rif., devenir riche, العرد بالله المادة بالمادة بالمادة

SEnrichir, devenir plus orné, ننزير.

S'Enrichir, devenir abondant, en parlant d'une langue, اُنسم.

ENRICHISSEMENT, S. ID., ود الكال و الغنى .
ENBOLEMENT, S. ID., الكتيب العسكسسر .
دخول في العسكر.

Evanta, v. a., écrire sur le rôle des gensi de guerre, كنتب عنكر منكر .. ٥ كنتب في العسكرية.

S'Enrôler, v. ref., دخل في العسكريد, 0.

Ennoteur, s. m., كتنب الغسكر,

ENROUEMENT, s. m., = ====.

ENROUER, v. a., حقر ما البح البح المحلق - البح مونه - البح حسد ، ref. , من مونه - البح مونه - البح حسد ، ref. , ما المحلق المحل

ENROUE, ع. adj., الصوت ، ENROUILLER, v. a., صدى.

SEnrouiller, v. ref., Caio A. - Caio:

ENHOUZEMENT, s. m., L.

ENBOULER, v. a., couler une chose dans une autre, i de o.

ENSABLEMENT, s. m., amas de sable, أرحف الرمل .

فيرقى فى الدم صرف بالدم به Ensanglanter les mains, بالدم بالدم بالدم في الدم بالدم بالدم

انشان ـ اشارة ـ علامة ،Enseigne, s. f., marque علامة ـ علامة .A telles enseignes que الدايد و الشاهد لذلك ـ و الدليل على ذلك

Marcher sons les enseignes , su ha من المعت يبرق de, قيم تحت لغاء.

Enseigne, tableau figuré à la poute d'un montene

Ensurone ou Poate-Enseigne, a. m , president last

Enseignement, s. m., itali,

Enskignka, v. a., instruire, montrer une science. علم القرابة. Enseigner à lire à quelqu'un, علم القرابة (C'est une science qui enseigne à gagner de l'argent, الهو علم يتعرف مند تحصيل المال

Ensemble, adv., اجلت معا براء. Nous irons ensemble, فروح سوا

Exsemble, , في m., réunion, harmonic, حلت النّفاق.

Ensemencen, v. a., E., A.

Ensevelia, v. a., envelopper un corps mort dans un drap, كفّن آء.

S'Ensevelir, v. réf., se plonger dans, غرق في A. S'ensevelir sous les ruines d'une ville, se faire tuer en la défendant, مات تحت تراب مدينة O. || Ètre enseveli dans le sommeil, عرق في النوم النسيال منسئ الذكر النسيال منسؤ النسيال منسؤ

Ensorceten, v. a., A.

Ensoaceleur, s. m., , la...

Ensoucellement, s. m.,

Ensure, adv., après, est l'in.

os'Ensuivar, v: pron., être après, کسٹ O. ـ ثبع

S'Ensuivre, dériver, procéder de, نتج من المنتج من 0. _ مدرقة

mille (en causant sa mort), فجع , فجّع اهله فيه اهله فيه ٨. انْفجع في ابند .

Enlever des marchandises, les acheter toutes à la bâte, المنطق المنابع I.

Enlever, saire disparaltre, ôter, شال L. ـ قام ـ L. قام ـ L. قام ـ الله قام ـ L. قام ـ قام ـ الله قام ـ الله قام ـ قام

Enlever, charmer, Jast ___ 0.

SEnlever, v. pr., ètre úté, عثمال _ انشال _ انقشط.

ENLUMINER, v. a., colorier, زوق - لون .

Enluminer, rendre le visage rouge, الوجه

ENLUMINEUR, SE, S., of a Loring

ENLUMINUAE, S. f., Liber.

ENNEMI, E, adj., عدو ـ دُشّهان; plur., عدو ازراق ; plur. اعادى on اعدا . Grand ennemi, عدو عاقل . Mieux vaut sage ennemi que sot ami, عدو عاقل . اخير من صديق جاهل .

شرق , Епповіла , v. a. , شرق ...

ENNUI, s. m., Je; _ allh.

ENNUVANT, E, adj., dis.

ENNUYE, E, adj., وعلان.

ENNUYER, v. a., 15 - 101.

S'Ennuyer, v. ref. , (a) A. - J. A. - on A. - ye

.I ضائق صدره - .A ضجر من -

ENNUYEUX, SE, adj., JEj.

ENNUYEUSEMENT, adv., بنوع مزقل.

Endnck, s. m., chose énoncée, عثرح - زعم.

ÉNONGER, v. a., exprimer sa pensée, 7,2 A.

S'Enoncer, v. pr., s'exprimer, لفظ I. _ انكلم الله S'énoncer en termes choisis, élégans, تنكلم باصطلاح

فصبير والعبير بلبغ

ENONCIATIV, IVE, adj., ديري.

ÉMONCIATION, s. f., expression, Ed.

ENORGUEILLIR, v. a., amei بتر نفسه.

S Enorgueillir, v. ref. , تكبر.

فرق الحدّ للغاية - كبيراً , Exonument, adv., أوق الحدّ - للغاية -

Éновыті, s. f., , э. .

Enquéria (S'), v. pr., منحث مد مد استخبر عن استخبر عن استخبر عن

S'Enquéter, se soucier, &.

Enquêtezun, s.-m., juge commis pour les enquêtes,

ENBACINER, V. B., Jul.

Enraciner, v. n. et SEnraciner, v. pr., prendre racine (habitude, opinion), تاصل _ أنزرع.

ENDACÉ, E, adj., qui a la rage, fougueux, عوان . Devenir enragé, مستكلب مكلوب مكلوب كلبان ملكوب مكلوب مكلب المستكلب مرادة المستكلب مرادة والعنا والعنا . enragée, fig., الصرو العنا

Enrageant, E, adj., qui fait enrager,

ENBAGER, v. n., être saisi de colère, avoir du dépit, انقهر النكاد . Faire enrager quelqu'un, lui causer du dépit, قهر سعون A. ـ انكى ـ الكى ـ الله قهر عامر . الكي ـ الله فيك . Pour vous faire enrager

ENBAYEB, v. a., empêcher de tourner (une roue), ضبط, منع الجرئ عن الدوران.

Enrayer, v. n., fig., s'arrêter, وقف ; aor.,

رتنب, طوبر العسكر, enaecimentea, v. a., رتنب

Endecistrement, s. m., Justin.

- قيّد في الدفتر - ستجل ,ENREGISTREN, v. a., رُمْم في الزمام

. زكم - ازكم - ازكم . I. - وكم . Enshumer, v. a., زكم - ازكم - ازكم . S'Enshumer, v. pr. , دنوشيح - استنهوى

ENBHUMÉ, E, adj., očon - adje.

ENBICHIB, v. a., rendre riche,

Enrichir, orner en général, ¿;. Eurichir de

pierreries, كلُّل بالجواهر, Enrichir une lan-- وسع اللغبة, gue, y ajouter des expressions, .I زاد في لغة

العوذ بالله ,'Il n'est rien de pire qu'un gueux enrichi من شحاد نیول

S Enrichir, devenir plus orne, تسؤين.

SEnrichir, devenir abondant, en parlant d'une langue, أتسع

ENNICHISSEMENT, S. m., els le l'All 191. دخول في العسكم

Ennômen, v. a., écrire sur le rôle des gensi de .كتب عسكود. O كتب في العسكرابة ,guerre

SEnroler, v. ref., من العسكرين 0.

ENROLLER, S. M., Just 1

ENROUER, v. a., בי בי בי בי.

ENROUER, v. a., בי בי בי בי בי אול בי בי אול בי בי אול בי אול

Esnove, x, adj., الصوت , Esnove, x, adj.,

ENROUILLEA, v. a., 530.

S'Enrouiller, v. ref., Laio A. _ Gan

ENROULEMENT, s. m., -il.

Enaouten, v. a., rouler une chose dans une autre. .0 لف في

ENSABLEMENT, s. m., amas de sable, لحف الرمل, کومند امل ـ

Ensanten, v. a., faire échoner sur le sable اليص المركب في الومل علط المركب في الومل SEasabler, v. pr., Led A. - Line

الدم - صرب الدم - صرب الدم الدم على Ensanglanten, v. B., الدم - صرب

Ensanglanter les mains, بالدم

نشان _ اشارة _ علامة , Enseigne, s. f., marque A telles enseignes que, la preuve en est que و الشاهد لذلك _ و الدليل على ذلك

Enseigne, drapeau, علم ـ وابة , plur. , علم _

Marcher sous les enseignes, au fig., suivre le parti دخل تحت بيرقى ,de

Enseigne, tableau figuré à la porte d'un marchand, . علامة

_ برقدار , Enskigne ou Porte-Enseigne, s. m. , المرقدار اصلحب العلم

ENSEIGNEMENT, S. m., List.

Enseignen, v. a., instruire, montrer une science, عليه القراية ,Enseigner à lire à quelqu'on عليه القراية . # C'est une science qui enseigne à gagner de l'argent, . هو غلم يتغرف مند تحصيل المال

Enseigner, indiquer, La Jo O. - ale - - = = Ensellé, adj., (cheval) qui a le dos un pen enfonce, ____.

ENSEMBLE, adv., I _ _ le _ Tla. Nous irons ensemble, أنروح سوأ

Ensemble, , s, m., reunion, harmonie, اتفاق.

Ensemencen, v. a, , 5-1; A.

Enseventa, v. a., envelopper un corps mort dans un drap, كفرى 1. _ كفرى.

S'Ensevelir, v. ref., se plonger dans, & las A. S'ensevelir sous les ruines d'une ville, se faire tuer en o. 🛭 Ètre مات تحث نزات مدینه 🖰 O. enscreli dans le sommeil, غربي في النوم Enseveli . عاطس في بحر النسيان - منسى الذكر , dans l'oubli

Ensoncella, v. a., - A.

Ensonceleun, s. m.,

Ensorcellement, s. m.,

تم _ بعل , Essure, adv., après

S'Exsuivar, v. pron., être après, L'O. -

S'Ensuivre, dériver, procéder de, فتع من I. -.تحصل ـ .0 صد

Entablement, s. m., saillie du mur sous le toit, בֿרָבָּה.

S'ENTABLER, v. pron., se dit du cheval dont les hanches devancent les épaules,

ENTACHÉ, R, de, adj., insecté, مهرى. Entaché de lèpre, مهسوى بالبرص البخل. الاستخار البخل. المهرى بالبخل

ENTAILLURE, s. f., premier morveau coupé, أول قطعة .].

ENTAMES, v. a., faire une petite déchirure, une petite incision, de I. _ de O.

Entamer, ôter une petite partie d'un tout, والمناه من من من المعاد من من المعاد المعا

Entamer, commencer une affaire, بدى به بدى به الم المدى به المدى به المدى الم

Entamer un bataillon, WO:

Se laisser entamer , fig. , سبلي يله.

Entamure, s. f., petite incision, க்க்.

EN TANT QUE, conj., حيث من جهة مأهو- من حيث. ENTASSEMENT, s. m., amas, تكويم

בלושי ב אננש ב كور ב كوم ENTASSER, V. a., בל השיב אננשי ב אנים ב

ENTE, s. f., greffe, scion d'arbre greffé sur un autre arbre, ê, s dan - idan - idan - dan .

ENTENDEMENT, s. m., , List - is.

ENTENDRUR, s. m., fam., (bon), as

ENTENDAN, v. h., ouir, سيع A. Tai entendu dire que, سيعث أن سيعث يقولوا أن Entendre la merse, محمر القداس A.

Entendre, prêter l'oreille, استهم].

Entendre, comprendre, فهم A. Il entend le turc, فهم بالسركي Donner à entendre, laisser entendre, lais

Entendre dur, être un peu sourd, اسيعه ثقبل كالم المتوعب لا Entendre, trouver convenable, استحسنا.

Entendre, v. n., pretendre, avoir intention,

Entendre à , conscutir à , . , A.

S'Entendre avec, v. récip., agir de concert, ماتفق معد Vous vous entendez avec lui, انت رابط معد انت متفق معد

SEntendre à, ou L'Entendre, savoir faire, فهم ب, في م.

ENTENDU, E, adj., oui, e,.......

Entendu, conqu, pais.

معلم _ صاحب فهم , Entendu , intelligent , habile , معلم _ صاحب فهم . Sintendu en affaires , فهيم . Faire l'entendu , le capable , ادّى . ادّى

Bien entendu, bien ordonne, oide.

Bien entendu que, conj., à condition que, avec pette restriction que, ol page la condition que, avec pette restriction que, ol page la condition que, avec pette restriction que, conj., à condition que, avec pette restriction que pette

Bien entendu, adv., sans doute, معلوم

ENTERZE; s. f., interpretation, تاویل. A double entente, ذو معنیین L'entente est au diseur, prov. صاحب الكلام اخبر بالعنی.

Entéainea, v. a., ratifier légalement,

ENTERNEMENT, s. m., funérailles, iji.

ENTERRER, V.A., mettre en terre un mort, 2011.

Enterrer, au fig., enfouir en terre, الدفن I. ـ على المراب ـ على المراب ـ على المراب ـ على

Enterrer quelqu'un, lui survivre; effacer sa réputation et la faire oublier, ... O.

ENTETENENT, s. m., alic _ aic.

ENTETER, v. e., faire mal à la tête, حَرَى كَ.

Entêter, au tig., domer de la vanité, نَفْخ O.

S'Entêter, v. pr., s'opiniâtrer, عند ماند عائد آ.

S'Entêter de, s'engouer de, بانبلش ب ٨٠.

Enthousiasme, s. in., mouvement extraordinaire de l'âme, حاس - حية - حيجان النفس .

ENTHOUSIASTE, adj. com., admirateur outré,

Eнтитийне, s. m., argument composé de l'antécédent et du conséquent, регле образование.

Επτιαπέ, ε, adj., opiniâtrément attaché à,

ENTIGUER, v. a., commencer à gâter, the I. Enticher, au fig. fam., faire adopter une opinion, the I. La place d'une opinion, the I. La place d'une opinion, salie etc.

Entier, opiniatre, عيد _ عقل _

Entier, qui n'est pas hongre, Jes.

- بالاصالة - بالكلية - كلّيا ,Entièbenent, adv., بالمرّة - بالكهال والتهام

Eлтия, s. f., ce qui constitue l'être, ... У.

ENTONNEA, v.a., verser dans un tonneau, بكب 0.

Entonner, chanter le commencement d'un air, يدى يغنى.

ENTONNOIR, s. m., e......

Entonse; s. f.; violente extension et relachement des nerfs, airl.

Entorse, au fig., action de détourner le sens d'un texte, Lis.

ENTORTILLEMENT, s. m., , ,,

ENTORTILLER, v. a., envelopper en tortillant, پرم, I.

Entortiller, au fig., embarrasser, . il.

S'Entortiller autour de, v. réf., s'attacher par des tours à, على على ـ التَّفُّ على .

ENTOURER, v. a., ceindre, فل 0. - بالحاط ب الحاط ب عند المادة

S'ENTR'ACCUSER, v. récip., juil.

S'ENTR'ATHER, v. récip., jaselmi - juigle.

ENTRAILLES, s. f. pl., intestins, . in pos. et fig.

S'ENTR'AIMER, v. récip., juil.

ENTRAINANT, E, adj., blane.

ENTRAINEMENT, 5. m., - 13-1.

ENTRAÎNER, v. a., troiner avec soi, المحطط O. Entraîner à, porter à, حدّب I. ENTRAYER, v. a., mettre des entraves à un cheval, كستك م شكل و قند

Entraver, au fig., arrêter le mouvement, embarrasser la marche des affaires, عونى - ربط - عقد.

S'Enta'Aventia, v. récip., paris sel sière!

قید ـ هجار, ENTRAVES, 5. f. pl., liens aux pieds, وقید ـ عبار; plur., کستنک ـ قبود , plur., کستنک ـ قبود , plur., کستنک ـ وباط , plur., شکالات , plur., شکالات , plur.,

Entrave, au fig., obstacle, عايق; plur., عوايق.
ENTRE, prép., ما بين ـ ما بين Je vous le dis
entre nous, اقول لك ببني و بينك.

ENTRE-BAILLER. Foyes ENTA'OUVEIR.

S'ENTRE-BAISER, V. récip., loudis.

S'ENTRE-CHOQUER, v. récip., julide - ibalen.

S'ENTRE-CONNAITRE, v. récip., l'isl, isl,

S'ENTAK-GOUPER, v. pr., se hlesser les pieds en marchant, صرب رجل على رجل في مشيد فانجرح.

Entre-couper, v. a., couper en, ou par divers endroits, قطع.

ENTRE-DEUX, s. m., July - Lind line.

S'ENTRE-FRAPPER, v. récip., juil.

S'ENTRE-MANGER, v. récip., ماوا بعضهم ."

S'ENTRE-NUIRE, v. récip., ضروا بعضهم .

S'ENTRE-PERGER, v. récip., este se ...

S'ENTRE-POUSSER, v. récip., Jail.

S'ENTAR-QUEBELLEB, v. récip., latit.

S'Entre-Regarden, v. récip., نظروا الى بعضهم.

S'Entre-nérondre, v. récip., j.

S'Entrae-secouria, v. récip., مساعدوا بعضهم.

S'ENTRE-TAILLER, v. rec. Voy. S'ENTRE-COUPER.

S'Ентак-тоисика, v. récip., све 1.

S'ENTRE-TUER, v. récip., مقتلوا بعضهم.

ENTRECHAT, s. m., saut, L.

ENTRÉE, s. f., عبور ـ عبور. Faire son entrée, منك 0.

Entrée, droit de séance, droit d'entrer, اذن بالدخول.

Entrées, au plur., premiers mets, اوايل الاطعية. Entrée, droit payé en entrant, معلوم. Voy. Dnoir.

Entrée, au fig., commencement, ابتدا ـ اول

Entrée, occasion, ouverture, باب مدخل Donner entrée à, افتر باب ل.

ENTREFAITES (Sur ces), s. f. plur., خد ذلک عند ذلک اثنا ذلک

S'Enta'égongen, v. récip., دُبِحُوا بعضهم A.

Entaelacement, s. m., ثُشْبِيكُ _ الشَّبَاكُ _ - نُشْبِيكُ _ الشَّبَاكُ .

Entrelaces, v. a., كَتْبَك - عَلَق مِهِ عَلَق اللهِ عَلَق اللهِ عَلَق اللهِ عَلَق اللهِ عَلَق اللهِ عَلَق اللهِ

معلق - محتبك - مشنبك بمعلق - معلق المحتبك المحتبك عرز في اللحم قطع من بدء من اللحم خنز بر شحم خنز بر

ENTREMÈLER, v. a., خلط O. Collier d'or entre mêlé de corail et de perles, علادة ذهب ملدوم فيم اللولو و المرجان.

ENTREMETS, s. m., ce qu'on sert après le rôti, avant le dessert, ما بوكل بعد المشوى و قبل النقل.

ENTREMETTEUR, SE, S., abel - electronica.

- تواسط - توشط بین S'ENTAEMETTAE, v. reft., دخل بین - دخل بین

ENTREMISE, s. f., مواسطة _ مواسطة _ وساطة _ وساطة _ وساطة _ وساطة _ وساطة _ Par l'entremise de, على يد _ بواسطة _ واسطة _ واس

Enta'ouvais, v. a., قشع نصف فتحة A.

SEntrouvrir, v. ref., Juli !!

ENTREPOSER, v. a., t. de commerce, mettre dans un entrepôt, مالم في حاصل.

ENTREPÔT, s. m., magasin de dépôt, John.

ـ ندب ـ مندبا ,Entreprenant, e, adj., hardi مهارس الامور العظام ـ جسور

ENTREPRENDRE, v. a., prendre la résolution de faire quelque chose, عمر ع في العتم ب ما ك مرح في العقم على A. - في المعتمد على المعتمد على

Entreprendre quelqu'un, le persécuter, le railler,

Entreprendre sur, usurper, على على 0. - فيار عسلى Entreprendre sur la vie de, على قتله.

Entreprendre, s'engager à faire quelque chose à certaines conditions, باشر ـ A. منين ـ تعاطي.

Entreprendre, embarrasser, rendre perclus un bras, كتع ـ خبّل A.

ENTREPARNEUR, SE, s., qui entreprend à forfait un édifice, une besogne, معيار مباشر.

Entrepris, e, adj., emberrassé, perclus, مخبّل. Entreprise, s. f., ce qu'on a entrepris, تعاطى -

Entreprise, dessein, مقاصد, plur., مقاصد,

. تعدى _ جري , Entreprise, violence

ERTARA, v. a., كا دُخُلُ الى مِوا ـ .0 دُخُلُ الى 0. الى جوا ـ .0 Donnez-vous la peine d'entrer, الذخل الى جوا الدخل Faire entrer, الدخل

Entrer en condition, se faire domestique, مدم 0.
Entrer en goût, en prendre pour quelque chose,
بدى الشي يعجب

Entrer dans, se mêler d'une chose, d'une affaire, لخال عنى ـ تداخل O. Il entre pour quelque chose dans cette affaire, له يد في الوسط Quant à la dépense, je ne veux y entrer pour rien, وما يخص الكلفة,

ENTAZSOL, s. m., étage entre le rez-de-chaussée et le premier, عقد واطية بين البيت مقدد والفوقاني والفوقاني

ENTRE-TEMPS, s. m., intervalle de temps, בשיפני .

ENTRETENIA, v. a.; arrêter et tenir ensemble,

Entretenir, fournir à la subsistance, علم الكلفة او النفقة ـ قام بيعاشـــه قدم لم الكلفة او النفقة ـ قام بيعاشـه Femme entretenue par un homme, امراة على كيس جعل ما المراة على كيس جعل المراة على المراة المراة على المراة على المراة على المراة على المراة الم

Entretenir, parler à, حادث عامل المحادث المحادث المحادث المحدث المحدد ا

S'Entretenir, v. pr., converser, محدث مع . S'entretenir avec Dieu, penser à Dieu, المجادة .

S'Entretenir, se conserver, أستقام S'entretenir Envenimer l'esprit, وقرم النفس S'Entretenir, se conserver,

dans une pensée, فكر على فكر وقف على فكر . O. S' Entretenir, se fournir des choses nécessaires ,

.I صرف على نفسه في تحصيل اللوازم

SEntretenir, v. récip., se tenir réciproquement,

منادمة مداكرة ، Entraction, s. m., conversation, المحادثة مادثة . Mettre l'entretien sur, كلفة ، Entretien , subsistances et vêtemens . كلفة ،

Entretien, dépense pour entretenir,

Entretien, conservation d'une chose, Lia.

ENTREVOIR, v. a., A.

ENTREVUE, s. f., مواجهة _ مقابلــة Avoir une entrevue avec, عند قابله و المجتنبة بد و تلاقى معد _ قابله .

ENULA-CAMPANA. Foyez Aunes.

ENUMERATION, S. f., SEL.

Enuméaza, v. a., dénombrer, 32 I.

ENVAHIA, V. a., Usurper, المنتولي على شي عدراً .

ENVARISSEMENT, s. m., 8, E.

الحق Envelopper la vérité, خبير الحقق.

Envelopper, embarrasser, عليف عليه 0.

Envelopper, comprendre dans, عبل في A. مبل في A. عبل في I. Ses gens ont été enveloppés dans sa disgrâce, جل في رجليد,

Envelopper l'ennemi, صرب حلقية العدو I.

ENVENIMER, v. a., infecter de venin. ... O.

Envenimer un mal, une plaie, les rendre difficiles à guérir, زمن الجراء ثقل المرض I.

Envenimer un discours, une action, قلّب الكلام. Envenimer l'esprit, قرّم النفس.

Exvens, s. m., le côté le moins beau d'une étoffe', mir, so foundir dead not a Envers, sens contraire, Les !! A l'Envers, ady, du côté de l'envers, la il de A l'Envers, en seus contraire, latte - Jelle-ما عند الله مراويدة الأوالعكس من القلوب A PEnvers , le dessus dessous A l'Envers, en désordre, Line. Esprit à l'en vers, faux, اعقل بالندار, Tête à l'envers, troublée, راس بالقلوب ar constitution dinas-رنى حبق - تحص , ENVERS, prép. A L'ENVI, adv., avec émulation, entrepae avec, 11 5 _ 12 ENVIE, s. f., jalousie, Juna. Porter envie à, .0 . احسد احدا على شي Envie, desir, bla - 3 ا معس م Avoir envie de dormir, نعاس ما نعس Qui a envie de dormir, " Envie d'apprendre Prends-le si tu en as envie فيد الكان عينك فيد Si vous en avez envie, ان كان لك خاطر. ¶ J'ai envie de pisser, بدئ اشتر - انقطع وسطى - على شخام Envie, signe dans le corps apporté en naissant, Envie, petit filet qui se détache de la peau autour des ongles, المنابع ENVIER, V. al, Ste 122 June 1. O, ENVIRUE, SE, adj., send : plim., o Exvision, adv., a peu pres, ENVIRONNER, v. a., entourer, with Charingar l'enous, Lelle Environs, s. m. plur, lieux d'alentour, Enverimer an mai, and dela Je Pele Miselly نظر في وجه ـ . O نظر الي ـ 'نامّل ,Envisagea , v.a " فطوالي العواقات Envisager les consequences على العواقات العواقا Exvor, s. m., Jilly all and reminer in

S'ENVOLER, World, . L. Lounoleis . Surregylin OSEnvoler, au fig., passer, L. O. _ . I. - Envoy Ester, député, plur, selle, à doub. Encoyé, messager, plannist ; Mall "Envagentinacy dependents, on iversing the -Envoyer, dunner rordre ودي بالى جايد الما بعث ال م بعث شارسل سائفذ الى .. o بدب الى d'aller, Envoyer wheicher quelqu'in alisation of mount Eracra, s.f., supplément de jours ajoutés à l'aunée ایام معنافتا (l'unaire, pour l'égaler à l'année solaire) פיולה שם שבו ל בעורב שות ביון בין וווים ביו ובין יבי ÉPAGNEUL, E, S., Lichel , july 100 Ju Erais, se, adj., qui a de l'épaisseur, de اربعة اضابع شيك Epaiade quaire doigts, استكا Epais, dru, serre, se - dille Epair, gros ; grossier, pish bla. Lipais , (en parlant d'un liquide) , جَامِن حَاثر Lipais, au bg., pessot, lourd, أَتَّعَيلُ Il a l'esprit épais, عقله ثبقيل épais, مناعة على المنافعة بالمنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة ا The Lipaisseur, état de ce qui est deu, serré, برقياء , Epaisseur des ténèbres , au 6g., rukpaissaur, milieu, Linga Ildu تخر من المحالية بالكانية بالكانية Epaissin, v. n., rendre épais, indus al à signeon Epaissir, v. n., ci S Epaissir, v. pron., desenir نكثف ما . ه خشر ما أنخر و cpais , نكثف ÉPAISSISSI (ENT, s. m., condensation, 😅 😂. EPANTERNESS, S. III., Liel (1). - زول علافق الكسيس م. ول علافق الكسيس ما الطف ورق العنب Epanchement, an fig., épanchement du cœur, افتتاخ القلب _ انعطاق

Eranguan, v.a., yerser doucement, - Co.

Epancher les graces, افاص الانعام.

Épancher son cœur, ou S'Epancher, se consier, s'ouvrir, فننع قلبه مد A.

Éрановь, v. a., е.,

ÉPANOUIR, v. a., réjouir, - A.

S'Epanouir, v. pro., s'ouvrir (sleurs),

Sispanouir, au fig., se dérider, bisil.

Ераношекенент, в. m., au propre,

أنفراط, Epanouissement, au fig., انفراط.

EPABGNANT, E, adj., trop ménager, قرط ـ موفر.

الله المساك , EPARGNE, عامدة ما المساك .

User d'épargne, être d'une épargne sordide, دندق ـ فلفس .

Epargne, ménagement,

EPARGNER, v. a., économiser, ménager, وفر Voire cheval vous épargne la dépense d'une monture de lounge, عمانك بوفر عليك كوا دابة Épargner le sang, الدماء الدماء I.

Epargner une chose, l'employer avec réserve, قيد, تقيد على _ توقى في _ خلّى ـ ابقى _ استعبل بالعروف.

Epargner una chose à quelqu'un, ne pas la lui faire souffrir, كفاة شرّالشي I. || Epargner la peine, وفر النعب On nous en a épargné la peine, اكتفينا مؤنته.

S Épargner, v. pro., ménager sa peine, وفر نفسه Éparpher , s. m. , عزفت بعزفت.

بذر فرق _ بعزق , EPARPILLER, V. a., بندر .

المتنفرين في المتنفرين في المتنفرين Les cheveux في متنفرين على وجهها.

ÉPART, s. m., jone,

Éranvis, s. m., maladic du jarret dans le cheval, نسقيط في عراقيب الخيل.

ÉPATE, E, adj. (nez), انف افطس الفات

EPAULE, s. f., فنك ; plur., كتانى. Articulation qui joint le bras à l'épaule, بمنكب ; plur., بمناكب , الاستان ; plur., بمناكب , الاستان ; plur., بمناكب , الاستان ; plur., بمناكب , témoigner du mépris , هز اكتاف , الاستان ، ال

Éפגענבו, s. f., coup d'épaule, בניאו كثف.

ÉPAULEMENT, s. m., rempart de terre, מתולות.

ÉPAULER, v. n., disloquer l'épaule, علع الكتف A. Épauler, assister, اساعد A.

ÉPAULETTE, s. f., galon sur l'épaule, شريط على ألكتف

ÉPEAUTAE, s. m., espèce de froment, نوع قهم . ÉPEE, s. f., سينے ـ سيوق ; plur., سينے ـ سيوق ; plur., اسياح

EPPLEB, v.a., 5

EPELLATION, s. f., art, action d'épeler, ale.

ÉPERTHÈSE, s. f., insertion d'une lettre dans un mot, غافة حرف في لفظة المادة عرف المادة الم

ÉPERDU, E, adj., حيران - واله - مدهى, فران - والهان - واله - مدون - فران - والهان - فران - فر

ÉPERLAN, S. M., Egy Des order

شوکت , collect., شوکت ; مهیاز مهیاز شوکت , plur. مهامز

Eperon d'un vaisseau, بنطيح موكب منطبح

Eperna de muraille, الحابط علم المستدة _ بعلم الحابط الحابط المابط الماب

ـ .A نعش بالشوك ـ هيز , A. نعش بالشوك ـ هيز الحصان بالركاب I.

بياع الشوك ـ صانع مهاميز, ÉPERONNIER, s. m., oiseau de proie, باز , pl., وبازات بازات

. بوائش , plur. ; بائق ـ

Éрния в. f., arbrisseau, добот.

ـ يومى ـ ابن يومــه .شردايم ـ غير ثابت. .غير دايم ـ غير ثابت

Érnéméniozs, s.f. ph., نقوبم كناب زيم - تنقوبم

Épi, s. m., لبنا بالبن ; plur., بنابل , ينابل , غار النهر , چار النهر , چار النهر , چار النهر , عار ,

عطرى _ بهار , £ ÉPICE, s. f., بهار

EPICENE, adj. com., t. de gram. commun aux deux

.مطلق على المذكرو المونث, sexes

ÉPICER, V. a., , la 60.

Épicer, au sig. fam., taxer des frais très-haut, وَدَد فِي المصاريف.

Ericzaie, s. f., سارات ـ بهارات .

ÉPICIER, ÉRE, S., Jue.

بطنائی ,Épicuaien, NE, s., adonné aux plaisirs بطنائی ۔

ÉPIDÉMIE, s. s., maladie contagieuse, générale, populaire, عرض وافد وباء مرض وافد

ÉPIDÉMIQUE, adj. com., واقد _ وبايع .

Éргиваме, в. m., première peau, зодо.

راقب _ ، 0 رقب _ ترصد _ ،0 رصد _ ،0 وقب _ - ترقب _ . . وقب _ ترقب _ .

ÉPIERBER, v. a., إلى اللهار ١٠.

Éмец, s. m., тра.

Éعن المعدة شعر المعدة Éعن المعدة المعددة المعددة

يغض اعلا المأنة, epicastrique, adj. com., يغض

ÉPICIOTTE, s. f. Voyez LUETTE.

Éріованнатіque, adj. com., قدحى.

شاعر قداح ،. m., عاعر قداح .

EPIGRAMME, s. f., poésie termînée par un trait mordant, un mot piquant, قدح معراخرة قدح Lancer des épigrammes contrequelqu'un, قدم فيد.

Éлидальне, в. f., inscription, devise, обеговальной войс.

ÉPILATOIRE, adj. com.,

ÉPILEPSIE, s. f., mal caduc, o....

Éрпертіque, sdj. com., qui a l'épilepsie,

بتف _ I. عنف الشعر , x عند المعاربة ال

ÉPILOGUE, s. f., fin, conclusion, Julia.

ÉPILOGUEUR, s. f. fam., LE.

ÉPINABOS, s. m. pl., berbage, jul.

ÉPINE, s. f., arbrisseau piquant, شوكة ما شوكة ما شوك. Épine du dos, ماسلة الظهر.

Epine, au fig. fam., embarras, difficultés, علية عظيمة. Épine au pied, grand embarras, علية المحيرة عظيمة. آ إ. شلقة بالمحتوفة بالمحتوفة بالمحتوفة بالمحتوفة بالمحتوفة بالمحتوفة بالمحتوفة المحتوفة المح

Épine-Ababique, s. f., plante, معلان ما فيلان م

ÉPINE-VINETTE, a. f., plante, سيرباريس ـ أميرباريس

ÉPINEUX, SE, adj., فوشوك.

Epineux, au fig., difficile, معب _ صعد.

ÉPINGLE, s. f., دبابيس; pl., دبابيس. Tirer son خطص مثل الشعوة من العجيس. épingle du jeu

لاية , Epingles , au pl., fig. , présens , عدية .

ÉPINGLIER, ÉBE, S., بياع دبابيس.

EPINIERE, adj. fem., mal little

- عيد ظهور السبد السيح .EPIPHANIE, 5. f., fête, عيد العطّاس

ÉPIPLOON, s. m., membrane qui couvre les intestins, ثرب.

Émque, adj. com. (poète), شاعر حوادث. Poème épique, شاعر حاسى.

EPISCOPAL, E, adj., رفقف.

Érisone, s. m., action incidente, שלכם.

Érisonique, adj. com., حدثي.

ÉPISPASTIQUE, adj. com. (médicament), qui attire les humeurs, التحالي أرى.

ÉPISTOLAIRE, adj. com., انشابی Style épistolaire, انشابی النشاء کانشا النشاء کانشاء کانشاء منشی انشاء منشی

ـ كتابة على قبر ميست . EPITAPBE, s. f., عبر ميست عنوان قبر

ÉPITHALINE, S. M., jelej aces.

Éрітийть, s. f., adj., сты; plur., сией.

Éрітнуми, s. m., fleur médicinale, ј.

Éрітоне, s. m., abrégé, , стіст.

ÉPITAE, s. f., missive, رسالة; pl., رسابل Épitre, discours en vers, قصيدة

فصل البهايم - جايحة , F. , فصل البهايم - جايعة

ÉPLORÉ, E, adj., en pleurs, حاكم.

ÉPLUCHEMENT, s. m., їйські.

EPLUCHEA, v. a., trier, nettoyer, نَهْش ـ نُـقى O. Éplucher, ôter la vermine, les ordures, مُظَّفْ ـ فَلَى

Eplucher, au fig. fam., rechercher les défauts avec malice ou avec grand soin, سخنا على المناس ومبط على من عربل الناس . Celui qui épluche les autres est épluché lui-même rigoureusement, من عربل الناس ; prov.

ÉPLUGHEUR, SE, S., S. a ...

ÉPLUGBURES, S. S. pl., jemes - elements.

ÉPOINTER, v. B., casser la pointe, اكسر الراس I. ÉPONGE, s. f., مفتحة

ÉPONGER, v. a., agiamly A.

.منظومة شعر في حادثة مشهورة .f. Epopez, s. f.,

تواریخ , plur. ; تاریخ , EPOQUE, s. f. ,

EPOUILLER, v. a., ôter les poux, il.

S'Epouiller, v. rof., نفلي.

فطر القلب , ÉPOUMONNER , v. a. , fatiguer فطر القلب O.

S'Epoumonner, v. rel., se fatiguer, List.

ÉPOUSAILLES, s. f. pl., fam., تكليل - زيجة.

ـ قرینت ـ جوزة , vulg. ; زوجة ... خربة ـ حرمة ـ حرمة

Ézouséz, s. f., celle qui vient d'être, ou qui doit être bientôt épousée, عروس ـ عروســة; plur., عرايس.

Bpouser un parti, une opinion, ب, والتصق مع ب ب التصق مع ب ب التحقيب مع ب

Кроизветен, v. a., صفف _ فظف.

ÉPOUVANTABLE, adj. com., Jose - e. ..

ÉPOUVANTABLEMENT, adv., Y.

ÉPOUVANTAIL, s. m., chose qui fait peur, خيال ـ خيال

ÉPOUVANTER, V. a., De O. - - - 1.

S' Épouvanter, v. réf., voisil - - !!

بعل ـ حليل ـ جوز , vulg ; زوج , على ـ عليل . Nouvel époux , عربس .

ÉPARINDAE, v. a., exprimer le suc, , ... I.

ÉPREINTE, s. f., douleur du ventre, a;c.

ÉPBENDAE (S'), v. pr., بنولع بالمانية

ـ مولّع ب, فی Érais, se, adj., passionné pour, غ, ب Elle le ولهّی , fém., ولهان ـ مغرّم,مغروم فی ,ب خلّتہ مفتوں بجہالها ,laissa épris de sa beauté

ÉPREUVE, s. f., essai, expérience, التجربة ; plur., بجارب و تجارب . A l'épreuve, qui résiste, تجربة . © est à l'épreuve qu'on connaît si un homme mérite le respect ou le mépris, عند الامتحان يُكرم المراء أو يُهان . Les cœurs sont des boîtes fermées; l'èpreuve en est la clef, القلوب صناديق مقفلة ولامفاتيحها . الالتجاريب

Épreuve, feuille tirée d'une planche, d'une estampe pour en corriger les fautes, a ses .

تجربة ـ محن , plur. , محنة , plur. , تجربة

Éprouver, faire expérience, connaître par expé-

rience, jane experience, commande par experien

وجد ـ قاسىـ كابد (un mal), كابد ـ قاسىـ كابد . ـ مصل عنك سرور , Éprouver de la joie ,لاقىـ ـ

EPTAGONE, s. m., figure à sept angles,

Éртіземент, s. m., perte des forces, etc., сель

تشفیت. Epuisement des sinances, الله المال. Epuisea, v. a., tarir, نشف من الموسطة المنافعة ا

Epuiser, prendre tout l'argent, les vivres, etc.,

Epuiser la matière, tout dire, بستوعب استقصى فى 0.

S'Epuiser, v. réf., détruire son tempérament, مُقْت نَفْسه نَشْف نَفْسه نَشْف نَفْسه

A. نفد ـ . A فئي A. فنا A. د نفد ـ . A.

EPULIE, s. f., terme de chirurgie, ابوليس المنتر البد في اللثة.

SEpurer, pron., The ...

EPURGE, s. f., plante, مجة الملوك - شبرم.

EQUADAIA, v. a., נישר مربعا A.

ÉQUARRISSEUR, s. m., qui tue et dépèce les bêtes,

فط الاستواء , فط الاستواء , Équateua, a. m. , خط الاستواء

ÉQUATION, s. f., différence de l'heure de la peudule et de l'heure solaire, فرق ما بين الساعة و ما بين الشهس .

Équation, manière de réduire à moyen terme les mouvements inégaux, تعذيل الحركات.

Equation, formule d'algèbre, مقابلة في علم الجبر, Équence, s. f., instrument, جدول ـ زاوية .مسطرة

Équestae, adj., (statue), - С, воде.

EQUIANCLE, adj. com., الزوايا الزوايا .

EQUILATERAL, adj., et will some .

معادلت ميزان - موازنة ,En équilibre - على سنجه ,En équilibre اعتبار وزن - سنج

فروند ـ موادنت ، Équilibre, au lig., égalité, معادلت موازنت ،

مشكل _ اعتدال-معدل النهار و الليل . Equinoxe, s. m.

Equinoxial, E, adj., اعتدالي.

ÉQUIPACE, s. m., suite de valets, etc., عيلة _

Equipages, bagages, اثقال _ عفشة _ ا

Equipage, carrosse, عربة.

Equipage, ceux qui montent un bâtiment, معاش - قيعرية

Equipage, choses qui servent à équiper, قَاءَ. Équipage de guerre, عَلَّ مَا النَّرِسِ عَلَّهُ مَا الْفُرِسِ. طقم , طاقم الفُرس عَلَّ النَّرِسِ عَلَّقَم الفُرس.

Equipement, objets nécessaires pour équiper,

Equipza, v. a., pourvoir de tout ce qui est nécessaire , بكل ما احتاج اليه - اعد - جهز العلق عبر عبارة , Équiper une flotte ، قدم اللوازم ,العلق اشترى ماكان يحتاج اليه , S'Equiper , se pourvoir ، عيش -

Équipolience, s. f., 3 om - alche.

EQUIPOLLENT, E, adj., Jales _ comless.

EQUIPOLLER, v. n. et a., col - alc.

Équitable, qui a de l'équité, عثل . Équitable, qui a de l'équité, عادل.

Équitablement, adv., שנל.

Équitation, s. s., art de monter à cheval, خيلة.

فعدل عدالة , غدل عدالة Équité, s. f., justice, عدل عدالة.

.معادل ـ مساوى ـ مقاوم , adj., معادل ـ مساوى ـ

شي يساوى غيرة - عوض , EQUIVALENT, s. m., موض

ÉQUIVALOIR, V. n., Jole _ _ _ _ ...

فرية _ كلام له معنيين ,Equivoque, s. f.,

فر معنبیس , Équivoque , adj. com. , à double sens , مشکل

Equivoque, qui prête à des jugements opposés, قيد شكف _ مشرة

فجر السفندان , Eaable, s. m., arbre مجر العرب.

ÉRAFLER, v. a., écorcher légèrement, bas I. -

ÉBAFLUBE, s. f., ملت علم علم المنتفق O.

S'Érailler, v. pr., المنتفق O.

ERAILLES, adj., (yeux), عيون جر ; plur., عيون المنازية ; plur., المنازية EBE, s. f., action d'ériger, d'établir, اقامة .

Erection, action de parties qui s'élèvent, son effet, terme de médecine, قيام - ائتصاب.

ÉBEINTER, v. a., بالطهر الظهر I.

S'Éreinter, v. réf., عمور طهرو الظهر الظهر محلول الطهر الظهر الظهر الظهر الطهر الظهر الطهر الطهر الطهر الطهر العصب المتدالعب المتدالية المتدا

Eago, part., donc, 131.

EBGOT, s. m., petit ongle du pied des animaux, عقر الديث مهاز عقر الديث مهاز عقر

Ergot, maladie des grains, ____ lale.

בונל ב נופת בוסת, chicaner, שונל ב נופת בו

مناقر مقامر, Eagorava, s. m., مناقر مقامر.

L'Énidan, s. m., constellation, النهر عنه أردن الثام الثام في الثام في الثام في الثام في الثان الثان

S'Ériger en, v. réf., عيل نفسه ٨٠ عيل القام ٨٠ عيل فلسه ٨٠ عيل القام ١٤٠٥.

ERMINETTE, s. f., outil de charpentier, s. cle,

ERMITAGE, s. m., habitation d'un crinite, оселья.

ERMITE, s. m., solitaire, selj - sile.

ÉROSION, s. f., &1.

Éвотіque, adj. com., عشقى.

Éпотомани, s. f., délire d'amour, في العشق العس

ـ صالل ـ دوار, ERBANT, E, adj., vagabond طفشوني

EBRATA, S. M., bled | فهرسة العلط والعلط والمام والعلط والمام والعلط والعلم العلم العلم العلم العلم العلم العلم العلم العلم العلم والعلم العلم ا

ERRER, v. n., vaguer de côté et d'autre, J. I.

.0 دار - .I هام - I طفش -

Errer, se tromper, jet - li = A. - Jo I. - Jj I.

Enneun, s. f., Gausse opinion, عُرُور - عُتِي . C'est une erreur que de croire, يَطْلُق مِن يَظْنِي .

Erreur, faute, meprise, علطة _ عالم.

Erreur, déréglement, مثلالة.

ERRONE, E, adj., Jlb - Jlb.

Ens, s. m., vesce noire, تَشْنَى _ كَرْسَنَة .

Eauchoue, s. f., plante, جرجير,

בצחה ב عالم , Enupir, adj. m., علامة ـ علامة

EBUDITION, S. f., Lal ...

لفحة - خروج Eauprion , s. f., t. de médecine , غروج

Eruption d'un volcan, E.j.

Éarnce; s. m., panicaut, ثقاقل.

ÉBYSIPÉLATEUX, SE, Bdj., Co.

ÉRYSIPÈLE, s. m., tumeur inflammatoire sur la

رشكين _ ورشكين _ حرة _ حوّ ,peau

ESCABEAU, S. m., OU ESCABELLE, f., al.

ESCADBE, b. f., Bjes.

جاعة. خيالة - طابور خيالة , ESCADBON , s. m. , عالمة - طابور خيالة -

شعبطت ـ شعلقـة . Escalade, s. f., شعلقـة ـ

تسلق - تشعبط - تشعلق .. ESCALADER, v. a., فسلق - تشعبط الماسية

Escalien, s. m., جام - درج ; plur., plur.

ارْوغ - ١ خطف - ١. حوى FSCAMOTER, V. a., حوى المحاف

. حوالة , pl. , حاوى .. مزعبر , Escanothua , s. m. , مزعبر

ESCAMPER, v. n., s'ensuir, etc. O.

ESCAPADE, s. f., Zib.

ـ جعلان , و بُعُل , Escanbot, s. m., insecte ا بو زبل ـ خنائس , pl., خنفسة

ESCABBOUCLE, S. f., Egg - please.

_ مسقلہ _ قوقعــة , Escargot, s. m., limaçon .حلزون

.ملاطمة عساكر , ESCABMOUCEE, s. f., t. milit., علاطمة

ESCARMOUCHER, v. n., ثلاطم مع العدو.

ESCABPE, s. f., mur de fossé du côté d'une place, . حايط الخندق من ناحية القلعة

ESCARPEMENT, s. m., pente, גינלה ב ميل.

شامنے _ قابم _ واقف , شامنے _ قابم _

ESCARPIN, S. m., Ties Time!

ESCARPOLETTE, S. f. Voyez BALANÇOIBE.

قشرة الجرح, Escabbe, s. f., croûte sur les plaies, حجرع.

Escient, s. m. (A son). Voyez Sciemment.

Esclanune, s. m., accident qui fait de l'éclat avec برسة , Faire un esclandre , quereller , جرسة ESCLAVAGE, S. M., DJ.S.

Esclave, adj. com., عنيد, plur., عنيد. J'ai dit à mon esclave de s'asseoir, et il s'est mis trop à son plur. , اصناف. aise, قلت لعبدي اجلس فاتكي, prov.

Esclavon, NE, s., né en Esclavonie, Jao; plur., تمقالية.

Escognirer, s. m., fam., qui prend hardiment sans demander, لهاؤ.

Escompar, s. m., remise, retenue sur un payement avant l'échéance, فرط .

בל ולב ו Escompte, v. a., faire l'escompte,

Escorette, s. f., espèce de carabine, Ju 5. Esconte, s. f., gens qui escortent, , sc.

Escoatea, v. a., accompagner pour protéger, эш.

Escoungeon, s. m., June.

ESCRIME, s. L. art de faire des armes, ـ علم الطعن والصرب ـ فن لعب السيف مسابقة

Eschinen, v. n., faire des armes, "de la.

Escrimer, se disputer, حادل.

S'Escrimer de, v. refl., savoir se servir de, julis.

ESCRIMBUR, s. m., eller, eller

Escaoc, s. m., fripon, which.

ESCROQUER, V. a., Li caba I. _ rule - coi O.

Eschoquente, s. f., cuci - cucis.

Espace de temps, مسافة مقدار, Espace de temps, فى غضون ثلاثة إيام ,Dans l'espace de trois jours إ .مدّة Espace vide, Lame.

Espacement, s. m.,

ESPAGNOL, adj., d'Espagne, liche,

ESPAGNOLETTE, s. f., ferrure de senêtre, حديدة شتاك

شجرة منشورة اعمانها على حابط, BSPALIER, S. B., طبح ESPATULE, s. f., plante, Espatule.

Espèce, s. f., sorte, je; plar., plil;

ESPERANCE, s. f., امال; plur., امال Tromper l'espérance de, علم من من المله المنابع ا لاتخرج النفس من الامل, seule met final'espérance المجل في الأجل On jonit plus de l'espé. الأجل سرور الناس بالامال, rance que des biens mêmes اكثر من سرور هم بالاموال

Espenza, v. a., إحار 0. مال . 10 وجا . 11 espère de la bonté du prince, يرجو من كرم لأمير Espérer en Dieu, عالله

ESPERE, adj., John - a.

. بليط ـ شيطان - فحير Espiècle, adj. com., بليط - شيطان - فحير

ESPIÈGLERIE, s. f., ales - india.

Espron, s. m., , plur., plur., celman.

ESPIONNAGE, S. M.,

ESPIONNER, v. a., _____.

ESPLANADR, S. f., 2009.

ترقع _ امال , plur. امل , Espoin, s. m. sans pl., إمل

Espair, s. m., substance incorporelle, 79; plur.,

ارواح. Le Saint-Esprit, وح القدس Le Saint-Esprit, ele-از روح - جن - عفاریت , plur., عفریت plur., - leel.

Esprit, vertu, puissance surnaturelle qui opère dans l'ame, روح - روحانية

Esprit, revenant, عفريت الميت

Esprit, intention, pensée, دال _ نية. Il lui vint à I. جا في بالم ـ قام في بالم ـ خطر في بالم ـ الاحتجاز الم

Esprit, sens d'une phrase, معنى.

Esprits animaux , قوى حيوانية Reprendre ses - .0 لم حواسم - وعي على روحم د esprits جع حواسم

Esprit, ame, روح - نف روح العبار. Rendre l'esprit, ۸٫ طلعت روحه

Esprit, raison, facultés de l'âme, عقول, pl., عقول, Qui a de l'esprit, عاقل Bel esprit, art de bien dire, قعاحة. || Bel esprit, celui qui possède cet art, جرب نفسه Esprit اهل الفصاحة _ فصحاء , plur., فصبح. اهل الفصاحة _ فصحاء , faux, عقل فاسد , Bon esprit سليم , Bon esprit المقل فاسد , Essayer , v four, عقل مستقيم , Esprit juste مصاب . عقل مصاب # Esprit solide , عقل رؤيري Esprit superficiel , عقل خفف. | Esprit fort, qui traite de chimères les articles de foi, قليل الديرى.

_ ذكاوة العقيل, vivacité d'imagination, أ فطنة _ دقة الافكار ـ ذهن

Esprit, t. de chimie, fluide très-subtil, روح , Esprit de sel, اروح اللحي Esprit de vin, alcohol, روح العرقي. | Esprit de vitriol, acide sulfurique,

Esquichen (S'), v. pr., éviter de, e èl; О.

قوارب , plar. , قارب , Esquir, ه. m. , بقوارب

Esquille, s. f., éclat d'un os fracturé, عظم المطية عظم

Esquinancie, s. f., عنافة.

Esquissea, v. a., وسم O.

Esquiven, v. a., éviter adroitement le coup, etc., زاغ عن الضربة حول عنه اصرف عنه - زوّغ عنه Esprits, mauvais ملابكة , plur., ملاك - ملك S'Esquiver, v. ref., fam., fuir adroitement, انز با ، _ .0 فرك _ انسل من _ .0 زاغ من , عن .0 مرق -

Essai, s. m., épreuve, تحجر بة.

Essai, composition littéraire, الله الم

Essai, portion, qui sert à juger de son tout, ششني.

حك العدر , Essai pour juger le métal, عث العدر.

ربو يساك Coup d'essai, premier essai, بو يساك.

Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles, ое .سويتر ,طود نحل

Essaim, multitude, آسرية; plur., بسرب.

Essayen, v. a., éprouver, au prop., La O. .جرب -

Essayer, au fig., Up.

S'Essayer, v. ref., s'éprouver, مست نعسه O. -

Essayer, v. n., tacher, اجتهد.

ESSAYRUA, S. M., 13 lel esta.

Essence, s. f., ce qui constitue la nature d'une chose, ذات الشي

Essence, huile très-subtile, La . Essence de roses, be.

Essentiee, Le, adj., qui est de l'essence, כֹּוֹנֹאַ. Essentiel, important, nécessaire, الازم - لابد منه مهم - عليه رك . Essentiel, sur qui l'on peut compter, Hage als.

Essentiel, s. m., le principal, Jol.

Essentiellement, adv., par son essence, Dib.

Essentiellement, d'une manière importante,

في شي عليه رك

Essieu, s. m., jes . John.

اخذ في العلو - انطلاق - ارتقا ,Esson, s. m., اخذ اطاق العام Prendre son essor, اطاق العام 324

ـ مسقلت ـ قوقعـة , Escargot, s. m., limaçon .حلزون

ESCABMOUCHE, s. f., t. milit., בעל בה ביולים, . تلاطم مع العدو. ESCARHOUCHER, v. n.,

ESCARPE, s. f., mur de fossé du côté d'une place, .حايط الخندق من ناحية القلعة

فزلت مل , ESCARPEMENT, s. m., pente

شامنے _ قابم _ واقف , شامنے _ قابم ـ

ESCARPIN, s. m., تفغ تماناً.

ESGARPOLETTE, s. f. Voyez BALANCOIRE.

قشرة الجرج, Escarre, s. f., croûte sur les plaies, جرج.

ESCIENT, s. m. (A son). Voyez Sciemment.

ESCLANURE, s. m., accident qui fait de l'éclat avec honte, جرسة, Faire un esclandre, quereller, جرسة ESCLAVAGE, s. m., كبودنة.

ESCLAVE, adj. com., ac; plur., sie. J'ai dit à mon esclave de s'asseoir, et il s'est mis trop à son plur., أصدافي. aise, قلت لعبدي اجلس فاتكي, prov.

ESCLAVON, NE, s., né en Esclavonie, Jeo; plur., معالية.

Escognirez, s. m., fam., qui prend hardiment sans demander, لهاتي.

ESCOMPTE, S. m., remise, retenue sur un payement avant l'échéance, فرط .

ESCOMPTER, v. a., faire l'escompte, عامل الدراهم Escorette, s. f., espèce de carabine, פֿן עוֹנה.

ESCORTE, s. f., gens qui escortent, se.

Esconten, v. a., accompagner pour protéger, pe.

ESCOUADE, s. f., 5.9.

ESCOURGEON, S. m., قصيل.

Escrine, s. f., art de faire des armes, - علم الطعن والصرب - فن لعب السيف مسابقة

Escaimea, v. n., faire des armes, ¿idia.

Escrimer, se disputer, حادل.

S'Escrimer de, v. refl., savoir se servir de, isle.

. خبير بالطعن و الضرب , Escermana , s. m. , يضير Escaoc, s. m., fripon, wiei.

Escappeza, v.a., i de I. - sule - oi O.

ESCROQUERIE, a. f., wai _ wais.

Espace de temps, مسافة مقدار, Espace de temps, ني غضون ثلاثة إيام ,Dans l'espace de trois jours إلى مدّة [Espace vide, acmi.

ESPACEMENT, s. m.,

ESPAGNOL, adj., d'Espagne, liches.

ESPAGNOLETTE, s. f., serrure de senêtre, حديدة شتاك

. شجرة منشورة اعصانها على حابط, BSPALIER, S. M., طبعة

Esrèce, s. f., sorte, jeg; plar., pluje;

ESPEBANCE, s. f., امل ; plur., امال Tromper l'espérance de, all ____ _ _ La mort seule met final'espérance, لاتخرج النفس من الامل ا متى تدخل في الاجل On jouit plus de l'espé سرور الناس بالامال, rance que des biens mêmes .اكثر من سرور هم بالاموال

Espánea, v. a., إمّل -. 0 امل -. 0 رجا Espánea, v. a., إمّل المراحدة la bonté du prince, يوجو من كرم الأمير ، Espérer en Dieu, Alle Is.

Espenzi, adj., John Jegen.

Espréciente, s. f., alse - Tibe.

Espion, s. m., colong; plur., plur.

ESPIONNAGE, S. ID., manasi.

Espionnen, v. a., punce.

ESPLANADE, S. f.,

توقع _ امال ; plur. مال; plur. توقع _ امال

ESPAIT, s. m., substance incorporelle, ; plur.,

| Esprit, ange | روح القدس Le Saint-Esprit ارواح anges, عفريت; plur., عفاريت; S'Esquiver, v. res., fam., foir adroitement, plur. , - lel.

Esprit, vertu, puissance surnaturelle qui opère روح - روحانية , dans l'âme

Esprit, revenant, تفريث الميت

Esprit, intention, pensée, من الدين Il lui vint à I جا في بالد ـ قام في بالد ـ خطر في بالد ـ I'esprit بالد ـ قام في بالد ـ خطر في بالد ـ خطر في بالد ـ

معنى, Esprit, sens d'une phrase, معنى.

Esprits animaux , قوى حيوانية Reprendre ses - .0 لم حواسم - وعي على روحـم ,esprits جع حواسم

Esprit, ame, روح - نفسس, Rendre l'esprit, ۸ طلعت روحه

Esprit, raison, facultés de l'âme, عقول, pl., عقول Qui a de l'esprit, عاقل Bel esprit, art de bien dire, فصاحة. | Bel esprit, celui qui possède cet art, . جرّب نفسه Esprit ، أهل الفصاحة _ فصحاء , plur. فصبي faux, عقل سليم , Bon esprit عقل فاسد , Esprit fou, عقل مستقيم, Esprit juste, عقل مصاب ... # Esprit solide, وزيري Esprit superficiel, عقل خفف. [Esprit fort, qui traite de chimères les articles de foi, قليل الديس.

_ ذكاوة العقيل, vivacité d'imagination, لعقيل _ فطنة ـ دقة الافكار ـ ذهن

Esprit, t. de chimie, fluide très-subtil, روح, Esprit de sel, روح اللحج, Esprit de vin, alcohol, روح العرقي). || Esprit de vitriol, acide sulfurique,

Esquichen (S'), v. pr., éviter de, ¿ ¿ ¡ O.

قوارب , plur. , قارب , Esquir, ه. m. , بقوارب

شظية عظم , Esquille, s. f., éclat d'un os fracturé, شظية عظم .

Esquinancie, s. f., خناقة.

Esquisse, s. f., ébauche, رسم.

Esquissen, v. a., o.

Esquivea, v. a., éviter adroitement le coup, etc., زاغ عن الصربة حوّل عند اصرف عنه - زوّغ عنه Esprits, mauvais ملابكة , plur. , ملاك - ملك انزيق _ . 0 فرك _ انسل من _ . 0 زاغ من , عن

Essat, s. m., épreuve, تحجر بد أ

Essai, composition littéraire, السالة,

Essai, portion, qui sert à juger de son tont,

حك العدري Essai pour juger le métal, عد العدري.

. بو يساك , Coup d'essai, premier essai

Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles, أول -.سوید ,طود نیمل

Essaim , multitude, سرب; plur., سرب.

Essayen, v. a., éprouver, au prop., 🕹 🗅 O. .جرب ــ

Essayer, au fig., up.

SEssayer, v. ref., s'éprouver, مس في ... O. ..

Essayer, v. n., tacher, اجتهد.

ESSAYEUR, S. M., Wall of Co.

Essence, s. f., ce qui constitue la nature d'une chose, أن الشي

Essence, buile tres-subtile, 200 - Lessence de roses, be.

Essenties, LE, adj., qui est de l'essence, ذأتى لازم _ لابد منه , Essentiel , important , nécessaire , لازم _ لازم _ - عليه وك . Essentiel, sur qui l'on peut compter, 8345 als.

Essentiellement, adv., par son essence, Alla.

Essentiellement, d'une manière importante,

في شي عليه رک.

Essieu, s. m., jose _ see.

.اخذ في العلو - انطلاق - ارتبقا ,Esson, s. m., اخذ . اطلق ,Donner l'essor اطلق ,Prendre son essor Essonen, v. a., exposer à l'air, L'O.

Eire essoufle, v. a., افطع نفسه A. _ ميتن نفسد ..

بمنشفت ـ فوط ; plur. , فوطة ; plur. , فوطة ; plur. , مناشف . Essuic-Main avec frange effiloquée , محازم , plur. , محازم , plur. , محازم ,

Essuren, v. a., __ A. _ imi.

Essuyer, au fig., souffric, قاسی. Nous avons essuyé un coup de vent, حکمنا رہے عاصف.

Est, s. m., شرني Vent d'est, الشرقي. الشرقي

ESTACADE, s. f., digue, Ju.

ESTAFETTE, S. f., courrier, alexal.

ESTAFIER, s. m., grand valet, coquin, شاطر; plur., شطّار,

Estapilade, s. f., جرح - مثالث.

مجهع ناس بشربوا نبید و .Estaminet, s. m., قهولا و دخان

ESTAMPE, S. f., et due.

ESTAMPER, v. a., et A.

ESTANPILLE, S. f., yar - - dly - dly - dly

ESTIMABLE, adj. com., بعز مستحق الاعتبار. Estimateur, s. m., مثير Juste estimateur,

عارف بقيهة.

ESTIMATIF, IVE, adj., :: ".

ESTIME, s. f., cas que l'on fait de, قيار معزّة . Un tel a beaucoup d'estime pour lui, قيار قدر و قيهة . المحطّت قيد عند المحطّت قيد عند البد . المحانت نفسد عليد - تحاقرت نفسد البد .

Estime, conjecture,

Estimer, fixer la valeur de, سقر - ثبت . Ils setont estimés d'après les prix courans, يتشهنوا على . اثبان السعر الحاضر من البضابع

S'Estimer, v. ref., ami Je I.

Estiven, v. n., passer l'été, -

. dعن و ضرب, et de taille, طعن و ضرب.

ESTOCADE, s. f., coup, Jisb.

Estomac, s. m., אבנל. Sa partie extérieure, صدر.

Estomaquen (S'), v. pr., se fâcher, шесь.

ESTRADE, s. f., élévation en planche dans un appartement, sée; plur., esée. Estrade en pierre

hors de l'appartement, "hear; plur., ublas.

ESTRAGON, s. m., herbe, deb.

Estramaçon, s. m., ancienne épée, בולע,גה.

ESTRAPADE, S. f., supplice, تابكرة الوجيعة.

Estropier, v. a., عجز.

Estropier, au fig., défigurer, Jbe.

S'Estropier, v. pr., bauf.

الثع , Estropié du bras . سُقَط , الفشل Estropié du pied الفسع الفشل القصوعة , Pied estropié ! . يد مكتوعة , فشلة . بد مكتوعة , فشلة

ESTUBGEON, S. m., Estubgeon, S. m.,

ESULE, s. f., plante, man - L'sel.

Ет, conj., , _ ebel . .

ET CETERA, s. m., s il. En abrégé, il.

ETABLE, S. S., E, j, _ lodyl.

ETABLEB, v. a., وبط في زرية O.

فاولت النجار, ETABLE, s. m., table d'artisan, الحادلة النجار.

فرر - اثبت - مكن . Établir donner un étal معلى معالى الم

Reablir, donner un état, معاش لد معاش. Établir une fille, نتب لد معاش.

اقسام Etablir une loi, un usage, وضع _ اقسام _ ... دوضع _ اقسام _ ... اقسام _ ...

قرر اثبت , Etablir , prouver ,

Etablir, fonder, وضع

Etablir, regler, it - cij.

Établir, nommer, instituer, جعل A. جعل. اقام م

Établir, exposer un fait, شرح A.

S'Établir, v. rés., se monter un établissement,

S'Établir, se fixer, استیکن - استیکن . S'Établir, passer en usage, صار عادة I. ÉTABLISSEMENT, s. m., action d'établir, أقامة.

، توطين - تقرير - ترنيب - قيام

Etablissement, poste, état, بعاش معاش معاش معاش منصب بنية ; plur., عبارة ما النية plur., عبارة ما النية Etablissement, institution, نظام من النشاء . Etablissement, commencement, انشاء .

طبقة _ ادوار, plur., دور ETAGE, s. m., دور

ÉTAGÈRE, s. f., tablette, وفي ; plur , رفوفي. ÉTAI, s. m., عيد ماد.

ÉTAIN, s. m., métal, قردير.

ETAL, s. m., table ou boutique de boucher, طاولة جزّار دكان جزار.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises; au fig., parade, فرش بضاعة.

ÉTALEB, v.a., exposer, عرض ٥. عرض بضاعة ـ ٥. عرض ٥.; au propre et au fig.

ETALON, s. m., Jose ; plur., jese.

Étalon, modèle de poids et de mesures fixé par la loi, اصل کینل و وژن شرعی.

ETALONNEMENT, s. m., طرق الوزن و الكيل.

ÉTALONNER, v. a., marquer les poids et mesures conformes à l'étalon, طوق الوزن والكيل 0.

ÉTAMAGE, S. ID., نبييض.

Éтлмев, v. в., enduire d'étain,

ETAMEUR, S. m., when limited.

ÉTAMINE, s. f., tissu pour passer les poudres, les liqueurs; bluteau, مناخل ; plur., مناخل ، Passer par l'étamine, نخل O., au propre et au fig.

Étamines, s. f. plur., terme de hotanique, filets chargés des poussières fécondantes, الملع النبات. Étamines, organe sexuel mâle de la plante, طرح ذكر النبات.

ETAMURE, 5. f., étain pour étamer, j. . ÉTANCHEMENT, 5. m., action d'étaucher, ses effets,

ÉTANCHEA, v. a., arrêter l'écoulement du sang, etc., نشف من المجز السيلان من A., حبس من قطع الدم فطع العطش من العطش من الطها, Étancher la soif, نقل الربق من الطها, الربق من الربق من الربق الربق من الربق الربق الربق من الربق الر

قطع

Étancher la soif de l'or, de la vengeance, شَبِع ذُوبِاً - مثبع غليله من عليله من عليله من

ÉTAPE, s. f., abor; pl., clbor.

ÉTAT, s. m., disposition d'un être, حال ; plur., احوال الحوال . Ceux qui se trouvent en état de mort spirituelle, الموجودين او الحاصلين في حال الموت السامين الموجودين او الحاصلين في حال الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين على الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجائسين الموجود الم

État, registre, liste, افتر; plur., وقائد, plur., علم ـ قوائم

Etat, inventaire, سياس - قايمة .

Etat, train, dépense, كنفة. Grand état de maison,

Etat, profession, alle - 16.

État, empire, دولة ـ سلطند, plur., دُول État, pays, عبلكة ; plur., مبلكة .

État, gouvernement, کے. Maximes d'état, Maximes d'état, Les conseillers d'état, ارباب الدیوان الدیوان الدیوان. المعرب من ملاعیب الحکم.

ÉTAT-MAJOR, S. M., روسا العسكر.

نوع كليتين لضبط الاشيا, ETAU, s. m., أنوع كليتين

ÉTAYEMENT, S. m., كنت _ كينسان.

ÉTAYER, V. B., Jun O. _ Jun _ _ _ ...

ÉTÉ, s. m., فيق _ صيف _ تيفيه. Cot été, المنفية . الك الصيفية

ETEIGNOIR, s. m., مطفى

Éteindre, exter- اخيد ما طفى . Éteindre, exter-

S'Éteindre, v. réf., ¿ !!

ÉTENDADD, s. m., بيرق ; plur., بيرق العصيان ; plur., الوبة ,الدية . بيرق العصيان ,Étendard de la révolte . Arborer l'étendard de , شال بيرة .

ETENDAE, v. a., déployer, قرد O. فرد O. فرد O. Étendre du linge pour le faire sécher, مدّ

Etendre, allonger, élargir, مقد مقل ملك 0. مقل 0. مناطق 0.

Etendre sur le carreau, مى على الارض I.
Etendre, donner plus de surface,

Etendre, augmenter, عظم .

S'Étendre, v. réf., se déployer, انتشر الفود الفود.

S'Etendre, s'agrandir, انسع!

SÉtendre, durer, 10 0.

S'Étendre, aller jusqu'à, atteindre, اتصل الى Son mauvais destin s'est étendu jusqu'à nous, شأمته اتصلت الينارعت علينا

S'Étendre sur un sujet, في الكلام في الكلام في الكلام.

ÉTENDU, adj., פליש, D'une utilité plus étendue, أعم فايدةً.

ÉTENDUE, s. f., البساط ـ سعة ـ امتداد البساط ـ سعة ـ البساط ـ الب

فقدار ـ انساع ـ سعة ـ فقدار ـ انساع ـ سعة ـ L'Étennel, s. m., Dieu, الله الأولى . فقدار ـ الله الأولى . Etennel, le, adj., د اولى ـ ا

ÉTERNITÉ, s. f., ابد - أبد - أبد - De toute dernité, ابد ازل مري كلازل

فريلة , fort long temps , عدة طويلة .

ÉTERNUER, v. a., Le I. Compliment à quelqu'un qui éternue. Foyes Bénia.

ÉTERNUMENT, s. m., Lbc.

A. قطع راس الشجرة ،A.

ÉTHER, s. m., ciel, فلكُ لأثير.

روح العرقى مع الزاج , liqueur , وح

Éтнепе, в, adj., сеје.

بلاد الحبش .ETHIOPIE, s. f., سبحاء

Éтшоріки, не, adj., عبش; collect., стр.

Éтнют, s. m., mélange de mercure et de soufre,

زيبق مخلوط بكبريت - حبشى المعدني

Етнмоїов, s. m., os du crâne, العظم الغربالي. Éтногодів, s. f., traité sur les mœurs, les ma-

nières, كتاب في علم الاخلاق. ÉTINGELANT, x, adj., الامع قدّال في الربية

ÉTINGELER, v. 11., briller, لع A. ـ أودح نار ـ A. لع A. اطار الشرار من ـ

ÉTINCELLE, s. f., قرارة plur., مشرو et مشرار au propre et au fig.

ÉTINCELLEMENT, s. m., ع قدح المعارفة عند عند النبات وضعف , s'ÉTIOLER, v. pr., ابن النبات وضعف , I.

شعرقم _ ضعيف , Maigre, ضعيف _ مقرقم

Etique, attaqué d'étisie,

Fièvre étique, حمى الدقى. Etiquatea, v.a., عنوان على 0.

500

Etiquette, cérémonial , قانون ; plur. , قرانين , plur. , قرانين , plur. , قانون , plur. , قرانين , plur. , plur. , petit écriteau , petit de la petit

Érisia, s. f., maladie, Jul . 13.

ETOFFE, s. f., قياش; plur., أقيشة.

Étoffe, au sig., mérite, condition, باب.

Éтоггі, в, adj. (hien), hien vetu, etc., oddo.

ÉTOILE, s. f., astre, كوكب ; plur., كواكب . نجوم ; plur., نجوه ;

Étoile, sort, عظ - طالع Bonne étoile,

ا این - ابخت ملیح - طالع سعید فدناد الله نصس Mauvaise فدناد الله نصس مقوم - سؤ بخت - طالع نصس .

Étoile, marque blanche sur le front d'un cheval,

. عَرَة (.lill) _ صُبحة _ نجهة بيضا _ هلال

ذو نجوم _ مكوكب , ETOLLE, E, adj.,

Broile, fele, jen.

ETOLK, s. f., ornement de prètre, بطرشين بالارشين

Étronnant, E, adj., محمد عجب C'est étonnant, عجب عجباب

ETONNEMENT, s. m., surprise, قعب ـ دهشة ـ حيرة. Faire une exclamation d'étonnement,

ב ונهش ב ונهش ב ונهل ETONNER, v. a., اנهش ב ונهش ב الدهش عبر الده

S'Etonner, v.pr., être surpris, - -

اندهل ـ اندهش ـ اخذه العجب ـ

S'Étonner, trouver étrange, استنغرب.

ETOUFFADE, s. f., ragout,

Éтоиргант, в, adj., "вей.

Éтоигремент, s. m., dissiculté de respirer, "шей

.صيقة نفس ــ

1.

ÉTOUTTEN, v. a., suffoquer,

Etousser, عَبْق و عَهْم القلب, Etousser la douleur, کنم الوجع الخفی, کنم الوجع

. نيم المسادّة , Etouffer une affaire, etc. أيسم المسادّة . المنافق على الشي

قطع _ ابطل Etouffer, faire cesser, فطع _ ابطل

. فقع من التنحك . Étouffer, v. n., respirer avec peine, وفق التنحك . فقع من التنحك . فقع من التنحك .

ÉTOUTFOIR, s. m., ustensile,

Éточре, s. f., вішь.

Mettre le feu aux étoupes, au fig., ولّع النار,

ETOUPER, v. a., ciling J. O.

ÉTOUPILLE, s. f., This.

ÉTOURDERIE, s. f., caractère de l'étourdi, عليارة ـ طيارة ـ

Etourderie, action d'étourdi, فترة. C'est une فترة.

ÉTOURDI, E, adj., imprudent, عطيور اطير المايش الم

ETOURDIMENT, adv., 8, Ld.

Érourdia, v. a., causer un étourdissement , دوخ , Ètre étourdi , جانع O.

Etourdir les oreilles , صور - طبيش - طوش I.Ètre etourdi, assourdi انصور

Étourdir, causer de l'étonnement, کټک Être étourdi, تختاً

قدى , نوم الوجع ,Etourdir la douleur, هدى .

S'Étourdir, v. pr., s'entêter de, باندوم.

S' Étourdir sur, se distraire de, عنوت من بالله 0. فتوت من بالله عنوب أن من بالله عنوب الله عنوب أن الله عنوب الله

Étouadissement, s. m., ébranlement du cerveau,

Etourdissement, au fig., trouble, Jes.

ÉTOUBNEAU, s. m., oiseau, ژرزور; plur. ; زرازير,

غربب مخارج عن العادة , ETRANCE, adj. com., غربب مخارج عن العادة

ETRANGEMENT, adv., Balel 30, 2016.

ETRANGER, ARE, adj., براني ; plur., باغراب و المنهى من المنها ; plur., براني من المنها عديد المنها المنها

Etranger, que l'on tire du dehors, - La.

Etranger, visiteur, خاطر; plur., وقار, plur., زوارر

Éтпансьемент, s. m., фіж.

ÉTRANGLER, v. s., jià 1.

Etrangler, v. n., اختناق أ. Etrangler en mangeant trop vite, نحتر O.

اکوان , plur. کون , plur. کون , plur. کاین , موجودات , plur. موجود ماینات , plur. کاین , فاتخاص , plur. شخص , plur. اشخاص , plur. شخص

الوجود , L'Etre, l'existence.

ETRES, s. m. plur., (d'une maison), ביים בשלבו. ÉTRECIB, v. a., ביים.

Éтвениве, v. a., 🚣 0. - с Т.

شد ـ حزقة , f., مثد ـ عزقة.

ÉTRENNE, s. f., présent au commencement de l'année, عدية.

Etrenne, premier débit, première recette, استفتاح. ÉTRENNER, v. a., donner des étrennes, بخشش فللم المنافقة. Étrenner, acheter le premier, فنح A.

Etrenner, v. n., recevoir le premier argent,

ÉTRIER, s. m., الكارة بركاب; plur., وكابات, plur., وكابات, plur., وكابات, Qui a le pied à l'étrier, qui est sur le chemin de la fortune, جرى, الباب, A franc étrier, جرى.

ÉTRIÈRE, s. f., courroie qui attache l'étrier, رُحْمة; plur. , زَحْم ,

. فَشُق _ محسة _ جبرة ، ETRIELE, s. f., أي

ـ تَبْر ـ 0. حسّ ـ قشق . ETRILLEB, v. a., قشق . 0. جبر الحصان

Étaiviène, s. f., courroie qui porte l'étrier, رُحْهة _ سيور, plur. رُحْهة _ سيور, Donner les étrivières, fouetter, ضربه سوط I.

Étrivière, au fig., traitement déshonorant, الهدل.

Donner les étrivières, بهدل.

Éтвогт, в, adj., peu large, حرج – طيق

Etroit, intime, ضادي .

Etroit, strict,

على الصيق ـ في الصيق . A l'etroit, adv.

Éтвоітвивит, adv., à l'étroit, فلي الصيق.

Etroitement, extremement, أحكماً - جداً

غلى التدقيق Etroitement, au fig., à la rigueur, على التدقيق.

ÉTRON, s. m., terme popul., قلوط ـ قلوط .

قرایة ـ مطالعة , Étuoe, s. f., travail, application, عطالعة على على على على على درس العلوم . انصب على درس العلوم .

Étude, soins, عجهاد اجتهاد. Mettre toute son étude à, غلاجهال

Étude, artifice, affectation, isilas - sici.

Etude, cabinet, مكتب.

ÉTUDIANT, s. m., écolier, عليذ _ مطالع .

ÉTUDIÉ, E, adj., fait avec soin, متقى _ متقون.

Étudie, feint, affecté, com.

ÉTUDIER, v. a., حالع ما ك . فرس . Étudier sous quelqu'un, على أحد عن A. الثان على أحد الكhomme qui étudie finit par surpasser le savant (qui se repose), الدارس يغلب الفارس

Etudier, observer avec soin, rus.

SÉtudier à, v. pr., ف جدّ في 0. _ في المجتنب في المجتن

Érut, s. m., بيت ـ كيس. Étui à aiguille, أبارة

ÉTUVE, s. f., lieu qu'on échausse pour faire suer,

ÉTUVER, v. a., laver en frottant, باطلی ب ÉTYMOLOGIE, s. f., origine d'an mot, أصل الكلية. ÉTYMOLOGIQUE, adj. com., يختص اصول الكلام.

EUCHABISTIE, s. f., مقدس مقدس باصول الكلام ... EUCHABISTIE, s. f., مقدس مقدس ... EUCHABISTIQUE, adj. com., المخص القربان مقدس ... EUCOLOGE, s. m., كناب صلاوات ...

عوانية جهنم ,Euxémides, s. f. pl., furies,

. طواشية , plur. , طواشي , delشية ,

ـ عافت ـ عافث ,EUPATOIBE, s. f., plante ترمنان ـ طباق ـ اوقطاريون,

Euruémīsma, s. m., trope, عربض.

Eupeonie, s. f., son agréable, عدُوبة نعم

Buphonie, ce qui rend la prononciation facile, coulante, اللفظ اللفظ.

الوبانة مغربية _ فرفور - فربيون ,Mauritanic

EUPHBATZ, nom de fleuve, نهر الفرات.

EUROPÉEN, NE, adj., غربي ; plur.; افرنسي.

بلاد الاوربا ـ بلاد الافرنج . EUROPE, s. f., بلاد الاوربا ـ بلاد الافرنج

ÉVACUANT, ÉVACUATIV, IVE, adj., (remède), دوا منقى

ÉVACUATION, s. f., décharge d'exerciments, etc.,

Evacuation d'une place, تخلية , خلو قلعة . استفرغ ـ الخرج , faire sortir ، استفرغ ـ الخرج . Evacuer , sortir de , خرج من ـ المخلى S'ÉVADER, v. pron., s'ensuir, ___ O.

EVALUATION , s. f. , estimation , ثنقوبم - نشيئة .

Évaluen, v. п., 👼. Voyez Estimen.

Evanciliquement, adv., Jizil ...

ÉVANGÉLISEB, ۷،۵، وعالى المذهب الأنجيلي 0. فعالى المذهب النجيلي 0. أنجيل

EVANGILE, s. m., النجيل; plur., اربع بشاير Mot de l'Évangile, chose qu'il faus croire, كلة من الأنجيل.

فارق فى البُحران _ مُغشى عليه , عارق فى البُحران _ مُغشى عليه , عارق فى البُحران _ S'Evanouia, v. pro., tomber en défaillance,

م عشى - عهى عليه - ٨٠ عهى - ٨٠ عبى مليه - ٨٠ عبى عليه الماعة عشى عليه على مثلة - عشى عليه على مثلة - عشى عليه

S'Evanouir, disparaître, عاب عن العين ١٠٠٠ أهب ١٠٠١ أهب ٨٠٠ أهب

ÉVANOUISSEMENT, 5. m., défaillance, ويُحدوان

Evanouissement, disparition,

ÉVAPOBATION, s. f., (de l'humidité), ישפגעל.

Évaporation, légèreté, (d'esprit), عُقة عقل.

ÉVAPORE, E, adj., étourdi, طايش ـ مخيول.

ÉVAPOREA, v. a., soulager (son chagrin), فقّ هـ ٨.

SÉvaporer, v. pro., se résoudre en vapeurs,

S'Evaporer, (tète), عقله الله عقله I.

ÉVASEMENT, s. m., ble".

Évasea, v. a., élargir l'ouverture, فلطح . Évaser un arbre, وسّع شجرة .

S'Évaser, v. pr., s'ouvrir, List.

Évasiv, ivz, adj., qui sert à éluder, تحاولاً.

. جواب محاولة, Réponse évasive

Evasion, s. f., fuite, هريبة.

Éveir, s. m., آنب Donner l'éveil, النبيهة.

فايق _ نسيه . Évenene, e, adj., vis.

50

Évertlen, v. a., tirer du sommeil, ا يقظ .. نته ..

Eveiller, egayer, شرح.

S Eveiller, v. ref., cesser de dormir, 50 I. -.A صحى - انتبد - استيقظ من النوم

EVENEMENT, s. m., issue, succès, בולה ב ב ביל ביל. عوارض , plur ; عارض , Evenement , fait , accident ے ادئہ ۔ A tout événement, phrase adverbiale, quoi qu'il arrive, مهما يحصل -على كل حال

Évent, s. m., (tète à), عقل طايش ـ عقل خفيف . Mettre à l'évent, exposer à l'air, حوى. # Donner de الفس , l'évent, introduire de l'air

Aventail, s. m., مراوح ; plur., مراوح .

EVENTAILLISTE, s. m., - ole ...

Eventaine, s. m., plateau d'osier, , eso.

ÉVENTÉ, B, adj., léger, طايش _ طايش _ الله l'esprit éventé, عقلم طاير

فركة العساكر | Éventer, v. a., faire du vent avec un éventail, حركة العساكر .. ارونه - هوی

Exposer au vent, Eyenter le grain, le remuer pour lui donner de l'air, هُوَى الغُلَّة ,.

Eventer, découvrir, فشف 1. Éventer la mine اقتاب سرعسكر سانقا ou la mèche, كشف المختبى.

S'Éventer, v. réf., se donner de l'air, 534".

S' Éventer, se gater à l'air, - all' A. - انفسد - انفسد إفسك اتلفد الهوا

فروحة, Éventoir, s. m., gros éventail, مروحة.

ÉVENTRATION, s. f., sortie accidentelle des vis-خروج الامعاء, cères

ÉVENTREB, V. a., Lydy O.

EVENTUEL, LE, adj., عارضى - غيدبى.

EVENTUELLEMENT, adv., Leus.

أساقفت , plur. ; إسقف , s. m. إساقفت ,

الجتهد في ـ قارف , S'Évzaruza , v. réf., a'efforcer

EVICTION, S. S., termededroit, eta on sale eta.

EVIDEMMENT, adv. , Low ! ..

EVIDENCE, s. f., e coep - died . Mettre en évi-اوضي -بين - اظهر ,dence

Evident, E, adj., خابن - واضع - ظاهر Etre ou devenir évident , التحقيق - التحيين - التحقيق . || Il est évident que , من المعلوم الواصمي ان

Évidea, v. a., faire sortir l'empois du linge, شال النشا

Evider, échanerer, قور.

ÉVIER, s. m., بلوعث المطبخ. ÉVINCER, v. a., déposséder, مضلع من ٨.

A. در من, عن - تجنب اجتنب من من A. - احترز عن - أحترز عن - أحترز عن - أحترز عن اجتناب الزذايل واقتنا الفصايل, rir les vertus, إلغ عن الصربة, Éviter un coup qu'on vous porte! S'Eviter, v. recip., 13-1.

Évocation, s. f., استدعا _ احسار.

ÉVOLUTION, s. f., mouvement de troupes,

Evoquea, v. a., appeler, faire apparaltre, וستدعا امر برفع دعوى الى . Évoquer une cause à الحضر -Ex, prép., ci-devant, L. Ex-général,

EXACT, E, adj., ponetuel, مضبوط _ صاغ _ مدقق Exact, fait avec exactitude, مضبوط, f C'est l'exacte مذا عين الحق vérité,

بندفيق و تحقيق _ بصبط , EXACTEMENT , adv. , بندفيق . .مثلد طيق , Exactement semblable

EXACTEUR, S. m., while.

EXACTION, s. f., and - db.

ב נפבה, s. f., attention ponctuelle, בפבה .ضابطة ـ تندقيق

Exactitude, précision, justesse, فبط - ضبط.

.افواط _ مبالغة , EXAGERATION , 8. 1. , غبالغة

Exagene, x, adj., qui exagère, مبالغ,

كبر عظم ما بالغ في Exacerea, v. a., كبر

EXALTATION, s. f., élévation (au pontificat),

Bxaltation, exagération, نعظيم. Exaltation, chaleur d'imagination, حاسة.

EXALTER, v. a., vanter, ماقع - فقم - عظم .

Exalter, porter à l'enthousiasme, حتى . اجس - حتى . Examen de conscience attentif et scrupuleux, علم الصير باجتهاد .

EXAMINATEUR, S. ID., dol.

A. Examiner une affaire d'examen, فحص الماره A. Examiner une affaire فحص الماره من الماره من الماره الماره

Examiner, considérer attentivement, Lis.

Examiner, discuter, we .

Exaspénation, s. f., 36;

Exaspénen , v.a., irriter , قاظ ـ زهنق أعاظ ـ زهنق الم

S'Exaspérer, v. pron., s'irriter, زوقى A. عاظ ما التعالية التعالق الت

EXCAVATION, S. f., Co.

Excavea, v. a., creuser, A.

Excepant, s. m., co qui excède, عابض - زايد.

Excéden, v. a., outro-passer, حارز - تعدى

عدئ I. O. Une somme qui excède cent piastres, مبلغ يزبد على مية عرش, بنيف عن مية غرش.

Exceder, fatiguer, importuner, اهلک ـ انعب

. اهلک من الضرب, Excéder de coups

S'Excèder, v. pron., faire quelque chose jusqu'à l'excès, l'extrême fatigue, اهلک نفسه ـ فرهد.

· Excellemment , adv. , بفضل _ بشرف .

Excellence, s. f., degré éminent de perfection, جودة _ فصل ـ سيو نيافة.

Excellence, s. f., titre d'honneur au-dessous de celui d'Altesse. جناب مصرة. A son Excellence le ministre de. . . , عناب حصرة وزير

. بنيافة, Par excellence, excellenment

Excellent, e, adj., très-bon, عظیم عظیم ـ فایق. Excellent vin, فایق

Excellentissime, adj., très-excellent, عظیم جداً. Excellentissime, litre d'honneur, كُلِّى النيافة. Excellentissime و فاق على فيره .

EXCENTRIQUE, adj. com., se dit des cercles engagés l'un dans l'autre et à centres dissérents, celly offende e destruire l'Aclèce.

شلاف - سوى - غير - الله Excepté, prép., hors, الله عبر - الله عبر الله عبر

استشنى ـ اخرج من ٤٠٠ استشنى ـ

Exception, s. f., Land. A l'exception, excepté,

. كلهم قاطبة , Sans exception ، ما خلا عن

فرط ـ زودة; Excès, s. m., ce qui passe les bornes; فرط ـ زودة

. افراط - انهاك , Exces, debauche

ظلم ـ تعدّى ـ شلّة ،Exces, violence

م بالزود ما بكثرة A l'excès, adv., outre mesure, بالزود ما يكثر التعايد

Excessif, ive, adj., qui excède les bornes, عالية ـ مفرط.

Excessif, violent, شدید.

. فوق الحدّ - للغابة - بالزود , Excessivement , adv. , عالم العابة - الغابة - بالزود .

Excipea de, v. u., راحتر على المتراكب

Excitatir, vz, sdj., propre à exciter,

Excited, v. a., faire naltre, provoquer,

Exciter, occasioner,.......

Exclamation, s. f., cri, عرفة. Exclamation de surprise, شهقسة. Exclamation de crainte, etc., تهاويل; plur., نهاويل

Excluse, v. a., empêcher d'être admis, ai A.

EXCLUSIF, IVE, adj., عيرة مانع لغيرة ـ مانع مانع لغيرة .

EXCLUSION, S. f., منع A l'exclusion de, منع.

EXCLUSIVEMENT, adv., à l'exclusion des autres,

Exclusivement, non compris, عير محسوب ـ غير محسوب .

Exconhunication, s. f., pa - copa.

Excommunié, e, adj., حروم.

Excommuniza, v. a., séparer des fidèles, сръ I.

Excorize, v. a., écorcher, L. A. - Excarent, s. m., july - july A. - Excarent, s. m., july - july A. - july - july

Exchémenteux, se, ou Exchémentitiel, elle, adj., دسخی - برازی

Excaetion, s. f., sortie naturelle des humeurs, قرم خروج المواد

EXCRÉTOIRE, adj. com., رشاح - للرشيع. Excrossance, s. f., وبادة لعمر.

Excussion, s. f., irruption, 3) 6.

Excursion, au fig., digression, judy discussion, au fig., digression, out let excussion, out let excussion excussion, out let excussion excussion.

معذرات اعتذار عصصف باعتذار عصصف باعتذار عصصف المعذرات Bans les excuses entrent souvent des mensonges, الله المعاذر يشوبها الكذب المعاذر يشوبها الكذب Mauvaise excuse, باطلة بطالة , Mauvaise excuse المعاذر باطلة بطالة ,

Excusea, v. a., justifier, disculper quelqu'un, عدر آرد. آء عدر

Excuser, pardonner, tolérer, صامح I. - عدر مامح I. - اعتبل احتبل

Excuser, admettre les excuses, عَبِلَ عَدْرِ A. Excuser, noi, النَّ عَيْرِ مُواحَدْ بَرُواجَدُ لَى; rép., عَيْر مُواحَدْ لَى

Excuser, dispenser de, es!

SExcuser, v. ref., se justifier, نبرر عبيض وجهه ـ تبرر . SExcuser de, se dispenser de, صنعدر من استعدر من .

SExcuser sur, على - احتج على اعتذر على - احتج

Exécnable, adj. com., horrible, عمروه . Exécrable, extrêmement mauvais, ادى جداً

Exechablement, adv., أينوع ردى جداً

Exicantion, s. f., horreur extrême, δίελ Ανοίτ en exécration, δίελ Α.

Execration, imprécation, Ziel.

Exécuen, v.a., by A.

EXECUTABLE, adj. com., أيعيكل.

Exécuter, saisir les biens, نبط لاموال 1.0.

Executer, faire mourir, قتل 0.

S'Exécuter, v. réf., faire les sacrifices nécessaires, ماهات ناها.

Exécuteur, s. m., qui exécute, منفذ الأمر Exécuteur testamentaire, وكيل على الوصية. Exécuteur des bautes œuvres, مشاعلي Exécuteur des basses œuvres, سراباني

Exécutir, IVE, adj. (pouvoir), qui sait exécuter, منفذ الاحكام.

ا اعضا الامر ـ نفاذ الامر ـ عهل ... Exécution, s. f., انتجام ـ تنكهيل

Exécution, peine de mort, قتل.

Executoiae, adj., terme de pratique, معهول بم

EXEMPLAINE, s. m., livre, نسخ ; plur., نسخ ; plur., نسخ ; plur., دسخ ; plur., دسخ ; plur., دسخ ; plur., دسخ ; plur., ملید ; plur., ملید الثال ـ معتبر

Exemplairement, adv., برجه معتبر.

Exemple, s. m., ce qui peut servir de modèle, Exemple : أمثلت , plur. ; مثال _ قواعد , plur. ; قاعدلا à imiter, مثال مثال الاعتمال الاعتمال عشل المثال المثال à imiter, مثال عام المثال المثال عليه المثال bien, هو قدوة الاخيار و اسوة الابرار, Exemple à éviter, أمثل به , العبرة , Faire un exemple sur, عبرة , مثل به T. _ بعد الله عبرة لون يعتب بر . [] Servir d'exemple, A نبع أثر رسنت الدين الدينة إلى الدينة الدينة عبرة ا قاعدة خط ,Exemple d'écriture اقتدى بعر Exemple, chose pareille, Ja. || Citer un exemple, اورد شاهدا

Par exemple, adv., It. Comme par exemple, کنجو _ مثل

اغاوات, s. m., sorte d'officier, اغاوات, pl., غاوات. معافی عرب , exempt, adj., qui n'est point sujet à, عرب Il est ما عليد _ سالم من _ منزلا عن _ بيخلو عن exempt de blame, ما عليه ملام. || Exempt de crime, برى من الذنب Nul n'est exempt de, لا يتحلو احد عن

EXEMPTER, v. n., es jast,

EXEMPTION, s. f., privilége qui exemple,

EXERCER, v. a., dresser, former à, حرب على. عود على _ علم

D. Exercer un راض , O. Exercer un جرد الفرس , cheval

Exercer un نصرف في حقد, Exercer un من قبر ال Exercer l'hospi مارس صناعة _ عهل كا, ا talité, في اكرم العيف . (Exercer sa cruauté sur, اظهر قساولا قلب في قليفت . [Excreer la patience de quelqu'un, la mettre à l'épreuve, امتحن صبرة.

S Exercer à, v. ref., s'instruire à, على - انترن على اندرب علي

بوذوا احدا | Exzactce, s. m., action par laquelle on s'exerce

ـ مستدمن ,Qui est en exercice .ادمان ـ رياضة (cheval).

Exercice, pratique, Les _ all اعدامة بوظيفة , Exercice d'une charge

Exercice, peine, fatigue, vi.

EXHALAISON, S. f., 15; plur., ", 15.

EXHALATION, s. f., opération pour faire évaporer. اتصعيد.

- تصاعد مند بخسار , الماعد مند بخسار , EXHALER , V. a., مند روایع طیبت . . ۸ طلع مند روایع مند درایع Exhalersa colère, sa douleur, المه ۸.

S'Exhaler, v. ref. , فالع _ الصاعد من A. S'exhaler (en parlant d'odeurs agréables), عبق A. - عبق O.

EXHAUSSEMENT, s. m., élévation, ele.

Exhaussen, v. n., élever, على A.

EXHÉRÉDATION, s. f., أرث منع من ارث

Exhébédea, v. a., déshériter, كرث A. قدّم مد A. عرض , Exhiber, v. a., montrer

Exhibition, s. f., représentation de, __ = = = = = = تقديم.

EXHOBIATION, S. f., بوعظة _ " Legal

EXHORTER, v. a., engager à, في القبار عط بالقبار على القبار القب aor., غار عليه ب عظ O. Exhorter au combat, الي القتـــال Exhorter à la mort, شجّع على الموت. EXBUMATION, S. f., ميث من قبر.

Exhumen, v. a., déterrer un corps, فرج ميث!

ExiceANT, E, adj., qui exige trop, . بطلب کشر

Exigence, s. f., besoin, تقتضى L'exigence du مقتضى الحال, cas,

Exigen, v. a., demander de droit ou de force, O. Exigez de vos gens qu'ils ملب من ـ طالبه ب قرط على رجالك أن لا ne molestent personne, تروض استدمن S'Exercer, se mettre en exercice,

Exiger, obliger à , اقتضى C'est là ce qu'exige de vous votre charge , كذا تنقبتني وظيفتك

Exigible, adj. com., بُطْلُب.

EXIGU, E, adj. sam., fort petit, قليل _ نزر.

Exiguité, s. f., petitesse, اللَّهُ مَا وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

Exil., s. m., bannissement, نفى. Exil en terme métaphorique ou mystique, عربة. الحيوة Ceux qui sont en exil dans cette vie, المتعربين في ها الحياة المتعربين في ها الحياة المتعربين في ها الحياة المتعربين في ها الحياة عربتي غربتي في عربتي غربتي في عربتي في عربتي

.مسركل ـ مثقى , Exile, B, adj. , مشركل ـ

EXILER, v. a., bannir, نفي I. ـ كال

S'Exiler, v. ref., au fig., بتغتر عدياً.

EXISTANT, E, adj., Soc.

EXISTENCE, S. f., Jeg.

. يوجُد , aor. , وجد _ . . كان , aor. , يوجُد

Exode, s. m., deuxième livre du Pentateuque,

.سفر النجروج

EXORDITAMMENT, adv., تون الحدّ الحدث الحدّ الحدث الحدّ الحدث الحدّ الحد

مطلع الكلام - فاتحة , Exorde, s. m.,

Exostose, s. f., tumeur osseuse, يأيدة عظمية.

Exorangue, adj. com., extérieur, de.

EXOTIQUE, adj. com., étranger, - , , , etranger, -

EXPANSIBILITÉ, s. f., faculté de s'étendre, فرش امتداد.

EXPANSIF, IVE, adj., qui a la force de s'étendre ou d'étendre, يبسط أو ينبسط

EXPANSION, s. f., état d'un corps qui se dilate, 3 | انساط | انساط |

EXPATRIER, v. a., dåb.

S'Expatrier, v. ref., مفش I. _ بنعرب.

EXPECTANT, E, adj.,

Expectative, s. f., attente fondée, انتظار.

Expectorant, e, adj., (remède), دوا يقطع البلغم.

EXPECTORATION, s. f., Distil.

Expectonea, v. a., chasser les humeurs de la poitrine, تنخم.

Expédiza, v.a., dépêcher, bâter l'exécution de, عَجْل _ انْجِز _ رُوج _ شَهْل.

Expedier quelqu'un, terminer promptement son affaire, انجز امرة - عَجَل عليه بقضا امرة - انجز امرة -

Expédier, tuer promptement, قلع.

Expédier, envoyer, [...].

Expeditive, ive, adj., prompt,

Expédition, s. f., envoi, alle 1 - lel.

Expédition, entreprise militaire, تجريدة.

Expédition, copie d'un acte, مورة جمة.

Expéditionnaine, s. m., copiste, بئالا.

Expérience, s. f., épreuve, تجربة; plur., آتجارب. Une longue expérience étend la raison, أطول التجارب زبادة في العقل riences sont infinies, إلتجارب ليس لها نهاية, prov. إلتجارب ليس لها نهاية prov. إلتجارب ليس لها نهاية ...

Expérience, connaissance acquise par l'ussge, فيرق. Qui a de l'expérience, مجرّب الأمور. Sans expérience, مجدّد غشيم.

Expérimental, e, adj., رجي عربي.

Experimenté, e, adj., per - jost ...

Expérimenter, v. a., éprouver,

Expert, z, adj., versé dans un art, Jac.

Expert, nommé pour faire un examen, اهل خبرة

Expertise, s. f., examen des experts, خشک.

Expertion, s. f., عثارة - تكارة - تكارة المستنفار - كفارة المستنفار - تكارة - تكارة المستنفار - تكارة - تكارة

EXPIRTOIRE, adj. com., دنگفیری ـ استغفاری.
EXPIRA, v. a., réparer une faute par une peine,
کفر ص ـ استغفر من ل

EXPIRATION, s. f., échéance, fin, ثيام وعدة . فروغ ـ فراغ

Expirer, au fig., finir, ترجت روحه A. فرجت الوعدة A.

٨٠ فرغ ـ

EXPLETIF, IVE, adj. (mot), de trop, اأشباعي الشباعي

EXPLICABLE, edj. com., بتغسر.

EXPLICATIF, 1VE, adj., حاليا

EXPLICATION, s. f., interprétation, # العبير - عبارة .

Explication, éclaircissement, olimbil.

EXPLICITE, adj. com., clair, formel,

EXPLICITEMENT, adv., en termes formels,

S'Expliquer, v. pro., s'exprimer clairement, بين , فسر ما في ضيره

S'Expliquer avec quelqu'un, avoir un éclaircissement avec lui, حكى مع الشي ـ . استىفهم منه الشي ـ . استىفهم منه الشي

EXPLOIT, s. m., action de guerre signalée, عطوة ; plur. , افعال ; plur. , فعال

ـ امر حضور قدام القاضي, Exploit d'assignation, امر بضبظ ـ مسك. Exploit de saisie, طلب

Exploitable, adj. com., qui peut être exploité,

Exploitable, qui peut être saisi,

Exploitation, s. f., = .

EXPLOITER, v. a., abattre, façonner, débiter les bois, __ball ______.

Exploiter, saire valoir par ses mains, المُتبَعَل Exploiter une terre, حرث الأرض O. Exploiter, v. n., faire des exploits, des assignations, امر بالحضور في الشرع,

EXPLORATEUR, s. m., qui va à la découverte, رايد,

Explorateur, espion, جاسوس.

طلقت ـ ثورة , Exprosion , s. f., éclat , قورة .

سفر بصاعة الى بلاد برا , EXPORTATION , s. f. , إ

EXPOSANT, E, adj., عارض أمرة.

Exposant, terme de mathématique,

منهى _ اعراض _ معروض . Exrose, s. u.,

D. عرض _ اورى Exrosen, v. a., mettre en vue, حرض _ اورى

Exposer, placer, tourner vers, عرض _ وجّه O. Exposé au midi, مقابل القبلة .

Exposer un criminel, اقامه للناس. Le promener par la ville, جَرس _ جَرْص.

ے خاطر بشفسہ S'Exposer, v. réf., se hasarder, عرض بشفسہ ل ۔ جازف

عروض - عرض ,exposer, عرض عرض - عرض عرض . - توربة -

Exposition , explication , - my - mys.

Exposition, abandonnement d'un cufant, تترك طفل في سكة.

Exposition, situation relative aux objets, alb.

Exposition , peine , تجريس _ اقامة للناس (promenade par la ville).

ـ قاصد ـ مرسـال ,Expaès, s. m., messager وساعى ـ قاصد ـ مرسـال).

Expaès, adv., à dessein, عهداً - أعاداً - أعاداً - أعاداً - بالقصد

بكلام واضح ,Expaessément, adv., formellement. مثلًا حتميًا .

- كلام نبر, بليغ , energique, فبر, بليغ

ابلغ ,Plus expressif شديد التعبير ـ كثير المعنى المنافة .

Expression, s. f., action d'exprimer en serrant, pec.

.عبارة _ لفظ , Expression , terme , غبارة _

Expression, représentation des traits, des passions, عيان ما في النفس ـ هية.

EXPRIMEB, v. a., tirer le sue en pressant, عصر I. في المنطق المنطق المنطق المنطق المنطق المنطق المنطقة المنطق

Exprimer, représenter, dénoter, فطن ب نروب وصف 0. ـ

S'Exprimer, v. pr., s'énoncer, نُكُلُّم

Ex-Professo, phrase adv., avec toute l'attention possible, مالعثنة

EXPROPRIATION, S. f., while last.

Expansatea, v. a., Util legister 10.

EXPULSER, v. a., من من A.

فى الظاهر , Faculté expulsive ، دافسع , Extéris . قولا دافعة

EXPULSION, s. f., دفع الخراج - دفع

مفتخر عظیم - زکی Exquis, E, adj., excellent, دفتخر

Exsiccation, s. f., desséchement, جفاني.

Exsuccion, s. f., action de sucer, oo.

Exsudention, s. f., i, - ching - con.

Exsuden, v. n., sortir en forme de sueur, ii I..

Exsuder, v. n., sortir en forme de sueur, نُرْسُدِ I. .

Extant, e, adj., terme de pratique, qui est en nature, بزيَّة.

EXTASE, s. f., ravissement d'esprit, السطال الدهال. الندهال الخطف بالروح الخرع المطل الخرع المطل المخرع المطل المحرود المطل المحرود المحرود

Extase, état de maladie, شبات.

Extasié, z, adj., Jose - added.

EXTASIER (S'), v. pr., tomber en extase, اندهل

EXTATIQUE, adj. com., classi - limil.

EXTENSIBILITÉ, s. f., bu _ sich.

Extensible, adj. com., qui peut s'étendre, عيد المائد.

EXTENSION, s. f., étendue, augmentation, و توسع - امتداد ـ توسيع

Extension, relachement, Lis. !.

Extension, explication dans un sens plus étendu, الوسيع المعنى - النفسيي

Extenuation, s. f., affaiblissement, etc., عزال عنف عنف عنف عنف المناء عنف ا

Exténuation, terme de pratique, L'alle.

EXTENUEB, v.a., affaiblir, اصغف _ اصنبى _ اسقم

Exténuer, terme de pratique, فلف _ فغف.

Extérieus, s., et Extérieus, s, adj., طاهر علم علم التعلق التعلق

A l'extérieur, adv., en apparence, عنى الناور .

Exterminateus, s. m., مدمر - مدمر

Extermination, s. f., File !:

Extraminea, v. a., delruire, ושור ב כתיין.

برائی - خارجی , EXTERNE , adj. com ، برائی - خارجی . . طفع - انطفا - اطفا - اطفا . .

Extinction, rémission d'un crime, الذنب.

Extinction, cessation, فراغ . Extinction d'une race,

Extingateun, s. m., Julius.

EXTERPATION, S. f., , se Els - lurinel.

Extrapea, v. a., arracher, détruire, قلع A. ـ مدر

EXTORQUER, v. a., prendre par force, ____ O.

EXTORSION, s. f., exaction, and _ _ _ _ ...

Extraction, s. f., origine, Jul.

Extraction, action de tirer, - |

EXTRADITION, s. f., remise de criminels à leur السليم مذنبين المكهم souverain,

EXTRAIBE, v. a., tirer, - أخرج - التحرج - التحريج d'un livre des passages, نقل من كتاب O. | Extraire la racined'un nombre, عدرعدد. Extraire, .شرح مصون كتاب _ لخص _ اختصر مصون كتاب _ الخص . Extrair, s. m., ce qu'on extrait d'un livre, Des extraits, des morceaux choisis. مشقول من كتاب tires de, المختلم

Extrait, analyse, abrégé, مختصر - تلخيص.

Extrait, terme de chimie, - روح .

EXTRAJUDICIAIRE, adj. com., hors des formes de la عرفى _ خارج عن قوانين الشرع ,procédure

EXTRAJUDICIAIREMENT, adv., sans observer les formes judiciaires , عرفيا - على غيرقوانين الشرع . EXTRAORDINAIRE, adj. com., Vale :- خارج عن العادة غربب ۔ غیر معتاد

Extraordinaire, s. (dans les comptes de dépenses), طاري.

خارجا عن العادة , EXTRAORDINAIREMENT, adv., العادة بنوع غربب ـ فوق العادة

EXTRAVAGANCE, s. f., folie, with - EXTRAVAGANT, E, adj., fou, pegen - aldem .مجانين , plar. , مجنون

Extravagant, contre la raison, صدّ العقل. .دردش ـ . I دنى ـ حاتى .Extravaguza, v. n., حاتى ـ

EXTRAVASATION OU EXTRAVASION, s. f., deb. Extravaser (S'), v. pr., sortir des vaisseaux,

٨. طفير

للغاية , Extaeme, adj. com., très-grand, excessif Froid . عاية السرور, Joie extrème . زايد - عظيم -برد لا بُطاق _ برد شدید للعایت ,extrème

Extrême, qui ne garde aucune mesure, 5 عن الحد

Extrêmes, s., opposé, ندد. Les deux extrêmes, les . كلافراط - امدان متقابلان , extremes

النهاية _ الغاية , L'Extrême, le plus haut point

EXTREME-ONCTION, s. f., sacrement, Donner l'extrême-onction à un malade, أخر مسحة ٨٠ مسير المربض بالزبست المقدس

EXTRÊMEMENT, adv., IJa - List.

EXTRÉMITÉ, s. f., bout, de, plur., plur., ld. Extrémité, le dernier moment d'une affaire, . Extrémité, le dernier moment de la vie, هرعلى اخرنفس , Il est à l'extrémité الخرنفس. Extrémité, excès, الهاية - عاية, Extrémité, vio-.ظلم _ شدّلا ,lence

Extrémité, le pire état où l'on puisse être réduit, اشد العيق _ عز الصقة

Extransèque, adj. com., qui vient du dehors, اجئبي ـ خارجي

EXUBERANCE, s. f., surabondance, 3)4;

EXULCERER, V. a. Voyez ULCERER.

Ex-Voro, s. m., j. i.

ÉZAN, s. m., appel à la prière chez les musulmans, :لاذان

Ézorésique, adj. com., caché, obscur,

FAC

F, s. m., sixième lettre de l'alphabet français, . حرف الفاء وهو السادس

FABAGELLE, S. f., plante, قرماني . FABAGO, s. m., plante, تقار النقلة.

FABLE, s. f., chose feinte, inventée pour instruire أمثال , plur ; مثل , plur أمثال .

Fable, fiction, chose controuvée, ~ حكاية مصنوعة

La Fable, les fables de l'antiquité, اساطير الأوليين. Fable, risée de, اهزو ل.

FABLIER OU PABULISTE, s. m., كامثال بصاحب plur., تهريج - الناكبت plur., تهريج .معلم صاحب كرخانة , FABRICANT, S. M., تعلم صاحب

FABRICATEUR, s. m., colis - colis - Fabricateur de fausse monnaie, زغلم

FABRICATION, s. f., J. - aio.

- كرخانة, FABBIQUE, s. f., lieu où l'on fabrique, معيل.

FABBIQUEB, v. a., faire, Jos A. - and A Fabriquer, an fig. fam., inventer, ونشرع.

FABULEUX, SE, adj., feint, __ من قبيل الاكاذيب والاساطير

FABULISTE, S. m., Jin Limo.

FAGADE, S. f., face, age.

- واجهة _ وجوة , plur. وجمة , côté , جهة _ زقاعدة , Face, facette, côté d'un polyèdre . ناحية قواعد , plur.

.وجوة , plur. , وجه , plur. , وجوة

Face, superficie des corps, 429.

FAC

Face, au fig., état des affaires, Ja. Faire face, être tourné vers, قابل.

Faire face, être en état de satisfaire à ses engage-.0 قام بها علید ,mens, etc.

Face à Face, adv., l'un devant l'autre, جمد لوجة المحدثي الحمد

En face, adv., en présence, agala. En face de, vis-à-vis de, غي مقابلة _ قصاد _ قبال Sa maison est en face de la mienne, بيتم مقابل بيتم.

FACETIE, s. f., bouffonnerie, Tombe - Culti:

FACÉTIEUSEMENT, adv., تنكيث.

FACÉTIEUX, SE, adj., bouffon, - Lin - 2540 -

FACETTE, s. f., petite face, (,); plur., (,).1. سودن _ اعاظ , FACHER, v. a., mettre en colère, اعاظ - حردان عليم , Qui est fâché contre quelqu'un ـ نصبان عليد ـ متسودن , مسودن عليد , منه مغبون عليد - محسور مند

Fdeher, causer du déplaisir, is 0 .- Le - Lou A. II.me ما هان عليه _ O. شق عليه _ II عز على _ ان fâche que, je suis fâché de, المعب على المادة ا _ يعز علتي أن _ Qui est fáché de quelque chose, محسور على شي

Se Facher, v. pro., prendre du chagrin, se mettre - اغتاظ - اخذ على خاطرة - انعتم من en colère, - نسودن مند , Se facher contre quelqu'un . نسودن Il s'est القهر عليه _ . A حرد عليه _ انتصر منه faché et est parti, وراح الخذنه الحمية وراح.

FAC

قهر عبنة, s. f., déplaisir, عبنة.

FACHEUX, se, adj., qui chagrine, مغمّ ـ صعب.

تقيل - مكذر, importun, عُقيل - مُكذر.

Edeheux, d'humeur bizarre, خلقه صيق.

FACILE, adj. com., aisé, المين مساهل مساهل من المين المام من المام المنافع على المجيع المنافع على المجيع المنافع على المجيع المنافع alisse aller facilement, اسربع المبيل

FACILEMENT, adv., Dogu.

FACILITÉ, s. f., منهولة Facilité de mœurs, سيّولة اخلاق

FACILITER, v. a., ما عليه عليه عليه عليه جسهل له ... FAÇON, s. f., manière dont une chose est faite, sa forme, مشكل عيل عيل عامة ...

Façon, travail de celui qui a fait un ouvrage, عبل مشغل مثل الشغل عبد . Prix de la façon, عبل مثل التفصيل و النحياطة . [Façon d'un habit ، التفصيل و النحياطة .

Façon, air, mine, مية.

Façon , invention , composition , فينفن.

Façon, manières contraintes, embarrassantes, nérémonie, نكليف; plur., اماثل ـ تكاليف. Sans façon, غير تكليف.

Façon, soin excessif, 250.

Façon , alléterie , بعددُة _ دلاعة .

De façon que, de sorte que, ف En aucune lacon, الداء قط.

FAÇONNER, v. a., faire, donner la façon, d.

.هندم ـ . ۸ عیل ـ

Façonner, orner, وضب و نظم - وضب

Façonner, labourer, مُغل A.

Faconner, former, accoutumer,

FAÇONNIER, ESE, adj., qui fait trop de façons, صاحب تنكليف عاصب تواثى

FAC-SINILÉ, & m., imitation d'une écriture, La sule".

Facteur, saiseur, commis chargé de négoce, Jesseur, faiseur, colo.

Facteur, celui qui porte les lettres, elm.

Facteur, quantité dont un produit est formé, Job les louis.

FACTICE, adj. com., تعنى _ صفناهى . Est-ce naturel ou factice? تخلقتر الا صنعة

FACTIEUX, SE, adj., بس احل العصب.

Faction, s. f., guet d'une sentinelle, заве.

Faction, parti, cabale, مُسم عصبة ; plur. فرق عصب : plur. فرق ; plur. فرق .

FACTIONNAIBE, s. m., qui fait faction,

FACTOBERIE, s. f., bureau des facteurs des compagnies de commerce, مكتب حاعات التجارفي الهند

FACTOTON OU FACTOTUM, S. III., jego.

FACTUM, s. m., mémoire,

علم ,FACTURE, s. f., mémoire d'un marchand, علم .

FACULTATIY, IVE, adj., qui donne la faculté, اقتداري.

Ficulté, s. f., puissance, vertu naturelle, قولاً طبيعية; plur., قوى النفس, قوى النفس.

Faculté, facilité pour bien faire, 8,30.

Faculté, propriété naturelle des plantes, خاصّة; plur., خاصّية مدواص.

Faculté, droit, moyen de faire, قدرة. Je n'en ai pas la faculté, دما اقدر على ذلك.

Faculté, corps de savans, . Le Telà.

Facultés, pl., biens, talens, moyens, ressources,

FADAISE, s. f., bagatelle, all.

Fadaise, ineptie, برادلا Dire des sadaises à quelqu'un, ئبارد عليم. FADE, adj. com., insipide, ما لم طعبة ما لم لدُة. En style plus élevé, عادم الطعبة ـ ما لم لدُة. Fade, au fig., qui n'a rien de piquant, بارد ـ بارد . ما لم طعبة .

FAGOT, s. m., بحرزة حطب - حزمة حطب. Fagot, au fig. fam., sornette, وقاعة - كذب الطلل - برادة

FAGOTER, v. a., mettre en fagots, حزم I. ـ غث O. Fagoter, arranger mal, مخيط

FAIENCE, s. f., sorte de poterie, عجيى - كاشى - تجيى .

FAIENCEAIE, s. f., fabrique, commerce de faience,
معيل العجيد

FAIENCIER, 1ège, s., يياع العجوى.

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, تاجر مكسور FAILLIBILITÉ, s. f., sujétion à l'erreur, كون تحث

Patelibilité, s. f., sujétion à l'erreur, حُون تحت الغلط.

قابل للغلط تحث الغلط , FAILLIBLE, adj. com., الغلط تحث الغلط . FAILLIB, v. n., faire une faute, une erreur, آل اخطے اخطے

Faillir, finir, manquer, انقص - انتهى 0. Faillir, faire faillite, انكسر

FAILLITE, s. f., banqueroute non frauduleuse, كسرة تاجر. Il a fait faillite de cent mille piastres, انكسر عن ميتالف عرش.

FAIM, s. f., وجة - جوعة - برعان. Qui a faim, مجاعة - جوعان. Qui a faim, nous wons très-faim, الجوع المجرع المختنا من الجوع (الكلب Faim canine, خفتان من الجوع (Celui qui compte sur le pain d'autrui, peut avoir

من اتكل على زاد غيرة طال, faim très-long-temps, من اتكل على زاد غيرة طال, prov.

FAINE, s. f., fruit du hêtre, عيش السواح, FAINEANT, E, adj., عليد, pl., كسال ; pl., كسال . بطل ـ تكاسل . FAINEANTEE, v. D., كسال ـ تكاسل . لادة . FAINEANTISE, s. f., قلل ـ كسل ـ علادة .

Faire un tour de promenade, دار دورة O. Faire une lieue, حار دورة I.

. صَلَّحِ الْفُرِشْدُ, Faire un lit, صَلَّحِ الْفُرِشْدُ, Faire une chambre, ونظّها

Faire, former, habituer à, مود على على علم .

Avoir à faire de, احتاج الى - اعتاز Je n'en ai

مالي حاجة فيد ,que faire

Ne faire que, الم يزل _ دايم _ ما له كلاً . Il ne sait que dormir, الم يزل _ Il ne sait qu'atter et venir, الم يزوح و يجيى _ ما له كلاً بروح و يجيى . ما فيد كلاً بروح و يجيى . اله اله اللاً بروح و يجيى . Il ne fait que de sortir, il vient de sortir, il de sortir, il vient de sortir v

Faire, contressive, faire semblant de, عيل معلى وحد المنتجة. Faire l'ignorant, مسير روحد كأنّد عهل روحه المشم حالد عهل حالد عشم على الطرش عهل حالد مربص, Faire le malade, تهارض - تهارض

. صور عدد , Faire, composer un nombre, عصور

Faire, publier, répandre, قال 0. _ أشهر أنه من On le faisait mort, قالوا عند, اشهروا عند أنه ميت

Faire, causer, attirer, سبب بال 0. - كان سبب 1. حصل له من - محصل له من الحدث مصل له من المحافظية المحظوظية المحظوظية المحلوظية المحلوظية المحلوظية المحلوظية المحلوظية المحلوظية المحلولية المحلوظية المحلولية المحلولي

بعطيك الخلية بعطيك. ال Faire sucr, عرقي المخلية بعطيك ون ال Faire rire, فتحك _ التحك الله Faire faire un habit à un tailleur, امر النحياط ان بعمل بدلة Faire faire quelque إ . وصى الخياط بعيل بدلة ـ chose à quelqu'un sans le payer, سخولا إلشي. Faire de l'eau, lacher de l'eau, اراق موية I. _ لير موبة. Faire ses besoins, ou seulement faire,

.I قضى شغل ـ .I زاح صرورة

Faire, prendre, recueillir, جع A. - A. O. Faire du bois, مع طب Faire des provisions, الزود - الحد ميراة

Faire cau, avoir une voic d'eau, انتخرق المركب المنادة. Faire, être séant, صلح A. - كالنق A. - كالنق A. - كالنق الم

Il fait, imp., Jul. Il fait chaud aujourd'hui, Il faisait beaucoup . اليوم حرّ صابر شوب اليوم de vent, کان الربے شدہــد 11 fait jour, , العلم الصوء - ذا الوقت نهار المارة الطقس عظيم , Il fait beau, صار الليل.

Faire, demander un prix, بعر 0. مام - 0. طلب سعر 0. بكم سامك ددا ? Combien vous a-t-il fait ce livre سامك سوم ,Il vous l'a fait bien cher الكتاب. - ایش لی فید Qu'est-ce que cela me fait? أيش بيطر ?Qu'est-ce que cela fait أبش على مند

ایش بینفع۔

C'est fait de nous, nous sommes perdus, lills. ر خلصنا ـ خلص , C'en est fait, tout est fini

Faire bon pour quelqu'un, منه A. _ كفل I. Se Faire, v. passif, être praticable, convenable, I. Cela ne peut se faire, عُول آ. Cela ne رهذا ما بيصير

Se Faire, avoir lieu, ol I. - Jes A. Si la paix se fait, حال الصلي ال

Se Faire, s'habituer, على - اعتاد على -

Se Faire, devenir, , ... I.

Se Faire, se bonisier, _ I.

Se Faire fort, repondre de, يُوكِل بِ.

Se Faire, v. pr., s'exécuter, نفذ A. ـ ند I.

Se Faire, embrasser un état, Je A. Il s'est fait . تعلُّق بكار النجارة - عيل نجّار ,charpentier

Homme fait, dans l'âge mur, مجل كامل, Fait, cuit, mur, Come,

Fait à, habitué à, متعود على.

Bien fait, d'une taille bien proportionnée, . قبير الخلقة, Mai fait, الخلقة

صنع _ على FAIRE, s. m., manière de faire, على .

FAISABLE, adj. com., possible, يصير - بُعهل.

FAISAN, s. m., oiseau, عيث برى ـ قيم ديك

FAISANDEAU, s. m., jeune faisan, فرخ قيم.

FAISANDEA, v. a., faire acquérir du fumet au gi-ذيل الطير bier,

FAISANDERIE, S. f., Limit I ...

FAISANDIEB, S. M., بياع قيع.

FAISANE, S. f., L.

FAISCEAU, s. m., amas, L.

FAISEUR, SE, S., Jle - elio.

FAIT, s. m., action, ist; plur., lest et عيلة; plur., اعيال et عيالي. Sur le fait, en flagrant في معصية مبيئة. délit,

- قضایا , plur ; قضیة - مجرى , plur ; plur و , Venez au fait, وقعت _ وقابع , Plur., وقيعــة والحاصل - احكى الزُيد

Fait, ce qui convient à quelqu'un, خرج - غرض. ما هو خرجي , Cela n'est point mon fait

. . حاصل ـ قسم , Fait , part , avoir

Dire à quelqu'un son fait, منه خافي منه و ما خافي Hauts-faits, s. m. plur., exploits , سطوة ; plur., مزايا Hauts-faits, par ironie, crimes, سطوات. Voies de fait, violences, بضرب.

Ltre au fait, bien instruit, عرف جيدا I. Mettre عرق ب - اخبر ب - فهم - علم ,au fait

Prendre fait et cause pour quelqu'un, عيد غيرة.

De fait, adv., en effet, عن المعلوم في الواقع الواقع العقيقة

En fait de, adv., en matière de, فيما يخص . Si fait, adv., fam., oui, بلكى ـ اى نعم . Tout-à-fait, adv., entièrement, تاله قال.

FAITE, 5. m., d'un édifice, مشرف ; pl., مشارف ; pl., مشارف ; pl. مشرف ; pl. مشارف ; pl. مشرفت .

Falte, au fig., le plus haut degré, ale.

FAIX, s. m., أجال ; pl., اثقال , pl., وأد ; pl., إجال .

. فقرا , plur. ; فقير , plur. ; فقير ,

FALACA, s. f., instrument de supplice, Sil.

FALAISE, s. f., côte escarpée garnie de landes à sa base, قيوق ; plur., قيوق.

FALBARA, s. m., bande d'étoffe plissée, نغربع. FALLACIEUSEMENT, adv., بغشّر.

FALLACIEUX, SE, adj., trompeur,

الفزق بعيد الأخرى الفزق الأخرى الفزق الأخرى ما Pen s'en est fallu que, الفرق الأخرى الماد الولا قليل Pen s'en est fallu qu'il ne l'ait tué, المان قتل كان قتلد الفسلا عن ال المان ا

فرانيس , plur. ; فانوس , FALOT, s. m.

FALOURDE, S. f., -ba hoja.

FALSIFICATEUR, S. m., yoja - dej.

FALSIFICATION, s. f., بغش ـ زعل ـ تزوير, ... FALSIFIER, v. a., contrefaire, رُور

Falsifier, alterer par un mauvais melange, عشن O.

FAMÉ, z, adj., عينه مليح. Bien famé, مسينه مليح. الا

FAMILIARISER, v. a., accoulumer, Je Je.

Se Familiariser, v. pro., s'accoutumer, تأنس ب بالنس ب النسود على , مع له النعود على , مع له النعود على , مع له الناس الحرب إلى النائس الساك مع الندم مع مع الندم مع مع الدمم مع الدمم مع النائس الساك مع الندم مع الندم مع الندم مع النائس الساك مع الندم مع الندم مع النائس الساك مع الندم مع النائس الساك مع الندم مع الندم مع النائس الساك مع الندم مع النائس الساك مع النائس الساك مع الندم مع النائس الساك مع الندم المنائس الساك مع الندم مع النائس الساك مع الندم المنائس الساك مع النائس الساك مع الندم المنائس الساك مع النائس الساك النائس الساك الساك المنائس الساك الساك الساك المنائس الساك الك الساك الك الساك الك الساك الس

Se Familiariser, prendre des manières trop samilières, ما طبع في - أخذ دالة - 0 اخذ وجه A.

Se Familiariser avec un auteur, صارَ يفهم I.

Familiarité, s. f., manière familière, دَالَّدُ عَلَى دِالْلُ

Familiarité, habitude, انسة _ اعتباد. Familiea, فقد, adj., qui a une habitude avec, سنا.

Familier, qui a des manières samilières avec, متدلّل على.

Langago, style familier, كلام ساير.

ا المجين م المجين على المجين المجين

FAMILIÈREMENT, adv., יגולה. En user familièrement avec quelqu'un, ג'נגלע على.

Famille, s. f., les personnes d'un même sang, Jal.

Famille, race, maison, ابيث الله. Enfant de famille, من بيت الابر الناس.

Famille, toutes les personnes d'une même maîson,

FAMINE, s. f., disette, __ = = ====.

بغوانيس ; plur., فوانيس ; plur., فوانيس ; plur., فانوس ; fanal, seux pour éclairer les côtes, كنارى القرى

FANATIQUE, adj. com., passionné jusqu'à la fureur pour la religion, etc., مشديد الغيرة على الدير.

حرّك فيد الغيرة على الدين ... FANATISEB, V. B., صير غيور على الدين ـ

FANATISME, s. m., zèle outré en matière de religion, etc., غيرة زايدة في كل شي.

ورق ناشف يسقط من ، FANE, s. f., feuille sèche من الشعبر ا

FANER, v. a., flétrir, فشَّف اذبل ـ المبارة ا

Faner, tourner et retourner le foin, قلُّب.

Se Faner, v. réf., se flétrir, نشف A. _ غبل O.

FANE, E, adj., المناف _ فالناف.

FANFABE, s. f., concert de trompettes, etc., نوبة. Sonner des fanfares, نوبة, 2000.

شكار روحه مطنب في حالم ,هياص مطنب في الم

EANFABONNADE, S. f., acade _ jemil.

FANFRELUCHE, s. f. fam., bagatelle, alla.

FANCE, s. f., boue, du - des.

FANGEUX, SE, adj., Joe oll - equ.

Fanon, s. m., peau qui pend sous la gorge du taureau, غنطلة البقر لغود; plur., طنطلة البقر.

Fanun , barbes de baleine , عربش الحوت .

FANTAISIE, s. f., esprit, idée, بال ـ خاطر, Il lui vint en fantaisie, بال خطر في باله O.

Fantaisie, désir, gout, sold - alle - كيف - مواد - خاطر

على كيفي ،A ma fantaisie ، هوى

Fantaisie , caprice , وسواس .

FANTASQUE, adj. com., capricieux, bizarre, موسوس ملطوش - هواپي - حالاتي -

FANTASSIN, s. m., soldat à pied, وراب ; plur., وراب ; وراب ورابة ـ راجل ـ قرابة .

FANTASTIQUE, adj. com., chimérique, خيالي.

FANTOME, s. m., vaine image, كُيَال - خُيَال - فيال.

FAON, s. m., petit d'une biche, لشر); plur., ارشا).

FAQUIN, s. m., homme de néant, cauca.

Faquin, élégant, غنادرة; plur., غنادرة.

FARCE, s. f., ce avec quoi l'on farcit, and.

Farce, chose bouffonne, Taries alla - Taries

.تهو بيج -

FANCE, adj. com., drole, تكتة عندون

- مسخن - نُكتى ، FABCEUR, s. m., bouffon, قشير - مسخولا - مهرج

FARCIN, s. m., maladie, اسراجا.

FARCIA, v. a., remplir, حشي I. Concombres farcis, خيار محشي

Se Farcir, v. ref., se remplir l'estomac avec excès, مرحة ـ . . كبس المشي روحة ـ . . كبس

FABD, s. m., poudre, pâte pour peindre la peau, المفيداج - حسن بوسف - جراة

وواق , Fard dans le discours

Fard, dissimulation, imil.

FARDEAU, S. m., Ja; plur., Jal.

الوجه ب الوجه ب الوجه ب الوجه ب الوجم الوجم عنف - حير الوجم الوجم الوجم الوجم النورزق - تحقف النورزق - تحقف النورزق - تحقف النام ا

Farder, donner un saux Instre, déguiser, وَوَقَى - وَوَقَى اللَّهِ عَلَى اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللللَّهِ الللَّا

زوق ۱. با طلى كلامه Farder un discours

FARFADET, s. m., lutin, چنى; coll., جن.

FARFOUILLER, V. a., صحف - مركش -

FARIBOLE, S. f. Cam., is switched.

FARINE, s. f., القيق - طحين. Farine de sésame, دقيق - كهاجة. Farine de première qualité, المحينة. Farine de seconde qualité, المحينة

sième qualité mélée de son, کشکر د څوشکا ا de farine, زهر الدقية; [Fleur de farine de froment, .سيمد

FARINEUX, SE, adj., de la nature de la farine, . دو دقيق

بياع دقيق , FARINIER, s. m., marchand de farine FAROUGHE, adj. com., sauvage, صشى موتصش .نافر ــ

. باط حشيش , sous le bras

FASCINATION, s. f., July _ ,

FASCINE, S. f., - ta ; plur., plur., .

FASCINER, v. a., ensorceler, Lund - A.

Fasciner, au fig., charmer, A.

FASEOLE, s. f., legume,

FASTE, s. m., vaine ostentation, 33.

Fastes, au pl., registres historiques, المخيار

. دفاتر الوقايع - تواريخ -

FASTIDIEUSEMENT, adv.,

FASTIPIEUX, SE, adj., qui cause de l'ennui,

FASTURUSEMENT, adv., 255.

FASTUEUX, SE, adj., qui a du faste, asse - alo.

قلحس _ رقع , FAT, adj. et subst. , impertinent, sot

احيق -

- محتوم , FATAL, E, adj., marqué par le destin . الأجل المحتوم , L'heure faiale ، مقدّر

Fatal, funeste, malheureux,

.مدهب القدرية , Fatalisme, s. m., doctrine

FATALISTE, s. m., qui attribue tout à la fatalité, .قدرية ,plur., قدري

القصا و القدر , FATALITÉ, s. f., destinée inévitable .تقدير ـ

FATÉMITES, s. m. pl., princes descendans d'Ali, الخلفا الفاطييين

FATIGANT, E, adj., ____.

FATIGUE, S. f., - xv.

FATIGUÉ, E, adj., t. d'arts, sans légèreté, sans fraicheur ou netteté, مكتل.

Fatigue, las,

FATIGUER, v. a., donner de la fatigue, ____. Je suis fatigué, انا تعبان.

Fatiguer, au fig., ennuyer, importuner, Jal -المجر- ازعم

Se Fatiguer, v. réf., se lasser, نعب ٨٠ ـ كلّ ما تعبت وانا أروح FASCICULE, s. m., ce qu'on peut porter d'herbes Je suis satigué d'aller et de venir, تعبت وانا أروح واجي.

> Fatnas, s. m., amas confus, عفش ـ شعر. Fa-. حشو و الطويل ,tras de paroles

جاقة _ , قاعة , FATUITÉ, s. f., impertinence

FAUBOURG, s. m., partie d'une ville au-delà de ses حارة برانية - صواحى مدينة , plur ; صاحبة , .صوایع , plur ; صابع برانی .

FAUCHAISON, s. f., temps où l'on fauche, رامن الحش

FAUCHÉE, s. f., ce qu'un faucheur coupe en un jour, ama.

FAUCHER, v. a., couper avec la faux, , a O. -.آ قصل

قصال .. حشاش , m., فصال .. قصال.

FAUCILLE, s. f., iman _ Jain _ Jlean; plur., مقاصيل.

تنقور , plur. , صقر , plur. , صقر (Barbarie) طير الحرّ - بازات, plur., باز

FAUCONNERIE, s. f., 2; b.

صقار ـ بزادرة , plur. بازدار , plur. صقار ـ بزادرة .

FAUVILIER, v. a., faire une sausse couture à longs points, Jlh.

Se Faufiler, v. ref., au fig. fam., s'insinuer, وَ فِنْ اللهِ المَّالِيَّا اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ المَالمَّ المَّامِلْمُ اللهِ الل Se Faufiler, se lier, ما أنشبك مع

FAUSSAIRE, s. m., qui fait de fausses écritures,

FAUSSEMENT, adv., contre la vérité, بالكذب.

Fausser, enfreindre, violer, خارج تا الشنع در الشنع المعادية المع

Fausser la compagnie, la quitter, ne pas s'y trouver après l'avoir promis, مَدْبِ الْحِيعِية.

FAUSSET, s. m., voix aigue, حالى عالى

Fausset, brochette pour boucher. Jus.

FAUSSETÉ, s. f., qualité de ce qui est faux; chose fausse, عَدْ يَدْ - رُورٍ.

Faussete, duplicité, hypocrisie, منافقة.

FAUTE, s. f., péché, manquement contre le devoir, خطاباً; plur., خطاباً ذنب ; plur., خطاباً ذنب معنولاً على خطاباً خطابا

saute, erreur, خلطة - تاء فولا - زلم علطة.

Faute, disette, manque, قص عدم - قص Une chose nous fait faute, القصنا شي On eut faute de الفاقل On eut faute de الفاقل العنطة الفلوس Faute d'argent, العدم الفلوس عدم المقدرة Faute de moyens, العدم الفلوس Sans faute, adv., immanquablement, من كل بدّ Fauteuit, s. m., ومندلي - كراسي ; pl., كرسي Fauteuit, s. m., qui favorise un parti, une opinion, معين ل - داعي العصب معين ل - داعي العصب

FAUTIF, IVE, adj., sujet à faillir, blul العام .

Fautif, plein de fautes, غلوط ـ مغلوط ـ ملان غلط ـ مغلوط ـ منان علم علم ـ مغلوط ـ مغل

Fauve, adj. com., qui tire sur le roux, مزعفر.

Bêtes fauves, plur., cerfs, daims, hiches, la.

HAUVETTE, s. f., oiseau, علير الديوث.

FAUX, s. f., instrument pour faucher, مشحه ـ الجناد ـ منجل

Faux, s. m., le contraire du vrai, کذب. Faire un faux, produire une pièce fausse, rendre un faux témoignage, عثم خط مزور A.

A faux, adv., faussement, injustement, en vain, في الباطل.

FAUX, SSZ, adj., contraire au vrai, بأطل ـ كذب باطل ـ من غير اصل ـ زور ـ كذاب ـ . ما لم اصل ـ من غير اصل ـ زور ـ كذاب . Fausse nouvelle, خبر بلا اصل Fausse doctrine, شهادة زور , Faux témoignage . مذهب باطل . إجتاكاذبة , جقائدية .

Fau.e , mal appliqué , غير مطابق .

Faux, postiche, عيارة ميارة Faux chereux, عيارة

Faux, discordant, غلث.

Faux, perfide (homme), موجهین - موجهین - ماکر د در لسانین

FAUX-Accond, s. m., faux tou, 3134.

FAUX-BOND, s. m., (Faire), manquer à ses engagemens, خالف الوعد.

FAUX-Cour, s. m., ou coup faux , غربة خابة.

FAUX-EMPLOI, s. m., بناوف كذب بالمصروف

FAUX-FEU, s. m., amorce qui brûle sans que le coup parte, تَكَذُّت.

FAUX-FRAIS, 5. m., plur., petites dépenses, مصروف هالك

FAUX-Faiae, s. m., traitre, الح خابر.

FAUX-FUYANT, s. m., endroit détourné pour s'évader, de.

Faux-Fuyant, fam., défaite, چج ; plur., ججج. Faux-Joua, s. m., lueur fausse, ضد النور

ضراب كيبيا - كيماوى , s. m. , دمراب كيبيا - كيماوى .صناع معاملة زغل ـ قليزان ـ

عثار _ عثرة , FAUX-PAS, s. m., pas mal assuré, كثار _ عثار .

Faux-Pas, au fig., faute, 3;.

. كرمشة , FAUX-PLI, s. m., pli deplace

FAUX-PRÉTRE, s. m., je,

FAUX-PROPHÈTE, s. m., بنے کڈاپ.

FAUX-SEMBLANT, s. m., apparence trompeuse, . بهتد - اظهار خلاف ما في الماطن - صورة

شمود , plur. ; شاهد زور , FAUX-TÉMOIN, s. m. , وز أفضال , pl., فضل , FAVEUR , s. f., grace, bienfait , فضل . انعام , :plur ; نعم ..

Faceur, marque d'amour de la part d'une femme, د اشارة حس Les faveurs d'une femuse, sa possession, J. . . Accorder ses faveurs, .0 حاد بالمصل

قرب _ قبول _ معزة _ جاء , Faveur, bonnes graces هو في عبن الأمير , Il est en faveur auprès du prince له جاة و معزة عند الامير_ اله جاة و معزة عند الامير_ prince, نزل من عين الامير I. || Prendre faveur, . I. O. علا شاند

Faveur, crédit, puissance, je _

. كثير لاولاد ولود ـ فاسل , Paveur, protection ظهر . Il a obtenu cet emploi neration فاسل . - اخذ المنصب بقوة الظهــــر , par faveur ا خال بالخواطر Aujourd'hui la faveur l'emporte ابناء الدهر ما يقيمون الفصل sur le mérite, بتوفيق الله Par la faveur divine , بل يقمون الظهر

A la faveur de, adv., Lel. A la faveur de la .و سنر عليه الليل _ تحت الليل ,

En faveur de , adv., en considération de , ou de - نظرا ل _ رعاية ل _

En faveur de, au profit de, تفعة _ J. Il décida en saveur d'un tel, حكم لفلان.

FAVORABLE, adj. com., propice, موافق Vent fa-ريي موافق , عدل ,vorable

Favorable, avantageux, 250.

FAVORABLEMENT, adv., نقبول. Traiter 'quelqu'un .عامله بالذي احسن favorablement,

FAVORI, TE, adj., -----.

Favori, s. m., qui tient le premier rang dans les faveurs d'un prince, نديا ; plur., ندما

FAVORISER, v. a., traiter favorablement, قبل A. مقبول عند الأمير, Il est favorisé du prince

- ساعد _ اعار _ وفيق Favoriser, aider, .0 شد ظهره

Favoriser, être favorable à, مال الي _ وافق I. الم يهيل الى هذا الراي هذا الراي عندا الراي الله عندا الراي المالية ا Favoriser quelqu'un de, lui accorder, كرم عليه ب ـ ب عليه ب Les grâces dont tu as favorisé les . الانعام المتفصّل بها على عبادك , serviteurs

Féan, plur., Féaux, s. m., sidèle, terme de chancellerie, صادق.

FÉBRIFUGE, s. m., qui chasse la sièvre, دافع للحيي

FEBRILE, adj. com,, 50.

Fécale, adj. fém., de l'excrément, حزازي.

Féces, s. f. pl., lie, Jab _ 1 15.

FÉCOND, E. adj., qui produit beaucoup par la gé-

Fécond, fertile, بحضه - بيحف.

.مكثر, (Fecond, qui produit beaucoup (auteur), مكثر.

Fécond, qui fournit beaucoup (sujet, matière), واسع - كثير الثهر

FÉCONDANT, E, adj., qui rend fécond, القيح - لقاح - تخصيب , Fécondation , s. f. , بناقيح - لقاح -

FÉCONDEB, v. a., rendre fécond, fertiliser,

FÉCONDITÉ, s. f., Los _ Stille

FÉCULE, s. f., partie farineuse des graines, des racines, دقيق.

Fécule, sédiment de liqueur, , &.

امترتب عكر, chargé de lie عكر, عكر مترتب Fédéartif, ve, adj., de l'alliance, حاتحادي. FÉDÉBATION, s. f., alliance, Slail. Fénéné, عرب متحالف بالفرق على المتعلق المتعلق

Fee, s. f., divinité imaginaire, منية.

FÉRRIZ, s. f., art des fées, très-beau spectacle, .صنع الجن - سحر

FEINDRE, v. a., simuler, - 2 - 1. Feindre de la joie, اطهر السرور Il seignit d'aller à la chasse, الله الصيد وحه رايع الى الصيد seignit une maladie, عبل حاله مربض - تهارض

.صنع ـ دلس , Feindre, inventer, controuver روازن , plur. ورزن _ طاقة | - اخفى ما في ضميرة , plur ; ورزن _ طاقة | ۸ بهت ۵۰۰ مکر

Feindre, boiter, عرج مرج مرج ما

بهتد _ مكر _ صلة , artifice, عليه _ مكر .

FELER, v. a., fendre, A.

Se Feler, v. pro., jeil.

Fale, E, adj., مشعور Cerveau felé, عقل مشعور

FELICITATION, s. f., compliment,

FELICITE, s. f., alia et Falla - Falla.

Se Féliciter, v. rés., s'applaudir de, فرح ل ٨. . استبشر ب

FÉLORIE, s. f., perfidie, تالخ.

Filouque, s. f., petit batiment, il.

FLLURE, s. f., fente, , lemil.

انتابة ـ انائى , plur ، انتابة ـ انائى , PEMELLE ، s. f. ، وانائى ، انائى ، ا

FEMININ, E, adj., شنوه.

FÉMINISER, v. a., terme de grammaire, cil.

نسوان ct فساء ,pl., مرة _ امراة ct نسوان . حربم; coll., حربم. Les femmes du pacha, الحرم ,L'appartement des femmes الماشا Bonne femme, femme dgée, مرة عجوزة, Femme de chambre , فراشة

. أمرأة مزوجة , Glie فروجة Feinme , oppose à fille , أمرأة

إجل خش , s. m., homme efféminé, جل خش إجل Fémun, s. m., os de la cuisse, عظم الفخد. FENAISON, s. f., temps auquel on coupe les foins, . زمن حش الحشيش

Fendeur, s. m., - si,i.

FENDRE, v. a., diviser, couper en long, , A O. -I. Fendre du bois فلع مـ . A فرع فرع العطب

Se Fendre, v. réf., s'entr'ouvrir, انشؤ .

FÉNER, v. a., sécher le foin, الشف الحشيش

FENÉTAAGE, s. m., les fenêtres, فالمالك

FENÈTEE, s. f., ouverture pour donner le jour,

Fenétre, sa sermeture en bois et verres, Sin,

FENOUIL, s. m., plante aromatique, , , . - 8 - -بسباس - رازبانج

FENOUILLETTE, s. f., sorte de pomme, فنف من التفاح.

.عرقي الشير , Fenouillette, eau-de-vie de fenouil, عرقي الشير FENTE, s. f., ouverture faite en fendant, 34; plur., فلق ـ شقوق. Fente, ouverture à une porte ou à un mur pour regarder, در اخيش; pl., در اخيش.

Fentes, gerçures des rochers, des mines, des.

FENUGREC, s. m., plante, The - Thinks. FEODAL, E, adj., qui concerne les fiefs, will

FÉODALEMENT, adv., U.J....

FÉODALITÉ, s. f., droits de seigneurs à foi et hom-انسيبد , سيادة على الشعب , mage

Fra, s. m., métal, مديد. Morceau de fer, outil en fer, בגעגא. || Chaque être trouve dans son espèce l'instrument de sa destruction; le ser même est dé-كل شي لد افتر من جنسد حنى truit par la lime, الحديد يسطو عليم المبرد المبرد المبرد المبرد c'est-à-dire, c'est faire : انضرب في حديد بارد des efforts inutiles. | Tête de fer, homme de fer, opiniâtre, عثيد عقيقى Homme de fer, Ferme dessein, قصد حقيقى Homme ferme en ses robuste, Seeptre de fer, gouvernement très-dur, حديد , فضيب من حديد

Fer d'une pique, d'une stèche, etc., أنصل; plur., . نصول ود الصال

Fers, au pl., chaines, menottes, j; plur., رناجير.

Fers, au fig., captivité, jul - jun.

Fers, engagement d'amour, - 31.

.صفير - صفيحة بيضا - تنك ,Fer-blanc, s. m., حفير Fer à cheval, demi-cercle, 3 شكل هلال

Fer de cheval, plante, just lei.

Fer de cheval, olasi, plur., plus, - James (Barbarie).

Fer pour repasser, So.

FERDLANTIER, S. In., Sim.

FERIE, s. f., jours où l'on ne travaille pas à cause des fêtes, أيام بطالة.

بمن غير نزاع ,sans combat, عير نزاع ,. Fenlen, v. a., plier (les voiles), de I. _ J O FEBMACE, s. m., prix du loyer, 15 1.

FERME, s. f., bail ou louage d'un bien, etc., Donner ou prendre à serme. Voyez التزام _ البجارة AFFERMER. | Ferme de certains droits ou marchés . اقلام , .plur ; قلم

- الترام, domaine, batimens loués à ferme, الترام (turk) حفتلک

. Tenir ferme, faire ferme, أيت الماكن _ ثابت Ferme, assuré, عاكري _ ثابث. Un regard ferme, . نظر من لا بنحاف

.ماكن _ قوى Ferme, fort, robuste,

Ferine, compacte et solide, ماكر _ صلد ,

متين ـ ثابت , Ferme, constant, inébranlable, تابث.

desseins, مرجل صاحب حزم

Ferme, droit et solide (esprit), مكين _ مكين Ferme, énergique (style), بلبغ.

Ferme, adv., fortement, بشدة _ بعض

الشدة ! Ferme! interj., courage!

FERMEMENT, adv., avec fermeté, invariablement, بحزم - محکها - بثبات

FERMENT, s. m., levain, эф.

Ferment de haine, sujet de haine, " acle "

FERMENTATIF, IVE, adj., pos.

FERMENTATION, s. f., mouvement interne d'un liquide qui se décompose, اختيار.

Fernnentation, au fig., agitation des esprits, هيجان

Fermenter, au fig., s'agiter, 7 la I.

Fевмев, v. a., clore ce qui est ouvert, ______ . Fermer unc porte, غلق ـ . . قفل ـ قفل باب _ سكر باب ، علق باب _ سكر باب المبق كتساب المبق كتساب greniers, جروا على انابرهم O. ∦ Fermer la main, ال عبض عينيه , O. || Fermer les yeux منيق الله Fermer les yeux sur quelque chose, faire semblant de ne pas la remarquer, على على على أغضى . || Fermer la bouche à quelqu'un, le réduire au silence, أختم !. | Fermer la bouche à quelqu'un, ou l'engager à fermer les yeux sur quelque abus, wi. Fermer ses habits (en signe de respect), تلكم -لهلم ثيابه

Fermer, plier, de I. Fermer une lettre, .طوی مکتوب

Fermer, lier, b, 0.

Fermer, boucher, clore, J. O. Toute voie de طريق النجاة في وجبهم , salut est fermée pour eux Fermer le chemin, au fig., ôter les مسدود

moyens do succès, بنسكر من الباب به الطرق من السكر النقاع الطرق السكر النقاع السكر النقاع السكر النقاع الن

Se Fermer, v. pro., نسكر _ (en parlant d'une fleur) عربة _ (en parlant d'une plaie) مربة O. مربة I.

Feameté, s. f., état de ce qui est ferme, solide,

Fermeté, assurance, courage, بأت القلب ـ قرة قلب ـ جلد ...

Fermete, résolution invariable, عزم – حزم. FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, قُعُل. Fermeture, action, moment de fermer, نسكير - شُكير. قُعُل.

FERMIER, ière, s., qui prend à ferme, متأجر.

FERMOIR, в. m., agrafes, etc., см.

Fевимивоис, s. m., bois de Brésil, . ё.

Fenoce, adj. com., (bète), كواسر, plur., كواسر; plur., ضوارى; plur., ضارى

رجل قاسى مثل الوحش, رجل قاسى مثل الوحش, Féroce (homme), قساوة وحشبة افتراس, ...

FERRAILLE, s. f., vieux morceaux de fer, مديد عتيق.

غيرة كلية. .Zèle fervent ماحب حهة رحوارة بعيرة كلية .Zèle fervent مادية كلية . Errailler, v. n., faire du bruit en frappant des

Ferrailler, au fig., fam., disputer, Jile.

FERRAILLEUR, s. m., qui aime à se battre,

FERBANT (Maréchal), s. m., بيطارد و بيطارة ou بيطارة.

FERREMENT, s. m., susa il.

البس حديد Fearea, v. a., garnir de fer, جابد

Ferrer, mettre des fers à un cheval, نعل الحصان ـ بُبُطر I. Cheval qui n'est pas ferré, حدى الحصان حفيان حفيان

Ferrer la mule, compter plus cher qu'on n'a payé, رود في السعر

Homme ferré à glace, fam., capable de très-bien répondre ou de se défendre, رجل فحل.

FES

بياع ائيا من حديد .Feanonnien, s. m., عديد

FERRUCINEUX, SE, adj., c., c., c.,

FERRURE, s. f., garniture on fer, عبيد ـ مديد

Ferrure, action de ferrer, alla - Li.

FERTILE, adj. com., abondant en, fécond, (terre),

- كثير الائهار - مثهر - مخصب - خصيب - مربع
- كثير الأنهار - مثهر البركة

(sprit fertile, qui produit beaucoup et facilement, مثهر مثهر .

Sujet fertile, وأسع واسع.

FERTILEMENT, adv., avec fertilité, Vic.

FERTILISER, V. a., _____

FERTILITÉ, s. f., —

FERULE, s. f., terme de collége, palette de bois pour frapper les ensans dans la main, بعالا لله

Être sous la férule de, au sig., être sous la puissance, كان تحت سُلطان O.

- فبرولة - عشبة السكبينج , Féaule, s.f., plante - فبرولة - عشبة السكبينج .

المحرارة - بشدة الاعترارة - بشدة الاعترارة - المعرارة - المعرارة - المعرارة المعرار

- مجتهد ـ ملتهب فى العبادة , FERVENT, E, adj., العبادة كالبت . كيرة كلّبة . Zèle fervent. صاحب ههد وحوارة

غيرة - حية - حرارة , FERYKUR, s. f., ardeur, zèlo, غيرة - حية - حرارة الجتهاد - صدق النيت - شدة . Ferveur de dévotion, عبادة .

Fesse, s. f., partie charnue du derrière de l'homme, ورك ـ فلك ; plur., فلك ; plur., فلك إرداف ; plur., دنى

FESSER; v. a. Voyez FOUETTEB.

FESSIER, s. m., les fesses, الطيز ـ الكفل ـ العجز, Les fessiers, les muscles des fesses, كعضل الكفل . FESSU, z, adj. fam., مطيز . مطيز .

.ولايم , pl., ولية - صيافة , pl., ولايم FESTON, s. m., faisceau de branches ornées de fleurs . حزمت افراع بزهور و فواکه ,et de fruits

قطع مثل , Festonnea, v. a., découper en festons, قطع مثل الزهر

Fre, s. f., solennité religieuse, عيد ; pl., عياد أعياد. Célébrer une fête, عهل العيد. Nous sommes en fête aujourd'hui, معيدين اليوم Fête-Dieu, fête م عيد القربان المقدس , du Saint-Sacrement عد الحشد

ے عابدہ م عند لہ , Souhaiter à quelqu'un sa fête عايد عليد عليد. Complimens à l'occasion d'une fête : عليك الرك الاعياد: réponse ; عيد مبارك عليك . وانت سالم : réponse ;كل سنة وانت سالم ـ وانت بخير: réponse ;سنين عديدة وايام مديدة .الله يسلك: réponse : عقبا لكل سنة ـ

Fête, réjouissance publique avec foire, auge; plur., مواسم . Fête, réjouissance particulière, افراح ,.plur.

fête à quelqu'un, lui faire un accueil empressé, .اکرم قدومہ ۔ . ۸ فرح بہ

Se faire fête de, se promettre du plaisir à, FÉTER, v. a., chômer, célébrer une fête,

Feter, bien accacillir, [].

FETFA, ou mieux FETVA, mot arabe qui veut dire . فتاري , plur. ; فتوي , décision d'un musti

FÉTIDE, adj. com.,

Féru, s. m., brin de paille, قشة.

بقدم من عينيد الشرر, Feu fait avec des com- feu, عنيد الشرو, s. m., élément, نار, Feu fait avec des combustibles , قيد ما نيران (fém.); plur. , وقيد ما نيران Mettre le feu à, ضرب النار في I. O. | Prendre feu, ا اخذت النار فيد. الدو النار فيد -Prendre feu, au fig., s'ani المذت النار في البارود

ا .وجهد عيّال بفور ,Le feu lui monte au visago Feu de paille, ardeur passagère, نار قشر . | Mourir à petit feu, languir avec douleur, ضني A. | Jeter de ولع النار, l'huile dans le feu, entretenir la discorde, ولع Mettre les fers au seu, commencer vivement une affaire, حط وجل في O. || N'avoir ni feu ni lieu, être vagabond, عيث و لا غيط . | Faire feu des quatre pieds, employer tous les moyens de suc-نار جرا ,Feu d'enfer, très-vif, اعبل كل جهك || Feu de joie, de sête, نار عيدية. || Feu d'artifice, . حراقة _ نار مصنعة

Feu, incendie, حريق. Au seu! exclamation pour avertir qu'il y a un incendie quelque part, il.

Feu, supplice, حرق.

. دوايي , . plur ; قويه , plur و ايج ,

Feu, famille, پیت ; plur., بیوت.

Feu, lueur des slambeaux, des torches, Pêcher اصطاد السيك بصو المشاعل , au feu

Feu, coup d'arme à feu, اللق نار -Faire feu, عدرب مدافع _ طلاق رصاص اجتاب . Faire فرحة _ اكرام , Faire feu, - (avec un fusil) قوس - اطلق الرصاص على ضربوا المدافع

Feu du ciel, تقد الم

Feu, remède brûlant, cautère, S. Appliquer le feu à, : 5,5 1.

جرارة عرقة على Feu, au fig., chaleur, ardeur, احرارة عرقة احتد في كلامه تكلم بحرقة,Parler avec seu et colère Il Le seu de l'amour, Li. H Feu, vivacité de . نارية _ ذكا العقل _ توقد الذهن , l'esprit

Feu, brillant éclat, ضيا. Il a les yeux pleins de

FEU, E, adj. sans plur., defunt depuis peu, مرحوم. Feu mon père, المرحوم البي Voyez Dérunt.

اوراق , plur. ورئي شجر, plur. اوراق

FEUILLE, s. f., (de plante), ورقة; coll., ورقة mer, se mettre en colère, عبد اخدته الحبد المدنة الحبية, plur., أوراق . Se garnir de feuilles ، ورق - اورق العبية

ارتعب مثل الورقة, Trembler comme la feuille, مثل الورقة. O خطب , خطب البنت ل - إ, plur. , طرحية ورق - ورقة , وقد . 0. (Égyp.) افراخ , plur. , فرخ ورق - (Syrie) طراحي اليافي , plur. , فيعة فعد أو ذهب , coll. , بيف , plur. , اليافي , plur. , plur., صفایح

FEUILLET, s. m., partie d'une seuille de papier contenant deux pages, تصف الورقة.

FEUILLETER, v. a., tourner les feuillets, قلب الورق

. تسبة , FEUILLETTE, s. f., tonneau

كثير الاوران _ مورنى , FEUILLU, adj.,

FEUTRE, s. m., étoffe non tissue, faite en foulant المابيد, plur., تبادة - لباد المادة على إلى إلى المادة ال البد الصندوق , Envelopper un coffre dans des feutres

FEUTRER, v. a., garnir de seutre, J.

FEUTAIER, s. m., qui prépare le feutre, JU.

Fève, s. s., légume long et plat, فورل. Marchand de fèves, فوال.

.شرنقة ـ جيز , Fève, nymphe de ver à soie, جيز

چوانی , maladie de la bouche du cheval , چوانی . فم الفرس

فول صغير , Fèverole, s. f., petite fève de marais قطانية _ بقلة _

FEVRIER, s. m., blind , m.,

مدينة فاس ,Fez, ville

Fi! interjection qui marque le mépris, le blâme, الله يَقْبَحِك على هذا الفعل ـ توه عليك

عربة بالكرا, FIACRE, s. m., carrosse de louage, عربة بالكرا.

FIANÇAILLES, S. f. plur., promesse de mariage devant un prêtre, شبكة الزواج . Bague de fiançailles, عطبة - خاتم الخطوبة Rompre les fiançailles, renvoyer la bague, رجع الخطبة.

Fiancé, E, adj., qui a fait promesse de mariage, . خطس _ مخطوب ل _ مشبوک

FIANCEB, v. a., s'engager à épouser, "i -انشك للزيجة ـ

Fiancer, promettre en mariage, شبك للزيجة O

FIBRE, s. f., filamens déliés dans les chairs, تيفة ;

- شروش , plur., شوش – شروش , plur. اليان , plur , إلى الف

باليانى ـ بشروش ـ شرشى . FIBBEUX , SE , adj. , باليانى ـ FICELER, v. a., lieravec de la ficelle, ابط بالذبارة, o. FICELLE, s. f., petite corde de fils, 3, 5 -خط قنب

FICHE, s. f., petite pointe de fer,

FICHER, v. a., faire entrer par la pointe, -ن دنی خازوی , I. Ficher un pieu

مندیل _ طرحة , Fiche, s. m., mouchoir de cou, مندیل _ طرحة

FICTIF, IVE, adj., qui n'existe que par supposition,

.موجود بالاسم فقط-اسم من غيرجسم Fiction, s. f., invention fabulcuse, Linux.

Fiction, mensonge, - كذب.

Fideicommis, s. m., aclos.

FIDEICOMMISSAIRE, S. ID., c.

FIDEIUSSEUR, s. m., Jud.

صداقة _ ضبط, s. f., exactitude, vérité, عبد صداقة .صدق -

Fidélité, loyauté, régularité à remplir des engagemens, صدق _ امانة _ وفاء, Fidelité en amitié, , Garder fidélité à , وباط , قوار في المحبّة ـ وفا ٨ حفظ عها - حفظ حقد

Finele, adj. com., vrai croyant,

Fidèle, qui garde sa foi, loyal, b, - ala-. Fi- صادئ _ امنا , plur. ; امين _ مُقيم على العهد dèle à ses promesses, في صاحب وفا الله n'est pas fi-في الوعد ما لم رباط, dèle à ses promesses

Fidèle, conforme à la vérité, مصبوط - صحيع FIDÈLEMENT, adv., d'une manière sidèle, we - . Servir quelqu'un sidèlement, مسكتم البردية Il a cu une atteinte de sièvre, ٥ خدم خدامة صادقة

FIEF, s. m., domaine noble, relevant d'un autre, اقطاع - زعامة - التزام

Fierri, e, adj., désigne le suprême degré dans le محوامي قراري, Fripon fielle, قسراري, vice اكم الفلاتية

Fiel, s. m., liqueur jaunatre, Bjo. Vésicule qui مرارة , contient le fiel

Fiel, haine, aigreur, احقد _ عقد.

- بعر - زبل FIENTE, s. f., excrement d'animaux, بعر - زبل الرق , Fiente d'oiseau, مراد.

FIERTER, v. D., پل ; I.

SEFIER, v. pr., avoir dela consiance en, J., O. Je ne me وثق به _ استامند _ امند _ مانی امین من طرفک ما بستامنک ,iepasà toi, Se Fier sur, en, على النكل على العتهد على النكل على الن

Fien, ene, adj., hautain, orgueilleux, نافت . منتخار عالى _ مفتخر - متكتبر - متعجزف - شامنح Fier, noble, grand, عثريز عظيم عربز عثرية عثريز.

. انصوبر - رسم انفخة _ كبر _ عجرفة _ شخة ، Firate, s. f., شخة Noble fierte, عزلا النفس .

Fièvas, s. f., maladie, چے; plur., تابعہ - حرارة الحيى . La chalcur de la tièvre . سخونة حتى باردة ,Fièvre précédée de frisson . السخونة حيى دايعة ,Fièvre continue . بُردية عيى نافعة -Fièvre d'accès, احمى دايرة , Fièvre جي دايرة مطردة - جي مطردة , périodique, réglée Fièvre intermittente, چی دایرة غیر مطردة Fièvre quotidienne, هارية على واطب تربية Fièvre tierce, سخونة مثلثة - عب Fièvre quarte, وبع Fièvre inflammatoire, اربع التهابية. Fièvre chande, جي حرقة. Avoir la fièvre, .0 جنح - ساخن - محموم , Qui a la lièvre سخن - انحم - عجازاً Gagner la fièvre, المحدقة السخونة , Figuagaent, adv., par métaphore

الحيي الحيي الحي الحي من الحيي الحيي الحيي تراصلت السخونة ثلاث مرّات , fièvre

Ptoure, inquiétude, émotion violente, مربة . .اضطراب

Fièvreux, se, adj., qui cause la sièvre,

:مزمار _ صفارة , FIFRE, s. m., petite flute très-aigue, مزامير , plur.

FIGEMENT, S. m., Just _ JLail.

Figen, v. a., épaissir, عَبْد _ عَقد _ عَقد _ ...

Se Figer, v. pr., se coaguler, عجد 0. _ عقداً . اتقرس ٥٠٠ عقد

Figue, s. f., fruit, نين Figue précace, المنفورة . . صبيرة منبر Figue que porte le figuier à raquette, مثيرة منبر

تحرية تنز به تن

Figuren, s. m., arbre, Figurer à raquette ou figuier d'Inde,

FIGURATIF, IVE, adj., qui est la figure, le symbole de quelque chose, رمزى _ معنوى. Plan figuratif,

FIGUBATIVEMENT, adv., يالرمز _ معنو با

FIGURE, s. f., forme extérieure, image, 3,00; plur., joe.

. رسز _ اشارة Figure allegorique ,

.وجوة , plur., وجه ; plur., عرجوة

Figure mathématique, espace rensermé dans des اشكال, plur. شكل lignes في الشكال

Figure de pensées, حجاز في العني. Figure de مجازني الكلام ,mots

Figure, carte de jeu sur laquelle est peinte une فروقت , figure

Faire figure, jouer un role brillant, " Jour I.

Figuaza, v. a., représenter la forme, صوّر. Figurer, représenter allégoriquement, اشار الى ـ اشر.

له صورة ــ .0 قام , Figure ، اله صورة ــ .0

Se Figurer, v. pron., s'imaginer, فضيّل له المُصور . Figure, x, adj., représenté, مصوّر.

Figure, metaphorique,

FIL, s. m., brin long et délié de lin, de soie, etc., المنط ; plur. خيطان عنوط به Fil de métal ; خيط الله عديد ـ تيل . Fil de fer, النيل ـ شريط حديد التون ـ تلى ـ تيل . Fil d'or, التون ـ تلى ـ تيل الإسيم . Fil d'argent . الله ـ تيل المناسبة . Fil de soie doré , قصب اصفر . Fil de soie argenté , قصب البيض . قصب البيض .

Fils de la Vierge, fils qui voltigent en l'air,

Fil de perles, collier, قالو سلك لولو عقد لولو على الماك

Fil, tranchant, مَد Passer au fil de l'épée, مُدل فيهم السيف ـ قتل عام .

Fil, courant d'eau, all exper ale Julia.

Fil, au fig., suite de choses, d'une affaire, d'un discours, عساق ـ وساق.

Donner du fil à retordre, de l'embarras, expr. fam., اوحل

De fil en aiguille, d'une chose à une autre, من الخيط للخياط.

Finesse cousue de fil blanc, facile à découvrir, حيلة ما تسلك ـ شي لا ينطلي.

FILAGE, s. m., manière de filer, غزيل.

Freakent, s. m., petit filet long et délié, شِلْش البِقَدِّ ـ شرش.

FILLNDIÈRE, s. f., qui file par métier, كَازُالُة.

FILANDRES, s. f., fibres dans la viande, الباني اللحم

Friandreux, sz., adj., rempli de filandres, گله عرویی

FILASSE, S. f., 6 , 6.

FILASSIER, 1èRE, s., qui façonne ou vend la filasse,

FILATURE, s. f., lieu où se prépare le coton, etc., معيل الفتالة.

PILE, s. f., suite, rangée, صفوق ; plar., صفوق مفوق ; plar. واحد بعد واحد به Se ranger en file, قطار , File do chameaux, de mules ; قطار , والمدر والمعتقد والمعتقد والمعتقد المعتقد والمعتقد المعتقد والمعتقد المعتقد والمعتقد المعتقد والمعتقد المعتقد والمعتقد والمع

Filen, v. a., faire du fil, غزل أ. Machine à filer le coton, دولاب ; plur., واليب الدولاب, soie filée, عزل حرير.

Filer, låcher peu à peu, رخى I.

Filer, v. n., s'étendre en filets, A.

Filer, fam. , s'échapper, انسل - ورب - انسل 0.

Filer, aller l'un après l'autre, سار 1. Faire filer des troupes sur un pays , سير عساكر الى بلاد

Filer, au fig. fam., conduire, diviger lentement, دَبُرِ الامر بصنعة, Filer une intrigue, دَبُرِ الامر بلطافة .قـرّز -

Filer doux, agir avec douceur, par crainte, اخذ في الناعم.

Filet, s. m., fil délié, قالت _ غيط فنلت .

Filet, ligament sous la langue, Ulmly

.اليانى , plur. إليف م عرش , plur. إليانى .

Filet, partie charnue du dos du bœuf, الحم ظهر الثور,

Filet, ligne, trait, aba - ba; plur., baba.

Filet, petite lame, مشيعة.

- قليل په Filet, petite quantité, quelques gouttes. قليل ـ قويت ـ شويت ـ رشة خلّ . Un filet de vinaigre . نطفت خلّ

Filet de voix, petite voix, eu

Filet, rets, فقع مسكة. Coup de filet, capture, ce que l'on prend en une sois, قسدة.

Filets, pl., pièges, embûches, مصيدة; plur., عصايد,

اغزال, Ficeva, se, s., qui ale, غزال.

FILIAL, E, adj., qui est du devoir du fils, حَبُنُوى مَصِبة الأبن البنين Amour filial, وأجب على البنين للابن

FILIALEMENT, adv., o, this.

FILIATION, s. f., descendance, انتساب الى

Filiation, dependance d'une église, نعلق.

Filiation, relation des fils au père, بنية.

Filiation , au fig. , suite des idées , متابعة لافكار .

Filière, s. f., outil d'acier pour filer les métaux, مستحة. Passer par la filière, au fig. fam., passer par une épreuve difficile, القرص.

Filigaane, s. m., ouvrage d'orfévrerie à jour, مصاغ مخرم.

القدول ,FILIPENDULE, s. f. , plante, القدول

FILLE, s. f., enfant du sexe féminin, بنت ; plur., پنات ـ بنات. Ma fille, بنات.

Fille de joie, prostituée, قحبة; plur., عاب عابة.

Fille d'honneur, près des princesses,

Petite-Fille, fille du fils, بنت الأبن. Petite-fille, fille de la fille, ننت البنت.

FILLETTE, s. f. fam., petite fille,

FILLEUL, E, s., la personne qu'on a tenue sur les fonts baptismanx, قابن العهوديد. المعهوديد أبين أخليونت ; fém., فليونت

كتكت الحرير, Filoselle, s. f., grosse soie, كتكت

FILOU, s. m., qui vole par adresse, مُرطى ـ مُرطى

Filoutea, v. a., voler avec adresse, صرق О. ـ الشل I.

FILOUTERIE, s. f., action de filou, 3.3

File, s. m., enfant mâle, ولد; pl., ابن _ اولاد, plur., بنين ct بنين. Petit-fils, fils du fils, ابن الابن الابن الابن الابن الدين ا

FILTRATION, s. f., مُعْية.

FILTRE, s. m., tout ce qui sert à filtrer, leca.

Filtre, breuvage pour exciter à l'amour, معجون العشق.

Filtraza, v. a., clarifier, عصل ـ مصل ـ مصل ـ

Filtrer, v. n., couler, يرى - ترشير I. A.

FILURE, s. f., qualité de ce qui est filé, Jic.

ختام - فراغ - تهام - اخر - اخرة - منتها -

Faire une fin, au fig. fam., prendre un état, اشتغل شغل شغل.

Fin, but, خاية _ غاية.

Fin, mort, 813 _

A la fin, adv., enfin, على في الله على المارة الما

Fin, E, adj., délié, mince, وقبيع - رقبيع, Étosse أ. خصر ناحل ، Taille sinc, اقهاش رفيسع ، Taille sinc أ. عبرة دقيقة , ناعية ، Poudre sinc يخصر رقيق المناس عبوق ناعم ، Laine sinc et moelleuse

Fin, excellent on son genre, من العال ـ خاص.
Fin, rusé, adroit, عيار مكار ـ شاطر.

Fin, délicat (en parlant de l'esprit), د وفيت Pensée fine, معنى دقيق Le fin de la

FINAL, E, adj., sans plur., اخر ا أخر

chose, Jol Mol.

Final, qui dure jusqu'à la fin de la vie, لاخر العير.

Cause finale, ce qu'on a pour but, علة عابية.

اواخر , اخر , اخر , Finale, s. f., dernière syllabe, اخر , pl., اواخر

نى الاخرد النهابة, Finalement, adv., enfin, النهابة

دراهم نقد , Finance, s. f., argent comptant, دراهم

Les finances, au plur., trésor public, خزنة مال الميرى ـ بيت المال.

FINANCER, V. D. et act., Jla cia A.

FINANCIER, IÈRE, s., qui manie les finances,

Finassen, v. n., July - Ell.

Finaud, adj. fam., fin, rusé, شيخ; pl., أَشِعَ.

Finzssz, s. f., qualité de ce qui est sin, is, _ ili,

Finesse, délicatesse dans les choses d'esprit,

خيل , plur ; حيلت مكر , plur , حيل ; plur , حيل أحيل ; plur , حيلت مكر , plur , مثل الشطارة عند احل الشطارة شط التحيل الحيلة في ترك الحيل الحيلة في ترك الحيل .

Entendre finesse à quelque chose, y donner un sens malin, استخریه من الكلام معنى دقيق.

FINI, E, adj., terminé, مكتل ماية. لحالص - نهام مكتل الماية. Le fini, s. m., terme d'arts, النقار،

- هيّا - خلّص - ثنيّم - كهّل ، Finir, mettre la dernière main à فرغ من

Finir de, فرغ من A. Il ne finit point de parler, ما بخلص من كلامه Pour en finir, حتى لا يطول الحال - حتى نعلص.

Finir, mourir, اقضى اجله 1.

FIOLE, s. f., petite bouteille de verre, قارورة; plur., خابل , plur., فنيلة ـ قوار بر

Firman, s. m., ordre du grand-seigneur, فرمان ; plur., فرمانات . Fisc, s. m., trésor de l'état, المبرى ـ بيت المال المبرى ـ بيضالا المبرى ـ بيخص بيث المال .

انفساء م شعب شعب النفساء . Fissuae, s. f., قساء م

FISTULE, s. f., ulcère, j - juli ou juli.

Fixation, s. f., détermination du prix, etc. تحديد ثعيس.

Fixation, terme de chimie, ثبوت.

Fixe, adj. com., qui ne se meut pas, ثابت. Les étoiles fixes, الثوابث. [Œil fixe, ouvert et immobile, عين مبعلقة.

Fixe, certain, arrêté, déterminé, مقرر عقين ـ عين ـ معين . Somme fixe, مبلغ معلوم . الا Jour fixe, يوم معين . يوم معين

FIXEMENT, adv., شبات. Regarder fixement,

Fixen, v. a., déterminer, عَيْن عَلَى .

Fixer, rendre fixe, invariable, قَرْر - ثَبَّت .

Fixer les regards de quelqu'un, devenir l'objet de son attention, استيال نظره.

فتجر فنجر عيوند في , Finer, regarder avec attention فتجر عيوند في -

Se Fixer, v. rés., s'arrêter à, على اعتبد على ا

Fixité, s. f., propriété de n'être point dissipé par le feu, علاية ـ صلاية.

FLACON, s. m., petite houteille, فثيلة - قزازة; plur., فثيلة . Flacon d'argent à gouleau étroit et long avec bourhon percé de plusieurs trous, مرشة . قيقم

FLAGRELATION, S. f., blumly steel.

FLAGELLER, v. a., fouetter, AL O.

FLAGEOLET, s. m., petite flute, in j.

Flacoanza, v. a. sam., statter, على على المائق.

FLAGORNERRE, S. f., flatterie, منافق منافق منافق. FLAGORNEUR, SE, adj. fam., qui flagorne, منافق

.

.في حال العيل _ بعيلته, fait,

FLAIBE, s. m., odorat, A.

FLYIRER, v. a., sentir, مُثُمّ O. _ شيشم _ . كرف _ . Flairer, au fig., pressentir, a O. -

FLAMAND, B, adj., de Flandres,

FLAMANT, s. m., oiseau,

FLAMBANT, E, adj., wath.

FLAMBEAU, s. m., torche, alem, ; plur., Jahn. شيعدار, chandelle, bougie, chandelier, الميعدار,

. شهوع , plur. ; شهع ـ

Flambeau, au fig., celui qui éclaire, -

FLAMBER, v. a., passer sur ou par le feu, attention

Flamber, v. n., jeter de la flamme, Jet O. . التيب

FLAMBERGE, S. f., ____.

FLAMBOYANT, E, adj., (3).

FLAMBOYER, v. n., jeter un grand éclat, ... A. .0 برق ــ

FLAMME, s. f., partie lumineuse du seu, and; plur., — & - _ Les flammes de l'enfer, فارالجميم - لهيب الجهنم

Flamme, au fig., amour, well, U.

Flamme, lancette , نشتر.

ਜੰਪੇ ; coll., شُرُ ; coll., شُرُارِةُ ; coll. , شُرُدُ ; coll. , شُرُدُ ...

FLANC, s. m., wie; plur., whiel. De flanc, كنف الجبل, Le flanc d'une montagne, لجنب

Se battre les flancs, faire beaucoup d'efforts inu-قاطع في الطيار - انعب جها الطيار - انعب

FLANDRE, s. f., pays, كالد العالمينك.

FLANDBIN, s. m. fam., fluet et élancé, وعزوع

FLANELLE, s. f., étoffe légère de laine, ...

FLANER, v. n., cuina - ceisa.

O. ورك , Fléchir les genoux عطف . Fléchir les genoux ورك , Fléchir les genoux

FLICBANT, adj., عاضر. En flagrant délit, sur le partie qui en défend une autre, حاضر I. -

Flanquer, appliquer un coup, b. O.

Se Flanquer, v. réf., se mettre dans une assemblée, . Se flanquer dans la bouc, .وقع في الوحل

FLAQUE, s. f., petit amas d'eau, ala pairime.

وخو - مرهرط , FLASQUE , adj. com , mou , فرح - مرهرط .

FLATTER, v. a., louer pour séduire, تَهْلُقُ _ مَلْقُ .

Flatter, peindre en beau, في - خلي .

Flatter, traiter avec trop de ménagement, 6,13.

Flatter, caresser, حايل على - حايل .

Flatter de la main, il

الذُّذُ ـ .. O. لُذُ دُ .. Flatter, délecter les sens, مَا نَا اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّ

Flatter, saire espérer, ب شد.

Se Flatter, v. ref., se croire du mérite, الظرّ في نفسه

FLATTE, E, adj., peint en beau,

FLATTERIE, s. f., louange exagérée, julis.

.مهلق - موارى , FLATTEUR, SE, S., qui flatte, حارى

Flatteur, agréable,

FLATUEUX, sz., adj., qui cause des flatuosités,

FLATUOSITÉ, s. f., vent qui sort du corps,

FLEAU, s. m., pour battre les grains, 330. .قية الميزان , Fléau, verge transversale d'une balance, قية الميزان

Fleau, barre de fer mobile derrière une porte,

Fléau, mal, châtiment du ciel, الله الله; . صرية من الله - بلايا , plur., بلية - دواهي , plur.

Friche, s. f., سهام ; plur., سهم ; plur., بشاب نبال ب plur. , نبال مناب Ailes d'une Aèche, .اذر السهم

Finichia, v. a., ployer, courber, خنم I. – ثناي I.

350

الين - حنن , Fléchir, émouvoir, toucher de pitié, جنن - حنن Fléchir la colère de quelqu'an, احدى غضبه الحدى العدى laisser fléchir, 13 I.

Fléchir, v. n., se ployer, se courber, انشني.

Fleichir, au sig., s'abaisser, se soumettre, La O.

Fléchir, v. n., ne pas persister dans ses sentimens, ارتخع ا

Flécuisszua, adj., сіве

FLEGMATIQUE, adj. com., qui abonde en flegme, . ىلغىي

بارد , Flegmatique , au fig., froid , بارد ,

FLEGME, s. m., pituite, بلغم

Flegme, au fig., froideur,

Flegmon, s. m., tumeur pleine de sang, غيرجل.

FLEGMONEUX, SE, adj., Lay.

FLETBIA, v. a., faner, Jis.

ــ I. عز Flétrir, au fig. , déshonorer, عز I. _ .A فعصر

I. كسر القلب, المعلم ا

FLÉTAI, E, adj., déshonoré, repris de justice, مفصوم - مجرس

Flétri, fané, فبلان - ذابل - ذابل

Se Fletrir, v. pr., se faner, ديل O.

Fretraissune, s. f., état d'une chose flétrie, ديول.

Flétrissure, marque d'un ser chaud sur l'épaule d'un criminel, داغ الذنب.

Flétrissure, déshonneur, "

FLEUR, s. f., For - joy; plur., jeet of life. نواو بر, plur, نوار - الوار , plur ; نور , plur ; نوار بر ا راهر , Eau de steur d'orange , ما زهر , | Fleur de - زهرة استنبولية , Constantinople ou de Jérusalem إدرة الصليب

.عنفوان - عز plus vif éclat, عنفوان

ا عرعة _ نصارة , Fleur, fraichear, velouté, lustre Fleur, élite, grus.

زينت _ رونق ,Fleur, ornement du style

A fleur, au niveau, Column - ul, etc -

FLEURAISON, s. f., yes;".

FLEUNETTE, s. f., petite fleur, в.

Fleurette, au fig., fam., cajolerie, الحورات تعازل , Conter fleurettes à, اعازل.

مؤهّر ـ زأهر , FLEURI, E, adj., qui est en seurs

Fleuri, au lig., frais, orne, زاهر;

عيد الزيتون , Piques fleuries

FLEURIB, v. n., pousser des fleurs, jej.

Fleurir, au fig., être en crédit, en honneur,

FLEUBISSANT, E, adj., fleuri, ...

FLEUAISTE, s. m., cultivateur de fleurs, :!

FLEURON, s. m., Fo.

FLEURS-BLANCHES, s. f. plur., maladic des femmes,

FLEUVE, s. m., grande rivière, is; plur., jis et انهر, en parlant de quelques grands fleuves, tels que le Nil, le Tigre, etc.

FLEXIBILITÉ, s. f., تنالة.

FLEXIBLE, adj. com., souple, سيل العطوفة - لتربي

FLEXION, s. f., état de ce qui est sléchi, Lail.

FLIBUSTIER, S. m., will not be.

FLOCON, s. m., tousse de laine, حركة. Flocon de neige, ثلج neige.

FLOBAISON, S. f., Jight,

FLORENCE, s. f., étoffe de soie, Jaile.

FLORENTINE, s. f., satin saçonné de Florence, سلاوي.

FLORISSENT, E, adj., au fig., en vogue, en hon-Fleur, au sig., temps de la plus grande sorce, du neur, عاخر - في عسر Ville sorissante, مدينة معهورة عامرة

FLOT, s. m., vague, موج plur, امواج ، امواج ، المواج ، المواج ، على وجد الماء

Flot, petite houppe de laine ou soie, شَرَابة; pl., شرابة.

FLOTTAISON, s. f., partic d'un navire qui est à fleur d'eau, ما يساوى وجه الماء من المركب.

طايف على وجد الماء , على على وجد الماء , طايف

Flottant, au fig., incertain, عثمارج.

FLOTTE, s. f., vaisseaux réunis, 8,

FLOTTEMENT, s. m., ondulation,

FLOTTER, v. n., surnager, على وجه الماء .0 عام ـ 0.

Flotter, au fig., être irrésolu, تركب اوج . النقلب من راى الى راى الى راى

FLOTTILLE, s. f., petite flotte, " عيارة صغيرة.

FLUCTUATION, s. f., variation, mouvemens, رحرجة.

FLUCTURUX, SE, adj., مرجرج.

FLUER, v. n., couler, Limil - Two O.

FLUET, TE, adj., mince, مصوص - فيحن.

FLUEURS, s. f. plur., open - limit selection.

FLUIDE, adj., alj. _ Juli.

Fluide, s. m., ale; plur., plur.

FLUIDITÉ, s. f., Tel.

FLUTE, s. f., instrument de musique, غابة; plur., مزمار ـ شبابة ـ غاب

Frux, s. m., mouvement d'élévation de la mer, مد وجزر البحر, البحر الدوبان ـ ملا و حسر البحر الهربان ـ ملا و حسر البحر

Flux, écoulement, الميال البطن. Flux de ventre, الميال البطن البيال الدم الميال ا

FLUXION, s. f., écoulement d'humeurs, enflure. مُزل شَقِيل .Forte fluxion, نُزل شَقِيل .

Fortus, я m., embryon,

ا بهان. Article de foi, ابهان. Article de foi, ما بهان. plur., عقاید الابهان

Foi, religion, croyance, دیا دیا ایران دیا ایران دیا ایران دیا ایران ای

Foi, assurance, parole, قول وعد _ قول Engager sa foi à quelqu'un, اعطاء قول Violer sa foi, اقام على العهد _ حفظ العهد الآزويج Violer sa foi, خان حق التزويج O.

معترل عليه ,Digne de foi عليه عليه .Digne de foi عليه عليه الماثقة. Ajouter foi croire وانطلع عليه الكذب ,lidل عليه الكذب .lidل عليه الكذب .

Faire foi, attester, ب, حلى مهد على الكديد A. مهد على الكدين أن الكثار qui fait foi de cela, c'est que, وتصديق ذلك ال

Ma foi, par ma foi, expression adverbiale pour affirmer, في حظّى ـ على ذمّتى ـ فى ذمّتى و دبنى .

Foible, adj., l'opposé de fort, ضعيف. Être le plus foible, عجز من عن Qui a les reins foibles, figurément, qui manque de moyens, وقليل الحزم, Foible de caractère, قصير الباع. "Tabac foible, qui a peu de goût, ثنتن بارد, خفيف. "Style foible, ركك, ركك.

FOIBLEMENT, adv., Line.

FOIBLESSE, s. f., débilité,

Foiblesse, évanouissement, اعشوة على المان الما

Foiblesse, manque, déscetuosité des choses morales, ركاكة ـ قلّة ـ نقصان,

Foiblesse, faute, نقيمة; plur., ونقايص. Avoir de la foiblesse pour, مال الى , نعر 1.

FOIRLIR, v. n., perdre de sa force, de son conrage, وَهُمِي I. _ وَهُمِي .

Foir, s. m., viscère, كبد; plur., كابكا. Ce qui est bon pour le foie est mauvais pour la rate, ما ينفع الكبد يصر الطحال; prov.

Form, s. m., berbe sèche, mul mima.

Foire, s. f., grand marché public à époque fixe, مواسم , plur., مواسم .

Foire, popul., cours de ventre, زرق .

A la fois, tout à la fois, en même temps, les _

Foison, s. f., sans plur. ni article, رُوف. A foison, adv., abondamment, گئیر بالزوی. Foisonner, v. n. fam., abonder, برطرط,

For ou Fou; fém., Forle, adj., qui a perdu l'esprit, مجنوب. Devenir fou, جن A. || Rendre fou, المجنس Rendre fou (d'amour), جنس. || Être fou de quelqu'un, l'aimer beaucoup, حبر على A.

Fou , gai , badio , este.

Le fou, au jeu d'échecs, الفيل.

FOLATRE, adj. com., badin, خلاعي.

FOLIE, s. f., démence, بجنون _ جنان.

Folie, imprudence, faute de jugement, الوثنة عقل _ رعونة

Falie, propos gais, as là.

Folie, passion excessive, غرام,

Folies, plur., excès, écarts de conduite, خبابث - بابث

A la folie, adv., éperdument, بجثان. Il l'aime à la folie, البجن عليها.

Folio, s. m., sans plur., page, صفحة. In-folio, livre composé de feuilles entières plices en deux, كتاب بي الكامل.

FOLLEMENT, adv., ...

Follet, E, adj., un peu sou, badin, сжеве.

Poil follet, duvet, premier poil, زغب - صوف عرف المار - عندار - عندار

Esprit follet, sorte de lutin, عفريت.

. نار في السياء , Feu follet, sorte de météore

. قشر الحب , Follicule, s. f., enveloppe de grains,

Fomentea, v. a., appliquer une fomentation, عبّل د عرد.

Fomenter, au fig. , entretenir, Lila.

مُقرش - صاحب رسيال , Foncé, z, adj., riche

Fonce, habile, consommé dans une science,

غامن , en parlant d'une couleur, غامن.

Fonces, v. n., fondre sur, على 0.

Fonciza, الجعة, adj., qui concerne le fonds d'une terre, أرضى.

FONCTEBENENT, adv., au fond, July 3.

FORCTION, s. f., action pour s'acquitter du devoir d'une charge, مُعْفِلُ مِ خُدِمَةً مِ رَطِّعَةً .

Fonctions des viscères, كركات.

FONCTIONNAIRE, s. m., تعاصب وظايف; plur.,

. قوار ـ قعر , Foxo , s. m. , l'endroit le plus bas , قرار ـ قعر Sond d'un vase , عُقب.

Fond, au fig., l'essentiel, la hase, lol.

Fond, ce qu'il y a de plus caché, باطن. Du fond du cœur, من صهيم القلب.

Fond d'une موضوع, Fond d'une فالمارة, d'un châle أرضية,

Faire fond sur, compler sur, على النكل على ال

فرتى Couler à fond, ruiner, غرقى.

A fond, adv., profondément, tout-à-fait, أجيداً. كلّيا ـ من فوق لتحت .

De fond en comble, تحت كلّيا ـ من فوق لتحت .

Au fond, adv., dans le principal, en effet,
قى الحقيقة ـ في نفس الامر ـ في باطن الامر .

FONDAMENTAL, E, adj., اساسى. C'est là le point fondamental de la religion, عدًا اساس و مسئد الدين.

FONDANT, E, adj., qui se fond, _____.

Fondant, qui résout, Jla.

FONDATION, s. f., action de fonder, 'il.

Fondation, fonds légués pour un usage louable, وقف , plur., وقف

Fondation, au fig., commencement, أبتدأ.

Fondé, E, adj., chargé d'une procuration, موكل Bien fondé, mal fondé, qui a ou n'a pas de fondé

ما لم اصل - لم اصل , dement

اساس , Fondement, s. m., fondation, hase; اساس , قواعد , plur. ; قاعدة _ مبائى , plur. ; مبئى

Fondement, au fig., motif, principe, Jol.

Fondement, l'anus, Jac.

FONDER, v. a., jeter les fandements d'un édifice,
وضع الساس ـ اسس

اقام مهلكة, Fonder un empire,

Fonder, instituer, donner des fonds pour un établissement, أوقف ـ وقف ـ إقام ـ A. جعل أ.

Fonder, appuyer sur des raisons, بئى على ١٠.١ بئى على ١٠.١ الله

Se Fonder, v. pr., s'appuyer sur, على على التند الى التند الى

FONDERIE, s. f., lieu où l'on fond, حسبك _ دار السبك

Fonneua, s. m., qui fond les métaux, Ju.

FONDRE, v. a., rendre fluide (les métaux), مبك O. Fondre (choses grasses et autres), حقر حلل المخلاط, Fondre les humeurs, مبلا السور، ٨.

Fondre, meler, bli O.

Fondre, v. n., diminuer d'embonpoint, أنحالً نعف O.

Fondre, tomber impétueusement sur, attaquer,

.0 هجم على - ١٠ حيل على - النقض على

. I. ذرفت عيوند بالدموع ,Fondre en larmes . كاد يذوب من شدة الدموع

Fondre', v. n., et Se Fondre, v. pr., se liquéfier, مار داب I. ـ انسبک ـ . ٥ ذاب I. ساح

Se Fondre, s'abimer, se perdre, Loyez

Fondatère, s. s. f., ouverture à la surface de la terre, مثق في الارض

Fondrière, terrain marécageux,

Fonds ارضية, Fonds الرضية, Fonds de terre , ارض ; plur. , اراضى Biens fonds , biens réels . عقارد املاک

Fonds, capital d'un hien, اصل المال _ رسيال,

دراهم ـ مال , Fonds , hiens , argent

Fonds, marchandises d'une boutique, نضاعة.

Fonds , au fig. , abondance , گثرة _ وسع _ كثرة

Fongus, s. m., excroissance charnue, أيدلا لحهية إ. Fongus hématoïde de l'œil, وردبني.

FORTAINE, s. f., cau vive sortant de terre, خبع - plur., عيون

Fontaine, édifice pour fournir de l'eau,

قسطل. Fontaine avec bassin et jet d'eau, petit château d'eau, فساقع ; plur., فساقع ; plur.,

Fontaine, vase pour garder l'eau, robinet, حنفية. Fontaine de la Tête, ou Fontanelle, s. f., پافوخ _ الراس .

- سبک _ اذابهٔ , Fonte, s. f., action de fondre, دُوبان

Fonte, mélange de métaux, وأوج المجادن معادن معهر الفساقي معهر الفساقي بالمعهر الفساقي بالمعهر الفساقي بالمعهر الفساقي بالمعهد الفساقي بالمعهد الفساقي بالمعهد الفساقي بالمعهد المعهد ا

FONTICULE, s. f., petit ulcère artificiel, 5.

Forts de Baptême, s. m. pl., vaisseau pour haptiser, جرن العبودية.

FOR-INTERIEUR, s. m., conscience, منهبر دُمّت برائی FORAIN, E, adj., du dehors, اجنبی برائی الجامی الحقاقی ال

قدّان في مركب الحجر, galérien, محري الحجر, Travailler comme un forçat, travailler beau-

Forces, s. f., قَوَى; plur., قُوى Au-dessus de mes forces, قوق طاقتى الله المحتفى الم

Force, puissance, اقدرة _ قرة.

Force, contrainte, عبر عسبانية ـ جبر ـ عسبانية ـ جبر ـ قصب ـ عسبانية

Force, impétuosité, قلط. La force du vent, دفعة الماء, الداء La force de l'eau, مثلة الربيح

Force, terme d'arts, vigueur dans le coloris,

- صلابة _ قولا , Force d'une place مناعة الحصر.

Force, energie, courage, عروة عرم _ قولا قلب _ مروة .

Force, energie dans la signification, شدة التعبير

ر قول فاهر الله Force majeure, puissance irrésistible, وولا فاهر الله Force du sang, mouvement secret de la nature entre parens, حنّية الدم La force du sang se fit sen-

من الدم على الدم الدم الدم الدم على الدم الدم ا

Maison de force, prison,

. جنود عساكر, Forces, au plur., troupes

Force, adv. fam., beaucoup, كثير.

A force de, adv., من كثرها _ من كثرها . A force de pleurer, من كثرها بكى A force d'être assis on s'ennuie, النسان القعود بزعل الانسان القعود بزعل الانسان المخالفة التعبد والعنا ما تنال ذلك الابشدة التعب و العنا . المنال ذلك الابشدة التعب و العنا

De force, par force, adv., أحصبُ _ بالغصب _ عصبًا وقهراً

A toute force, absolument, عن كل جها كل جهاد

De vive force, أوقد واقتدارا .

Foncement, adv., par contrainte, Luce. Chose faite forcement, aux.

Foncene, E, adj., furieux, وزالل - رالل

Foncers, s. m., - W.S.

Forcea, v. a., contraindre à, شي على شي الى. Cela m'a forcé de, اكرة على شي - دذا الجانى الى . دذا الزمنى ال

Forcer, prendre par force, في السيف. Forcer une ville, ملك البلد بالسيف. I. | Forcer une femme. افتعل فيها عصباً - قهر الامراة

Forcer, rompre, L.

Forcer, fausser, مكس I.

Forcer un cheval, le mener avec violence, نعترس على فرس.

Fonce, E, adj., affecté, sans naturel,

Force, détourné, faux, معكوس.

Force, outro, حالي.

FORCLORE, v. a., exclure le terme étant passé,

Forceusion, s. f., exclusion faute d'avoir fait à temps, عنوت المعاد.

FORER, v. a., terme d'arts, percer, ;; f.

Forestier, ère, adj., qui concerne les eaux et forêts, &.

FORET, s. m., instrument pour percer,

احراش , عرش - قابة , plur. , احراش الحراش .

FORFAIRE, v. n., prévariquer, اخاري O.

FORFATT, s. m., crime énorme, جرم عظیم .

Forfait, marché à perte ou gain, عبعة حواط.

FORFANTEBIE, s. f., hâblerie, مَان ou عَمَار.

FORGE, S. f., 3 | كور الحداد.

FORGERBLE, adj. com., Juni.

Fongen, v. a., donner la forme au métal à l'aide du feu et du marteau, طرق عدية 0. طرق منع 0. صنع ٨.

Forger, au fig.; controuver, صنع ـ ولف A.
Se Forger, v. réf., se former (des idées),

FORGERON, s. m., Sla.

Hongeur, s.m., qui forge le métal , طرّانى الحديد. Forgeur, qui controuve, مولّف الكذب

FORMALISER (SE), v. pro., s'offenser de,

FORMALISTE, adj. com., sayonnier, vétilleux,

, عادة _ قوانين , plur. ; قانون , s. £. وعوايد , plur. , عوايد ,

FORMAT, s. m., dimensions d'un livre, قدر كتاب قطع ـ قطع ـ

FORMATION, s. f., action de former, de se former, ישבא - استحکام - نکوبن. Voyez Former.

Formation, terme de mathématique, action d'élever à une puissance, نقوبم.

FORMATRICE, adj. f., terme de physique, Force formatrice, "قولاً مصوراً".

FORME, s. f., شكل; plur., اشكال , plur., وصورة _ اشكال , plur. مُور En . Forme extérieure, على الدورة . En forme de dislogues, على طريق السوال و الجواب .

Forme, moule, قالب; plur., بقوالب.

Forme, manière d'être, saçon d'agir, de parler selon les règles, قانون; plur., قوانين plur., قواعد. En sorme, suivant les formes requises, محسب القوانين.

Par forme de, adv., par manière de, بنوع.

Pour la forme, adv., pour les formalité seules, lumine de l'est l'

FORMEL, LE, adj., exprès, précis, صویعے - مُعیّناً. FORMELLEMENT, adv., مربحاً و بیاناً - مُعیّناً

FORMER, v. a., donner l'être et la forme, كرن - مرد -

Former, concevoir (un projet), نوی نیته I. ـ عن علی I. ـ عن علی

Former, figurer, façonner, eio A. -

Former, faire, disposer, J.s A. - Lij.

Former, instruire, ale.

Se Former, v. pron., prendre, recevoir la forme,

Se Former, s'instruire, نعلم. Se former sur un modèle, اقتدى ب

Se Former une idee, يصور الشي

FORMIDABLE, adj. com., redoutable, Jac.

FORMULAIRE, s. m., livre de formules, de formalités, انهودج ـ دستور العهل ـ كثاب قوانين FORMULE, s. f., forme prescrite, modèle des actes, محورة بهين. Formule de serment, صورة بهين. الله Formules préliminaires, phrases d'usage au commencement des lettres, etc., قبياجة.

FORNICATEUR, TRICE, S. زانی; plur., قانی; Fornication, s. f., U;

Fort, le plus épais du bois, المتف الاشجار,

شطارة - فق Fort, ce en quoi on excelle, شطارة -

FORT, B, adj., robuste, شدید _ قوی

اتنجين _ متعافى Fort, grand et épais de taille, تنجين _ متعافى Fort, épais en matière, capable de résister, جامد. Étoffe forte, épaisse, ماكن _ قياش سيك

Fort, touffu, فتاء.

Fort, bien fortifié, ميمصن _ منجصن

Fort, rude, difficile, ____.

شدید _ قوی , Fort, puissant

Tabac fort, حامی, سُوّت Beurre انتن ثنی شقیل کرت , Beurre انتن ثنی در اور اور انتخاب المحتال المحتال

Fort, violent, impétueux, شدید. Vent fort, vent violent, مرض ثقیل Forte maladie, رییح شدید. Fort, grand, extrême, مشدید عظیم. Une forte inclination, میل شدید.

Fort, énergique (expression), شدید التعبیر ال

Fort, dur, offensant, قاسي.

Fort, babile, مادر ـ شاطر.

Se faire fort, s'engager à, بعد ب 0.

A plus forte raison, بالتحرى. A combien plus forte raison, كم بالتحرى.

FORTEMENT, adv., " - أعرب المديدا - أعرب المديدا المدي

FORTEBESSE, s. f., šla, plur., jla,

FORTIFIANT, &, adj., (remède), colo.

FORTIFIER, v. n., entourer de fortifications,

شدّد ـ فوى Fortifier, donner plus de force, شدّد ـ

Se Fortifier, v. ref. , devenir plus fort, نفقوى.

Forτuit, κ, adj., qui arrive par hasard, غيبي.

FORTUITEMENT, adv., par hasard, par cas fortuit, مصادفت

FORTUNE, s. f., destin, hasard, خط على الدهر ال

Fortune, avancement, établissement en honneurs, لولسة ـ قبسول. Faire une haute fortune, حصّل الدولة الكبيرة.

Fortune, condition, Jla.

Fortune, hiens, Jl.

Bonne fortune, bonnes grâces, faveurs d'une femme, ارضا أمرالا

Bonne fortune, bonheur imprévu, رزق - درزق .

FORTUNE, E, adj., heureux,

حفرة , Fossz, s. f., trou en terre, عفرة .

Fosse, tombeau, J.J.

خنادق , pl., فندق pl., فنادق pl., دنادق

Fossette, s. f., creux au menton, aux joues, عُرَارُةً . Fossette aux joues, عُمَارُةً . Fossette au menton; عُمارُةً . طابت الحسن Elle a des fossettes aux jointures des doigts, عقد أبديها مطهوات.

معدني ,Fossile, adj. com., معدني

Fossoyage, s. m., co.

Fossover, v. a., creuser la terre, مغرد مد مناه مناه مناه مناه المناه مناه مناه مناه مناه المناه المناه مناه مناه مناه المناه المناه مناه مناه المناه المنا

Fou, adj. m., مجنون - اجن ، Voyez For.

FOUDRE, s. com., asio; plur., plur.

Foudre de guerre, grand général, غضية _ أهية - كالمية عضية.

FOUDROYANT, adj., terrible, موعد عدمد مثل الصاعقة.

Faire claquer son fouet, au fig. fam., se faire valoir, عيل قلمة افتخر عيل قلمة

I صربه سوط ـ. 0 جلد _ 0. شيط , FOURTTER, v. a. , فيط ما

Fouckar, s. f., plante, سرخس - سوطارس

Foucue, s. f., mouvement violent, emportement,

Fougue, enthousiasme, and.

Fougue, ardeur, impétuosité, 3) .

Fougueux, se, adj., ale - aux lbank

FOUILLE, s. f., travail fait en fouillant la terre, بقعر _ مقر

FOUILLE-MERDE, s. m., scarabée, عُجُورُ; plur.,

FOULLER, v. a., creuser pour chercher, جفر 0. - 0. فكش الارض 0.

افنش من من من البير المنظم (C. ـ Fouiller, chercher avec soin منبش حوابيجة ـ فتشد (Fouiller quelqu'un منبش حوابيجة ـ فتشد البيرة عند المناسبة المن

Fouiller, au fig., sonder, A.

FOUINE, s. f., sorte de belette, قرقدون.

Foura, v. a., creuser, A.

Foule, s. f., presse, multitude de personnes, ازدهام ـ زجة.

Foule de choses, اشا ماء.

Foule, préparation aux étôffes, تخييط قصر. En foule, adv., en grand nombre à la fois, أفراجًا.

FOULEB, v. a., presser, écraser, با 0. مرس ما 0. مرس ما 0. Fouler aux pieds, داس ما ۵. مرس على 0. الله ما 0. الله ما 0. الله ما 0. الله ما 1'orge, etc., opération faite par des bêtes de somme et qui remplace le travail du batteur, درس القبيم 0. مرس القبيم كالله و Fouler, opprimer, surcharger d'impôts, التكاليف

Fouler, donner un apprêt aux étoffes, قصر 0. ـ مط 0. ـ خط

Fouler, blesser, offenser un nerf, هرس O. _ ... مرضوضة O. _ ... مرضوضة O. _ ... كبس

FOULERIE, s. f., où l'on foule les draps, 8, co.

Fouleua, s. m., qui foule le raisin, رقاس).

FOULDIRE, s. f., blich.

ForLow, s. m., قصار.

Foulque, s. f., poule d'eau, الماجة الماد.

FOULURE, s. f., contusion d'un membre foulé,

Four à chaux, افوان, plur., افوان. Four à chaux, فرن. بغير عبر عبر جير . فتحورة

FOURBE, adj. com., trompeur, المأكو فابن

مكر ـ خون , Fourbease, s. f., tromperie

- .0 صقل ـ . A. مسح الحديد ... A. عصل مسح الحديد 1.

Foursisseur, s. m., die.

Fourbu, E, adj., attaqué de fourbure, Le..

Fournurs, s. f., maladie aux jambes du cheval,

FOURCHE, s. f., instrument à tige ou manche, et à deux ou trois branches, acce.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, شوكة ; plur., ملقط شوك ; plur., ملقط شوك

Fourchette du pied du cheval,

Fourceon, s. m., branche de fourche ou de fourchette, سنّة.

FOURCHU, adj., فالوق

FOURGON, s. m., charrette, عربة.

Fourgon, perche pour remuer la braise dans un four, حراك. La pelle se moque du fourgon; prov. deux personnes ridicules se moquent l'une de l'autre, ما هذا الالهذا

FOURGONNER, v. n., remuer, 5.

Fourmi, s. f., insecte, ثبلة; plur., نيل Fourmi rouge, سياسم; plur., سياسم.

FOURMILIEAE, s. f., Lat om - Ly in.

FOURMILLEMENT, s. m., picotement, Juil.

A. ـ مشغى A. ـ A. ـ مشغى A. ـ Fourmiller, picoter entre coir et chair, نبل A.

۔ نیل ۔

FOURNAISE, s. f., sorte de grand four, النون الله; pl.,

FOURNEAU, s. m., كانون; plur., كور - كوائين

Fournée, s. f., le contenu d'un four à pain, خبرة.

Fount, z, adj., garni, كامل الاداة - ملان

FOURNIER, s. m., فران.

FOURNIL, S. m., موضع الفرن,

Fournia, v. a., pourvoir de ce qui est nécessaire; قدم اللوازم 55. Fournir à quelqu'un les moyens de, اثبضه للشي المشيء الشي

Fournir, parfaire, achever, J.S.

Fournir, subvenir, contribuerà, اعان احداً على ا

. فيه كفاية ل ,Fournir, v. p., suffire

Fourniture, s. m., qui entreprend la fourniture, موانة, plur., موانة

Fourniture, s. f., ce qui est fourni, مؤونة _ قاداة

Fournitures de tailleurs, boutons, ganses, etc.,

FOURRAGE. s. m., -ile.

FOURRAGER, v. a., couper, amasser du fourrage, الحلف O. التم العلف

, plur., وابد ـ جبّاع العلف, plur., وابد ـ جبّاع العلف.

FOURREAU, s. m., gaine, étui, عهد ; plur., عائد ; plur., غلف منطقة ; plur., غلف منطقة .

Fourreau d'un cheval, قنب.

ادخل ـ . O دش O. ادخل.

Fourrer, au fig., fam., faire entrer dans une affaire, شعب المدردة من المدردة المدر

Fourrer, donner en cachette et souvent, ¿;

Fourrer, insérer mal à propos, مشر 0. - مشر 1. Fourrer, garnir de fourrures, بطر بي بفروة .

انحشر فی ـ عشر حاله فی ـ احتشی فی , ب ـ اندحش فی ـ حشر حاله فی ـ احتشی فی , ب ـ تداخل

Se Fourrer, se couvrir d'habits chauds, ونحشى التحشى. Fourrer, se couvrir d'habits chauds, مبطن بالتحقيق التحقيق التح

Fourre, couvert, caché, his _ sec.

FOURREUR, s. m., 15.

Founaiza, s. m., terme militaire, sous-officier qui cherche les logémens et distribue le pain aux soldats, باش متفرقة.

Fouraière, s. f., (mettre en) saisir, retenir, صاف 0. منبط على -. 0. حاش

فراوى, plur. ; فروة plur. ; فراوى

Founvoyen, v. a., égarer, j.

Se Fourvoyer, v. pron., s'égarer, s' A. I. O.

Fowen, s. m., åtre, مستوقد.

Poyer, au fig., siège principal, Jac.

Fracas, a. m., rupture avec bruit, éclat, désordre, خاعة _ رَجّة ـ طشة.

كسر ـ . O دش FRACASSER, v. a., briser en pièces, كسر ـ . O.

FRACTION, s. f., action de rompre, 3.

Fraction, terme d'arithmétique, parties égales de l'unité,

FRACTIONNAIRE, adj., (nombre) qui contient des fractions, كسرى.

FRACTURE, s. f., rupture, J.

FRACTURE, E, adj., , , , , ,

Fragile, au fig., sujet à tomber en faute, منعيف _ سريع الزلة

Fragilité, facilité à tomber en faute, فعف.

Faagment, s. m., morceau, چزو; plur., اجزا - اجزا

FRAI, s. m., alteration par le frottement,

Frai, multiplication des poissons, son temps, گثر و زمن السارية

Frai, petits poissons, يساربة - صير.

FRAICHEMENT, adv., Phylogen . 1919.

Fralchement, depuis peu, ما له زمان.

FRAICHEUR, s. f., frais agréable, 33, 4, etc.

Fraicheur, maladie causée par un froid humide, قوية

FRAICHIB, v. n., devenir fort (vent), Jul.

FRAIS, CHE, adj., médiocrement froid, حوطب الهوا برودة L'air est frais, الهوا مرطب القلب.

Frais, fort et savorable (vent), بطياب.

Frais, récent, طری م جدید. Pain frais, و بدة Beurre frais, زيدة . المرئ

Frais, qui n'a pas été fatigué ou employé, جَدَّتُه سُوكنه Frais, humide, -by.

Frais , délassé , جبتربع

.زاهی _ نصر , Frais de coloris

FRAIS, s. m., froid agréable, 3- deles - \$1,000.

Frais, s. m. pl., dépense, كلفة; plur., كلف كلفة; plur., مصاريف Cela est à mes frais, هذا على يـ المصروف على كيسمي

. تنوت ارضى _ انوت فرنجي , FBAISE, s. f.,

. توت شوكى ـ ثهرة العليق ... FBIKEOISE, a. f.,

FRAHBOISIER, s. m., jule.

- حرّ , Franc, che, adj., libre, sincère, loyal - حرّ , البيض القلب ـ سليم القلب ـ سليم النبة . خالص النبة

Franc, qui a les qualités requises, entier,

Franc, hardi, aisé, y.v.

Franc, sans mélange, خالع.

Un franc mauvais sujet, معتر خالص.

- خالص من ـ سليم من مليم من ـ مخلص من ـ مليم من ـ مخلص . Lettre franche de port, مكتوب خالص .

قطعة بعشرين صلدى,Franc , pièce de vingt sols

FRANC, adv. Voyez FRANCHEMENT.

FBANC, QUE, s., Européen, فرنسج ; coll., فرنسج ; coll., فرنسج ; coll., فرنساوی

En bon français, adv., franchement, clairement, بالمفتوح. Parler français, s'expliquer nettement, المقرى الكلام.

Parler français, avec autorité, menace, 🛶 .

FRANCE, s. f., by etcl.

Fnanchement, adv., avec sincérité, بخلاصة.

Franchement, avec immunité, ______.

FRANCHIR, v. a., sauter par-dessus, نظری O. Franchir, passer au-dela, passer hardiment, خطی I. – ا نـفذ O. I. قطع - 1. A. الله Franchir les obstacles, نفذی رتجاوز الحد ، تعدی . تجاوز الحد ، تعدی . FRANCRISE, s. f., immunité, ses.

Franchise, droit d'asile, -.

Franchise, sincérité, candeur, خلاص نبية.

.صير فرنساوي FRANCISER, V. a., ومير

Se Franciser, v. ref., Solution I.

Francolin, s. m., oiseau, جُرَّاج - كُرَّج plur., وَرَاد - دراريعِ (Barbarie).

FRANCE, s. f., tissu d'où pendent des filets, سجائی۔شراریب مقداب.

FBANGIPANE, s. f., patisserie, a...........

FRAPPANT, E, adj. qui fait une impression vive, يُؤثِّر في العقل ـ يشكع

FRAPPENENT, S. III., - De.

Frapper monuaie, عاملة عدرب سكة عدرب معاملة . Frapper, former, صق

Frapper juste, atteindre le but, —lol.

أثر في Frapper, faire impression sur, أثر

FRAPPE, E, adj., bien fait, عيد.

Fraque, s. m., habit étroit, لبس ضيق.

FRASQUE, s. f., action extravagante,

FRATERNELLEMENT, adv., adv., adv.,

- خاوى - تواخى - واخى بخاوى - تخاوى - تخاوى

FAATERNITÉ, s. f., mod - sod.

FRATRICIDE, s. m., meurtre, قتل لاخ .

قاتل اخاد , meurtrier de son frère, قاتل اخاد .

مكر عش FRAUDE, s. f., tromperic, مكر

O.غش (PRAUDER, v. a., tromper, صفار).

FRAUDEUR, SE, S., Almei.

FAMUDULEUSEMENT, adv., avec fraude,

مكار ,FBAUDULEUX, SE, adj., enclin à la fraude عُمُانُ مِي اللهِ

Frauduleux, fait avec fraude, عشف معشوش معشوش و المعتدد و المعتدد

FRAYER, v. a., marquer un chemin, فترح مكة A.

Frayer, froler, frotter contre, 40.

Se Frayer un passage, فتيح لنفسد طريق.

FRAYEUR, s. f., épouvante, s. f., épouvante,

جبالة الصبا, Faeuaine, s. f., folic de jennesse, أجبالة الصبا

Farnon, s. m., roulement dans le chant,

Faedonnea, v. a., faire des fredons en chantant, درج ني الغنا O.

FRÉGATE, s. f., navire de guerre, i, e, el di,

Frein, s. m., mors, مجا; plur., مجا.

Frein, au fig., ce qui retient dans le devoir, حاجز المات منظم المات ال

Frein du prépuce, متك. Frein de la langue, وباط اللسان, متيد, وباط اللسان

FRELATER, v. a., falsisier, mic O.

FRELATERIE, s. f., alteration, etaline.

FRELE, adj. com., faible, fragile,

guepe, ژنبوط ـ ژنابیر; plur., ژنبوط پرزنابیر; plur., ژنبوط درنابیط درنابیر.

ارتنج - ارتعد , Free Prince d'agitation , عنار التنج - ارتعد التناسبة التن

. ارتجف - .0 رجف ـ

Frémir (eau prête à bouillir),

Frémir de colère, انظرب من الغيظ.

FRÉMISSEMENT, s. m., émotion, tremblement, رجفان ـ ارتعاد

ديــش بودائ Faène, s. m., grand arbre, ودائق Graine de frêne, شجرة لسان العصافير لسان العصافير

Fariniste, s. f., égarement d'esprit,

Frénésie, au fig., emportement, عزرنت عزرنت.

Fainitique, adj. com., atteint de frénésie, مسرسم ما السرسام.

Frénétique, furieux, معزون.

Fakqueмиент, adv., souvent, š, с. _ , 22.

Fréquence du pouls, كثرة . Fréquence du pouls, سرعة دئى النبض

Friequentation, s. f., commerce d'habitude, قائرة

FRÉQUENTER, v. a., avoir un fréquent commerce avec, عاشر الختلط مع عاشر. Fréquenter, visiter souvent, تردد الى عنك ـ تردد عليه. #Fréquenter un cadroit,

Frequenté, e, adj. (chemin), حرب مسلوک Maison fréquentée, البيت مطروق البيت

et الخواقا. Votre véritable frère est celui qui vous donne de bons conseils, في صدقك في الخوك من صدقك في Souvent votre véritable frère n'est pas celui qui est né d'une même mère que vous, ورضيع الم الله المك رضيع الم المكالية والمناع المناع والمناع من الرضاع والمناع المناع المناع

Farsque, s. f., peinture sur la muraille, نصویر

FRESSURE, s. f., le cœur, la rale, le foie et les poumons, علاق.

FRIPERIE, s. m., louage d'un bâtiment, بكرا مركب. FRÈTER, v. a., donner un bâtiment à louage, Se jeter sur l افتكر القديم القديم. افتكر القديم المستكرى مركب. Faiplea, èai

FRÉTILLANT, E, adj., برعص

FRÉTILLEMENT, s. m. fam., رعص .

FRÉTILLER, v. a. fam., s'agiter vivement, can A.

Fartin, s. m., menu poisson, بسارية.

Fretin, au fig., choses, êtres de rebut, بواز.

FRIABILITÉ, s. f., atlina.

FRIAND, E, adj., qui sime les bons morceaux,

الذيذ ـ طعم Priand, délicat au gont, الذيذ ـ طعم

FRIANDISE, s. f., amour des bans marceaux, حب الطبيخ والنواعم

Friandises, sucreries, etc., حلاوبات.

FRICASSÉE, s. f., viande fricassée, مارية

O. طبنے قاورمة , v. a., قاورمة 0.

Friche, s. s., terre inculte, مراقى المراقى .

FRICTION, s. f., frottement, ثهريئے ۔ تنظريک - مرخ , FRICTIONNER, v. a., faire des frictions - مرخ , O.

FRILEUX, SE, adj., برّاد.

Faingant, بطول ب O. بطول ب Faire le

عَفْش ـ دُخُـك , Faipen, v. a., chiffonner, gâter, حُفَّث ـ

Friper, manger goulument, - 1.

Friper, au fig. sam., dissiper (son bien) en débauches, صرف ماله في الفسن I.

FRIPERIE, s. f., vieilles hardes, ace.

Se jeter sur la *Jriperie* de quelqu'un, en médire, افتكر القديم.

Fairiea, èaz, s., عتقي; plur., عتقية.

Fripon, NE, s., voleur adroit, fourbe, , m,; محتال - شرطية ,plur.

Fripon, adj., qui a l'air coquet, éveillé, دنس ـ -

FRIPONNER, v. a. et D., et D. A. . ٨ نصب على

Faironneate, s. f., wei - wei; plur., .مناصب

FRIAK, v. a., , \$5 I.

Frire, v. n., انقلی.

Fatt, E, adj., dan.

FRISE, s. s. (cheval de), t. de guerre, pièce de bois garnie de pieux ferrés, خلک فلک شاکک).

plur., Frise, s. f., ornement d'architecture, إفريز افاريز.

- جعد الشعر, Faisen, v. a., boucler les cheveux, جعد الشعر .0 برم الشعر

انبرم , نسبب الشعر , Friser, v. n., ètre frisé, النبرم , نسبب Friser, v. a., effleurer, is I. - ... O.

Faise, adj., ses.

Faisson, s. m., tremblement causé par le froid, نَعْصَةً _ نَعْاص , Frisson de flèvre . قَعْقَفْمُ ـ رَعَشُمُ . قشعرية _ رعشة , Frisson de peur , بردية _

ارتعاش , s. m. , العاش أ.

FRISSONNER, v. n., avoir le frisson, , , i.

FRISURE, s. f., sail amm.

تحشيشة الحل FRITELLAIBE, s. f., plante, المحلقة المحل

FRITURE, s. f., action et manière de frire, 5.

. قلية _ مقلى , Friture , chose frite , مقلى . FRIVOLE, adj. com., (chose), Jby. Homme fri-

، حل خفيف العقل ,·· vole

FRIVOLITÉ, s. f., caractère de ce qui est frivole, خفت - هفق

Faoc, s. m., habit de moine, بثوب الراهب الماهية عبس وجهد عليه الماهية الماهي .0 لنزك كهنونكر ,Quitter le froc

FROID, E, adj., privé de chaleur, J.U.

ـ بارد, Froid, plat, sans intérêt, sans expression, بارد من غير معنى - بلا طعمة - مقتل

Froid, qui ne garantit pas du froid, - is.

Fnoin, s. m., l'opposé de la chaleur, J. Avoir إنا بردان, O. Il J'ai fioid, برد ال إنا بردان, النا بردان الهوا بارد ـ الدنيا برد ,Il fait froid أ

Froid, au fig., air sérieux et composé, J.

على البارد , A Froid, adv. , sans mettre au feu, على البارد. FROIDEMENT, adv., on exposition froide, July 3.

Froidement, au sig., d'une manière sérieuse, réservee, Joyu.

Faoingua, s. f., accueil froid, און ביה ב עולה. اینی و بینه برودیه , Il y a de la froideur entre nous

برد _ برودة الطقس ,Faoinuae, s. f.,

FROISSEMENT, S. m., ضرطة.

FROISSEB, v. a., meurtrir, وضرط,

.مرمط , Froisser , chiffonner ,

FROISSURE, s. f., Lb,.

FROLER, v. a., toucher legerement, La I.

FROMAGE, s. m., جنت محبي. Un fromage, قالب جبن

FROMAGERIE, s. f., Tila.

Fвомент, s. m., la meilleure espèce de hie, 😅 - بر - الله Froment concassé, bouilli, séché. برعل. | Froment bouilli simplement, برعل. | Froment encore tendre et grillé légèrement au four. . فريک

FROMENTACÉE, adj., (plante), عبات قوحي FRONCEMENT, s. m., (des sourcils), تعرقص الحواجب.

FRONCER, v. a., plisser menu du linge, . كومش اللبس بالكي

Froncer, rider le sourcil, بعرقص الحاجب.

FRONCIS, 5. m., plis à une étoffe, de:

FRONDE, s. f., elle.

FAONDER, v. a., jeter avec une fronde, e المنافع المن

Fronder, au fig., blamer, critiquer, عيب على . خراب مقلاع .m., حراب مقلاع .

Frondeur, au fig., qui blame,

Front, s. m., haut du visage, جبهة ـ جبهة ـ جبهة

Front, face d'une armée, وجه العسكر,

De front, adv., par-devant, من قدام.

De front, côte à côte, أب وأحد واحد أ

FRONTAL, adj., adj., Foyez CORONAL.

FRONTIÈRE, s. f., limites d'un état, مدود مهلكة.

FRONTIÈRE, adj., (place), ثغور; plur., ثغور.

FRONTISPICE, s. m., face de hâtiment,

Frontispice, titre de livre, اول الكتاب.

FRONTON, s. m., ornement au frontispice d'un édifice, au-dessus d'une porte, قوصرة.

FROTTAGE, s. m.,

FROTTEMENT, s. m., collision de deux corps qui se frottent, בצי ב "ג'לשם,

FROTTER, v. a., toucher en passant et repassant dessus, בבים A. בים O. Frotter le linge en le lavant, בבים און Frotter pour polir, nettoyer, בעל A. || Frotter les hommes au bain,

Frotter, enduire, oindre, ب نام 0.

Frotter, au fig. fam., battre قشر, 1.

Se Frotter, v. pr., sam., au sig., s'attaquer à, - يقال - خطرى - . خاتك في .

Se Frotter contre, v. réf., ب كتما. Se frotter les mains, فرك راحليد.

FROTTRUR, s. m., celui qui frotte les planchers,

Frotteur, celui qui frotte les hommes au bain, دلاک _ مکلیس

Frottoia, s. m., ce qui sert pour frotter ou essuyer, گيس , Frottoir de bain , کيس .

FAUCTIFICATION, s. f., اثبار.

Fauctifier son argent, l'employer avantageusement,

FRUCTURUMEMENT, adv., utilement, 8,.....

FRUCTURUX, SK, adj., , at - aise.

Faurati, E, adj., qui se contente de peu pour sa nourriture, منتقشف أويد الأكل منتقشف.

Frugal , simple , peu abondant (repas) , عفيف

Faugalement, adv., avec frugalité, ப்க்க்.

Faugalité, s. f., qualité de ce qui est frugal, قشافة.

Frugalité, tempérance, #312; _ ensi.

بعيش من النبات, FRUGIVORE, adj. com.,

; plur., فواكه , plur. ; فواكه , plur. ; فواكه , plur. ; اثيار

Fruit, au fig., résultat, تُهرونا.

- منافع ; plur., منفعة ; plur., منافع ; plur., منافع ; plur., منافع ; plur., منافع : Quel fruit en avons-aous retiré?

Fruit, enfant, عل _ ولد. Jusqu'à ce que cette femme soit délivrée de son fruit, ثقع مناء عتمى تضع ما الحاملة جلها.

FRUITIER, s. m., lieu où l'on conserve le fruit, فواكنا

فاکہانی ۔ فکہانی , Fruitier, qui vend des truits ۔ بقال ۔ خصری ۔

Fruitier, adj., qui porte du fruit,

FRUSTRATOIRE, adj. com.,

FRUSTRER, v. a., priver, بين - مرم - L

FUGITIF, IVE, adj., qui est en suite, - -ماء جاري ,Onde fugitive هربان _ طافش

Fugitif (ouvrage d'esprit), 3,14.

O. _ و بعد عن O. _ مرب من O. _ اجتنب الرذايل, Fuir le vice, اجتنب

O. شرد _ أنهزم , Puir, v. n. , courir pour se sauver .0 هرب - ١٠ فر -

Fuir, différer, éluder, John.

Fuir, passer vite, i I. - . O.

Fuir, couler par une felure, is I. Fuir, laisser couler le liquide, منع مناطق المناطق المناطقة ا

Se Fuir, v. ref., au fig., مرن من فسنة O.

هرب , Mettre en fuite . فوار _ هروب , Mettre en fuite - ا هزم ا

FULMINATION, s. f., promulgation des bulles, منادية أوامر البابا

انشعال , Eulmination , explosion par le feu , انشعال .

Fulminer, au fig., s'emporter, — !!

Fulminer, en parlant de l'explosion faite par le seu,

انشعل.

Funage, s. m., action d'exposer à la fumée, تدخين

ALLE PUMANT, E, adj., qui jette de la fumée, مدخر. Funzz, s. f., vapeur qui sort des choses brûlées, دخان.

Fumées, au plur., vapeurs qui s'élèvent au cer-دخلة _ المحار , veau

Funea, v. a., exposer à la fumée, 23.

A. شرب دخان , Fumer, prendre du tabac en fumée

Fumer la terre , y répandre du sumier, تل الا بص; Fumer, v. n., jeter de la fumée, الخرب).

Funezon, s. m., charbon qui jette de la fumée. فعم ردی

. ذ كاوة _ رايحة _ طيب , FUXET, s. m., odeur شاهترچ مشاهترو , Funete, شاهترچ مشاهترچ.

FUMEUR, s. m., which can de ...

Funeux, sz, adj., qui envoie des vapeurs à la tête, بلطس.

FUMIER, s. m., إبالة - زبالة. Endroit où l'on jette مزيلة ,le fumier

FUMICATION , S. f. , Light - June .

FUMISTE, s. m., ouvrier qui empêche les cheminées de fumer, منظم المداخس.

FUNAMBULE, s., danseur de cordes,

جنايزي, Funkbar, adj. com., des funérailles, جنايزي.

FUNERALLERS, s. f. pl., obseques, s; plur.,

FUNERAIBE, adj., 3; Let

FUNESTE, adj. com., sinistre, 63, - ...

A Fue et a mesure, adv., à mesure. J. J.

FURET, s. m., petit animal du geure des belettes,

.عريسة _ عرسة

Eurrea, v. n., chercher, عُنْشُ اللهِ عَلَيْد .

FUREUR, s. f., fréuésie, colère violente, . غضب شدید ۔ جنان ۔

FURIBOND, E, adj., عبنون - هابع مسعور - مجنون Funiz, s. f., emportement, 8, the _

Furie, au fig., femme méchante, عول -امراة ردية الأخلاق للغاية.

FURIEUSEMENT, adv., avec furie, 5,

FURIEUX, SE, adj., ea farie, عصبان _ فالبح _ .سعران

Furieux, violent, شدید.

FURONCLE, s. m., clou, =====.

FURTIF, IVE, adj., qui se fait à la dérobée, بالخفي _ في الدس

الخفية

Fusain, s. m., ou Bonnet à Prêtre, arbrisseau, افونهوس - عرقية الراهب

Fuskau, s. m., pelit instrument pour filer, رمغزل; plur., مغازل. Fuseau pour tordre le fil, مغازل; pl.,

Fusek,'s. f., fil autour du fuseau, شهوطة; pl.,

FUSIBILITÉ, s. f., المحال - فربان - كربان المحالة

Fusit, s. m., briquet, a la Li;.

Fusil, arme à fen, بندقية , plur., بارود , plur., بارودة _ مكاحل , plur., بارودة _ مكاحل , plur., بارودة _ بارودة _ الله , plur., بندقية مغردة , Fusil à un coup , نفنكة deux coups , بندقية مجوزة , Un coup de fusil, قوات.

FUSILIER, s. m., fantassin armé d'un fusil, حامل مكحلة ـ بواردية, plur., بواردية

FUSILLADE, s. f., coups de fusil, اللائق بارود, FUSILLEE, v. a., tuer à coups de fusil, بندى على بندى

FUSTION, s. f., liquefaction, حبيك اذابة المجر بزر قطونا , FUSTET, s. m., arbrisseau , انشجر بزر قطونا , Eustigation, s. f., عرب المقارع , المعرب المقارع , المعرب المقارع ,

FUSTICER, V. a., عالم بالمقارع ١.

Fut, s. m., bois sur lequel on monte un fusil, un pistolet, مُشِعِ بِنْدُقِيَّة عَلَيْهِ بِنُدُقِيَّة .

Hilt de colonne, عطول العامود.

FUTAIE, s. f., forêt composée de grands arbres, с ; plur., рыг., с ; рыг., с ;

FUTAILLE, s. f., tonneau, قعرى; plur., وناى. FUTAINE, s. f., étoffe, عنان وكنان وكنان.

Furz, E, adj., fin, obi - ohim.

. باطل ـ هفق , FUTILE, adj. com., frivole,

FUTILITÉ, s. f., frivolité, jiàs.

Futilité, bagatelle, الطل باطل.

Futur, E, adj., à venir, اتى.

الزمان المستقبل . Furun, s. m., terme de gram., الزمان المستقبل . Le futur, celui qui va se marier, عربس . La future, عرابس . plur. , عروسة

FUYARD, E, adj., -, la.

G

GAB

G, s. m., septième lettre de l'alphabet français, التحرق السابع من الالف با

GAHARE, s. f., bateau large et plat pour remonter tes rivières; navire de charge, قياسة; plur., قبايس , مركب جولة .. مركب جولة ..

GABELLE, S. f., impôt sur le sel, ميرى الملح.

GAC

Gabelle, lieu où l'on vend le sel, ملاحة.
Gabion, s. m., sorte de panier, قفة; plur., قفف

GACHE, s. f., pièce qui retient le pêne; عبة ــ

GACHEA, v. a., détremper, خلط بالموبة 0.

Gacher, au fig., faire mal, salement, مُخِبَّ . Gacher, se, adj., boueux, sale, وحل وحل . Gachis, s. m., saleté, boue, عالم ألم المالية . Gachis, au fig., مُحمد .

GADOUE, s. f., matière fécale, 1, ...

صابح طوبلة , GAPPR, s. f., perche avec un croc

GAGE, s. m., ce qu'on livre pour la sûreté d'une dette, رهن ; plur., رحان و Mettre en gage, Mettre en gage, الشي عند احد احد المشي عند احد اعطا الرهر. Sur gages, وهذا في حرز مثله يعد اعطا الرهر.

Gages, assurances, preuves, عاش ; pl., عام في. وامك ; pl., عامية ; pl., جوامك ; pl., عام خيامك ; pl., عام خيامك ; pl., عام في عام خيامك ; pl., عام في المجان المجا

GAGER, v. a., donner des gages, تُنَبِ له علوفة. A.

. تراهن معد على راهن ايش وCombien veux-tu gager? من ايش لايش

GAGEUR, SE, S., qui gage souvent, مراهن.

مراهنة ـ رهان ، GAGEURE, S. f., صاحبة

Soutenir la gageure, au fig., persister,

GAONANT, E, adj., qui gagne, بالبح - كاسب .

GAGNE-DENIEB, s. m., porte-faix, etc., ביות ...

GAGNE-PAIN, ce qui fait gagner la vie à quelqu'un, العيش ـ كسب العيش Le filet est ton gagnepain, الشبكة باب رزقك.

GAGNER, v. a., faire quelque gain, بسك المنان و A. Gagnez-vous ou perdez-vous? الله خسران و On vante le marché quand on y a gagné, المن الله عنه بهدم السوق الا من ربع به المن المن منه بهدم البش نلت منه البش صح لك منه (Gagner la bataille, ابش استفدت معه المناس المناس

Gagner, se rendre quelqu'un favorable, حيث المعمل المعمود المتعمود المتعمل المعمود المتعملات المعمود ألم المعمود المع

Gagner, acquérir, obtenir, طفر ب ۵۰ فاز ۸۰, فاز ۸۰ مان ۸۰ مال مای ۸۰ مال علی ۸۰ فال مای ۸۰ فاز ۸۰ فاز ۱۸ فاز بالسعادة الابدیة Gagner l'affection de quelqu'un, ماک قلید آ.

ا أنعدى من المرض المرض المرض المرض المرض المردية المرض المر

Gagner quelque chose sur quelqu'un, obtenir de, ارضى احدًا ل

Gagner, faire des progrès, تنقدم. Le poison gagne, pénètre, اتصلت النار الى البيت A. Le feu gagne la maison, اتصلت النار الى

Gugner, mériter, استحق _ استحق.

Gagner, arriver à, وصل الى ٨. حصل فى ـ وصل الى ٨. Gagner chemin, قطع الطريق Gagner du temps, différer, قطع الزمان ٨.

Gagner les devants, gagner quelqu'un de vitesse, عليه - O. – عليه - (Kasraouan).

GAI, E, adj., joyeux, مېسوط ، بطران ـ بحبوم ـ بطوان. Visage gai, وجه بشوش

Gai, qui réjouit, clair, bien situé, مشرح - مُبهر القاب القاب القاب القاب القاب القديسيس ، Gaixc, s. m., arbre, خطب القديسيس ، خشب الانبيا

GAIMENT, adv., avec gaité, bluil.

Galté, s. f., belle humeur, تنكيف النباط المجاهدة . Se mettre en gaîté, ننكيّف.

Galté, paroles, actions folatres, قلاعة ـ على. Galté, vivacité, تشاطة , شاطة .

Gaite, enjouement du style, بساطة.

De galle de cour, من غير مقتضى.

Gatllan, r, adj. fam., joyeux, مختلوع - بطران.

Gaillard, un peu libre, شوبة خارج - فالت شوبة. [مختاص , Gaillard, bardi , éveillé, مختاص

نشط _ مبسوط , Gaillard , sain , dispos , نشط _

موضع مرتفع ،GALLIARD, s. m. , terme de marine . في سطيح المركب من مقدمه و موشرة

GALLLARDENENT, adv., joyeusement, " الخدادة.

بطر - خلاعة , GAYLLARDISE, s. f. fam., gaité , قد علاء .

Gaillardise, paroles un peu libres, حكام فالت ـ كلام شوبة فاحش.

GAIN, s. m., profit, بسب مكسب مربح - كسب . Gain, heureux succès, victoire, فضر - ظفر.

GAINK, s. f., étui, غلاف ; plur., عُلْف , plur., قرابات ; plur. , قرابات .

. تاع قرابات , GAINIER, S. M., تاع قرابات

GALA, s. m., fête, festin, وليمة; plur., ولايم

جر اللبن , GALACTITE, s. m., ou pierre de lait

بظرف ـ بظرافة , GALAMMENT , adv. , بظرف ـ بظرافة .

GALANGA, s. m., plante, اخْولْنْجانى.

GALANT, E, adj., galant homme, homme probe, civil, etc.; de conversation agréable, عرجل اماثل ; plur.; أوادم ; اوادم ; ادمي

Homme galant, homme qui cherche à plaire aux dames, غندور; plur., عنادرة; plur., عياق Femme galante, qui a des intrigues de galanterie, قهرمانة.

de bon goût, شلبی. طریف مشلبی. Vert galant, vif, alerte et robuste, این فکم.

GALANT, S. m., amant, بعضوق . معشوق

GAIANTEBIE, s. f., agrément, etc., طرافة .

Galanterie, manières agréables, empressement auprès des semmes, عَازِلَةَ النساء _ عَندرُةً.

مسايرة الحريم , Gulanterie , commerce amoureux , الفتر

هدية , Galanterie , petit présent , عدية .

GALANTIN, s. m., ironiq., ridiculement galant,

_ قناوشق , Galakkum, s. m., plante; sa gomme قناوشق _ قنار عنار المارة عنار المارة ال

GALE, s. f., maladio de peau, جرب. Plus méchant que la gale, اعدى من الجرب (prov.).

GALEGA OU GALEG, s. m., rue de chèvre, plante, سياب التبس

GALESIQUE, adj. com., صلى واى جالينوس

GALENISME, s. m., doctrine de Galien, حالينوس الطبيب.

من جامة جالينوس, GALENISTE, adj. com.,

واس الهر- جلي GALEOPSIS, s. m., plante, جلي

GALRUE, s. f., bâtiment à voiles et à rames, وعُول ب إغربة; plur., غربة.

مركب الحجر, Galères, punition des malfaiteurs, مركب المجربين

Galère, au fig. sam., état, travail pénible, بغداب.

. بجرى ما بجرى ا Vogue la galère! risquons!

میشی, Galerie, allée de communication, روای

Galerie, balustrade qui règne autour d'un minaret, مُرْفَّدُ.

Galerie, au fig., auditeurs, الحضار.

- قدّان , Galenien, s. m., condamné à ramer مذنب محكوم عليه بالقدف

GALET, B. m., caillou, صاق البحر.

GALETAS, s.m., dernier étage, أخر طبقة. Galetas, logément misérable, خُنَّ.

قرصة , GALETTE, s. f., gâteau plat, قرصة.

GALEUX, SE, adj., qui a la gale, إجربا; fém., جربان عبربان عبرب

Brebis galeuse, au fig., عنزة جرباء.

GALILEE, s. f., nom de pays, بلاد الجليل.

طبين فينالات الحم , GALIMATREE, S. f., محب فينالات

غلابيس ; pl., غليون , GALION, s. m., vaisseau GALIOTE, s. f., long bateau couvert, قنحة ; plur. براش , plur ; بُرشت قئے

GALLE, s. f. (noix de), عفص.

GALLICAN, NE, adj., qui concerne l'église de France, . يغض الكنسة الفرنساوية

لفظة فرنساوية , BALLICISME , s. m. , قطة

GALLIQUE, adj. com., tiré de la noix de galle, ,عفصبي

GALLIUM, s. m., plante, ... ill.

GALOGHE, s. f., chaussure très-élevée en bois, .قياقىپ , .plur ; قىقاپ

GALON, s. m., tissu épais de soie ou fil, L. Galon d'or, اندیشت صفرا . اا Galon d'argent اندیشتر بیصا

GALONNER, V. a., by the O.

GALOP, s. m., allure d'un cheval qui court, - رکض -

GALOPADE, s. f., Tong.

GALOPER, v. a., mettre un cheval au galop, O. رکض م . مرجع A. رميح O. Galuper, v. n., aller le galop

GALOPIN, s. m., petit commissionnaire,

معتر, Galopin, popul., homme de néant, معتر

GAMBADE, s. f., saul, ab.

GAMBADZE, v. n. sam., saire des gambades, Li O.

GAMBILLER, v. n. fam., remuer sans cesse les jambes, هز ركبه O.

GAMELLE, s. f., grande écuelle, مأجور; plur. قصعۃ ۔ مواجير

Samin, s. m. fam., marmiton, وعسال صحوري

GAMME, s. f., table des notes de musique, ايوة الموسيقا.

Chanter la gamme à quelqu'un, au fig. fam., le

GALINATIAS, s. m., discours confus, مهانية reprimander, lui dire des injures, بهدل. Changer de gamme, au fig., changer de conduite, أنقلب أ.

> GANACHE, s. f., machoire inférieure du cheval-. فك اسقل القرنس - حنك الحصان

> Ganache , an fig. fam., qui a l'esprit lourd , انتبل . ثقيل الدم ـ

GANGRENE, s. f., Tale _ ab]

SE GANGRENER, V. pron., ... A.

GANGRENEUX, SE, adj., ____be.

قطانتر

GANT, s. m., ce qui couvre la main et les doigts, كفوق.

Souple comme un gant, traitable, soumis, عيارك.

En avoir les gants, être le premier à, وروا اول مروبا Jeter le gant, au fig., défier, للقتال O.

O. برز له ـ حرك الشر مع ,Ramasser le gant

GANTELÉE, s. f., ou Campanule, plante, جرسة.

GANTELET, s. m., sorte de gant revêtu de fer, . كفوق حديد

. بصاعة كفوف ,GANTERIE, S. f., فوف

GANTIER, ÈBE, a., فوفي.

GARANCE, s. f., plante, by - deli louis - egit louis رُناس.

GARANT, s. m., caution, Jud _

Garant, au fig., auteur dans lequel on a puisé un fait, un passage, Jim.

GABANTI, E. adj., Jac. _ Jac.

GABANTIE, s. f., obligation de garantir, تافعالت صانة. Garantie repentir, تدامة الكفالة ندامة. arabe, pour dire : Il ne faut jamais répondre de personne.

GARANTIR, v. e., se rendre garant de, Jes O. -0. قعد ب ـ ۸. صهرن ـ تكفل ب

. O صارب من , Garantir de , préserver

Se Garantir , v. réf. , من المجان المجان

GARCE, s. f., prostituée, خاطية خاطية عرصة ـ شُكْمَة خاطية . GARÇON; s. m., enfant mâle, صبيان ; pl., وربي ; plur., اعزاب . latin series .

Garçon, valet, ouvrier, صبى; plur., صبيان, GARÇONNIÈRE, s. f., fille qui fréquente les garçons, مبية.

Gande, s. f., action de garder, عرس محراسة. Faire la garde, حرس مرس.

Garde, gens de guerre qui sont la garde, حُوس مُعُدر ما مُعَدر ما مُعَدر ما مُعَدر ما مُعَدر ما مُعَدر ما ما ما معادد ما ما معادد معادد ما معادد معادد ما معادد ما معادد ما معادد ما معادد معادد ما معادد معادد معادد ما معادد معاد

La garde, le guet, ceux qui le font, طوڤ ـ عسس

Garde, femme qui garde un malade, سرالة تحرس و تداريه

Garde, commission de garder, Lis _ its.

Donner en garde. Voyez Conriba.

Garde, protection, عابة . A la gardo de Dicu, الله عراسة الله يالا Que Dicu l'ait en sa garde, حفظه الله عرسه الله تعالى.

Prendre garde, avoir soin, avoir l'œil sur, الدوقى في ـ L دار بالم على ـ يوعَى على ـ الدوقى على الدوقى على الدوقى الدوقى على ـ الدوقى الدوقى

Se donner de garde, éviter, se précautionner, ما عدر من الماسب على نفسه مال الماسب على الماسب على

Garde d'une épée, d'un poignard, قبضة.

GARDE, S. m., homme chargé de garder, حارس; plur., حافظ عراس. Garde de douanes, وقافى. GARDE-AYANCÉE, عافظ عرانى. الغفرانى. الغفرانى.

GABDE-Boss, s. m., whal mola.

GARDE-BOUTIQUE, s. f., ce qui reste long-temps en boutique, שמאת الحاصل.

GARDE-CHASSE, s. m., بناظر الصيد , صارس , ناظر الصيد . GARDE-Côte, s. m., milice qui garde les côtes , مُرّاس البر

GARDE-DES-SCEAUX, s. m., مامل ختام مامل ختام . GARDE-DU-CORPS, s. m., السلطان المامل المامل

GARDE-FEU, s. m.,حاجز للنار,.

درابزين - حاجز, GARDE-MACASIN, s. m., balustrade, حاجز, وكيل الخرج - مخزنجي.

تخدام مربض, GARDZ-MALADE, s. com., مندام مربض

GARDE-MANGER, S. m., J. ..

تغفر ,GARDE-MARINE, s. f., garde de l'amiral غفر ,قبطار باشا

GARDE-MEUBLE, S. B., أَعْرَنْتُ الْفُرِشُ. GARDE-NATIONALE, S. f., كالله

GARDE-RODE, s. f., lieu où l'on serre les hardes, ces hardes, خزنة الملبوس ـ صندوبي اللبس.

Garde-Robe, lieu d'aisance, مستراج.

GARDER, v. a., conserver, حفظ ميبته A. استحرس على.

Garder, retenir, حاش O. _ معد القبى القبى القبى القبى معد القبيد معك . cela pour vous,

ابقي الى ,Garder, réserver pour un autre temps ابقي الى .

Garder, rester dans, قعد في O.

Garder, protéger, . I.

Garder, observer, Lis A. Garder la bienséance,

A. GARGOUN معظ الناموس. | Garder le silence, المرم السكوت A. الزم السكوت A. الدور الماء المعادية المع

La garder honne, attendre l'occasion de se venger, عد مئی I. Je te la garde bonne, خذ مئی ما بحیک

عدر مسكن على المنطقة المنطقة

GARDEUR, SE, s., qui garde des animaux, واتي ; plur., كالم

GARDIEN, NE, s., qui garde, خافط عارس المارس عافظ plur., أواطير plur., ناطور حرّاس Que Dieu protège la vigne contre son gardien, من الله يستنر الكرم من ; prov.

GABE, s. f., lieu de súreté pour les bateaux sur les rivières, ملجا للمراكب في الانهار.

GAMENNE, s.f., lieu peuplé de lapins, بنا لارائب. SE GAMER, v. pro., بعبط الأرائب.

GARGAMELLE, s. f., popul., gosier, حلق.

Se Gargariser, v. pron., se laver la gorge, تنغرغر ب _ تنخيض.

GARGARISME, s. m., liqueur pour se gargariser, ما مدبّر للتغرغر

GARGOTAGE, s. m., popul., mets malpropre,

GARGOTE, s. f., cabaret sale, قرفر الخانة وقرق الخانة وقرق الخانة وقرق الخانة وقرق الخانة وقرق الخانة وسنع والخانة وسنع والخانة وسنع والخانة وسنع والخانة وسنع والخانة والخان

- كركبة ,GAEGOUILLEMENT, s. m., bruit de l'eau حرير الماء

GARGOUILLEB, v. n., popul., حَبْث.

GARGOUSSE, S. f., essel light sole .

GARNEMENT, s. m., vaurien, خاسر.

GARNIA de, v.a., pourvoir de tout ce qui est nécessaire pour la commodité, l'ornement, la conservation, la défense, حَبْرُ ب لَكُ . Garnir des lampes, احتر القنادية. القطن بالغزل . القطن بالغزل . وضب شكل الدكان بالعنايع . وضب شكل الدكان بالعنايع .

Garnir, meubler une maison, عرش البيت O. Garnir, z, adj., meublé, مفروش,

Garni, orne, مزين.

Gaanison, s. f., soldats qui gardent une place,

Garnison, gens qui gardent une maisou, des meubles saisis, حوالة عينير.

GARNISAIRE, s. m., homme en garnison chez un debiteur, عوالة.

GARNITURE, s. f., ce qui sert à garnir, orner,

شورك - محرك - حارك . m., كارك - محرك - محرك .

GABROTTER, v. a., lier fortemení, مُشَدَّ ، O. وبط من O. _ ملم و تيد و تيد و حلم الم

GASCON, NE, adj., fanfaron, blis.

GASCONNER, v. n., fam., dire des gasconnades, غُمُر ما درط

GASPILLIGE, S. ID., J.

GASPILLER, v. a., dissiper, الدر, ضيّع المال

GASPILLEUR, SE, S., Juic.

GASTER, s. m., le bas-ventre, l'estomac, علدة ـ معدة

GASTRIQUE, adj. com., stomacal, Fast omin.

GASTRITE, s. f., douleur vive à l'épigastre, phlegmasie de l'estomac, المعدة عداد المائد.

GASTRONOME, 8, m., Garage.

Gastronomik, s. f., art de faire bonne chère,

GATEAU, s. m., espèce de pâtisserie ronde et plate, قرص; plar., اقراص, Gâteau feuilleté au miel et aux amandes, تلاسية ـ بقلاوة;

قرص عسل , gaufre d'une ruche , قرص عسل.

Part au gdteau, au profit, فسم - نصيب

GATE-Bois, s. m. , mauvais menuisier, متعوس المجار متعوس

GATE-ENFANT, S. COM!, 38 181 18

GATE-MÉNAGE; به me, تالنيك المنطف المنطقة

GATE-METIER , s. m. fam. , تلاق صنعة .

GATE-PAPIER, s. m., mauvais auteur, اللاف ورق.

لوث ـ الم Gdter, salir, عكس الم

Gâter, corrompre, au prop. et au fig. انلفارا. Gâter par trop d'indulgence, caresser trop, خسر.

Se Gâter, v. pr., perdre ses bonnes qualités,

عين ـ انتزع ، Se Gâter, se corrompre ، عين ـ انتزع ، I. (viande) اهترى . (viande) . A. (œufs).

Se Gdter ou être gdte, être détériore, نعطل على المادة ال

Gale, pourri, corrompu,

ولدخاسو ولد دلع ولد مدلل (enfant), ولدخاسو ولد دلع ولد مدلل (Grucne; s. f., le côté gauche, المسال ميسولا

على الشهال ,A gauche, du côté gauche. يسأر

A gauche, de travers, à contre-sens, بالقلوب.

GAUCHE, adj., opposé à droit, ايسر شهالي La main gauche, اليسرك - بد الشهال (main gauche)

Gauche, au fig. fam., ridicule, maladroit, عشيم عشيم .

Gauche, mal fait, mal tourné, , , sec.

بالمندار , GAUCHEMENT ; adv. fam.', avec maladresse بالمندار .

GAUCHER, ÈRE, s., qui se sert ordinairement de la main gauche, أغسر أشول

GAUCHERIE, S. f., Tuo me.

GAUDE, s. f. , herbe qui teint en jaune, 1,00.

GAUFER, s. f., patisserie, all.

قرض شهد , Gaufre , rayon de miel , قرض شهد .

GAUFRER, v. a., empreindre, de A. - vos O.

GAULE, s. f., perche, عصاية طويلة.

GAULER, v. a., Tylerell be 0.

GAz, s. m., fluide aeriforme, روح

. برنجول _ قر , GAZE, s. f., étoffe très-claire, آء .

Gaze, au fig., voile, بنتر.

GAZELLE, s. f., bele fauve, Jije; plur., فزلان , plur.

GAZETIER, S. m.,

ورقة خبرية SAZETTE, S. f., غبرية

GAZZUX, sx, adj., de la nature du gaz, روحي

GAZON, s. m., اخصرة.

GAZOUILLEMENT, S. M., مناعاة الطير

GAZOUILLER, V. a., فرد ـ ثاغي .

GέλΝΤ, ε, s., وعون ; plur., اعوان ; pl.,

مثل العول , A pas do géant, très-vite. حابرة

GELATINE, s. f., substance, animale gelatineuse,

GELATINEUX, SE, adj., all.

Genete, عبليد , grand froid qui glace, عبليد . Gelée blanche . صر (Barb.) .

Gelée, suc, jus coagulé, عَمَاتِهُ مَوَلَةً مَعِلَدَةً ; وُبُ _ مُوقة مَعِلَدة , Espèce de gelée composée de moût et de farine, خبيصة .

GELER, v. a., endureir par le froid, علم. II gèle, عليه بالدنيا جليد

Geler, v. n. et .Se Geler, v. pr., جد , 0. مجد , Je gèle, j'ai très-froid, کثیر کثیر).

. فروجه برية Gelinotte, s. f., oiseau, برية

GENEAUX, s. m. pl., constellation, 15-51.

GÉMIR, v. n., soupirer et pleurer, حان O. – نا ۱. GÉMISSANT, E, adj., ئاپچ

GÉHISSENENT, 5. m., زواح - انين .

GEMMATION, s. f., bourgeonnement, "...".

ملي معدني ـ ملي اندراني (sel), ملي معدني ـ ملي الدراني

ثقيل - يزقل - يزنق , GENANT, B, adj.,

GENDARMER (SE), v. pr. fam., s'irriter, تغررن

GENDARMERIE, s. f., le corps des gendarmes,

GENDBE, s. m., qui a épousé la fille de quelqu'un, بنت ; vulg., غرر بنت ; plur., اختار ; plur., ختر - حفدة .

GENE, s. f., torture, - lis.

عسف ـ طيقة ، Gene, état pénible, contrainte ، طيف ـ طيف ـ طيف . Se mettre l'esprit à la gène ، زئقة ـ

GÉNÉALOGIE, s. f., نسبة . Généalogie de J.-C., ميلاد يسوع المسيح.

GÉNÉALOGIQUE, adj. com.,

Généalogies, s. m., qui dresse des généalogies, تسانة.

GÈNEB, v. a., incommoder, importuner, اثقل عليه.

Géner, contraindre les mouvemens, زنق I.

. يك مفتوحة _ كرام , plur. , مسف _ صيّق على . glur. , والم

Géner, embarrasser les mouvemens, كتا.

Se Gêner, v. ref., se donner de la peine, انْعب قلبم.

Gźnźral, e, adj., commun à un grand nombre, اعمّ فابدةً. D'une utilité plus générale, أعمّ فابدةً. Devenir général, على الكل

GÉNERAL, s. m., qui commande une armée en chef, صارى عسكر عسكر.

En général, adv., علي بالعبولة على المحادثة على المحادثة على المحادثة المح

مقام سرعسكر, s. m. , مقام سرعسكر.

GENEBALEMENT, adv. , Logo - Lacle.

GÉRÉBALISER, v. a., rendre général, "c O.

ريس روسا العساكر, m., يس روسا العساكر,

GÉNÉRALITÉ, 8. f., 2902 - age.

Généralités, au plur., discours saus rapport précis au sujet, کلام عام

GÉNÉAATIY, IVZ, adj., مولد. Force générative, قولا مولدة.

Génératif, d'où découlent toutes les conséquences,

GÉNÉBATION, s. f., action d'engendrer, تناسل ـ توليد

Generation , posterite , descendans , 3,3.

ابنا العصر ـ أمم , plur. , أمّة , plur. وأمّة , ابنا العصر ـ أمم . Génération , ordre usturel de la génération , تساسل ـ

Génération, espace convenu de trente aus, حبيل plur., احيال

GÉNÉBEUSEHERT, adv., بهروالا _ بكرم

Généaeux, se, adj., magnanimo, المحب مروّة الله المنافقة المروّة الله المنافقة ال

; کویم ۔ استحیا , plur. استحی , fibéral ; plur. کرام , plur. یک مفتوحہ ۔ کرام

Genereux, de bonne qualité, عيد.

GÉNÉAIQUE, adj. com.,

مورة , Ginénosité, s. f., grandeur d'ame

.سخا ـ حودة _ كرم , Générosité, libéralité, حودة _ كرم .

Genèse, s. f., histoire de la création, عَفُو الْحَلِقَة.

GENET, s. m., arbuste, زنية _ وزال, Genet d'Espagne, à sleurs jaunes odorantes, ترنجيبل.

GENÉVAIER, s. m., arbrisseau, وكلان - عرصر -شجرة السندروس - ابهل

GÉNIE, s. m., esprit, démon, جني; coll., جني; شیطان _ جاتی plur.

ملک حارس, ange tutélaire, ملک

Génic, caractère propre d'une langue, 2 le.

Génie, talent, disposition naturelle, قراجحة. Il a le دابه ان يؤذي الناس, génie du mal

Genie, esprit eleve, عقل عالية عالية عالية.

Génie, inspiration, faculté de créer, حراعة الم ذو قوابحة ,Qui a du génie . قوابحة

الهندسة , Génie, art de l'ingénieur . الهندسة

GENIÈVEE, s. m., graine du genévrier, . حب العرعر - حبّ الكوكلان

Ginisse, s. f., jeune vache, Ile.

GENITAL, E, adj., نناسلي Faculté génitale, صمرافيا ـ علم رسم الارض اعضا التئاسل ,Parties génitales || .قولاً مولكاً

GENITIF, s. m., terme de gram., - - - - - - - - - - -

Géniroines, s. f., pl., parties génitales du mâle, مذاكر.

GENOU, s. m., Ty; plur., L', A genoux, على الركب

Demander à genoux, au fig., en grâce, humble-. تواقع على الزكب و التيس ment,

GENOUILLET, s. m., plante, اخاتم سليمان.

اجناس el جنوس , plur ; جنس , cl البشر , Le genre humain

Genre, gout particulier d'un peintre, etc., غية. Genre, style, manière d'écrire, نظم

GENS, s. plur., fém. après l'adj., masc. avant, domestiques males, زلام - انباع, sing., خدمة - زلية Gens, personnes, فاس - قوم Bonnes gens, bon-

Gens de, محاب _ احل. Gens de lettres, المل الشرايع ,Gens de loi احل الاحب. الحل الاحب d'affaires, العال الاشغال Gens de bien, اهل خير ـ اهل عرض

GENTIANE, s. f., plante, July - جنسيانة - جانطيان

وثنے , Gentil, s. m., païen

il ملاح , nêtes gens

كوتيس ـ ظريف ـ شلبي Gentil, le, adj., joli,

GENTILНОМИЕ, s. m., noble, фриг., .اشراف

GENTILITÉ, s. f., idolatrie, عبادة الأوثان.

- طرافت - شلبند , Gentillesse, s. f., agrément, مثلث - شلبند . كوالة _ حلاوة

GENTIMENT, adv. fam., Jul.

وكع et وكعات, plur., وكعة et وكعة.

Géodésie, s. f., alml de.

جغراف ou رشام لارض , m., جغراف ou

GEOGRAPHIE, s. f., July 1 cos - als -

جغراني , Geognaphique, adj. com. , جغراني .

. معلوم السجان , GEOLAGE , s. m. , droit dù au geolier ,

Geore, s. f., prison,

George d'une prison,

GÉOMANCE, CIE, s. f., divination au moyen de points traces au hasard, خرب الرمل.

وتال عدواب رمل , e., المال عدواب ومال عدواب ومال عدواب ومال المال المال

GÉOMANTIQUE, adj. com., de la géomancie, ملى,

GEOMÈTRE, S. m., pulia.

GÉOMÉTRIE, s. f., science des mesures, علم الهندسة.

Géométric, مندسي, adj., de la géométric, حندسي.

GEOMETBIQUEMENT, adv., ديندسة.

جرجس , GEORGE, u. p., جرجس

Géorgien, adj., كُرجِي . Géorgien, adj.,

GÉBANIUM, s. m., ou Bzc DE Gauz, plante, ابرلا الراعي

GERBE, s. f., faisceau de blé coupé, عرزة.

GERBER, v. a., mettre le blé en gerbe, ربط السبل

GERBO, s. m., ou GERBOISE, petit quadrupède, يرابيع; plur., يرابيع.

GERCE, s. f., vermine qui ronge les habits, مثنة. Gerce qui ronge les meubles, سوسة الموسة الموسة ـ أرضة ـ دودة ...

GERCER, v. n., saire de petites crevasses, ... O.

Se Gercer, v. pr., انشق ا.

شق - فلح , Gençuan, s. f., petite crevasse, فلح

GERRA, v. a., administrer, S.

شواهین , plur. , شاهس , ciseau ، شاهین ; plur. , شواهین

GERMAIN, NE, adj., issu de frère, וبن عم لزم!. Germain, issu de sœur, ابن عمة لزم!.

GERMAIN, s., allemand, Solution

GERMANIQUE, adj. com., " !!

GERMANDRÉE, s. f., plante (grande ou aquatique), المقورديون كالمادريوس الماء. Germandrée (petite), ou petit chêne vert, يبلوط الارض ـ كالمادريوس

GERME, s. m., partie de la semence dont se forme la plante; première pointe de verdure, زراع ـ تناشية .

Germe, au fig., semence, cause, أصل - بزر. Faire فرات المول الفتنة. (فرات devlore les germes d'une révolution) فررع (رع ERMER, v. n., pousser le germe au dehors)

. ه نشا _ . 0 نبث _

GERMINATION, s. f., ينبوت _ ثنوت منبوت _

Gźsiea, s. m., deuxième ventricule des oiseaux granivores, قائص , ou قونصة ; plur. , قائصة .

Gesse, s. f., plante légumineuse, ونوع جلبان. Gesse sauvage, ou Gland de terre, قلبق اليهودية.

GESTATION, s. f., temps de la portée des femelles, مدّة الحبل.

GESTE, s. m., mouvement du corps, de la main,
des bras, انشبير م حركة ما إيها مرما

GESTICULATEUR, S. ID., Coop.

GESTICULATION, s. f., L.,

شبَر۔ اومی الی GESTICULEB, v. n., faire des gestes, طبیر الشخال . - تندبیر الاشخال .GESTION , s. f., action de gérer . - کالت

GIBBEUX, SE, adj., bossu, - sal.

Gіввозіті́, s. f., courbure en hosse, בנים.

Gibzcikag, s. f., bourse, sac pour la chasse,

GIBELOTTE, s. f., fricassée,

GIBERNE, s. f., bolte aux cartouches, Joje

GIBIER, s. m., Jun _ Bauc.

Gibier de potence, مَقْرِين السُنْقَة.

Gibouliz, s. f., ondée de pluis mélée de grèle, رشة مطر مع بُرَد

GIBOYER, v. a., chasser, Albel.

GIBOYEUR, s. m., slie.

Ginoxeux, sz, adj., abondant en gibier, كثير الطيرو الوحوش.

GIGANTESQUE, adj. com., qui tient du géant,

منفون , Gigantesque , au fig. , emphatique , منفون

Gтоот, з. m., cuisse, وفضاً; plur., افتحاد.

O. هز رکبه _ حرک رجلیه ، GIGOTTER, v. n., عیارت رکبه

GLLET, s. m., sorte de corset, قصديرى ou صدرية; plur., صدارى

GILLE, s. m., niais, icais - 8,500.

GIMBLETTE, s. f., patisserie dure en anneaux,

Gingenbae, s. m., plante des Indes, ونجبيل -جنزبيل GINGUER, V. D., ruer, by O.

(زانی , plur ، زرافت , GIRAFE, s. f., caméléopard GIBANDE, s. f., ou Girandole, amas (de jets d'eau, de fusées réunies), القدر.

Girandole , chandelier à branches , بشبعداً روية , pl., شهاعدين.

چارة الاس , assemblege de diamants و الاس , الاس , Girandole , assemblege de diamants , الاس , الاس , چرشهسی, Girasor, a. in., pierre précieuse, جبرشهسی

صرداب للثلج الم Clou de gi. قرنفل , Graorex, s. m., épicerie rofle, كبش قرنفل

Girofée jaune, خيري.

Giaortica, s. m., arbre qui donce le girofie, شجر القرنفل

Graon, s. m., partie du corps depuis la ceinture jusqu'aux genoux, étant assis, 🚓; plur., بجور

Giron de l'Église, sa communion, مصرب الكئيسة. GIROUETTE, S. f. la Bable.

GISANT, E, adj., étendu, John.

GISEMENT, s. m., (des côtes de la mer.); وضع سواحل البحر

CI-GIT, ici est, مستريح

Gire, s. m., demeure, S.

. أسفل فخدة البقر , bas de la cuisse du bœuf GIVRE; s. m.; gelee blanche, ooc.

GLACE, s. f., can durcie par le froid,

Glace, cristal pour se mirer, all a plur., المرايا es مراء

Glace, liqueur glacée, she conis.

Glace, au fig., air de froideur, indifférence, عبرود,

Ferre à glace, au fig. fam., très habile, قراري. Rompre la glace, au fig., hasarder le premier une démarche, etc., فتح باب A. | Cœur de glace, très-

فلب قاسے ، dar

GLACER, V. a., congeler, عبد - ثلج.

Glacer, au fig., intimider, refroidir, فشف

Glacer v. n. ou Se Glacer, v. pr., se prendre par

Glacer, lustrer, Jeo O.

صنعة و معيل المرابات ، Geacebie, s. f., تسنعة و معيل المرابات

GLACIAL, E, adj., au prop. et au fig., -imi.

بحر الثلج - البحر المنجيد , La mer glaciale

GLACIÈRE, s. f., lieu où l'on conserve la glace,

GLACIS, S. m., talus, Ili.

. قطعة جليد - قطعة ثلي , GLAÇON, s. m.

Smiror, s. m., plante, كسيفون _ دلبوت

GLAIRE, s. f., humeur visqueuse, منفنة على الله

. بياض السيض , blanc d'œuf, سياض السيط

GLAIBEUX, SB, adj., plein de glaires, -

- طيرن الليز , GLAISE , adj. f. , terre forte et grasse , الليز براب الفنعار

GLATVE, s. m., épée tranchante, ____.

لم القش ـ تصييف ، GEANAGE, s. m., في الم

GLAND, s. m., fruit du chêne, مِلْوطْ نَا بِي اللهِ

Gland, ornement qui imite le gland, 13. Gland de soie , flot , شرابت.

. كبرالا _ حشقة ، Gland, extrémité de la verge

. ثلبق اليهودية, Gland de Terre, s. m., plante, ثلبق اليهودية.

للارم Gland de mer, coquillage, اللارم.

GLANDE, s. f., partie molle, spongieuse, qui sert a la sécrétion des humeurs, الوزاة.

قدة _ فاح , tumeur, وقدة _ فاح .

GLANDULE, s. f., petite glande,

GLANDULEUX, SE, adj., C.J.J.

GLANER, v. a., ramasser les épis après la moisson,

.0 قش ـ .0 لم القش ـ صيف

GLANEUR, s. m., Julia - Lind .

Grantien, s. f., ce que l'on glanc, aco.

GLAPIR, V. D., crier, Goo 1. - Ges.

GEAPISSANT, E, adj., qui glapit, Como.

القرن القرن

GLAUX, s. m., herbe, بيلعاً قشيشه.

GLISSADE, s. f., mouvement du pied qui glisse, تقتر

GLISSANT, E, adj., sur quoi on glisse aisément, مؤلّة, Pas glissant, مؤلّة.

GLISSEMENT, s. m., نزليق ـ نزليق.

GLISSER, v. a., mettre, insérer adroitement, من من ماري من من المناسبة على المناسب

Glisser, être glissant, زطاق A. _ زحاق.

Glisser sur, passer légèrement sur, فات الشي و 0. اوجز ذكر الشي ـ

Glisser sur, faire une impression légère sur, ما اثر فيم

Se Glisser, v. pro., s'insinuer, se couler doucement sans être vu, زبق ۱۱ se glissa dans l'appartement, انشل و فات الى جوا

GLISSOIRE, a. f., endroit pour glisser, L'S';

. كرات , plur., كرة , plur., تكرو ; plur., كرات , plur., كرات .

كرة صغيرة . m., كرة صغيرة .

GLOBULEUX, SE, adj., composé de globules, گری. GLOIBE, s. f., honneur, estime, réputation méritée, عرد عرد عرد عرد عرد مجد. C'est au prix de

longues veilles qu'on acquiert la gloire (littéraire), من طلب المعالى سهر الليالى (prov.). || Ternir la gloire, خرق الناموس I. || A Dieu appartient la gloire éternelle, لله الحمد المؤتد و الثنا السرمد.

Gloire, éclat, splendeur, جلال _ اتبة.

Gloire, béatitude céleste, تالك.

Gloire, orgueil, vanité, فحثولاً. Se faire gloire de, افتخر ب.

GLOBIEUSEMENT, adv., ju _

Glorieux, qui jouit de la gloire céleste, حليل.

Glorieux, plein de vanité, مفتخر متعظم.

GLOBIFICATION, s. f., seg.

GLOBIFIZA, v. a., rendre honneur et gloire, عظم قدرة الرب ومجد, Glorisser Dieu, عظم قدرة الرب.

Se Glorifier, v. ref., _ , site.

GLORIOLE, s. f., vanité, تفخف.

GLOSE, s. f., commentaire, نفسير.

GLOSER, v. a., faire une glose, فسر

Gloser, censurer, interpréter en mal,

GLOSEUR, SE, S., qui glose sur tout,

GLOSSAJAE, s. m., dictionnaire, نرجان.

GLOSSATZUR, s. m., qui explique un texte, شارح مقسّر مترجم

GLOTTE, s. f., fente du larynx, قلحة الحاق.

GLOUGLOU, s. m., bruit d'une liqueur versée dans une bouteille, قالقال.

GLOUSSEMENT, s. m., cri de la poule, قُرْق.

نقنق ـ .0 فرق ,(GLOUSSER, v. n., crier (poule) فرق . كاكبى .

GLOUTERON, s. m., plante. Voyes BARDANE.

اکول _ بطنانی _ شره , s., عرب المنانی _ الکول _ المنانی _ الکول _ المنانی _

I.

. بشراهة , GLOUTONNEMENT, adv.,

GLOUTONNEARE, s. f., avidité dans le manger, مُراهدً

Gru, s. f., composition visqueuse, [30.

SLUANT, ع, adj. , visqueux, دُبِق _ پدتبق _ لزج

عودة مدهونة بدبق ،GLUAU , s. m. , قيدة

Grozza, v. a., enduire de glu, မြာသုိ ေ O.

GLUTEN, s. m., Tips like

GLUTINATIF, v. a., et GLUTINBUX, EUSE, adj.,

GNOME, . . m., génie gardien des trésors, المناود اللاأم . GOGUENARDERIE, s. f

GNAPHALEUH, з. m., ou Cotonnière, plante, فطية

Gлоном, в. m., style sur un cadran, Jus-

. مناف من الوزل , Gonz-Mouche, s. m., Ideard

Gobe-Mouche, au fig. fam., niais qui s'occupe de

riens, بسنادلة, plur., بسندال

Gobelets de joueur, حقّة, plur., واقداح, Gobelets de joueur, حقّة, plur., تحقيق Joueur حقة بازد حاوى

مزعبر ـ

Gober, v. s. fam., avaler, id A.

Gober, au fig., croire légèrement, وعدد.

Gober, saisir quelqu'un à l'improviste, L

GOBEUR, s. m., gourmand, يلاع.

GODAILLER, v. D., boire, تعبقة I.

GODELUREAU, s. m., عنادرة; plur., غنادرة.

GODET, a. m., sorte de vase à boire, وننجان; pl.,

Godet, vase attaché à une roue pour élever l'eau, قادوس; plur, قادوس;

GODICHE, s. f., GODICHOX, s. m., niais, نيسن مسخولة _ تيوس ,

Godin, s. m., veau dejà fort, Jas.

Godiveau, s. m., paté chaud de hachis de veau, عجل عجل.

Goeland, s. m., oiseau de mer, منقلة.

Goëzette, د. f., petit bâtiment à deux voiles, مركب بقلعين.

Gorre, adj., mal bati, grossier, maladroit, عجرى.

GOGALLE, s. f. popul., repes joyeux, deb.

A Gogo, adv. pop. (vivre), dans l'abondance, عَاشَ فِي عَزَ

Goguenard, e, adj., mauvais plaisant, خبیث عبیت ـ بارد ـ

GOGUENARDER, v. n., plaisanter mal, railler, تيسنحر د تبارد د تلاأم

GOGUZNARDZRIB, s. f., fam., mauvaise plaisanterie,

Goguettes, s. f. plur. fam., propos joyeux, گلام بحبحة. Se mettre en goguettes, en belle humeur, عقى الحبقة I.

GOINFRE, s. m. popul., كول _ بتاع أكل

GOINFERR, v. n. popul., by A.

GOINFRERIE, s. f. pop., Lyl.

Golraz, s. m., tumeur grosse de nature spongieuse à la gorge, îsl....

جون - بحرداخل في الارض . GOLFE, a. m., خون

Gounz, م. f., substance épaisse qui découle des arbres, صيوغ و صيوغات , plur., صيغ منارى on مسيغ عربى , ¶ Gommegutte, كرتا كنبا. گوتا كنبا , gutte

GONAGRE, s. f., goutte aux genoux, _____.

GOND, s. m., morceau de fer qui soutient la pen-

رُزر, pl., برزة - عقب الباب - جارور الباب , pl., زرز

Hors des gonds, au fig. fam., hors de soi, وهقان طاير العقل من العصب.

GONDOLE, s. f., bateau couvert, قنج ; pl., قنج ; pl., منفون - وأرم , entlé, p., منفون - وأرم ,

GONFLENENT, s. m., enflure, co. - isi

GONTLER, v. a., faire devenir enflé, رَوْم , Gonfler, v. a., enfler, ورم . I.

Se Gonfler, v. pr., s'enfler, انتفني.

سبيلان فرنجى _ نزول المنى . Goner, s. m., petit cochon

Gozoz, s. f., devant du cou, عنق; pl., وراعناق; pl., ونق ; pl., واعناق . Gorge, gosicr, حلق . Mal de gorge, خناق.

Gorge, cou et sein d'une semme, صدر.

Gorge, détroit, défilé, مصية.

Gorcée, s. l., جرعة على Prenez une gorgée de fumée (de tabae), تحذ لك

Gongea, v.a., souler, remplir, اشبع ـ . . ملا اشبع ـ . الشبع ـ . .

Se Gorger, v. pron., se remplir jusqu'à la gorge, مثباً على البشم

Goszen, s. m., canal de la voix, des alimens,

Gornique, adj. com., au fig., ancien, قديم.

GOUACHE, s. f., printure avec des couleurs délayées dans l'eau, انصوير بالوان محلولة في الماء.

قطران , GOUDRON , s. m. , قطران .

GOUDRONNER, v. a., عطول - قطول 0. GOUFFRE, s. m., ablme, مبلك - غير مهلك.

GOUJAT, s. m., valet de soldat, de maron, mas.

Gouren, a. m., قابودى منير صغير عسارية بالمارية . Gouren, s. f., bas, grosse bouchée, منية .

Goulet, s. m., entrée étroite d'un port, فم, بوغاز المينا.

Gouldaraz, adj. com., pop., glouton malpropre,

Goveor, s. m., cou d'un vase, عنى - مائلى.

Gover, E, s., glouton, June.

مرشت. Goupillon, s. m., مرشة.

Govan, z, adj., engourdi par le (roid, خدران) خدران.

Gourde, s. f., courge vide servant de bouteille, قرعة. Gourde de bois ou de cuir pour conserver l'eau, مطرة.

مسوقت _ زقلة, Gournane, s. m., pop., baton, خسوقت _ زقلة.

عبد البطن _ بطيئي , Goursiand, E, adj., عبد البطن _ عديم

GOURMANDER, v. a., réprimander durement, بهدل . A. م نهد

Gourmand, عنائة, Gourmand, بطائة, عنائة,

GOURME, s. m., maladie, mauvaises humeurs, البلغم الغليظ

Gouaner, s. m., qui sait goûter et connaître le vin, صاحب نظر في النبيد.

GOURMETTE, s. f., anneau, chainette de fer tenant au mors et passant sous la ganache, حالت الفك

Gousse d'ail, tête d'ail, رأس ثوم رأس ثوم.

Gousset, s. m., creux de l'aisselle, لنقرة لابط .

Gousses, petite poche de culotte, حيب اللباس.

Gour, s. m., le sens qui discerne la saveur, 3.

Il a le gnût bon, ذوقد صحيح.

Godi, appétence des alimens, اشتها ـ نفس باكل. Il n'a de goût pour rien, ما لد نفس باكل.

Godt, saveur, des _ sil.

Godt, au fig., sentiment du beau, discernement, finesse de jugement, فظر فوق Bon goût, Bon goût, الدوق سليم الذوق والتهبيز.

Gouverneme على سبر الفرنج ، Dans le goût européen ، على سبر الفرنج ، Gouverneme على طعية فرنسة . Gouverneme . على طعية فرنسة . Gouverneme

Gouter, v. a., discerner les saveurs, دُاق O. دُاق O. جرب ـ مُناق O. دُاق O. جرب ـ مُناق O. دُاق Goûter, approuver, استصوب ـ استحس . Goûter, sentir, jouir des plaisirs, استطعام .

بنهتاع ب. Gouter, avoir du goût pour, امال الى اعجبد الشي. Godter, v. n., manger (quelques heures après le diner), نعود (O. Goûter (avant le diner), نعود (معمد العصر).

GOUTER, s. m., repas entre le diner et le souper, اكل العصر (Goûter (entre le déjeuner et le diner), العصر (Temps du goûter (après midi). العصر

صدة, s. f., petite partie d'un liquide, عدمة. Goutte à goutte, قطرة قطرة Une goutte, un بُطْفَة. إ

Goutte, adv., au fig., rien, شي. Ne voir goutte, الإينظر شياً

Goutte, maladie qui attaque les jointures, المقاصل المائة على المائة ال

بة دا الملوك , Goutteux, se, adj., في الملوك.

Gouttièae, s. f., tuyau pour faire couler les eaux de pluie des toits, قصبة; plur., مزاريب, plur., مزاريب, Gouvernant, s. m., timon mobile pour gouverner un navire, دَفَةً

Tenir le gousernail, au fig., régir, gouverner, ماس O. ـ بر .

GOUVERNANTE, s. f., semme qui a soin d'un enfant, قالاً. Gouvernante, semme qui a soin d'un ménage, أمينة.

Gouvernment, s. m., constitution d'un état, ceux qui gouvernent,

Gouvernement, manière de gouverner, حکومۃ ۔ مکومۃ .

Gouvernement, charge de gouverneur, حكم علم . Donner à quelqu'un le gouvernement d'un pays, قلك ولاية البلاد.

Gouvernement, territoire dépendant d'un gouverneur, خالاً.

GOUVERNER, v. a., régir, conduire avec autorité, على O. - ماس O. - مام على O. Il gouverne ses états par lui-même, بيارس حكم بلاده بنفسه

Gouverner, administrer avec épargne, 53.

Gouverner, conduire, mener, 300.

Gouverner, faire l'éducation, avoir les soins convenables de, رَبِّي _ رَبِّي .

Gouverner, avoir grand crédit sur quelqu'un, le mener, قاد ـ انسلط على ـ استولى على O. Se laisser gouverner par quelqu'un, اعطى دُقند بيد احد.

Gouverner, régir, t. de gramm., غيل في A.

Se Gouverner, v. rés., se conduire, المسلك سلوكا و المسلك سلوكا و المسلك سلوكا و المسلوبية به في المسلوبية به المسلوبية و الم

أفصال , pl. , فصل , pl. , فصال , pl. , فصال . لندريج - مدارجة | Faire à quel . احسان - انعام - نعم , plur ; نعية qu'un la grâce de, انعم و اكرم عليد ب انعم و اكرم .درجة - مقامات , plur. , مقام - مرائب اربد منك أن نهن على بقبول , plur. , مقام ال De grace, je vous en prie, فصلك عربي فصلك الله يخلك _

Grace, remise, pardon, عفو - عفو . Faire grace à quelqu'un, عفا عنه O. I. || Faire grace à quelqu'un de quelque chose, ب ما المجيد A, || Demander grace pour quelqu'un, منفع ويش A.

_ نعم , plur., نعية ; plur., نعم ; plur., نعم مرجة ; plur., مراحم Par la grâce de Dieu, avec la grace de Dieu, الله و توفيقه ـ بنعهة الله A la grace de Dieu, اعلى خبرة الله L'état de grace, ي النعية Qui est en état de grâce, Les grâces célestes, الماصل في حال النعية الراحم الربية . ∥ Dieu lui fasse la grace de se cor-- رجه الله بالتوبة عن ذلك riger de ce défaut, الله ينعم عليه بالتوبة عن ذلك

Grace, bonnes graces, amitié, faveur, Las. Il est en grâce auprès du prince, il est dans les bonnes grâces du prince, الامير شايفه ـ هوني عين الامير Perdre les honnes graces de, عينه I.

Grace, agrément, تارانة. Se donner des graces en marchant, اهتر منهايل De bonne grace, volontiers, بطيبة خاطر, De mauvaise grace, à . کرها , contre-cœur

Grace, ou Graces, remerchmens, 14. Je vous rends graces, چيلک و جيلک . [Grace à Dieu, الم الحيد Dieu,

CRACIABLE, adj. com., العفو العفور.

. بظرافت , GEACIEUSEMENT, adv.,

GRACIEUSETÉ, S. f., - della - della.

ربف ـ حلو, Garcieux, se, adj., agréable, علم ـ حبير

GRACILITÉ, s. f., 553.

GRADATION, s. f., augmentation successive,

Gande, s. m., degré d'honneur, مرتبة; plur.,

Graden, s. m., petit degré, غبري.

Gradins, au plur., hancs au-dessus les uns des autres, جرح.

GRADUATION , s. f. , division en degrés , ביישה בניק. GRADUÉ, E, adj., divisé en degrés, مقسم بدرج. Gradué, augmenté par degrés, مدرچ.

له مقام, Gradue, un élève qui a pris un degré, له مقام.

Graduel, Lz, adj., qui va par degrés, ندریجی. Gaaduellement, adv., par degrés, ייגר ניאָק.

GRADUER, v. a., diviser, augmenter par degrés, قسم بدرج - درج

Graduer, conférer les degrés, وعطى درج.

. فضلة طعام زفر, GRAILLON, s. m., restes de mets رايحة زفرة , odeur de graillon

Galin, s.m., semence du blé, etc., La - La; البدار , Les grains , le blé , l'orge , etc , البدار الغلال - العمومات -

Grain, fruit de plantes, من عند; plur., حبة عنب , Grain de raisin حبوب.

Grain, poids, soixante-douzième partie d'un gros, petite parcelle, جَبّ ; plur. , قبير.

Grain de vent, جربة قصيقة

GRAINE, s. f., semence de plantes, si; coll., بزور , plur., بزر

Mauvaise graine, au fig., sam., mauvais sujet, . ىزرة ملعونت

GRAISSAGE, s. m., action de graisser, ()

GRAISSE, s. f., ca); plur., celo. - many

Gasssen, v.a., oindre de graisse, המט ב כמט ב O. Graisser, salir, زفر

Graisser la patte, au sig. sam., payer pour cor-برطل _ . 0 دهر، rompre

Graisser les épaules, bâtonner, عرك الظهر O. شحمى ـ دهني , GBAISSEUX , se , adj. , دهني ـ GBAHEN, s. m., plante, أسل,

Graminéz, adj., de la nature du gramen,

ل اجرومية, Sammathe, s. f., règles d'une langue, اجرومية .صرف و نحو - علم النحو

GRAMMAIBIEN, s. m., God; plur., ylai. GBAHMATICAL, adj., de la grammaire, حوى.

. شرق _ علو _ عظمة _ حسب قوانين النحو , adv. , علو عظمة _ المستعدد المستعدد عظمة _ المستعدد المستعد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد ا

GRAND, E, adj., fort étendu dans les trois dimensions, عظيم ـ كبار, plur., فاغيم ـ كبار; plur., عظيم ـ كبار; plur., المعالى ـ الشرق , grand المشرق , grand المعالى ـ الشرق , grand المعالى ـ المشرق , grand المعالى ـ المشرق , grand المعالى ـ المشرق , grand المعالى ـ المسرق , grand المعالى . ويتمال , grand المعالى . ويتمال , grand المعالى . ويتمال , grand de taille, اطويل Homme grand, اطويل

رجل عظيم , Grand homme, qui a de grands talens Grand, excessif, remarquable dans son genre, عظيم . Grand crime, عظيم . الله Un grand

وليمة عظيمة , Un grand repas برد عظيم , froid لها قدر و قيمه

_ الذي عليه الكلام , Grand, principal, important اصلی - کبیر - راس - رؤوسی Les grands, الكبار Les grands.

في الكامل, de grandeur naturelle, أكامل غ. في الكير, En grand, d'une manière grande, غي الكير.

كثر خيرك , Grand merci, adv., كثر خيرك. محكية كبيرة , Gaand-Conseil, s. m., tribunal , لا

GRAND-MAITEE, S. m., chef, GRAND-ŒUVRE, s. m., la pierre philosophale, . جر الفلاسفة

GAAND-PRAE, s. m., - 1 - 1 - 1 - 5. . قاضي العسكر , Gaand-Pazvot, s. m., juge militaire, GEAND'CHAMBRE, S. f., Jol ... Cuell.

GRANDEMENT, adv., avec grandeur, Lise _

Grandement, beaucoup, יל עלני ...

GEAND'MEER, s. f., pl ou - b - 83.

GBAND'MESSE, s. f., كنداس كبير.

GRAND'RUE, s. f., rue principale, السكة الكسرة, GRAND-ONCLE, s. m., oncle de l'oncle ou de la tante,

.عم العية ٥١١ عم العم عَمْدُ العَمْة OH عَمْدُ العَمْ و. GRAND'TANTE, s. f., عَمْدُ العَمْة والعَمْدُ العَمْدُ العَمْدُولُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ العَمْدُ

Gaannesse, s. f., qualité d'un grand, Lbc.

GRANDEUR, s. f., qualité de ce qui est grand, . كبر _ عظم _ كبراة

Grandeur, excellence, sublimité, noblesse, Le

Grandeur, énormité, عظم.

Les grandeurs, au plur., les honneurs, les dignisance, قدرة _ رفعة .

Grandeur, tout ce qui peut être diminué ou augmenté, مقدار.

GBANDIOSE, adj. com., sublime, عظيم.

GRANDIR, v. n., croitre en hauteur, devenir grand, A. كبر _ .0 طال _ طول

GRANDISSINE, adj. fam., عظيم للغاية.

Gaange, s. f., bâtiment où l'on serre les gerbes, انابر, :plur انبار - جرون , :plur ; جُرن

GRAPPE, s. f., grains en bouquets pendans, عناور; plur., عناقيد . Grappe de dattes , قناقيد ; plur., إباط ; عرجون - عرجون -

GRAPILLON, s. m., petite grappe, ales.

GRAPPIN, s. m., aucre à quatre bees, , pl., . اهلاب العلاب العلاب

GRAPPINER, v. a., accrocher un vaisseau avec le grappin, شبك الركب o.

Gaas, se, adj., qui a beaucoup de graisse, o . تنځنز ر.Devenir gras à lard ، فاصبح - سهان , pl ، رسمين -| Rendre gras à lard, خنزر.

Gras, sali, enduit de graisse, زفر.

Gras, au fig., fam., sale, obscène, وفر. Discours gras, وفر القش فالث, Parter gras, وفر القش فالث. إ

ارض دسية, tenace, sertile (terre), أرض دسية.

Gras (jours), où les chrétiens mangent de la viande,

جابا ـ مجانا Je suis زفر ـ O اكل زفر , Faire gras, manger gras و اكل زفر (Gratis , au s

La grasse matinée (dormir), الله الله الله الله النسما . Dormir la grasse matinée fait devenir النوم الى الضحا النوم الى الضحا (rend l'esprit obtus), يطوّل اللها .

Gaas, s. m., partie grasse de la viaude, endroit charnu, محم على المائك. Le gras et le maigre d'un morceau de viande, والهبر السائل. الشحم و الهبر إلسائل. المائل. السائل إلسائل.

Gras-double, membrane de l'estomac du bœuf,

لى الهنا ،GBASSEMENT , adv. , à l'aise , الهنا . .

Grassement, généreusement, پرېادلا.

GRASSET, TE, adj. fam., un peu gras,

GRASSET, s. m., jointure de la cuisse à la jambe, تناب

- بقلة الكـــرم , Grassette, s. f., plante . حشيشة الدهري

لدغة في حرف الراء , GRASSEVEMENT , B. m. , الدغة في حرف الراء ,

GRASSEVER, v. n., parler gras, mal prononcer le A, النغ A.; mieux, الدغ في حرف الـــراء .

Grasseteur, se, s., qui grasseye, الثغ ـ الدغ.
Grassouillet, Tz, adj., diminutif de grasset,

- خذنى معك , Gaatean, s. m., plante بلسك ـ مصفى الراعي

GRATIFICATION, s. f., don, libéralité, انعام

GRATIFIER, v. a., بانعم عليه بانكرم, انعم علي بانكرم على بانكرم على بانكرم على بانكرم على المانكرم الما

Gaarin, s. m.; ce qui demeure attaché au fond du poèlon, قعر القالي.

GRATIOLE, s. f., petite digitale, غرانيولا.

ـ بلاش ـ. من غير اجرة , Gaatis, adv., sans frais حاما ــ محانا

.س غير اثبات, Gratis, au fig., sans prenves, تابع

GRATITUDE, s. f., reconnaissance d'un bienfait,

GRATTER, v. a., frotter avec les ongles, کے 0.

Gratter, racler, enlever, قبط قبط 0.

Gaattelle, s. f., maladie, 35 _ _

GRATTOIR, s. m., outil, base; plur., bales.

GRATUIT, E, adj., fait ou donné gratis ou sans obligation, من طيبة الخاطر - بلا اجرة - مجان.

Gratuit , sans fondement , باطل .

Gratuitement, adv., de pure grâce, ثفقتلاً مجاناً.

Gratuitement, sans fondement, Wbb.

GRAVATS. Foyez GRAVOIS.

Grave, adj. com., pesant, ثقال; plur., ثقال.

Grave, au fig., qui agit, parle avec sagesse,

مَهم ، Grave , important , de conséquence , sérieux , مرض ثقيل ، Maladie grave , عظيم . مرض ثقيل المحرز - عظيم . Maladie grave , auteur de grande considération , مأذك معتبر الماذلا فظيعة ، Affaire grave , fâcheuse ، مؤلف معتبر

ا Style grave, عبد الالم

Grave, bas et profond (ton), حسّ جرم.

قلى الخير (cendre), منافي الخير (cendre)

GRAVELEUX, SE, adj., mêlé de gravier, مرتل.

Graveleux, sujet à la gravelle, " !! !!

Graveleux, an fig., fam., trop libre (discours),

.كلام فالت ـ كلام خارج

GRAVELLE, s. f., maladie,

GRAVEMENT, adv., avec gravité, بوقا.

O. فقش , v. a., tracer avec le burin, نقش O.

Graver, au fig., imprimer fortement dans la médans la mémoire, حفظ الشسى A. | Ce que l'on apprend dans la jeunesse se grave bien dans la mé-.العلم في الصغر مثل النقش في الجمر, moire

GBAVÉ, E, adj. (de petite vérole), منقش, منقش العمدوي.

GBAVEUR, B. m., artiste qui grave; نقاش.

GRAVIER, s. m., co.

GRAVIR, v. a., monter, grimper avec peine, على جسل. | Gravir au haut d'une muraille, تسلق الحابط

GRAVITATION, s. f., action de graviter attribuée à انعذاب العنداب la matière,

شقل ـ ثقالة , pesanteur, قالة ـ ثقل.

Gravité, au fig., importance des choses,

Gravite, qualité d'un personnage grave, . حشية - هسة

GRAVITER, v. n., tendre et peser vers un point, I مال الى _ .0 ركز الى

Gaavots, s. m., partie grossière du plâtre, Gravois, menus débris de murs démolis, ديش .

GRAVURE, s. f., art de graver, alle.

Gravure, ouvrage du graveur, عُقش _ نقش.

خاطر _ مراد , bonne volonté de faire , عاطر _ مراد . De bon gré, علية خاطرة , De bon gré, - بالغصب , Contre son gré, بالغصب طوعا منا عنا العصال De gré à gré, à l'amiable, d'un commun ac _ طوعاً أو كرما, Bon gré mai gré, المراضاة . عصب والا رضا - بالطبيب او بالعصب

أرتمان على رضائ-على كيفي A mongre, selon mon gout, على رضائ

على مرادى ـ على خاطرى ـ Etre au gre de quel-. A طلع على خاطرة _ ارضاة _ اعجبه , qu'un

Gre, reconnaissance, کشے بخار الخیر المحمد moire, dans le cœur, ارسنج. Se graver quelque chose gré ou bon gré à quelqu'un de, حد احدًا على 0. . و ذُمّ احداً على ,O. & Savoir mauvais gré شكرة على -Gnec, que, adj. (ancien), يوناني. Grec moderne, زوم , ااه، ; رومي

Gakon, s. f., e.yl . W.

GREDIN, s. m., gueux, CAusa.

GRÉEMENT, s. m., ce qui sert à gréer un vaisseau, اداوات, لوازم المركب

Gnéen, v.a., munir un vaisseau de manœuvres, etc., حضر المركب - جهز المركب بجيع الاداوات

Gréer, préparer, pies.

GREFFE, s. m., bureau où l'on expédie les actes d'un tribunal, مكتب المحكية.

فرع مطعم - بطعم ، Griffe , s. s., cate , بطعم - بطعم الم GAEFFER, v.a., enter, بطغم الشجر, ركب. كانب الوقايع - كانب الشرع , GAEFFIRA, S. M., كانب

Ganne, adj. com., long et mince, دقيق. Intestins امعا دقاق , grèles,

Gréle, aigu, faible (voix), صوب وفيع.

Garle, s. f., pluie gelée, Ju.

Garia, a, adj., marqué de la petite vérole, منقش بالجدري - منقور بالجدري

Gakeen, v. impers., عَرْل يُود _ برّد 1.

Gailon, s. m., grain de grêle, حت ترك.

GRELOT, s. m., boule de métal creuse et bruyante, . جلاجل , plur. , جا جل

Attacher le grelot, au fig., fam., se hasarder le pre-. خاطر في الأول mier, خاطر في الأول

O رجف من البُرد , Greenbler (البُرد) Greenbler () GRELUCHON , s. m., fam., amant secret, ------قلت _ جوالس , Greate, قلت _ قلت

GRENADE, s. f., fruit du grenadier, 15, coll.,

Grenade, boule de métal creuse, pleine de poudre, قنبرا الرّمانة.

GRENADIER, s. m., arbre du Midi qui donne la grenade, شجرة رُمّان. Grenadier à fleur double qui ne porte point de fruit, اشجرة جُلنار. Fleur double de ce grenadier, جُنّار – جُلنار.

Grenadier, soldat qui jette les grenades, بستراب قاسم Grenadier, soldat d'élite, مسكرى منتخب.

GRENADILLE, s. f., fleur, فرفة كاللم .

GRENAILLE, s. f., menus grains de métal, قردق ـ خردق.

Gaenar, s. m., pierre précieuse rouge, عقبق -

GRENAUT, 6. m., poisson à grosse tête, حيد الراس

GRENELER, v. a., faire paraltre des grains sur le cuir, الجاد .

GRENETIER, kaz, s., qui vend des graines,

GRENIER, s. m., lieu où l'on serre les grains, دُرى _ انابر, plur., انبار _ شون , coll., انبار _ شون , اهرا

Grenier, dernier étage, أخر طبقة.

GRENOUILLE, s. f., animal aquatique, خفدعة;

GRENOUILLERR, S. f., lieu où les grenouilles se retirent, نقرة صفادع.

GRENOUILLET, s. m., plante, שלאט ביום.

GRENOUILLETTE, s. f., espèce de renoncule,

GRENU, E, adj., plein de grains; bien grenelé,

Grenu, liquide lige on grains, مرتل Miel grenu, عسل مرتل

جر بلاط, Gais, s. m., pierre qui sert à paver, جر بلاط.

Gaesil, s. m., menue grêle, عِبْرِد رفيع

GBÈVE, s. f., plage sablonneuse, L).

Gueven, v. a., faire tort, 500.

Grever, charger d'un impôt, حہلہ النگلیف I.

GRIBOUILLAGE, s. m., mauvaise écriture, تخريش

Gaier, s. m., dommage requ, ضرر; plur., اضرار, grief, plainte pour un dommage, شكوى.

GRIEVEMENT, adv., المعا - أفياء.

et اظفار , plur. غفر , plur. وظفر , plur. وطفر , coup مخالب _ مخلب _ اظافير de griffe d'un chat , خرمشة , segriffe d'un chat , تخرمش _ خرمشة .

Griffe, empreinte d'un nom, ختم.

Gairren, v. a., who I. - which.

Gairron, s. m., animal fabuleux, lais.

Gaiffonnage, s. m., mauvaise écriture indéchiffrable, مخط مخریش - گنابة ملخبطة, Excusez mon griffonnage, j'écris précipitamment, سطر عجلة لا مواخذة, لا تواخذني بعكاشة الخط

شربش - لخبط, Gairfonnes, v. a., écrire mal, مخبط.

Gaignon, s. m., (de pain), morceau de croûte bien cuite, قراقيش ; plur., قراقيش.

GBIGNOTER, v. a. pop., manger en rongeant,

جعبدی ـ خسيس . Gargou, s. m., سيد

Gnil., s. m., ustensile pour faire griller, مصبع

Étre sur le gril, au fig. fam., dans une situation douloureuse, ثنقلي على النار.

Gaillade, s. f., viande grillée, على المصبع Gaillage, s. m., garniture de fil de fer, محترم -

GRILLE, s. f., assemblage de barreaux , شبكة ـ عديد ـ عديد

Grille, plaque trouée sur une rape, مخرم.

GRILLER, v. a., faire cuire aur le gril, مهم القهوة في المصبع I. Griller du café, محمم القبوة و Griller du pain, محمم وقير الخبر

GRIMACE, s. f., contorsion du visage, کشراهٔ کشر له Faire des grimaces à quelqu'un, کشر له این فید . کشوانی و تلایتی فید .

Grimace, mauvais plis, عيلة عيلة.

Grimace, au fig., dissimulation, wie.

. برنش _ تلولق _ . I. كشر ,. GRINACER , V. B. , كشر .

Grimacer, faire des faux plis, انشنى!.

GRIMACERIE, s. f., dissimulation,

GRIMACIER, ARE, adj., qui fait des grimaces, صاحب بهتة. Grimacier, hypocrite, ابو تسلولُق.

Gaimoias, s. m., livre des prétendus magiciens, مناب الطلاسم.

GRIMPER, v. a., monter en s'aidant des pieds et des mains, وتشعبط تسلق والمنطق Grimper sur un mur, sur un toit, السيت الحابط الحابط الحابط الحابط الحابط الحابط الحابط الحابط الحابط المحابط المحابط المحابط الحابط المحابط ا

قرقطة الاسئان , (des denis), صرير الاسنان ــ. ــ صرير الاسنان ــ

GRINCER, v. a., les dents ou des dents, ou des dents, صرّ باسنانه ـ قرقط باسنانه

GRIOTTE, s. f., sorte de cerise,

GRIOTTIER, s. m., arbre qui porte la griotte,

GRIPPE, a. f. pop., fantaisie, عبوداً _ كيف

Prendre en grippe, en vouloir à quelqu'un, اكراهة .0. دار ورا 1.

Geippen, v. a., attraper, ravir subitement, قفش A.

Se Gripper, v. pr. , se froncer, نكرمش

Gris, x, adj., de couleur grise, سنجابی. Cheval - gris, ومادی Gris cendré, درمادی و Cheveux ازرق بلبر. gris, شعر سلق بلبر.

Gris, à demi-ivre, متكيف.

ازرنی Gnis, s. m., couleur grise, ارون سنجابی

مزرتى Grisatre, adj. com., qui tire sur le gris, مزرتى مرزقى

Gaisea, v. a., fam., faire boire jusqu'à rendre demi-ivre, اسكر ـ كيف.

Se Griser, v. rél., devenir gris, فكيف ـ الحبقة الحبقة I.

GRISETTE, s. f., au fig. iron., jeune ouvrière,

Gaison, s. m., pop., âne,

Gasson, NE, adj., qui grisonne, بخطة الشبب.

GRISONNER, v. n., devenir gris (cheveux), صار شعرة ساق بلبن ـ 0. خطّه الشبب

Gnive, s. f., oiseau, بنت - بن (Alep).

Gatvois, se, adj., éveillé, دُنس. Propos grivois, كلام فالت.

GROGNARN, s. m., qui gronde sans cesse, نقناق.
GROGNE, s. f., action de grogner, ققنقة.

GROGNEMENT, s. m., cri des pourceaux, عياط

Grognement, au propre et au fig., عباط عباط . Grognement, v. n., crier comme les pourceaux,

بربر _ نقشق , murmurer , بربر _ نقشق

- بوز التخنزبر , Gaoza, s. m., muscau de cochon - بوز التخنزبر (Barbarie) زنـفارة التحلّوف - فنطيسة التخنزبر

GROMMELER, v. n., grogner, ...

GRONDEMENT, s. m., (du tonnerre), عجيج الرعد (du tonnerre), عصوت الرعد Grondement des animaux léroces, هيهية - دمدمة ـ هدير

نقنق Gronder, v. n., murmurer entre ses dents, نقنق - بربر - پربر - دمدم - بربر - بربر - دمدم - 0. - بربر - دمدم - 0. حدم - دمدم - دمد

GRONDERIE, s. f., criaillerie, تعالف عالمية.

GRONDEUR, sz., adj., qui aime à gronder, مُقت ـ مخانق.

Gaos, s. m., la plus grande partie, la partie la plus forte, علم الكثر الخالب . أشر الخالب .

Gros, huitième d'une once, رواهم ; plur. , دراهم . وراهم . وراهم ; plur. , دراهم . وراهم . وراهم . وي تحت م تخيل ما عليظ . وجل عليظ . ورجل عليظ . حس عليظ موت خش . كلام عليظ , سفيد م رذالة , كلام عليظ , سفيد م رذالة , كلام عليظ , سفيد م رذالة , كلام عليظ , سفيد و رذالة , كلام عليظ , سفيد و رذالة , كلام عليظ , سفيد و ردالة , كلام عليظ , سفيد و ردالة , كلام عليظ .

Gros, considérable, عظيم - كثير

ثقبل ـ كبير, Gros, grave.

Gros, mauvais, orageux (temps), معبى.

Femme grosse, enceinte, امراة حبلي.

En Gros, le contraire de, en détail, في الحبيلة. Tout en gros, popul., seulement, فقط. I Toucher la grosse corde, au fig., fam., toucher le point principal, المس الوثر الذي عليم الكسلام O. المس الوثر الذي عليم الكسلام A. I Cœur gros, au fig., oppressé par la douleur, قلب وارم. I Gros d'haleine, صيّق الشقس.

Gaos de Naples, s. m., étoffe de soie, مندل.

GROSEILLE, s. f., fruit; GROSEILLIER, arbuste qui le porte, المعلقة ا

GROSSE, s. f., douze douzaines, زُرْمة.

Grosse, expédition d'un acte, السخة - صورة .

GROSSESSE, S. f., état d'une semme qui est enceinte, J....

GROSSEUR, s. f., غلظ . De la grosseur d'une noix , قد الجوزة يقدر الجوزة .

Grosseur, tumenr, ورم; plur., واورام.

Gaossiea, eae, adj., épais, qui n'est pas délié ou délicat, حش مايظ مايخ.

Grossier, mal travaillé, mal poli, نصلق.

Grossier, rude, peu civilisé, عليظ عند Etre grossier, malhonnête envers quelqu'un, منعه معم عند كلام سفيد, Discours grossier, تراذل معم

Grossière adv., d'une manière grossière, بغشومية . Piler grossièrement, بغشومية . O. دق جربشا

GAOSSIÈRETE, s. f., caractère de ce qui est grossier; manque de délicatesse, de civilité, قلط عدم على المسالة. Grossièreté, parole grossière, malhonnête, سفاهة المنافقة والعام المنافقة الحكى - سفد عدم في الكلام عدم في الكلام الكلام عدم في الكلام عدم في الكلام الكلام الكلام الكلام الكلام الكلام الكلام الكلام الكلام المنافقة الكلام الكلام المنافقة الكلام الكلام المنافقة الكلام المنافقة الكلام المنافقة الكلام المنافقة الكلام المنافقة الكلام المنافقة الكلام الكلام المنافقة الكلام الكلام المنافقة الكلام الكلا

Gaossia, v.a., rendre gros, exagéror, عَلْظُ لِهِ عَلَمْ مِنْ حَسَّلُ صَلَّمَ لِهِ . كَبْرِ مَا عَظْمَ مَا

Grossir, v. n., devenir gros, مظمرُ من و O. عظم أن O. عشم أن O. ع

GROTESQUEMENT, adv., "

مغاير, plur. ; مغارة, plur. ; مغاير.

GROUILLANT, E, adj. pop., qui grouille; يرعص

GROUILLEMENT, S. m., 000).

GROUILLER, v. a. pop., remuer, 50 O.

Grouiller, v.n., et Se Grouiller, v. réf., fourmiller, se remuer, وعص A.

Gaourz, s. m., assemblage, کوم بے جلة. Groupe de personnes, تاً. || Groupe d'argent,

Se Grouper, v. pr., former un groupe, النتر.

GRUAU, s. m., orge, avoine mondée et moulue grossièrement, معشر و مطحون او شعير مقشر و مطحون . حريشا

Gaux, s. f., oiseau de passage, وزعراقي - ورزعراقي - كركي بالات. , عرائيق , plur. , غرنوق - كراكي (Barbarie).

GRUGER, V. a., manger, قرش ـ ٨ لفح O.

GRUMEAU, s. m., portion de sang, de lait caillé,

GRUMELER (SE), v. pr., devenir en grumeaux,

GRUNELZUX, sx, adj., qui a do petites inégalités,

Gue, s. m., endroit d'une rivière où l'on passe à pied, مقطع مضوض Passer une rivière à gué, عبر النهر خوضاً

Guerble, adj. com. (rivière), فنحاص.

GUEDE, s. f., ou PASTEE, planto, عظلم - وسهة عظلم .

Guenitan, s. m., petite guenille, خليقة.

GUENIPE, a. f. fam., courcuse, prostituée,

Guznon, s. f., singe femelle, 33.

Guenuche, s. f., petite guenon, قربدة.

Gurez, s. f., mouche carnassière, ئابور يۇئابىير;

بيث الزنابير , Guépiea , s. m. , بيث الزنابير ,

Guène, Guènes, adv., pas beaucoup, ما لا قلمل

- عنين. Il n'y a guère de bonne foi dans le monde, ما قى الدنيا امانة الا قليل Il n'a plus guère à vivre, ما يقى الحرالا قليل المانة الا قبر الا قليل. # Il n'y a guère que lui, عا فى الا هو الدنيا.

ارض محروثـة Guéninon, s. m., porte-chandelier, عامودة عامودة.

Gukara, v. a., délivrer de maladie, الشفى الماء الماء

ا طاب منافق المنافق ا

Se Guérir de, v. pr., au fig., se dit des passions, des erreurs, برأ من A.

Guéaison, s. f., recouvrement de la santé, cure, ويرو الشفا من الشفا من الشفا من الشفا من الشفا من الشفا من النفا من النفا الله يعافيك : rép.: ما عليك شر الله يعافيك : rép.: ما عليك كلا العافية féliciter quelqu'un de sa guérison, on lui dit: الله يعافيك: rép.: الحمد لله على العافية الله يعافيك : rép.: الحمد لله على العافية الله يعافيك : rép.:

. يُشْفَى , . Guérissable, adj. com.

Guénisseun, s. m., ليلعل أرشقي العليل المشقى

GUERITE, s. f., loge d'une sentinelle,مطرح صغير

Gueratea, ène, adj., qui appartient à la guerre,

Guerrier, qui aime la guerre, qui la fait, حربيع;

plur., محارب - حربجية. Guerrier qui combat pour la Foi, مجاهد.

GGET, s. m., action d'épier, نُرْصَد ـ تُرْقَب.

Suet, soldats qui épient, عُسُس عُسُس ـ غَفُر اللَّيل ـ عُسُس ـ . Mot du guet, mot pour se reconnaître, كلية سر

Guet-apens, embûche dressée pour assassiner عرب خونة. De guet-apens, بالخيانة.

Guette, s. f., sorte de chaussure, جراب للرجلين ترصّد ـ تربّط ل ـ لبّد , épier ، ترقّب . ترقّب .

Guzulard, s. m., qui parle haut et beaucoup,

GUEULE, s. f., bouche des animaux, شرم; vulg., مُنْم

Gueule, bouche, ouverture,

GUEULÉE, s. f., fam., grosse bouchée, عبلعة.

Gueulées, plur., fam., paroles sales, كلام زفر.

Cueusaille, s. f., fam., canaille, جعيدية.

Gueusen, v. n., fam., mendier, مشعد A.

GUEUSERIE, s. f., au fig. fam., action vile, تألت _ الم

صعالیک ; pl., صعلوک ; pl., معالیک و Gueux, se, adj., pauvre

Gueux, vagabond, coquin,

Gui, s. m., plante, دبق.

GUICHET, s. m., petite porte dans une grande,

Guichet, porte d'armoire, باب دولاب.

Guichetien, s. m., portier du guichet, بأواب.

Guider, s. m., qui accompagne pour guider, دليل;

Guide, qui donne des avis, مدبّر مرشد. Guines, s. f. pl., rênes, دركين GUIDER, y. a., conduire dans un chemin, o. دل على الطريق

Guider, au fig., diriger dans une affaire, diriger, دبر احداً في الامور

Guidon, s. m., enseigne, بيرق

. بيرقدار, Guidon, officier qui le porte,

· Guigne, s. f., sorte de cerise, كورُ اسود.

GUIGNER, v. a., regarder du coin de l'œil entr'ouvert, عَوْقِي .

Guignon, s. m. fam., malheur, خت مرد المحتند.

.علامة صورتها كذا « , GUILLEMETS, s. m. pl., » الأمة صورتها

Guillener, adj., gaillard, éveillé, ",

Guillotine, s. f., machine pour trancher la tête,

انقطع راسه , Guillotiné , E , adj. , انقطع

GUILLOTINER, V. B., Land A.

GUIHAUVE, s. f., espèce de mauve blanche, عَلَيْهُ _ عَلَيْهُ _ عَلَيْهُ .

Guimpe, s. f., fichu, الرقبة.

Guindé, E, adj., affecté (style), عتمو عسف عسف

GUINDER, v. a., hausser, es A.

Se Guinder, v. pr., affecter de l'élévation,

Guinguette, s. f., petit cabaret, بنه سيب ـ

GUIRLANDE, s. f., couronne, feston de fleurs, اكليل; plur., كاليل.

Guise, s. s., manière, façon d'agir, عنك و يكثر و يكثر المنطق المنطق و المنطق المنطق

En guise de, à la façon, à la ressemblance, ق في ق و Guitare, s. f., instrument de musique, قيتارة . Gustatir, adj. (nerf), عصبت الذوق .

Gustation, s. f., دُوق. الدُايِقة ـ دُوق. Guttubal, e, adj., du gosier, حلقى. Gymnase, s. m., lieu d'exercice, محل رياضة. Gymnastique, s. f., art d'exercer les corps pour les fortifier, علم الرباضة.

Gymnastique, adj. com., de la gymnastique, باضع

GYMNOSOPHISTES, s. m. pl., anciens philosophes indiens nus, qui menaient une vie très-austère, فلاسفة متقشفين.

GYNÉCÉE, s. m., retraite des femmes,

GRESE, s. m., pierre calcaire, جبس.

GYPSEUX, se, adj., de la nature du gypse,

H.

HAB

Ha! interj. de surprise, d'étounement, ان الهاء .

Ha! interj. de douleur, اله على الهاء .

HARLE, adj. com., terme de jurisprudence, qui a droit, المان المانية.

الماهر عايق مشاطر , Habile, capable, adroit عايق ماهر عايق ماهر عايق ماهر عايق الماها الماها

Habile, savant, ماهر معلم علم علم علم. Devonir habile dans une science, ننهير في فن

Habite, alerte, expéditif, شهلول.

بيعرفة _ بشطارة , HABILEMENT , adv. , غرفة _ بيعرفة _ .

Habileté, s. f., intelligence, adresse, المطارة عباقة عمارة عباقة عباقة

البس ـ كسولا , HABILLEMENT , S. m. , vètement

Habiller quelqu'un, آبس. Habiller quelqu'un, البسه ثبابه ألله ثبابه ألله المسلم. [] Habiller les pauvres, الفقراء .كسى الفقراء .

HAB

Habiller, maltraiter de paroles, عكس I. ــ بابس عكس S'Habiller, v. réf., se vêtir, لبس ثيابه A. S'Habiller, se donner un habit, انكسى

Habit, costume, Lum - Cj.

HADITABLE, adj. com., qui peut être habité, بشكن المعهور مسكون Habitable, qui est habité, بشكن المعهور La terre habitable, الربع المعهور.

HABITACLE, s. m., demeure,

خزائد البوصلة, Habitacle, armoire de la boussole, المبوصلة, plur., بساكن بالكن بالكن المعالية والمباركة و

paya, اهل البلاد.

HABITATION, 8. f., demeure, مسكن ; pl., مسكنة - مسكن.

Habitation, terme de prat., compagnie charnelle, عشرة

Навітев, v. a. et п., faire sa demeure en, di سكن في О.

Habiter, connaître charnellement, عاش مع I.

Habitude, liaison, commerce de galanterie, معاشرة الفتر

Habitude du corps, son air, son maintien, عيدً.

Habituel, le, adj., passé en habitude, בייולבו. Habituellement, adv., par habitude, יולפונא

HABITUEB, v. a., accoutumer à, de Je.

S'Habituer, v. ref., s'accoutumer à, de sie.

Hamitué, E, adj., accoutumé à, عثناد على ــ متعود على

Hadlen, v. n., parler beaucoup avec vanterie, مرط فشر . 0. فشر O.

اخرطة - فشر HABLERIE, s. f., vanterie, فشر - خطة.

خراط ـ فشار , se, s., فشار .

HACHE, s. f., instrument tranchant, خواعة ـ فراعة ; plur., فؤوس ; plur., بلطة

HACHER, v. a., couper en petits morceaux, פֿרָק 0. Hacher en menus morceaux, פֿרָק טֹוֹשׁם טֹוֹשׁם בּינֹאָם.

Hacher, an fig., couper par petites phrases,

HAGHETTE, s. f., marteau avec un tranchant,

HACMS, s. m., viande hachée, عشوم مفروم مفروم المحم مفروم المحمد الفرم المحمد الفرم المحمد الفرم المحمد الفرم المحمد الفرم المحمد الفرم المحمد المحم

HAIE, s. f., clòture de ronces, d'épines, etc., بياج - زروب; plur., سياج - زروب

Haie, rangée,

En haie, en ligne, côte à côte, على الصف. Se mettre en haie, على الصطف.

HATE, interj., cri des charretiers pour animer les chevaux, .

المستحرقة , Blur., s. m., guenillon عرقة عرقة المستحروطة المرابطة المرابطة

Haine, s. f., inimitié, عرامة کراهة ما المناسبة. كراهة ما كراهة ما كراهة المناسبة المناسبة

HAINEUX, se, adj., naturellement porté à la haîne, عقد _ حقود.

HATE, v. a., کره A. _ بغض O. II le bait fort,

Haibe, s. f., chemisette de crin pour se mortifier, قییص من شعر مسیح شعر

HAISSABLE, adj. com., 8, 200.

Hâze, s. m., impression de la chaleur qui jaunit, sèche, عرث الشهس ـ شوب.

النفاس, plur، بنفس ـ "ننفس والنفاس; plur، بالنفاس prendre halcine, المحذ نفس ـ النفس المحادة المحادة

صيقة نغس, asthme, صيقة نغس.

Maleine de vent, souffle léger, السية.

En haleine, en exercice (cheval), حجرود. En haleine (homme), مستدمن ال Cheval qui n'est pas en haleine, ربيط المحان خام ربيط (Mettre un cheval en haleine, جرد الحصان المحان المحان (cheval), المتدمن (homme), المتدمن المحاد الم

Tenir en haleine, en incertitude, غلى فى الحيوة.

Tout d'une haleine, au fig. fam., sans intermission, يق نفس,

A perte d'haleine, longuement, لقطع النفس, De longue haleine, طويل.

HALER, v. a., rendre basané, حرق - شقب I. HALE, E, adj., المحروق وجهد من الشهس السهر المجادة وجهد من الشهس المجادة وجهد من المهام المجادة والمحادث والمحادث

HALETEA, v. n., respirer péniblement en soussilant,

Halle, s. f., place publique couverte pour le marché, وسوق plur., اسواق.

HALLEBARDE, s. f., pique, حربة - رميح, المزراق - حربة - رميح المدروق المدادة المدروق المدروق

HALLIER, s. m., buisson, منائد.

HALO, s. m., couronne lumineuse autour des astres, طفارة ـ عالم.

HALTE, s. f., pause, lieu où l'on s'arrête, عَصْطَات. plur., عَصْطَات. Faire halte, وقف aor., يقف O.

Halte! halte-la! interj., فق _ فقى.

فرشة معلقتر , Hamag, s. m., sorte de lit auspendu فرشة معلقة , plur. , حيباء , صياء , plur. , خيبة .

Намесол, s. m., petit crochet pour prendre le poisson, قارة عاماً والمادة المادة الم

Mordre à l'hameçon, au fig. fam., se laisser séduire, أنخر.

HAMPE, s. f., bois d'une hallebarde, تصایت.

HANCHE, s. f., partie du corps de l'homme, du cheval, etc., où s'embolte la cuisse, ورك ; plur.,

HARBBANE, s. f. Voyez Jusquiame.

HANGAR, s. m., 6,3.

HANNETON , s. m. , insecte, ...

عاشر, Hanter un lieu, عاشر I. الكان Dis-moi qui tu hantes, je te dirai qui tu es, عن المرم لا تسل وانظر قريند

HANTISE, s. f. fam., frequentation, معاشرة.

Happer, v. a., saisir, تغطف A. _ خطف I. _ قطق I.

HAQUENEZ, s. f., jument qui va l'amble, رحوانية. انوع عربانته طويلة, المجانية المجانية

HABANGUE, s. f., abs; plur., bs.

HABANGURA, v. a. et n., بالخ _ بلخ 0.

HABANGUEUB, s. m., qui harangue, _____.

Hanas, s. m., lieu destiné à loger des étalons et des juments, ces animaux réunis, لصطبل خيد الخيل .

HARASSER, v. a., fatiguer à l'excès, الْعُسُ _ الْعُبِ لِيَّ (Kasraouan).

ا عاکس ,Harceler, fatiguer par des attaques عاکس علی.

Handes, s. f. pl., tout ce qui sert à l'habillement, حوايي

المعلاء برى المعلاء بالمعلاء بالمعلى المعلاء بالمعلاء با

Hardi, grand, extraordinaire, عطيم عالى عالى المحالة عالى المحالة الم

ا جسارة ،HARDIESSE, s. f., courage, témérité, جرأة عرى عسلى. Avoir la hardiesse de جرأة على ب تجتبر على ب المجتبر على ب المجتبر على ب المحتبر على المحتبر وتعمل هذا !hardiesse de معمل هذا !

Hardiesse, impudence, insolence, الحيا عنامة

Hardiesse, au sig., pensée, expression sublime, فكرة, كلية عالية.

HABDIMENT, adv., Bluzy.

Hareng د نکت فسینے مدخس الareng saur ou fumé, فسینے مدخس الareng peck ou pec, nouvellement salé, sans être encaqué, فسینے میلے

Pressés comme des harengs, au lig., très-serrés, مكبوس مثل الفسيني.

HABENGERE, s. f., marchande de poissons, استحاكة. HABENGEUX, SE, adj., querelleur, d'humeur chagrine, طبعه شرس ـ مناقر.

Haricot bariolé, لوبية, Maricot bariolé, لوبية مرقطة.

Haricot, ragoùt de mouton et de navels ou de pommes de terre, صائع صائع.

فرس ضعيف مقرقم , HABIDELLE , s. f. , مقرقم .

HARMALE, s. f., plante, Loga.

HARMONIE, s. f., sons agréables réunis, والحال الفة الاصوات

Harmonie, au fig., accord, أَنْفَاقُ موافْقَةُ. Harmonie des langues, عرافَةَ الألس،

بنوع مطرب - باتفاق ،HARMONIZUSEMENT, Edv.,

الديد للسهم بعد الديد للسهم للمعانية المعانية ا

HARMONIQUE, adj. com., qui produit de l'barmonie, מלעי – מלעי.

HARMONIQUEMENT, adv., selon les lois de l'barmonie, של פובג של שלים.

HARNACHEMENT, s. m., الخيل الطقيم الخيل

HABNACHER, v. a., mettre le harnois à un cheval, لقم عدّد الخيال. Cheval richement harnaché, حصان مرخت.

Haanois, s. m., équipage de cheval, de carrosse, عدَّة - طقم

HARO, s. m., (sur) clameur pour arrêter, حوش. HARPAGON, s. m., avare, بخيل. HARPE, s. f., instrument, چئک ; plur.,

HARPER, Y. a., saisir, على على 1.

Se Harper, v. recip., اتقابضوا .

HARPIE, s. f., monstre fabuleux; au fig. fam., femme criarde et méchante, مرباية ـ شلقة.

المعاطيف, plur. , خطاطيف, plur. , خطاطيف

HARPONNER, v. a., et eletti I. I.

Hasard, cas fortuit, صُدفة; plur., صدف اله العجيب الله hasard fit que, اتفق من الاتفاق العجيب الله Cest un coup de hasard, عمر صدفة.

Hasard, risque et péril, عطار, plur., اخطار, الخطار,

Par hasard, adv., fortnitement, مصادف ــ عادفت.

Au hasard, à tout basard, pour voir ce qui en en arrivera, النصيب

A tout hasard, par précaution, [], = W.

Au hasard, sans dessein, sans reflexion, من غيرقصد من غير تأمل على باب الله

De hasqrd (chose), qui n'est pas neuve, qui est de rencontre, القطة.

Hasanben, v. a., exposer au hasard, بعاطر ب عاطر ب كالمخطر O. Hasarder une phrase, l'employer contre l'usage, القى الكلام الكلام الكلية المعادة المعادة المعادة الكلام الكلية الكلام mettre en avant, القرم الكلام .

Se hasarder, v. ref. , s'exposer, خاطر بنفسه.

HASARDEUSENENT, adv., 8, 16.

المخاطر, HASARDEUX, SK, adj., bardi, courageux, مخاطر

المحت خطر - خطر , périlleux , مخت خطر -

Hase, s. f., femelle du lapin, du lièvre, ارئبة ـ ارتب انشي

HATE, s. f., vitesse, precipitation, المتعدد. Faire

En hâte, à la bâte, adv., العجلة _ بالعجل



HAVIR, v. a., dessécher, عنشف من المربي الشهس المربيط. المربيط المسلم المسلم

Havre , petit golfe, بحر السان بحر

الغوة يونانية جراب, Havae-Sac, s. m., sorte de sac en peau, جراب العدة يونانية بجراب العديد العديد المعام.

Hit! interj. pour appeler , هو عبه النت ـ با هو عبه النت ـ با

HÉBROMADAIRE, adj. com., نع كل جدة.

HEBERGER, v. a., __ !-!.

HEBETE, E, adj., stupide, منبلم

HEBETER, v. a., rendre stupide,

HEBBATQUE, adj. com., عبراني - عبرى.

HÉBRAISANT, s. m., qui s'attache à l'étude de l'hé-

. مولّع بدرس اللسان العبراني ,breu

Hinney, s. m. sans f., juif, silve.

Hebreu, la langue bebraique, العبرانية - العبرانية. العبرانية العبرى. Hebreu, au fig., fam., chose inintelligible, عبرى

HÉCATOMBE, s. f., sacrifice de cent bœuss, مُنِيَّةُ مَالِمٌ ثُورٍ.

HÉLAS! interj. pour se plaindre, 31.

-قنس - راسن - الانيون ،H£LÉMIE, a. C., plante . رنجبيل شامي

HELER, v. a., appeler, les I. O. - Cli A.

HÉLIANTHÉME, s.f., plante, مَوْرِخُ الشَّهُ السَّهُ السَّمُ السَّهُ السَّامُ السَّامُ السَّامُ السَّامُ السَّمُ السَ

Hźr.10GNOSTIQUE, adj. com., adorateur du soleil, عابد الشهر ; plur., عبدة

Hźwoscope, s. f., lunette pour regarder le soleil, نظارة شيس

HELIOTROPE, s. in., ou herbe aux verrues, .!

ا تُنْتُوم ،Petit heliotrope ، وأر الشهس . Grand heliotrope ، صامريوما ،

Héliotrope, sorte de jaspe, بنوع بشب في .

HELLENISME, s. m., tour, locution grees, لغوة يوثانية.

HELLENISTE, s. m., versé dans la langue greeque, عالم في اللعدّ اليونانية.

Hélose, s. f., rebroussement des paupières, انقلاب قبب العييس.

HEM! interj. pour avertir, al.

Hemacoguz, s. m., remède pour provoquer les règles et les dux hémorroïdal, دوا لاجتلاب دم الحريم.

HEMATITE, s.f., pierre, جرالدم. Voy. SANGUINE.

HEMEROCALE, s. f., espèce de lis, بسوسس برى.

HEMICHANIE, s. f. Voyez MIGBAINE.

نوع من الكزبر بشبه بالكربر بشبه HEMIONITE, s. f., plante, بنوع من الكزبر بشبه

HEMIPLECIE, s. f., maladie, فالبج

نصف الدنيا, Hémisphère, s. m., moitié du globe, نصف الدنيا.

Hźwispuźnojoz, adj., de la figure de l'hémisphère, ويُعنى كري

Hémistiche, s. m., moitié d'un vers, 2).

HEMOPTYSIE, s. f., ollie.

HENORBACIE, s. f., perte de sang par le nez, par une plaie, ، رعاف _ نزوف , بزؤف دم

HEMORAGIDAL, E, adj., qui a rapport aux hémorroïdes, بواصيرى - باسورى . Flux de sang hémorroïdal, باسورى .

Hémorroidale de l'anus, پاصور; plur., plur., براصیر; plur., باصور; plur., براسیر Hémorroidale de l'anus, بواسیر Hémorroides sèches, باسسور Hémorroides internes, غیر سایلة externes, خارجیة , عیر سایلة

HEMORROIDALE, a. f., plante,

HENNIB, v. n., who lb lb. A. -

HENNISSEMENT, s. m., cri du cheval, صهيل الخيل الخيل

اکیدی, HEPATIQUE, adj. com., du foie, کیدی,

. جنصة ـ ابيباتيكة ,HEPATIQUE, s. f., plante, ابيباتيكة . حزاز الصخر ـ حنّا قريش ـ كوكب الوعر

Hépatique, fleur printanière, نوع شقيق.

HÉPATITE, s. f., ou HÉPATITIS, inflammation du foie, أَتَ الكَبِد ـ كُباد .

Невтадоне, adj., qui a sept côtés et sept angles,

HέβΑυτ, s. m., officier chargé de proclamer, مادى. Héraut d'armes, مادى.

Henbage, s. m.; toutes sortes d'herbes, مشيش.
Des herbages, نصارة.

Herbage, pré qu'on ne fauche pas, יתנה; plur.,

حشايش , plur ; حشيشة _ حشيش , plur ، مشد; plur., عشاد. Herbea coton, herbe aux cancers, المتلة القطري, | Herbe à la coupure ou au charpentier. Voyez MILLE-VEUILLE. | Herbe à l'épervier, ou Hiéracium, حريشة. [] Herbe au chat. Voyes CATAIRE. | Herbe au lait. Poyes GLAUX. | Herbe aux cuillers. Voyez Countiaria. | Herbe aux épices. Voyez Nielle. | Herbe aux gueux. Voyez Clématite. || Herbe aux mites, 込め. || Herbe aux perles. Voyez GRENIL. | Herbe aux poux. Voyez STAPHISAIGRE. | الجدة إ Herbe aux puces, Psyllium majus erectum, الجدة ا ا . Foyes Convse. برعوثني _ حشيشت بزر قطونا Herbe aux teigneux. Voyez BARDANE. || Herbe de Saint-Christophe, Actéc à épis, عبد المنبع عبد المنبع المنابع المنا Herbe à Robert , ابرة الراعي Herbe Paris. Voyez BAISIN DE RENABD.

خضرة HERBETTE, s. f., 8

اكثير العشب , REBBEUX, SE, adj., سيا

HERBIER, s. m., collection de plantes sèches, بمجوع حشابش بابسة

الم الحشايش, s. f., سياسته الم

Herroriser, v. n., chercher des herbes, des plantes, عشب عشب O.

Неввовічте, в. com., qui connaît, vend des plantes médicinales,

ابوزید ۔ عثتر, HERCULE, s. m., homme robuste

Hercule, constellation, کبتیه, کارگانی علی رکبتیه

Hène, s. m., (Pauvre), مسكس

ou des ayeux, وَرُثِي ـ ابا عن حِد ـ وراثة وراثة.

HÉBÉDITAIBEMENT, adv., ورأثة.

ווֹבּצׁנֹבּ, s. f., droit de succession, בּצׁנֹבּה .

Héredite, biens laisses en mourant, biele.

Héaissingue, s. m., auteur d'une hérésie, صانع الهرطقة.

Héakste, s. f., proposition fausse, contraire à un système adopté, خلف ـ بدحة ـ درطقة.

Hénétique, adj. com., qui appartient à l'hérésic, qui la professe, هرطوقی; plur., plur., - ورافض در افضی - هرانوقی - هرانوقی - روافض et ارفاض بخوارچ; plur., خارجی

Herisser (Se), v. pron., se dresser (cheveux, poils), تَعْشُ O. ـ وَتَّالًا

Hibissen, v. a., نفش O.

HERISSE, E, adj., disticile à manier,

Hérissé, qui présente des armes serrées,

Hérissé, couvert, plein, ... V.

Héaisson, s. m., animal couvert de piquants, قَـنْفَذ ; mieux , قَـنْفَذ ; plur. , قَـنْفَر .

HERISSONNE, s. f., femme fächeuse, أمراة مثل

Héritige, s. m., ce qui vient par succession, ميراث ـ ارث Heartea, v. n., requeillir une succession, ورث , aor., ثانا وارئه , J'hérite de lui, نانا وارئه ,

Heriter, au fig., imiter ses parens dans leurs vertus ou leurs vices, imiter ses parens dans leurs vertus

HERITIKA, ERK, s., qui hérite, وارث plur., et اورثة et الموضى Héritier présomptif de la couronne, الموضى لد بالملك بعد السلطان.

Пипынк, s. f., animal rare, blanc, à quene noire, قاقرم.

HERMINETTE, s. f., hache de menuisier, פֿלכפָס.

HERMITAGE, S. ID., Dec.

Hennite, s. m., solitaire, سوّاح ; plur. , سوّاح ; plur. , حبساً

HERMONACTE, s. f., plante, اصابع هرمس.

Hennie, s. f., descente de boyaux, فتاق ـ ادرة ـ فتوق , plur., ادرة ـ فتوق . Hernie intestinale, ادرة معايية

بهود تابعین , Hraoniens, s. m. pl., juifs sectaires , یهود تابعین

Hiroi-Comique, adj. com,, qui tient de l'héroique et du comique, جد سخلوط بهزل.

Heaoide, s. f., épitre en vers, قصيدة.

امراة شجيعة , I., femme courageuse , امراة شجيعة . المدان شجيعة , المدان المدا

HEROTQUEMENT, adv., al-

Hénoisne, s. m., qualités, vertus du béros, شهامة منظمة علو فته منظمة

اسیاد سیک _ دنگلت , Héron, s. m., oiseau, دنگلت .

Héaos, s. m., homme illustré par une très-grande valour, بطل ; plur., ابطال الدهر على الدهر الد

Heros, principal personnage d'un récit, عيد الكلام الكلام

HERSAGE, s. m., eli _ uli.

Hense, s. f., instrument de laboureur, علل ـ مسلفة

Hersen, v. a:, passer la herse dans un champ, حرث A. _ خلس O.

Heaseun, s. m., qui herse, أحراث.

النوقف ما تنوقیف ما كنة ، Hissitation, s. f.,

Hestren, v. n., être embarrassé, lent à parler, à agir, "נُوقَف Hésiter, être incertain, indécis, "ג'ב".!.

HÉTÉROCLITE, adj., irrégulier, bizarre (homme, esprit), ملطوش عربب.

الغتق العق العقل الغنان الغنا

METÉRODOXIE, s. f., فحالفة للدين المخالفة للدين

Hetenogène, adj., de différentes natures, والطباع الطباع.

Heréaogenerre, s. f., والطباع الطباع المنافق الطباع المنافق الطباع المنافق الطباع المنافق الم

HEUR, s. m., bonne fortune, bonheur, בשבי; plur., דונים. Il n'y a qu'heur et malbeur en ce monde. לلدنيا سعودات و تحوسات.

est-il? Quatre heures, أربعة الساعة الساعة الدنيا الربع الساعة الدنيا الربع الساعة في الكم الحية الدنيا الربع الساعة في الكم الحية الدنيا الساعة في الكم الحية الدنيا العامة في الكلم المنافقة الكم المنافقة الله المنافقة الشافة الشافة الشافة الشافة الشافة الشافة الشافة الشافة المنافقة المناف

l'heure qu'il faut, ق وقتم l'heure qu'il faut, الله وقتها ما indue, qui ne convient pas, غير وقت , | Mauvais quart - d'heure, temps d'embarras, de douleur, . الساعة A cette heure, présentement . ساعة ملعونة ∥ A l'heure qu'il est, à présent, الساعة الساعة الساعة .
∥ A l'heure qu'il est, à présent,

الساعة الساعة الساعة .

∥ A l'heure qu'il est, à présent .

∥ A l'heure qu'il est, à présent .

∥ A l'heure qu'il est, à présent .

∥ A l'heure qu'il est .

∥ A l'heure qu'i A la bonne heure, soit, bien, . H Tout à l'heure, dans un moment, شویة کیان شویة Tout à l'heure, il n'y a qu'un instant, i. || De bonne heure, tôt, pas tard, بعلم وقت _ بوقت . ∥ Il est encore de bonne heure, على وقت (Alep) ـ (Égypte). کپان الوقت بدری۔(Kasraouan) بعد بکیر | Il se lève de boune heure, يقوم بكير | Il dine de bonne heure, ايبكر بالغدد Venez chez mui de bonne heure, کو علی ا ا se couche de bonne heure, بنام بكبر ـ بنام على وقت (Kasraouan). || Dernière heure, la mort, Frakt Lall. || أ D'heure en beure, مرن ساعة لساعة أ

HEUREUSEMENT, adv., d'une manière heureuse, . Il est heureusement arrivé, وصل بالسلامة

Heureusement , exclam. , par bonheur, الله خبر بتر ال مليع الى - العميد لله الذي -

HEUREUX, SE, adj., qui a du bonheur, que la for-الم بخت _ لم حظ _ سعيد _ مسعد , tune favorise, . سنبوقة برية ـ Que vous ètes بختك مليح . المنبوقة برية على المناسبة المنا ا با بخنک تعرف ددا اله heureux de savoir celal | Heureux l'homme qui, طوبي لمن الطوبي ر يا فوز من celui qui! qu'il est heureux celui qui! با سعد من

Heureux, propice, favorable, عير - سعيد Heureux ascendant, عالم سعيد. | Jour heureux, . Henreux sort, انهار مبارک - نهار سعیت . بد طایلة ,Main heureuse . بشارة خير

Heureux, bon, excellent, att. Heureux, justifié par le succès, كاجر. D'heureuse mémoire, سعيد الذكر.

HEURTER, v. a., rencontrer durement, de O. Se heurter l'un contre l'autre par accident, تلاطم. ال Se heurter (à dessein), نصادم.

Heurter, contrarier, عالف _ خالف Heurter la raison, صادد العقل.

Heurter, v. vi., donner contre, فطم في 0. -I. O. Heurter du pied contre une pierre, العنزر ـ العنور ـ .0 عثر في جوزة . آلعنزر ـ العتور ـ .0 عثر في جوزة la muraille, انظرق راسد في الحابط.

Heurter, frapper à la porte, البار, 30 0. -.0 طرق الباب

HEXAGONE, adj. com., à six angles et six côtés, مسدس الزوايا

HIATUS, s. m., prononciation gênée par le choc de deux voyelles, فقل اللفظ.

Hinou, s. m., oiseau noctorne, بومة _ بيومة.

Hic, s. m. sam., nœud, dissiculté d'une assaire, - دفة الداهية , Voilà le hic داهيـة _ عقدة بعد العقدة خرى النجار prov.

Hideusement, adv., äslå........

- قبيح النظر Hinzux, sx, adj., borrible à voir, النظر

بلسان صغير ـ خان صغير ، Hirkble, s. f., plante

Hiène, s. f., animal, عباء عصبع pl., وضبع عصبعة

.امبارحة - (البارح) امبارح - امس HIEA, Edv., Qui pourrait faire revenir hier, ou enduire de boue من يقدر على أمس و تطبيين ?le disque du soleil عين الشهس.

Нієпасіцы, s. m., plante, and ...

HIÉRARCHIE, s. f., ordre et subordination des ا ابخت مليم ا Heureux présage, علامة خير anges et des degrés de l'état ecclésiastique, plar., طغیات.

> Hiérarchie, degrés entre ceux qui ont l'autorité, .درجات ـ رئب , plur. رئبة

Птельпенцик, adj. com., de la hiérarchie, إنبى على موجب الرئب , HIERARCHEQUEMENT, adv. Htenographe, s. m., figure, caractère symbolique qui a un sens mystérieux, قلم المصريبين القديم. Hiénoglyphe, adj. com., de l'hiéroglyphe, يخص القلم القديم

HILARITE, s. f., galté douce, Limil. Hippiataique, s. f., art du vétérinaire, أييطرة.

HIPPOCENTAURE, s. m., monstre moitié homme. . عجيبة نصفها رجل ونصفها حصان , moitié cheval . بقراط الحكيم , HIPPOCRATE , s. m. , nom propre . بقراطي , Нірростаte , عقراطي , Нірростаte HIPPODROME, s. m., لخيل المعدان معدان معدان المعدان ال Hippopotane, s. m., animal, البحر .ارد ـ برنيق

HIRONDELLE, s. f., oiseau do passage, pl., .. plar ; خطاف _ سنونت _ سنونونا _ سنونو _ سنون خطاطىف.

Hisska, v. a., t. de marine, hausser, وفع A. Histoire, s. f., narration de faits, вриг., قصة - باريخ مناريخ - قصص ; plur. وقصة - سير Historia, adj., enjolive, останов. HISTORIEN, s. m., qui écrit l'histoire, -

اصحاب, plur., صاحب تاريخ

Historiette, s. f., petite histoire, шы.

HISTORIOGRAPHE, a. m., nommé pour écrire l'his-كاتب الوقابع - كتبة , plur. , كاتب التاريخ , Historique, adj., de l'histoire, ... Style historique, sans ornement étranger, style qui كلام بسيط لابق لكتابة, convient à l'histoire التواربنج

Historiquement, adv., d'un style, d'une manière . بنوع لايق لكتابة التواريخ - بالبسيط ،historique

Histeron, s. m., baladin, farceur, בלנים .

Hiven, s. m., saison, اشتو ية عشو ية Quar-شتوی D'hiver, قشلاق _ مشتا D'hiver, شتوی

HIVERNER, v. n., passer l'hiver, Ho! interj. , pour appeler, يادو Lo! pour . به حولا ,témoigner l'admiration

Hol ho! interj. d'indignation, しりっ.

Hoone, s. f., coche, entaillure, حزوز, plur., عزوز هزّاز الذنب ـ ذعرة , Hochequeue, s. m., oiseau Hoenen, v. a., remuer, о О. - соды.

HOCHET, s. m., jonjou d'enfant (avec des grelots),

Hoin, s. m., terme de pratique, héritier, 2,15; plur., chij.

HOIRIE, s. f., héritage, وَإِنْكُمْ اللَّهُ HoLA, interj., adv., pour appeler, _sale _ sale. Hola ! adv. , tout beau , assez , Jan _ _ _ ... Mettre le holà, apaiser une querelle, للاد الفلينك , Hollande, nom de pays HOLLANDAIS, SE, adj., فلهنك ; coll., فلهنك. HOLOCAUSTE, s. m., sacrifice où la victime était محرقة _ ضحايا , plur. ; ضحة , consumée par le feu Homand et Haumand, s. m., grosse écrevisse de

اربيان - زلعطان بحرى - سلاطعين بحرى بسوى ا : موعظة , Honkete, s. f., instruction sur la religion ; plur., bel.

اقتال قتال Homicide, s. m., meurire, قتال قتال. قتال , plur. قائل , plur. قائل قاتل ـ مقتل , qui tue, عقتل قاتل ـ قاتل مقتل .

HOMMAGE, s. m., devoir du vassal envers le suzorain, عاعة Prestation d'hommage à un . نعة , souverain

احترام - طاحة , Hommage, soumission, respect Hommages, plur., devoirs, civilités, -- - -تحات _ تسلمات. Présentez mes hommages res-- اهدوا مني ما وجب و لان لحضرة ,pectueux à اهدوا مني مزبد السلام بوفور لاحترام الي جناب HOMMASSE, adj. f., qui tient de l'homme par la taille, les manières (semme), أمراة مسترجلة.

Номяк, s. m., انسان مرجال; plur., انسان مرجال; pl., Номововь, в, adj., انسان مرجال , . فير - صالح , Dans le style élevé on dit , مرث , En Syrie , on se Honnête , adj. com., vertueux ، خير -. ناس ملاج - اهل عرض الناس - البشر, GENS. Les hommes, le geure humain - رجّال Homme de rœur, ferme, ابني ادم ـ مكسب خلال مشرى ، De l'homme ، رجل صنديد dessus des forces, de la portée de l'homme, البيق - مناسب الخارج عن حيطة البشر - خارج عن الطاقة البشرية الابيق - مناسب الخارج عن الطاقة البشرية الابتداء Vicil homme, mauvaises inclinations, خصايل دنسة المناسبة المناسب . الاوادم , Mon homme, celui qui me convient, ciété, مسكيري ا رجل يليق لي , بصلح لي Mon homme, celui à qui j'ai affaire, à qui j'en veux, عربيي. [Leur homme, celui qui leur convient, وجل يصلح لهم الم Homme d'affaires, qui fait les affaires . أبن أوادم ; فقيم , Homme de loi , légiste | . رجل قضا أشعال plur., فقها الدبب , Homme de lettres فقها , plur.; .كالواجب _ بحشية Homme à, capable . من اصحاب الادب _ ادبا de, كفو ل. [1] est bomme à tout, propre à tout, موكفو لكل شي ، Il n'est pas homme à s'enfuir, تنكلم بادب _ احكى مثل الناس , li n'est pas homme à honnétement . ما هو من الذين يهربوا ما هومين بستحمل البهدلة ,supporter un affront HOMOGÈNE, adj. com, de même, معجانس -

محانس

Honogeneute, s. f., "imila".

HOMOLOGATION, s. f., confirmation d'un acte par النقرير شرعي ,la justice

Homologuen, v. a., confirmer en justice, قرر شرعا, HOMONYME, adj. com., terme de grammaire, de même nom, avec des sens, des natures différentes, - اشيا اسهها منفق في الصورة سختلف في المعنى Je suis votre homonyme, je porte le même nom gue vous, نا سيتک

Hongae, adj. m., chatre (cheval), طواشي. Hongaea, v. a., châtrer un cheval, dem. بلاد الجار, Hongaie, s. f., nom de pays, بلاد الجار.

Honnéte, conforme à la bienséance,

اوادم , plur ; ادمى - انيس , Honnete , civil , poli

الله _ مئاسب , Honnete, plausible, spécieux Honnête, suffisant, proportionné à la valeur, مناسب _ فيد الكفاية

ابن ناس , (Honnéte naissance (qui est d'une)

HONNETEMENT, adv., d'une maniere bienséante,

Honnétement, avec probité, بعلر - بخير

Honnétement, avec civilité, aul _ _ Ju. Parles

Honnétement, suffisamment, passablement,

Honnéteté, s. f., pureté de mœurs, de manières, حيا , Honnêteté, modestie ، صلاح

_ شلنة _ انسة , Honnéteté, politesse, civilité, سناة _ ادب ـ احتشام. Des honnêtetés, des complimens, السليات - تحيات - سلام

Honnétetés, manières obligeantes, officieuses, Faire beaucoup d'honnêtés à quel-اكرمد اكرام زايد ,qu'un

Honnéteté, hienséance, احشية - ادب

Honnéteté, conformité à la vertu, probité, تستقامة

Honnéteté, présent, 2,33.

Honneun, s. m., gloire, estime, reputation, je -

Faites-nous کیا تنفضلتم ,Acquérir de l'hon-[neur de me le dire عوض ـ حومة _ فحجو ـ شومی neur, اكنسب العز , ll en est sorti à son honneur, -Notre hon تخلص من ذلك بسلامة عرضه neur n'a pas été compromis, لنية علينا وخرمتنا ناقية علينا || Pour votre honneur, pour votre réputation . الأجل حسن سيعتك الملاحسين سيعتك neur de quelqu'un , ستر عرضه , Perdre quelqu'un . ا خرق حرمته م فضحه ا ا هتكه ، A. خرق حرمته ا ب عرض عرض In: ∦ Tenir à honneur, الشي تشريفا له. المدينة الشي تشريفا له s'en tenir honoré, افتخر ب. ا Ce sera un honneur pour moi, یکون لنا بذلک الاقتجار Il veut par là se faire honneur auprès de vous, بدّه برمي جريدلا قدامك ال Honneur à celui qui se connaît .الفاتحة في صحايف من يذوق روحه ,lui-même

Le point d'honneur, sisil. Sentimens d'honneur, المووة _ المحوة L'honneur ne nous permet pas ما من المروة ان نتخلع عند , de l'abandonner , ما من

Honneur, probité, Jo. Homme d'honneur, عر ; plur., ابن حراة - أحرار D'honneur, sur mon في ذمتم _ على ذمتم , honneur

Les Honneurs, les dignités, المناصب - المعالى العالى العال Honneur (des femmes), pudicité, . Femme sans honneur, أقليلة على Jaloux de l'honneur des شديد الغيرة على النسوان, femmes,

Honneur, marque de véneration, d'estime, ا الكوام - اكوام . Ils lui rendirent de grands hon-عظیوا قدرة و بجلوة - اكرموه عابة الأكرام ,neurs A Par honneur pour, en l'honneur de, J 61. انعظما ل

ما بقى له راس بنشال ال النشرفت العندكم , l'honneur d'aller chez vous ما بقى له راس بنشال الله النشرفت Faire à quelqu'un l'honneur de, ب علي عليه المعتال عليه و Comme vous m'avez fait l'hon- pour vous, عبب عليك بيد. ال Le feu vaut mieux que

l'honneur de diner avec nous, انفضل كل معنا المادة Si vous voulez nous faire l'honneur de venir nous لا .ان كان تريدوا تحضروا تشرفوا محلكم ,voir ; شرفنا ,Faites-nous l'honneur de venir nous voir réponse : انت مشرقي.

Faire les honneurs d'une maison, وأم ياكوام . Fairo honneur à un repas, y bien manger, السفرة . [Faire honneur à une dette; L وفي الدين, L'acquitter

HONNIR, v. a., couvrir de honte, ישנל.

المُمْرِق , liononable , adj. com., qui fait honneur Honorable, splendide, Jul.

Amende honorable, aven public du crime, اقرار الذنب

. بشرق با Honorablement, adv.

Honorablement, avec un accueil distingue, Honoratze, adj., qui a les honneurs d'une place, .صاحب مقام شرف

Honorarae, s. m., ce que l'on paie aux médecins, etc., معلوم .

Honones, v. a., rendre houneur et respect, عظم قدر ـ

Honorer, avoir beaucoup d'estime pour, je l.

. شَرِق , Monorer , faire bonneur à , شَرِق

التشريف, Honones (AD), في

Honorstour; adj. com., qui consiste dans les شرف ,honneurs rendus

HONTE, s. f., trouble causé par l'idée du déshon-بستما _ حُجُل _ حيا _ حُجِالة _ خزى , neur, Honneur, chose qui honore; expression de poli- Avoir honte, ______ A. | Faire honte, tesse, نشریف. Il me fera l'honneur de m'écrire, مختل العدار Dépouiller toute honte, کطع العدار م A. || Il est accablé de honte, وقع الحيال العبيانية بمشرَّفاته بشرَّفتي بكانيبه

Honte, opprobre, le _ _ c'est une honte

النارخير من العار, Courte honte. النارخير من العار, Courte honte. خزية ـ .

HONTEUSEMENT, ndv., avec ignominie, 166.

اشی مکرولا - شنایع ; plur., عناعة plur., عنار - مفتع - فاحش ; plur., عنار - مفتع - فاحش déshonneur, مثب - عار - مفتع - فاحش .

Honteux, que l'on doit cacher, بنستر Parties honteuses, بنستر العورة, العورة

HOFITAL, s. m., maison pour recevoir les malades, les pauvres, les fous, المرضى; plus vulgairement, مرستان.

Hoquet, s. m., mouvement convulsif du diaphragme avec bruit, حزقة ـ حزوقة . Il a la hoquet, صاير له حزوقة

Honaine, adj. com., qui a rapport aux heures, se fait par heures, بالساعة _ بخص الساعات.

Honon, s. f., peuplade, قوم; plur., اقوام,

Honizon, s. m., לוֹשׁ ; plur., בּוֹשׁלוֹים.

Hoaizontal, e, adj., parallèle à l'horizon, افقى

اللفق ، Hoaizontalement, adv.

Horloge, s. I., ach.

. ساعانية , plur ; ساعانيي , Hoalogea , فعد , عامانية .

Hoblogenie, s. f., art de faire des montres, كار الساعائية

_ Honnis, prép., hors, excepté, _ عبد _ كا عبد _ كا

Honoscope, s. m., prédiction de la destinée de quelqu'un d'après l'inspection des astres, lors de sa naissance, طالع . Tirer l'horoscope de quelqu'un, خبر له النجسم . كشف له النجسم .

ا فزع , Horreur, s. s. saisissement de terreur فزع , فزع , Avoir horreur de , وعبد 0.

Horreur, détestation, haine, كراهية _ بعضة. Avoir en horreur, كرع A. _ بغض _ O.

Horreur, abomination, chose horrible, شغث ـ مكرولا - شناعة

Horreurs, au plur., choses déshonorantes, actions tlétrissantes, المياء معرة. Dire des horreurs de quelqu'un, médire de lui, المشتع فيرد.

Horreur, enormité, غظم .

Horreur (en parlant de choses qui l'inspirent), وول ; plur., اهسوال للهناء للهناء العمرب. L'horreur des combats,

Horrieur, adj. com., qui fait horreur, حابيل ـ مهول ـ مهول

Horrible, extrême en mal, عظيم ـ شنيع.

بنوع مهول ـ بشناعة , Hoaniblement, adv.

HORRIPILATION, s. f., الجلد المعرة الحادثة.

Hors de la ville, برّا - خارج Hors de la ville, برّا من البلد - خارج المدينة المثل المذعور - طاير العقل - غابب العقل .

Hors, excepté, | W.

Hors d'œuvre, digression, خاشية ; pl., حواشى .
Hors-d'œuvres, petits plats avec le potage,
اصحن طعام تنحط على السفرة مع الشربة

HOSPICE, s. m., retraite, asile, Colo ... 1).

Hospitalita, kne, adj., qui exerce l'hospitalité, مُكرم الصيوف ـ مُآوى الغربا

المربائد , pain consacré ou destiné à l'être , قربائد مقدس ــ وربائد

Hostile, adj. com., qui annonce la guerre, l'iuimitié, عداوى.

HOSTILEMENT, adv., en ennemi, 8, 32.

Hostilité, incursion, 8,6.

.ماجور العجين , pain , صاحب المنزل , Pain , صاحب المنزل , ماجور العجين صاحب الدار, Hôte, qui reçoit chez lui un étranger .مضبيف.

Hôte , qui est logé , qui a reçu l'hospitalité , ضيف ; . خُطًار , plur. ; خاطر - ضيوف ; plur.

Hôtel., s. m., maison de prince, de grand, 113; .قناقات , plur. ; قناق _ دور , plur.

دار للغريا , Hotel , maison garnie , دار للغريا .

دار شين البلد, Môtel de ville, maison commune, دار شين البيت مرضى Hotel-Dieu, hopital des malades, بيت مرضى منزل - خان - وكالة , Biotellenie, s. f. , auberge , قال - وكالة , plur., قفد اقتفاص ,plur., قفص , Pl., قفة.

. حشيشة الدينار, Housion, s. m., الدينار.

امجرفت , Hour, s. f. , instrument d'agriculture , مجرفة . O. جرف الأرض , HOUER , V. a. , كارض

Houille, s. f., charbon de terre, خصم أرضى.

Houle, s. f., vague, ag, plur., lagle,

HOULEUX, SE, adj., all village ... HOULETTE, s. f., baton de berger, , and , some.

HOUPPE, s. f., touffe de fils en bouquet, en boule, .شراريب, plar., شراية

Houar, s. f., femme dans le paradis de Mahomet, . حور يات , plur., حورية

عطا الفرش, Ilousse, converture de meubles, خطأ الفرش plur., حطية et عطي!.

Houssen, v. a., nettoyer avec le houssoir, L'A. Houssine, s. f., baguette, -

Housson, s. m., balai de branches, de plumes, .زعافة

اشرًابة الراعي Houx, s. m., arbuste, اشرًابة الراعي

Houx frelon, housson, arbuste semblable att متريديا _ بادلان _ محار المتريديا _ بادلان _ محار المعار المعا myrte, آس بری.

. Huenz, s. f., grand coffre pour pétrir et serrer le

Huie, s. f., terme de chasse, cris pour effrayer les bêtes, تتأغة.

الاستكانة , Buer, au fig., cris nombreux de dérision, عليا Huen, v. a., faire des huées après le loup, غاغا على الذيب

Huer quelqu'un, Le Caro A.

HUILE, s. f., liqueur grasse et onclueuse, -: 1. Huile de lampe, tirée du sésame, سيرچ Marchand d'huile, زيات

Huiles, au plur., essences onctueuses, 39 -.ادهان ,:plur ; دهن

Jeter de l'huile sur le seu, au sig. sam., exciter les passions, رمى زبت في نارديج النفوس بي I. Sentir l'huile, le travail, la méditation, فيه رابحة .زيت القنديل

Saintes-Huiles, le chrême, مبرودي.

HUILER, v. a., oindre avec de l'huile, - ; -.0 دهن بالزيت

اربتی ـ دسم Hulleux, se, adj., gras, مربتی ـ دسم. ماعون زيت , Huillea, s. m., vase à huile

Huissien, s. m., garde de la porte chez un roi, un ministre, etc., 나는 ; plur., 나다.

Huissier, officier de justice, مسول محكية; plur.,

الله بانی ; fem., منهانیهٔ ; fem., دنهانی

شانية ايبات شعر, Hultain, s. m., pièce de vers

HUITAINE, S. f., buit jours, ثهانية أيام. Hurrieme, adj. com., nombre ordinal, ,,,,, U.

, plur. , fuitième partie, رئين ; plur. ,

Huitièmement, adv., أنامنا .

Hultne, s. f., coquillage marin, 3, coll.,

HULOTTE, s. f., espèce de hibou, عبومة _ بنوع بومة

انسانی ـ بشری . Humain, E, adj., de l'homme, انسانی ـ بشوق . Humain, sensible à la pitié, النسانی ـ مئون ـ مئون ـ بشفوق القلب . رحوم ـ رقيق القلب

Les humains, s. m. pl., les hommes, الورى.

HUMAINEMENT, adv., suivant le pouvoir, la capacité de l'homme, غسرباً البشر علاقة البشر

Humainement, avec bonte, Lieb.

Humainement parlant, selon les idées communes, على العادة

Humaniser, v. a., inspirer des sentimens, donner des mœurs conformes à l'humanité, انّسر.

Humaniser, rendre plus favorable, آين.

S'Humaniser, v. pr., نائس

HUMANISTE, s. m., qui suit, enseigne les humanités, معلم العلوم كلادبية.

HUMANITÉ, s. f., nature humaîne, عبر بشرية ـ بشرية. Au-dessus de l'humanité, أسوت ـ انسانيـــة البشر المانية البشر المانية البشر المانية الما

Humanité, douceur, sensibilité, حنو القلب . منو القلب . افته . افته .

Humanites, au plur., études jusqu'à la philosophie, علوم الادب.

HUMBLE, adj. com., qui a de l'humilité, modeste, متواضع ـ نفسد صغيرة ـ منكسر النفس

Humble, plein de respect, de déférence, خاصع Humble, bas, حقير.

. بتواضع _ بانكسار . Humblement, adv

Humectant, e, adj., qui rafraichit, фф.

Humecten, v. a., rendre humide, بل ـ رطب , o.

Humer, v. a., avaler, بند ا. ـ شق L. Humer Tair, أشمّ الهوا O.

Humenal, E, adj., qui a rapport à l'épaule, card

Humenus, s. m., os du bras, منكب La tête de l'humérus, رأس العضد, La

Humeur, s. f., substance fluide dans les corps organisés, bd; plur., اخلاط المسوية المسوية والمسوية و

Humeur, disposition de l'esprit, du tempérament خاطر - كيف (accidentelle) - مزاج - طبع (naturelle) ا مالة - تفسيس Qui a l'humeur douce, Qui a l'humeur الطيف المزاج - لطيف الطبع sombre, ميقوت _ مقت Humeur fachense, acariatre, مراسة اخلائق - طبع شرس , نكد Bonne humeur, کیف Belle humeur, استاشت En belle ا على الحشيشة _ في كيفه _ متكيف الحشيشة _ ا Mettre en belle humeur, کتف. [Mettre en mauvaise humeur, خربط كيفه مد فقس ، En mauvaise bu-.. A فقس , Prendre de l'humeur . فقسان ا بخريط كيفر . || Qui est de mauvaise humeur contre quelqu'un, متسودن منه _ زعلان منه . [Etre له نغس له کیف له خاطر این en humeur de, اله نغس Étes-vous en humeur d'aller vous promener, الك خاطر تروح تشم الهوا . الك خاطر تروح تشم الهوا meur à souffrir un affront, ما هو ميرون المستحيل

Humeur, petite bouderie, تبويزة. Humeur, boutade, caprice, خلق خالق.

HUMIDE, adj. com., حرطب مطری . Chambre humide, بیت رطب

HUHIDE, s. m., (radical), الرطوبة الغربرية.

نى الرطوبة, HUMIDEMENT, adv., ق.

Humidite, s. L., وطوبة S'imprégner d'humidite, نرطّب تندّي

وطوبات, serosités, pituites, وطوبات,

HUMILIANT, z, adj., Jak.

_ Ниміліятіон, s. f., état de celui qui est humilié, حطّة _ هوان _ ذُل

Humiliation, action par laquelle on humilie, اذلال _ ادائد _ حطة

Humilier l'orgueil أحان _ اذّل . Humilier l'orgueil de, كسر نفسه I.

ا تواضع ـ انكسـار ،Humilité, s. s., vertu . خضوع .

Humilité, déférence, soumission, انخصاع

HUMOBAL, E, adj., qui vient des humeurs, علطى.

HUME, s. f., sorte d'échafaud au haut du mât,
ققص فى طرق الصارى - غابية - قصعة الصارى

HUPPE, s. f., touffe sur la tête des oiseaux,
شبشة الطبر

Huppe, s. f., oiseau, عدهد _ ابو الربيع _ (Barb.) عثبب

Huppe, E, adj., qui a une huppe, ابو شوشة.

Huppé, au fig. fam., apparent, considérable, من الشقال _ من الكبار ـ نافش

Hune, s. f., tête coupée de sanglier, de saumon, de brochet, داس الخنزير و خلافه.

HUBLER, V.B., بالمقلوب,

, plur. خصّ ـ اكواخ , plur. ; كوخ , plur. ; خصّ ـ اكواخ , plur. ;

HYACINTHE, s. f., pierre précieuse, جوریهائی . Confection d'hyacinthe, معجون معجون . الیاقوت

Hyacinthe, Geur. Voyez JACINTEE.

HYADES, s. f. plur., constellation, cinq petites HYGIÈRE, s. f., étoiles formant la tête du Taureau, et dont la plus معرفة حفظ الصحة

hrillante est Aldébaran, على الخيسة كواكب التي على الثور وانورها الدبران

HYDBAULIQUE, s. f., science du mouvement et de la résistance des fluides, art de conduire et d'élever l'eau, فن رفع الماء ــ علم سير المبالا و وقوفها.

Hydraulique, adj. com., qui sert à élever l'eau, على الماء المخص رفع المياء , Machine hydraulique, ناعورة الماء , Voyez Roux.

HYDRE, s. f., serpent d'eau douce, - 41 -...

Hydre, monstre fabuleux; au fig., mal qu'augmentent les efforts faits pour le détruire, بلية ـ افتـ

L'Hydre, constellation australe, والشجاع.

Hydriz, s. f., cruche, 8, -.

HYDROGENE, s. m., gaz, -41 Jul.

HYDROGRAPHIE, s. f., description des mers,

Hупворнове, adj. com., qui a les liquides en horreur, attaqué de la rage, المان عايف من الماء,

Нурвогновік, s. f., horreur pour les liquides, rage, الكُب من الماء.

المحبين - مستسقى Hydrogur, adj. com., محبون

HYDROPISIE, s. f., enflure causée par l'epanchement des eaux, استسقا المدر. Hydropisie de poitrine, استسقا الصدر.

HYDROSTATIQUE, S. f., connaissance de la pesanteur des liquides comparée à celle des corps solides, معرفة ثقل الموابع بالنسبة الى ثقل الجوامد.

HYGIÈNE, s. f., manière de conserver la santé, معرفة حفظ الصحة.

Нунен, в. ю., et Нумя́нён, в. f., mariage, عوس - زواج - زيجة

Hymen, membrane, pellicule au col de la vulve des vierges, جاب البكرية.

الكلام (الكلام) HYMNE, s. rom., poème, مدایع انقلاب (الكلام) الكلام الكلام)

انعظيم _ مبالغة

Hyperbole, t. de math. , القطع الزايد.

HYPERBOLOIDE, s. m., solide, مجسم زابد

Hypericum, s. m., plante. Voy. Millepertuis.

HYPOCONDAE, s. m., parties latérales de la partie supérieure du bas-ventre, خاصر ; plur. , خواصر = خواصر . Les deux hypocondres , ...المراقير.

Hypocondre, ndj., qui sa croit malade, ملطوش.

Hypocondriaque, adj. com., des hypocondres,

Hypocondriaque, au fig. fam., atrabilaire, triste,

العراب Hypocondaie, s. f., maladie hypocondriaque, العراب Hypocaas, s. m., vin, sucre et canelle, شراب القرفة

خبث ـ ربا ـ نفاق ، ۲. مبث ـ دبا ـ

HYPOGASTEZ, s. m. منافق المانت.

HYPOSTASE, s. f., terme de théologie, personne, أقانيم; plur., أقانيم.

Hxrотнénusz, s. f., cùté opposé à l'angle droit dans un triangle, شكل مثلث

Нуротнеславе, adj. com., qui a droit d'hypothèque, له حتى على الرهيئة ـ وثـقى.

HYPOTHÉCAIREMENT, adv., Lai,

Пуротпѐ que, s. f., droit d'un créancier sur les immeubles, وُثِيقَةً .

Hypothèque, chose hypothéquée, رهن; plur.,

Hypotnéquea, v. a., donner pour bypothèque, عند الشي عند I.

Hypothèse, s. f., supposition, פּֿעשבית ב פֿאַרש.

Hypothèse, adj., fondé sur une hypothèse,

פֿעשב ב פֿאַרשב.

Hypotheriquement, adv., أياسياً.

Hysope, s. f., plante, bj. Hysope de Garigue Voyez Ницантвине.

HYSTÉBALGIE, s. f., douleur dans la matrice, مرض الزحم.

HYSTÉRIQUE, adj. com., qui a rapport à la matrice, بخص الرحم, Pilules hystériques, ابخص

IDE

I, s. m., neuvième lettre de l'alphabet français, التحرف التاسع من كالف باء.

افى نفس الموضع, Into, so m., espèce de cigogne, قالق ; plur., القالق القالق .

Ісинкимон, s. m., petit quadrupède, نيس ; pl.,

Icr, adv. de lieu, en ce lieu-ci, الذي - هنا الدنيا (Syrie). الدنيا الدنيا ، Ici-bas, dans ce bas monde ، الدنيا ، الدنيا ، الدنيا قريب ، Ici-près, à côté ، ونا قريب

ICONOCLASTE, s. m., briseur d'image, كسّار الصور الصور المحتجة المحتج

Ісоловаляніция, adj. com., qui appartient à l'iconographie, ايخص علم الشخوص.

ICONOLATRE, s. m., adorateur des images, عباد الصور

Iconologie, s. f., explication des images, des monumens antiques, נُنْفُسِرِ الأَثَارِ القَدِية.

Ιστέκε, s. m., débordement de bile qui cause la jaunisse, يُرفُان.

Ictérique, adj. com., qui a la jaunisse, به برقان.

Ictérique, qui guérit la jaunisse, ثافع لليرقان.

IDEAL, E, adj., sans plur. m., qui n'existe que dans
l'entendement, د يالي ـ تصورى.

الاسم ـ خيالي . Idéal, chimérique,

IDE

IDEAL, s. m., beauté, perfection idéale, عابة الحسن.
IDEALISME, s. m., système de ceux qui voient en Dieu l'idée de tout, الفلاسفة الله عند الفلاسفة الله عند الفلاسفة.

Idéalisme, système de ceux qui pensent que nous ne connaissons les objets que par nos propres idées, et non par les sens, تظنون الله الماليا لا تعرف الا بالتصور لا بالحس يظنون ال الشيا لا تعرف الا بالتصور لا بالحس

IDEE, s. f., perception de l'ame, notion que l'esprit se forme, معرفة ـ الصور ـ روية. Se faire l'idée de quelque chose, الشي في عقله. (Concevoir une haute idée de quelqu'un, عظم قدرة في عينه .) Prendre une petite idée de quelqu'un, شافه بعين النقص.

Idée, ce qui occupe l'esprit, ce qu'il perçoit lorsqu'il pense, افكار ; plur., وفكر مراى العقل ; plur., وافكار . Quelle idée vous occupe? ايش قفتك مالك

Idée, dessein, esquisse, رسم.

Idée creuse, vision chimérique, ليختا _ الخالف.

Des idées, des choses sans réalité, الما باطلة ـ الشا المالة الم

Idée, forme, modèle des choses, 3,000.

Une idee, très-peu, عنطفت .

امثلہ ـ شرحه , le même , مثلہ ـ مثلہ .

IDENTIFIER, v. a., comprendro deux choses sous la même idée, י, ו قرب I.

S'Identifier, v. réf., confondre son être avec, معتقاً.

IDENTIQUE, adj. com., le même, גילוע.

Identique, qui ne fait qu'un avec un autre, متحد.

IDENTIQUEMENT, adv., d'une manière identique,

וסבור ולבוב, s. f., qualité de ce qui est identique, בונה בור ולבוב ב'ונה !.

Identité , ressemblance , ambien

IDIOME, s. m., langue, تغا: plur., يغات.

Intoратнік, s. f., maladie propre à quelque membre, اعلَّة مخصوصة لبعض كلاعضا.

IDIOT, ε, adj., stupide, ابله عبيط _ عبيط _ عبيط

IDIOTISME, s. m., locution particulière à une langue, שُجُوًّا.

Idiotisme, absence d'idées, اغياب الفكر.

عبدة ; plur. ; عابد الأصنام , plur. ; عابد الأصنام , عباد و الم

Idolatre, au fig., qui aime avec excès, ججنون المجنون المحام, IDOLATRER, v. n., adorer les idoles, عبد الاصنام, تحنف بالاوثان

Idoldtrer, v. a., au fig., aimer avec passion,

IDOLATRIE, S. S., oil House.

Idolatrie, au fig. , amour excessif, of.

اوثان , plur., ومنم , plur., وثن ـ اصنام ; plur., اوثان , plur. ; وثن ـ اصنام

Idole, au lig., objet de passion, دين

IDTLLE, s. f., Fleat House.

IF, s. m., arbre vert, نوع شجرة نشبه السرو. القبى القبى المسلمة السرو, IGNABE, adj. com., qui n'a point étudié,

. جهال , plur. ; جامل

اناری Lone, فه, adj., de la nature du feu, ناری.

النار, IGNICOLE, s. com., qui adore le feu, عابد النار عابد النار, plur., عبد النار

IGNITION, s. f., état d'un métal rougi au feu, احرار في النار

IGNOBLE, adj. com., bas, vil, qui sent la basse extraction, عند بالدار ; plur., المنافل ; plur., ارذال

ובילול , IGNOBLEMENT, adv. , בילול.

IGNOMINIE, s. f., grand déshonneur, عار, IGNOMINIEUSEMENT, adv., avec ignominie, بعار, Traiter ignominieusement, ב

IGNOMINIEUX, se, adj., qui porte l'ignominie, مفضر ـ بعتر ـ فاحش.

.قلة معرفة _ جهل ,s. f., لهد عرفة _

IGNOBANT, E, adj., qui n'a point de savoir, d'étude, جاهل; plur., جهّال

Ignorant, qui ignore une chose, un fait, غبىي;

غشم حالد عيل حالد غشيم , Faire l'ignorant غشم حالد عيل حالد غشيم .

IGNOBANTISSIME, adj. com., très-ignorant,

IL, pron. m., se.

جزاير, plar., جزيرة , plar., جزاير.

اعظام الحوضة, ILES, s. m. pl., ns du bassin, عظام الحوضة.

ILEUM, s. m., le dernier des intestins grêles, اخر الامعا الدقائق.

يخص العي المذكور, adj., يخص العي

تصد الشريعة , contre la loi, عبد الشريعة .

ILLEGALEMENT, adv., contre les lois, les formes, بعير قانون _ مضادداً للشرع

Ішкаттик, adj. com., qui «la pas les conditions requises par la loi pour être légitime, غير شرعي.

اغير حق , Illégitime, injuste, déraisonnable

Пене́онтімітк, s. f., رغير شرعي الشي غير شرعي المجرفة. Пене́тве́, к, аdj., عرفة المجرفة.

Illicite, adj. com., qui n'est pas permis, осто-

ILLICITEMENT, adv., ישלה בילות בילו

الدارمقرى, trining, adj. com., qu'on ne peut lire, عيرمقرى

ILLUMINATION, s. f., lumières disposées avec symètrie pour une réjouissance, אָבָב ב בַּפֿג ב.

Illumination, au fig., lumière extraordinaire que Dieu répand dans l'ame, ثورانية.

ILLUMINE, E, adj., éclairé, כּוֹכֿג.

Illuminé, s.m., hérétique visionuaire, المدعى لالهام, ILLUMINER, v. a., répandre de la lumière sur, l'éle - افاد - افاد - افاد - قور

السندوب, faire des illuminations, عربي البلد عن السند السند

الارالعقل, Illuminer, au fig., éclairer l'ame, l'esprit, انارالعقل. Vous المرور, Vous فرور, Vous ètes fait illusion, احتال المحال المحال بعقلك رتبن لك المحال المحال.

المعالف المحال عنقلات المحال المحال ما تخيلات المخال المحال ما تخيلات المحال ما تخيلات المحال ما تخيلات المحال ما تخيلات المحال المحال

LLLUSOIRE, adj. com., st. - sec. - sec. - sec.

ILLUSTRATION, s. f., ce qui illustre une famille, تشريف.

ובוני באב, adj. com., velèbre pour le mérite, la noblesse, באבן ; plur., אבן ב באבן באבן באבן.

اشهر صيته. ILLUSTAKA, v. a., rendre illustre, مشرّف.

جليل ,LLUSTRISSIME, adj. com., très illustre, tître جليل الكلّي الشرق و العجزيل الاحترام . السيد الكلّي الشرق و العجزيل الاحترام . اجزيرة صغيرة ,LLOT, s. m., petite île,

Гылде, s. f., représentation d'objets, قصور plur., صنم , Belle image, an fig., helle personne sans ame, صنور

Image, idée, قصورة Se représenter l'image d'une chose, الصور الشي في عقلم. § Se représenter l'image de quelqu'un, تشخصه

IMAGINABLE, adj. com., التصوّر في العقل العقل. IMAGINAINE, adj. com., idéal, sans réalité, خيالي - يُخيّلي.

IMAGINATIV, IVE, adj., qui imagine aisément, سربع لاختراع ـ سريع التخيل.

Iniginative, s. f., faculté d'imaginer, قوة متخيّلة . قوة خيالية.

IMAGINATION, s. f., opinion peu fondée, chimère, vision, ظن; plur., طئون ; plur., وهم مطنون ; plur., حيالات , plur., خيالات , se repaitre d'imaginations, نعلَّل بالمحال, باشيا باطلة

Imagination, fantaisie bizarre, idée folle, الطشة.

Imagination, faculté d'imaginer, de se représenter les objets, القورة خيالية ـ تختيل ـ نصور ـ عقـــل .

IMAGINER, v. a., se représenter quelque chose dans l'esprit, نصور الشي Le plus grand qu'on puisse imaginer, الاعظم الذي بيكن يتصور في العقل.

Imaginer, inventer, الخسرع).

ואמא, s. m., ministre de la religion chez les mahométans, בון, plur., בון, IMARET, s. m., hopital, 8, 5.

IMMÉGILEMENT, adv., Ila.

_ سخف العقل , faible d'esprit , العقل عند العقل - مجدوب - هبل , plur. , ايله بلم , plur ايله مغفل _ عسط

בולה (לבשל, באונות אונים) באונים בא عاطة _ حالة _

. העל , li, pl., adj. com., saus barbe, וחקל, pl., בית ב ٨ نقع ـ ٥٠ بل

S'Imbiber , v. pron. , devenic imbibé , أنتقع _ اثبل ـ الماء. S'imbiber d'humidité, de rosée, الندي.

Імвіпітіом, s. f., glätil.

الخطة _ خبعة , confusion, تخطة _ المعالمة المعا

Innu, k, adj., pénétré d'une doctrine, d'un principe, ملان من Lorsqu'il est imbu d'une idée, ـ لما ملا فكرة من شي ـ لما دخل شي في عقله ، اذا حط في راسه شي،

IMITABLE, adj. com., qu'on peut, qu'on doit imi-. حسن الاتباع - تمكن التقليد - يقتدى به , ter

IMITATEUR, TRICE, S., U GSEL - ABL. Le principal mérite est au modèle, quelque parfaite que soit l'œuvre de l'imitateur, و أن الفصل للبتدى و ان الحسن المقتدى

IMITATIF, IVE, adj., qui imite, caulei.

IMITATION, s. f., action par laquelle on imite - A l'imita بيثل ب - اتباع - اقتدا ب - تقليد عدم القياس - عظم , اتساع غير محدود .مثل - اتباعاً ل - على نظيرة , tion, à l'exemple de Imitation, chose imitée, نقلد.

Imitation de Jésus-Christ, livre de piété de Thomas A'Kempis, الاقتدا المسيحي

.عقارات , plur. عقار _ [تيثل ب _ اقتدى ب _ انبع _ ، انبع ; plur. عقارات , Imiter quelqu'un, عهايله احدا في عهايله . تېدل نه يې عبايله ـ

.قلد , Imiter , suivre un modèle , قلد

غير مدنس ,E,adj., sans tache de péché, غير مدنس .سالم من الدنس ـ

IMMANQUABLE, adj. com., qui ne peut manquer d'être, de réussir, بصير من كل بد _ لازم.

AMANQUABLEMENT, Bdv., من كل بد _ من اللازم.

IMMATERIALITÉ, s. f., aud oué.

IMMATEBIEL, LE, adj., غير هيولاني.

IMMATRICULATION, s. f., June".

IMMATRICULE, s. f., enregistrement, registre, נפיק.

IMMATRICULER, v. a., enregistrer sur la matricule, قيد في الدفت

IMMEDIAT, E, adj., qui est produit, qui agit sans .من غير وأسطة ,intermédiaire

Immédiat, qui suit ou qui précède sans intervalle, .مثلاحق ل ـ متواصل ب ـ يلى ـ تابع ـ اقرب اليه [

IMMEDIATEMENT, adv., aby jes Immediatement après, وعالاً على المقتم والعاربة الماسة الماسة

IMMÉMORIAL, E, adj., dont l'origine très-aucieune قبل كل تاريخ - لا يعرف له زمن , est inconnue الذكر, Temps immémorial

IMMENSE, adj. com., d'une grandeur démesurée, عر محدود _ غير متناهم _ بلا قياس , sans bornes ماله حدّ ـ

Immense, très-grand, عظيم.

Iмиенвенент, adv., المر - put.

IMMENSITÉ, s. f., grandeur, étendue immense,

Immensir, ive, adj., fait par immersion, water. IMMERSION, s. f., , , , , , , , , , , ...

IMMEUBLE, adj. et s. m., bien en fond, maison, اراضی , plur. , عارض _ املاک , plur. , علک ; plur. , علی ; pl. , وض الک , plur. , علی ; pl. , واضی ,

> Інминент, z, adj., prêt à tomber sur, -قربب الوقوع.

S'Inmiscea, v. pr., se mêler mal à propos de quelque chose, في ـ تنداخل في انتخاص المعادية ا

IMMIXTION, s. f., action de s'immiscer dans, הכל בלה. Immonite, adj., qui ne se meut pas, ביולט.

ב שלפני - שנم الحركة, s. f., בעלה - שלפני - שנח בינה ולא בעלה.

الذكر, الذكر, الذكر, الذكر, الذكر, الدال الفرط في مدحه المسلم ال

IMMODÉRÉMENT, adv., avec excès, Jié,

تعير متّصع ; plur., الله حيا ميّا د . Chose immodeste, فليل حيا ميّا د . وفليل حيا مقادة . وفليل حيا مقادة .

IMMOLATEUR, s. m.,

قدم ذبیعة للد ـ . A ذبع بنام دبیعة الله ـ الله عند الله

Immoler, au fig., sacritier à, ل عصية ل قرب طبحة ل قرب طبحة ل

S'Immoler, v. pr., se sacrifier, منف نفسه اكراماً لـ S'immoler pour quelqu'un, احلك نفسه اكراماً لـ المجاهرة المجاهرة المحاسبة ا

اوساخة , plar., وسنے - وساخة , وسنے - وساخة

ואספגב, ב, adj., contraire à la morale, ב فاسد ב.

Immoral, sans mœurs, sans principe de morale, دى الاخلاق ـ فاسد

IMMORALITE, s. f., opposition à la morale, مخالفت لتاديب الاخلاق

. مديم الغرض _] رداوة الاخلاق , Immoralité , manque de morale .

IMMORTALISER, v. a., rendre immortel dans la mémoire des hommes, خَلَد ذُكر

S'Immortaliser, v. rés., علْد ذكرة _ على على الم

Іммовтлітє, в. f., espèce de vie perpétuelle dans le souvenir des mortels, الذكر.

مياة النفس ، L'immortalité de l'ame ، بقا ـ دوام النفس ، L'immortalité de l'ame

Immortel, dont la mémoire est ou doit être éter. nelle, مُخَلِّد الذَّكر,

IMMORTELLE, s. f., plante, أحسرا ב كتلة صفـرا .

الایتغیر (INHUABLE, adj. com., qui ne change point) ایری من النغییر و التحویل.

IMMUABLEMENT, adv., بلا تنعير.

ואשטאודב, s. f., exemption, privilege, ב مُعافاة ב ב مُعافاة plur., مزايا

ושא التغيير, s. f., عدم التغيير.

IMPAIR, adj. com., פינת - مُفرد - فرد . Voyez PAIR.
IMPALPABLE, adj. com., qui ne peut se sentir au toucher, لايُلس.

Impulpable, très-sin, تاعم للغابة.

الابغفر , IMPARDONNABLE, adj. com.

IMPARFAIT, E, adj., qui n'est pas achevé, parfait, complet, غير ثام عبر ثام المياد الميا

Imparfait, qui a des défauts, des imperfections, فيه عيب ـ فيه عوار

IMPARPAIT, s. m., terme de grammaire, comme : il aimait, جعل مضارع و معد كان نحو كان المحدد كان المحدد الم

Імравтавье он Імравтадельье, adj. com.,

IMPARTIAL, E, adj., qui ne s'attache par préférence aux intérêts de personne, خالى من التعصّب باحد عديم الغرض ـ .من غير غرض , . السلام (MPARTIALEMENT , adv. , غير غرض

عدم التعصب مع ـ

IMPASSE, s. f., cul-de-sao, zabe; plur., ebe. زقاني سد

IMPASSIBILITÉ, S. f., all se.

ושה (לבין, adj. com., non susceptible de souf- les pensées, ישה (לבין, غير متالم - ما بتألم - غير قابل للالم . المعالم .

IMPATIEMMENT, adv., و علي . Suppor-ما صبر على الشي ,ter une chose impatiemment

IMPATIENCE, s. f., טוג טאל. L'impatience est une impiété, la patience est toujours récompensée,

من لتج كفرو من صبر نال.
IMPATIENT, E, adj., فليل الصبر . Il était impatient d'arriver, ماكان يصدق اي متى يصل ال Je nuis impatient de vous revoir, وياكم الله روياكم غاية الشوق

Impatient, qui ne peut supporter le joug, ¿ كيطية . IMPATIENTER, v. a., faire perdre patience, اعدمه الصبر _ اعبل صبرة

S'Impatienter, v. pron., perdre patience, n'en - A عدم الصبر - L ضائق صدرة A. عدم A. S'impatienter, se sacher, أخذت الحمة Ne vous impatientez pas, je vais اصبر انا جاہے , venir

S'IMPATRONISER, v. pron., fam. iron., s'établir dans une maison et finir par y dominer , تسلطر المانيات.

IMPAYABLE, adj. com., fam., qui ne peut trop se payer, الا يشهرا

IMPROCABLE, adj. com., incapable de faillic, منزة عن الخطاء معصوم

. Impénétrabilité des so معصوم عن نفاذ عيره فيم بعد عن الادراك crets,

IMPENETRABLE, adj. com., qui ne peut être péné-لا يدخل فيد _ لا ينفذ فيد _ لا يتكن منه tre, منه tre, عدم العرض 5. 1. الايدخل فيد _ العرض زردية لا تنفذ فيها الرماح ,Cuirasse impénétrable

Impénétrable, au fig., qu'on ne peut connaître لا يُدركم الفهم - لا يُدرك - لا يُعرف (chose)

Homme impénétrable, dont on ne peut découvrir

Impénitance, s. f., endurcissement dans le péché, عدم التوبة ـ قلة الندم.

IMPÉRITERT, E, adj., endurci dans le péché. عير نادم على خطاباة - غير تابب

IMPERATIF, s. m., mode du verbe, אל אין.

IMPÉRATIF, IVE, adj., qui exprime le commande-محتبی _ أمري , ment

IMPÉRATIVEMENT, adv. , , vila.

IMPRIRATORRE, s. f., benjoin sauvage, _ _ _ _ _ _ جاوري بري

IMPÉRATRICE, s. f., Tille - TLL.

IMPERCEPTIBLE, adj. com., qui ne peut être aperça, لا يدركم النظر - لا يُدرك

IMPERCEPTIBLEMENT, adv., insensiblement, من غيرص

IMPERDABLE, adj., E, limi al di.

Імрипрестион, s. f., défaut, , рей - лецей; عيوب , plur., عيب - نقايص , plur.

غير مثقوب _ غير منقوب , edj. , عير مثقوب _ غير IMPÉRIAL, E, adj., de l'empereur, de l'empire, سلطاني.

IMPERIALE, s. f., dessus d'un carrosse, الكاروصة

IMPÉRIEUSEMENT, adv., avec hauteur, .من باب التسلط والوقاحة

IMPERIEUX, SE, adj., altier, hautain,

IMPÉRISSABLE, adj. com., qui ne peut périr, لايدركه الهلاك

قلت معرفت عشومية ،. المعرفت عشومية

.عدم قطع الماء فيه , . 1. وقطع الماء فيه .

IMPERMÉABLE, adj. com., qu'un fluide ne peut tra-شبكة - لا باتر فيه الماء - لا يقطع فيه الماء ,traverser الاسفد فيه الماء

IMPERTINEMMENT, adv., isla.....

IMPERTINENCE, s. f., Tale. Faire des imperti-ـ تلايق فيه ـ تراذل معه ,nences à quelqu'un اساء الادب في حقد ـ سفه معه

IMPERTINENT, E, adj., a.i., plur., Li.

IMPERTURBABILITÉ, s. f., 8 1.

IMPERTURBABLE, adj. com., qu'on ne peut troubler, لا يتختل _ لا تتغير أحواله _ لا يمالي , tranquille

Sa- من غير مبالاة , Sa- Savoir quelque chose par cœur imperturbablement, عرف الشي جبدا على ظهر قلبه

سألد المعاونة _ استعار به Plorer le secours de, مالد المعاونة _ استعار به Plorer le secours de, مالد المعاونة _ obtenir, کنال

ולעל, IMPETBANT, E, adj., qui obtient, לועל.

IMPETRATION, s. f., obtention, Jiell.

IMPÉTREA, v. n., obtenir, JUA.

Імретививемент, adv., avec impétuosité, воды.

Lupétueur (bomme), emporté, خلقي

Isτρέτυσειτέ, s. f., qualité de ce qui est impétueux, sam.

مَدُوّ النَّفس , Empétuosité, extrême vivacité, النَّفس .

كفرة , plur., كافر , IMPIE, adj. com., sans religion et کفار Discours impie, کلام کفر Action impie, فعل مخالف للدين - فعل كافر

Impirte, s. f., , is.

Імпітохавік, adj. com., sans pitić, ada alla... .ما له رجة

ואין בען נקה , IMPITOYABLEMENT, adv.,

IMPLACABLE, adj. com. (homme), see 1 -.0 جلب بصابع الى ,Ressentiment, dehors شديد الحقد - لا يقبل المالحة ابدا

colère implacable, وعل لا يُشقى العجام المعادية وعلى المعادية وعلى المعادية وعلى المعادية وعلى المعادية والمعادية و

IMPLICATION, s. f., engagement dans une affaire,

Implication, contradiction, خصاددة.

Instructre, adj. com., compris dans une proposition, c'est-à-dire qui en est tiré par induction,

نائب من نص الكلام. العجاً من نص الكلام ,Implicitement, adv.

IMPLIQUEA, v. a., engager, embarrasser dans, .0 شكث في

فيه مضادرة ¿Impliquer contradiction, en renfermer .ضادد بعضد _

الغبر ع الى احد (quelqu'un), عالى احد العبر ع الى احد العبر عالى العبر عالى العبر عالى العبر عالى العبر الع Implorer, demander, Jl. A. - Lb O. | Implorer la clémence du vainqueur, مطلب الأمار من الساب الأمار. الساب الأمار المار الم

IMPOLT, E, adj., sans politesse, -- عبر فير وأجب .قلىل ادب

IMPOLITESSE, s. f., wal, all _ walls. Faire م فلل الادب في حقم des impolitesses à quelqu'un, عقل الادب في حقم اساء الأدب في حقد

IMPORTANCE, s. f., ce qui rend considérable une chose, مُقل م ضرورية م عُظم. Chose d'importance, امر ثقيل , عظيم , ضروري - شي مهم الله Chose de peu d'importance, بنى ما تحت خبر Homme d'importance, de qualité, de savoir, de espacité, ا الماجب مقام - رجل ثقيل - رجل عظيم الماجب مقام الماجب مقام الماجب الم ال نفش روحة , l'homme d'importance

Імровтант, E, adj., qui importe, qui est considérable, مهمة , Chose importante عظيم - ثقيل - مهم ; pl. , .مهام cc مهيات

. متعظم , qui fait l'homme d'importance , متعظم . וארספדאדוסא, s. f. (de marchandises), שְבוּצוֹי

IMPORTER, v. a., faire venir des marchandises du

Être importun à quelqu'un, l'incommoder, legêner, دُقَسل على. J'ai peur de vous être importun, اخاف اثقل عليك.

וואסמדעאבאד, adv., אונה.

المجادة المجا

DIPOSER, v. a., mettre dersns, على aor.,

Imposer des contributions, etc., غرد عليهم غرامة 1. فرد عليهم تنكاليف 1.

Imposer une peine, une punition à quelqu'un, ب عليه عليه O., محم عليه الدين I.

Imposer un nom, 50.

Imposer, imputer à tort, ب نهم الم

Imposer le respect, la crainte, مار لد هيئة L. Sa présence imposa du respect au peuple, فلها حصر هابود الناس.

Imposer silence à quelqu'un, مكت __ سكت

En imposer, mentir, شد 0. ما كذب على 1. كذب على 0. ما كذب على 1. كذب على 1. كذب على 1. كذب على 1. كذب على المسلم بالم المسلم بالم المسلم بالم المسلم بالم المسلم بالم المسلم بالمسلم بالمسلم

Imposition des mains, شرطونيث.

المفترى , IMPOSTEUM, s. m., qui en impose, كذاب

Лырозтипк, s. f., calomnie dans l'intention de unire, افترا فربة.

imposture, hypocrisie, نفاق _ مراياة.

Imposture, illusion des sens, tromperie.

تنكليف حوالة مال , Impôr, s. m., droit imposé عوالة مال , plur. , مكس مرسوم , plur. ; رسم ما تنكاليف , Mettre des impôts sur , القى , رمى تكاليف على الناس ,

IMPUTENT, E, adj., jale _ ben.

IMPRATICABLE, adj. com., qu'on ne peut faire,

423

الاطويق لاينهش فيد - طويق غير سالك Maison impraticable, qu'on ne peut habiter, المسكري المسكري المسكري المسكري المسكري peut fréquenter, يجل لا يتعاشر.

IMPRÉCATION, s. f., malédiction, souhait fait contre quelqu'un, دعا على احد _ لعنة. Faire des imo دما عليه , précations contre quelqu'un

IMPRÉGNABLE, adj. com., qui peut être imprégné, بختلط منخلط

IMPREGNATION, s. f., bla _ blish.

IMPREGNER, v. a., charger une liqueur de partieules étrangères, 🔾 🗠 6.

S'Imprégner, v. pron., blis!.

Imprégner, au fig., pénétrer, remplir d'une opi-ملا فكره من شي مالاً فكره

IMPRENABLE, adj. com., في الم مكرن _ لا يوخذ المالة عدم البطلان مع طول ، IMPRESCRIPTIBILITE, s. f. , عدم البطلان المدة

וצישלט וינו , וצישלט וינו ווציקום Imprescription, adj., ו

IMPRESSION, s. f., action d'un corps sur un autre, .تاثیر - آثار ,plar ; اثر

أثر Impression, au lig., effet produit sur l'esprit, أثر - اثرة لا Ces paroles ne lui ont fait aucune im-هذا الكلام ما اثر فيه رما عمل فيه pression, ما قطع فيد

. بعم _ بصية , Impression , empreintes sur la toile , اطبع , Impression d'un livre , effet de l'imprimerie . طبع . أَدُر فيه , Impression sur ادر فيه , faire impression sur . قلة الحساب . IMPRÉVOYANCE, s. f., ساسما

غافل ـ قليل التدبير.

- شي ما كان له في حساب , adj., باكان له في حساب شي صاير على عفلة

IMPRIMÉ, s. m., Edin Silve.

IMPRIMER, v. a., faire une empreinte (sur des étoffes), محن O.

Imprimer des livres, des livre a cté impride par les soins de, طبع هذا الكتاب بعمل قلان Imprimer, communiquer (le mouvement), ;a O. -

.I جل على الحركة - حرك

Imprimer des sentimens dans l'esprit, le cœur, -Impri احدث , ادخل في قلبه _ . A طبع في عقله mer la crainte, خُوني. ال S'imprimer dans l'esprit . اثر في النفس - انطبع في النفس

IMPRIMERIE, s. f., art d'imprimer, auch صناعة الطبع

Imprimerie, lieu où l'on imprime, de ... دار الطباعة

IMPAINEUR, S. m., etal.

IMPROBABLE, adj., العقل Regarder. Regarder استبعد , comme improbable

IMPBOBABILITÉ, s. f., Jaul .; s su.

IMPROBATEUR, TAICE, adj., homme, chose, LL رسي الذمة

IMPROBATION, S. f., Link

Імэпомети, s. m., sans plur., vers faits sur-lechamp, شعر مرتجل. Chose quelconque faite sans préparation, تدبهة عداهة En impromptu, على النديبة

IMPROPRE, adj. com., qui ne convient pas, n'est pas juste (expression), ملية غير لابقيا كلية في غير موضعها

لى غير محلف على غير وضع ,IMPROPABMENT, adv., عير محلف IMPROPRIÉTÉ, s. f., Tumbia 315

IMPROUVER, v. a., blamer, 2 0.

شاعر مرتجل , IMPROVISATEUR, TRICE, S., ساعر مرتجل.

IMPROVISER, v. a., composer et réciter sur-le-- انشد ارتبجالاً - ارتبجالاً - ارتبجالاً - الم 0. قال الشعر على البديهة

A L'IMPROVISTE, adv., Tite _ ilés _ le.

ואפשטטבאד, א, adj.; qui manquo de prudence, قلىل الاحتياط _ قلىل العقل

- ترك الاحتياط فله العقل (علام المعلام العواقب العواقب العواقب

Impunie, adi, , elle sac.

Імпоримиент, adv., cffrontement, as is.

المعالمة ا

سفها , plur. , لبفيد

IMPUDEUR, s. f., La sil.

Intrumetrie, s.' f., vice contraire à la chasteté, قسال عهارة.

عاهر ـ فاسن المستورية ال

IMPUDIQUEMENT, adv., , 181.

IMPUISSANCE, s. f., manque de pouvoir, عجر المجرد. Etre dans l'impuissance de, مجر من I.

Impuissance, incapacité d'engendrer, انحلال.

IMPUISSANT, E, adj., sans pouvoir, שֹׁבֶּע בַּצָּע בַּיּע בַּבְּע בַּיּע בַּער בַּיּע בַּער בַּיּע בּיע בּיער בּי

Impuissant, incapable d'engendrer, رُجُلُ مرخى العبير الع

Impulsion, s. f., mouvement communiqué par le choc, دفعة.

Impulsion, au fig., instigation,

IMPUNEMENT, adv., avec impunité, sans inconvénient, بالا صروب بلا قصاص بالساهل المروب المناسبة والمناسبة المناسبة المنا

IMPUNI, z, adj., qui demeure sans punition, بلا قصاص ـ ساهل ـ غير معاقب meurée impunie, أذهب دم هدراً بالم

القصاص عدم القصاص عدم القصاص

النس _ فجس , immonde , انس _ فجس .

Impur, altéré, corrompu par le mélange,

غير خالص ـ مغشوش ـ. دنس ـ نجس ـ داءر, Impur, impudique

IMPURETÉ, ». f., ce qu'il y a d'impur, de grossier, d'étranger dans un corps, مجالة ـ أحمالة ـ.

ا نجاست _ دناسة , Impureté, au fig., impudicité, دعارة _ دعارة

Imputation, s. f., déduction d'une somme sur une autre, בית – בית .

Imputation, accusation sans preuves, نَهُونَّهُ. Il m'a charge d'imputations calomnieuses, ارماني بالحال. 1.

المرابعة, v. a., attribuer une chose à quelqu'un, عند الشي الى المرابعة O. Imputer à négligence, etc., نسب الى تهامل.

Imputer, accuser de, بنهم احداً ب I. آنهم احداً ب Imputer, terme de finance, appliquer un paiement à une dette, مذى من O.

INABORDABLE, adj. com., au propre et au fig., منه القرب منه.

INACCESSIBLE, adj. com., اليسب اليسب اليسب اليسب اليسب اليسب الموصول المو

Inaccourone, E, edj., Sie, ac.

الله مروة على المروة على المروة المسلان , indulent , تليل مروة المسلان , Inaction, s. 5., الطالة , Qui est dans l'inaction , بطال المروة عدد بطال , Rester dans l'inaction , بطال المروة عدد بطال , المال المروة ال

- قلَّم نشاط , fi, défaut d'activité, افلَّم مرولا _ كسل

الا بقيل , adj. com. , لا بقيل Y.

ואס באר INADVERTANCE, s. f., défaut d'attention, שאפ השל מילם שור (C'est une inadvertance de ma part, סשור מילם שאפה השל מילם שור היא שור מילם שור היא שור הי

الا يساع

INALLIABLE, adj. com., qu'on ne peut allier, لا يتفق مع بعصد ـ لا يختلط مع بعصم

INALTERABLE, adj. com., au propre et au fig., الا يعتريه النعيير ـ لا يتغير

INAMISSIBILE, adj. com., t. de théologie, Lucy Y. בבק ללישנון ל , B. A. Jisell בברק ללישנון.

INAMOVIBLE, adj. com. (fonctionnaire), צישנע ב ابيص لشدّة عهل النار فيم منصب لاينعزل صاحبه, Emploi inamovible, لاينعزل INANIMÉ, E, adj., Jeg Y , et l.

INAMITION, s. f., faiblesse causée par le jeune, giciens, ששלנאה. . خوی . سخسخه

Inapeaçu, x, adj., qui n'est pas aperçu, غير ملنوج. INAPPLICABLE, adj. com., qui ne peut être appli-عير مناسب - لا يلبق ل que,

INAPPLICATION, s. f., inattention, slam It als. INAPPLIQUÉ, E, adj., qui manque d'application, قليل الاجتهاد

INAPPRÉCIABLE, adj. com., dont on ne peut connaltre le prix, الا يعرف لم قيهة لا يثهر Inappréciable, qui ne peut être évalué, الا يقدر.

INAPTITUDE, s. f., défaut d'aptitude à , de capacité قلة. استعداد - قلَّة فهم - قلَّة صلاح ,pour

INARTICULE, E , adj. , غير متيبز.

لا يهكن الحجوم عليه, com., عليه المجوم عليه الم ما كان في حساب عير معهود , INATTENDU, E, adj , عير معهود - Kyeng ulk - see adj., adj., att a see all yeng غافل.

قلة لانتاء , Inattention , s. f. , defaut d'attention , علق لانتاء شتات العقل - قلَّم ديران بال

افنتام, E, adj., de l'inauguration, افنتام

בים ב فلتה ב عيبة , gance, gance, נقص ב فلتה ב عيبة.

Inalienable, adj. com., qu'on ne peut aliéner; ronnement, תיים - مبأيعة. Inauguration d'un monument, الكريس. | Inauguration d'une chaire de professeur, افتتاح

INAUGUAEA, v. a., dédier, رس O. - گرس -.

INCALCULABLE, adj. com., لايدركم الفهم

INCANDESCENCE, s. f., état d'un corps pénétré de feu jusqu'à devenir blanc, كون الشي حارًا حتى برجع ابيض لشدّلا عهل النارفيد

Incandescent, E, adj., qui est en incandescence,

INCANTATION; s. f., cérémonies des prétendus ma-

INCAPABLE, adj. com., qui n'est pas capable, - عاجز عن - لا يقدر على - ما له مقدرة ب الايدركة النظر - لا يُلكي و المعدرة على المعدرة بالمعدرة بالمعدرة على المعدرة بالمعدرة ب ما هو كفول ـ لا يخرج من يك , لا يطلع من يك ان ما فيد كفاية لـ

> Incapable, exclus par la loi, privé par elle de لا يقدر على ,certains avantages

> Incapable de, pris en bonne part, ... \ Y. Vous êtes incapable d'une semblable action, . حاشا حرمتك من ذلك حاشاك من ذلك

عدم كفاية , Incapacité, s. f., défaut de capacité, عدم كفاية. INCARCERATION, s. f.,

INCARGÉRER, v. a., t. de pratique, emprisonner, ٠٠٠ 0.

اچر= جورى ,Incannat, E, adj., حروع

INCABNAT, 8. 10., See See Legis 1.

INCARNATIF, VE, adj. (remede), qui réunit, fait دوا مُلحّم, revivre les chairs

INCARNATION, s. f., Jung.

INCABNÉ, K, adj., Smer.

S'INCARNER, v. pr., se revêtir d'un corps de chair, تجسد

INCARTADE, s. f. fam., insulte brusque, extrava-

incendiane, adj. com, anteny volontaire d'un | Incinconcis, e, adj., qui n'est pas circoncis, incendie, in month in the time

INCENDIE, s. m., July and blips . .

INCENDIER, v. n., brûler, mettre le feu à, се I منوب الناري من منوب الناري -

INCERTAIN, E, adj., doutenx, "just just -121 . يرور وي مريتيت الشك م تحت الربب

Interturn, variable, القارب عند المارية الماري

Incertain, irresolu, par - pla. Je حرت الى اير , demeurai incertuin de quel côté j'irais, حرت الى بقيت حيران الى ابن اروم - اتوجه

Incertain, qui ne sait pas ; gent fill _ _ git 1 Incertain, s. m., ce qui est incertain,

INCERTITUDE, s. f., etat d'irvésolution, Epo. Etre dans l'incertitude, مار المار Jeter dans l'incertitude; Then the first war way in

Incertitude, état de celui qui ne sait pas, ارتبات است المستان المتعام المحقيق معدم البقيل -

ותן בין عاقة, Incressimmert, adv., sans délai, מין בין

بلا انقطاع , Incernamment, continuellement

INCESTE, s. m., conjonction illicite entre parens an degré prohibé, صنع الفاحشة مع الأقارب.

INCESTURUSEMENT, adv., avec inceste, and ill في الحرام , Incestucusement , dans l'incuste . والحرام -في الفاحشة _

INCESTURUY, 52, adj., qui commet un inceste, Incostueux, où il y صائع فاحشة مع اهل الفرابة a inceste, حرام _ فاحش.

INCIDEMMENT, adv., par incident, with 1217 INCIDENT, S. m., chose qui survient, popie, pl. . حوادث ۱۱۰٫ و حادث ـ عوارض

Incident, mauvaise difficulté dans les diputes, Carl.

Incident, 'adj., qui survient, ימבנים, Proposition incidente, مَالَ الْمِينَ عَلَيْهُ مِنْ اللَّهِ الل

"Incheoncision; si fe, terme de liturgie, eint du carur qui n'est pas mortifie, عَلْقَتَا القَلْبِ

Andisely se fig ti de rheter petite phrase; 15 12 INCISER, v. a., couper en long, INCISIT, IVE, adj., propro à diviser les humeurs, .د.ا مفننت

Dents incisives, dents de devant, التقادم Incision, s. f., coupure, taillade en long, Faire de légères incisions à qualqu'un derrière les oreilles, pour lui-tirer du sang (pratique usitée en الشطاب داليد عشطي احدار (Orient)

أحر كك للشر Incit vition, s. f., impulsion au mal, شال كان بحة. INCITER, v. a., induire à faire quelque chose, الشرك بالله والمتوكف على لا II جل على على

"Incrvit, E, adje quin est pas hienseant, - is خشنے ۔ قلیل الاب المان الدین المان الم قلمل الانسة _

INCIVILIBRAT, adv., しい 礼意.

. قرم ماعندهم علم و لا ادب , Incivitiste, adj. , باعده "Incivitation : from anque de civilité, chose con-الله الاس ـ قلت انسة ,traire à la civilité, أناسة الاس ـ قلت انسة .

INCLÉMENCE, s. f., riqueur (d'une suison), LAC

INCLINAISON, s. f., état de ce qui n'est pas perpendiculaire, مبل ـ الحراف.

Inclination, s. f., action de s'incliner, L'a. الشارة بالواس ، T. degère inclination de tête

Inclination , disposition , pente naturelle à , 24 . Inclination naturally vers le-mil مبيل طبيعي الي الشر

Inclinea, v. a., peacher, coulber, - ite f. .. ميل ـ ١٠ حتى

Incliner, v. n., avoir du penchant pour, pencher

S'Incliner, v. pr., se pencher, juil.

INCLUS, E, adj., renfermé dans, المخل عنين المخالفة.

Vous recevrez ci-inclus un billet adressé à un tel, واصل طيّم , واصل صهنم مكتوب باسم فلان واصلكم, المان واصلكم نستوب باسم فلان واصلكم تسلّموه بيد فلان للمان عليم كتاب نترجاكم تسلّموه بيد فلان

INCLUSIVEMENT, adv., y compris, أحساب و هو داخل في الحساب

المتخفى, Incounito, adv., sans être counn, متخفى.

Inconfaence, s. f., qualité de ce qui est incohérent, عُلَةُ مَطَاعَةً.

INCOMERENT, E, adj., qui manque de liaison, غير ملاصق ببعضد عير مطابق.

INCOMBUSTIBLE, adj., E. J.

قلة امكان قياس ،. Incommensubabilité, s. f., قياس قياس

Ілсонмельстванье, adj. com., qui ne peut être mesuré, غن القياس المارج عن القياس.

ואליי. באליי. Incommode, באליי. באליים באליים באליים וncommode, באליים באליים

Incommode, qui est à charge, importun, شقيل سيند.

INCOMMODÉ, E, adj., un peu malade, عودوك ـ مشوش

اللا راحة , laconnonenent, adj., غال المارة.

التحصل لكك من ذلك ثقلة او تشويش التحصل لكك من التحصل لكك التحصل التحسين التحصل التحسين التحصل التحصل لكك من ذلك ثقلة او تشويش خاطر التحصل لكك من ذلك ثقلة او تشويش خاطر التحصل لكك من ذلك ثقلة او تشويش خاطر التحصل لكك من ذلك ثقلة او تشويش خاطر

. شوش , Incommoder , causer une indisposition . صر

INCOMMODITÉ, s. f., peine que vause une chose incommode, نشقلة ـ تشويش الخاطر ـ تعب.

الموبش بالموبش (Incommodite', indisposition علم علم علم علم علم علم الموبض الم

Incommodité, défaut de commodité, قلة راحة.
INCOMMUNICABLE, adj., غيرة فيه أشراك غيرة فيه.
INCOMMUTABILITÉ, s. f., possession sans crainte de trouble légitime, مكنة

INCOMMUTABLE, adj. com., qui ne peut être légitimement dépossédé, או يبكن تنغييرة شرعاً ـ مكبن.

- وحيد - فريسه INCOMPABABLE, adj. com., ما له نظير ما له مثيل - ما له نظير

Incomparatement, adv., sans comparaison, بلاقياس ـ من عير تشبيه

تنافر ـ منافرة , Іхсомелтівить, в. f., əntipathie وتنافرة ـ منافرة . عدم اتفاق ـ قلة وفق ـ

INCOMPATIBLE, adj., معرر موافق به الا يتفق مع المعربين الدينة الدينة الدينة المعربين الدينة الدينة الدينة المعربين المع

INCOMPLET, ÈTE, adj., وثاقص. Incomplexe, adj. com., غير مركب.

فروج عن حيطة, s. f., محلة عن حيطة الدراك

المحمد ا

Incompressible, adj., qui ne peut être comprimé,

Inconcevable, adj. com., الاینفهم ـ لا یتصور . Inconcertable, adj. com., يتفق كا.

INCONDUITE, s. f., when we was

INCONGRU, E, adj., au fig. fam., contre les convenances, عيب - غير لايق - غير مناسب.

14.0

Incongru, qui pêche contre les règles de la syn-اغلط عير مصنوط , tave

INCONGRUENT, adv., ___ _ ble.

Incongnutte, s. f., au fig., faute contre la bienséance, le bon sens, عقل _ قلة العام.

Incongruite, faute contre la syntaxe, Lis.

Inconnu, E, adj., Jazze - " sage sage sign

Inconnu, cherché (quantité), في المعالم المعال

Inconséquence, s. f.; défaut de conséquence, قلة مطابقة _ قلة موافقة

Inconsequence, discours, action imprudente, .عيسة _ قلة. عقل

Inconsequent, E, adj., qui agit, qui parle contre ses propres principes, مضادد لنفسه اقواله أو أعياله غيرا موافيقة لبعضها

أسرة Inconsidébation, s. f., légère imprudence, قدرة . صار املي افترا

اروحانية الم Inconsident, e, adj., imprudent, étourdi, خفيف العقل - قليل التيفكو - من غير تنهييز Dire une chose inconsidérée, مانتر في كلامه O.

INCONSIDERENENT, ady., Ly Ly Ly Ly Ly . صار منه فترة . Il a agi inconsidérément بغير تنفيكو INCONSOLABLE, adj. com., Luzu & _ _ _ L لا يقبل سلوة عن

Inconstituent adv. , with said in

INCONSTRUMENT, adv., Chi age

INCONSTANCE, s. f., facilité à changer, ell file انتقلات في قلة قرارك

וארסאאדאד, ב', adj. , sujet la changer, פֿוֹעָל יִיוֹים בּיוֹים Viena, Ville .قلاب ـ

Inconstitutionnalité; s. f., in la laile. عدم النفساد _ قلة تنفيير , corruptible عير شرع , adj. عير شرع غير موافق لقوائين الملكة

Incontastable, adj. com., عدم قبول البرطيل _ لا يكن النزاع فيه . - لانك

INCONTESTABLEMENT, adv., وغير نشراع من عبر أعتراص

اغير مثارع فيد عير مشكور ",INCONTESTÉ, E, adji INCONTINENCE, s. f., l'opposé de la continence انهاک

Incontinence d'urine, البول,

INCONTINENT, E, adj., qui n'est pas continent, .مذہمک

في الحال

INCONVENABLE, adj. com., فانسب مغانب

Inconvenient, s. m., conséquence, chose sacheuse, ضرو مضرة plur., اضوار Il en peut résul-بيكن ينتر منه جلة إصرار,ter plusieurs inconveniens | S'il résulte de là quelque inconvénient pour vous, ان حصل لكث من ذلك مصرة الله الله عصرة الله عصرة الله عصرة الله عصرة الله عصرة الله عصل الله على الله على الله ما فيه ضور - ما فيه باس , d'inconvénient

INCORPORALITÉ, s. f. ; qualité des êtres incorporels,

INCORPORATION, s. f., Land L. Jahr.

INCORPOBEL, LE, adj., qui n'a point de corps,

ادخل الى , في المحتورة INCORPORER, v. a., meler, réunir, غ, المخل الم

S'Incorporer, v. pro.,

INCORRECTION, s. f., ble - and - alf - alf.

INCORRIGIBILITY, S. f. July ... Sile -م المعالم المعدال

ـ لا يتوب ـ لا يتعدل, com. , الا يتوب ـ لا يتوب الا يقبل الأصلاح

Inconsurring in E, qualité d'une chose in-

Incorruptibilité, intégrité d'un juge, 7 % -

Incorntinua, adj. (au propre), ב צ بنعبر

لا يقبل الرشوة - صالح (au fig.) - لا يُفسُد الله ياكل برطيل .

Incordurtion, s. f., terme de physique, état de ce qui ne peut se corrompre, בُلَّةُ الْعُسَاد.

INCRASSANT, E, adj. (remède), qui épaissit le sang, les humeurs, אַבָּי לְּיָב.

Incardinilité, s. f., ce qui fait qu'on ne peut croire une chose, حون الشي خارج عن حيطة التصديق.

INCANDULE, adj. com., qui ne croit pas aisément, قليل التصديق.

Incrédule, qui ne croit pas aux mystères de la religion, قليل الأبيان.

INGNEDULITE, s. f., répugnance à croire, בולה, הישראלונים.

Incrédulité, manque de foi, افلة الأبيان.

اغير منخلوق , الاستخارق Incair, قرام

Inchorable, adj. com., qui ne peut être cru, ניים אוניים.

عظیم ـ زاید Incroyable, excessif, عظیم ـ

Incaustation, s. f., application d'un corps sur une surface pour l'orner, الصقى.

INCAUSTER, v. a., revêtir (una muraille) de, ب المجابط المجابط المجابط المعامنة الم

Incubation, s. f., action des ovipares qui couvent des muss, בלנ على بيض

INCUBE, s. m., cauchemar, كابوس.

INCULPATION, s. f., Tagi.

INCULPER, v. a., accuser d'une faute, 🛶 💥 I.

INCULTE, adj. com., qui n'est pas cultivé, باير عا فيها زرع

Inculte, au fig., qui n'est pas poli, sauvage,

INCURABILITÉ, s. f., مكون الداء لاعلاج لم.
INCURABLE, adj. com., qu'on ne peut guérir,
داء عضال ـ دا عبا ـ ما لمدوا

INCURIE, s. f., défaut de soin, Jal.

Incursion, s. f., irruption, 8, 16.

INDE, s. f., pays, الهذا

Inde, couleur bleue, ميلة.

INDÉBROUILLABLE, adj. com., Linki Y.

القلة ادب ـ بلا حشية , Indicemment, adv. بقلة ادب ـ بلا حشية .

INDÉCENCE, s. f., manque de décence, بالم قلّة أدب المادة المادة

INDÉCENT, E, adj., contraire à la décence, à la bienséance, غادم - خارج - عيب.

Innechivebable, adj. com., qu'on ne peut lire, déchiffrer, النقيم ـ لا يشقراً .

Innecis, e,adj., qui n'a pas été décidé, القبط المرادة, irrésolu, عابر عابر عابر.

Innécision, s. f., état, caractère d'un homme indécis, "בול לשנים - בייני .

عدم الانصراف _ بناء , s. f. , في المعالقة المعا

INDÉCLINABLE, adj. com., qui ne peut se décliner (nom), أسم مبنى, غير منصرف.

INDECROTTABLE, adj. com., qui ne peut se decrotter,

Indécrottable, au fig., d'un caractère très-difficile, لا تنحل عقد ند ـ شرس الاخلاق.

دوام - عدم الزوال ,INDEFECTIBILITÉ, S. f., الزوال

Indérectine, adj. com., qui ne peut cesser d'être (se dit de l'Église), دایم ـ لایزال.

Indérini, E, adj., dont on ne peut déterminer les bornes, غير محدود.

Indévinissable, adj. com., qu'on ne saurait définir, لا يبكن تنفسيرة - لا بُعرَّف. Indescinue, adj. com., qui ne peut être effacé,

عدم انیحا ـ عدم محے ،عدم انیحا ـ اعدم انیحا ـ عدم عدم انیحا ـ عدم محمد عدم انیحا ـ عدم ان

INDEMNISER, v. n., dédominager, عيوض عليه المنطقة المسارة Indemniser quelqu'un de sa perte, عوض عليه المنطقة المنطقة

Indemnité, s. f., dédommagement, בפרין.

INDÉPENDAMMENT, adv. (malgré), عبر الله. Indépendamment de tout cela, malgré tout cela, مع هذا كله.

Indépendamment, sans, outre, ماعدا ماعدا. Îndépendamment de cela, en outre, دُلكُ

عدم العلاقة ب ـ خرية , Indépendance, s. f., عدم العلاقة ب

INDÉPENDANT, E, adj., qui n'a point de connexité avec. غير متعلق ب ما لد علاقة بين.

الص , Independent, qui ne dépend de personne فالص , مستقل م قايم بذاته ما هو تعت حكم م

INDESTRUCTIBILITÉ, s. f., بالخسوالب عدم الفنا

الا يفنى ـ لا يخرب . Indetenmination, s. f., irresolution . عليه الحزم . الماكنة الحزم . الماكنة الحزم . الماكنة الرائ

ואס ביל באר Indefini, באָע מישה ביל וואס ביל ו

۔ غیر معتبد علی شسی ,Indéterminé , irrésolu مرکزک

Indéterminé, de valeur variable ou inconnue, عيو مقرر

Indéteaminément, adv., d'une manière indéterminée, vague, La.

الهرسة كتاب, table d'un livre, فهرسة كتاب.

السبابة _ الشاهد , doigt près du pouce , السبابة _ الشاهد ,

Index, catalogue des livres prohibés à Rome, بيان الكتب المحرمة

INDICATEUR, TRICE, adj., qui indique, دليل.

Indicateur, qui fait connaître un coupable, دليل دليل مبلغ الحاكم.

Indicateur, doigt. Foyes INDEX.

بنا الفعل للرفع ,Indicatir, s. m., mode du verbe بنا الفعل للرفع . الرفع -

ואסוכאדוסא, s. f., action d'indiquer, signe qui indique, געועל, pl., בעול ב ובול ב יבורים ב מון בי בעול ב ובול בי

INDICE, s. m., signe, LLJ; plur., ckyl.

الم المان من وصفه اللسان ـ لا يعتبر عنه بلسان ـ الا يعتبر عنه بلسان ـ الا يعتبر عنه بلسان ـ الا يوصف

Indian, ne, adj., de l'Inde, هندود; plur. , عنود Indianne, s.f., toile de coton peinte, هندت هندی - شیت بینی

INDIFFÉREMMENT, adv., d'une manière indifférente, avec froideur, איני שעל של אין אין איניא.

من غير فوق ,Indifferenment, sans faire distinction على وجه السوبة _

Indifférence, s. f., état d'une personne indifférente, قَلَةُ اعتبنا حَالِ اللَّالِ تَبِد،

INDIFFÉRENT, E, adj., qui se fait bien de manière ou d'autre, qui n'est ni bou ni mauvais en soi, سوا سوائين ـ ما فيه فرق . Tout cela est indifférent, سوا عدد فرق المله سوا الملك المختيار . Le choix entre les deux est indifférent, بالتشين سوا فلك المختيار . المختيار . المحتيار المختير المختير . الما المختيار المختيار المختير المختير المختير المختير المختير المختير المختير الكون المحتير الكون . المحتير عند عالمون الكون . قاعد و الله قايم و الله و الله

pas, البال الما دو على البال . Il m'est indifférent que rous vous fachiex, على بالى Parler de choses indifférentes, نسامر التحاكي

Indifférent, qui n'a point de penchant pour, d'attachement à rien, البال على البال المعتنا ب على البال المعتنا ب. المعتنا ب على البال المعتنا ب المعتنا ب على المعتنا ب المعتنا ب على المعتنا ب المعتنا ب على المعتنا المعتنا

Indickne, adj. com., qui croit naturellement dans un pays, בשלים.

Indigène, qui habite un pays dès l'origine, على البلاد, plur., اولاد

INDIGENT, E, adj., très-pauvre, وفقير محتاج ; plur., عماليك , plur., صعاليك , plur., صعاليك , plur., صعاليك

INDIGESTE, adj., dissicile à digérer, عسر الهضم المعدة عسر الهدة على المعدة -

Indigeste, au fig., mal expliqué, mal oonçu,

Indicestion, s. f., coction imparfaite des alimens,

Indianation, s. f., colere, but _ _ _ tot.

INDIGNE, adj. com., qui ne mérite pas, غير اهل عند عبر مستعلق . Faire du bien à des gens qui en sont indignes, غير اهله . Faire du bien à des صنع الجهبل مع غير اهله , présent indigne de vous, qui ne mérite pas de vous être offert, من شانكم , من مقامكم , من شانكم . Action indigne de vous, qu'il ne vous convient pas de faire, عهل ما هو مناسب لشانك . عب علك

Indigne, méchant, très-condamnable, ردی _ - ردی .

INDIGNER, v. a., exciter l'indignation, الله المناء المنا

S'Indigner, v. pro., خطب A. _ اختاط _ A. _ اختاط _ A. _ المتاط _ المتاط

ואסופס, s. m., plante; confeur blene qu'on en tire, iul.

اشار الى ـ اشر به الله ـ اشر الى ـ اشر الله ـ اشر الله ـ اله ـ الله ـ ا

Inninier, عنصرف بانجرائی ـ انجرائی ـ انجرائی ـ

Indirect, blamable, عير موضى. Des voies indirectes, de mauvais moyens, طريقة عزجا.

Innieectement, adv., منحرفا It récita ces vers qui s'adressalent indirectement à l'émir, أنشد معرضاً

INDISCERNABLE, adj. com., Y.

INDISCIPLINABLE, adj. com., indocite, שָבוֹל.

من غير نطسمام ,ikuiscipi.inė, e, adj., من غير نطسمام .

INDISCIPLINZ, s. f., manque de discipline, قلّة نظام .

INDISCRET, TE, adj., qui n'a pas de discrétion, de prudence, عليل الحساب ما له ضابطــة. Paroles indiscrètes, قليل الحس

Indiscret, qui se mêle de ce qui ne le regarde pas, écuels.

ـ فاشة ,Indiscret, qui ne garde aucun secret لا يكئم السر ـ يفشى السر.

INDISCRÉTION, s. f., manque de prudence, de réserve, فضول ـ قلّت محاسبت ـ قلّة ضابطة. Indis-عدم, rection consistant à ne point garder le secret, عدم عدم

بقلة صابط المستة ، INDISCRETTEMENT , adv. من غير حساب .

Indispensable, adj. com, pj - Lyone.

Indispensablement, adv., أمن كل بدّ حتيًا. Indispose, E, adj., légèrement malade, مخسئنكث

Indisposé, fâché contre, حسور مو

INDISPOSER, v. a., facher, اغضب على اغم على المناه .

Indisposer, mettre dans une disposition moins favorable, غير على .

انحراف المزاج - تشويش المزاج - تشويش

Indisposition, eleignement pour, disposition peu favorable, bla itania.

INDISPUTABLE, adj. com., incontestable, של ייש לאלים. INDISSOLUBILITÉ, s. f., לישלים פון פון פון פון ולישלים. Indissoluble, adj. com., qui ne peut se dissoudre (au prop.), עישלים

Indissaluble, in lig. الابنتيال كالم كالم كالم كالم المناسخ ا

اللا انفصال - بلا انحلال ، INDISSOLUBLEMENT, adv., الله العمال - بلا انحلال ، INDISTINCT, E; adj. مربع مربع المربع المرب

INDISTINCTEMENT, adv., d'une manière indistincte, والمن عير بسيان. Indistinctement, sans faire de distinction, من غير فرق ,

الفار, به plur., الفار, plur., وفرد اشخاص, plur., الفار, plur., نقر اشخاص

المفرى ، INDIVIDUEL, LE, adj., de l'individu ، فرد الشخص مفود

المفرد عظراً للشخص ,Individuellement على وأحد بهفرد.

INDIVISIBLE, adj. com., juis y...

- من خيرهائدقسسام «INDIVISIBLEMENT» adv

INDIVISION, s. f., alienda, sec.

Innoctze, adj. com., difficile à gouverner, غير طابع عاصيد عاصيد عليد المعنب عليد

INDOCILITÉ, s. f., adv., 32 L.

Indozence, المحدد والمارة المحدد الم

INDOLEAT, E, adj., nonehalant, insensible à tout, قليل مروة ـ قليل همة ـ بلدا , plur., ابليد

Indolent, qui n'excite pas de douleur, غير موجع.

Indomprable, adj. com., au propre et au fig.,

Y. Homme d'un caractère indomptable,

وجل لا يلين , لا ينطبع وحل الا يلين , لا ينطبع

Innoxeré, z, adj., qu'on n'a pu dompter, fougueux, sauvage, عاصى ـ شهوس عاصى ـ عاص

INDU, عبر وقث, contre la raison, l'usage, بغير وقث A heure indue, يغير وقث.

INDUBITABLE, adj. com., الفيد شكف الكيد ال

INDUBITABLEMENT, adv., كش عيد بص.

INDUCTION). S. f., conséquence vraisemblable tirée de, أستدلال ما قياس بنتيجة. Tirer induction de استدلّ على الشي ب

Induction, énumération des faits particuliers pour en tirer une conséquence générale, أستنقرأ.

Induire en erreur, tromper, على الحل, على المحلوبة المعادية المعا

Induire, inférer, tirer une couséqueuce, في الشيخ من الشخص المستخم ال

INDULGENCE, s. f., sans plur., facilité à pardonner, à excuser, محصة - مسامحة التعنوب التعنوب القصور .

Indulgence, rémission des péchés par l'Église,

Inoutoent, E, adj., qui a de l'indulgence, المال بسام . L'amitié est iudulgente, الحب يستر بذيله القصور.

INDUMENT, adv., ... القانون ...

Innustrate, s. f., adresse à savoir faire, travail, کد ـ حرفت ـ معرفت ـ شطارة ـ صناعت

Industrie, commerce, متجرد سبب.
Chevalier d'industrie, احتال کیا - کیا احتال.
INDUSTRIEL, LE, adj., produit par l'industrie, دین احل الصنایع - کدی.

Industriel, qui vit de son travail, من أهل الصنايع. INDUSTRIER, v. n., ou S'INDUSTRIER, v. pron.,

ואסט בעני, אב, adj., qui a de l'industrie, de l'adresse, בתלש. Celui qui n'est pas industrieux ne gague pas de quoi vivre, סט לא אָבּדּתנפּט, prov.

INEBRANLABLE, adj. com., יל יְדִינֶשנים ב בּילוּיִים.
INEBRANLABLEMENT, adv., יליילודי, בילו שילים.
INEDIT, E, adj., qui n'a point été publié (écrit),
عير مطبوع ـ عير مشهور.

قلة امكان وصف ، قلة امكان وصف.

Inérfable, adj. com., qu'on ne peut exprimer par des paroles, الا يوصف ـ لا بهكن وصفه.

INEFFAÇABLE, adj. com., ينجح ال

Terrain inegal, qui n'est pas uni , غير مستوى الميد ا

INEGALEMENT, adv., d'une manière inégale,

اعدم مساوالادا خالاف المخالف المخالف

menr, نقلب النظائي. الnégalité d'une couleur qui est mauvaise, الكرورة.

الابيكن انتخابه, adj. com., الابيكن انتخابه المقال الدهن الدهن الدهن الدهن الدهن الدهن الدهن المفاومية عديم المفهومية المفهوم

Inepte, absurde, العقل مصال تعقد. INEPTIE, s. f., absurdité, sottise, عقل عقل محال قلة عقل المعادية. INEPTIE, s. f., absurdité, sottise, عقل محال المعادية المعادي

INERTE, adj. com., sans activité, عديم الحركة.
INERTIE, s. f., inaction, résistance au mouvement,
عدم حركة.

INESPÉRÉ, E, adj., عير منتظر, العشر العشر. ضد العشر.

INESTIMABLE, adj. com., بتقاوم بثهر كا.

INÉVITABLE, adj. com., que l'on ne peut éviter, هُوْرُ مَنْهُ مِنْهُ مِنْهُ لِي مِنْهُ عِنْدُ مِنْهُ لِي مِنْهُ الْمِنْهُ لِي الْمُنْهُ لِي الْمُنْهُ الْمِنْهُ الْمُنْهُ الْمِنْهُ الْمِنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْعُلِمُ الْمُنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْهُ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْعُلِمُ الْمُنْ ا

امن كل بد _ من غير مفر, adv., عن عير مفر يك _ من كل بد _ من غير مفروط.

INEXACT, e, adj., sans exactitude, عير مضبوط

INEXERCÉ, E, adj., qui n'est pas exercé, مشيد.

INEXORABLE, adj. com., qu'on ne peut fléchir,

منابع المنابع المنابع

INEXORABLEMENT, adv., عبر رحه من عبر المديد المديد

INEXPERIMENTÉ, E, adj. (الخبرة المخبرة المخبرة).

INEXPLICABLE, adj. com., الا يتفسّر اللسان المحبر عن وصف اللسان المحبر عن وصف اللسان اللسان

مصين ـ منيع . com. , عصين ـ منيع .

INEXPUONABILITÉ, s. f., alla.

عدم أنطفا , s. f., انطفا عدم انطفا , s. f., انطفا

INEXTINGUIBLE, adj. com., qui ne peut être éteint, کینطفی کے کا یطفی کی Soit inextinguible, عطش کا یندفع کا ینقطع

INEXTRIGABLE, adj. com., فكشف لا.

الخطا ـ اعتصام. InfailLible, adj. com., certain, مأكد Infaillible, والخطا ـ معصوم عن الخطا ـ معصوم عن المعصوم عن الخطا ـ معصوم ـ معصوم عن الخطا ـ معصوم ـ معصو

INVATELIBLEMENT, adv., indubitablement, من كل بد

INFAISABLE, adj., pur al L. L. J.

المام عرب مُعرّ, INFAMANT, E, adj., qui déshonore أفاضح معربة ألم المام المام

INFAME, adj. com., flétri par la loi, l'opinion,

. فاحش _ قبيح , Infame, honteux, indigne

Lieu infame, de prostitution, موضع فساقى.

INFAMIE, s. f., flétrissure imprimée par l'opinion ou la loi , المتبكة _ فعنيجة.

ـ شي عار ـ عــزارة , action infame مثي عار ـ عــزارة , شي عار ـ عــزارة .

Infamies, paroles injurienses, كلام فاحش,سفيم

INFANTERIE, s. f., fantassins, Final comments.

ואראדוכוסב, s. m., meurtrier d'un enfant, פֿוֹע طفل.

Infanticide, meurtre d'un enfant, قتال طفل. INFATIGABLE, adj. com., لا يمكل و لا يهسل - لا يتعب لا يتعب

.مرن غير كلال ,INPATIGABLEMENT, adv., غير

INFATUATION, s. f., prévention ridicule et excessive en faveur de, ויִצלה ب ב "בשלבת من فير اصل

INFATUER, v. a., prévenir excessivement en faveur de ce qui ne le mérite pas, بلشب الشي بالكذب في عينه.

اصل بغير اصل I. Infatué de sa noblesse, مفتخر بنسبه

.غير مثور - قليل الأثهار , INFÉCOND , E , adj. , اغير مثور - قليل الأثهار , على الماد الماد على الماد الماد

וארבים צוים ו Inpécondité, s. f., stérilité, عدم צוים .

ائتن ـ مئتن . puant بثنت ـ مئتن.

اعدى الناس من Infecter, corrompre par contagion, الناس عدى المرض الى الناس الناس المرض الى الناس المراس المراسد المراسد المراس المراسد المراس

INTECTION, s. f., puanteur, ביוני.

Infection, corruption, عنونة .. انفساد .. عنونة .

انتج من ,INFÉRER, v.a., tirer une conséquencede . استدل بالشي على ـ استنتج من .

ואיבות, ב, adj., placé au-dessous, שבון ב

ا ادیا دون با دون از Inférieur, au-dessous, moindre اقل دون با اقل اوطی این المالی ال

Infenieuaement, adv., au-dessous, 2003.

دناوة المعتددون عيرة في المقام او اقل مند عليا و كون احد دون عيرة في المقام او اقل مند عليا و . نحو ذلك

INFEBRAL, E, adj., d'enfer,

INVERTILE, adj. com., stérile, بغير حصب فير

INTERTILLITÉ, s. f., stérilité, بعث عاق.

INFESTER, v. a., piller, ravager par des incursions, غار على A.

Infester, incommoder, tourmenter, اسى على I.

ואיזטבּנודב, s. f., déloyauté, trahison, בּוֹנָה.
Infidélité, état de ceux qui n'ont pas la vraie foi,

INTIDÈLE, adj. com., déloyal, qui ne garde pas

Infidèle, qui n'a pas la vraie soi, كافرين; plur.,

infidèle , inexact , غير مصبوط

Infidèlement, adv., من غير طبط - ابخيانة. رشح ،. ارشح ،. ارشح ،. ارشح

INFILTRER (S'), v. pr., passer comme par un filtre,

A. قطع الماء في ـ .0 دخل في ـ .A. رشيح A. اسفل ـ ادني ,المقل ـ المقل ـ المقل .

الم حدّ , Infini, z., adj., qui n'a point de bornes, عبر متناهي الم

Infini, qui n'a ni commencement ni fin, de l'Ul

Infini, sans fio, تيالد نهايت ما لد

Infini, innombrable, يُعدّ - لا يُعدّ - لا يُعدّ - كا

A l'infini, adv., sans fin, غير نهابة.

ואדואודא, s. f., qualité de ce qui est infini, בנס לייבנע.

Infinite, grand nombre, 3 25 35 .

ואווודוד, s. m., t. de gramm., יסשור, pl., pl., משרנ, pl., השלנ, pl., משרנ, ומינות השלנות (מינות השלנות ה

Infinite, adj. com., d'une faible constitution, valétudinaire, בלבל ב בלבל. Les infirmes,

INFIRMER, v. a., invalider, July 1.

INFIRMENTE, s. f., lieu destiné sux malades, محل المرضى.

. ناظر المرضى ,. INTIBMIER , ERE, s.,

Infirmité, s. f., mal habituel, als - als; plur., Jls.

Infirmité, au fig., faiblesse, فعف.

Infirmite, imperfection, نقص.

ISPLAMMABILITÉ, S. f., plail.

Inflammable, adj. com., qui s'enflamme aisément,

Inflammation, s. f., action qui enflamme un combustible, التهاب احتراق

Inflammation, ardeur aux parties échauffées du corps, الثهاب حرارة - نارية.

INFLAMMATOINE, adj. com., qui cause l'inflammation, والرب فارى . Tumeur inflammatoire, ورم حار ورم التهابي

INFLEXIBILITÉ, s. f., caractère de l'être inflexible, نُجِيَّر صعوبة ـ قسارة

INFLEXIBLE, adj. com., qui ne cède à aucune compression, الإبلي.

Inflexible, au lig., qui ne se laisse point émouvoir, fléchir, بلين حجب لا يلين لا. Constance inflexible, عزم ثابت, شديد

Inflexion, s. f., passage d'un ton de voix à un autre, نهزة صوت.

Inflexion, déclinaison, conjugaison, فصوبف . تغيير اخرالكلهة

INFLICTIF, IVE, adj., qui est ou doit être insligé,

INFLICTION, s. f., condamnation à une peine.

INFLIGER, v. a., imposer une peine, un châtiment, قاصص ب ـ . 0 حكم بقصاص على احد

INFLUENCE, s. f., action supposée des astres sur les corps terrestres; action d'une cause qui aide à produire un effet, تاثير ـ اثر ـ اثر ـ اثر ـ الم

INFLUENCER, v. a., exercer une influence, مين ليد A.

INFLUER, v. n., agir par une vertu secrète, faire impression sur, أَذُر فِي أ.

In-Folio, s. m., livre à feuilles pliées en deux feuillets, کتاب في الفرخ,

Information, s. f., t. de pratique, ويحص دعوى. Information, action de s'informer, _ استنصار

Informations, recherches pour découvrir la vérité, Prendre des informations . نفتيش _ فحص _ بحث sur la matière d'un procès, sur les mœurs des parties, فحص, بحث عن كيفية الدعوى وعوايد الاخصام اليس له صورة ، Infonme, adj. com., اليس له صورة .

Isroami, s. m., terme de pratique, information, بحث . استقصا

ואיסמאפת, v. a., avertir, instruire, בולבין ש - عنك خبر , Bien informé , عنك حبر ب الخبر الخبر الخبر الخبر الخبر الخبر الخبر ما عندي خبر بذلك ,cela,

Informer, v. n., t. de prat., faire une juformation, une enquête, عن الشي A., بحث م S'Informer, v. pr., s'enquérir de, الشي الشي - استفهم عن شي . S'informer à quelqu'un de quel - استخبر من احد عن شــــــ بر que chose , ٨ سأل احدا عن شي

[תובת , s. f., malheur, désastre, בובה, مصایب , plur. , مصیبت دواهی , plur.

Infortune, adversité, 33. Infortune, mauvais محوستر _ شأمة , sort.

INFORTUNE, E, adj., malheureux, בּלְעָל וֹייִבּיבי طالعہ نجس ۔

ناكث العبد, s. m., transgresseur, عبداً .متعدى الشرايع ـ

تكث العبد, Inraaction, s. f., transgression, عبداً .تعدية الشرايع

بلا منفعة ـ من غير ثهرة ، INFRUCTURUSEHENT, Adv. INTRUCTURUX, SE, adj., qui ne rapporte point de fruit, de profit, غير مفيد _ غير نافع fruit, de profit, ـ تعب بلا فايــدة , peine a été infructueuse رائح تعبد شدا.

INTUS, E, adj., donné par la nature, _ _ _ _ ..العلم الوهبي .La science infuse .وهبي

INFUSER, v. a., faire tremper, macérer dans un liquide, نقع A. _ نقع.

Infusion, s. f., liqueur dans laquelle certaines . نقوع ـ نقيع , substances ont séjourné

Infusion, au sig., manière dont les facultés surnaturelles sont infusées dans l'ame, ألهام - لهية أ

INGAMBE, adj. com. fam., dispos, alerte, نشط

S'INGÉNIER, v. pr., chercher dans son esprit des .احترق _ تحايل لنفسه , moyens de succès

Ingénieua, s. m., مهندس ; plur. , مهندسیون Ingenieuszment, adv., avec esprit, בייבר ...

lngénieux, se, adj., qui annonce du génie, ענים. Ingénieux, plein d'esprit, d'invention,

Incenu, E, adj., naif, simple, ale; plur., . بسيط ـ سدج

- سداحة , Ingénutré, s. f., franchise, naïveté, مداحة

INGÉNUMENT, adv., مسدأجة.

S'Ingérer, v. pr., se mêler de, أند حش أ.

INGBAT, E, adj., qui ne reconnaît pas les bienfaits,

. ناكر المعروف - ناكر الاحسان

INGAATITUDE, s. f., manque de reconnaissance, L'ingratitude dégrade l'homme, .من لم يعرف الاحسان ما هو انسان

INGBÉDIENT, s. m., ce qui entre dans un mélange, ا جزا , plur. ; جزو

Inguérissable, adj. com., il 1,3 %.

Inguinal, z, adj., de l'aine, الخص الأرثية.

غير ماهر _ غير كفو ,INHABILE , adj. com , incapable

.غشيم ـ غير شاطر ـ

عدم كفانة , ISHABILETÉ, s. f., manque d'habileté قلت خطارة

Ілнавітавье, adj. com., بُسُكُن ك.

INHABITE, E, adj., فير مسكون

النحام - اتحاد ب , Innenence, s. f., jonetion . النحام .

INHERENT, E, adj., joint inséparablement à, בילה בילים בילי

Inuinea, v. a., defendre, على ...

INHIBITION, s. f., desease, _______.

ה בא בונים וلغريب ـ צ بكرم الصيف Pays inhospitalite, الكريب بالاد ليس فيها ماوى للغريب.

- قلة ماويية العربيب ... INHOSEITALITÉ, S. G., العربيب عدم ايوا العربيب

INHUMAINEMENT, adv., أيقساوة - قاسياً.

Імпиматіом, s. f., enterrement, сей.

Innumen, v. a., enterrer, св о.

INIMAGINABLE, adj. com. , your Y.

INIMITABLE, adj. com., JETY

IMMITTE, s. f., haine, mes - 19 la.

اعدم مفهومية , s. f. , غهومية.

Inintelligible, adj. com., مَنْفُهُمُ لَمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّ

Imique, adj. com., injuste (personne), اثيم , طلم , Chose inique . طلم , طلم .

ואל - יולה , אשות ואות Iniquement, adv. ,

INITIAL, E, adj., qui commence, اول الكلية, Lettre ini-

الخول في الاسوار , INITIATION , S. f. , الاسوار على الاسوار .

INITIATIVE, s. f., مباداة Prendre l'initiative à l'égard de quelqu'un, بادى احسسداً بادى الم فتع معه باب, كلام

داخل في السر, الماخل على المادي.

INITIEM, v. a., admettre aux vérémonies secrètes, etc., الدخل في الاسرار.

INJECTER, v. a., introduire une liqueur avec une seringue ou la bouche dans une plaie, dans les veines, יַל פֿג - .0. יַבֿ בּ.

Injection, s. f., zi:

INJUNE, s. f., commandement, اوامو, امر اوامو, امر المتربة ال

INJURIEUX, SE, adj., outrageant, عيدب بنقص في حقى.

الله المانية المانية

INJUSTEMENT, adv., Lib.

Investice, s. f., manque de justice, violation du droit d'autrui, مظلمة عرد طُلم ; plur., مظلمة عرد

لا ينقرى المادة المادة

اطبيعى ـ غزېرى INNE, R, adj., ne avec nous,

INNOCENCE, s. f., état de l'accusé innocent, تبرية المتراوم برياء

Iunocence, candeur, simplicité, تساجات

Innocence, état de celui qui est exempt de fautes, انقا التنمير - طهارة - عصد Innocence baptismale . العصدة الميلادية. ا بریا

ا على نيتر andide, simple, على نيتر الشي ما فيه باس , Chose innocente , سليم القلب الم عد قتل الاطفال, Fête des Innoceus

INNOMBRABLE, adj., Sil - Lesil.

IMNOMBRABLEMENT, adv., 300 , in.

لهٔ اسم , sans nom , ما لهٔ اسم , الما المام ال וע פג ב בלנה Innover, א. f., chose innovee, בלנה בלנה. ובה ع - احدث - ابدع , v. u., בין - احدث.

INOBSERVATION, s. f., manque d'obéissance aux قلة حفظ الشرايع ,lois, etc.

الله شغل , INOCCUPÉ, adj., علا شغل.

And Inoculateus, s. m., حامع الجدري.

Inoculation, s. f., communication artificielle de القيم الجدري - تطعيم الجدري, la petite vérole, INOCULER, v. a., communiquer la petite vérole por . لقير , طعم الجدري ,inoculation

INODORE, adj. com., sans odeur, al Land, Y. فيض الماء ـ عربي الاراضي . INONDATION , s. f. , فيض الماء ـ عربي الاراضى Inondation , au lig. , grande multitude , خيث .

Inonbea, v. a., submerger par débordement, cou-. عطى الماء كلارض - غرَّف الماكل راضي , vrir d'eau Inonder, au fig., envahir, & A.

ـ غير مظنسون , Inopine, E, adj., imprévu ما كان في حساب

اعلى غفلت من غير ظن , Inormément, adv. الماسيع الحد بيثلة ما انسيع , adj., عاسيع المد

Inquier, ère, adj., qui a de l'agitation, du - قلق _ مضطرب الخاطر - مشغول الفكر ,trouble بالي عند دك , Pétais inquiet de vous . قلقان I Je suis très-inquiet de vous et de mon frère, . تـقـــيد ـ كتابة اكل قلبي و فكرى نحوك و نحو الهـــــــــــى Nous n'avons pas cessé d'être inquiets de vous, قيد في دفتر , N'en soyez pas inquiet ألم نزل نهدس فيك

اطأيش , Inquiet, remuant, inconstant, طأيش.

INQUIETANT, E, adj., بشغل الفكر.

A. شغل الفكر, Inquiet, بد منعل الفكر A. 'Imquiéter, troubler dans la possession, faire de la

peine, رعبح - نكّد على A. S'Inquieter, v. pron., اضطرب ... A. دلق - اضطرب S'inquieter de, اشتغل فكره _ نكَّد على نفسه ه دس فيه ـ I. مكل حهد O. ∥ Ne vous inquiétez de الا تهكل هم rien, ك

INQUIÉTUDE, s. f., agitation de l'âme, المال ـ هادس ـ اضطراب ـ هيوم ,.plur ; هم ـ قلق N'ayez point . اشغال الفكر _ وسواس _ شغل البال الا يكون لك فكوة - لا تنفتكر, d'inquiétude Etre sans inquiétude, ... 1.

Inquictude, impatience, inconstance, - قلق -.طيش العقل

INQUISITEUR, s. m., عُتش , plar., .فضأة

Inquisition, s. f., tribunal qui recherche et punit ceux qui ont des sentimens contraires à la soi, . محكمة التفتيش والقصاص في امور الدين

INSAISISSABLE, adj. com., but Y.

INSALUBRE, adj. com., malsain, Go. Insalubrité, s. f., -131.

الشبع , s, f. , قلة الشبع عند المعالمة الشبع المعالمة ال

INSATIABLE, adj. com., qu'on ne peut rassassier, . لا يشبع - لا يقنع

ASATIABLEMENT, adv., عير شيع

INSCIEMMENT, adv., sans savoir, ale se on. Inscription, s. f., mois, etc., graves sur, wit.

Inscription, action d'écrire sur un registre,

O. کنب , Inscribe, v. a., mettre sur un registre



Insomnie, s. f., privation du sommeil, ב قلة نوم _

INSOUCIANCE, s. f., John - Ull - La

Insouciant, E, adj., qui ne se soucie, ne s'affecte ما على بالمرس شي - خلق البال - متهامل de rien, اغير طابع , adj. , عير طابع .

Insourinable, adj. com., qu'on ne peut soutenir,

Insoutenable, qui ne peut se supporter, all Y. INSPECTER, v. a., examiner comme inspecteur, ا كشف على

Inspection, s. m., qui a inspection sur, plur., Limpecteur de marchandises aux domanes; . دیدُنان <u>- کشانی</u>

INSPECTION, s. f., action de regarder, d'examiner, .کشف _ نظارة _ نظر

INSPIRATION, s. f., suggestion, conseil, 2 Inspiration . الهام وقائي Inspiration . شور chose inspirée (par le ciel), أوهى - الهام - الهام الهام الهام - الهام انعوا الشطان, Tuspiration du démon

Inspiration, aspiration de l'air, Lall اخدالنفس

INSPIRER, v. a., faire entrer (de l'air) dans les poumons, و عُقْدُ فِي مِ شَهِمَ هُواْ 0.

Inspirer, au fig., faire ualtre une pensée (en par-الم الم الشي - البد الشي الم الشي . Pa-Etre inspire, رائيم بالبام رباني Gest le de-. فعالم بر pluc من المنظم المن الشوا الى الشوا الى ذلك الشيط بي pluc منافع المنطق mon qui lui a inspire cola

Inspirer, faire, naitre dans l'esprit, ou le cour, الحدث في عقلد الحاب , أحدث في عقلد إمال القلب النه Inspirer de l'amitier من المال القلب النه من المعتمد قوار - قلة ثبات إنها م المعتمد المعتم

INSTABLE, allj. com., - in in end ... INSTALLATION, s. f., action de s'installer,

Installation, mise en possession d'une charge التحليس في منصب

Installed, v. a., mettre en possession d'un office

S'Installer, v. pron., (dans une maison), & .ناتد في ـ

INSTRUMENT, adv., avec instance, Je vous prie instamment de, اترجاك رجا كلى ان · INSTANCE, s. f., sollicitation pressunte; أبرام - المحاج - المجاجة كلية -بالتو في مالتي جليد ب presser de, بالتي جليد ب Instance, poursuite en justice,

Instant, E, adj , pressant, pipe. Priere instante. Besoin instant, حاجة كلية, Péril ins-خطر حاضر ,taut

ارجات ماحة المارة Instrut, s. m., moment, الماحة المارة ا En un instant, Fal aber instant, Eattends al'un instant in l'autre des lettres . الله ساحة منتطر بين ساعة بساعة وصول فشرفاتكم de. yous A l'instant, à l'houre même, allis م خرج من وقتلي Il sortit is l'instant, في الحال Il était de l'instant Je valis your la donner it Pintent,

INSTANTANÉ, E, adj., qui ne dure qu'un instant

E INSTANTANÉTTE, S. f., existence instantança, Cal. A Lilastan, adv., deinone que, Ja.

INSTIGATEUR, TRICE, S., jilling 1

INSTIGATION Sollicitation & fries to mel. ت و تحريك الى الشر- اغوا

Instincts of all scitiment, mousement maturel qui dirige les animaux dans leur cominite, leur attection, etc., etc. _ dans, Bur pur institut, المحارا الطمع

Instinct, mouvement indélibéré de l'homme, sentiment irréslechi, عنات الطبع الطبعاث.

Instinct, conscience du bien et du mal, نيبيز. Instinctiv, ive, adj., .

INSTINCTIVEMENT, adv., par instinct, eller.

INSTITUEA, v. a., établir quelque chose de nouveau, وضع; aor., بضع ما اقام ما جعل ما اقام ما اقام ما من المنابع الم

Instituer, établir en fonction, en charge, جعل وارثاً _ اقام وارثاً _ اقام دارثاً .

Institut, s. m., manière de vivre sous une règle, cette règle, قانون; plur., قوانين.

Institut, corps de savants, d'artistes choisis, מנופות של בל ליונים של בליים. Institut de France, ביפות של בליים בליים

ואסדודעדוסא, s. f., action d'instituer, chose instituée, פשם בשלון; plur., ישלוא ב בשם הייניי.

Instructeur, s. m., qui montre l'exercice, مدرّب.

Instructeur, juge qui instruit un procès, قاضى موكل بكتابة دعوة

Instructiv, IVE, adj., propre à instruire, مفيد عليه ـ مفيد للتعليم

INSTRUCTION, s. f., éducation, שלשיל. Instruction préceptes, יישליג, plur., בשלעה Des instructions morales, יישלעה וניייד.

Instruction, connaissances données ou acquises de faits, etc., science, علم افادة.

Instructions, au pl., ordres donnés à un envoyé,

Instruction, dans un procès, tout ce qui précède le jugement, محث دعوى قبل الحكم.

Instautaz, v. a., enseigner, donner des leçons,

علم. Instruire, donner des connaissances utiles, الله الله Instruire, donner des préceptes pour les mœurs,

Instruire, informer, donner connaissance de, عرف ب مقرف ب شعر المعرب العام ب

Instruire, mettre un procès en état d'être jugé,

SInstruire, v. réf., منعلم. Chercher, aimer à s'instruire, ما يغب في العلم ٨.

Instaulent, s. m., בולה בשלה, savant, שונים בשלה. Instaulent, s. m., שונים בשלה.

Instrument, au fig., moyen, personne, chose qui sert à une fin, واسطة.

INSTRUMENTAL, E, adj., L'S.

Instaumentea, v. n., faire des actes, des procèsverbaux, etc., كنسخّة اوصورة دعوة اوغير ذلك.

וא ישנים, adj. com., ל ישנים.

Insubordination, s. f., مخالفت - عصيان - مخالفة طاعة

عاصى ـ مخالف الاوامر . Insueordonné, e, ndj. عاصى ـ مخالف

Insucces, s. m., غير خياح - خيبة . س غير كفاية , Insuffisamment, adv.

Insuffisance, a. f., کفالا معدم کفایة ـ ause de mon insuffisance, الاجل قلة بصاحتی و عدم استطاعتی عدم استطاعتی

INSUFFISANT, E, adj., is.

من أحل جزيرة , Insulatre, adj. com.

INSULTANT, E, adj.,

المعالمة ال

Insulten, v. a., faire insulte, على على I. ـ بغي على I.

Insulter, attaquer ouvertement, vivement, .0 هجم على -

Insulter à , manquer à ce qu'on doit à , ac-Insulter à la raison, لعقل فالغ

Insuprontable, adj. com., intolérable, שלום צ' ما ينطاق.

Insunciés, s. m. plur., ceux qui s'élèvent contre une autorité, حصالا _ خوارج.

S'Insurcen, v. pron., se soulever, de see I. .0 قام على ـ

. لا تعلب

Insunnection, s. f., soulevement d'un peuple . قومة شعب على حكم , contre un gouvernement .

Insurrectionnel, LE, adj., بيخص قومة الشعب المجاهدة قومي ۔

INFACT, R, adj., entier, pur, Son honneur est resté intact, علية عليه . Sa réputation est intacte, منا أنشلم صيته Homme intact, رجل ما عليه كلام

INTARISSABLE, adj. com., qui ne peut se tarie, لا بنزح

INTROBAL, E, adj., partie finie, Job.

Intégrant, E, adj., qui contribue à l'intégrité, مكتل.

latigae, adj. com., d'une probité incorruptible, صالع - مستقيم - عادل

Integnité, s. f., probité, vertu incorruptible, استقامة _ صلاح

Intégrité, état d'un tout complet, d'une chose متحة _ كيال ,saine

INTÉGUMENT, s. m., . Line; plur., Juit).

INTELLECT, s. m., entendement,

INTELLECTIF, IVE, adj., grain

INTELLECTUEL, LE, adj., qui est de l'entendement, عقلی ۔ فہمی ,spirituel

INTELLIGENCE, s. f., faculté intellective, Les ; افهام , plur. ; فهم _ ذهن _ عقول , plur.

Intelligence, connaissance approfondie, comprégence des termes obscurs, bled t is bud.

Intelligence, bonne intelligence, accord, amitie, انفاق _ محتة

Intelligence, substance spirituelle, 793. Les intelligences célestes, les anges, علايكة العالمة العالم العالمة العالمة العالمة العالمة العالمة العالمة العالمة العالم

Intelligence, communication entre personnes qui s'entendent, correspondance, اتفاق النفاق. Ils sont d'intelligence pour vous tromper, هم متفقيع عشرك. | Avoir des intelligences avec les ennemis, بيند وبين الاعدا مكاتبة , Il a des in-لم جواسيس في المدينة, telligences dans la ville, .هو متفق مع ناس من اهل المدينة -

INTELLIGENT, E, adj., capable de raisonner, عاقل _ فهيم , d'entendre

Intelligent, habile, ب بيم - مين. Intelligent en affaires, قصّا شغل

Intelligible, adj. com., مِنْفَهِم مِعْدِوم A haute et intelligible voix, جهرعالي.

INTELLIGIBLEMENT, adv., Laino - Lawl,

INTEMPÉRANCE, s. f., vice opposé à la tempérance, طولة لسان , Intempérance de langue . قلة عفاني

Intempérance, excès, bi - bi.

منهك في اللذات _ شبق , الماذات _ منهك المادات _ المادات INTEMPÉRÉ, E, adj., déréglé, b, és _ , adj.,

INTEMPÉRIE, s. f., déréglement de l'air, des saisons, - شدة البود او الحر او الارباح - انقلاب الهوا قلة اعتدال الهوا

Intempestir, ive, adj., qui n'est pas à propos, في غير وقتله

امانة - نظارة - مباشرة ,d'intendant

INTENDANT, E, S., préposé à la direction de cer- - puil - A. taines affaires, اکتیا ; plur. , کارنج ماشر ماشر می کواخی امين منظار , plur. امنا ; plur. امين منظار , plur ; فاظر des douanes, اسين الكهرك

INTERSE, adj. com., grand, fort, will - which. INTENSION, s. f., force, veliemence, SJA

THTENSITE, s. f., force, activité, مَعْلَقَ مَمْ مَالِعَةً وَالْمُعَالِّينَ الْمُعْلَقِينَ الْمُعْلَقِينَ الْمُ

INTENTED, v. a., commencer une action, un procès

الاعلى عليد من الم فتي دعوى على . الاعلى على . الاعلى المتعلى vous intention de faire? أَيْشَ فَيْ نَيْتَكُ تَعْلَى اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللّ _ لعمل في خاطرت تعمل _ tion? بای بای این Quelle etait votre intention en وایش کان عابد مرادک س هذا الکلام,parlant ainsi | Les actions se jugent d'après les intentions, نية خير, Boune intention الاعهال بالنيات اليم شر _ فيم رديم. Mauvaise intention الم

Faire une chose a l'intention de quelqu'un, à sa عهل الشي لاجل فلان .considération ou pour lui .من شاند

INTENTIONNE, E, adj., qui à une intention, Del . Bien intentionné, قاصد الردي Bien intentionné, قاصد خير

INTENTIONNEL, 1P, adj., de l'intention, 5200 INTERCALAIRE, edj. com., inséré dans, ejouté à,

INTERCALATION, s. f., addition d'un jour à février des années bissextiles, أضافة يوم في شهر اشباط ا Foyez Embolisment [

اعساني الي الحي الحي المع Interculva, v. a., inserer, ajouter, .ادخل في Interceder, v. n., prier pour, 🚗 🗚 A.

انشقع فيه

Intercepter, v. c. , arrêter par surprise, 🔑 🖎 ().

INTENDANCE, s. f., direction d'affaires; fonction - in intercepter une lettre, A. منع النور , Intercepter la lumière المناس مكتوب

. INTERCEFTION, S. P. S. L. ..

- Interesteur, som, plur, hain.

INTERCESSION , S. f., prière pour interceder, rove ! de referai : و الشُّعَةُ عِنْدُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ

Intercostat, z, adj., qui est entre les côles, العلام a vezendar a na ana asar

INTERCUTANE, E, adj., entre la chair et la penu, م المناس المام المناسب من البين اللحم و العلا

INTERDICTION, s. f , suspension des fonctions, prince this contract the problem of the

Interdiction, désenso de disposer de ses hiens, منع شرعي عن التصرف في مالم

INTERDIRE, v. a., défendre quelque chose à quel-I حرمہ الشی ۔ . ۸ منع احدا عن شی برqu'un Interdire un officier, lui défendre d'exercer sa charge, Interdire au public منعه عن كاشتعال بخدمنه l'entrée d'un lien, هر علي موضع O. // Interdire un liomine, lui délondre par justice de disposer de منع احدا بوجد شرى عن التصرف في . ses biens : 2 pt; plue , plue | Se interes messalle

ـ انقطع عن الكلام كانَّم الجم يلجام ,interdit انعجم لسانه فن رد الجواب - ۸۰ بهث

Intenuir, s. m., censure ecclesiastique, and -. حرم سامتناع

INTEROIT, adj., eslui qui est en état d'interdiction, الله عليه المراقع المنظوم الولادة محروم ميثوع Interdis, deconcerté, oper - des Inténessant, e. adj., qui inspire de l'intérêt, آمداهاک هر روداه مادههای طبیعی به **پستنبیل ب**ه افزاهم

Intinassi, n., adj., attaché à ses intérêts, mo par ھو يص ۔ طُهّام ۔ صاحب غوض ۔ مغوض ، Pinterit الكيب ولا بطلب الا منعتم .

الدنايب في المنابعة Interesse, qui a intéret dans une affaire, في المنابعة ل علاقة في ـ Lotéressé à, qui a de l'avantage, de

Intenessen, v. a., donner un interet, faire entrer dans une affaire pour avoir part au succès, عنف ـ .د يخل في - اشركد في الكسب

Intéresser , inspirer de l'intérêt , عنا عالم المناسبة ا عرض مختص في صالحنا ,affaire qui nous intéresse إلش يخصك هذا , En quoi cela vous intéresse-t-il , أش يخصك Interesser, toucher, émouvoir, حرك فيد الشفقة

S'Intéresser à, v. pron., prendre intérêt à, em-له رغب في ـ . I. A. عار على المعتمدة العام المعتمدة المع S'Intéresser, prendre part duns une affaire, تداخل في

Intener, s. m., ce qui convient à l'utilité, etc., Dans l'intérêt de vos . نفع - خير - صالح - افادة enfants, غير اولادك . || Dans l'intérêt de votre réputation, عمل سيعتب ك . Intérêts, affaires من شان حفظ ناموسك choses importantes, ratios; plur, plur, . اغراض ; plur., اغراض Ses intérêts me sont aussi chers que les miens; إغراضه كاغراضي

Intérêt, part dans une affaire, profit que l'on en espère, نابب _ علاقة _ غرض Je suis sans intéreil المالي علاقة في هذا المالي علاقة في مالي Mettre quelqu'un bors d'intérêt, عوض علية .

Interest que l'on prend à quelqu'un, au " - " عليه , ميا أنع عليه Prendre intérêt à la joie de quel-_ انسر لسرورة _ A. فرج لفرحه ,qu'an, à sa tristesse انعم لعهد

Intérêt, ce qui attache dans un ouvrage d'esprit, لذة

Intérét, cupidité, مليع - حرص. العب بين اقسام كومدية ; فايسسدة , profit sur l'argent prété, قايسسدة

plur., مرابعة - ربيح - فوايد. Placer son argent شغل مصرياته -. 0 حط مصرياته بالفايدة ,intérèt " Emprunter à intérêt, تديّن بالرابحة, بالغايدة

Intérieur, E, adj., qui est au dedans, ياطن _ داخل - جواني. Commerce intérieur, الاساب العوانية

L'Intéaleur, s. m., le dedans, pensées secrètes, .سريرة

Intérieur, le dedans d'un pays, opposé à l'extérieur, وزارة الأمور الجوانية ,Ministère de l'intérieur . جواني قى الباطن, , Alv., الباطن.

Ілтенін, s. m., entre-temps, pa = 3 л. Dans l'intérim, ث حال الدة الله الدة . الله الدة l'intérim, . تولى الحكم في مدة غياب الحاكم

Intersection, s. f., terme de grammaire, - эо; plur., " lool.

Interjection, terme de pratique, action d'interjeter appel, caes.

Interseter, v. a. (un appel), appeler d'un juge-A. رفع دعوى الى ment

INTERLIGNE, s. m., espace entre les lignes, بين السطور

INTERLIGNER, v. a., mettre des interlignes, وتم بين السطور

INTERLINÉAIRE, adj. com., écrit dans l'interligne, مكتوب بين السطور

INTERLOCUTEUR, s. m., personnage introduit dans .مخاطب ـ مسامر ,un dialogue

المجل استفهام دعوى, المجل استفهام دعوى.

Întealore, adj., qui trafique, qui se fait en يخص التجارة المنوعة , fraude

مكم باستفهام دعوى ,Intercoquea, v. a., دكم Interloquer, embarrasser, Jis

Interméde, s. m., divertissement entre les actes,

445

Intermède, substance jointe à une autre pour la distiller, éluda.

Intermediane, adj. com., qui est entre deux,

الينتهى ـ لايفرغ , Interminable, adj. rom., غيث لا ينتهى ـ لايفرغ . التقطاع ,Intermission, s. f., discontinuation

INTERMITTENCE, s. f., interruption (du pouls). انقطاع النبض بهدة زمان.

Intermittent, K, adj., qui cesse et reprend par intervalle, نثارة ينقطع و تارة يعود يظهر, Fièvre intermittente, عب عب دايرة عبي عب

اطن - داخل - داخلی ، Intenne, adj. com. جوانی الله داخلی ، Remède interne ، علاج داخلی

INTERMOXCE, s. m., celui qui remplace le nonce, il.

INTERPELLATION, s. f., sommation de répondre à un fait, علب جوال.

INTERPELLEA, v. a., sommer de répondre sur un fait, اقبل عليه بالكلام و طلب الجواب.

INTERPOLATEUR, s. m.,

ادخال ـ تحشية . Interpolation , s. f. , ميست

INTERPOLER, v. a., insérer un mot, une phrase dans un texte, غير حشى الماد ال

INTERPOSER, v. a., mettre un corps entre deux,

Interposer la médiation de quelqu'un, جعله واسطة, Interposer le nom de quelqu'un, ذكرة الجاب أسهه في الوسط I. جاب اسهه في الوسط

قارش المادة S'Interposer, v. pron., intervenir, قارش المادة . S'interposer comme médiateur, تداخل في . دخل بين ـ توسّط بين

S'Interposer, se placer entre, دخل بين 0.

Interposition, s. f., situation entre deux corps, deux choses, دخول بير.

Interposition, au fig., Theles.

. تفسيري ـ تاويلي , INTERPRÉTATIV , IVE , adj. , يا

النفسير - تاويل , Interpretation, s. f., النفسير -

INTERPRÈTE, s. m., trucheman, ترجان; plur., ثرجان.

Interprète, qui explique un discours, un songe, un présage, مُفْسَر.

Interprète des désirs, des sentimens de quelqu'un, موكل بتشهيم مواده و شرح ما في قلبة

Імтевраєтев, v. a., traduire d'une langue dans une autre, فسّر – نرجم.

. فسر , Interpreter , expliquer ce qui est obscur , فسر

Interpreter, prendre en bonne ou mauvaise part un mot, une action, [].

INTERBÈGNE, s. m., temps pendant lequel il n'y a pas de roi, عدة زمان بين ملك و ملك أخر زمان بين ملك . فترة ـ غياب الملك .

INTERROGATIF, IVE, adj., qui sert à interroger, للسوال.

INTERROGATION, s. f., question, demande, سوال Point d'interrogation, استفهام.

INTERROCATOIRE, s. m., questions que fait un juge, et réponses de l'accusé, سولات القاضى.

INTERROCER, v. a., questionner, שונה א A. Interroger quelqu'un sur quelque chose, שונה שנה של ה

Interroger, sa conscience, فحص صهيره A. Interroger le bon sens, شاور العقل.

Імпеваюмия, v. a., empêcher la continuation d'une chose, عطّل A.

انقطاع ـ مقاطعة ـ قطع ، انقطاع ـ مقاطعة ـ المتعادد المتع

INTERSTICE, s. m., petit intervalle, בُلل.

INTERVALLE, s. m., (de temps), قد ـ (de lieu)
مسافتر
Intervalle entre deux choses, interstice,
خُلُكُ ـ مابين

Intervenir omme méler, الداخل في ـ قارش. Intervenir comme mé-

diateur, دخل سين ـ توسط سين O. ∦ Faire intervenir le nom de quelqu'un, جاب ذکر I.

Intervenir, terme de pratique, demander à être regul dans une instance, اخطل في دعوالله 0.

Intervenir, avoir lieu pendant la durée de, 0 صدر في مدة

INTERVENTION, S. I., alaba - cept & ... الوشط عواسطة ع

INTERVERSION, s. f., renversement d'ordre, انقلاب نظام

INTERVERTIR, v. a., déranger, renverser l'ordre, .I قلب

INTESTAT, adj., qui n'a pas fait son testament, .من عبر وصية

Mourir ab intestat, يوضى مات من غير ال Intestin, E, adj., interne, qui est dans le corps, . Guerre intestine, guerre civile, في الأحشاء _ باطني

قيام الشعب على بعضهم

INTESTIN, s. m., hoyau, , oppor; plur., pales اللامعا الغلاظ, Les gros intestins ! أمعاء , plur ; معي ـ الدقاق , Les intestins grêles , الأمعا الدقاق .

INTESTINAL, E, adj., leat, risk.

INTIMATION, s. f., action par laquelle on intime, انعریف شرعی طلبۃ للشرع

INTIME, adj. com., qui a, pour qui l'on a une vive amitié, خاصة - خاص ; plur., خواص . Il est de nos plus intimes amis, أخص أحبابنا .هو من الحص الحبابنا

محبة أكيدة , très-étroite, عصبة أكيدة . محتد كلية

Persuasion intime, intérieure et protonde, دسابس; plur., دسابس. التحقيق كلي

Intimé, E. s., désendeur en cause d'appel, مدعى عليه . محامم في دعولا

INTIMEMENT, adv., avec une affection particulière, made _ alk made. Bire intimement persuadé, عنك موكد و محقق ان

INTIMER, v. a., signifier, déclarer juridiquement, o امرة ب , Intimer un ordre عرفه شرعا ب

O. طلبه للشرع , Intimer, assigner

انتخو يفتر . Intimidation, s. f., منفع بغنا.

Intimiden, v. a., _ joi - des!

Intimité, s. f., liaison intime de deux personnes, الفتر _ صحمة اكبدة

عنوان, Intitulé, s. m., titre d'un acte, عنوان.

Interutea, v. a., donner un titre, .

INTOLÉBABLE, adj. com., June Y - Y Let Y -لا بنطاق

INTOLÉBANCE, s. f., défaut de tolérance, قلة الاحتيال

Intolenant, E, adj., qui n'est point tolérant. قلبل الاحتيال

INTONATION, s. f., note chantée, ,,, ; plur., .اصوات , plur. ; صوت - الحان

INTRADUISIBLE, adj. com., wie Y.

INTRAITABLE, adj. com., d'un commerce difficile, وحشي ـ لا يتعامل

Intransitie, ive, adj., (verbe), neutre, 1/12 -غير متعدي

Intakrina, adj. com., qui ne craint point le dan-. لا بخان _ جسور _ ذو بطش , ger

INTRÉPIDEMENT, adv., بطش - الجسارة -

اجسارة على المتعارة المتعارة

INTRIGANT, E, Edj., July Lolo.

INTAIGUE, s. f., pratique secrète pour réussir,

أخصة , Intrigue , embarras facheux , خصة .

.الفُدُ , Intrigue de galanterie

Intrigue d'une pièce de théâtre, حلة الحوادث التي تذكرني الكومدية

INTRIGUE, E, adj., embarrassé, ... ulé.

Інтаюшка, v. a., embarrasser quelqu'un, ше.

O. دش O. المتن O.

S'Intriguer, v. pr., se donner beaucoup de peine pour réussir, النعب جهال _ النعب جهال.

Intrinskouk, adj. com., réel, qui est en soi, قايم بنفسد ـ حقيقي.

INTRINSEQUEMENT, adv., منف نوانا عليه المستقبل المستقبل

Introductie, ive., adj., qui sert comme d'entrée,

Introduction, s. f., action d'introduire, الدخال الدخار.

باب ـ مدخل , Introduction , acheminement , باب ـ مدخل . Introduction , exorde , préface , فقدمه _ فاتحة .

Introduction, terme de procédure, commencement de procédure, ندو دعولاً.

INTRODUIRE, v. a., donner entrée, faire entrer, دخّل ــ ادخل.

ابدی المجری عادة, commencement, بدی ب اجری عادة, I. A. Introduire un usage بدی ب احری صادة . O.

S'Introduire, v. pr., entrer, しょう O.

S'Introduire, (usage), جرى I. A.

بدو القداس - فاتحة , п., بدو القداس -

Intromission, s. f., Jish.

Introdustrion, s. f., installation d'un évêque, جلوس, تجليس اسقف

INTBONISER, v. a., (un évêque), اجلس اسقف المجاد ا

INTRUS, a, adj., introduit par force, par ruse, مخل.

INTRUSION, s. f., action de s'introduire sans droit, مُحُولُ بِعَيْرِ حَقَّى.

INTUITIP, IVE, adj., qui s'aperçoit intérieurement et indépendamment du secours des sens, ετώνες.

Intuition, s. f., vision de Dieu, comme les bienheureux, שוויה וש .

Intuition, perception interne indépendante des sens, تغير الحواس ـ نظر عقلى ـ مكاشفة sens, أدراك بغير الحواس ـ نظر عقلى

بالنظر العقلى _ بكاشِقة ,Intuitivement, adv.,

Voir Dieu intuitivement, أيل عياناً.

Intumescence, s. f., ¿lémil.

INUSITÉ, E, adj., غير ساير. Mot inusité, كلية غربية ,غير مستعيلة.

INUTILE, adj. com., غير نافع ـ بلا فايدة. Tous ses efforts ont été inutiles, ما صق معم عيل كل جها ما صق معمد. الله C'est inutile, ce n'est pas nécessaire, ما هو لازم.

ا بلا فایدة من غیر نفع العداد من غیر نفع العداد المداد ال

ואינותודב, s. f., قلة نفع. Inutilité, chose inutile, superflue, בולה.

Invalide, adj. com., infirme, qui ne peut travailler, عاجز; plur., عاجز.

Invalide, au fig., sans validité (acte, contrat), باطل

INVALIDEMENT, adv., sans validité, باطلاً.

INVALIDER, v. a., rendre nul, invalide (unacte, etc.), السد ابطـــل. Invalider la prière, l'ablution, تقض الوضو افسد الصلاة O.

قلة صحة Invalidité, s. f., manque de validité, عدم التغيّر قلة تنعيبر.

INVABIABLE, adj. com., qui ne varie point,

من غير تغيير, Invabiablement, adv.,

INVASION, s. f., irruption, عارة. Faire une invasion, عار على I.

Invective, s. f., expression injurieuse, discours amer, véhément, בייה בייה בייה .

INVECTIVER, v. a., dire des invectives, and O. -

Invectiver contre, v. n., ک علی می است. O.

Invendable, adj. com., الایساء،

INVENTAIRE, s. m., rôle, mémoire, état, dénombrement par écrit et par article, علم بيان.

INVENTER, v. a., trouver, imaginer quelque chose de nouveau, בונבפ – וخترع – וبدع – ارجد – اخترع – ابدع).

Inventer, controuver, supposer, פּאָנָט בּ וֹבּאֹנָט בּ וֹבּאֹנָט בּ וֹבּאֹנָט בּ וֹבּאֹנִים בּ יִוֹנִים בּ וֹנִים בּיִּטְם בּיִּם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִים בּיִּם בּים בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּייִים בּיִּם בּייִּם בּייִים בּיִּם בּיִים בּיִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייים בּייבּים בּייבּים בּייבּיים בּיייבּיים בּייבּיים בּיייבּיים בּייבּייים בּייבּיים בּייבּייים בּייבּיים בּייבּייים בּייבּיים בּייבּייים בּייבּייים בּייבּייים בּייייים בּייבּייים בּיייים בּיייים בּייבּייים בּיייים בּיייים בּ

Invention, s. f., action d'inventer, ויגרום בי וויגרום.

بدايع , plur. ; بديعة , plur. ; بدايع , plur. ; بدايع . اختراعة _ البجادات , plur. المتراعة .

INVENTORIER, v. a., mettre dans l'inventaire, פֿוּגר. ס., בֿוּגר.

Inverse, adj. com., pris dans un ordre renversé,

Invension, s. f., transposition, changement d'ordre ordinaire des mots, נ'יפֿראָת וואלא פ'יו באָראָן.

INVESTIGATEUR, s. m., جادٌ في طلب الحقيقة. INVESTIGATION, s. f., recherche suivie de la vérité, تعث فعص - جدّ في طلب الحقيقة.

Investir, environner, cerner une place, احتاط بالبلد علقية البلد - I. O.

Investissement, s. m., action d'investir une place, ضرب حلقة البلد.

INVESTITURE, s. f., mise solennelle en possession d'une place, "בוֹעב".

المربع ـ مزمن ، Inverene, e, adj., enracine مرمن ـ عديم ـ عديم ـ منكن

Invérénea, v. n., et S'Invérénea, v. pers., عشق O.

الا يقهر, com., الا يقهر.

Argument invincible, برهان قاطع.

INVINCIBLEMENT, adv., d'une manière invincible, من غير اقهـار. Prouver invinciblement que, من غير اقهـار دون الشي ببرهان قاطع ــ ٥٠ دل بدليل واضع على المعاندة المعا

INVIOLABLE, adj. com., qu'on ne doit jamais vioter, يحل تعديته, نقصہ لا يُنقّص كل

ואינים בי ליב מים בא Inviolablement, adv., מים غير نقص.

اغياب عن الابصار, s. f., العبالا عن الابتاء

INVISIBLEMENT, adv., Cy. of say

INVITATION, s. f., action d'inviter à un diner, etc.,

Invitation, action d'engager à faire, L.S.

Inviten, v. a., prier de se trouver à un diner, etc., كلَّف للغدا _ 1. O. _ عزم للغدا _ 1. عزم للغدا

Inviter, engager à, porter à, et les I.O. -

Invocation des démons, عزیه ; plur. , عزیه .

INVOLONTAINE, adj. com., sans la participation de la volonté, غير أرادى.

INVOLONTAIBEMENT, adv., 301, 12.

Invoquan, v. a., appelerà son secours,

Invoquer les démons, عزم على الشياطين I.

INVESTISEMBLABLE, adj. com., فيرمشبذ للحق .

INVENISEMBLANCE, s. f., défaut de vraisemblance, قلّة مشابهة الحق

ا ميانة عن الأنجراح , s. f., عن الأنجراح -

INVULNEBABLE, adj. com., qui ne peut être blesse, كيوُثر فيم السيوف و لا الرماح - لا يُجرُح - مجتب المداني . Jonien, ne, adj., grec, يوناني

بلاد اليونان ,Ionie, s. f.,

IPÉCACUANHA, s. m., racine d'un violier d'Amérique qui sert d'émétique, عرق الدهب المطرث. IPSO-FACTO, adv., par le seul fait, عرفف الأمر.

IRASCIBLE, adj. com., qui s'irrite aisément,

Ins, s. m., plante liliacée, سوسان ـ الميت . الميت . الميت الميت

Iris, cercle qui entoure la prunelle, داير البؤيو.

Inonie, s. f., raillerie, j.b.

Inonique, adj. com., هزوی.

Inoniquement, adv., א היידול על על.

اوحشم , Inoquois, z, adj., intraitable, وحشم .

IRRADIATION, s. f., émission des rayons de lumière, du soleil, בּאָבָּאָבָּה.

IBBÉCONCILIABLE, adj., qui ne peut se réconcilier, كا يتصالح ابدأ لا يقبل المصالحة (دايية وداولا شديدة ودايية المادة ودايية المادة وداية المادة وداية المادة وداية المادة وداية المادة وداية وداية المادة وداية وداي

ا بغير مصالحة , IRRÉCONCILIABLEMENT, adv. عبر التفاق .

المعدور المع

IRREFLECHI, E, adj., fait sans réflexion , יאית ייש עליי.
IRREFORMABLE, adj. com., יאים צו ל.

Innépargrez, adj. com., qu'on ne peut contredire, irrécusable, غير مرفوض Υ,

عدم نظام ـ قلة 'نر'نيب, ... IBBEGULABITÉ, s. f., بغير قانون, IBBEGULIER, EBE, adj., contre les règles, بغير قانون

Irrégulier, qui n'est pas réglé, عير منطوم

من غير نظـــام ، IBRECULIÈBEMENT , adv. , من غير نوتيب .

IRRÉLIGIBUSEMENT, adv., 363 9

IRRÉLIGIEUX, SE, ROJ., contraîre. à la religion.

Irreligieux, qui n'a point de religion, غير ديني ما لد ديانة ـ ما لد دين

الله دوات لا يتداوى ، IBBEMÉDIABLE, adj. com., عبر مداواة القلام عبر مداواة ، القلام عبر مداواة ، القلام القلام

Irreinissible, adj. com., qui ne peut se pardonner, غغن Y.

Innémissiblement, adv., عير غفران.

Таве́рававае, adj. com., qu'on ne peut réparer (perte, dommage), پتعوض Ү.

غلط لا يُصلَّح ـ ذنب لا بنهجى Faute irréparable, الله المعلق ـ ذنب لا بنهجى المعلق ال

IBRÉPRÉHENSIBLEMENT, adv., غير ملامة . IBRÉPROCEABLE, adj. com., عثاب عثاب . لا يعاب

IBBÉPROCHABLEMENT, adv., عير عير عيب.
IBBÉSISTIBLE, adj. com., à qui on ne peut résister,
لا يقدر أحد على مقاومتم ـ لا يتقاوم

Innésolu, E, adj., qui a peine à se résoudre, à se déterminer, عبد متردد في امرة ويُخر الحرى - متردد في امرة - Etre irrésolu, عبران - تردد في امرة - المحير في امرة . قلب الراي في -

Inaksolution, s. f., incertitude, אבינל – לינני Inakvkhence, s. f., manque de respect, פֿلَّة וֹכִיי, בוֹג וֹבין.

IBBÉVÉBERT, E, adj., contre le respect, שׁנֿע על בּיָּ IBBÉVOCABILITÉ, s. f., געל יול יול בין בּיּג

IRRÉVOCABLE, adj. com., qui ne peut être révoqué, يُرُدّ ـ لا بِسُغِيّر ـ لا بِسُواجِع Y. IBBÉVOCABLEMENT, adv., בשנ مراجعة.

נהמודאהונודב, s. f., qualité de ce qui est irritable,

[ABITABLE, adj. com., qui s'irrite facilement (nerf), مهل الكش _ سهل الكش _ سهل الكش ...يونع

Inaitant, E, adj., qui rend dere, irrite, موغو -

IRRITATION, s. f., état des humeurs irritées, عبجان.

IRRITAR, v. a., mettre en colère, اگاد اوغر العاط التحدب

المتناوع ا

S'Irriter, v. réf., se mettre en colère, blis].

اغارة على بلاد , s. f., على بلاد إلى الم

ISABELLE, adj. com., de couleur jaune-blanchâtre, (Turk).

Iscuron, adj., à angles égaux, الزوايا. Iscuron, s. m., os, عق الفخد.

Isanuatrique, adj. com., propre à guérir l'ischurie, نافع لانقطاع البول.

ISCHURIE, s. f., suppression totale d'orine, انقطاع البول

Islamisme, s. m., mahométisme, مين السلام العالم ا

Isocène, adj., triangle à deux côtés égaux, الساقين

Isocunone, adj., mouvemens isochrones, d'égale durée, حركات مدّتها ولحدة لا تشغير.

المنفرد , Isote, E, adj., seul, عبفرد.

المتروك , à qui personne ne s'intéresse , عتروك

ISOLEMENT, s. m., انفراد.

ISOLEMENT, adv., المفراد - بالانفراد .

Isoten, v. n., Jol.

S'Isoler, v. ref., se séparer de la société, النفرد. ISBAELITE, adj. com., juif, يهودى; coll., يهبود Issu, E, adj., مولود . Il est issu de la race de, دنتي الأصل العها الدينتسب الى

Issue, s. f., lieu par où l'on sort; expédient pour se tirer d'affaire, منطف ; plur., منطود مخرج

Issues, plur., les dehors, les environs d'une ville.

المرة _ عاقبة , evénement ـ أخرة _ عاقبة _ أخرة ـ عاقبة ـ كتام . Que Dieu donne une heureuse issue à ces affaires , ألله يجعل عاقبتها خيراً .

Issues, extrémités, entrailles d'animaux ، مُشَدّ البايم

ISTUME, s. m., langue de terre resservée entre deux mers, שבו ליש יבת אונים וליש יבת אונים וליש יבת אונים וליש יבת אונים ולישור וליש יבת אונים ולישור ולישו

اللاد إيطاليا , s. f., ليالد ايطاليا .

الماليانـــــى , ITALIEN, NE, adj., d'Italie . من بلاد ابطاليا

L'italien, la langue italienne, اللسان الطالياني الطالياني.

ITÉRATIF, IVE, adj., , , , ,

ITÉRATIVEMENT, adv., plusieurs fois de suite, par intervalle, בילוף ב יינענג.

ITINÉBAIBE, s. m., mémoire de voyageur; note des lieux où l'on passe, الذكر سفر علم بيان طرقات الاجرادة علم بيان طرقات الاجرادة الاجرادة

Ivar, adj. com., while, plur., com. IVRESSE, s. f. sans plur., état de celui qui est ivre, Ju - Form. Sortir de l'ivresse, con la O. A. الدهشة عرب المر Ivresse, exaltation, delire, الدهشة عالم

IVR

IVEOGNE, adj. com., sujet à l'ivrognerie, حجري; معتر على شرب الخور شريب نبيد - سكرية plur., م IVROGNEBIE, s. f., habitude, action de s'enivrer, اصرار على شرب النحير ـ سكر

J.

JAI

J. 4. m., dixième lettre de l'alphabet français, المحوف العاشر من الف داء

JAROT, s. m., poche membraneuse des oiseaux . حواصل , plur ; حوصلة

Jabot, morceau de mousseline plissé qu'on met à la fente du haut de la chemise par parure, ade هايون مكوبة في قبد قهيص للزيند

JAROTTER, v. n. fam., babiller, &, I. - 25.

Jacneae, s. f., terre en labour qui se repose, ارض مرتاحة

JACINTHE, s. f., on HYACINTHE, plante, June آخرامة (Alep).

JACOBÉE, S. f., fleur, Lugaey.

يعاقبته , pl., يعقوبي , pl., يعاقبه قابل بطبيعة واحدة , JACOBITE, S. m., sectaire ، بعقو ہے

JACTANCE, S. f., vanterie, List _ 1

JADE, s. m., pierre, جريشم

في قديم الزمان - في الزمن الماضي , JADIS, Edv., JAILLIE, v. n., sortir impétuensement (cau, etc.), . O. Faire jaillir برز ـ A. نبط ـ O. Faire jaillir نفر ا الخرج - استنبط Le feu jaillissait de ses yeux, يقدم الشرار من عينيم

JAILLISSANT, E, adj., e, il _ il

JAL

JAILLISSEMENT, S. m., en - ind .. j.g.

JAIS, 5. m., substance bitumineuse solide, d'un noir luisant, نوع حجر اسود لامع.

Jais, espèce de verre, نخرز.

JALAP, s. m., Merveille du Pérou, Belle de nuit, شت الليل

حلانا ـ جلبا , Jalap , racine purgative , حلانا ـ

JALON, s. m., háton planté pour aligner, 3, pl., علامة _ اوتاد

نصب أوتاد , JALONNER , v. a. , planter des jalons , عنصب أوتاد . O. JALOUSER, v. a., être jaloux de, عار من I. A.

JALOUSIE, s. f., envie, غيرة _ عيرة. Jalousie en amonr, غيرة.

Jalousie, treillis, volet à claire voie,

JALOUX, SE, adj., envieux, Jula; pl., Jua. Jaloux (en amour), غيران - غيور Ètre jaloux, A. || Celui qui n'est pas jaloux est un âne, من لا يعار جار; prov. || Il est jaloux de sa femme, یعار علی امراته Il est jaloux de tous ceux qui يغار على امراثه من كل من parlent à sa femme, يغار على بكليها

Jaloux, désireux de, attentif à, عاصم على الله على الله

Janus, adv., en aucun temps, ابدأ _ قط ـ اصلاً ابدأ _ قط ـ اصلاً العالم . Je n'ai jamais vu, عبرى ما شعت A, ou pour jamais, pour toujours, الى الله الله Jamais, au grand jamais tu ne le reverras, المنافع المنافع المنافعة الله المنافعة ا

JAMBAGE, s. m., ligne, barre d'une lettre ou autre chose, جار ; plur., کراً.

JAMBE, s. f., partie du corps, du genou jusqu'au pied, ساق, plur., ساقات et سيقان. Les jambes d'un cheval, اربعة الحصان ـ قوايم الحصان ـ Jambes de devant, يدين ; duel., يدين ; duel., رجلين ; duel., رجلين ; رجل رجلين ; رجل رجل رجل رجل رجل رجل بيدين.

Casser bras et jambes à quelqu'un, ûg., عَلَى الْهِ السَّالِينَ الْهِ السَّالِينَ الْهِ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ الْهُ الْمُعَالِقِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَلْمَالِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلْمَالِينَ

اینکچاری: plur., پنکچاری: plur., اینکچاریت.

JANTE, s. f., pièce de bois, partie du cercle d'une roue, قطعة خشبة من دايرة جربي.

JANVIER, s. m., premier mois de l'année, ک ۲ کانون ۲ شهر کانون الثانی

اللاد الفرفور جزيرة يابونيا , Japon , porcelaine du Japon , فرفورى ,

من بلاد الفرفور, JAPONAIS, SE, adj., عمل بلاد الفرفور.

JAPPEMENT, s. m., C.s.

JAPPER, v. n., aboyer, se.

بجنینة ـ بسائیں , plur. , بستان , plur. , بستان , plur. , غیطان , Jeter des pierres dans le jardin de quelqu'un , au fig. , prov. , l'attaquer indirectement , می فی ـ سبت .

JABOINAGE, s. m., jardins reunis, يخاين.

Jardinage, art de cultiver un jardin, خدمة

JARDINER, v. n., اشتغل في بستان

JARDINET, s. m., petit jardin, المنيئة صغيرة.

JABDINIER, ÈRE, s., qui cultive un jardin, غیطانی ـ بستانی ـ بستنجی ـ جناینی.

JARDON, s. m., tumeur calleuse au jarret d'un cheval, المقيط في عراقيب الخيل.

JARGON, s. m., langage corrompu, خاله.

مرطن مرطن JARGONNER, v. n., parler un jargon, رطن O.

خوایی , pl., خابیة , plur. غوایی , plur. خوایی , plur. غرایر . Jarre de moyenne grandeur, à gouleau un peu étroit, جرّة ; plur. , جرار , Petite jarre,

JARRET, s. m., partie postérieure du genou, معطف الركبة ـ لبّة الساق ـ بطن الساق.

Jarret, endroit où se plie la jambe de derrière des animanx, عرقوب _ كرعوب.

JARRETTÈRE, s. f., ruban, courroie pour la jambe.

JARS, s. m., male de l'oie, يرز ذكر

JASER, v. n., causer, babiller, مكى O. _ حكى I. _ مكنى O. (Syrie).

Jaser, révéler un secret, افشي السر المناه

JASERIE, s. f., fam., babil, caquet, دشي.

JASEUR, SE, s., qui jase, indiscret, شاش.

- باسيس التعربيش , Jasmin d'Arabie , باسيس التعربيس .

JASPE, s. m., pierre, بشب ـ بصب ـ بصب. JASPER, v. a., bigarrer en imitant le Jaspe, نُقَوْش لَقُوْش مثل البشم ـ

نَقُوسُة _ لون اليشم , Jaspuaz , s. f. , منافقة

JATTE, s. f., vase rond et sans rebord, النجر; plur., الجر, Jatte de porcelaine, الطانية, Voyez Écuelle.

JATTEZ, s. f., plein une jatte, علو التحر.

JAUGE, s. f., juste mesure d'un vaisseau fait pour contenir des liqueurs ou des grains, عيار ـ كيلة.

JAUGEAGE, s. m., action de jauger,

Jaugeage, droit pour jauger, , nated land

JAUOZA, v. a., mesurer la capacité, عاير.

JAUGEUR, s. m., velui qui jauge, كيّال.

JAUNATRE, adj. com., qui tire sur le jaune, مصفرة مصفرة مايل الى الصفرة

JAUNE, adj. com., أصفر ; fém., أصفر ; plur., صفر. Jaune foncé, عُفر فاقع .

- صفرة البيض - صفار بيضة , Barbarie).

Le jaune, la couleur jaune, اصفرار مفراد مفراد مفراد مفراد مفارد مفراد مفراد مفراد المعادد ال

JAUNIB, v. a., rendre jaune, عفر.

Jaunir, v. n., devenir jaune, أصفر اصفر المنار اصفر المنار المنا

JAUNISSE, s. f., maladie causée par la hile répandue, بُرُقار, et par corrupt., رُبُقال.

JAVART, s. m., furoncle au bas de la jambe des chevaux, مجتم تطلع في اسفل قوابع الخبيل.

جزر العلَّم و خلَّاها , (les bleds), اعلَم و خلَّاها على الدرس لينشف الحب على الارس لينشف الحب

عربة ـ زراقة , JAVELINE, s. f., dard

JAVELOT, s. m., dard, حربة; plut., بحراب.

JAVELLE, s. f., blé coupé laissé sur terre par petits faisceaux pour sécher, علَّة محصودة متروكة على الله وصلى التنشف

JE, pron. de la 1^{re} personne, انا ضهير المتكلم JE-NE-SAIS-QUOI, s. m., chose qu'on ne saurait définir, شي ما اعلم ما هو.

JEAN, nom propre, Les.

Jénovah, s. m., nom hébreu de Dieu, الله ياهوا Jésunum, s. m., le second întestin grêle, المعلى الصايم

الله المكوى _ بكاية , Jénémiada, s. f. fam., plainte

Jénicho, ville, Le., l.

Jérusalem, ville, القدس القدس. Qui est de Jérusalem, قدسى. Pélerin de Jérusalem, مقادست, plur., مقادست.

JÉSUITE, s. m., religieux de la société de Jésus, يسوعية , plur., يسوعية

Jésuttishe, s. m., caractère, morale des jésuites, عهايل, مذهب, رأى اليسوعية

Jesus, nom, same - sum!

Jet, s. m., action de jeter, espace parcouru par la chose jetée, رمية ـ حذفة. Un jet de pierre, رمية جر ـ رشقة جر

Jet, rayon de lumière, عاع.

Jet, bourgeons, scions, يزار ; plur., بزار ...

Jet d'eau, eau qui jaillit hors d'un tuyau, الموفولا عن المفورة . Machine de fer-blanc avec plusieurs petits jets d'eau dont le choc fait tourner des morceaux de verre qui produisent un cliquetis, عادروان.

JETÉE, s. s., amas de pierres, etc., العند.

JETER, v. a., lancer au loin, عن المحال المحلف المراصي المحلف المحلف المراصي المحلف ا

Jeter en moule, L. O.

sur un mort, حال التراب على ميث I.

Jeter, produire, pousser des rejetons, طرح A. - أعجابب الطبيعة الم الطبيعة O. ـ عباب الطبيعة الم الم

Jeter, v. a. et n., saire couler ou, jaillir de l'eau , du pus , طلع منه ما اوقبع A.

Se Jeler, v. ref., انصدف السم المحدق المحدق

Se Jeter à la tête de, s'offrir avec empressement sans être recherché, على ارمى روحه على I. Se jeter entre les bras de quelqu'un, recourir à lui, وقع عليم.

فلوس ; plur. فلس ; plur. فلوس ; plur. فلوس ; plur. فلرس ; plur. فلرس ; plur. فلرس إفار فتر ; plur. فيشة ; plur. فيشة ; plur. فيشة

Jeu, s. m., divertissement, récréation, بعل ـ عبد اليد يغيظ Jeux de mains, jeux de vilains, لعب اليد يغيظ Jeu de hasard, ميسر Jeu où l'on joue de l'argent, عبد قيار

Jeu, plaisanterie, مزے ۔ هزل. Ce n'est pas un jeu, c'est très-sérieux, هذا جد ما هو هزل

Uu jeu de cartes, un paquet de cartes à joner, شدّة ورئ

Jeu, lieu où l'on joue, بعلم.

Jeu, facilité de mouvement, خفة حركة.

.فرصة مناسبة _ وقته Beau jeu , occasion favorable , فرصة مناسبة

Mettre en jeu, mêler à l'insqu dans une affaire, on faire bonne mine à mauvais jeu, on feu, bon argent, اخفى الكهد و اظهر الجلد الخهي الكهد و اظهر الجلد و المراجدة.

انقاط - نكتة - تجنس النقاط - النقاط الكتة - النقاط الكتة ال

A denx de jeu, également maltraîtés dans un débat, اسوائین - سوائین - سوائین - سوائین - سوا tage égal, سوا - صحة س الجهاتين ما يحرز الشي ,Le jeu ne vaut pas la chandelle الفلوس التي تصرفها عليد.

Jeu de la nature, production singulière, مسن

Jeu d'esprit, Jaul - L.

JEUDI, s. m., cinquième jour de la semaine سخيس ou النحيس. Jeudi gras, celui qui précède le dimanche gras, السكارى Jeudi saint, jeudi de la semaine sainte, عيس العهد المعادة. الله لا يعتم العهد المعادة إلى المعادة إلى المعادة ا

A JEUN, adv., sans avoir mangé, على الريق من على الريق.

JEUNE, adj. com., qui n'est guère avancé en âge, صغار (des deux genres et des deux nombres) – المعارة (des deux genres et des deux nombres) – العارة (عند العارة) العارة العارة العارة العارة) العارة العارة

Jeune , cadet , moins âgé , صغير .

Jeune, étourdi, évaporé, جاهل; plur., وجُهّال طابش.

JEUNE, S. m., abstinence d'alimens, סיים - סיים ולא ביים ולא ביים האל של מיים ולא ביים ולא ביים

Jedner, se priver de, صام عن شي 0.

JEUNESSE, S. f., âge entre l'enfance et l'adolescence, ou l'âge viril, شيوبية ما Péchés de jeunesse, كثوب الجهل

Jeunesse, jeunes gens, خاعها _ ساف.

JEUNZUE, sz., s., qui aime à jeuner, oco.

JOAILLEAIE, s. f., pierreries, art du joaillier, etc., جواهرية ـ جواهرية

Joannes, ane, s., qui travaille en joyana, qui

les vend, جوهري ـ جوهرجي Ouvrier joaillier, حکاک جواهر

JOGRISSE, s. m., henet, Jest - - - - - -

Joie, s. f., موج - فرحة - سرور J'en ai éprouvé مصل عندي من ذلك عاية ,beaucoup de joie في السرور ,Dans la joic et les plaisirs السرور .. الصفا

. ملاصق ل , Joignant, E, adj., qui est contigu متصل ب

JOIGNANT, prépos., près, tout contre, -is.

JOINDRE, v. a., faire toucher; faire tenic plu-موضل شي بشي بشي sieurs choses ensemble, وصل شي A. Joindre جع اشيا - لزق اشيا في بعضها o. شبك آليدين ـ . O طبق اليدين , les mains

Joindre à , ajouter à , واضافي الى - اضافي الى الله عنه الى الله عنه الله Joindre, unir, allier, چع A.

Joindre, atteindre, attraper, parvenir à trouver . حصل - ادرك - . الحق م quelqu'un,

Joindre, v. n., être joint, إلنَّصْق , A. التحم ـ النزق في بعضه

Se Joindre, se trouver ensemble, es اجتهم مع Se Joindre, se rejoindre, se toucher, الصل بيعضه الصليد JOINT, s. m., point de jonction, التحام.

Ci-Joint, adv., avec cela, is e. Je vous envoie وأصل طيَّد , ci-joint une lettre pour monsieur un tel كناب باسم فلان

Jointé, adj., (long, court), qui a les pâturons longs ou courts, en parlant d'un cheval, 10 ارساغه طوال اوقصار

JOINTÉE, s. f., autant que les deux mains rapprochées peuvent contenir, nies.

ـ مفاصل , plur , مفصل , Joint , مفصل , plur , مفاصل ... عقد الاصابع; plur., عقد Jointures des doigts; عقدة. اظهر الغم _ عبل حاله مغيوم , plur. , l'affligé ; وطريف الغم _ عبل حاله مغيوم , lor. , adj. , gentil , agréable

الطايف, De jolius choses ، كويس - طرفا et طراف sing. . تفاليا.

طُرُيف , Jornet, te, adj. fam., diminutif de joli, طُرُيف

. بظرافت , JOLINENT, adv.,

ديس إسال حلفا , Jose, s. m., plante aquatique . خيزران , Jone ligneux, canne de jone . قش الحصر .أذخر , Jone odorant إ .قش مؤهر , Jone fleuri إ

. نوع فوفا تشبه قش الحصر , Jongaine , s. f., plante O نشر على الارض ,Jonanen, v. a., couvrir la terre de - فلا الله O. La terre est jonchée de feuilles, انتشرت الاوراني على الارض

Jonation, s. f., union, assemblage, endroit où se joignent deux choses, واحتماء احتماء

JONGLERIE, s. f., charlatanerie, tour de passe-منخرقة, passe,

Jongleun, s. m., charlatan, faiseur de tours, .مزعبر _ ملاعب

JONQUILLE, s. f., fleur, اقطر بولا.

Joseph, s. m., nom propre, يوسف.

Joubanne ou Jombanne, s. f., plante, de == الأبيد ـ

Jour, s. f., côté du visage, عن plur. عندور.

Coucher en joue, viser pour tirer, de , ...

Coucher en jone, viser à quelque chose pour l'ob-.0 قعد نظره على ٥٠٠ رقب ,tenir

Jouen, v. n., s'amuser, se récréer, Leld_ العب بالشطوني A. Jouer aux échees, يالشطوني Jouer de l'argent, العب القيار, A quel jeu jouerons-nous? ابنا لعب نلعب

Jouer, v. a., tromper, ridiculiser, 3 & .تلاعب مع ـ لاعب ـ

Jouer , contrefaire , عبل - قلد A. - اظهر .. Jouer

Jouer, v. p., en parlant d'un ressort, avoir le mouvement facile, عرك.

Jouer, v. n., badiner, wel A. - wels -

Jouer, v. a., exécuter un air, La A.

Jouer, v. n., toucher un instrument de musique, savoir s'en servir, all yo O. Jouer du tambour . نقر على دف,de basque

Jouer à, v. n., se mettre en péril de, عرض نعسه ل. O. ا العرص ل . Il joue à se faire tuer, نعرض ل _ ما فلير Jouer de malheur, ne réussir jamais, ما فلير ما صبح معدشي

Jouer de son reste, prendre le moyen extrême, أيس . Jouer de son reste, user de ce qui reste de facultés, فلنع ما بقى عنك , خلية ما العلم الم

Jouer gros jeu, au sig., fam., risquer beaucoup, عرض نفسه لخطر عظيم

Jouer la comédie, au fig., seindre un sentiment, .تهاکر

Se Jouer de, v. pron., faire aisément en s'amusant, www. A.

Se Jouer de, mépriser, بالنائية المناهجة.

Se Jouer de, profaner, badiner, _ 5;

Se Jouerde, employer mal une chose, la profaner, s'en moquer, ب عبث.

Se Jouer de quelqu'un, s'en moquer, le tromper par de belles paroles, خاول , حاول. Se Jouer à quelqu'un, l'attaquer inconsidérément, العرض ل - احترش في - احتك في

plur., Jouer, s. m., ce qui sert à amuser, لعبة ; plur., لعب.

Jonet, au fig., personne dont on se moque ou se . هزو _ مسخورة _ لعبة , joue

قهراتي

Joueur, qui folatre, qui aime à s'amuser, يعار عبد Jour de fête, يهار عبد العبي Joueur, qui folatre, qui aime à s'amuser, عبدار شغل

Joueur d'instrument, EY.

Joueur de gobelets, مرعبر.

مكيثل الوجه , Jourflu , E , adj. , à grosses joucs , مكيثل ـ نافي Joug, s. m., pièce pour atteler les bœufs, في ا .ئيو ـ كوپ

Joug, fléau de la balance, قتم ميزان. Joug, au fig., sujétion, servitude, بين ـ رقي Mettre sous le joug, ,

Journ, v. u., avoir l'usage et la possession actuelle de, غبتع ب, نيتع ب, في Jonir des délices du paradis, نيتع بنعبم الجنة, إ Faire jouir quelqu'un de, ستعد ال Jouir de son bien, en disposer, الصرف في ماله

Jouir de quelqu'un, jouir de la vue de quelqu'un, تیلی برویته ـ انفکه به le voir, s'entretenir avec lui, .0 بل شوقد مند ــ

- تعرف , Jouissance , s. f. , usage et possession , في -استهتاع - تهتع

تلذذ ـ لذة Jouissance, plaisir, عناندذ .

Jouissant, E, adj., qui jouit, ب مُنْهُمَّ ع

Jourou, s. m., jouet d'enfant, air

- نور - نهار , Joun, s. m., clarté, lumière du soleil, منور - نهار - طلع الصوء - اصبح الصباح ،Il est jour ،صوء المنار والليل ،Le jour et la nuit المنهار De jour, pendant le jour, النهار . # Faux jour, lumière resséchie qui se mêle à la directe,انعكاس ضو

Haux jour, au fig., fausse apparence, عاهر كاذب Jour, espace de vingt-quatre beures, de douze heures, برم; plur., أيار - أيام. Tous les jours, de jour en المول النهار, Tout le jour en ا . من يوم الى يوم - يوم بسيوم - يوما فيوما إjour Tous les deux ou trois jours, ثلاثة إلى يومين ثلاثة - بهذا القرب, Joueun, se, s., qui a la passion du jeu, عبداً القرب Ces jours-ci, ces jours derniers, ا بعد يومين , Deux jours après في هل كم يوم Jours de grâce, jours de délai, ايام الرفاع Jours gras, les derniers du Carnaval, ايام الرفاع Beaux jours, au fig., la jeunesse, ايام العبل الع

Jour, vide , ouverture , تنخويم.

Jour, au fig., la vie, عياة. Donner le jour, mettre au monde, على; aor., يلد (Ceux à qui je dois le jour, والدى

Jour, facilité, moyens de succès, باب مريقة على المريقة على المرابعة على المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة ا

Jour, terme de peinture, l'opposé d'ombres, point d'où la lumière se répand sur les objets, oc.

ايام م حياة عهر Dieu ايام م حياة عهر Dieu الله يطوّل عهد الله يطوّل عهد الله يهدّ في ايامك الله يهدّ في ايامك

عصر اليام Jours, temps auquel l'on vit, معسر اليام.

Mettre au jour, publier, publier, le,c.

JOURDAIN, s. m., fleuve, نهر الاردر.

Jouanal, plur., Aux, s. m., note de ce qui arrive chaque jour, écrit périodique jour par jour, أوراق يومية - أخبار يومية.

Jouanal, adj., (livre), cahier contenant la recette, la dépense, le débit de chaque jour, عوايعة ; plur., دفائر.

Journalier, ère, adj., de chaque jour, qui se fait par jour, يومي.

Journalier, sujet à changer, inégal, حالاتی علیک دیوم علیک .

JOURNALIER, s. m., qui travaille à la journée, élad.

JOURNALISTE, s. m., qui fait un journal, بنار يومية

Jouanee, s. f., depuis le lever jusqu'au coucher du soleil, نهار کو بسر Voici une belle journée, هذا نهار کو بسر

Journée, travail, salaire d'un jour, یومیت مشغل نهار کری نهار اجراه یومیت

Journée, chemin qu'on fait en marchant pendant une journée, مرحلة; plur., مراحل ومسافة يوم مراحل , plur., مراحل اليام , plur., ايام , plur., ايام , plur. اليام يوم من حلب الى بغداد ? Marcher في grandes journées , المراحل و قطع المنازل , حدّ في السير . حدّ في السير

Journée, jour de bataille, وقعة على ...

Journetlement, adv., أيوم على يوم على يوم المناسبة ...

كل يوم و ثانيد

Joure, s. f., combat pour s'exercer, مطاعنة

Joutea, v. n., faire des joûtes; au fig. fam., disputer, — صارب مع – حارب.

Jourzua, s. m., celui qui joûte, بعصارب.

JOUVERCE, s. f. (fontaine de), قين الحياة . JOUVERCEAU, s. m., jeune homme, بشأب ياشة; plur., ساش.

Jovial, R., adj., sans pl. m., gai, حبوح.

Joyau, s. m., ornement précieux d'or, etc., جواهر ; plur., جواهر.

JOYEUSEMENT, adv., avec joie, غرحة.

Joyeux, sz, adj., qui donne de la joie, مفرح. Joyeux, rempli de joie, مسرور - فرحان.

Jubiliation, s. f. fam., réjouissance, bonne chère, مرور و صفا عليه طهمة.

Justié, s. m., indulgence plénière et solennelle accordée par le pape, cle - ...

Jubalque, adj. com., qui appartient aux juits, | - والمن او استحسن - О. .پېودي

Junaisen, v. n., suivre les cérémonies de la loi judaïque, حاد ـ A. عيل يهودي O.

Junaisme, s. m., religion juive, عبي اليهبود. Junas, s. m., nom propre, ايهود.

ارض اليهودية , Junee, s. f., contrée de la Palestine .بلاد اليهود ـ

JUDICATURE, s. f., état, fonction de juge, Los. JUDICIAIRE, s. f. fam., jugement, faculté de juger, .عقل - راي

Judiciaire, adj. com., fait en justice, شرعي.

Astrologie judiciaire, prétendue connaissance de l'avenir par l'observation des astres,

JUDICIAIREMENT, adv., e thing a separate ،شوعا

JUDICIEUSEMENT, adv., d'une manière judicieuse, ربعقل صابب

Juniciaux, sa, adj., qui a le jugement bon, الراي عاقل ـ جيّد الراي Judicieux, fait avec jugement, معقول ـ صواب ـ صابب

Juge, s. m., préposé pour juger les procès, ca) - حُكَام , plur. ; حاكم - قضاة , plur. ; قاضى parlant de Dieu), حاكسم _ ديان. Grand juge, اقام قاضيا ,Prendre pour juge, قاضي القضاة Bon ₪ .سلم لد فصل الدعوى _ جعل قاضياjuge, capable de hien apprécier, عارف بقية -.صاحب الراي الراجي المعتبر في

Juges, au plur., septième livre de la Bible, سفر القصاة

قضا _ احكام , plur ; حكم

عقل - تيبيز , Jugement, faculté de l'âme de juger Dugement, sentiment, opinion, رای Porter de plur., يهود . Se faire juif, عاد ـ تنهود . Se faire juif, عاد ـ تنهود mauvais jugemens, des jugemens favorables, approuver

.0 قال , طنّ السوء أو النحير في O. ou condamner فعد على ٥٠٠ جثم السطير للنوم , Juchea , v. n. , خاصّ السوء أو

ـ يوم الديس Le jour du jugement dernier, يوم الديس

Jugza, v. a. et n., rendre justice, décider, قضع 1. O. Juger en faveur de حكم بينهم ـ . ا فصل دعوى quelqu'un, حكم له On l'a jugé à mort, حكوا على دالقتل

Juger, décider en bien ou en mal du mérite d'autrui, de ses sentimens, de ses actions, 📢 🕽 I. o. Vous serez jugé فال ,ظن السوم أو النخير فيد .کیا تدین تدان comme vous jugez les autres, کیا تدین ظريّ فيد الخير ,Juger favorablement de quelqu'un Juger de..., par, قاس I. _ قاس Juger d'autrui par soi-même , قاس غيرة بنفسد. [] Juger de ce que l'on ne connaît pas par ce que l'on connaît, قاس ما لا يعرف يا يعرف

- حكم في - . A شرع على , Juger, prononcer sur

Juger, être d'opinion que, S, A. Juger à propos de, راى التحسن عنا - استحسن ان - راى ان Que كيف بتحسن عندك jugez-vous à propos de faire? ابش المستحسن عندك -

Juger, saire usage de son jugement,

A. عم من عين العقل A. ـ ب س ل

Juger, se figurer, s'imaginer, فري O. _ علي Vous و معلومك , jugez bien qu'il n'en sut pas satisfait ما انسط من هذا

Jugutaine, adj. com., qui appartient à la gorge, عرق الزور ,Veine jugulaire . حلقى - زورى JUGEMENT, B. m., décision prononcée en justice, terme technique, בניך - פרוצה ביל ולפרצה ואום ; דור. اوداج.

JUIF, IVE, s., qui prosesse le judaisme, 53,42;

JUILLET, s. m. , mois, jogi

شهر حيزران - حزيران بالي Juin, s. m., mois, عاراً يهود , Juivenie, s. f. fam. , quartier des juifs , عاراً يهود عناب Juiuse, s. f., fruit, عناب

Jujubian, s. m., arbre qui porte des jujubes, . زيزفون - شجر عناب

JULEP, s. m., potion médicale composée de sirops et d'eaux distillées, جلاب.

Julinnuk, s. f., potage avec des herbes, شرية . خصار

Julienne, plante, espèce de giroslée, anesse; d'un ane avec une vache, etc. بعل أبوة تور واتد حارة او ابوه حار و اتد بقرة

JUMEAU, MELLE, adjest né d'une même couche, . انوام , .plur ; توم ـ توام

JUNTE, s. f., conseil en Espagne, وباب الديوان

JUPE, s. f., vêtement de femme, - - المشترى ,JUPITER, s. m., planète

Jupon, s. m., courte jupo de dessous, o -وفسطان تحداني

JURANDE, s. f., charge de juré d'un métier, مشيخة حرفة

JURATOIRE, adj. com. (caution), serment que fait quelqu'un en justice de représenter sa personne ou de rapporter quelque chose dont il est charge, حيات .شرعية بسيس

June, s. m., celui qui a fait les sermens requis, . ترجان حالف ,Interprète juré . حالف

Jurés, préposés pour faire observer les statuts et réglemens aux gens de leur métier, مشاينے حرف sing. معلم حرفة _ sing.

Jure, citoyen choisi, membre d'une commission pour constater si un accusé a cammis le délit منا الليون له الليون له الليون منا الليون أليون أ مرقة, viande, وكيل بفحص ذنب, plur., كل viande, مرقة

- عدو أزرق - عدو مصبر ح Ennemi juré,

JUBEMENT, sam., serment qu'on fait sans nécessité; blasphèmes, imprécations et exécrations, dels; العلف _ حلفانات ، plur.

Junen, v. a. et n., affirmer, promettre par serment, ملف A. ملف. Jurer une chose à quelqu'un, . Se jurer une amitié mutuelle, على شي , Jurer fidélité à quelqu'un , تحالفوا على المحتمة عمل الم لا يخون عمل Le jure bien de ne - التوبة ما يقي بك يا التوبة ما يقي بك التوبة التوبة ما يقي بك التوبة ما يقي بك التوبة التوبة ما يقي بك التوبة ال ا التوبة اني عدت اكسذب التوبة اني عدت اكسذب Jurer par, ورحية أبي ـ على دمتي وديني اقسم بين و بعق - حلف ب

> Jurer, faire des sermens sans nécessité, par emportement, دعي I.

> Jurer, au fig., se dit de deux choses dont l'union . تنافر ـ ما وافق بعصد . . O بسل , est choquante

Jurer, rendre un son aigre, صرصع.

Juanun, s. m. fam., qui jure beaucoup par mau-.كثير الحلقان

Juni ou Juny, s. m., corps, assemblée des jurés, خاعة وكلا

Junidiction, 5. f., pouvoir du juge, étendue du قضا ۔ قضاولا ۔ حکومتہ ,lieu où le juge a le pouvoir

.شرعى , Junipique, adj. com.

.شرعاً - شرعيا , JURIDIQUENENT, ndv. , أسرعاً - شرعياً

Junisconsulte, s. m., qui fait profession de droit فقها , plur ; فقيد _ مفتى , plur ; فقيد .

JUBISPBUDENCE, s. f., science du droit, de.s.

JURISTE, s. m., auteur qui a écrit sur les matières فقها , plur ; فقيه , plur

Jus, s. m., suc, liqueur tirée par pression, suce

اصابة الراي العراق الى الى اللان Jusqu'à présent, الى الله الله المات العقر العقر المات العقر ا quand? الى مثنى الى مثنى! Jusqu'à ce que, إلى مثنى! الحدّ ما الى وقت ما Ils ont poussé la dureté jus-بلعث بهم قساوة القلب الى هذا الحد أن qu'à, Jusquiame, s. f., plante vénéneuse narcotique, سکواں ۔ نئے

Jussion, s. f., commandement fait par le roi امرسلطاني

JUSTE, adj. com., conforme à la justice. Jus يحق لد ان - حق ان , Il est juste que حق هذا عين الحق _ هذا حق Cela est juste, في الحق _ هذا عين الحق _

Juste, qui juge et agit selon l'équité, Job فرن عدل ـ منصف . Etre juste avec guelqu'un, انصفه

ابرا, plur., بار; plur., بار; plur., بار

Mesure juste, qui a la justesse convenable, كيل وأفى . Calcul juste, حساب صحيح . # Expression juste, کلهة مصبوطة, Son observation est juste, Montre juste, exacte, الماعة مصبوط الله Habit juste, trop étroit الس طيق

.سوا _ بعيند _ انهام , précisément , سوا _ بعيند _ Juste, comme il faut, Lite La - Dames

Au juste, justement et précisément, بالتحكيم قل لي كلام البيع, Dites-moi le prix au juste, بضبط

JUSTEMENT, adv., avec justice, שנל.

بالقانون , Justement , dans la juste proportion Justement, précisément, ni plus ni moins qu'il ne .سوا - تنهام - لا زايد و لا ناقص , faut

Justesse, s. f., sans plur., précision exacte, يتبرر.

عبط النقان إ - النقان إ - النقان إ - النقان إ - الى حدّ - الى Justesse d'esprit, مبط - احكام - النقان إ - الى

JUSTICE, s. f., vertu morale qui fait que l'on rend a chacun ce qui lui appartient, عدل _ استقامة _ عدل انصاف ـ عدالة. Traiter quelqu'un avec justice, مفعنا _ فالمناكب عامله بالانصاف _ انصفه ليس من العدل سوعة ,quelqu'un n'est pas justice العدل; prov. || Il n'y a pas de meilleure arme que la justice, ni de meilleure aide que la franchise, . Y; prov سيف مثل الحق و لا عون مثل الصدق Il n'y a pas de guide comme la raison, ni de garde Y سايس مثل العقل و لا حارس , comme la justice مثل العدل

Justice, bon droit, raison, ¿ غفي J'ai la justice de mon côté, على الحق المحق

اهل المحكية _ اهل الشريعة, Justice, les juges, أهل المحكية _ اهل الشريعة La justice, la loi, les tribunaux, اشرع الله.

Rendre la justice, النامور الن O. Se faire justice, se condamner کم ئی , بین soi-même, حكم على نفسه . اا Se faire justice, se venger, se payer par ses propres mains, ولي عقم محلف. ا Nous aurons justice de lui devant Dieu, ما الله حقنا منه قدام الله Faire justice à quelqu'un, lui faire rendre ce qui lui est dû, . الخص لم حقب. ال Faire justice de, punir, Rendre justice à quelqu'un, avoner طلع من حقّ son mérite, عند الله الله الله الله الله A. || Rendre justice à quelqu'un, dire ce qu'on pense de lui en bien ou en mal, الماظلية - ما قصر في حقد

JUSTICIABLE, adj. com., soumis à la juridiction de, البحث حكم - في حكم

. كاصص , Justician, v. a., punir judiciairement

Justiciza, s. m., prince qui aime à rendre ou مادل _ رشيد ,alch _ رشيد

JUSTIPLIBLE, adj. com., qui peut être justifié,

. שלב, , Justifie , adj. , qui justifie , שלביר

Justificatif, ive, adj., qui sert à justifier un ac- la vérité d'un fait, عَبُّ اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى عَلَى اللهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللهِ عَلَى ال cusé, jyu.

Justificatif, qui sert à prouver une allégation, محقق _ مثبت

JUSTIFICATION, s. f., désense qui prouve l'inno-. نازکیت ـ نجریت ـ برالا cence, نازکیت .

JUSTIFIER, v. a., déclarer l'innocence,

Justifier, prouver la bonté, la solidité d'un avis,

Justifier, rendre juste, حقاء حقاء صيّر الشي حقاء حقق Sc Justifier, v. ref., prouver son innocence, بيس وجهه ـ برو نفسه

Justifié, adj., disculpé, ,,,... Justifie, prouvé, jes - - -

كثير الماء, se, adj., qui a heaucoup de jus, علير الماء.

K.

KER

Kermes على شجر السنديان , Kermes القرمز يوجد على شجر السنديان , Sermes القرمز يوجد على شجر السنديان المتعاديات المتعادية المت الحرف الحادي عشر من حروف الف باء

KALL, s. m., soude, plante maritime, sa cendre, قلي - اشنان

KAN, s, m., prince tartare, فأن.

Клялый, в. m., succin, ambre jaune, -

KARAT, s. m., trente-deux grains, قيراط ; plur., .قرار بط

تخزينة , KAZINE, s. f., tresor du grand-seigneur, خزينة السلطان.

. خيري ـ منتور أصفر , Reiki , s. m. , giroflée jaune Кевиеs, s. m., excroissance rouge sur le chêne des humeurs, محراج - کیس. ب قرمز ـ قرمس ,vert; teinture faite avec le kermès

KYS

.قرمز معدثي , minéral

Кили, s. m., espèce d'hôtel pour loger les étrangers an Levant, الله عالي ; plur., خانات . كالة - خانات

Китмик, s. f., plante malvacée, mauve, таков.

Kiosque, s. m., pavillon dans les jardins turcs, كشك

Kourique, adj., l'ancienne écriture des Arabes, خط كوفي

KYBIÉ-ÉLEISON, s. m., prière,

KYRIELLE, s. f., longue suite,

KYSTE, s. m., membrane en vessie qui renserme

IMPRIMERIE DE FIRMIN DIDOT,



